28:19 وحيٌ - مَعْنَاهُ مَسْؤُولٌ مَأْخُوذٌ مَكْرُوهٌ جَمْعٌ أَنْ وَاحِدُهُ مَكْرُوهٌ مَحْمُودٌ أَمْلَى وَاحِدُهُ أَمْلَى لَهُمْ

Destiny

ܥܬܝܕܘܬܐ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels</td></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

1:1 ܪܘܡܝܐ - ܡܬܠܝܐ ܕܠܝܠܝܐ ܕܦܐܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܥܒܪ ܠܬܪܥܝܗ ܕܫܢܬܐ

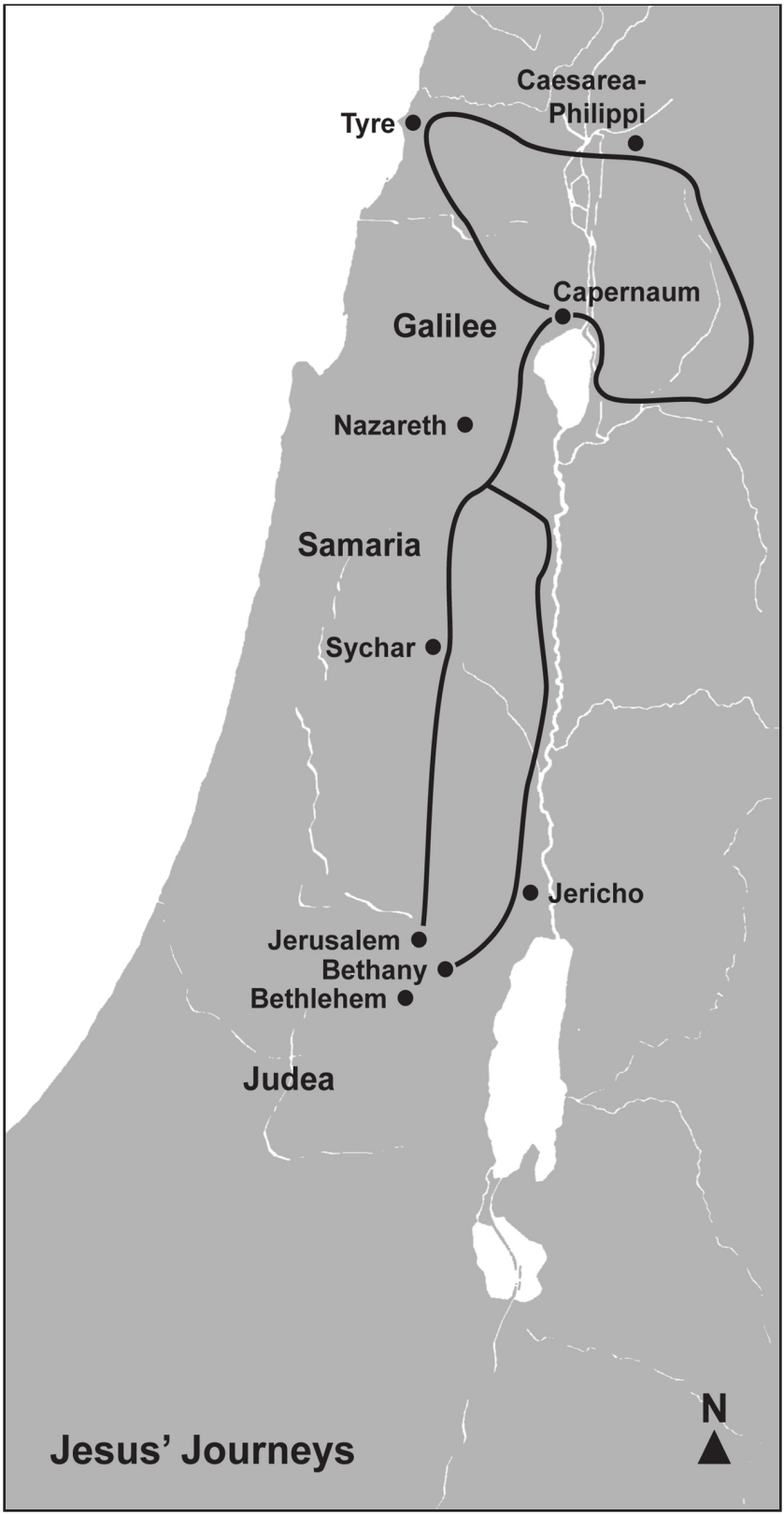

10:45 ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܐܬܐ ܕܢܬܡܫܘܢ ܐܠܐ ܕܢܫܡܫ ܘܠܡܬܠ ܢܦܫܗ ܣܓܝܐ ܠܪܒܝܢ ܠܟܠܗܘܢ .

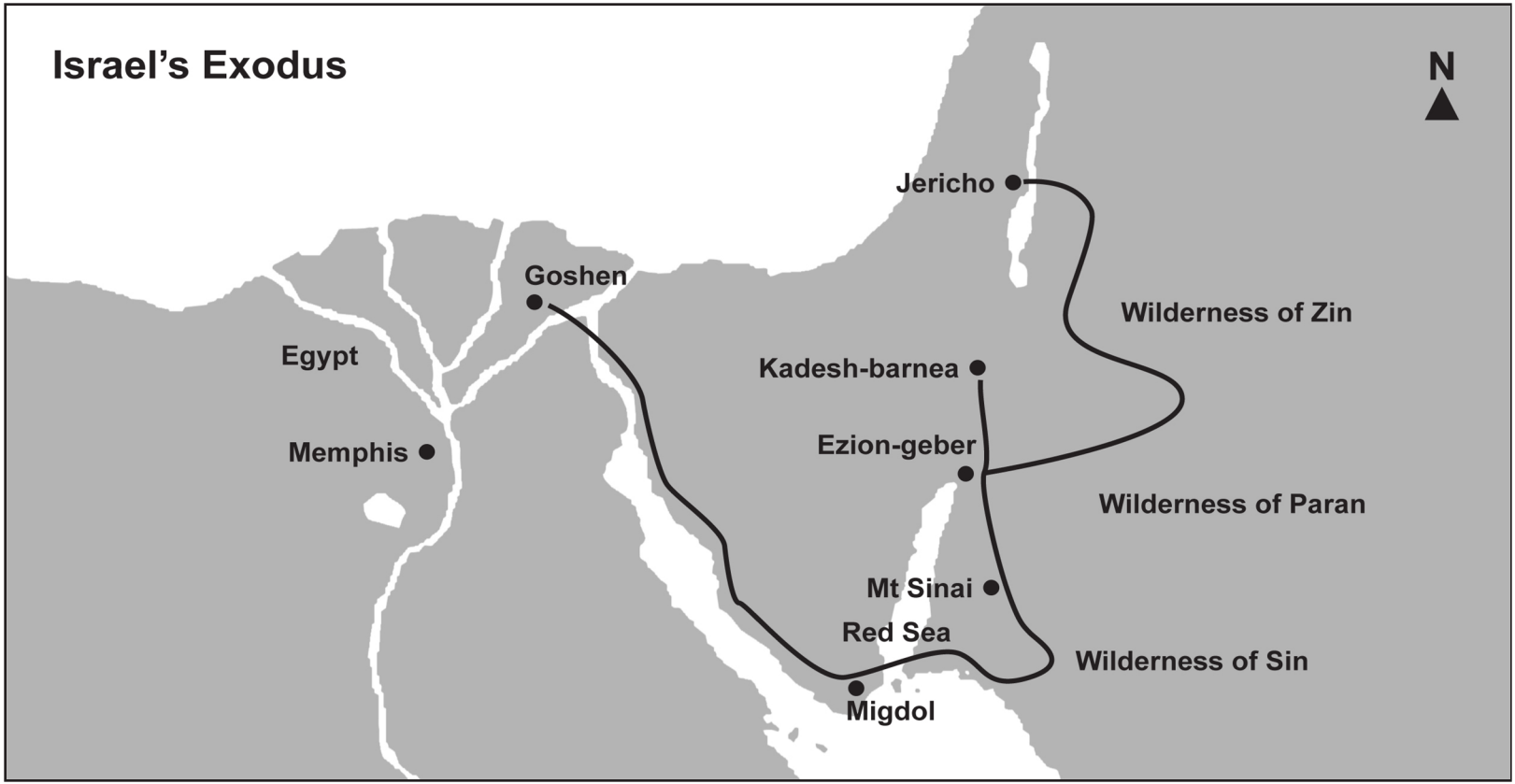

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

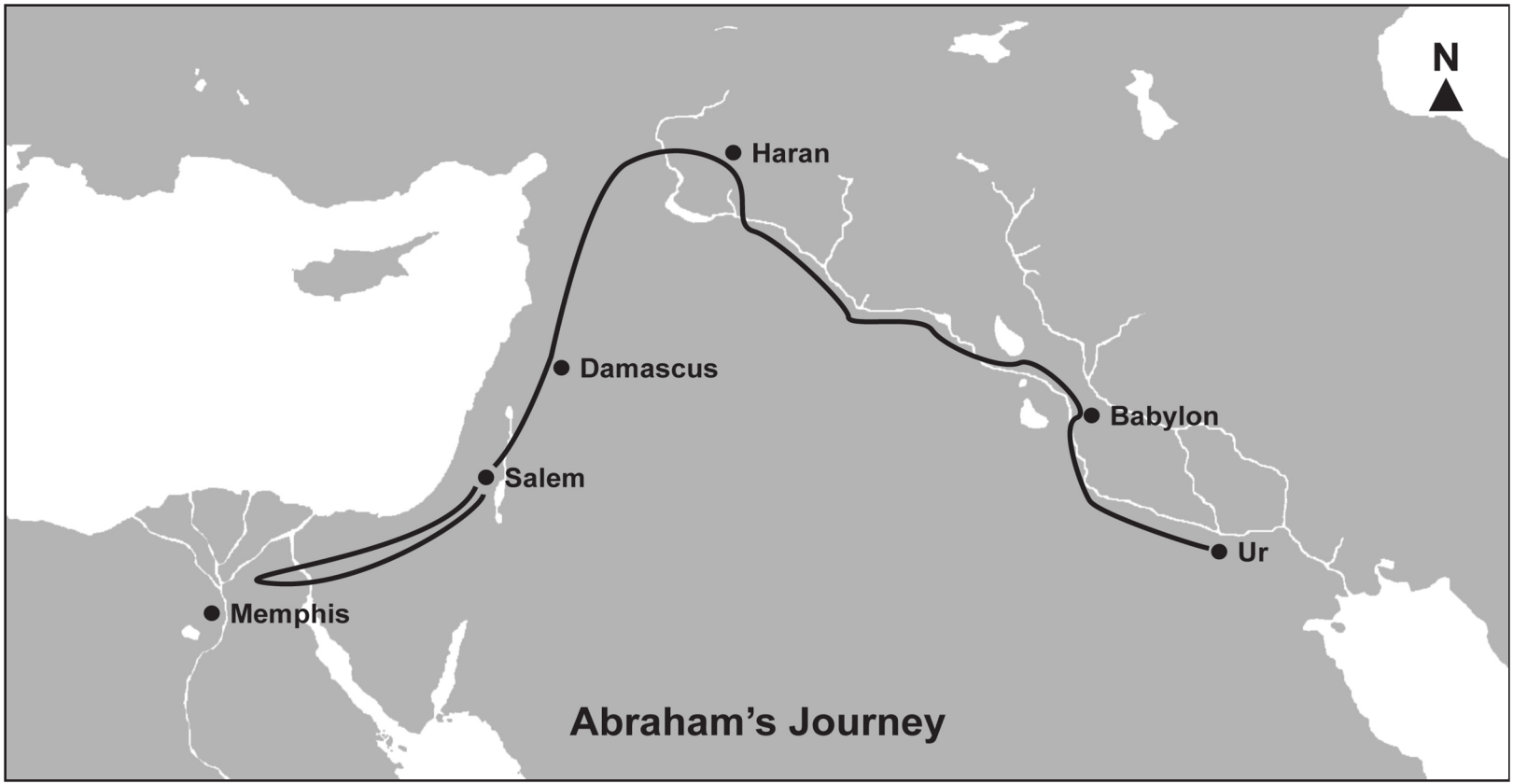

ܒܪܝܬܐ 11:8 - ܐܠܗ ܡܫܝܚܐ ܥܡ ܒܢܝ ܐܒܪܗܡ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܐܘܪ ܟܠܕܝܐܝܬ ܠܡܬܚܬ ܥܡ ܒܢܝ ܢܚܘܪ ܘܐܬܘ ܠܚܪܢ ܘܬܡܢܘ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܢܦܩܘ ܠܡܬܚܬ ܟܢܥܢܐ ܘܐܬܘ ܠܫܠܡ ܕܫܟܡ ܕܐܪܥܐ ܕܓܠܥܕ ܘܐܬܘ ܠܡܡܦܝܣ ܕܡܨܪܝܢ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

eleēsē

32:11 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 1 Samuel
6:22 2 Samuel
6:2 1 Kings
9:2 1 Kings
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
11:7 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Syriac-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܬܗܘܡܐ
7:10 ܡܥܡܩܐ
1:9 ܫܐܘܠܐ
2:9 ܫܐܘܠܐ
11:9 ܫܐܘܠܐ
7:11 ܫܐܘܠܐ
8:17 ܫܐܘܠܐ
1:20 ܫܐܘܠܐ
3:20 ܫܐܘܠܐ

aïdios

20:1 ܡܥܡܩܐ
6:1 ܥܠܡܐ

aiōn

32:12 ܥܠܡ
22:13 ܥܠܡ
39:13 ܥܠܡ
40:13 ܥܠܡ
49:13 ܥܠܡ
19:21 ܥܠܡ
3:24 ܥܠܡ
20:28 ܥܠܡ
29:3 ܬܫܝܡܬܐ
19:4 ܬܫܝܡܬܐ
30:10 ܬܫܝܡܬܐ
14:11 ܬܫܝܡܬܐ
33:1 ܬܗܘܡܐ
55:1 ܬܗܘܡܐ
70:1 ܬܗܘܡܐ
8:16 ܬܗܘܡܐ
30:18 ܬܗܘܡܐ
34:20 ܬܗܘܡܐ
35:20 ܬܗܘܡܐ
14:4 ܫܝܘܠܐ
51:6 ܫܝܘܠܐ
58:6 ܫܝܘܠܐ
35:8 ܫܝܘܠܐ
51:8 ܫܝܘܠܐ
52:8 ܫܝܘܠܐ
32:9 ܫܝܘܠܐ
28:10 ܫܝܘܠܐ
26:11 ܫܝܘܠܐ
34:12 ܫܝܘܠܐ
8:13 ܫܝܘܠܐ
16:14 ܫܝܘܠܐ
21:3 ܥܠܡܐ
18:15 ܥܠܡܐ
25:1 ܡܥܡܩܐ
5:9 ܡܥܡܩܐ
36:11 ܡܥܡܩܐ
2:12 ܡܥܡܩܐ
27:16 ܡܥܡܩܐ
20:1 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
6:2 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
7:2 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
8:2 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
18:3 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
13:8 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
11:10 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
4:4 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
9:9 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
31:11 ܡܬܬܝܗܝܡܐ
4:1 ܚܝܐܐ
5:1 ܚܝܐܐ
21:1 ܡܫܝܚܐ
2:2 ܡܫܝܚܐ
7:2 ܡܫܝܚܐ
9:3 ܡܫܝܚܐ
11:3 ܡܫܝܚܐ
21:3 ܡܫܝܚܐ
12:6 ܡܫܝܚܐ
20:4 ܡܫܝܚܘܬܐ
26:1 ܡܫܝܚܐ
17:1 ܬܘܪܥܝܬܐ
17:6 ܬܘܪܥܝܬܐ
10:4 ܬܘܪܥܝܬܐ
18:4 ܬܘܪܥܝܬܐ
12:2 ܬܠܝܬܐ
2:1 ܚܛܝܐ
8:1 ܚܛܝܐ
6:5 ܚܛܝܐ
5:6 ܚܛܝܐ
20:6 ܚܛܝܐ
17:7 ܚܛܝܐ
21:7 ܚܛܝܐ
24:7 ܚܛܝܐ
28:7 ܚܛܝܐ
26:9 ܚܛܝܐ
3:11 ܚܛܝܐ
8:13 ܚܛܝܐ
21:13 ܚܛܝܐ
23:1 ܬܝܠܗ-ܐ
25:1 ܬܝܠܗ-ܐ
11:4 ܬܝܠܗ-ܐ
11:5 ܬܝܠܗ-ܐ
18:3 ܬܝܠܗ-ܕ
17:2 ܫܘܪ-ܐ
2:1 ܫܘܪ-ܕ
13:1 ܥܠܡܐ
25:1 ܥܠܡܐ
6:1 ܫܐܘܠܐ
18:1 ܫܐܘܠܐ
9:4 ܫܐܘܠܐ
10:4 ܫܐܘܠܐ
13:5 ܫܐܘܠܐ
12:7 ܫܐܘܠܐ
6:10 ܫܐܘܠܐ
15:11 ܫܐܘܠܐ
11:14 ܫܐܘܠܐ
7:15 ܫܐܘܠܐ
3:19 ܫܐܘܠܐ
10:20 ܫܐܘܠܐ
5:22 ܫܐܘܠܐ

aiōnios

8:18 ܥܠܡ
16:19 ܥܠܡ
29:19 ܥܠܡ
41:25 ܥܠܡ
46:25 ܥܠܡ
29:3 ܬܫܝܡܬܐ
17:10 ܬܫܝܡܬܐ
30:10 ܬܫܝܡܬܐ
25:10 ܬܗܘܡܐ
9:16 ܬܗܘܡܐ
18:18 ܬܗܘܡܐ
30:18 ܬܗܘܡܐ
15:3 ܫܘܪ
16:3 ܫܘܪ
36:3 ܫܘܪ
14:4 ܫܘܪ
36:4 ܫܘܪ
24:5 ܫܘܪ
39:5 ܫܘܪ
27:6 ܫܘܪ
40:6 ܫܘܪ
47:6 ܫܘܪ
54:6 ܫܘܪ
68:6 ܫܘܪ

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary

ܡܠܝܢܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Reader's Guide

ܥܝܢܝܢܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

𐤀𐤋𐤄 𐤅𐤀𐤕 𐤗𐤓𐤕𐤀 𐤗𐤓𐤔𐤀 𐤓𐤔𐤕 𐤀𐤕 𐤀𐤓𐤥 𐤕𐤓𐤔𐤉𐤕 𐤕𐤓𐤔𐤉𐤕 𐤀𐤓𐤥𐤀 𐤕𐤓𐤔𐤉𐤕𐤀
𐤓𐤉𐤀 𐤗𐤓𐤔𐤕 𐤔𐤀 𐤗𐤓𐤔𐤉𐤕 𐤓𐤉𐤀𐤕 𐤗𐤌 𐤉𐤓𐤅𐤔𐤉𐤕 𐤗𐤓𐤔𐤕 𐤀𐤕 𐤗𐤓𐤉 𐤗𐤓𐤀 𐤔𐤓𐤗𐤓𐤀 𐤗𐤌𐤓𐤔𐤕 𐤀𐤕
𐤗𐤓𐤔𐤕 𐤓𐤀𐤔𐤕 𐤗𐤓𐤔𐤕 𐤗𐤓𐤔𐤕 𐤗𐤓𐤔𐤕 𐤗𐤓𐤔𐤕 𐤗𐤓𐤔𐤕 𐤗𐤓𐤔𐤕 𐤗𐤓𐤔𐤕 𐤗𐤓𐤔𐤕

21:2,3 𐤗𐤓𐤔𐤕

ἐν τῷ ὄρει ἕως τοῦ ἔθνους ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως τοῦ
ἑνὸς ἑκατοντάρχου ἕως τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα
ἐν τῷ ὄρει ἕως τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων ἐν τῷ
ἀγρῷ ἕως τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων ἐν τῷ
ὄρει ἕως τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων ἐν τῷ ἀγρῷ
ἕως τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων ἐν τῷ ὄρει
ἕως τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως τῶν
ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων ἐν τῷ ὄρει ἕως τῶν
ἑξακοσίων χιλιάδων ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως τῶν ἑκατὸν
πεντήκοντα χιλιάδων ἐν τῷ ὄρει ἕως τῶν ἑξακοσίων
χιλιάδων ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα
χιλιάδων ἐν τῷ ὄρει ἕως τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων
ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων
ἐν τῷ ὄρει ἕως τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων ἐν τῷ
ἀγρῷ ἕως τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων ἐν τῷ
ὄρει ἕως τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως
τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων ἐν τῷ ὄρει ἕως

ראיתי מלאך עז יורד מן השמים לבוש ענן והקשת
על ראשו ופניו כשמש ורגליו כעמודי אש׃ 2 וכוח
בידו הגדולה ויקרא בקול גדול כאשר יקרא הארי
ובקולו דברו שבעת הרעמים׃ 3 ובדברו שבעת
הרעמים ואני כותב לכתוב ואשמע קול מן השמים
אמר אליי חתום את אשר דברו שבעת הרעמים
ואל תכתבם׃ 4 (aiōn g165) ואת אשר נשבע בחי
העולמים אשר ברא את השמים ואת אשר בו ואת
הארץ ואת אשר בה ואת הים ואת אשר בו לא
יעמוד עוד׃ 5 (aiōn g165) אך בימי קול המלאך
השביעי אשר יתקע ונגמר סוד אלהים כאשר
בשר את עבדיו הנביאים׃ 6 (aiōn g165) ויהי
כי שמע את הקול אשר דבר אליי מן השמים
עוד לך קח את המגלה הפתוחה אשר ביד המלאך
העומד על הים ועל הארץ׃ 7 ויאמר אליי לך אל
המלאך ותן לו ואכל אותה ומרה תמרר מעיך
אך בפיך תמתק כדבש׃ 8 ואקח את המגלה
מיד המלאך ואכלה ובפי היתה כדבש ובאכלי
אותה נמרר מעי׃ 9 ויאמר אליי עוד תנבא
על עמים ולגוים ולשונות ולמלכים הרבים׃
10 ואקח את המגלה מיד המלאך ואכלה ובפי
היתה כדבש ובאכלי אותה נמרר מעי׃ 11 ויאמרו
אליי עוד תנבא על עמים ולגוים ולשונות
ולמלכים הרבים׃ 12 ויהי לי קנה דומה למקל
ויאמר קום ומדד את היכל אלהים ואת המזבח
ואת אשר בו׃ 13 ואת החצר אשר מחוץ להיכל
עזב אל תמדד כי נתנה לגוים ועיר הקדש
יבוסו ארבעים וחדשים׃ 14 ואתנה לשני עדי
ונבאו אלף ומאתים יום לבושי שק׃ 15 אלה
בני היצהר ושני המנורות העמדים לפני אדון
הארץ׃ 16 ואם אש תצא מפיהם ואכלה אויביהם
ואם איש יחפץ לפגוע בהם ככה יהרג׃ 17 אלה
יש כח לעצר את השמים לבלתי ירד גשם בימי
נבואתם ויש כח על המים להפכם לדם ולהכות
את הארץ בכל מגפה ככל אשר יחפצו׃ 18
ואחרי כלות עדותם ויעל המלאך אשר יעלה
מן התהום ונלחם בם והרגם׃ 19 ופגריהם
יהיו מונחים בחוצות העיר הגדולה אשר
נקראת לפי הרוחני סדום ומצרים אשר
גם אדוניהם נצלב שם׃ 20 ומן העמים
והשבטים והלשונות והגוים יראו פגריהם
שלשת הימים וחצי ולא יתנו לשים פגרים
בקברים׃ 21 ואלה אשר נשארו מן המגפות
לא נענשו עוד מעשי ידיהם לבלתי
השתחוות לשדים ולעצבי הזהב והכסף
והנחשת והאבן והעץ אשר לא יוכלו לראות
ולשמוע ולהלך׃ 22 ולא שבו מרצחיהם
ומכשפיהם וזנותם וגנבותם׃

19 ואחרי כן שמעתי כקול המון
גדול בשמים לאמר הללויה הישועה והכבוד
והגבורה לאלהינו׃ 2 כי אמתיים ויושרים
משפטיו אשר שחת את הארץ הגדולה בזנותה
ונקם דם עבדיו מידה׃ 3 ויאמרו שנית הללויה
ועלה עשנה לעולם ועד׃ 4 (aiōn g165) ויפלו
שבעים הזקנים וארבע החיות ויתנו כבוד
לאלהים הישב על הכסא לאמר אמן הללויה׃
5 ומן הכסא יצא קול לאמר הללו אלהינו
כל עבדיו ויראיו הקטנים והגדולים׃ 6 ואשמע
כקול המון גדול וכקול מים רבים וכקול רעמים
חזקים לאמר הללויה כי מלך אדוננו אלהינו
הכל יכל׃ 7 נגילה ונשמחה ונתן לו כבוד
כי בא חתונת השה ואשתו הכינה לה׃ 8 ונתן
לה לבוש בד שש בהיר וטהור כי הבד הוא
צדקות הקדושים׃ 9 ויאמר אליי כתוב אל
אחרי אלה הקרואים לסעודת חתונת השה
ויאמר אליי אלה דברי אמת אלהים׃ 10 ואפל
לפניו לשתחות לו ויאמר אליי אל תעש כן
אני עבד אתך ואחיך אשר יחזיקו בעדות
יהשוע׳ אל אלהים׃ 11 ואראה והנה שמים
פתוחים והנה סוס לבן ורכבו עליו נקרא
נאמן וצדק ובצדק יריב ויחרב׃ 12 ועיניו
כלהבת אש ועל ראשו כתרים רבים ויש
לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי אם הוא
לבדו׃ 13 ומעיל דם לבוש ושמו נקרא
דבר אלהים׃ 14 וצבאות אשר בשמים
רכבו אחריו על סוסים לבנים לבושי
בד שש לבן וטהור׃ 15 ומן פיו יצא
חרב חדה לנגף בה גויים ורעם
ברזל ירעם אותם ודרך יקב חרון
אף אל שדי׃ 16 ועל בגדו ועל ירכו
כתוב שם אדון המלכים׃ 17 ואראה
מלאך אחד עומד בשמש ויקרא
בקול גדול לכל העופות אשר
תעופנה בתוך השמים לאמר
אליהם לכו אספו אל
הסעודה הגדולה אשר
אלהים׃ 18 לאכל בשר
מלכים ובשר גבורים
ובשר סוסים ורכביהם
ובשר כל בני חורין
ועבדים וקטנים וגדולים׃
19 ואראה את החיה
ומלכי הארץ
וצבאותם
נאספים
לעשות
מלחמה
עם
הרוכב
על
הסוס
ועם
צבאו׃
20 ותתפס
החיה
ועמה
הנביא
אשר
עשה
אותות
לפניה
אשר
בהן
הטעה
את
אשר
נענשו
בחותם
החיה
ואת
אשר
השתחוו
לצלם
החיה
ונשרפו
שניהם
בבור
האש
הבוער
בגפרית׃
21 ויתר
המתים
נהרגו
בחרב
היצאת
מפי
הרוכב
על
הסוס
(Limnē Pyr g3041 g4442)
ועל
בשר
כל
העופות
אשר
אכלו
מבשרם׃

20 ואראה
מלאך אחד יורד
מן השמים אחז
בידו מפתח
הבור ושרשרת
גדולה׃ 2 ויתפס
את הדרקון
הנחש הקדמוני
אשר הוא
השטן
(Abyssos g12)
ויאסרהו
שנים עשר
אלף שנים׃
3 ויטלהו
אל הבור
ויסגרהו
ויחתם עליו
לבלתי
יטעה עוד
את הגויים
עד תכלות
שנים עשר
אלף שנים
ואחרי כן
יתר לשלח
לזמן מעט׃
4 (Abyssos g12) ואראה
כסאות
ויושבים
עליהם
ונתן
להם
משפט
ואת
נפשות
הנרצחים
בעבור
עדות
יהשוע׳
ובעבור
דבר אלהים
אשר לא
השתחוו
לחיה
ולצלמה
ולא
קבלו
את
חותמה
על
מצחם
ועל
ידם
ויחיו
ויתהלכו
עם
המשיח
אלף
שנים׃
5 ויתר
המתים
לא
חיו
עד
תכלות
אלף
שנים
זאת
היא
התחיה
הראשונה׃
6 אשרי
הנבון
בחלק
התחיה
הראשונה
עליהם
אין
כח
המות
כי
אם
כהנים
לאלהים
ולמשיח
ומלכו
עמו
אלף
שנים׃
7 ובתם
אלף
שנים
ישלח
השטן
מבית
הבור
8 ויצא
לתעות
את
הגויים
אשר
בארבע
כנפות
הארץ
גוג
ומגוג
לקבצם
למלחמה
אשר
מספרם
כחול
הים׃
9 ויעלו
על
רחב
הארץ
ויסבו
מחנה
קדושים
ועיר
אהובה
ותרד
אש
מן
השמים
ותאכלם׃
10 והשטן
מסיתם
נשלך
אל
אגם
אש
וגפרית
אשר
שם
החיה
והנביא
הכזב
ויענו
יומם
ולילה
לעולמי
עד׃
11 ואראה
כסא
לבן
גדול
ויושב
עליו
אשר
מפניו
נבהלו
הארץ
והשמים
ולא
נמצא
להם
מקום
12 ואראה
את
המתים
הגדולים
והקטנים
עומדים
לפני
הכסא
ויפתחו
הספרים
ואחר
נפתח
ספר
החיים
ויישפטו
המתים
מתוך
אשר
כתוב
בספרים
כמעשיהם׃
13 ויתן
הים
את
המתים
אשר
בו
ומות
ושאול
נתנו
את
המתים
אשר
בהם
ויישפטו
איש
כמעשיו׃
14 ומות
ושאול
הושלכו
אל
אגם
האש
זאת
היא
המות
השנית
15 ואשר
לא
נמצא
שמו
כתוב
בספר
החיים
הושלך
אל
אגם
האש
(Hadēs g86)
(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)
(Limnē Pyr g3041 g4442)

21 ואראה
שמים חדשים
וארץ חדשה
כי השמים
הראשונים
והארץ
הראשונה
עברו
ואין
עוד הים׃
2 ואת
עיר הקדש
חדשה
ירדה
מן השמים
מאת אלהים
מוכנה
כאשר
תכונן
כלה
לבעלה׃
3 ואשמע
קול גדול
מן הכסא
לאמר
הנה
משכן
אלהים
עם
בני
אדם
ושכן
עמם
והם
יהיו
לו
לעם
ואלהים
עמם
אלהיהם׃
4 ומחה
אלהים
כל
דמעה
מעיניהם
ומות
לא
יהיה
עוד
ואבל
וצעקה
וכאב
לא
יהיו
עוד
כי
הראשונים
עברו׃
5 ויאמר
הישב
על
הכסא
הנה
אני
עשה
כל
דבר
חדש
ויאמר
אליי
כתוב
כי
נאמנים
וישרים
הדברים
האלה׃
6 ויאמר
אליי
נעשו
כל
אלה
אני
הראשון
ואני
האחרון
לי
אתן
מעין
מים
חיים
חנם׃
7 הנצח
יירש
כל
אלה
ואהיה
לו
לאלהים
והוא
יהיה
לי
לבן׃
8 אך
לפחדנים
ולבגדים
ולרצחים
ולזונים
ולכשפים
ולעובדי
אלילים
ולכל
שקרן
חלקם
יהיה
בבור
אגם
האש
הבוער
בגפרית
זאת
היא
המות
השנית׃
9 ויבא
אליי
אחד
מן
שבעת
המלאכים
אשר
מלאו
את
שבעת
הכלים
האחרונים
ויאמר
אליי
לך
אל
אראך
את
כלת
השה
אשתו׃
10 ויביאני
ברוח
אל
הר
גדול
ורם
ויראני
את
העיר
הגדולה
ירושלים
הקדושה
אשר
יורדת
מן
השמים
מאת
אלהים׃
11 ובה
כבוד
אלהים
ואורה
כאבן
יקרה
כאבן
ישפה
כבלור
ברק׃
12 ולה
חומה
גדולה
ורמה
ולה
שערים
שנים
עשר
ועל
השערים
שנים
עשר
מלאכים
ושמות
כתובים
עליהם
אשר
הם
שמות
שנים
עשר
שבטי
בני
ישראל׃
13 מן
המזרח
שלשה
שערים
ומן
הצפון
שלשה
שערים
ומן
הדרום
שלשה
שערים
ומן
המערב
שלשה
שערים׃
14 וחומת
העיר
יסודות
שנים
עשר
ועליהם
שנים
עשר
שמות
אנשים
אשר
הם
שנים
עשר
שלחי
השה׃
15 ומדבר
אליי
ומדה
בידו
קנה
זהב
למדד
את
העיר
ואת
שעריה
ואת
חומתה׃
16 ואת
העיר
מרבעת
היא
ואורכה
כרחבה
ויתר
המדד
את
העיר
בקנה
אלף
ומאתים
שדות
אורכה
ורחבה
ורוממה
שוות
הם׃
17 ויתר
המדד
את
חומתה
מאה
וארבעים
אמה
מדת
אדם
אשר
מלאך
הוא
18 ומלאת
חומתה
מאבן
ישפה
והעיר
זהב
טהור
כזכוכית
ברה׃
19 ויסודות
חומת
העיר
מעולים
בכל
אבן
יקרה
היסוד
הראשון
ישפה
השני
ספיר
השלישי
אבן
שחר
הרביעי
בדלח
19 (Limnē Pyr g3041 g4442) ומן
המחמישי
אבן
אחת
20 ומן
הששי
אבן
אדם
ומן
השביעי
אבן
ירקרק
ומן
השמיני
אבן
תרשיש
ומן
התשיעי
אבן
פטדה
ומן
העשירי
אבן
ירוק
ומן
האחד
עשר
אבן
יקינת
ומן
השנים
עשר
אבן
אחלמה׃
21 ומן
הנפלים
הם
שערים
שנים
עשר
כל
שער
מן
הנפלים
היה
לבדו
ורחוב
העיר
זהב
טהור
כזכוכית
ברה׃
22 ולא
ראיתי
בה
מקדש
כי
אדון
אלהים
הוא
מקדשה
והשה
הוא
מקדשה׃
23 ולא
לעיר
אין
צורך
לשמש
בשמש
ובירח
כי
כבוד
אלהים
הארה
אותה
והנר
שלה
הוא
השה׃
24 והגוים
יתהלכו
לאורה
ומלכי
הארץ
יביאו
כבודם
אליה׃
25 ושעריה
לא
יסגרו
יומם
כי
לא
יהיה
שם
לילה׃
26 ויביאו
כבוד
הגוים
ויקר
אליה׃
27 ולא
יבוא
אליה
כל
טמא
ומתעב
ומכזב
כי
אם
הכתובים
בספר
החיים
של
השה׃

ומלכי ארץ אשר לא נתנו מים לקראתם
לעבר אתם בחרב ויפלו חללים ויגלו
16 אל־גלעד ובגשן ובגלגל ובכל־
בני עמון׃ 17 ויעבר יפתח אל־מצפה
מואב ויבא אל־מלך מואב לאמר אעבר
נא בארצך עד־מקומי׃ 18 וילך ישראל
במדבר ויסב את־ארץ אדום ואת־ארץ
מואב ויבאו מזרח ארץ מואב וחנו
בעבר ארנון ולא־באו בגבול מואב
כי ארנון גבול מואב׃ 19 וישלח
ישראל מלאכים אל־סיחון מלך האמרי
מלך חשבון ויאמר אליו ישראל נעבר
נא בארצך עד־מקומי׃ 20 ולא־האמין
סיחון את־ישראל לעבר בגבלו ויאסף
סיחון את־כל־עמו ויחן ביהצה וילחם
עם־ישראל׃ 21 ויתן יהוה אלהי־ישראל
את־סיחון וכל־עמו בידו ויכם ויירש
ישראל את־כל־ארץ האמרי יושב הארץ
ההוא׃ 22 וירשו את־כל־גבול האמרי
מארנון ועד־היבק ומן־המדבר ועד־
הירדן׃ 23 ועתה יהוה אלהי־ישראל
הורישׁ את־האמרי מפני עמו ישראל
ואתה תרשנו׃ 24 הלא אשר יורישך
כמוש אלהיך אתו תירש וכל אשר
הורישׁ יהוה אלהינו מפנינו אתו
נירש׃ 25 ועתה הטוב תטוב מבלק
בן־צפר מלך מואב הרב רב עם־ישראל
אם־נצו נצה בישראל׃ 26 בשבת
ישראל בחשבון ובבנתיה ובערער
ובכל־הערים אשר על־יד ארנון
שלש מאות שנה ולמה לא הצלתם
בעת ההיא׃ 27 ואני לא חטאתי לך
ואת עשה־אתי רעה למלחם בי יהוה
השפט היום בין בני ישראל ובין
בני עמון׃ 28 ולא שמע מלך בני־
עמון אל־דברי יפתח אשר שלחו
אליו׃ 29 ורוח יהוה היתה אל־יפתח
ויעבר את־הגלעד ומנשה ויעבר
את־מצפה גלעד ומצפה גלעד עבר
בני עמון׃ 30 ויפר יפתח נדר ליהוה
ויאמר אם־נתן תתן את־בני עמון
בידי׃ 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי
ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני
עמון והיה ליהוה והעלתיהו עולה׃
32 ויעבר יפתח אל־בני עמון לנלחם
בם ויתנם יהוה בידו׃ 33 ויכם מערער
ועד־בואך מנית עשרים עיר ועד
אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו
בני עמון מפני בני ישראל׃ 34 ובא
יפתח המצפה אל־ביתו והנה בתו יצאת
לקראתו בתפים ובמחלות הוא יחיד
אין־לו מבלעדיה בן או בת׃ 35 והיה
כראתו אתה כרע כרעתני ואתה היית
בעכרי ואני פצתי פי אל־יהוה ולא
אוכל לשוב׃ 36 ותאמר אליו אבי אם
פצית פי אל־יהוה עשה לי כאשר
יצא מפיך אחר אשר־עשה יהוה לך
נקמות מאיביך בני עמון׃ 37 ותאמר
אל־אביה יעשה־לי הדבר הזה הרפה
שבעת ירחים ואלכה וארדה על־
ההרים ובכיתי על־בתולי אנכי ורעותי׃
38 ויאמר לך וישלחה לשלשת חדשים
וילכה היא ורעותיה ותבך על־בתוליה
על ההרים׃ 39 ויהי מקץ שלשת
חדשים ותשב אל־אביה ויעש־בה
נדרו אשר נדר ואיש לא ידעה׃
ותהי חק בישראל׃ 40 מימים ימימה
תלכנה בנות ישראל לתנות לבת־
יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה׃

18

ואיש־אמץ היל היה יפתח הגלעדי
ובן־אשה זונה ויולד יפתח את־גלעד׃
2 ותלד אשת־גלעד לו בנים ויגדלו
בני האשה ויגרשו את־יפתח ויאמרו
לו לא תנחל בבית אבינו כי בן־
אשה אחרת אתה׃ 3 וברח יפתח
מפני אחיו וישב בארץ טוב ויקבצו
אל־יפתח אנשים ריקים ויהיו אתו׃
4 ויהי מימים ויצאו בני עמון
להלחם בישראל׃ 5 ויהי כאשר
נלחמו בני עמון בישראל וילכו זקני
גלעד לקחת את־יפתח מארץ טוב׃
6 ויאמרו אל־יפתח לך והיית לנו
לקצין ונלחמה בבני עמון׃ 7 ויאמר
יפתח אל־זקני גלעד הלוא אתם
שנאתם אתי ותגרשו אתי מבית אבי
ולמה באתם אלי עתה כאשר צר לכם׃
8 ויאמרו זקני גלעד אל־יפתח לכן
שבנו אליך ועמת עמנו ונלחמת בבני
עמון והיית לנו לראש לכל יושבי
גלעד׃ 9 ויאמר יפתח אל־זקני גלעד
אם־משיבים אתי להלחם בבני עמון
ונתנם יהוה לפני הלא אני אהיה
לראשכם׃ 10 ויאמרו זקני גלעד
אל־יפתח יהוה יהיה־שמע בינתינו
אם־לא כדבריך כן נעשה׃ 11 וילך
יפתח עם־זקני גלעד והעם שמו אתו
לראש ולקצין וידבר יפתח את־כל־
דבריו לפני יהוה במצפה׃ 12 ויפתח
מלאכים אל־מלך בני עמון לאמר
מה־לי ולך כי־באת אלי להלחם בארצי׃
13 ויאמר מלך בני עמון אל־מלאכי
יפתח כי־לקח ישראל את־ארצי בעלתו
מארנון ועד־היבק ועד־הירדן ועתה
השיבה אתם בשלום׃ 14 ויסף עוד
יפתח וישלח מלאכים אל־מלך בני
עמון׃ 15 ויאמרו אליו כה אמר יפתח
לא לקח ישראל את־ארץ מואב ואת־
ארץ בני עמון׃ 16 כי בעלתם מארים
בעלתם מן־הים ועד־יבק ועד־הירדן
ועתה למה הצלתם בעת ההיא׃
17 ויעלו בני־עמון ויחנו בגלעד
וישראל נאספו ויחנו במצפה׃
18 ואמרו איש אל־רעהו מי האיש
אשר יחל להלחם בבני עמון הוא
יהיה לראש לכל יושבי גלעד׃

14 1 Now there were also false prophets among the people, just as there will be false teachers among you. They will secretly introduce destructive heresies, even denying the Master who bought them, bringing swift destruction upon themselves. 2 Many will follow their sensuality and because of them the way of the truth will be slandered. 3 In greed they will exploit you with fabricated words. Their condemnation, pronounced long ago, is not idle, and their destruction will not sleep. 4 For if God did not spare angels when they sinned, but cast them into hell and delivered them into pits of darkness, reserved for judgment; 5 if he did not spare the ancient world when he brought the flood upon the world of the ungodly, but preserved Noah, a preacher of righteousness, with seven others; 6 if he condemned the cities of Sodom and Gomorrah by reducing them to ashes, making them an example of what will happen to the ungodly; 7 and if he rescued righteous Lot, who was deeply grieved by the sensuality of the lawless 8 (for that righteous man, living among them, was tormented in his righteous soul by what he saw and heard of their lawless deeds), 9 then the Master knows how to rescue the godly from their trials and to keep the unjust under punishment for the day of judgment, 10 especially those who follow the flesh in its corrupt desire and who despise authority. Bold and willful, they are not afraid to revile the glorious beings 11 whereas angels, though greater in strength and power, do not pronounce such a reviling against them before the Lord. 12 But these people, like irrational animals, creatures of instinct, born to be caught and killed, revile what they do not understand, and they will be destroyed like animals, 13 suffering the wrong they have caused. They are like those who find pleasure in daytime revelry. They are blemishes and disgraces, while they feast with you in their deceitfulness. 14 With eyes full of adultery, they cannot stop sinning. They entice unstable souls. They are experts in greed—children under a curse! 15 They have left the straight road and have gone astray. They have followed the road of Balaam son of Beor, who loved the money he received for doing wrong. 16 But Balaam was rebuked for his crime when a donkey—a dumb beast of burden—spoke with a human voice and prevented the madness of the prophet. 17 These false teachers are like springs that dry up and like mists that are driven away by storms. They are headed for the darkest depths of hell. 18 They boast about their own empty, meaningless words. They use the lust of their sinful nature to lure those who have just escaped from those who live in error. 19 They promise their victims freedom, but they themselves are slaves of sin and corruption. For people are slaves to anything that controls them. 20 When they escaped from the world's pollution through their knowledge of our Lord and Savior Jesus Christ, but then were tangled up in it and overcome by it, they were worse off than they had been before. 21 It would have been better for them never to have heard the way of righteousness than to turn their backs on the holy commandment they had heard. 22 They have proved the truth of this proverb: "The dog eats its own vomit," and "The washed pig returns to wallow in the mud."

15 1 Dear friends, this is now the second letter I have written to you. I want you to remember what the holy prophets spoke long ago and what our Lord and Savior taught through your apostles. 2 First, you must understand that in the last days scoffers will come, saying they know more than you and ridiculing your faith. 3 They will say, "Where is the promised coming we have heard about? Our ancestors died, but everything still continues exactly as it has since the beginning of creation." 4 But they deliberately forget that long ago God spoke and the heavens were created. The earth was also created out of the water and by means of water when God ordered it to be so. 5 Then he used the water to destroy the world with a flood. 6 And now the heavens and the earth are preserved by the same word, and they are being kept for the fire of judgment and destruction of godless people. 7 But, dear friends, don't let this one thing escape your attention: A thousand years are like one day to the Lord, and one day is like a thousand years. 8 The Lord isn't slow about his promise, as some think he is. He is patient with you, not wanting anyone to perish, but wanting everyone to come to repentance. 9 But the day of the Lord will come like a thief. The heavens will disappear with a roar, the elements will be dissolved by intense heat, and the earth and everything in it will be burned up. 10 Since everything will be destroyed in this way, what kind of people should you be? You should live holy lives and be godly as you wait and hurry the coming of the day of God. That day will bring the destruction of the heavens by fire, and the elements will be dissolved by intense heat. 11 But we are waiting for God to keep his promise that we will live in a new heaven and a new earth where everything will be righteous. 12 While we wait for this, my friends, be sure you are at peace with God. Be pure and be at peace, so that when he comes you will be without blemish and without fault. 13 Our beloved brother Paul also wrote you about this when he was with you, because God gave him the wisdom to do so. 14 He writes the same in all his letters when he writes about these things. Some of his comments are difficult to understand, and those who are ignorant and unstable twist his words to their own destruction, just as they do with the other Scriptures. 15 Since you already know all this, my friends, be on your guard so that you don't be swept along by the errors of these lawless people and lose your firm grounding. 16 Instead, you must continue to grow in the grace and knowledge of our Lord and Savior Jesus Christ. To him be glory both now and forever! Amen.

10 ܗܘܝܠܝ ܕܡܢ ܕܐܡܪ ܠܒܪܐ ܡܠܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܠܗ ܐܦܠܐ
ܡܚܐܠܬܐ ܠܡܪܝܡ ܩܕܝܫܬܐ ܠܝܬ ܠܗ ܡܚܐܠܬܐ ܠܡܢ ܕܡܚܠܠ
ܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܠܝܬ ܠܗ ܡܚܐܠܬܐ 11 ܟܕ ܡܝܬܝܢܟܘܢ
ܠܩܕܡܝܐ ܠܒܬܝ ܟܢܝܫܬܐ ܘܠܡܪܝܐ ܘܠܫܠܛܢܐ ܠܐ ܬܗܘܘܢ
ܡܬܕܒܪܝܢ ܠܡܐܢܘ ܡܬܬܪܨܐ ܐܘ ܡܐܢܘ ܡܬܬܝܒܐ ܠܟܘܢ
ܒܗܝ ܫܥܬܐ ܡܪܝܡܐ ܡܠܠ ܠܟܘܢ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡܝܢ
ܠܟܘܢ ܠܐ ܬܗܘܘܢ ܕܚܠܝܢ ܘܡܨܠܝܢ ܕܠܐ ܬܥܠܘܢ
ܠܢܣܝܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܠܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ
ܕܡܬܩܝܡ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܡܬܩܝܡ
ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܩܝܡ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ
ܗܘ ܡܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܩܝܡ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܡܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ 13 ܕܠܡܢ
ܕܐܬܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܗܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܢܬܩܝܡ
ܠܥܠܡܐ ܗܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܢܬܩܝܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ
ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܕܒܪ ܡܢ ܡܪܝܡ ܘܡܢ ܐܒܪܗܡ ܘܡܢ ܝܥܩܘܒ ܕܐܬܝܠܕ
ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ 14 ܗܘ ܕܐܡܪ
ܠܝ ܡܢܐ ܕܐܬܝ ܠܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ
ܕܠܐ ܢܬܩܝܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܩܝܡ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܗܘ ܡܪܝܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ 15 ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ ܡܫܬܠܡ ܠܡܪܝ ܕܐܢܬ
ܡܫܬܠܡ ܠܡܪܝ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ ܡܫܬܠܡ ܠܡܪܝ ܕܐܢܬ ܗܘܝ

9 ܘܦܬܚ ܠܗ ܡܦܬܚܐ ܕܬܗܘܡܐ ܘܐܬܝܗܒ ܠܗ ܡܦܬܚܐ ܕܬܗܘܡܐ
(Abyssos ܕܡܬܬܚܐ, ܘܥܐܠܬܐ ܕܥܫܢܐ ܡܢ ܬܡܝܗܐ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܟ ܕܥܫܢܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܐܝܟ ܕܥܫܢܐ ܕܡܫܐ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܒܐܪܐ g12) 2
(Abyssos ܕܐܝܟ ܕܥܫܢܐ ܕܡܫܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܒܐܪܐ ܕܡܫܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܡܕܒܪܐ
ܬܡܝܗܐ ܕܐܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܕܬܡܝܗܐ ܕܐܝܟ ܕܥܫܢܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܒܐܪܐ g12) 3
ܬܡܝܗܐ ܕܐܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܕܬܡܝܗܐ ܕܐܝܟ ܕܥܫܢܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܒܐܪܐ ܕܡܫܐ ܡܢ ܐܪܥܐ 4 ܘܐܝܢܝܢ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܒܐܪܐ ܕܡܫܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܡܕܒܪܐ ܕܐܝܟ ܕܥܫܢܐ

10 ܗܘܢܐ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܠܗ
ܡܪܝܐ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡ
11 ܕܐܝܬܝܗ ܡܫܝܚܐ ܕܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܡܬܩܪܐ ܫܡܗ ܕܐܒܐ ܗܘܐ
12 ܠܡܠܟ ܒܪܝܐ ܕܐܒܐ ܗܘܐ ܠܗ ܫܡܐ
ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܠܡܢܘ ܕܢܬܩܪܒ ܠܡܢܘ ܕܢܬܩܪܒ
13 ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܫܘܠܛܢܗ ܕܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ
ܕܢܬܩܪܒ ܠܡܪܝ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܗ ܠܡܪܝ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ
ܠܡܪܝ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ
14 ܠܥܠܡ (aiōn g165) ܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ

6

1 ܘܫܡܥܬ ܕܚܕ ܡܢ ܬܪܥܝܗܘܢ ܚܝܘܬܐ
ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܠܡܫܐ ܐܝܬܐ ܕܩܠܐ ܕܐܡܪ
2 ܬܐܬܐ ܘܚܙܐ ܩܘܡܐ ܕܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܚܕ ܗܘ,
ܕܢܦܩ ܩܛܠܐ ܠܡܢܨܚܐ ܩܛܠ ܫܘܠ, ܘܠܡܠܟ
ܩܛܠܐ ܕܫܘܠܛܢ ܚܕܬ ܢܦܩ ܩܛܠ ܫܘܠ 3 ܘܡܛܠ ܕܦܬܚ
ܬܐܬܐ ܩܛܠܐ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܠܡܫܐ ܐܝܬܐ ܕܩܠܐ
4 ܩܛܠ ܩܛܠ ܕܢܦܩ ܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ
ܠܡܫܐ ܕܢܬܢܣܒ ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܢܣܒ
ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܢܣܒ ܠܗ ܠܡܫܐ
5 ܘܡܛܠ ܕܦܬܚ ܠܗ ܠܡܫܐ ܐܝܬܐ ܕܩܠܐ
ܕܐܡܪ ܐܬܐ ܘܚܙܐ ܩܘܡܐ ܕܣܘܣܝܐ ܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ
ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܫܐ
6 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ
ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܫܐ
7 ܘܡܛܠ ܕܦܬܚ ܠܗ ܠܡܫܐ ܐܝܬܐ ܕܩܠܐ
ܕܐܡܪ ܐܬܐ ܘܚܙܐ ܩܘܡܐ ܕܣܘܣܝܐ ܩܛܠ ܫܘܠ
8 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ
ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܫܐ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܫܐ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
9 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ (Hadēs g86) ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
10 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
11 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
12 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
13 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
14 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
15 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
16 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
17 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ

7

1 ܗܘܝܢ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
2 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
3 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
4 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
5 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
6 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
7 ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ
ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ ܕܢܬ ܕܩܛܠ ܫܘܠ

ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ τὸ λοιπὸν ἀπόκειται μοι
ἡ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ
ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν
αὐτοῦ. 9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως· 10 Δημᾶς γὰρ
με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα καὶ πορεύεται
εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς
Δαλματίαν. 11 Λουκᾶς ἐστιν μόνος μετ' ἐμοῦ. Μᾶρκον
ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, ἔστιν γὰρ μοι εὔχρηστος
εἰς διακονίαν. 12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.
13 Τὸν φαιλόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρῳάδι παρὰ Κάρπῳ
ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰς βίβλους, μάλιστα τὰς
μεμβράνας. 14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ
ἐνεδείξατο· ἀποδώσει αὐτῷ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 15 ὃν
καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀντικείμενος τοῖς λόγοις
ἡμῶν. 16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι
παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς
λογισθείη. 17 Ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν
με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσιν
πάντες οἱ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.
18 Καὶ ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ
καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον·
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
19 Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ Ὀνησιφόρου
οἶκον. 20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ
ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 21 Σπούδασον πρὸ
χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος καὶ Πούδης
καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. 22 Ὁ
κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Χάρις μεθ' ὑμῶν.

3 Παῦλος δοῦλος θεοῦ καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας
τῆς κατ' εὐσέβειαν, 2 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἣν
ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,
3 ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν
κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ
σωτῆρος ἡμῶν, 4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν
πίστιν· χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. 5 Τούτου χάριν
ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃς
καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι
διεστειλάμην· 6 εἴ τις ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς
ἀνήρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας
ἢ ἀνυπότακτα. 7 δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον
εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον,
μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, 8 ἀλλὰ
φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον,
ἐγκρατῆ, 9 ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ
λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.
10 Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ
φρεναπάται, οἱ μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, 11 οὓς δεῖ
ἐπιστομίζειν, οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν
διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν.
12 Εἶπεν τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες
ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. 13 Ἡ
μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε
αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει,
14 μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς
ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν. 15 Πάντα
μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ
ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ
ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. 16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι,
τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ
ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.
17 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ·
πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνούς, σώφρονας,
ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·
18 πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς,
μὴ διαβόλους, μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας,
καλοδιδασκάλους, 19 ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νέας
φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους, 20 σώφρονας,
ἁγνάς, οἰκουρούς, ἀγαθάς, ὑποτασσομένας τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
βλασφημῆται. 21 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει
σωφρονεῖν, περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον
καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν,
σεμνότητα, λόγον ὑγιῆ ἀκατάκριτον, ἵνα ὁ ἐξ
ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν
φαῦλον. 22 Δούλους ἰδίοις κυρίοις ὑποτάσσεσθαι
καὶ εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας,

4 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν ἐνδεικνυμένους
ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν. 23 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις
τοῦ θεοῦ σωτηρία πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα
ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς
ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς
ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, 24 προσδεχόμενοι τὴν
μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ
μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ,
25 ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον,
ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. 26 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει
καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδείς σου
περιφρονείτω.

5 Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις
ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἕτοιμοι εἶναι, 2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι,
ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς
πάντας ἀνθρώπους. 3 Ἦμεν γὰρ ποτὲ καὶ ἡμεῖς
ἀνόητοι, ἀπειθοῦντες, πλανώμενοι, δουλεύοντες
ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς παντοδαπαῖς, βίῳ καὶ
περιπορείᾳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες
ἀλλήλους. 4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, 5 οὐκ ἐξ ἔργων
τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ
τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας
καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, 6 οὗ ἐξέχεεν
ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν, 7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι
γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου. 8 Πιστὸς ὁ λόγος,
καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα
φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες
θεῷ· ταῦτα καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.
9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριδας καὶ
μάχας νομικὰς παραιτοῦ, εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ
μάταιοι. 10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν
νουθεσίαν παραιτοῦ, 11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος
καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. 12 Ὅταν πέμψω
Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με
εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.
13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπούδαζε προπέμψαι
ἀπορῶς, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. 14 Μανθανέτωσαν δὲ
καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας
χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. 15 Ἀσπάζονταί σε οἱ
μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπάσασον τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς
ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

1 Inasmuch as many have taken in hand to set
forth in order a narrative of the things
that are most surely believed among us,
2 even as those who from the beginning were
eyewitnesses and ministers of the word
3 delivered them unto us, it seemed good
also to me, having had perfect understanding
of all things from the very first, to write
unto thee in order, most excellent Theophilus,
4 that thou mayest know the certainty of those
things wherein thou hast been instructed.
5 There was in the days of Herod, the king
of Judea, a certain priest named Zacharias,
of the course of Abia: and his wife was
of the daughters of Aaron, and her name was
Elisabeth. 6 And they were both righteous
before God, walking in all the commandments
and ordinances of the Lord blameless.
7 And they had no child, because that Elisabeth
was barren, and they both were now
advanced in years. 8 And it came to pass,
that while he executed the priest's office
before God in the order of his course,
9 according to the custom of the priest's office,
his lot was to burn incense when he went
into the temple of the Lord. 10 And the whole
multitude of the people were praying
outside at the time of incense. 11 And there
appeared unto him an angel of the Lord
standing on the right side of the altar of
incense. 12 And when Zacharias saw him,
he was troubled, and fear fell upon him.
13 But the angel said unto him, Fear not,
Zacharias: for your prayer is heard;
and your wife Elisabeth shall bear you a son,
and you shall call his name John. 14 And
you shall have joy and gladness; and many
will rejoice at his birth. 15 For he will be
great in the sight of the Lord, and will
drink no wine nor strong drink; and he will
be filled with the Holy Spirit even from
his mother's womb. 16 And many of the children
of Israel will he turn back to their God.
17 And he will go before him in the spirit
and power of Elijah, to turn the hearts of
the fathers to the children, and the disobedient
to the wisdom of the just; to make ready
for the Lord a people prepared for him.
18 And Zacharias said unto the angel,
Whereby shall I know this? for I am an old
man, and my wife is advanced in her days.
19 And the angel answering said unto him,
I am Gabriel, that stand in the presence
of God; and am sent to speak unto thee,
and to show you these glad tidings.
20 And behold, thou shalt be dumb, and
not able to speak, until the day that these
things shall be performed, because thou
believest not my words, which shall be
fulfilled in their season. 21 And the people
waited for Zacharias, and marvelled that
he tarried so long in the temple.
22 But when he came out, he could not
speak unto them: and they perceived that
he had seen a vision in the temple:
for he beckoned unto them, and remained
speechless. 23 And it came to pass, that
as soon as the days of his office were
accomplished, he departed to his house.
24 And after those days his wife Elisabeth
conceived, and hid herself five months,
saying, 25 Thus hath the Lord dealt with me
in the days wherein he looked on me,
to take away my reproach among men.
26 And in the sixth month the angel Gabriel
was sent from God unto a city of Galilee,
named Nazareth, 27 To a virgin espoused
to a man whose name was Joseph,
of the house of David; and the virgin's
name was Mary. 28 And the angel came in
unto her, and said, Hail, thou that art
highly favored, the Lord is with thee:
blessed art thou among women. 29 And when
she saw him, she was troubled at his
saying, and cast in her mind what manner
of salutation this should be. 30 Then
said the angel unto her, Fear not, Mary:
for thou hast found favor with God.
31 And, behold, thou shalt conceive in
your womb, and bring forth a son, and
shalt call his name Jesus. 32 He shall
be great, and shall be called the Son
of the Highest: and the Lord God shall
give unto him the throne of his father
David: 33 And he shall reign over the
house of Jacob forever; and of his
kingdom there shall be no end.
34 Then said Mary unto the angel,
How shall this be, seeing I know not
a man? 35 And the angel answering
said unto her, The Holy Spirit shall
come upon you, and the power of the
Highest shall overshadow you: therefore
also that holy thing which shall be
born of you shall be called the Son
of God. 36 And behold your cousin
Elisabeth, she also has conceived a son
in her old age: and this is the sixth
month with her who was called barren.
37 For with God nothing shall be
impossible. 38 And Mary said, Behold
the handmaid of the Lord; let it be
unto me according to your word.
And the angel departed from her.
39 And Mary arose in those days,
and went into the hill country
with haste, into a city of Judah;
40 And entered into the house of
Zacharias, and saluted Elisabeth.
41 And it came to pass, that when
Elisabeth heard the salutation of
Mary, the babe leaped in her womb;
and Elisabeth was filled with the
Holy Spirit: 42 And she spoke out
with a loud voice, and said,
Blessed art thou among women,
and blessed is the fruit of your
womb. 43 And whence is this to me,
that the mother of my Lord should
come to me? 44 For, behold, as soon
as the voice of your salutation
sounded in my ears, the babe
leaped in my womb for joy.
45 And blessed is she that believed:
for there shall be a performance
of those things which were told
her from the Lord. 46 And Mary said,
My soul doth magnify the Lord,
47 And my spirit hath rejoiced
in God my Saviour. 48 For he hath
regarded the low estate of his
handmaiden: for, behold, from
henceforth all generations shall
call me blessed. 49 For he that
is mighty hath done to me great
things; and holy is his name.
50 And his mercy is on them that
fear him from generation to
generation. 51 He hath shewed
strength with his arm; he hath
scattered the proud in the
imagination of their hearts.
52 He hath put down the mighty
from their seats, and exalted
them of low degree. 53 He hath
filled the hungry with good
things; and the rich he hath
sent empty away. 54 He hath
holpen his servant Israel,
in remembrance of his mercy;
55 As he spoke to our fathers,
to Abraham, and to his seed
forever. 56 And Mary abode
with her about three months,
and returned to her own house.
57 Now Elisabeth's full time
came that she should be delivered;
and she brought forth a son.
58 And her neighbors and her
kinsfolk heard how the Lord
had magnified his mercy upon her;
and they rejoiced with her.
59 And it came to pass, that
on the eighth day they came
to circumcise the child,
and called him Zacharias,
after the name of his father.
60 And his mother answered
and said, Not so; but he
shall be called John.
61 And they said unto her,
There is none of your kindred
that is called by this name.
62 And they made signs to his
father, how he would have him
called. 63 And he asked for
a writing table, and wrote
saying, His name is John.
And they marvelled all.
64 And his mouth was opened
immediately, and his tongue
loosed, and he spoke, and
praised God. 65 And fear came
on all their neighbors:
and all these sayings were
noised abroad throughout
all the hill country of Judea.
66 And all they that heard
them laid them up in their
hearts, saying, What manner
of child shall this be?
And the hand of the Lord was
with him. 67 And his father
Zacharias was filled with
the Holy Spirit, and prophesied
saying, 68 Blessed be the
Lord God of Israel;
for he hath visited and
redeemed his people,
69 And hath raised up a horn
of salvation for us
in the house of his servant
David; 70 As he spoke
by the mouth of his holy
prophets, which have been
since the world began:
71 That we should be saved
from our enemies,
and from the hand of all
that hate us; 72 To perform
the mercy promised to our
fathers, and to remember
his holy covenant;
73 The oath which he swore
to our father Abraham,
74 That he would grant us,
that we being delivered
out of the hand of our
enemies might serve him
without fear, 75 In holiness
and righteousness before him,
all the days of our life.
76 And you, child, shall be
called the prophet of the
Highest: for you shall go
before the face of the Lord
to prepare his ways;
77 To give knowledge of
salvation unto his people
by the remission of their
sins, 78 Through the tender
mercy of our God;
whereby the dayspring from
on high hath visited us,
79 To give light to them
that sit in darkness and
in the shadow of death,
to guide our feet into
the way of peace.
80 And the child grew,
and waxed strong in spirit,
and was in the deserts
until the day of his
showing unto Israel.

2 And it came to pass in those days,
that there went out a decree from
Caesar Augustus, that all the world
should be taxed. 2 (And this taxing was
first made when Cyrenius was governor
of Syria.) 3 And all went to be taxed,
every one into his own city.
4 And Joseph also went up from Galilee,
out of the city of Nazareth, into Judea,
unto the city of David, which is called
Bethlehem, because he was of the house
and lineage of David: 5 To be taxed
with Mary his espoused wife, being
great with child. 6 And so it was,
that while they were there, the days
were accomplished that she should
be delivered. 7 And she brought forth
her firstborn son, and wrapped him
in swaddling clothes, and laid him
in a manger; because there was no
room for them in the inn.
8 And there were shepherds in the
same country abiding in the field,
keeping watch over their flock
by night. 9 And, behold, the angel
of the Lord came upon them,
and the glory of the Lord shone
round about them: and they were
sore afraid. 10 And the angel said
unto them, Fear not: for behold,
I bring you good tidings of great
joy, which shall be to all people.
11 For there is born to you this day
in the city of David a Saviour,
which is Christ the Lord.
12 And this shall be a sign unto you;
Ye shall find the babe wrapped
in swaddling clothes, lying in a
manger. 13 And suddenly there was
with the angel a multitude of the
heavenly host praising God,
and saying, 14 Glory to God in the
highest, and on earth peace,
good will towards men.
15 And it came to pass, as the angels
were gone away from them into heaven,
the shepherds said one to another,
Let us now go even unto Bethlehem,
and see this thing which is come
to pass, which the Lord hath made
known unto us. 16 And they came
with haste, and found Mary,
and Joseph, and the babe lying
in a manger. 17 And when they
saw it, they made it known
concerning the saying which
was told them concerning this
child. 18 And all they that
heard it wondered at those
things which were told them
by the shepherds. 19 But Mary
kept all these things,
and pondered them in her heart.
20 And the shepherds returned,
glorifying and praising God
for all the things that they
had heard and seen, as it was
unto them. 21 And when eight
days were accomplished for
the circumcising of the child,
his name was called JESUS,
which was so called of the angel
before he was conceived in the
womb. 22 And when the days of
her purification according
to the law of Moses were
accomplished, they brought him
to Jerusalem, to present him
to the Lord; 23 (As it is written
in the law of the Lord,
Every male that openeth the
womb shall be called holy
to the Lord;) 24 And to offer
a sacrifice according to that
which is spoken in the law
of the Lord, A pair of turtle
doves, or two young pigeons.
25 And, behold, there was a man
in Jerusalem, whose name was
Simeon; and the same man was
just and devout, waiting for
the consolation of Israel:
and the Holy Spirit was upon
him. 26 And unto him it was
revealed by the Holy Spirit,
that he should not see death,
before he had seen the Lord's
Christ. 27 And he came by
the Spirit into the temple:
and when the parents brought
in the child Jesus, to do
for him after the custom of
the law, 28 Then he took him
up in his arms, and blessed
God, and said,

ܡܪܩܘܣ

1

ܫܘܪܝܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ ܐܝܣܝܐ ܕܐܡܪ ܗܐ ܐܢܐ
ܫܕܪ ܠܡܠܐܟܝ ܩܕܡܟ ܕܢܬܩܢ ܠܟ ܐܪܚܟ ܒܡܕܒܪܐ
ܩܠܗ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܐܬܪܬܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܬܪܘ
ܫܒܝܠܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܠܒܢܝܗܝ ܕܐܠܗܢܐ ܐܬܝܢ
ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܪܕܢܐ ܘܡܛܒܠܝܢ ܠܗܘܢ
ܚܛܝܗܝܢ ܒܡܝܐ ܕܝܪܕܢܐ ܗܘܐ ܡܟܪܙܐ ܕܬܘܒܬܐ
ܠܡܚܘܠܬܐ ܕܚܛܝܐ ܘܐܬܐ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܘܟܠܗܘܢ ܐܝܠܦܝ ܕܝܪܘܫܠܡ ܘܡܬܡܕܝܢ ܗܘܘܢ
ܒܝܪܕܢܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܒܛܘܪܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܘܟܠܗ ܐܝܠܦ ܕܝܪܘܫܠܡ ܘܡܬܡܕܝܢ ܗܘܘ ܒܝܗ
ܒܚܛܝܗܝܢ ܕܝܠܗ ܘܡܘܕܝܢ ܠܗ ܒܚܛܝܗܝ ܕܟܠܗ
ܥܒܕܘ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܠܡ
ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܬܝܠܕ ܒܪܝܬܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪ
ܕܐܒܪܗܡ ܒܪ ܕܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ
ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ
ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܥܡ 4 ܘܪܥܡ
ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ
ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ
ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬܐ ܘܥܘܒܝܕ
ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 5 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ
ܕܝܫܪܝܠ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܒܬܫܒܥ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 7 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 8 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 9 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 10 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 11 ܘ, ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 12 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 13 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 14 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 15 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 16 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 17 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 18 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 19 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 20 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 21 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ

ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 22 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 23 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 24 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ
ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ 25 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܠܐܘܪܝܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו
ליעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי
ואשם את־הריו לנחלת תנים מדבר׃ 4 כי־תאמר אדום
הרסנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות
המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע
והעם אשר זעם יהוה עד־עולם׃ 5 ועיניכם תראינה
ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד
עבד את־אדניו ואם־אב איה כבודי ואם־אדון איה
יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי
ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי
לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך בדבר יהוה
שלחן גאל הוא׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע
וכי־תגישו פסח וחולה אין טוב הקריבהו־נא לפחתך
הרצך אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה
חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו מיד היתה זאת
מידכם אם־ישא פניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם
בכם ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי חנם
אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה
מידכם׃ כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי
בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה
כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 11 ואתם מחללים
אותו באמרכם שלחן־יהוה הוא מגואל וניבו אכלו
אכלו׃ 12 ואמרתם מה־לאה הנה ונפחתם אותו אמר
יהוה צבאות ותביאתם הגזול והפסח והבאתם את־
הקרבן הארצה׃ 13 ואמרתם הנה מלאכה ונפחתם
אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח
והבאתם את־הקרבן הארצה׃ 14 ארור נוכל
אשר־יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני
נורא אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

ܡܬܬܝܐܘܢ ܒ

1 ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܕ ܡܢ ܡܪܝܡ ܐܝܬܝܗ ܕܝܘܣܦ ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܕܝܪܘܫܠܡ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ 2 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ, ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ 3 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ (aiōn g165) ܠܡܠܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ 4 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ

13 ויעמד אל־הלוים ובני־יהודה להלל ולהודות
14 ביד־דוד מלך־ישראל ובכל־ישראל כי־לעולם
15 חסדו׃ וכל־העם תרעו־קול ויברכו את־יהוה
16 (aiōnios g166) כי־טוב כי־לעולם חסדו׃ ויעל־ארון
17 יהוה׃ ויעמדו הלוים נערי דוד בכלי־שיר
18 ונבלים׃ ויעמד־לפני־ארון יהוה׃ ויעל־לפני
19 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
20 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
21 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
22 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
23 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
24 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני

4 ויעשו לו לחם ויין׃ ויעל־לפני־ארון
יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
2 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
3 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
4 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
5 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
6 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
7 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
8 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
9 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
10 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
11 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
12 (aiōnios g166) ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
13 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
14 (aiōnios g166) ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
15 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
16 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
17 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
18 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
19 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
20 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
21 (aiōnios g166) ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני

5 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
2 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
3 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
4 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
5 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
6 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
7 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
8 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
9 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
10 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
11 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
12 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
13 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
14 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
15 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
16 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
17 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
18 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
19 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
20 ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני
21 (aiōnios g166) ארון־יהוה׃ ויעל־לפני־ארון־יהוה׃ ויעל־לפני

מלאכי

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשם את הריו לנחלת תנים מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדמו׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד את אדניו ואם אב איה כבודי ואם אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך בהאמרכם שלחן יהוה נבזה הוא׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין טוב הקרבהו נא לפחתך הרצך אם פני׳ישא אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל יחנן לנו מיד היתה זאת בידכם הרצה אם אשא פניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ואל תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא מגול וניבו אכלתו׃ 13 ותאמרו הנה מה מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם את הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׃ 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה׃ 3 הנני גערה לזרעכם וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן אתם מורא ויירא אותי׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהוה קדש אשר אהב ובעל בת אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח יהוה בבכי ובאנחה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 וגם אמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואל יבגד איש את אשת נעוריו׃ 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלים מנחת יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד עד בעלי כשפים ועד מנאפים ועד נשבעים לשקר ועד עושקי שכר שכיר אלמנה ויתום והטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 7 למן ימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃ 9 בארור אתם הארור ואתם קבעים אותי הגוי כולו׃ 10 הבו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי והבחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 11 וגערתי בעבורכם ולא ישחית לכם את פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אעשה סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על בנו העבד לו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃

3 ܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܝܢ ܠܗ ܒܬܪܝܢ ܕܢܓܪ ܥܠ ܐܪܥܐ׃
ܠܗܠܝܢ ܡܬܡܠܠܝܢ ܗܘܝܢ ܒܝܢ ܚܕܐ ܥܡܗܘܢ ܡܠܬܐ ܠܐ׃
2 ܐܦܠܐ ܒܬܪ ܕܐܬܡܗܝܢ ܡܢܗ ܐܠܗܐ ܠܐܡܬܗܝܢ ܕܐܢܬܘܢ
ܡܨܪܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܕܒܪܗ ܡܬܩܪܒܐ ܠܢ׃
3 ܕܐܦ ܗܢܐ ܕܢܬܐ ܩܝܡܐ ܐܝܟܐ ܡܬܡܠܠܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܒܗܕܐ ܕܐܝܟ ܒܢܝܢܫܐ ܐܝܟܐ ܕܐܒܐ ܕܒܪܗ ܡܬܩܪܒ ܠܢ ܡܢ
ܠܒܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܒܪܝܟܬܐ ܕܡܫܝܚܐ׃ ܗܘ ܕܐܦ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܘܬܐ
4 ܕܐܦ ܟܕ ܡܬܬܝܡܝܢ ܒܫܠܡܐ ,ܡܬܬܝܡܝܢ ܒܫܘܪܐ ܒܝܬܗܘܢ
ܡܢܐ ܕܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܗܘܢ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܩܝܡ ܐܢܬ
ܒܗܘܢ ܕܐ ܟܕ ܐܝܬ ܒܝܢ ܐܢܬ ܠܐܠܗ ܒܫܡܝܐ׃ 5 ܒܗܝܢ
ܒܗ ܢܬܩ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܝ ܡܢ ܕܐܝ ܡܢ ܐܢܬ ܠܐܠܗ ܡܬܩܪܒ
ܒܗ ܢܬܩ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܝ ܡܢ ܕܐ ܡܢ ܠܐ ܡܬܩܪܒ ܠܐ׃
ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܐܠܗ׃ 6 ܐܡܪܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܢܬܐ
ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ ܒܝ ܒܐܬܪ 7 ܕܬܪܥ ܒܐܬܪ ܟܠܗ ܒܝܬܝ
ܒܝܬ ܒܐܬܪ ܒܝܬ ܠܝܫܘܥ ܕܐܠܗ ܕܒܫܡܐ ܠܐ ܡܬܩܪܒ
ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܡܢ ܒܝ ܒܝ ܡܢ 8 ܒܬܪܝ ܕܒܬܪ ܒܝܬܪܝ
ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܡܢ ܒܝ ܒܝ ܡܢ ,ܡܬܬܝܡܝܢ ܒܫܘܪܐ ܕܐܝ ܕܐ ܒܝ
ܒܝܬ ܐܘܡܬܐ ܠܐ 9 ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܒܝܢ ܒܫܘܪܐ
ܐܝܟ ܠܐ ܡܬܬܝܡ ܒܐܘܡܬܐ ܕܒܫܘܪܐ ,ܡܬܬܝܡ ܒܝܢ
ܒܝܬ ܠܐ ܒܬܪ ܕܢܬ ܒܝ ܒܝ ܕܐ ܐܠܗܘܬܐ ܡܬܩ
ܒܝܢ ܒܝܬ ܡܬܩ ܒܝ ܒܝ ܡܢ 10 ܕܢܬ ܒܝܬ ܐܠܗܘܬܐ
ܕܐܠܗܘܬܐ ܒܝܬ ܠܐ ܕܐ ܒܝܬ ܡܬ ܐܢ ܕܐ
ܡܬܩܝܡܝܢ ܡܬ ܒܬܪܐ ܕܐܝܟ ܐܝܟ ܒܝܬ ܒܝ ܒ
11 ܕܐ ܠܐ ܒܝܢ ܒܝܬ ܐܝܟ ܠܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ
ܒܝܬ ܐܠܗ ܒܝܬ ܐܝܟ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ
ܒܝܬ ܐܠܗ ܒܝܬ ܐܝܟ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ
12 ܒܝܬ ܐܠܗ ܒܝܬ ܐܝܟ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ
ܐܝܟ ܒܝܬ ܐܠܗ ܒܝܬ ܐܝܟ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ
ܒܝ ܒܝܬ 13 ܐܝܟ ܒܝ ܒܝ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ
ܐܠܗ ܒܝܬ ܐܠܗ ܒܝܬ ܐܝܟ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ
ܐܠܗ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ 14 ܐܝܟ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ
ܐܠܗ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐܝܟ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ 15 ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ 16 ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ 17 ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ 18 ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
ܐ ܕܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܕܐ ܡܬ ܠܐ ܡܬ ܕܐ ܐ
(aiōn g165) ܕܗܪ

ד-מיכה

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי
יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על
שמרון ושמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלואה
והיה אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל
קדשו 3 כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך
על במתי ארץ 4 ונמסו ההרים תחתיו והגאיות
תבקענה כדונג מפני אש כמים המדרשים
אשר יצקו אל מורד הר׳ 5 בפשע יעקב כל זאת
ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלא
שמרון ומי במות יהודה הלא ירושלם׃ 6 ושמתי
שמרון לעי השדה למטעי כרם ונגרתי
לגל אבניה ויסודתיה אגלה׃ 7 וכל פסיליה
יכתתו וכל אתניה יעלו באש ומגדניה
אשים לשמה כי מאתן זונה עדו ועד
אתן׃ 8 על זאת אספדה ואילילה אלך
שולל אעשה תנים ויענה כבנות יענה׃
9 כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה
נגע אל שער עמי עד ירושלם׃ 10 בגת
אל תגידו בעכו אל תבכו בבית לעפרה
עפר התפלשתי׃ 11 עברי לך יושבת שפיר
ערום בשת לא יצאה יושבת צענן בית
האצל מקחתה׃ 12 כי חלתה לטוב יושבת
מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער
ירושלם׃ 13 רתם המרכבה לרץ יושבת
לכיש היא ראשית חטאת לבת ציון כי
בך נמצאו פשעי ישראל׃ 14 לכן תתני
שלוחים על מורשת מוקדת בתי אכזב
למלכי ישראל׃ 15 עוד אביא אליך
יושב מרשה עד עדלם יבוא כבוד
ישראל׃ 16 קרחי וגזי על בני תענגיך
הרחיבי קרחתך כנשר כי גלו ממך׃
2 הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם
באור הבקר יעשוה כי היתה ידם׃ 2 וחמדו
שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר
וביתו אדם ונחלתו׃ 3 לכן כה אמר יהוה
הנני חושב על המשפחה הזאת רעה
אשר לא תסירו מתיכם ולא תלכו רהב
כי עת רעה היא׃ 4 ביום ההוא ישא עליכם
משל ונהה נהי שדדנו שדה עמי
יחלק מי יגיר לי׃ 5 לכן לא יהיה לך
מקשיב בחבל בגורל בקהל יהוה׃
6 אל תטיפו אל יטיפו לאלה לא יסיגו
כלמות׃ 7 האמור בית יעקב הקצר רוח
יהוה אם אלה מעלליו הלא דברי
יטיבו עם הולך ישר׃ 8 ואתמול עמי
לאויב תקומו מעם שלם מעל בגד
עברי בטח שבי מלחמה׃ 9 נשי עמי
תגרשון מבית תענוגיה מעל עולליה
הרתם הדרי׃ 10 קומו ולכו כי לא זאת
המנוחה תחת הטמאה תשחית ומשחת
נמרצת׃ 11 אם איש הלך רוח ושקר
כזב לאמר אטיף לך יין ושכר יהי
מטיף העם׃ 12 קבץ אקבצך יעקב כלך
אסף שארית ישראל יחד אשים כצאן
בצרה כעדר בתוך נאותם יהמו מאדם׃
13 עלה הפרץ לפניהם פרצו ועברו
שער ויצאו בו ומלכם עבר לפניהם
יהוה בראשם׃

3 ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקצינו
בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט׃
2 שנאי טוב ואהבי רע גזלי עורם
מעליהם ושארם מבשר עליהם׃ 3 אשר
אכלו בשר עמי והפשיטו עורם מעליהם
ועצמתם פצחו ופרשו כבשר בסיר
וכבשר בתוך קדרה׃ 4 אז יזעקו אל יהוה
ולא יענם יסתיר פניו מהם בעת ההיא
כאשר הרעו מעלליהם׃ 5 כה אמר יהוה
על הנביאים המתעים את עמי הנשכים
בשניהם וקרא שלום על מי לא יתן
אל פיהם ועליו קדשו מלחמה׃ 6 לכן
לילה לכם מחזה וחשך לכם מקסם
ובאה השמש על הנביאים וקדר עליהם
היום׃ 7 וחזו החזים ונכלמו הקסמים
ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים׃
8 ואני מלא כח את רוח יהוה ומשפט
וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל
חטאתו׃ 9 שמעו נא זאת ראשי בית יעקב
וקצינו בית ישראל המתעבים משפט
ואת כל הישרה יעקשו׃ 10 בנים בדמים
בנו וירושלם בעולה׃ 11 ראשיה בשחד
ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאיה
בכסף יקסמו ועל יהוה יסמכו לאמר
הלא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה׃
12 לכן בגלל אתם ציון שדה תחרש
והר הבית לבמות יער׃

4 והיה באחרית הימים יהיה הר בית
יהוה נכון בראש ההרים ונשא מגבעות
ונהרו אליו עמים׃ 2 והלכו גוים רבים
ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית
אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בנתיבתיו
כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם׃
3 ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים
עצומים עד רחוק ואלתיהם לחרבות
ולא ישא גוי אל גוי חרב לא יכלמדו
עוד מלחמה׃ 4 ושבו איש תחת גפנו
ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה
צבאות דברו׃ 5 כי כל העמים ילכו איש
בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה
אלהינו לעלם ועד׃ 6 ביום ההוא נאם יהוה
אקבצה הצלעה ואל הנדחה הרעתי׃
7 ושמתי הצלעה לשארית ולרחוקה
לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר
ציון מעתה ועד עולם׃ 8 ואתה מגדל
עדר עופל בת ציון עד אליך תבוא
והשבת הממשלה הראשונה תמלכת בת
ירושלם׃ 9 עתה למה תרועי רע כי אין
מלך בך אם יועצך אבד כי אחזתך
חבלים כיולדה׃ 10 חולי וגחלי בת ציון
כיולדה כי עתה תצאי מקרית ושכנת
עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה
מכף אויבים׃ 11 ועתה נקהלו עליך גוים
רבים האמרים תחנף ותחז בציון עינינו׃
12 והם לא ידעו מחשבות יהוה ולא
הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה׃
13 קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים
פרזל ומרגליך אשים נחשת והדקת
עמים רבים והחרמת ליהוה בצעם
וחילם לאדון כל הארץ׃

5 עתה תתגודדי בת גדוד מצור שם
שבט על הלחי׃ 2 ואתה בית לחם אפרתה
צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא
להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם
מימי עולם׃ 3 לכן יתנם עד עת יולדה
ילדה ויתר אחיו ישובון על בני
ישראל׃ 4 והעמיד ורעה בעוז יהוה
בגאון שם יהוה אלהיו ושבו כי עתה
יגדל עד אפסי ארץ׃ 5 והיה זה שלום
אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנותינו
והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה
נסיכי אדם׃ 6 ורעו את ארץ אשור בחרב
ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור
כי יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו׃
7 והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים
כטל מאת יהוה כרבבים עלי עשב אשר
לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם׃
8 והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים
רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי
צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין
מציל׃ 9 תרם ידך על צריך וכל אויביך
יכרתו׃ 10 והיה ביום ההוא נאם יהוה
אכרית סוסיך מקרבך והאבדתי רכבתיך׃
11 והאבדתי ערי ארצך והרסתי כל
מבצריך׃ 12 והאבדתי כשפים מידך
ועונים לא יהיו לך׃ 13 ופסיליך
ומצבותיך אכרית מקרבך ולא תשתחוה
עוד למעשה ידיך׃ 14 ונתשתי אשרים
מקרבך והשמדתי עריך׃ 15 ועשיתי
באף וחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו׃

6 שמעו נא אשר יהוה אמר קום רב
את הרים ותשמענה הגבעות קולך׃
2 שמעו הרים את ריב יהוה והאיתנים
מוסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו
ועם ישראל יתוכח׃ 3 עמי מה עשיתי לך
ומה הלאיתיך ענה בי׃ 4 כי העלתיך
מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך
ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים׃
5 עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב
ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים
עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה׃
6 במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום
הבאקדמנו בעולות בעגלים בני שנה׃
7 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות
נחלי שמן אתן בכורי פשעי פרי בטני
חטאת נפשי׃ 8 הגיד לך אדם מה טוב
ומה יהוה דרש מעמך כי אם עשות
משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם
אלהיך׃ 9 קול יהוה לעיר יקרא ותושיה
יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה׃
10 עוד האש בבית רשע אוצרות רשע
ואיפת רזון׃ 11 האזכה במאזני רשע
ובכיס אבני מרמה׃ 12 אשר עשיריה
מלאו חמס ויושביה דברו כזב ולשונם
רמיה בפיהם׃ 13 וגם אני החלתי להכות
השמם על חטאתיך׃ 14 אתה תאכל ולא
תשבע ושחיתך בתוכך ותתפס ואשר
תמלט לא אתן׃ 15 אתה תזרע ולא תקצר
אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש
ולא תשתה יין׃ 16 ותשמר חקות עמרי
וכל מעשה בית אחאב ותלכו במועצותם
למען אתנך לשמה ויושביה לשרקה
וחרפת עמי תשאו׃

7 אי לי כי היתי כאספי קיץ כעללות
כצרר אין אשכול לאכל בכורה נפשי
אותה׃ 2 אבד חסיד מן הארץ וישר
באדם אין כלם לדם יארבו איש את
אחיו יצודו חרם׃ 3 על הרע כפים
להיטיב השר שואל והשפט בשלם
והגדול דבר הוות נפשו ויעבתהו׃
4 טובם כחדק ישר מגדרה יום חזיתך
פקדתך עתה תהיה מבוכתם׃ 5 אל
תאמינו ריע אל תבטחו באלוף מדבר
שמר פתחי פיך משכבת חקי׃ 6 כי
בן מנאץ אב בת קמה באמה כלה
חמותה אויבי איש אנשי ביתו׃
7 ואני אל יהוה אצפה אוחיל לאלהי
ישעי שמעני אלהי׃ 8 אל תשמחי
אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי אם
אשב בחשך יהוה אור לי׃ 9 זעף יהוה
אסבל כי חטאתי לו עד אשר יריב
ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור
אראה בצדקתו׃ 10 ותראה אויבתי
ותכסה בושת האמרת אלי איה יהוה
אלהיך עיני תחזינה בה עתה תהיה
למרמס כחוצות׃ 11 יום לבנות גדריך
יום ההוא ירחק חק׃ 12 יום ההוא
ועד אליך יבאו מאשור וערי מצור
ומצור ועד הנהר וים מים וים והר׃
13 והיתה הארץ לשמה על יושביה
מפרי מעלליהם׃ 14 רעה עמך בשבטך
צאן נחלתך שכני לבד יער בתוך
כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם׃
15 כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
נפלאות׃ 16 יראו גוים וכל עזם
יכלמו מכל יד׳ ישימו לפה׳ אזנם
יחרשו׃ 17 ילחכו עפר כנחש כזחלי
ארץ ירגזו מסגרותם אל יהוה אלהינו
ייראו ויפחדו מאתך׃ 18 מי אל כמוך
נשא עון ועבר על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ
חסד הוא׃ 19 ישוב ירחמנו יכבש
עונתינו ותשליך במצלות ים כל
חטאתם׃ 20 תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי
קדם׃

ܗܘܝܠܝܢ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܚܬܝܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܝܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܕܫܪܝܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܬܚܙܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܥܡܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܡܫܬܡܥ ܩܠܗ ܡܢ ܦܘܡܐ ܕܢܘܪܐ ܕܡܬܠܩܚ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܕܫܪܝܐ ܗܘ

Matthew

1 The book of the generation of Jesus Christ, the son of David, the son of Abraham. 2 Abraham begat Isaac; and Isaac begat Jacob; and Jacob begat Judah and his brethren; 3 And Judah begat Phares and Zarah of Thamar; and Phares begat Esrom; and Esrom begat Aram; 4 And Aram begat Aminadab; and Aminadab begat Naasson; and Naasson begat Salmon; 5 And Salmon begat Boaz of Rachab; and Boaz begat Obed of Ruth; and Obed begat Jesse; 6 And Jesse begat David the king; and David the king begat Solomon of her that had been the wife of Uriah; 7 And Solomon begat Roboam; and Roboam begat Abia; and Abia begat Asa; 8 And Asa begat Josaphat; and Josaphat begat Joram; and Joram begat Ozias; 9 And Ozias begat Joatham; and Joatham begat Achaz; and Achaz begat Ezekias; 10 And Ezekias begat Manasses; and Manasses begat Amon; and Amon begat Josias; 11 And Josias begat Jechonias and his brethren, about the time they were carried away to Babylon: 12 And after they were brought to Babylon, Jechonias begat Salathiel; and Salathiel begat Zorobabel; 13 And Zorobabel begat Abiud; and Abiud begat Eliakim; and Eliakim begat Azor; 14 And Azor begat Sadoc; and Sadoc begat Achim; and Achim begat Eliud; 15 And Eliud begat Eleazar; and Eleazar begat Matthan; and Matthan begat Jacob; 16 And Jacob begat Joseph the husband of Mary, of whom was born Jesus, who is called Christ. 17 So all the generations from Abraham to David are fourteen generations; and from David until the carrying away into Babylon are fourteen generations; and from the carrying away into Babylon unto Christ are fourteen generations. 18 Now the birth of Jesus Christ was on this wise: When as his mother Mary was espoused to Joseph, before they came together, she was found with child of the Holy Ghost. 19 Then Joseph her husband, being a just man, and not willing to make her a public example, was minded to put her away privily. 20 But while he thought on these things, behold the angel of the Lord appeared unto him in a dream, saying, Joseph, thou son of David, fear not to take unto thee Mary your wife: for that which is conceived in her is of the Holy Ghost. 21 And she shall bring forth a son, and thou shalt call his name JESUS: for he shall save his people from their sins. 22 Now all this was done, that it might be fulfilled which spoken of the Lord by the prophet, saying, 23 Behold, a virgin shall be with child, and shall bring forth a son, and they shall call his name Emmanuel, which is, being interpreted, God with us. 24 Then Joseph being raised from sleep did as the angel of the Lord had bidden him, and took unto him his wife: 25 And knew her not till she had brought forth her firstborn son: and he called his name JESUS.

2 Now when Jesus was born in Bethlehem of Judea in the days of Herod the king, behold, there came wise men from the east to Jerusalem, 2 Saying, Where is he that is born King of the Jews? for we have seen his star in the east, and are come to worship him. 3 When Herod the king had heard these things, he was troubled, and all Jerusalem with him. 4 And when he had gathered all the chief priests and scribes of the people together, he demanded of them where Christ should be born. 5 And they said unto him, In Bethlehem of Judea: for thus it is written by the prophet, 6 And thou, Bethlehem, in the land of Judah, art not the least among the princes of Judah: for out of thee shall come a Governor, that shall rule my people Israel. 7 Then Herod, when he had privily called the wise men, inquired of them diligently what time the star appeared. 8 And he sent them to Bethlehem, and said, Go and search diligently for the young child; and when ye have found him, bring me word again, that I may come and worship also. 9 When they heard the king, they departed; and, behold, the star, which they saw in the east, went before them, till it came and stood over where the young child was. 10 When they saw the star, they rejoiced with exceeding great joy. 11 And when they were come into the house, they saw the young child with Mary his mother, and fell down, and worshipped him: and when they had opened their treasures, they presented unto him gifts; gold, and frankincense, and myrrh. 12 And being warned of God in a dream that they should not return to Herod, they departed into their own country another way. 13 And when they departed, behold, the angel of the Lord appeareth to Joseph in a dream, saying, Arise, and take the young child and his mother, and flee into Egypt, and be thou there until I bring thee word: for Herod will seek the young child to destroy him. 14 When he arose, he took the young child and his mother by night, and departed into Egypt: 15 And was there until the death of Herod: that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying, Out of Egypt have I called my son. 16 Then Herod, when he saw that he was mocked of the wise men, was exceeding wroth, and sent forth, and slew all the children that were in Bethlehem, and in all the coasts thereof, from two years old and under, according to the time which he had diligently inquired of the wise men. 17 Then was fulfilled that which was spoken by Jeremiah the prophet, saying, 18 In Rama was there a voice heard, lamentation, and weeping, and great mourning, Rachel weeping for her children, and would not be comforted, because they are not. 19 But when Herod was dead, behold an angel of the Lord appeareth in a dream unto Joseph in Egypt, 20 Saying, Arise, and take the young child and his mother, and go into the land of Israel: for they are dead which sought the young child's life. 21 And he arose, and took the young child and his mother, and came into the land of Israel. 22 But when he heard that Archelaus did reign in Judea in the room of his father Herod, he was afraid to go thither: notwithstanding, being warned of God in a dream, he turned aside into the parts of Galilee: 23 And he came and dwelt in a city called Nazareth: that it might be fulfilled which was spoken by the prophets, He shall be called a Nazarene.

בדרך אחרת ויעבור בגיא בכא
מעיין יגם מורה יתעטף ברכות
12 עד מה נגה אלי אשכבה
ובמרומים אשכון אם אציעה
שאולה הנה אתה שם אם אבריעה
כנפי שחר אשכנה באחרית ים
13 גם שם ידך תנחני וימינך
תאחזני ואמר אך חשך ישופני
ולילה אור בעדי אף חשך לא
יחשיך מבל לילה כיום יאיר
כחשיכו כאורו יצרתי כליותי
14 אסכך בבטן אמי אודך על
נוראות נפלאתי נפלאים מעשיך
ונפשי ידעת מאד לא נכון עצמי
15 מבלי הכיר בסתר עשיתי
רקם בתחתיות ארץ 16 גלמי
ראו עיניך ועל ספרך כולם
יכתבו ימים יצרו ולו אחד
בהם 17 ולי מה יקרו רעיך
אל מה עצמו ראשיהם 18 אספר
אם ירבון מחול הם עודי עמך
אנכי

4

למנצח לדוד מזמור בחרך
אל אמרי ריב ובלעך אל
2 אמרתי אל אל אמר לי
מלך אמר מלך אמר לי
מלך אמר מי יכון אמר
בחרת בדוד עבדך אמר
3 אמר אמר לי אל אל
אמר אמר אמר אל אל
אמר אמר אמר אל אל
4 אמר אמר אל אל
אמר אמר אל אל אמר
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
5 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
6 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
7 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
8 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
9 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
10 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
11 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
12 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
13 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
14 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
15 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
16 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
17 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
18 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
19 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
20 אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל
אמר אל אל אמר אל אל

בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים
ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו
ובהו וחשך על־פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על־פני המים׃
3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃
4 וירא אלהים את־האור כי־טוב
ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום
ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־
בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי
רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין
מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע
ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃
8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־
ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר
אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־
כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים
כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא
הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ־
פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו
על־הארץ ויהי־כן׃ 12 ותוצא הארץ
דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ
עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא
אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־
בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים
יהי מארת ברקיע השמים להבדיל
בין היום ובין הלילה והיו לאתת
ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו
למאורת ברקיע השמים להאיר על־
הארץ ויהי־כן׃ 16 ויעש אלהים את־
שני המארת הגדלים את־המאור הגדל
לממשלת היום ואת־המאור הקטן
לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלהים כי־טוב׃
19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃
20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ
נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ
על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא
אלהים את־התנינם הגדלים ואת
כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו
המים למינהם ואת כל־עוף כנף
למינהו וירא אלהים כי־טוב׃
22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו
ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף
ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר
יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא
הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש
וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃
25 ויעש אלהים את־חיתו־ארץ למינה
ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה
למינהו וירא אלהים כי־טוב׃
26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו
כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל
הרמש הרמש על־הארץ׃
27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו
בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים
ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו
את־הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת
על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה
נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע
אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ
אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה
לאכלה׃ 30 ולכל חיתו־הארץ ולכל
עוף השמים ולכל רומש על־הארץ
אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב
לאכלה ויהי־כן׃ 31 וירא אלהים
את כל־אשר עשה והנה־טוב מאד
ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־
צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃
3 ויברך אלהים את־יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל־
מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃
4 אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על־הארץ ואדם אין לעבד את־
האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ
והשקה את־כל־פני האדמה׃
7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר
מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע
יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם
שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח
יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ
נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב
ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות
את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא
הסבב את כל־ארץ החוילה אשר
שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא
טוב שם הבדלח ואבן השהם׃
13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב
את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־נהר
השלישי חדקל הוא הולך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃
15 ויקח יהוה אלהים את־האדם
ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃
16 ויצו יהוה אלהים על־האדם
לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃
17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל
ממנו כי ביום אכלך ממנו מות
תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא
טוב היות האדם לבדו אעשה־לו
עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים
מן־האדמה כל־חיתו השדה ואת כל־
עוף השמים ויבא אל־האדם לראות
מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם
נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם
שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים
ולכל חיתו השדה ולאדם לא מצא
עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים
תרדמה על האדם ויישן ולקח אחת
מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃
22 ויבן יהוה אלהים את הצלע
אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה
אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת
הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃
24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־
אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃
25 והיו שניהם ערומים האדם
והאשתו ולא יתבשׁשו׃

3 והנחש היה ערום מכל חיתו
השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר
אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא
תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר
האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן
נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־
הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו
ולא תגעו בו פן־תמתון׃
4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות
תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם
כאלהים יודעי טוב ורע׃
6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל
וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן
גם־לאישה עמה ויאכל׃
7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
עירמם הם ותתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת׃ 8 ויקולו את־
קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
היום ויתחבא האדם והאשתו מפני
יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃
9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם
ויאמר אליו איכה׃ 10 ויאמר את־
קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם
אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד
לך כי עירם אתה המן־העץ אשר
צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃
12 ויאמר האדם האשה אשר נתת
עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃
13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־
זאת עשית ותאמר האשה הנחש
השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה
אלהים אל־הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל־הבהמה ומכל
חיתו השדה על־גחנך תלך ועפר
תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה
אשית בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה
אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך
בעצב תלדי בנים ואל־אישך
תשוקתך והוא ימשל־בך׃
17 ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה
האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה
כל־ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר
תצמיח לך ואכלת את־עשב
השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם
עד שובך אל־האדמה כי ממנה
לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃
20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי
היא היתה אם כל־חי׃
21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור והלבישם׃
22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם
היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע
ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ
החיים ואכל וחי לעלם׃
23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן
לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃
24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן
עדן את־הכרובים ואת להט החרב
המתהפכת לשמר את־דרך עץ
החיים׃

ܗܘܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܠܐ ܡܬܚܝܠܝܢ ܠܡܫܡܥܬܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܢܫܐ ܕܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܘ ܫܠܝܡܘܢ ܒܟܠ ܫܠܝܡܘܬܗ ܠܐ ܐܦܠ ܚܕ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܢܦܠ ܠܐܪܥܐ ܒܠܐ ܐܒܐ ܕܒܫܡܝܐ ܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕ

ܕܐܝܠܢܐ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢܗ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܥܡܐ ܘܥܠ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܢܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܐܬܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܫܬܠܚ ܒܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܢܬܝܐ ܠܗ

ܕܢܦܠܘܢ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܘܟܠ ܕܐܬܟܬܒܘ
ܒܣܦܪܐ ܕܚܝܐ ܕܐܬܩܛܠ ܡܢ ܫܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܘܢ
ܕܚܙܘܢ ܕܗܘܐ ܘܠܐ ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ ܘܐܬܐ ܐܝܟ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܢܒܝܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ
ܕܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܢܫܡܥ ܡܠܬܐ ܕܢܒܝܐ ܗܢܐ
ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܢܫܡܥ ܡܠܬܐ
ܕܢܒܝܐ ܗܢܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ
ܢܫܡܥ ܡܠܬܐ ܕܢܒܝܐ ܗܢܐ ܕܡܪܝ ܐܠܗܐ ܕܟܠ

ܕܢܦܠܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܠܐ ܢܩܘܡܘܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡ

ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς
αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης καὶ
ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον
πολλῶν μαρτύρων. 13 παραγγέλλω σοι
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα
καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν,
14 τηρῆσαι σε ἄσπιλον ἀνεπίλημπτον μέχρι
τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, 15 ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος
καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων
καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, 16 ὁ μόνος ἔχων
ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν
οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται, ᾧ τιμὴ
καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.

17 Πλουσίοις παρακάλει τοῖς ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
μὴ ὑψηλοφρονεῖν μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου
ἀδηλότητι ἀλλὰ ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχοντι ἡμῖν
πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, 18 ἀγαθοεργεῖν,
πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι,
κοινωνικούς, 19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς
θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται
τῆς ὄντως ζωῆς. 20 Τιμόθεε, τὴν παραθήκην
φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας
καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως,
21 ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν
ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

2 Τιμόθεος

1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ
θελήματος θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ·
χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

3 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων
ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιαλείπτως ἔχω
περὶ σοῦ τὴν μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου
νυκτὸς καὶ ἡμέρας, 4 ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν,
μνημονεύων σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς
πλησθῶ, 5 ὑπόμνησιν λαβὼν τῆς ἐν σοὶ
ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνῴκησεν πρῶτον
ἐν τῇ μητρί σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου
Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί. 6 Δι' ἣν
αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ
χάρισμα τοῦ θεοῦ ὃ ἔστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς
ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· 7 οὐ γὰρ ἔδωκεν
ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως
καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. 8 Μὴ οὖν
ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν
μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον
τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ, 9 τοῦ σώσαντος
ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ
ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν πρόθεσιν καὶ
χάριν, ἣν ἐδόθη ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ
χρόνων αἰωνίων, 10 φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ,
καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος
δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου,
11 εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ
διδάσκαλος ἐθνῶν· 12 δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα
πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ
ᾧ πεπίστευκα καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός
ἐστιν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην
τὴν ἡμέραν. 13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων
λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ
ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· 14 καλὴν παραθήκην
φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος
ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες
οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστιν Φυγέλος καὶ Ἑρμογένης.
16 Δώη ἔλεος ὁ κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ,
ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν καὶ τὴν ἁλυσίδα
μου οὐκ ἐπαισχύνθη, 17 ἀλλὰ γενόμενος ἐν
Ῥώμῃ σπουδαιοτέρως ἐζήτησέν με καὶ εὗρεν·
18 δώη αὐτῷ ὁ κύριος εὑρεῖν παρὰ κυρίου
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ
διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

3

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ
χάριτι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 2 καὶ ἃ ἤκουσας
παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων ταῦτα
παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις οἵτινες ἱκανοὶ
ἔσονται καὶ ἄλλους διδάξαι. 3 Σὺ οὖν κακοπάθησον
ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ Ἰησοῦ· 4 οὐδεὶς
στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου
πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι
ἀρέσῃ· 5 ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται
ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ· 6 τὸν κοπιῶντα γεωργὸν
δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.
7 Νόει ὃ λέγω· δώσει γὰρ σοι κύριος
πάντα τὰ τούτων νοήματα. Μνημόνευε
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν,
ἐκ σπέρματος Δαυίδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
μου, 8 ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς
κακοῦργος· ἀλλὰ λόγος θεοῦ οὐ δεδέται.
9 διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς,
ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου. 10 Πιστὸς
ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν·
11 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ
ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·
12 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει·
ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.

13 Ταῦτα ὑπομίμνησκε διαμαρτυρόμενος
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν
χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.
14 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ
θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. 15 Τοὺς δὲ βεβήλους
κενοφωνίας περιΐστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ
προκόψουσιν ἀσεβείας, 16 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν
ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος
καὶ Φίλητος, 17 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν
ἠστόχησαν λέγοντες ἤδη τὴν ἀνάστασιν
γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν πίστιν
τινῶν. 18 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ
ἕστηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην· Ἔγνω
κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καὶ Ἀποστήτω
ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα
κυρίου.

19 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα
καὶ ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ δὲ εἰς
ἀτιμίαν· 20 ἐὰν οὖν ἐκκαθαρίσῃ τις ἑαυτὸν
ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν,
ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ,
εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.
21 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε·
δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν,
πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων
τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. 22 Τὰς δὲ
μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ,
εἰδὼς ὅτι γεννῶσιν μάχας· 23 δοῦλον δὲ
κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλὰ ἥπιον εἶναι πρὸς
πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, 24 ἐν πραότητι
παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μήποτε
δώσει αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας, 25 καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ
διαβόλου παγίδος ἐζωγρημένοι εἰς αὐτοῦ
τὸ ἐκείνου θέλημα.

4

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ἀδελφοί, ὅτι ἐν ἐσχάταις
ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί·
2 ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι,
φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι,
γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,
3 ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς,
ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται, προπετεῖς,
τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,
5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν
αὐτῆς ἠρνημένοι· καὶ τούτους ἀπόστρεφε.
6 Ἐκ τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδυνοντες εἰς τὰς
οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια
σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις
ποικίλαις, 7 πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε
εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.
8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαμβρῆς καὶ Ἰαμβρὴς
ἀντέστησαν Μωυσῇ, οὕτως καὶ οὗτοι
ἀντανίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι
κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν
πίστιν· 9 ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον·
ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν,
ὡς καὶ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθησάς μου τῇ διδασκαλίᾳ,
τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ
μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,
11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν οἷά μοι
ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις·
οἵους διωγμοὺς ὑπέμεινα, καὶ ἐκ πάντων
με ἐρρύσατο ὁ κύριος. 12 Καὶ πάντες δὲ οἱ
θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
διωχθήσονται· 13 πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ
γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες
καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἐμαθες καὶ ἐπιστώθης,
εἰδὼς παρὰ τίνων ἐμάθες, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ
βρέφους ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενα
σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ. 16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος
καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον,
πρὸς ἐπανορθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν
δικαιοσύνῃ, 17 ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ
ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

5

Διαμαρτύρομαι οὖν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας
καὶ νεκρούς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· 2 κήρυξον τὸν λόγον,
ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον,
παρακάλεσον, ἐπιτίμησον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ
καὶ διδαχῇ. 3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς
ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται,
ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς
ἐπισωρεύσουσιν διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν
ἀκοήν, 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν
ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους
ἐκκλιθήσονται. 5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν,
κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ,
τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς
ἀναλύσεώς μου ἐνέστηκεν. 7 Τὸν καλὸν
ἀγῶνα ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα,
τὴν πίστιν τετήρηκα· 8 λοιπὸν ἀπόκειμαι
μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει
μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος
κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν
τοῖς ἠγαπηκόσιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως· 10 Δημᾶς
γὰρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα
καὶ πορευθεὶς εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης
εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν· 11 Λουκᾶς
ἐστιν μόνος μετ' ἐμοῦ. Μᾶρκον ἀναλαβὼν
ἄγε μετὰ σεαυτοῦ, ἔστιν γὰρ μοι εὔχρηστος
εἰς διακονίαν. 12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς
Ἔφεσον. 13 Τὸν φαιλόνην ὃν ἀπέλιπον ἐν
Τρῳάδι παρὰ Κάρπῳ ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ
βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

14 Ἀλεξανδρεὺς χαλκεὺς πολλά με κακὰ
ἐνεδείξατο· ἀποδώσει αὐτῷ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ· 15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ
ἀντικείμενος ἡμετέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι
παρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον·
μὴ αὐτοῖς λογισθείη. 17 Ὁ δὲ κύριός μοι
παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ
τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσωσιν
πάντες οἱ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος
λέοντος. 18 Ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

19 Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου
οἶκον. 20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ,
Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.
21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται
σε Εὔβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ
Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ
πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τίτον

1 Παῦλος, δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ
Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ
καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν,
2 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἣν ἐπηγγείλατο
ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,
3 ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον
αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ'
ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, 4 Τίτῳ
γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις,
ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ
Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τούτου χάριν ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ,
ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ καὶ κατὰ πόλιν
πρεσβυτέρους καταστήσῃς ὡς ἐγώ σοι
διεστειλάμην· 6 εἴ τις ἀνέγκλητος, μιᾶς
γυναικὸς ἀνήρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν
κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. 7 Δεῖ γὰρ
τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ
οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον,
μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, 8 ἀλλὰ φιλόξενον,
φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ,
9 ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ
λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ
διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ καὶ τοὺς
ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

10 Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι
καὶ φρεναπάται, οἱ μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς,
11 οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἵτινες ὅλους
οἴκους ἀνατρέπουσιν διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ
αἰσχροῦ κέρδους χάριν. 12 Εἶπεν τις ἐξ αὐτῶν
ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται,
κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. 13 Ἡ μαρτυρία
αὕτη ἐστὶν ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε
αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει,
14 μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ
ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν
ἀλήθειαν. 15 Πάντα καθαρὰ τοῖς καθαροῖς·
τοῖς δὲ μεμιαμμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν
καθαρόν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς
καὶ ἡ συνείδησις. 16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι,
τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες
καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἀδόκιμοι.

2

Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ
διδασκαλίᾳ· 2 πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι,
σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει,
τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· 3 πρεσβύτιδας
ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱερπρεπεῖς, μὴ
διαβόλους μηδὲ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας,
καλοδιδασκάλους, 4 ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς
νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,
5 σώφρονας, ἁγνάς, οἰκουρούς, ἀγαθάς,
ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα
μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται.

6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει
σωφρονεῖν· 7 περὶ πάντα σεαυτὸν παρέχων
τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, 8 λόγον ὑγιῆ
ἀκατάκριτον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ
μηδὲν ἔχων λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον.
9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι
καὶ εὐαρέστους εἶναι ἐν πᾶσιν, μὴ ἀντιλέγοντας,
10 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πᾶσαν πίστιν
ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν
τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σωτήριος
πᾶσιν ἀνθρώποις, 12 παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα
ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς
ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ
εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, 13 προσδεχόμενοι
τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς
δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
Χριστοῦ Ἰησοῦ, 14 ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
ἀνομίας καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον,
ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγχε
μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδείς σου περιφρονείτω.

3

Ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις
ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον
ἀγαθὸν ἕτοιμοι εἶναι, 2 μηδένα βλασφημεῖν,
ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους
πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἦμεν γὰρ ποτὲ καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι,
ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις
καὶ ἡδοναῖς παντοδαπαῖς, ἐν κακίᾳ καὶ
φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες
ἀλλήλους· 4 ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ
φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ,
5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν
ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν
ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ
ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, 6 οὗ ἐξέχεεν
ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν, 7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου
χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα
ζωῆς αἰωνίου. 8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ
τούτων βούλομαι σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα
φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ
πεπιστευκότες θεῷ· ταῦτά ἐστιν καλὰ καὶ
ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ
ἔριδας καὶ μάχας νομικὰς παραιτοῦ, εἰσὶν
γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. 10 Αἱρετικὸν
ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν
παραιτοῦ, 11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος
καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν,
σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν·
ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. 13 Ζηνᾶν
τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον,
ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. 14 Μανθανέτωσαν
δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι
εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν
ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες.
Ἀσπάσαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει.
Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα

1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ
Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ
καὶ συνεργῷ ἡμῶν, 2 καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ
καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν καὶ
τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· 3 χάρις ὑμῖν
καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνείαν
σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,
5 ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν
πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς
ἁγίους, 6 ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου
ἐνεργὴς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς
ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν. 7 Χαρὰν
γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ
ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων
ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων
ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον, 9 διὰ τὴν ἀγάπην
μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος
πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Χριστοῦ
Ἰησοῦ· 10 παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου,
ὃν ἐγεννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς Ὀνήσιμον,
11 τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ σοὶ καὶ
ἐμοὶ εὔχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα· 12 σὺ δὲ
αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα,
προσλαβοῦ· 13 ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν
κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς
δεσμοῖς τοῖς τοῦ εὐαγγελίου· 14 χωρὶς δὲ
τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι,
ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ καλόν σου ἦ
ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον. 15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο
ἐχωρίσθη πρὸς καιρόν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν
ἀπέχῃς, 16 οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ
δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί,
πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν
κυρίῳ.

17 Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ
αὐτὸν ὡς ἐμέ· 18 εἰ δὲ τι ἠδίκησέν σε ἢ
ὀφείλει, ἐμοὶ ἐλλογᾶτε· 19 ἐγὼ Παῦλος
ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτείσω· ἵνα
μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις.
20 Ναί, ἀδελφέ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ·
ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν κυρίῳ.
21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι,
εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις.
22 Ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω
γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι
ὑμῖν.

23 Ἀσπάζεταί σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός
μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 24 Μᾶρκος, Ἀρίσταρχος,
Δημᾶς, Λουκᾶς οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
τοῦ πνεύματος ὑμῶν.

ܡܬܝܢ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃
3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃
4 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃
5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
6 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃
7 ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
8 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܕܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ׃
9 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
10 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܝܫܝ ܡܠܟܐ ܘܝܫܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܕܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ׃
11 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
12 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
13 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܐܠܝܗܘ ܘܐܠܝܗܘ ܝܠܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃
14 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ׃
15 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
16 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܐܠܝܗܘ ܘܐܠܝܗܘ ܝܠܕ ܠܝܫܝ ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃
17 ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ׃
18 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
19 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃

2 ܗܘܝܘ ܗܘܘܢ ܫܘܢܝܐܝܬ ܫܘܢܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܐ׃
2 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܡܪܝܡ ܐܡܬܗ ܕܝܫܘܥ ܕܢܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ׃
3 ܘܡܫܬܘܕܥ ܡܪܝܡ ܡܢ ܝܘܣܦ ܕܠܐ ܝܕܥ ܒܗ ܡܕܡ ܕܐܝܟ ܕܢܗܘܐ ܒܛܢܗ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃
4 ܘܐܝܟ ܕܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܒܝܘܡܬܗ ܕܗܪܘܕܝܣ ܡܠܟܐ ܗܐ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܝܪܘܫܠܡ׃
5 ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܒܬܪ ܕܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܗܟܢܐ ܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ׃
6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܪܫܝܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܢܟ ܢܦܩ ܪܥܝܐ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ ܝܫܪܝܠ׃
7 ܗܝܕܝܢ ܗܪܘܕܝܣ ܩܪܐ ܠܡܓܘܣܐ ܫܪܝܐ ܘܫܐܠ ܡܢܗܘܢ ܥܕܢܐ ܕܟܘܟܒܐ ܕܐܬܚܙܝܘ׃
8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܘܐܙܠ ܒܥܐ ܠܗܘܢ ܕܬܫܬܟܚܘܢ ܠܗ ܘܐܬܐ ܘܫܠܡ ܠܝ ܕܐܙܠ ܐܢܐ ܕܬܫܬܟܚ ܠܗ׃
9 ܗܠܝܢ ܕܫܡܥܘ ܡܠܟܐ ܐܙܠܘ׃ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܘ ܒܡܕܢܚܐ ܡܩܕܡ ܠܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܐܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܥܠܝܗ׃
10 ܘܟܕ ܚܙܘ ܠܟܘܟܒܐ ܫܓܝܐܘ ܫܓܝܐܬܐ ܣܓܝܐܬܐ׃
11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬܐ ܘܚܙܘ ܠܪܒܝܐ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ׃ ܘܢܦܠܘ ܠܩܕܡܘܗܝ ܘܫܓܕܘ ܠܗ׃ ܘܦܬܚܘ ܨܢܝܢܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܕܗܒܐ ܘܠܒܘܬܐ ܘܡܪܐ׃
12 ܘܡܬܬܪܝܢ ܒܚܠܡܐ ܕܠܐ ܬܗܦܟܘܢ ܠܘܬ ܗܪܘܕܝܣ׃ ܘܐܙܠܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ׃
13 ܗܘܝܘ ܗܘܘܢ ܟܕ ܐܙܠܘ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܘܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܢܬܬܗ ܘܐܙܠ ܠܡܨܪܝܡ׃ ܘܟܝܢ ܗܘܐ ܥܡܗ ܥܕܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ׃ ܡܛܠ ܕܗܪܘܕܝܣ ܨܠܝ ܕܢܒܥܐ ܠܛܠܝܐ ܕܢܐܒܕܘܗܝ׃
14 ܘܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܢܬܬܗ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃
15 ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܢܦܠ ܗܪܘܕܝܣ׃ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ ܕܐܡܪ ܥܠ ܦܡܗ ܕܢܒܝܐ ܠܡܐܡܪ׃ ܡܨܪܝܡ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃
16 ܗܝܕܝܢ ܗܪܘܕܝܣ ܟܕ ܚܙܐ ܕܐܬܬܪܥܝ ܥܠܘܗܝ ܫܓܝܐ ܠܚܕ ܫܒܝܐ׃ ܘܫܕܪ ܩܛܠܐ ܒܟܠ ܬܚܘܡܗ ܕܒܝܬ ܠܚܡ ܘܒܟܠ ܬܚܘܡܗ ܕܥܠ ܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܡܢ ܥܕܢܐ ܕܫܠܝܛ ܥܡ ܚܟܡܬܐ ܕܐܬܝܕܥ ܡܢ ܗܪܘܕܝܣ׃
17 ܗܝܕܝܢ ܬܡܢ ܩܝܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܒܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ׃
18 ܩܠܐ ܡܪܝܡ ܒܪܡܬܐ ܡܬܝܠܐ ܘܒܟܝܐ ܣܓܝܐ׃ ܪܚܝܠ ܠܡܬܒܥܐ ܠܒܢܝܗا ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃
19 ܗܘܝܘ ܗܘܘܢ ܟܕ ܡܝܬܘ ܬܪܬܝܢ ܒܢܝ ܢܘܫܐ ܕܡܪܝܐ׃
20 ܐܡܪ ܠܗ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܐ ܕܢܦܫܐ׃
21 ܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܗܘܝܘ ܗܘܘܢ ܕܡܝܬܘ ܬܪܬܝܢ ܒܢܝ ܢܘܫܐ׃
22 ܐܦܠܐ ܕܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟܐ ܒܬܪ ܐܒܘܗܝ ܒܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܚܠ ܠܡܐܙܠ ܠܬܡܢ׃ ܘܡܢ ܕܐܬܓܠܝ ܒܚܠܡܐ׃ ܐܙܠ ܠܬܚܘܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃
23 ܘܐܬܐ ܘܩܛܢ ܠܩܪܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܕܢܬܡܠܐ ܕܐܡܪ ܢܒܝܐ׃ ܕܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃

3 ܘܒܝܘܡܬܗܘܢ ܕܢܘܫܐ ܐܬܐ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ׃ ܘܡܟܪܙ ܒܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ׃
2 ܘܡܐܡܪ ܠܗܘܢ ܬܒܘ ܠܒܘܬܟܘܢ׃ ܡܛܠ ܕܩܪܒ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ׃
3 ܗܢܘ ܕܐܡܪ ܥܠܘܗܝ ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ׃ ܩܠܐ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ׃ ܬܩܢܘ ܐܪܚܬܐ ܕܡܪܝܐ׃ ܦܫܛܘ ܫܒܝܠܐ ܕܐܠܗܢܘ׃
4 ܗܘ ܝܘܚܢܢ ܠܒܘܫܗ ܕܥܪܒ ܓܡܠܐ׃ ܘܣܪܛܐ ܕܩܪܝܢ ܥܠ ܪܫܗ׃ ܘܡܐܟܠܬܗ ܗܘܬ ܛܪܝܐ ܘܕܒܫܐ ܕܕܒܫܐ׃
5 ܗܝܕܝܢ ܢܦܩ ܠܘܬܗ ܟܠ ܝܪܘܫܠܡ ܘܟܠ ܝܗܘܕܐ׃ ܘܟܠ ܐܪܥܐ ܕܝܪܕܢܐ׃
6 ܘܡܬܡܥܕܝܢ ܒܝܘܪܕܢܐ׃ ܡܬܝܕܝܢ ܗܘܘ ܒܗ׃ ܡܘܕܝܢ ܠܚܛܗܝܗܘܢ׃
7 ܘܟܕ ܚܙܐ ܠܦܪܝܣܝܐ ܘܠܨܕܘܩܝܐ ܕܡܬܐܬܝܢ ܠܡܥܡܕܗ׃ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܪܝܬܐ ܕܐܚܝܐ׃ ܡܢܘ ܐܪܗܘܢ ܕܢܗܪܒܘܢ ܡܢ ܪܓܙܐ ܕܐܬܐ׃
8 ܗܒܘ ܠܗܘ ܦܪܝܬ ܕܬܒܐ ܕܡܬܚܙܐ׃
9 ܘܠܐ ܬܐܡܪܘܢ ܒܠܒܟܘܢ׃ ܕܐܒܘܢ ܠܢ ܐܒܪܗܡ׃ ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ׃ ܕܡܫܟܚ ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܒܢܐ ܗܠܝܢ ܠܐܒܪܗܡ׃
10 ܗܐ ܕܩܛܘܪܬܐ ܡܫܬܝܬ ܥܠ ܫܪܫܐ ܕܐܝܠܢܐ׃ ܕܠܐ ܥܒܕ ܦܪܝ ܛܒ ܢܦܠ ܠܢܘܪܐ׃
11 ܐܢܐ ܡܥܡܕܢܟܘܢ ܒܡܝܐ׃ ܕܡܬܝܐ ܠܬܒܬܐ׃ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܬܪܝ׃ ܠܐ ܐܝܬܝ ܠܡܫܩܠ ܢܥܠܘܗܝ׃ ܗܘ ܢܥܒܕ ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ ܘܒܢܘܪܐ׃
12 ܕܫܪܝܢܗ ܒܐܝܕܗ׃ ܘܢܕܟܐ ܦܬܝܪ ܠܓܪܢܐ׃ ܘܢܟܢܫ ܠܡܫܪܝܬܐ׃ ܘܢܩܛܘܪ ܒܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܬܟܒܐ׃
13 ܗܝܕܝܢ ܐܬܐ ܝܫܘܥ ܡܢ ܓܠܝܠܐ׃ ܠܘܬ ܝܘܪܕܢܐ׃ ܠܡܬܥܡܕ ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ׃
14 ܘܡܟܠܝܢ ܗܘܐ ܡܢܗ׃ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܐܢܐ ܡܬܥܡܕ ܒܝܕܟ׃ ܘܐܢܬ ܐܬܐ ܠܘܬܝ׃
15 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܫܒܘ ܗܫܐ׃ ܡܛܠ ܗܟܢܐ ܢܬܠܝܢ ܠܢ ܕܢܩܝܡ ܟܠ ܨܕܩܐ׃ ܗܝܕܝܢ ܫܒܩ ܠܗ׃
16 ܘܟܕ ܡܥܡܕ ܝܫܘܥ׃ ܣܠܩ ܡܢ ܡܝܐ׃ ܘܗܐ ܫܡܝܐ ܐܬܦܬܚܘ ܠܗ׃ ܘܚܙܐ ܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ׃ ܕܢܚܬ ܟܝܢܐ ܥܠܘܗܝ׃
17 ܘܗܐ ܩܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ׃ ܕܐܡܪ׃ ܗܢܐ ܒܪܝ׃ ܕܪܚܝܡ ܠܗ׃ ܒܗ ܨܒܝܬܝ׃

4 ܗܝܕܝܢ ܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܠܡܕܒܪܐ ܡܢ ܪܘܚܐ׃ ܕܢܬܢܣܐ ܡܢ ܣܛܢܐ׃
2 ܘܐܟܠ ܠܗ ܠܬܪܥܝܢ ܝܘܡܝܢ׃ ܘܠܐ ܐܟܠ ܡܕܡ ܒܝܘܡܬܗܘܢ׃ ܘܟܕ ܫܠܡܘ ܬܪܥܝܢ ܝܘܡܝܢ׃ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ܟܦܢܐ׃
3 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܐܢ ܒܪܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ׃ ܐܡܪ ܠܟܦܐ ܗܕܐ ܕܢܗܘܐ ܠܚܡܐ׃
4 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܟܬܝܒ ܗܘܐ׃ ܕܠܐ ܒܠܚܡܐ ܠܒܕܗ ܢܚܐ ܒܪܢܫܐ׃ ܐܠܐ ܒܟܠ ܡܠܬܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܐܠܗܐ׃
5 ܗܝܕܝܢ ܐܬܝܠܕ ܠܗ ܠܝܪܘܫܠܡ ܩܕܝܫܬܐ׃ ܘܩܡ ܥܠ ܪܝܫܐ ܕܗܝܟܠܐ׃
6 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܐܢ ܒܪܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ׃ ܫܕܪ ܠܟܦܐ ܠܬܚܬܐ׃ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ׃ ܕܠܐ ܢܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܘܠܐ ܢܫܬܒܚ ܠܗ׃
7 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܟܬܝܒ ܗܘܐ׃ ܕܠܐ ܢܣܝܢ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ׃ ܘܠܗ ܠܒܕܘܗܝ׃
8 ܘܐܬܝܠܕ ܠܗ ܠܛܘܪ ܪܡܐ׃ ܘܚܙܐ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ׃ ܘܫܘܒܚܗ׃
9 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܗܠܝܢ ܟܠܗ ܐܬܠ ܠܝ׃ ܐܢ ܢܦܠ ܘܢܣܓܕ ܠܝ׃
10 ܗܝܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ׃ ܙܠ ܐܚܪ׃ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ׃ ܕܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܬܣܓܕ׃ ܘܠܗ ܠܒܕܘܗܝ ܬܦܠܚ׃
11 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܐܢ ܒܪܐ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ׃ ܫܕܪ ܠܟܦܐ ܠܬܚܬܐ׃ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ׃ ܕܠܡܠܐܟܐ ܕܝܠܟ ܦܩܕ ܥܠ ܢܛܪܘܬܟ׃
12 ܘܢܫܩܠܘܢ ܒܐܝܕܝܗܘܢ׃ ܕܠܡܐ ܬܬܩܠ ܪܓܠܟ ܒܐܒܢܐ׃
13 ܘܟܕ ܫܠܡ ܝܫܘܥ ܟܠ ܢܣܝܢܐ׃ ܐܬܦܪܫ ܡܢ ܠܘܬ ܝܘܡ ܐܚܪܢܐ׃
14 ܘܝܫܘܥ ܐܬܐ ܒܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ ܠܓܠܝܠܐ׃ ܘܩܠܗ ܢܦܩ ܠܟܠ ܐܬܪܐ׃
15 ܘܗܘ ܡܠܦ ܒܒܝܬܗܘܢ׃ ܡܫܒܚ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫܐ׃
16 ܘܐܬܐ ܠܢܨܪܬ׃ ܕܐܝܟ ܕܗܘܐ ܡܪܒܐ׃ ܘܥܠ ܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ׃ ܥܠ ܬܪܥܐ׃ ܩܡ ܠܡܩܪܝܐ׃
17 ܘܝܗܒܘ ܠܗ ܣܦܪ ܢܒܝܐ׃ ܐܫܥܝܐ׃ ܘܟܕ ܦܬܚ ܣܦܪܐ׃ ܫܟܚ ܕܟܬܝܒ׃
18 ܪܘܚܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝ׃ ܡܛܠ ܕܡܫܚ ܠܝ׃ ܠܡܒܫܪܘ ܠܡܣܟܢܐ׃ ܠܡܩܪܝ ܠܫܒܝܐ׃ ܕܫܪܝܪܐ׃
19 ܠܡܩܪܝ ܫܢܬܐ ܕܡܪܝܐ׃ ܘܝܘܡ ܕܦܘܪܥܢܐ׃
20 ܘܟܕ ܫܠܡ ܣܦܪܐ׃ ܗܦܟ ܠܫܡܫܐ׃ ܘܝܗܒ ܠܫܡܫܢܐ׃ ܘܝܬܒ׃ ܘܥܝܢܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܚܙܝܢ ܒܗ׃
21 ܘܫܪܐ ܠܡܪܡܪ ܠܗܘܢ׃ ܕܗܢܐ ܟܬܒܐ ܗܢܐ׃ ܡܫܬܡܥ ܒܐܕܢܝܟܘܢ׃
22 ܘܟܠܗܘܢ ܣܗܕܝܢ ܠܗ׃ ܘܡܬܡܗܝܢ ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ׃ ܘܐܡܪܝܢ׃ ܠܐ ܗܕܐ ܒܪܗ ܕܝܘܣܦ׃
23 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ׃ ܒܕܩܝܡ ܬܐܡܪܘܢ ܠܝ ܐܝܟܢܐ׃ ܐܬܪܦܐ ܢܦܫܟ׃ ܗܐ ܕܥܒܕܬ ܒܟܦܪܢܚܘم׃ ܥܒܕ ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܐܬܪܟ׃
24 ܘܐܡܪ׃ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܠܟܘܢ׃ ܠܐ ܡܩܒܠ ܢܒܝܐ׃ ܒܐܬܪܗ׃
25 ܘܒܐܡܬ׃ ܐܡܪ ܠܟܘܢ׃ ܣܓܝܐܝܢ ܐܪܡܠܬܐ׃ ܕܗܘܘ ܒܝܘܡܝ ܐܠܝܐ׃ ܒܫܢܬ ܬܠܬ ܘܬܪܥ ܝܪܚܐ׃ ܕܗܘ ܟܦܢܐ ܪܒܐ׃ ܒܟܠ ܐܪܥܐ׃
26 ܘܠܐ ܐܬܫܕܪ ܐܠܝܐ׃ ܠܐ ܠܐܪܡܬܐ׃ ܐܠܐ ܠܬܪܬܝܢ׃ ܠܬܪܬ ܐܢܫܬܐ׃ ܕܐܪܡܬܐ׃
27 ܘܣܓܝܐܝܢ ܐܪܡܠܬܐ׃ ܕܗܘܘ ܒܝܘܡܝ ܐܠܝܫܥ ܢܒܝܐ׃ ܘܠܐ ܐܬܬܕܟܝܘ׃ ܐܠܐ ܢܥܡܢ ܕܣܘܪܝܐ׃
28 ܘܡܠܝܢ ܟܠܗܘܢ׃ ܒܒܝܬ ܡܫܬܐ׃ ܡܬܪܓܙܝܢ׃ ܡܛܠ ܕܐܡܪ׃ ܠܗ׃ ܠܝ׃ ܠܝ׃ ܠܡܢܐ׃ ܫܒܩܬܢܝ׃
29 ܘܟܕ ܢܦܩܘ׃ ܡܢ ܒܝܬ ܟܢܝܫܬܐ׃ ܐܬܘ ܠܒܝܬ ܫܡܥܘܢ ܘܐܢܕܪܝܐ׃ ܥܡ ܝܥܩܘܒ ܘܝܘܚܢܢ׃
30 ܘܚܡܬܗ ܕܫܡܥܘܢ׃ ܣܠܩ ܗܘܬ ܒܪܝܢ׃ ܘܩܡ ܠܡܫܡܫܘܗܝ׃
31 ܘܐܚܙ ܐܝܕܗ׃ ܘܫܒܩܗ ܚܡܐ׃ ܘܩܡ ܠܡܫܡܫ׃
32 ܘܟܕ ܡܥܪܒ ܫܡܫܐ׃ ܟܠ ܕܝܠܗ׃ ܘܟܠ ܕܫܪܝܐ׃ ܐܬܘ ܠܘܬܗ׃ ܘܟܠ ܡܬܝܠ׃ ܐܬܘ ܠܘܬ ܝܫܘܥ׃
33 ܘܟܠ ܡܕܝܢܬܐ׃ ܐܬܟܢܫ ܩܪܝܬܐ׃ ܠܬܪܥ ܬܪܥ׃ ܘܐܦܩ ܫܕܝܢ׃ ܠܫܪܝܐ׃ ܕܫܪܝܐ׃
34 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܝ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃
35 ܘܟܕ ܩܡ ܫܪܝܐ׃ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ׃ ܘܨܠܐ׃ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܐ ܕܢܦܫܐ׃
36 ܘܐܙܠ ܠܬܚܘܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ ܘܐܬܐ ܘܩܛܢ ܠܩܪܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܘܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃
37 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܝ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃
38 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܝ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃
39 ܘܟܕ ܩܡ ܫܪܝܐ׃ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ׃ ܘܨܠܐ׃ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܐ ܕܢܦܫܐ׃
40 ܘܐܙܠ ܠܬܚܘܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ ܘܐܬܐ ܘܩܛܢ ܠܩܪܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܘܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃
41 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܝ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃
42 ܘܟܕ ܩܡ ܫܪܝܐ׃ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ׃ ܘܨܠܐ׃ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܐ ܕܢܦܫܐ׃
43 ܘܐܙܠ ܠܬܚܘܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ ܘܐܬܐ ܘܩܛܢ ܠܩܪܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܘܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃
44 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܝ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃
45 ܘܟܕ ܩܡ ܫܪܝܐ׃ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ׃ ܘܨܠܐ׃ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܐ ܕܢܦܫܐ׃
46 ܘܐܙܠ ܠܬܚܘܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ ܘܐܬܐ ܘܩܛܢ ܠܩܪܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܘܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃
47 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܝ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃
48 ܘܟܕ ܩܡ ܫܪܝܐ׃ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ׃ ܘܨܠܐ׃ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܐ ܕܢܦܫܐ׃
49 ܘܐܙܠ ܠܬܚܘܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ ܘܐܬܐ ܘܩܛܢ ܠܩܪܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܘܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃
50 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܝ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃
51 ܘܟܕ ܩܡ ܫܪܝܐ׃ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ׃ ܘܨܠܐ׃ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܐ ܕܢܦܫܐ׃
52 ܘܐܙܠ ܠܬܚܘܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ ܘܐܬܐ ܘܩܛܢ ܠܩܪܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܘܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃
53 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܝ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃
54 ܘܟܕ ܩܡ ܫܪܝܐ׃ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ׃ ܘܨܠܐ׃ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܐ ܕܢܦܫܐ׃
55 ܘܐܙܠ ܠܬܚܘܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ ܘܐܬܐ ܘܩܛܢ ܠܩܪܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܘܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃
56 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܝ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃
57 ܘܟܕ ܩܡ ܫܪܝܐ׃ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ׃ ܘܨܠܐ׃ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝܢܐ ܕܢܦܫܐ׃
58 ܘܐܙܠ ܠܬܚܘܡܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ ܘܐܬܐ ܘܩܛܢ ܠܩܪܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܘܢܬܩܪܐ ܢܨܪܝܐ׃
59 ܘܐܡܪ ܠܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡܘܬ׃ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܝ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܠܗ׃
60 ܘܟܕ ܩܡ

ܦܠܓܫܐ

1 ܡܠܬܐ ܕܝܠܝܢ ܕܥܒܕܘ ܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܬܪܝܨܬܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܘܬ ܫܠܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܘܡܢ ܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 6 ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܘܪܝܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܓܠܛܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 8 ܕܐܦܣܘܣ ܕܟܬܒ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܘܡܢ ܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 9 ܡܢ ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܘܪܝܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܓܠܛܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 10 ܕܐܦܣܘܣ ܕܟܬܒ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 11 ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܘܪܝܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܓܠܛܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 12 ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܘܪܝܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܓܠܛܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 13 ܕܐܦܣܘܣ ܕܟܬܒ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 14 ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܘܪܝܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܓܠܛܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 15 ܕܐܦܣܘܣ ܕܟܬܒ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 16 (aiōnios g166) ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܘܪܝܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܓܠܛܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 17 ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܘܪܝܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܓܠܛܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 18 ܕܐܦܣܘܣ ܕܟܬܒ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 19 ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܘܪܝܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܓܠܛܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 20 ܕܐܦܣܘܣ ܕܟܬܒ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 21 ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܘܪܝܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܓܠܛܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 22 ܕܐܦܣܘܣ ܕܟܬܒ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 23 ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܘܪܝܢܬܝܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܓܠܛܝܐ ܕܐܢܛܝܟܝܐ ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ ܘܐܣܝܐ ܕܐܬܝܠܝܕ ܒܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܥܠܡܐ ܒܨܒܝܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 24 ܕܐܦܣܘܣ ܕܟܬܒ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܗܘ ܕܢܬܠܗ ܠܗ ܫܒܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 25

ezekiel

1 1 In the thirty and first year, in the fourth month, in the fifth
day of the month, as I was among the captives by the river
Chebar, the heavens were opened, and I saw visions of God.
2 In the fifth day of the month, which was the fifth year of
king Jehoiachin's captivity, 3 The word of the LORD came
(aiōnios g166) expressly unto Ezekiel the priest, the son of Buzi,
in the land of the Chaldeans by the river Chebar; and there
the hand of the LORD was upon him. 4 And I looked, and
behold a whirlwind came out of the north, a great cloud,
and a fire infolding itself, and a brightness was about it,
and out of the midst thereof as the color of amber, out of
the midst of the fire. 5 Also out of the midst thereof came
forth the likeness of four living creatures. And this was
their appearance; they had the likeness of a man. 6 And
every one had four faces, and every one had four wings.
7 And their feet were straight feet; and the sole of their
feet was like the sole of a calf's foot: and they sparkled
like the color of burnished brass. 8 And they had the hands
of a man under their wings on their four sides; and they
four had their faces and their wings. 9 Their wings were
joined one to another; they turned not when they went;
they went every one straight forward. 10 As for the
likeness of their faces, they had the face of a man, and
the face of a lion, on the right side: they four had the
face of an ox on the left side; they four also had the
face of an eagle. 11 Such was their face: and their wings
were stretched upward, two apiece touching one another,
and two covering their bodies. 12 And they went every
one straight forward: whithersoever the spirit was to go,
they went; they turned not when they went. 13 As for the
likeness of the living creatures, their appearance was
like burning coals of fire, and like the appearance of
lamps: it went up and down among the living creatures;
and the fire was bright, and out of the fire went forth
lightning. 14 And the living creatures ran and returned
as the appearance of a flash of lightning. 15 Now as I
beheld the living creatures, behold one wheel upon the
earth by the living creatures, with his four faces.

2 1 And he said unto me, Son of man, stand upon thy
feet, and I will speak unto thee. 2 And the spirit entered
into me when he spoke unto me, and set me upon my feet,
that I heard him that spoke unto me. 3 And he said unto
me, Son of man, I send thee unto the children of Israel,
unto a rebellious nation that hath rebelled against me:
they and their fathers have transgressed against me even
unto this day. 4 For they are impudent children and
stiffhearted. I do send thee unto them; and thou shalt say
unto them, Thus saith the Lord GOD. 5 And they, whether
they will hear, or whether they will forbear, (for they are
a rebellious house) yet shall know that there hath been a
prophet among them. 6 And thou, son of man, be not afraid
of them, neither be afraid of their words, though briers
and thorns be with thee, and thou dwellest among scorpions:
be not afraid of their words, nor be dismayed at their
faces, though they be a rebellious house. 7 And thou shalt
speak my words unto them, whether they will hear, or
whether they will forbear: for they are rebellious.
8 But thou, son of man, hear what I say unto thee;
Be not thou rebellious like that rebellious house:
open thy mouth, and eat that I give thee. 9 And when
I looked, behold an hand was sent unto me; and lo,
an roll of a book was therein; 10 And he spread it
before me; and it was written within and without:
and there was written therein lamentations, and
mourning, and woe.

3 1 Moreover he said unto me, Son of man,
eat thou that which is found; eat this roll,
and go speak unto the house of Israel.
2 So I opened my mouth, and he caused me
to eat that roll. 3 And he said unto me,
Son of man, cause your belly to eat, and
fill your bowels with this roll that I
give you. Then did I eat, and it was in
my mouth as honey for sweetness. 4 And
he said unto me, Son of man, go, get
thee unto the house of Israel, and
speak with my words unto them.
5 For thou art not sent to a people
of a deep speech and of a hard
language, but to the house of Israel;
6 Not to many people of a deep
speech and of a hard language,
whose words thou canst not
understand. Surely, if I sent
thee unto such people, they
would hearken unto thee.
7 But the house of Israel will
not hearken unto thee; for they
will not hearken unto me:
for all the house of Israel
are impudent and hard-hearted.
8 Behold, I have made thy face
strong against their faces,
and thy forehead strong
against their foreheads.
9 As an adamant harder than
flint have I made thy forehead:
fear them not, neither be
dismayed at their faces,
though they be a rebellious
house. 10 Moreover he said
unto me, Son of man, all my
words that I speak unto thee
receive in thy heart, and
hear with thy ears.
11 And go, get thee unto
them of the captivity,
unto the children of thy
people, and speak unto
them, and tell them,
saith the Lord GOD,
whether they will
hearken, and whether
they will forbear.
12 Then the spirit
took up me, and I
heard behind me a
voice of a great
rushing, saying,
Blessed be the
glory of the LORD
from his place.
13 I heard also
the noise of the
wings of the
living creatures
that touched one
another, and the
noise of the
wheels over
against them,
and a great
rushing.
14 So the spirit
took up me,
and took me
away, and I
went in
bitterness,
in the heat
of my spirit;
but the hand
of the LORD
was strong
upon me.
15 Then I came
to them of the
captivity at
Tel-abib,
that dwelt
by the river
Chebar,
and I sat
where they
sat, and
remained
there
astonished
among them
seven days.

ܗܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܠܡܫܬܡܥܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ
ܒܟܠܗ ܒܝܬܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܡܬܩܪܒܐ ܠ

ב-מתתיהו

1

ספר תולדות יהושע בן נון בן אליעזר בן אליפז בן חצרון בן פרץ בן יהודה 2 אשר נולד לאלעזר בן אהרן הכהן
ואלה שמות בני יעקב הבאים מצרים עם יעקב איש וביתו בא׳ 3 יהודה יששכר וזבולן 4 בנימין אחיו
ודן ונפתלי גד ואשר 5 ויהי כל נפשות יוצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים 6 ויוסף מת
וכל אחיו וכל הדור ההוא 7 ובני ישראל פרו וישרצו ויעצמו ויגדלו ויעצמו בארץ מאד מאד ותמלא
הארץ אותם 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל
רב ועצום ממנו 10 (aiōnios g166) הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקרינה מלחמה והוסף גם הוא על
שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ 11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות
לפרעה את פתם ואת רעמסס 12 וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל
13 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך 14 וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים ובכל
עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך 15 ויאמר מלך מצרים אל המילדת העברית
אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה 16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא
והמתן אותו ואם בת היא וחיתה 17 ותיראנה המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך
מצרים ותחיין את הילדים 18 ויקרא מלך מצרים למילדת ותאמרן אליהן מדוע עשיתן הדבר הזה
והתחיין את הילדים 19 ותאמרנה המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה
בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו 20 וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד 21 והיה כי יראו
המילדת את האלהים ויעש לבתים 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו
וכל הבת תחיון

2

ויקח איש מבית לוי את בת לוי 2 והאשה הרתה ותלד בן וכי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים
3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא וחמר וכפר בזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על
שפת היאר 4 ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו 5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערותיה
הלכות על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה 6 ותפתח ותרא אתו את הילד
והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה 7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך
אשה מינקת מן העברות ותינק לך את הילד 8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד
9 ותאמר אליה בת פרעה קחי את הילד הזה והיניקי אתו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד
ותיניקהו 10 ויגדל הילד ותביאהו לבת פרעה והיה לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים
משיתהו 11 (aiōnios g166) ויהי בימים ההם וגדל משה ויצא אל אחיו ויראה בסבלתם וירא איש מצרי
מכה איש עברי מאחיו

מעשהו ר כמו הלבנון ,מעט הל הרשות כמ עונה
(aiōnios מחרב מחלה חלל הקלקלה הנאמן מלו מם
g166) 17 לחשוב הלו בפר הנם הכלבו הנשחל
בחנוכה הלו בפר הנם הכלבו הנשחל 17 g166)
,מחלה שלו הנשחה לל בלהשלו הלם בחשמונים
שהנשחה לל ל כמו בנמר מם הנם הכלל לל הלל הלהמש
בנשחה הכלל הנכר בנכרים 18 (aiōn g165) מעשה
הנשחה הכלל הנכר בנכרים 18 g165) מעשה הנשב הנכרים
הבשמשלים לשלו בלמו בנמעם הנשב הנכרים
נשחר נכרל הכלל הנשמרשב בנמעם בנכרים 19
נכרים ומנלל הנכלל מם 20 הנשב הנם בנכרים
כמו הנשמנשם הלם שנה כמ בנכרים מל לכל שהנ
מל בנמשלבנ בנכ מלם 21 הנשלנ הנכבנ הנשבים
מחם הנכר הנשבכל הנשבכנם כמ בנמל הכל

4 ויהי
המלך שלמה היה מלך על כל
ישראל׃ 5 ואלה שמות שריו
עזריה בן צדוק הכהן׃ 6 אליחרף
ואחיה בני שישא סופרים אחיה בן
אחילוד המזכיר׃ 7 ועל הנציבים
אשר לכל ישראל ויכלכלו את המלך
ואת ביתו שנים עשר חדש בשנה
בחד׃ 8 ואלה שמותם בן חור
בהר אפרים׃ 9 בן דקר במכץ
ושעלבים ובית שמש ואילון בית חנן׃
10 בן חסד בארבות לו שוכה וכל
ארץ חפר׃ 11 בן אבינדב בכל נפת
דאר לו היתה את טפת בת שלמה
אשתו׃ 12 בענא בן אחילוד תענך
ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתן
מתחת יזרעאל מבית שאן עד אבל
מחולה עד מעבר יקמעם׃ 13 בן גבר
ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה
אשר בגלעד לו חבל ארגב בן
מנשה בבשן ששים ערים גדלות
חומה ובריח נחשת׃ 14 עדו בן
עדא מחנים׃ 15 אחימעץ בנפתלי
גם הוא לקח את בשמת בת שלמה
אשתו׃ 16 בענא בן חושי באשר
ובעלות׃ 17 יהושפט בן פרוח
ביששכר׃ 18 שמעי בן אילא
בבנימן׃ 19 גבר בן אורי בארץ
גלעד ארץ סיחן מלך האמרי
ועוג מלך הבשן ונציב אחד
אשר בארץ׃ 20 יהודה וישראל
רבים כחול אשר על הים
באכל ושתה ושמחים׃ 21 ושלמה
היה מושל בכל הממלכות
מן הנהר ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים מגישים מנחה
ועבדים את שלמה כל ימי
חייו׃ 22 ויהי לחם שלמה
ליום אחד שלשים כר סלת
ושתים עשרת כר קמח׃
23 עשרה בקר בריאים
וחמשים בקר רעים ומאה
צאן מלבד איל וצבי
ואיל ועגלים בריאים׃
24 כי הוא רדה בכל
העבר הנהר מתפסח
עזה בכל מלכי העבר הנהר
ושלום היה לו מסביב׃
25 ויישב יהודה וישראל
לבטח איש תחת גפנו
ותחת תאנתו מדן ועד
באר שבע כל ימי שלמה׃

6

ויהי
לשלמה ארבעת אלפים אבוסות
לסוסים לרכב ושתים עשרה
אלף פרשים׃ 2 ואלה
נציביו אחי אמיר הם
בעלי סוכן׃ 3 ובן
נציב אבינדב בן אחימעץ
בנפתלי הוא לקח גם הוא את
בשמת בת שלמה׃ 4 ואלה
אשר הכין שלמה לבית יהוה
ולבית המלך׃ 5 ואלה
הנציבים אשר לכל ישראל
אחיה הכהן וזבוד בן נתן
הרעים לבד מן המלך׃
6 ואחישר אשר על הבית
ואדוניה בן אבדא׃ 7 ויהי
לשלמה שלשים ואלף
אבוסות לסוסים לרכב
ושתים עשרה אלף פרשים׃
8 ואלה נציבי כל ארץ
יהודה ובן הור בהר אפרים
בן דקר במכץ ושעלבים
ובית שמש ואילון בית חנן׃
9 בן חסד בארבות לו
שוכה וכל ארץ חפר׃
10 בן אבינדב בכל נפת
דאר לו היתה את טפת
בת שלמה אשתו׃
11 בענא בן אחילוד תענך
ומגדו וכל בית שאן אשר
אצל צרתן מתחת יזרעאל
מבית שאן עד אבל
מחולה עד מעבר יקמעם׃
12 בן גבר ברמת גלעד
לו חות יאיר בן מנשה
אשר בגלעד לו חבל ארגב
אשר בבשן ששים ערים
גדלות חומה ובריח נחשת׃
13 אחימעץ בנפתלי
גם הוא לקח את בשמת
בת שלמה אשתו׃
14 יהושפט בן פרוח
ביששכר׃ 15 שמעי בן אילא
בבנימן׃ 16 בענא בן חושי
באשר ובעלות׃ 17 יהושפט בן
פרוח ביששכר׃ 18 שמעי בן
אילא בבנימן׃ 19 גבר בן אורי
בארץ גלעד ארץ סיחן
מלך האמרי ועוג מלך
הבשן ונציב אחד אשר
בארץ׃ 20 יהודה וישראל
רבים כחול אשר על הים
באכל ושתה ושמחים׃
21 ושלמה היה מושל בכל
הממלכות מן הנהר ארץ
פלשתים ועד גבול מצרים
מגישים מנחה ועבדים
את שלמה כל ימי חייו׃
22 ויהי לחם שלמה
ליום אחד שלשים כר סלת
ושתים עשרת כר קמח׃
23 עשרה בקר בריאים
וחמשים בקר רעים ומאה
צאן מלבד איל וצבי
ואיל ועגלים בריאים׃
24 כי הוא רדה בכל
העבר הנהר מתפסח
עזה בכל מלכי העבר הנהר
ושלום היה לו מסביב׃
25 ויישב יהודה וישראל
לבטח איש תחת גפנו
ותחת תאנתו מדן ועד
באר שבע כל ימי שלמה׃

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על־הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את־כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את־כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויביאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 ויקולו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה ההמן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי־היא היתה אם כל־חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

4 והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר קניתי איש את־יהוה׃ 2 ותסף ללדת את־אחיו את־הבל והבל היה רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ 3 ויהי מקץ ימים ויביא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ 4 והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל־הבל ואל־מנחתו׃ 5 ואל־קין ואל־מנחתו לא שעה וחר לקין מאד ויפלו פניו׃ 6 ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ 7 הלוא אם־תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ והאליך תשוקתו ואתה תמשל־בו׃ 8 ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו ויהרגהו׃ 9 ויאמר יהוה אל־קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה׃ 11 ועתה ארור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך׃ 12 כי תעבד את־האדמה לא־תוסף תת־כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ 13 ויאמר קין אל־יהוה גדול עוני מנשוא׃ 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והיה נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני׃ 15 ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל־מצאו׃ 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ־נוד קדמת עדן׃ 17 וידע קין את־אשתו ותהר ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ 18 ויולד לחנוך את־עירד ועירד הוליד את־מחויאל ומחויאל הוליד את־מתושאל ומתושאל הוליד את־למך׃ 19 ויקח־לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ 20 ותלד עדה את־יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־תופש כנור ועוגב׃ 22 וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין לטש כל־חרשת נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה׃ 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי אנשׁ הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ 24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ 25 וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי־שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין׃ 26 ולשת גם־הוא ילד בן ויקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃

ד-אתונאים

1 אבא אלהים אחינו לבני אמונתנו אמונה אמלה
אחיכם 2 חסד יהוה יהי עמכם ורחמיו ואהבתו
ושלום מאת אלהים אבינו ומאת אדוננו ישוע
המשיח 3 אודה אלהי בכל עת אזכרכם בתפלתי
ומבקש בשמחה אל אלהים אבינו ואל אדוננו
ישוע המשיח אשר בו נגאלנו אנו ונמצא בו
אמונתנו 4 מזכר אני לפני אלהינו ואבינו
אמונתכם אל המשיח ואהבתכם אל כל הקדושים
ואל כל אנשי אמונתו 5 לפי אמונתכם
ואהבתכם אל אדוננו ישוע המשיח ואל כל
הקדושים 6 אמונתכם תגדל ותגבר ותגיע
אל כל אנשי אמונתו ואל כל אנשי אמונתו
7 ואל כל אנשי אמונתו אשר בכל מקום
ומקום אל אלהים אבינו ואל אדוננו ישוע
המשיח 8 אל כל אנשי אמונתו אשר אמרו אמן
ויברכו אל אלהים אבינו ואל אדוננו ישוע
המשיח 9 אמרו אמן אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו
אל כל הקדושים 10 אמרו אמן אל אלהים
אבינו ואל אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי
אמונתו אל כל הקדושים 11 אמרו אמן אל
אלהים אבינו ואל אדוננו ישוע המשיח אל כל
אנשי אמונתו אל כל הקדושים 12 ויגדלו
אל אלהים אבינו ואל אדוננו ישוע המשיח
אל כל אנשי אמונתו אל כל הקדושים 13 עד
כה אמרו אל כל אנשי אמונתו אל כל הקדושים
אמן אל אלהים אבינו ואל אדוננו ישוע
המשיח אל כל אנשי אמונתו אל כל הקדושים
אמן

2 אמן אל אלהים אבינו ואל אדוננו ישוע
המשיח אל כל אנשי אמונתו אל כל הקדושים
2 ואל כל אנשי אמונתו אל כל הקדושים
אמן אל אלהים אבינו ואל אדוננו ישוע
המשיח אל כל אנשי אמונתו אל כל הקדושים
אמן 3 ויגדלו אל אלהים אבינו ואל אדוננו
ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל כל
הקדושים אמן 4 אודה אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל
כל הקדושים אמן 5 אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל
כל הקדושים אמן 6 אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל
כל הקדושים אמן 7 אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל
כל הקדושים אמן 8 אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל
כל הקדושים אמן 9 אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל
כל הקדושים אמן 10 אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל
כל הקדושים אמן 11 אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל
כל הקדושים אמן 12 אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל
כל הקדושים אמן 13 אל אלהים אבינו ואל
אדוננו ישוע המשיח אל כל אנשי אמונתו אל
כל הקדושים אמן

18 ויבא אל־הרמה ושאול הלך לדרכו
ודוד נס וינס ויבא אל־שמואל הרמתה
ויגד לו את כל־אשר־עשה לו שאול
ויאמר הוא־שמואל ודוד ישבו בנויות
19 ויגד לשאול לאמר הנה דוד ברמת
20 ויבא שאול לקחת את־דוד ויראו
את־להקת הנבאים נבאים ושמואל עמד
21 ויגד לשאול ויתנבאו גם־הם
22 ויאמר גם־הם הלכו בית רמתה
ויבא עד־בור הגדול אשר בשכו
ויאמר איה שמואל ודוד ויאמר הנה
23 ויעבר משם ויבא אל־נויות
אשר ברמתה ותהי עליו גם־הוא
ויתנבא הלוך והתנבא עד־בואו
24 ויפשט גם־הוא בגדיו ויתנבא
גם־הוא לפני שמואל ויפל ערם
כל־היום ההוא וכל־הלילה על־כן
יאמרו הגם שאול בנביאים

5 1 ויבא דוד משם וימלט
ויבא אל־אביגיל אחיו ויאמר אליו
מה־עשה לך אביך ואחיך הלכו
2 ויאמר לו אביגיל אשת נבל לאמר
הנה־נא שמע בקולי אנכי אדבר
אליך ויהי כעשרת הימים ויגף
3 ויגד לדוד לאמר הנה עתה
יהוה את־נבל ויאמר דוד אל־אביגיל
אשת נבל לאמר 4 עתה הנה
אנכי שלחתי לך לאמר עלה
אחרי ויגד לדוד לאמר הנה־נא
עלה אחרי נבל ויאמר דוד אל־
אביגיל אשת נבל לאמר 5 אל־נא
אדני אנשי אשר־אתך ונבל
אל־נא אדני אל־איש הזה אל־
נבל כי כשמו כן־הוא נבל שמו
6 ואמה עמו לא ראיתי אדני
7 ועתה אמר־נא אל־תשת לבך
אל־אדני אל־אנשי הנבל הזה כי
כנבל כן־הוא לו אנכי אמתך
לא־ראיתי אדני אשר שלחת
8 ועתה אדני חי־יהוה וחי־נפשך
יהוה אם־לא יהוה מנעך מבוא
בדמים ויושע לך יד אדני
ועתה יהי כנבל אויבי אדני
המבקשים לרע באדני 9 ועתה
הברכה אשר־הביאה שפחתך
לאדני ונתנה לאנשים אשר
יתהלכו באדני נא־לנערים
10 ויען נבל את־עבדי דוד
ויאמר מי דוד ומי בן־ישי
היום רבו עבדים המפרצים
איש מפני אדניו 11 ואקח
לחמי ומימי ובשרי אשר־טבחתי
לגזזי ונתתי לאנשים אשר
לא־אדע מאין הם 12 וישבו
נערי דוד דרכם וישבו ויבאו
ויגידו לו כדברים האלה
13 ויאמר דוד לאנשיו חגרו
איש חרבו ויחגרו איש חרבו
ויעל דוד אחריו כמאתים איש
ושתים מאות נשארו על־הכלים
14 ואחת מהנערים הגידה
לאביגיל אשת נבל לאמר הנה
שלח דוד מלאכים מן־המדבר
לברך את־אדוננו ויתעבר
15 והאנשים טובים אלינו
ולא הכלמנו ולא־פקדנו כל
ימי היותנו אתם בשדה
16 חומה הם לנו גם־לילה
גם־יומם כל־הימים אשר־היינו
עמם רעים בצאן 17 ועתה
דעי וראי מה־תעשי כי־כלתה
הרעה על־אדוננו ועל־כל־ביתו
והוא בן־בליעל מדבר אתו
18 ותמהר אביגיל ותקח מאתים
לחם ושני נבלי יין וחמשה
צאן עשויים וחמש סאת־קלי
קמח ומאה צמוקי ענבים ומאתים
דבלת תאנים ותשם על־חמרים
19 ותאמר אל־נעריה עברו לפני
הנני באה אחריכם ואת־אישה
לא הגידה

ܡܬܝܠܝܬܐ-ܐ

1 ܡܬܠܝܠܘܬܐ ܕܫܠܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠܐ ܐܠܦ ܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ ܫܢܝܢ ܕܚܟܡܬܐ ܘܕܡܘܪܐ ܕܫܪܐ ܠܝܫܪܝܠ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܪܒܥܡ ܒܪܗ ܕܢܒܛ 2 ܕܡܠܐܠ ܠܚܟܡܬܐ ܘܠܡܘܣܪܐ ܠܡܠܦܘܬ ܡܠܐ ܘܠܡܦܫܩ ܡܠܝܢ ܕܡܠܐ ܒܗ ܠܡܠܦܘܬ ܚܟܡܬܐ ܘܡܘܣܪܐ 3 ܕܢܣܒܠ ܡܕܡ ܕܫܠܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܬܐ ܠܡܚܙܐ ܠܚܟܡܬܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܒܫܢܬܐ ܪܒܝܥܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܐܬܝ ܫܠܡܘܢ ܠܡܒܢܝܬܐ ܕܒܝܬ ܡܪܝ ܘܠܒܝܬ ܡܠܟܘܬܝ ܗܘ ܒܫܢܬܐ ܪܒܝܥܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܐܬܝ ܫܠܡܘܢ ܠܡܒܢܝܬܐ ܕܒܝܬ ܡܪܝ ܘܠܒܝܬ ܡܠܟܘܬܝ 5 ܗܘܐ ܕܫܠܡܘܢ ܡܪܝ ܠܟܠ ܥܡܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝ ܠܡܒܢܝ ܠܗܝܟܠܐ ܕܫܡܗ ܠܡܪܝ ܐܠܗܝ ܕܐܝܟ ܕܡܠܠ ܡܪܝ ܠܕܘܝܕ ܐܒܝܗ ܕܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܢܐ ܡܫܪܐ ܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܫܬܠܛ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܝܫܪܝܠ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܫܬܠܛ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܝܫܪܝܠ ܒܠܚܘܕ ܠܡܠܟ ܠܫܠܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܬܝ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝ ܠܡܒܢܝ ܠܗܝܟܠܐ ܕܫܡܗ ܠܡܪܝ ܐܠܗܝ ܕܐܝܟ ܕܡܠܠ ܡܪܝ ܠܕܘܝܕ ܐܒܝܗ ܕܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܢܐ ܡܫܪܐ ܠܟ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ

ܠܡܫܬܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ
ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܡܕܡܐ ܕܐܝܬܝܗ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ
ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܗܝ ܕܢܬܒܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ
ܐܦ ܠܬܚܬܝܬܐ ܕܐܪܥܐ ܗܝ ܕܢܬܒܢܐ ܒܫܡܝܐ
ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܐܦ ܠܬܚܬܝܬܐ ܕܐܪܥܐ ܗܝ ܕܢܬܒܢܐ
ܒܫܡܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܐܦ ܠܬܚܬܝܬܐ ܕܐܪܥܐ
ܗܝ ܕܢܬܒܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܐܦ ܠܬܚܬܝܬܐ
ܕ

ܡܬܝܠܐ

1 ܡܬܠܐ ܕܡܠܟܐ ܫܠܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܀ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܀ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܪܡ ܀ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒܒ ܘܥܡܝܢܕܒܒ ܐܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܣܠܡܘܢ ܀ 5 ܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܀ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܡܢ ܕܐܬܬܝܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 7 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܀ 8 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܀ 9 ܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܀ 10 ܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܀ 11 ܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܐܚܘܗܝ ܒܥܬ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܀ 12 ܘܐܚܪܝ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܐܘܠܕ ܫܐܠܬܝܐܝܠ ܘܫܐܠܬܝܐܝܠ ܐܘܠܕ ܙܪܘܒܒܠ ܀ 13 ܙܪܘܒܒܠ ܐܘܠܕ ܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܥܙܘܪ ܀ 14 ܥܙܘܪ ܐܘܠܕ ܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܐܠܝܘܕ ܀ 15 ܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܀ 16 ܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܘܣܦ ܕܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 17 ܡܫܝܚܐ ܐܘܠܕ ܐܒܪܗܡ ܥܕ ܕܘܝܕ ܬܪܬܝܣܪ ܘܬܪܬܝܣܪ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܀ 18 ܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܕܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܀ 19 ܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܀ 20 ܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܐܘܠܕ ܝܫܥܝܐ ܀ 21 ܝܫܥܝܐ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܀ 22 ܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܀ 23 ܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܐܚܙ ܘܝܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܝܘܐܫ ܀ 24 ܝܘܐܫ ܐܘܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܐܘܠܕ ܥܙܪܝܐ ܘܥܙܪܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܀ 25 ܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܀ 26 ܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܝܚܙܩܝܐ ܘܝܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܀ 27 ܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܕܐܝܠܬ ܡܢ ܪܚܒ ܕܐܝܠܬ ܡܢ ܪܚܒ ܐܘܠܕ ܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܀ 28 ܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 29 ܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܀

2 ܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܀ 2 ܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܀ 3 ܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܡܪܝ ܘܡܪܝ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܀ 4 ܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܀ 5 ܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܥܘܒܕܝܐ ܘܥܘܒܕܝܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘ ܘܝܗܘ ܐܘܠܕ ܝܗܘܥܙ ܘܝܗܘܥܙ ܐܘܠܕ ܝܘܐܫ ܀ 6 ܝܘܐܫ ܐܘܠܕ ܥܙܪܝܐ ܘܥܙܪܝܐ ܐܘܠܕ ܥܝܕܐ ܘܥܝܕܐ ܐܘܠܕ ܙܟܪܝܐ ܀ 7 ܙܟܪܝܐ ܐܘܠܕ ܡܫܠܡ ܘܡܫܠܡ ܐܘܠܕ ܝܘܚܢܢ ܘܝܘܚܢܢ ܐܘܠܕ ܐܠܝܥܝܢܝ ܀ 8 ܐܠܝܥܝܢܝ ܐܘܠܕ ܐܠܝܘܢܝ ܘܐܠܝܘܢܝ ܐܘܠܕ ܦܠܝܐ ܘܦܠܝܐ ܐܘܠܕ ܥܩܘܒ ܀ 9 ܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܣܦ ܀ 10 ܝܘܣܦ ܐܘܠܕ ܐܒܝ ܡܪܝܡ ܕܐܝܬܝܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 11 ܡܫܝܚܐ ܐܘܠܕ ܐܒܪܗܡ ܘܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܀ 12 ܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܐܪܡ ܀ 13 ܐܪܡ ܐܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒܒ ܘܥܡܝܢܕܒܒ ܐܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܣܠܡܘܢ ܀ 14 ܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܀ 15 ܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 16 ܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܀ 17 ܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܕܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܀ 18 ܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܀ 19 ܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܀ 20 ܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܐܚܙ ܘܝܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܝܘܐܫ ܀ 21 ܝܘܐܫ ܐܘܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܐܘܠܕ ܥܙܪܝܐ ܀ 22 ܥܙܪܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܀ 23 ܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ ܀ 24 ܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܐܫ ܘܝܘܐܫ ܐܘܠܕ ܒܥܠ ܒܥܠ ܐܘܠܕ ܡܝܟܝܐ ܀ 25 ܡܝܟܝܐ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܀ 26 ܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܀ 27 ܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܝܘܣܦ ܘܝܘܣܦ ܐܘܠܕ ܝܘܚܢܢ ܘܝܘܚܢܢ ܐܘܠܕ ܝܘܣܦ ܘܝܘܣܦ ܐܘܠܕ ܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܡܪܝ ܘܡܪܝ ܐܘܠܕ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 28 ܡܫܝܚܐ ܐܘܠܕ ܐܒܪܗܡ ܘܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܬܪܬܝܣܪ ܘܬܪܬܝܣܪ ܐܘܠܕ ܐܒܝ ܘܐܒܝ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܀

3 ܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܀ 2 ܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ ܀ 3 ܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܡܪܝ ܘܡܪܝ ܐܘܠܕ ܐܒܝ ܀ 4 ܐܒܝ ܐܘܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ ܀

ולא תעמדו על דם רעך אני יהוה׃ 30 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך
כמוך אני יהוה׃ את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאיים שדך לא תזרע כלאים
ובגד כלאים לא יעלה עליך׃ 3 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל
וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ 4 ובשנה
הרביעית כל פריו קדש הלולים ליהוה׃ 5 ובשנה החמישית תאכלו את פריו
להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃ 6 לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא
תעונו׃ 7 לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך׃ 8 ושרטת לנפש
לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה׃ 9 ואיש איש כי
יחטא אשה ונעלם מעיני אביה ואמה ונבלה בית אביה׃ 10 ואשה אשר תהיה
לאיש שפחה נחרפת לפדות לא פדתה אם בקרת תהיה לה לא יומתו כי לא
חפשה׃ 11 ואיל יביא את אשמו ליהוה׃ 12 ונסלח לו אל פתח אהל מועד
איל האשם׃ 13 וכפר הכהן עליו באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו׃ 14 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וכרתם אכל
ערלתו׃ 15 שלש שנים יהיו לכם ערלים לא יאכל׃ 16 ובשנה הרביעית כל פריו
קדש הלולים ליהוה׃ 17 ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו
אני יהוה אלהיכם׃ 18 לא תלבשו שעטנז צמר ופשתים יחדו׃ 19 ואיש איש
כי יתן שכבת זרע באשה ופדוי לא פדתה ולחרפה לא נתן לה בגאלה
לא תהיה׃ 20 ואם אמה נחרפת לאיש ונגאל לא נגאלה׃ 21 (aiōn g165) ואם
לא נתן לה כסף לא נתן לה׃ 22 ונתן אדם לכהן אל אשם אשר לו׃ 23 ובבא
אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו׃ 24 ובשנה הרביעית כל פריו
קדש הלולים ליהוה׃ 25 ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו
אני יהוה אלהיכם׃

3

לא תלכו בחקות הגוי׃ 4 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו׃ 2 אני יהוה
אלהיכם׃ 3 אני יהוה׃ 4 לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם
ואבן משכית לא תתנו בארצכם׃ 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה׃ 6 ביום
זבחכם יאכל׃ 7 ומחרת׃ 8 ואכלו׃ 9 ובקצרכם את קציר ארצכם׃ 10 ולקט
קצירך׃ 11 לא תגנבו׃ 12 ולא תכחשו׃ 13 לא תעשק׃ 14 לא תקלל חרש׃
15 לא תעשו עול במשפט׃ 16 לא תלך רכיל׃ 17 לא תשנא׃ 18 לא תקם׃
19 ובן׃ 20 ואם׃ 21 ואם׃ 22 ונתן׃ 23 ובבא׃

ܡܬܬܝܐܘܣ

1 ܡܫܝܚܐ ܕܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܕܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܡܪ ܠܝܘܚܢܢ ܕܡܥܡܕ ܒܝܪܕܢܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܬܝܬܗ ܠܬܡܢ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܗܐ ܐܢܐ ܫܕܪ ܠܡܠܐܟܝ ܩܕܡܝ ܕܢܫܕܪ ܠܟ ܠܐܪܚܟ ܕܢܬܬܩܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܟ 3 ܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܬܘ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܡܪܝܢ ܐܬܬܘ ܫܒܝܠܘܗܝ ܕܡܪܝܢ ܐܬܬܘ ܫܘܒܠܝ ܠܐܠܗܢ 4 ܡܬܡܠܝ ܟܠ ܡܛܪ ܘܡܛܪ ܟܠ ܒܩܥܐ ܘܒܩܥܐ ܟܠ ܛܘܪܐ ܘܛܘܪܐ ܟܠ ܡܝܬܐ ܘܡܝܬܐ ܟܠ ܫܘܠܐ ܘܫܘܠܐ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܕܝܢܬܐ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܟܠ ܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ ܟܠ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܗܐ ܐܢܐ ܫܕܪ ܠܡܠܐܟܝ ܩܕܡܝ ܕܢܫܕܪ ܠܟ ܠܐܪܚܟ ܕܢܬܬܩܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܟ 3 ܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܬܘ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܡܪܝܢ ܐܬܬܘ ܫܒܝܠܘܗܝ ܕܡܪܝܢ ܐܬܬܘ ܫܘܒܠܝ ܠܐܠܗܢ 4 ܡܬܡܠܝ ܟܠ ܡܛܪ ܘܡܛܪ ܟܠ ܒܩܥܐ ܘܒܩܥܐ ܟܠ ܛܘܪܐ ܘܛܘܪܐ ܟܠ ܡܝܬܐ ܘܡܝܬܐ ܟܠ ܫܘܠܐ ܘܫܘܠܐ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܕܝܢܬܐ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܟܠ ܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ ܟܠ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܗܐ ܐܢܐ ܫܕܪ ܠܡܠܐܟܝ ܩܕܡܝ ܕܢܫܕܪ ܠܟ ܠܐܪܚܟ ܕܢܬܬܩܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܟ 3 ܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܬܘ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܡܪܝܢ ܐܬܬܘ ܫܒܝܠܘܗܝ ܕܡܪܝܢ ܐܬܬܘ ܫܘܒܠܝ ܠܐܠܗܢ 4 ܡܬܡܠܝ ܟܠ ܡܛܪ ܘܡܛܪ ܟܠ ܒܩܥܐ ܘܒܩܥܐ ܟܠ ܛܘܪܐ ܘܛܘܪܐ ܟܠ ܡܝܬܐ ܘܡܝܬܐ ܟܠ ܫܘܠܐ ܘܫܘܠܐ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܕܝܢܬܐ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܟܠ ܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ ܟܠ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ ܕܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܗܐ ܐܢܐ ܫܕܪ ܠܡܠܐܟܝ ܩܕܡܝ ܕܢܫܕܪ ܠܟ ܠܐܪܚܟ ܕܢܬܬܩܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܟ 3 ܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܬܘ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܡܪܝܢ ܐܬܬܘ ܫܒܝܠܘܗܝ ܕܡܪܝܢ ܐܬܬܘ ܫܘܒܠܝ ܠܐܠܗܢ 4 ܡܬܡܠܝ ܟܠ ܡܛܪ ܘܡܛܪ ܟܠ ܒܩܥܐ ܘܒܩܥܐ ܟܠ ܛܘܪܐ ܘܛܘܪܐ ܟܠ ܡܝܬܐ ܘܡܝܬܐ ܟܠ ܫܘܠܐ ܘܫܘܠܐ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܕܝܢܬܐ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܟܠ ܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ ܟܠ ܡܠܟܐ ܕ

26 מאבד
מעבדתו מבטחו
ומבטחו
27 מלחמה תהיה תשמה מבטחו
לבלתי מה תעלה תשחתה בה מעבד מלחמה
מבטחו
מלחמה תהיה תעלם בתך תלה תלחם תלה
מבטחו מלחמה תהיה לבלתי תלה תהום 28 בטח תלה
מבטחו תשבה תבדל תלה תבטח תעבד תבטח
מה מעבד תשבה חבל מלחמה לה מבטחו תלחם
תלה מבטח תעה בטחה בעד חבל תלה 29 תשבה
מבטחו תבדל תעה מבטחה בעד חבל תלה
30 מלחמה תשבה תבל תבטח תעה ב מ ם לא תבלתה
מבטחו לבה מה מעבד תבה מבטחו לבה מבטחו תלה
31 בטחה מה תלה מבטחו, מבטחו תבטח בבטחה תעה
מבטחו מבטחו, מבטחו תבטח תבל תבטח תלה
32 חבל בה תעבד מבטחו בבטחה מלחמה
בבל תבטח תלה 33 מלחמה תבל תשבה תל תבל תבטח בה תבל מה
מלחמה בעבד תבטח תבטחו תבטח תבל בבל תבל
מלחמה לבה תבטח מבטחו בבטחה מעבדתו תבל
מלחה לבה תבטח מבטחו בה מלחמה תבל תבטח

6

חבל מלחמה בבטחה בבטחה תשבה
מבטחו בבל תבטח תבטחה תבטחה תבטחה מה 2 תבטח
תל תבטח בבטחה חבל בה מבטחו 3 מלחמה
מה תבל תבטח בבטחה תבל מה מבטחו 4 תבטח
מבטחה מבטח 5 חבל תבלבטה מלחמה בבטחה תבל
תבל מבלבטה מלחמה מבטחה בבטחה בבטחה בבטחה
תבטחה מה תבל תבטח תבטח תבטח תבל 6 תבטחה תבל
תבטח בבטחה תבטחה מבטח תבל תבל מלחמה מבטח
תבל מבטח בבטחה מלחמה בבטחה מה מבטחה
מבטח תבטח בבטחה מלחה בה בבל מבטחה 7 תבלה
מלחמה מה מבטחה מלחמה בה מבטחה 8 בה מבטחה תבטח תבל
מלחה מה מבטחה מבטח בבטחה מה חבל בבטחה
מה מבטח בבל בה חבל בה מבטחה מה חבל מבטח בבטח
מלחמה מבטח מבטח מלחמה 9 מבטח בה מבטח
מלחמה מבטח מבטח מלחמה מלחמה בבטחה בבטח
מבטח בבטחה בבטחה מלחה מבטח מלחמה מבטח
מבטח, מבטחה מלחה מבטח מלחמה מבטח מבטח
חבל מבטחה תבל מבטח 10 מלחה מבל מבטח מבטח
מבטח מבלבטה מבטח מלחה 11 מלחה מבטח מבטח
מלחה 12 ב מ ם בל מבטח מלחה ב מ מלחה מבטח בבטחה
בבל מבטח מבטח מבטח בבל מבטח מה מבטח מלחה
מבטח מבטח מבטח מבטח, מבטח בבל מבטח מבטח מבטח
מלחה 13 (aiōn g165) מבטח מבטח מלחה מבטח מבטח בבל
מבטח מלחה מבטח מלחה מבטח מלחה מבטח מבטח
מבטח מלחה מבטח מלחה מבטח מלחה מבטח 14
מבטח מבטח מבטח מלחה מבטח מבטח מבטח מבטח
מבטח מבטח מלחה מבטח מבטח ב מ ם מבטח מבטח מבטח
מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח 15 מלחה מבטח
מלחה מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח
מלחה מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח 16 מבטח מבטח
מבטח, מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח ב מ מלחה מבטח
מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח 17 מבטח
מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח
מבטח מבטח ב מ מבטח 18 מלחה מבטח, מבטח מבטח
מבטח מלחה מבטח מה מבטח מבטח מבטח מבטח ב מ
מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח
מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח 19 מבטח מבטח מבטח
מלחה ל מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח
מה 20 מלחה מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח
מבטח, מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח
מבטח מבטח מבטח מה מבטח מבטח 21 מבטח מבטח
מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח
מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח
מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח 22 מבטח
מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח מבטח

16 ܗܘܢܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܕܠܥܠܡ ܕܥܬܝܕ ܠܡܬܚܙܝܬܐ ܘܠܥܠܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܬܩܝܡܝܢ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܀ 17 ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܡܢ ܡܠܬܝ ܕܫܡܥ ܘܡܗܝܡܢ ܒܫܠܝܚܝ ܠܐ ܡܬܕܝܢ ܠܕܝܢܐ ܡܢ ܡܘܬܐ ܠܚܝܐ ܀ 18 ܡܪܝܐ ܕܡܪܝܐ ܕܡܪܝܐ ܕ

ܡܬܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ
ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܐ ܘܙܪܚܐ ܡܢ ܬܡܪ׃ ܦܪܨ ܝܠܕ
ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ
ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ
ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
6 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ
ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ
ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ׃ 8 ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ
ܝܠܕ ܠܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ
ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܐܫܝܐ׃ 11 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܟܢܝܐ
ܘܐܚܘܗܝ ܒܥܕܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃ 12 ܘܡܢ ܒܬܪ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܝܠܕ
ܠܫܠܬܝܐܝܠ ܘܫܠܬܝܐܝܠ ܝܠܕ ܠܙܪܒܒܠ׃ 13 ܘܙܪܒܒܠ ܝܠܕ ܠܐܒܝܘܕ
ܘܐܒܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܝܠܕ ܠܥܙܘܪ׃ 14 ܘܥܙܘܪ ܝܠܕ
ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܢ ܘܐܟܝܢ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ 15 ܘܐܠܝܘܕ
ܝܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃
16 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ
ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܟܠܗ ܗܝܢ ܕܪܝܢ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ
ܬܠܬܝܣܪ ܕܪܝܢ׃ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܠܬܝܣܪ
ܕܪܝܢ׃ 18 ܗܕܐ ܗܘܬ ܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ׃ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ
ܕܝܫܘܥ ܐܬܪܪܡܬܐ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܢܣܒܘܢ ܚܕܐ ܡܢܗܘܢ ܐܫܬܟܚܬ
ܒܟܪܣܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܗܘܐ ܨܕܝܩܐ ܘܠܐ
ܨܒܐ ܠܡܦܪܣܘܬܗ ܒܥܠ ܠܡܫܕܪܘܬܗ ܒܛܝܪܘܬܐ׃ 20 ܘܗܢܘܢ ܕܡܚܫܒ
ܠܡܫܕܪܘܬܗ ܗܢܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܪܐܝܬܗ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ
ܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܠܡܣܒܠ ܠܡܪܝܡ ܐܡܬܟ ܡܛܠ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܗܝ ܕܒܪܬܐ׃ 21 ܘܬܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܝܬ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃ ܗܘ ܡܫܘܥܒܕ
ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ׃ 22 ܟܠ ܗܐ ܕܗܘܐ ܠܡܦܠܓ ܕܢܒܝܐ
ܕܐܡܪ׃ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܬܪܘܢ ܘܬܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܝܢ ܫܡܗ
ܥܡܢܘܐܝܠ׃ ܕܦܫܪܗ ܕܡܠܬܐ ܥܡܢܢ ܐܠܗܐ׃

2 ܗܘܐ ܕܝܠܕ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܐ ܒܝܡܝܗܘܢ
ܡܠܟܐ׃ 2 ܗܫܐ ܐܬܘ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܝܪܘܫܠܡ ܐܡܪܝܢ׃
ܐܝܟܡܐ ܕܝܠܕ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ׃ ܒܪܝܬ ܟܘܟܒܐ ܚܙܝܢܢ ܒܡܕܢܚܗ
ܘܐܬܝܢܢ ܕܢܣܓܕ ܠܗ׃ 3 ܫܡܥ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܘܟܠ ܝܪܘܫܠܡ
ܥܡܗ׃ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܪܒܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܡܐ
ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ׃ 5 ܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܐ׃ ܗܟܢܐ ܡܬܟܬܒ
ܒܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܠܐ ܙܥܘܪܐ ܐܢܬ
ܒܝܢ ܪܒܘܬܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܢܟ ܢܦܩ ܡܪܝܐ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ׃
7 ܗܝܪܘܕܣ ܩܪܐ ܠܡܓܘܣܐ ܫܪܝܐ׃ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܫܬܐ
ܕܟܘܟܒܐ׃ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ׃ ܙܠܘ
ܒܥܘ ܫܦܝܪ ܠܡܕܥ ܒܪܝܐ ܕܛܠܝܐ׃ ܐܦܠܐ ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܠܡܣܓܕ
ܠܗ׃ 9 ܗܠܝܢ ܫܡܥܘ ܠܡܠܟܐ׃ ܘܐܙܠܘ׃ ܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܝܢܢ
ܒܡܕܢܚܗ ܐܬܐ ܩܕܡܘܗܝ׃ ܥܕ ܕܐܬܐ ܥܠ ܕܟܐ ܕܗܘܐ ܫܪܐ׃
10 ܘܚܕܝܘ ܫܓܝܐ ܠܚܕܐ׃ ܘܥܠܘ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ ܘܚܙܘ ܠܒܪܬܗ
ܕܡܪܝܡ׃ ܘܢܦܠܘ ܠܩܕܡܘܗܝ׃ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ׃ ܘܩܪܒܘ
ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ׃ ܕܗܒܐ׃ ܘܠܒܘܢܐ׃ ܘܡܪܐ׃ 11 ܘܠܐ ܡܛܠ ܕܢܬܒ
ܠܗ ܒܚܠܡܐ׃ ܕܠܐ ܢܦܠܘ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ׃ ܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ
ܦܪܨܘ׃ 12 ܘܐܙܠܘ ܠܐܪܥܗܘܢ׃ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ׃ ܠܒܝܬ
ܡܕܝܢܬܐ׃ ܗܢܘ ܐܬܘ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ׃ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ׃
ܕܢܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܗ׃ ܘܢܫܩܠ ܠܗ ܒܪܗ׃ ܘܩܪܐ ܠܗ
ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃ 13 ܗܘܝܢ ܕܐܙܠܘ׃ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ
ܐܬܪܐܝܬܗ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ׃ ܕܡܪ ܠܗ׃ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ
ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ׃ ܘܩܝܡ ܬܡܢ ܥܕ ܕܐܡܪ ܠܟ׃
ܡܛܠ ܕܥܬܝܕ ܗܪܘܕܣ ܕܒܥܐ ܠܡܚܒܠ ܠܛܠܝܐ׃ 14 ܘܩܡ ܣܒ
ܛܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܒܠܝܠܐ׃ ܘܐܙܠ ܠܬܡܢ
ܥܕ ܕܗܘܐ ܒܬܪ ܡܘܬܐ ܕܗܪܘܕܣ׃ 15 ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܥܕ ܡܘܬܐ
ܕܗܪܘܕܣ׃ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܥܠ ܦܘܡܗ ܕܢܒܝܐ
ܕܐܡܪ׃ ܡܨܪܝܐ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃ 16 ܗܝܢܘ ܕܚܙܐ ܗܪܘܕܣ׃
ܕܛܥܐ ܗܘܐ ܥܡ ܓܘܫܐ׃ ܒܟܠ ܬܚܘܡܐ ܕܒܝܬ ܠܚܡ׃
ܘܫܕܪ ܩܛܠܐ׃ ܡܢ ܒܪܬܐ ܕܬܠܬ ܫܢܝܢ׃ ܠܡܢܝܢ ܕܐܬܝܕܥ
ܡܢ ܓܘܫܐ׃ 17 ܗܝܢ ܕܡܬܩܝܡ ܕܐܡܪ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ׃
18 ܩܠܐ ܡܬܪܡܐ׃ ܐܫܬܡܥ ܒܪܡܬܐ׃ ܒܟܝܐ ܘܝܠܝܠܬܐ׃
ܪܚܝܠ ܒܟܝܬܗ׃ ܠܐ ܨܒܐ ܕܬܬܢܚܡ׃ ܡܛܠ ܕܠܝܬܘܗܝ׃
19 ܗܟܢܐ ܡܪܝ ܐܡܪ׃ ܕܠܐ ܡܬܩܝܡܝܢ׃ ܒܥܠ ܕܢܬܒ
ܠܗ׃ ܠܐ ܡܬܩܝܡ ܐܢܐ ܠܟ׃ ܡܛܠ ܕܢܬܒ ܠܝ׃ ܠܐ ܡܬܩܝܡ
ܐܢܐ ܠܟ׃ 20 ܕܠܐ ܡܢ ܗܫܐ ܠܥܠܡ׃ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܡܢ
ܡܫܬܝܬܟ׃ ܘܠܐ ܢܫܬܘܩ ܡܢ ܡܫܬܝܬܟ׃ ܒܥܠ ܕܢܬܒ
ܠܝ׃ ܠܐ ܡܬܩܝܡ ܐܢܐ ܠܟ׃ 21 ܗܟܢܐ ܕܡܬܩܝܡ
ܠܟ׃ ܠܐ ܡܬܩܝܡ ܐܢܐ ܠܟ׃ ܡܛܠ ܕܢܬܒ ܠܝ׃ ܠܐ
ܡܬܩܝܡ ܐܢܐ ܠܟ׃ 22 ܘܡܢ ܕܢܬܒ ܠܝ׃ ܠܐ ܡܬܩܝܡ
ܐܢܐ ܠܟ׃ ܡܛܠ ܕܢܬܒ ܠܝ׃ ܠܐ ܡܬܩܝܡ ܐܢܐ ܠܟ׃
23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܬܪܘܢ ܘܬܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܝܢ ܫܡܗ
ܥܡܢܘܐܝܠ׃

3 ܗܘܐ ܕܝܠܕ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܝܡܝ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ׃
ܗܐ ܐܬܘ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܝܪܘܫܠܡ׃ 2 ܐܡܪܝܢ׃
ܐܝܟܡܐ ܕܝܠܕ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ׃ ܒܪܝܬ ܟܘܟܒܐ ܚܙܝܢܢ
ܒܡܕܢܚܗ׃ ܘܐܬܝܢܢ ܕܢܣܓܕ ܠܗ׃ 3 ܫܡܥ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ
ܘܟܠ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܪܒܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ
ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܡܐ ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ׃ 5 ܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ
ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܐ׃ ܗܟܢܐ ܡܬܟܬܒ ܒܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ
ܠܚܡ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܠܐ ܙܥܘܪܐ ܐܢܬ ܒܝܢ ܪܒܘܬܐ
ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܢܟ ܢܦܩ ܡܪܝܐ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ׃ 7 ܗܝܪܘܕܣ
ܩܪܐ ܠܡܓܘܣܐ ܫܪܝܐ׃ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܫܬܐ
ܕܟܘܟܒܐ׃ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ׃
ܙܠܘ ܒܥܘ ܫܦܝܪ ܠܡܕܥ ܒܪܝܐ ܕܛܠܝܐ׃ ܐܦܠܐ ܕܐܬܐ
ܐܢܐ ܠܡܣܓܕ ܠܗ׃ 9 ܗܠܝܢ ܫܡܥܘ ܠܡܠܟܐ׃ ܘܐܙܠܘ׃
ܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܝܢܢ ܒܡܕܢܚܗ ܐܬܐ ܩܕܡܘܗܝ׃ ܥܕ
ܕܐܬܐ ܥܠ ܕܟܐ ܕܗܘܐ ܫܪܐ׃ 10 ܘܚܕܝܘ ܫܓܝܐ ܠܚܕܐ׃
ܘܥܠܘ ܠܒܝܬ ܠܚܡ׃ ܘܚܙܘ ܠܒܪܬܗ ܕܡܪܝܡ׃ ܘܢܦܠܘ
ܠܩܕܡܘܗܝ׃ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ׃ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ׃
ܕܗܒܐ׃ ܘܠܒܘܢܐ׃ ܘܡܪܐ׃ 11 ܘܠܐ ܡܛܠ ܕܢܬܒ
ܠܗ ܒܚܠܡܐ׃ ܕܠܐ ܢܦܠܘ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ׃ ܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ
ܦܪܨܘ׃ 12 ܘܐܙܠܘ ܠܐܪܥܗܘܢ׃ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ׃ ܠܒܝܬ
ܡܕܝܢܬܐ׃ ܗܢܘ ܐܬܘ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ׃ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ׃
ܕܢܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܗ׃ ܘܢܫܩܠ ܠܗ ܒܪܗ׃ ܘܩܪܐ ܠܗ
ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃ 13 ܗܝܢ ܕܐܙܠܘ׃ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ
ܐܬܪܐܝܬܗ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ׃ ܕܡܪ ܠܗ׃ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ
ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ׃ ܘܩܝܡ ܬܡܢ ܥܕ ܕܐܡܪ ܠܟ׃
ܡܛܠ ܕܥܬܝܕ ܗܪܘܕܣ ܕܒܥܐ ܠܡܚܒܠ ܠܛܠܝܐ׃ 14 ܘܩܡ ܣܒ
ܛܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܒܠܝܠܐ׃ ܘܐܙܠ ܠܬܡܢ
ܥܕ ܕܗܘܐ ܒܬܪ ܡܘܬܐ ܕܗܪܘܕܣ׃ 15 ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܥܕ ܡܘܬܐ
ܕܗܪܘܕܣ׃ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܥܠ ܦܘܡܗ ܕܢܒܝܐ
ܕܐܡܪ׃ ܡܨܪܝܐ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃

הכל מה שיש בשמים ובארץ. 26 אלוהים רצה
שכל המלאות תשכון בו, 27 ודרך הדם שלו על
הצלב הוא עשה שלום עם כל הדברים בשמים
ובארץ. 28 ואתם, אנשים שפעם הייתם רחוקים
מאלוהים ואויבים בגלל מה שעשיתם, הוא
הביא אליו חזרה. 29 הוא עשה זאת כדי שנוכל
לעמוד לפניו בלי פגם, בלי אשמה ובלי בושה.
אבל אם אתם רוצים לעשות זאת, אתם חייבים
להמשיך לבטוח בו ולהיות יציבים ומבוססים
באמונה, ולא לוותר על מה שלמדתם מהבשורה
שלו. 30 הבשורה הזאת נשמעה בכל העולם
ואני, פאולוס, הפכתי לשליח שלה.

6

1 אני מתפלל בשבילכם, אנשים מקורנתוס,
שאלוהים יעזור לכם לא לוותר. 2 אני מתפלל
שתבינו כמה אלוהים אוהב אתכם. 3 אני
מתפלל שתבינו כמה רחב ואורך ועומק
ורום האהבה שלו אליכם, ושתדעו איך אפשר
לאהוב אותו. 4 אני מתפלל שלא תתנו לאף
אחד לבלבל אתכם. 5 אני מתפלל שתמשיכו
לבטוח בו. 6 אל תפחדו מכל מה שיקרה לכם
בגלל שאתם שייכים לו. 7 אל תתייאשו מכל
מה שיקרה לכם. 8 אל תתייאשו מכל מה
שיקרה לכם בגלל שאתם שייכים לו. 9 (aiōnios g166)
אל תתייאשו מכל מה שיקרה לכם בגלל שאתם
שייכים לו, כי אלוהים אוהב אתכם ולא יעזוב
אתכם. 10 אל תפחדו מכל מה שיקרה לכם
בגלל שאתם שייכים לו, כי אלוהים אוהב אתכם
ולא יעזוב אתכם. 11 אל תתייאשו, 12
כמו שכתוב בספר תהילים: "אלוהים, אל תעזוב
אותי, אל תרחק ממני. 13 אל תתייאשו מכל
מה שאלוהים מבטיח לעשות בשבילכם, כי
אלוהים הבטיח לעשות בשבילכם הרבה יותר
מכל מה שאתם מבקשים. 14 אבל אם אתם
רוצים לבטוח בו, אתם חייבים לעשות מה
שהוא אומר. 15 אם אתם לא מקשיבים לו,
אתם לא תהיו יציבים ומבוססים. 16 אל תתייאשו
מכל מה שיקרה לכם בגלל שאתם שייכים לו.
17 אל תפחדו לא מכל מה שיקרה לכם בגלל
שאתם שייכים לו. 18 אל תפחדו, אבל תבינו
כמה אני דואג לכם.

לא אמר ה׳ צבאות׳ ואם אתם מביאים
עור לזבח׳ הלא רע׳ והקריבו נא לפחתך׳
הרצך אם ישא פניך׳ אמר ה׳ צבאות׳ 9 ועתה
חלו נא את פני אל׳ ויחנו לנו׳ מאת ידכם
היתה זאת׳ הישא פניכם׳ אמר ה׳ צבאות׳
10 מי גם בכם׳ ויסגר דלתים׳ ולא תאירו
מזבחי חנם׳ אין חפץ בכם׳ אמר ה׳ צבאות׳
ומנחה לא ארצה מידכם׳ 11 כי ממזרח שמש
ועד מבואו׳ גדול שמי בגוים׳ ובכל מקום
מקטר מגש לשמי׳ ומנחה טהורה׳ כי גדול
שמי בגוים׳ אמר ה׳ צבאות׳ 12 ואתם מחללים
אותו׳ באמרכם׳ שלחן אדני הוא׳ ונבזה
נובו׳ אכלו׳ 13 הן מה מעבדה׳ ונפחתם
אותו׳ אמר ה׳ צבאות׳ והבאתם הגזול׳
והפסח׳ והבאתם׳ הארצה מידכם׳ אמר ה׳
14 וארור נוכל׳ אשר יש בעדרו זכר׳
ונדר׳ וזבח לאדני׳ מחבל׳ כי מלך גדול
אני׳ אמר ה׳ צבאות׳ ושמי נורא בגוים׳
15 ועתה אליכם הכהנים׳ המצוה הזאת׳
לי׳ אם לא תשימו׳ ואם לא תשיתו לב׳
לתת כבוד לשמי׳ אמר ה׳ צבאות׳ ושלחתי
בכם המארה׳ וארותי את ברכותיכם׳
וגם ארותיה׳ כי אינכם משיתים לב׳
16 הנה גערתי לכם את הזרע׳ ופרשתי
פרש על פניכם׳ פרש חגיכם׳ ונשא אתכם
אליו׳ 17 וידעתם כי שלחתי אתכם׳
המצוה הזאת׳ להיות בריתי׳ את לוי׳
אמר ה׳ צבאות׳ 18 תורת אמת היתה בפיו׳
ועולה לא נמצא בשפתיו׳ בשלום׳ והישר
הלך אתי׳ ורבים השיב מעון׳ 19 כי שפתי
כהן ישמרו דעת׳ ותורה יבקשו מפיהו׳
כי מלאך ה׳ צבאות הוא׳ 20 ואתם סרתם
מן הדרך׳ הכשלתם רבים בתורה׳ שחתתם
ברית לוי׳ אמר ה׳ צבאות׳ 21 גם אני נתתי
אתכם נבזים ושפלים לכל העם׳ כפי אשר
אינכם שמרים את דרכי׳ ונשאתם פנים
בתורה׳ 22 הלא אב אחד לכלנו׳ הלא אל
אחד בראנו׳ מדוע נבגד איש באחיו׳ לחלל
ברית אבתינו׳ 23 בגדה יהודה׳ ותועבה
נעשתה בישראל׳ ובירושלים׳ כי חלל
יהוה קדש אשר אהב׳ ובעל בת אל נכר׳
24 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה׳ ער
ומענה׳ מאהלי יעקב׳ ומגיש מנחה ליהוה
צבאות׳ 25 זאת שנית תכסו דמעות׳ את
מזבח יהוה׳ בכי ואנקה׳ מאין עוד פנות
אל המנחה׳ ולקחת רצון מידכם׳ 26 ואמרתם
על זה׳ יען אשר יהוה העיד בינך ובין
אשת נעוריך׳ אשר אתה בגדת בה׳ וזאת
חברתך׳ ואשת בריתך׳ 27 הלא אחד עשה׳
ושאר רוח לו׳ ומה האחד מבקש׳ זרע
אלהים׳ ונשמרתם ברוחכם׳ ואל בגד
אשת נעוריך׳ לא תבגוד׳ 28 כי שנא
שלח׳ אמר יהוה אלהי ישראל׳ וכסה חמס
על לבושו׳ אמר יהוה צבאות׳ ונשמרתם
ברוחכם׳ ולא תבגדו׳ 29 הוגעתם ה׳
בדבריכם׳ ואמרתם׳ במה הוגענו׳ בהיותכם
אומרים׳ כל מרע טוב בעיני יהוה׳ ובהם
הוא חפץ׳ או׳ איה אלהי המשפט׳

4 כי הנה היום׳ בא׳ בער כתנור׳ והיו כל
זדים׳ וכל עשה רשעה׳ קש׳ ולהט אתם
היום הבא׳ אמר יהוה צבאות׳ אשר לא יעזב
להם׳ שרש וענף׳ 2 ולכם יראי שמי׳ יזרח
שמש צדקה׳ ומרפא בכנפיה׳ ויצאתם׳
ופשתם׳ כעגלי מרבק׳ 3 ושסתם רשעים׳
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם׳ ביום
אשר אני עשה׳ אמר יהוה צבאות׳ 4 זכרו
תורת משה עבדי׳ אשר צויתי אתו בחרב׳
על כל ישראל׳ חקים ומשפטים׳ 5 הנה
אנכי שלח לכם׳ את אליה הנביא׳ לפני
בוא יום יהוה׳ הגדול והנורא׳ 6 והשיב
לב אבות על בנים׳ ולב בנים׳ על אבתם׳
פן אבוא והכיתי׳ את הארץ׳ חרם׳

5 מי יתן סכר בדלתיכם׳ ולא תאירו
מזבחי׳ חנם׳ חפצי בכם׳ אמר יהוה צבאות׳
ומנחה׳ לא ארצה׳ מידכם׳ 2 כי׳ ממזרח
שמש׳ ועד מבואו׳ גדול שמי׳ בגוים׳
ובכל המקום׳ מקטר׳ מגש׳ לשמי׳ ומנחה
טהורה׳ כי גדול שמי׳ בגוים׳ אמר יהוה
צבאות׳ 3 והמרתי׳ אני לכם׳ את הגערה׳
לכם׳ ופרשתי׳ פרש׳ על פניכם׳ פרש
חגיכם׳ ונשא׳ אתכם׳ אליו׳ 4 וידעתם׳
כי שלחתי׳ אתכם׳ את המצוה׳ הזאת׳
לכם׳ להיות׳ בריתי׳ את לוי׳ אמר יהוה
צבאות׳ 5 בריתי׳ היתה אתו׳ החיים׳
והשלום׳ ואתן׳ לו׳ מורא׳ ויירא׳ אותי׳
ומפני שמי׳ נחת הוא׳ 6 תורת אמת׳
היתה בפיו׳ ועולה׳ לא נמצא׳ בשפתיו׳
בשלום׳ והלך׳ אתי׳ ונכחות׳ השיב׳
מעון׳ 7 כי׳ שפתי׳ כהן׳ ישמרו דעת׳
ותורה׳ יבקשו׳ מפיהו׳ כי מלאך׳ יהוה
צבאות׳ הוא׳ 8 ואתם׳ סרתם׳ מן הדרך׳
הכשלתם׳ רבים׳ בתורה׳ שחתתם׳
ברית׳ לוי׳ אמר יהוה צבאות׳ 9 וגם אני
נתתי׳ אתכם׳ נבזה׳ ושפל׳ לכל העם׳
כפי אשר׳ אינכם׳ שמרים׳ את דרכי׳
ונשאתם׳ פנים׳ בתורה׳ 10 הלא אב אחד
לכלנו׳ הלא אל אחד׳ בראנו׳ מדוע
נבגד׳ איש באחיו׳ לחלל׳ ברית׳ אבתינו׳

Hebrews

1 God, having spoken long ago to our fathers in many
portions and in many ways by the prophets, 2 has
spoken to us in these last days by his Son, whom he
appointed heir of all things, through whom also he
created the world. 3 He is the radiance of the glory
and the exact representation of his nature, and he
upholds the universe by the word of his power. After
he had made purification for sins, he sat down at the
right hand of the Majesty on high, 4 having become
as much superior to the angels as the name he has
inherited is more excellent than theirs. 5 For to which
of the angels did God ever say, (aiōn g165)
"You are my Son, today I have begotten you"? Or again,
"I will be his father, and he shall be my son"? 6 And
again, when he brings the firstborn into the world,
he says, "Let all God's angels worship him." 7 Of the
angels he says, "Who makes his angels winds, and
his ministers a flame of fire." 8 But of the Son he says,
"Your throne, O God, is forever and ever (aiōn g165)
and the righteous scepter is the scepter of your
kingdom. 9 You have loved righteousness and hated
wickedness; therefore God, your God, has anointed you
with the oil of gladness beyond your companions."
10 And, "You, Lord, in the beginning laid the foundation
of the earth, and the heavens are the work of your
hands. 11 They will perish, but you remain; they all will
become old like a garment, 12 like a cloak you will roll
them up, like a garment they will be changed. But you
are the same, and your years will not end." 13 To which
angel has God ever said, "Sit at my right hand until I
make your enemies your footstool"? 14 Are not all angels
spirits in service, sent forth to minister for the sake
of those who are to inherit salvation?

2 Therefore we must pay more attention to what we have
heard, lest we drift away from it. 2 For if the word
spoken through angels was binding, and every
transgression and disobedience received a fair
penalty, 3 how will we escape if we neglect such a
great salvation? It was first spoken by the Lord,
and it was confirmed to us by those who heard him,
4 while God bore witness by signs and wonders,
by various miracles, and by gifts of the Holy Spirit
distributed according to his will. 5 It is not angels
to whom he has subjected the world to come, of
which we are speaking. 6 But someone has
testified somewhere, saying, "What is man that you
remember him, or the son of man that you care for
him? 7 You made him for a little while lower than the
angels; you crowned him with glory and honor, 8
putting everything in subjection under his feet."
Now in subjecting all things to him, he left nothing
that is not subject to him. But we do not yet see
all things subject to him. 9 But we do see Jesus,
who was made for a little while lower than the angels,
now crowned with glory and honor because of the
suffering of death, so that by the grace of God he
might taste death for everyone. 10 It was fitting that
God, for whom and by whom all things exist, in
bringing many sons to glory, should make the
founder of their salvation perfect through suffering.
11 For both he who sanctifies and those who are
sanctified are all of one family. So he is not
ashamed to call them brothers, 12 saying, "I will
proclaim your name to my brothers; in the midst of
the congregation I will sing your praises." 13 And
again, "I will put my trust in him." And again,
"Here am I, I and the children God has given me."
14 Since the children have flesh and blood, he
also shared in our humanity so that by his death
he might break the power of the devil, who had
the power of death, 15 and free those who
spent their lifetime afraid of death because
they were subjected to slavery. 16 For it is
obvious that he did not come to help angels,
but he came to help the descendants of
Abraham. 17 For this reason he had to become
like his brothers in every way, so that he could
be a merciful and faithful high priest in
service to God, and so that he could make
atonement for the sins of the people. 18 Since
he himself has been tested by suffering, he
can help those who are being tested.

3 Therefore, holy brothers, you who share
in the heavenly calling, consider Jesus,
the apostle and high priest we confess.
2 He was faithful to the one who appointed
him, just as Moses was faithful in all
God's house. 3 Jesus has been counted
worthy of more glory than Moses, just
as the builder of a house deserves more
honor than the house itself. 4 For every
house is built by someone, but God is
the builder of everything. 5 Moses was
faithful as a servant in all God's house,
bearing witness to what would be
spoken later. 6 But Christ is faithful as
a son who is in charge of his own house.
And we are his house if we hold firmly
to our confidence and the hope we
boast about. 7 So, as the Holy Spirit
says: "If you hear his voice today,
8 don't harden your hearts as you did
when you provoked me, when you
put me to the test in the desert.
9 There your ancestors challenged
and tested me, even though they
saw what I did for them for forty
years. 10 That's why I was angry
with that generation and said,
'Their hearts always go astray,
and they refuse to learn my ways.'
11 So I made a solemn oath in my
anger: 'They will never enter my
rest.'" 12 Be careful, brothers and
sisters, that none of you has a
wicked, unbelieving heart that
turns away from the living God.
13 Instead, encourage one another
every day, while it is still called
today, so that none of you will
be hardened by the deceitfulness
of sin. 14 For we have become
partners with Christ if we
hold firmly to the confidence we
had at the beginning. 15 As the
Scripture says: "If you hear his
voice today, don't harden your
hearts as you did when you
provoked me." 16 Who were those
who heard and provoked God?
Wasn't it all those whom Moses
led out of Egypt? 17 And with
whom was God angry for forty
years? Wasn't it those who had
sinned, whose bodies fell in the
desert? 18 And to whom did God
swear that they would never
enter his rest? Wasn't it those
who had disobeyed? 19 So we
see that they were not able to
enter because of their lack of
faith.

ܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐܝܐ ܕܩܕܡ ܡܠܟܐ ܟܬܒܐ ܕܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐܝܬ ܫܡܗ ܫܪܝܪܐ ܠܡܪܝ 12 ܟܬܒܐ
ܕܝܢܐ ܡܬܠܐ 14 ܡܪܝܐ ܟܡܐ ܟܬܒܬܐ ܠܡܪܝ 13
ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐܝܐ ܡܠܟܐ ܡܬܩܢܐ ܫܘܬܦܐ ܕܥܒܕ
ܠܡܢܐ ܟܠܗ ܟܬܒܐ ܕܥܕܝܢܐ

ויבא אל־הבית ולא־נתנו לו כי אם־בבת
11 אחת ויאמר אליו בת־מי אתה הגד־נא
לי הישׁ־לנו מקום לינה׃ 12 ויען האישׁ
ויאמר אליו גם־תבן גם־מספוא רב אתנו
וגם־מקום לינה לנו׃ 13 ויאמר אל־נעריו
אסרו־נא אתו ונלכה אל־המקום הזה
לינה׃ 14 ויעבר הלאה ויבא אל־מול
יבוס הוא ירושׁלם ויחבשׁו אתו שׁני
חמרים׃ 15 ויסרו־נא שׁמה לרדת אל־
גבעה אחת ויבאו אל־הגבעה אשׁר־לגבע
בנימן׃ 16 ויבא אל־הגבעה אשׁר־לו
בגבעון ומן־הגר׃ 17 ויעבר־שׁם ויבא
אל־בית־אדם אל־בית־לחם׃ 18 ויאמר
אליו אל־נא אדני אל־נא אתה אל־בית
אל־אדם׃ 19 ויאמר אליו אל־נא אדני
אל־נא אתה אל־בית־לחם׃ 20 ויאמר
אליו אל־נא אדני אל־נא אתה אל־בית
אל־אדם׃ 21 ויאמר אליו אל־נא אדני
אל־נא אתה אל־בית־לחם׃ 22 ויאמר
אליו אל־נא אדני אל־נא אתה אל־בית
אל־אדם׃ 23 ויאמר אליו אל־נא אדני
אל־נא אתה אל־בית־לחם׃ 24 ויאמר
אליו אל־נא אדני אל־נא אתה אל־בית
אל־אדם׃ 25 ולא־אבה האישׁ לשׁלח
את־מלון הלילה׃ 26 ויבא אל־מול
יבוס הוא ירושׁלם ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 27 ויהי־בא אל־בית
אל־בית־לחם׃ 28 ויאמר אליו אל־נא
אדני אל־נא אתה אל־בית־לחם׃ 29 ויהי
בבוא־בית אל־בית־לחם אל־בית־אדם
ויקח־נא אל־בית־לחם׃ 30 ויהי־בא
אל־בית־לחם אל־בית־אדם ויקח־נא
אל־בית־לחם׃ 31 ויהי־בא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם ויקח־נא אל־בית־לחם׃

12

1 ויבא אל־בית־אדם אל־בית־לחם
ויבא אל־בית־לחם׃ 2 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 3 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 4 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 5 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 6 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 7 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 8 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 9 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 10 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 11 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 12 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 13 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 14 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 15 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 16 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 17 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 18 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 19 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 20 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 21 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 22 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 23 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 24 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 25 ולא־אבה האישׁ לשׁלח
אל־בית־אדם׃ 26 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 27 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 28 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 29 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 30 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 31 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 32 בגבעה אשׁר־לבנימן
אל־בית־אדם׃ 33 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃

13

1 ויבא אל־בית־אדם׃ 2 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 3 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 4 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 5 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 6 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 7 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 8 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 9 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 10 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 11 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 12 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 13 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 14 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 15 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 16 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 17 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 18 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 19 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 20 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 21 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 22 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 23 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 24 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 25 ולא־אבה האישׁ לשׁלח
אל־בית־אדם׃ 26 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 27 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 28 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 29 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 30 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 31 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃ 32 בגבעה אשׁר־לבנימן
אל־בית־אדם׃ 33 ויבא אל־בית־לחם
אל־בית־אדם׃

9 1 ܗܘܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܪܥܐ ܗܘܝܢ ܚܕܝܢ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܘܡܫܬܘܕܥܝܢ ܠܗ ܡܠܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ
3 ܕܐܝܬܝܗܝ ܕܐܝܬܝܗ ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܪܝܐ
ܕܟܠܗ ܫܘܬܦܐ ܕܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘ ܡܠܟܐ
4 ܕܟܠܗ ܕܐܬܝܠܝܢ ܡܢܗ ܕܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܝܬܝܗ ܕܟܝ ܢܫܬܘܕܥ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܪܝܐ
ܗܘ ܡܠܟܐ 5 ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܝ ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܪܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܥܒܕ ܠܗ ܕܐܝܟ ܡܠܝ ܡܫ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐ ܠܡܠܟܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ
ܕܐܝܟ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ 6 ܕܐ ܕ ܕ ܕ

10 ויהי מקץ
שתים עשרה שנה לשלמה
אשר בנה את שני הבתים
בית יהוה ואת בית המלך
11 ואת כל חפצו אשר חשק
שלמה לעשות
12 ויהוה נראה אל שלמה
פעם שנית כאשר נראה אליו
בגבעון
13 ויאמר אליו יהוה שמעתי
את תפלתך ואת תחנתך
אשר התחננת לפני
נתתי את בית המקדש הזה
14 ואם תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי
כאשר הלך דויד אביך
והאריכתי את ימיך
15 וצוה את עבדי
לאמר לך לאמר
לא יכרת לך איש מעל
כסא ישראל
16 אם תשמרון את
חקי ומשפטי
אשר צויתי לפניכם
ואם תלכו אחרי
אלהים אחרים
ועבדתם
17 ולא תהיה לך
אמונה
ואמונה
ואמונה
ואמונה
ואמונה
18 ואם
לא תמיתם
אתם
אל תמיתם
לא תנאפו
לא תגנבו
לא תענה
רעך עד שקר
19 לא תחמד
בית רעך
לא תחמד
אשת רעך
ועבדו
ואמתו
ושורו
וחמרו
וכל אשר לרעך
20 ובנית
מזבח
לי
אדמה
תעשה
לי
וזבחת
עליו
את
עלתיך
ואת
שלמיך
את
צאנך
ואת
בקרך
בכל
המקום
אשר
אזכיר
את
שמי
אבוא
אליך
וברכתיך
21 ואם
מזבח
אבנים
תעשה
לי
לא
תבנה
אתם
גזית
כי
חרבך
הנפת
עליהם
ותחללם
22 ולא
תעלה
במעלות
על
מזבחי
אשר
לא
יגלה
ערותך
עליו
23 ואלה
המשפטים
אשר
תשים
לפניהם
24 כי
תקנה
עבד
עברי
שש
שנים
יעבד
ובשביעית
יצא
לחפשי
חנם
25 אם
כספ
תלוה
את
עמי
את
העני
עמך
לא
תהיה
לו
כנשה
לא
תשימון
עליו
נשך
26 אם
חבל
תחבל
שלמת
רעך
עד
בא
השמש
תשיבנו
לו
27 כי
הוא
כסותו
לבדה
היא
שמלתו
לעורו
במה
ישכב
והיה
כי
יצעק
אלי
ושמעתי
כי
חנון
אני
28 אלהים
לא
תקלל
ונשיא
בעמך
לא
תאר
29 בכורך
ומלאתך
לא
תאחר
בכור
בניך
תתן
לי
30 כן
תעשה
לשורך
לצאנך
שבעת
ימים
יהיה
עם
אמו
ביום
השמיני
תתנו
לי
31 ואנשי
קדש
תהיון
לי
ובשר
בשדה
טרפה
לא
תאכלו
לכלב
תשליכון
אתו
8 אז
יקהל
שלמה
את
זקני
ישראל
ואת
כל
ראשי
המטות
נשיאי
האבות
לבני
ישראל
אל
המלך
שלמה
בירושלים
2 ויקהלו
אל
המלך
שלמה
כל
איש
ישראל
בחג
בירח
האתנים
הוא
הירח
השביעי
3 ויבאו
כל
זקני
ישראל
וישאו
הכהנים
את
הארון
4 ויעלו
את
ארון
יהוה
ואת
אהל
מועד
ואת
כל
כלי
הקדש
אשר
באהל
הם
יעלו
הכהנים
והלוים
5 והמלך
שלמה
וכל
עדת
ישראל
הנועדים
אליו
לפני
הארון
זבחו
צאן
ובקר
אשר
לא
יספרו
ולא
יתמו
מרב
6 ויבאו
הכהנים
את
ארון
ברית
יהוה
אל
מקומו
אל
דביר
הבית
אל
קדש
הקדשים
תחת
כנפי
הכרובים
7 כי
הכרובים
פרשים
כנפים
אל
מקום
הארון
ויסכו
הכרובים
על
הארון
ועל
בדיו
מלמעלה
8 ויאריכו
הבדים
ויראו
ראשי
הבדים
מן
הקדש
על
פני
הדביר
ולא
יראו
חוצה
ויהיו
שם
עד
היום
הזה
9 אין
בארון
רק
שני
לוחות
האבן
אשר
הניח
שם
משה
בחרב
אשר
כרת
יהוה
עם
בני
ישראל
בצאתם
מארץ
מצרים
10 והיה
כאשר
יצאו
הכהנים
מן
הקדש
והענן
מלא
את
בית
יהוה
11 ולא
יכלו
הכהנים
לעמד
לשרת
מפני
הענן
כי
מלא
כבוד
יהוה
את
בית
יהוה
12 אז
אמר
שלמה
יהוה
אמר
לשכן
בערפל
13 בנה
בנה
בית
זבל
לך
מכון
לשבתך
עולמים
14 ויסב
המלך
את
פניו
ויברך
את
כל
קהל
ישראל
וכל
קהל
ישראל
עמד
15 ויאמר
ברוך
יהוה
אלהי
ישראל
אשר
דבר
בפיו
אל
דויד
אבי
ובידו
מלא
לאמר
16 מן
היום
אשר
הוצאתי
את
עמי
מצרים
לא
בחרתי
בעיר
מכל
שבטי
ישראל
לבנות
בית
להיות
שמי
שם
ואבחר
בדויד
להיות
על
עמי
ישראל
17 ויהי
עם
לבב
דויד
אבי
לבנות
בית
לשם
יהוה
אלהי
ישראל
18 ויאמר
יהוה
אל
דויד
אבי
יען
היות
עם
לבבך
לבנות
בית
לשמי
הטיבות
כי
היה
עם
לבבך
19 אך
אתה
לא
תבנה
הבית
כי
אם
בנך
היצא
מחלציך
הוא
יבנה
הבית
לשמי
20 ויקם
יהוה
את
דברו
אשר
דבר
ואקום
תחת
דויד
אבי
ואשב
על
כסא
ישראל
כאשר
דבר
יהוה
ואבנה
בית
לשם
יהוה
אלהי
ישראל
21 ואשם
שם
מקום
לארון
אשר
כרת
יהוה
את
אבתינו
בהוציאו
אותם
מארץ
מצרים
22 ויעמד
שלמה
לפני
מזבח
יהוה
נגד
כל
קהל
ישראל
ויפרש
כפיו
השמים
23 ויאמר
יהוה
אלהי
ישראל
אין
כמוך
אלהים
בשמים
ממעל
ועל
הארץ
מתחת
שמר
הברית
והחסד
לעבדיך
ההלכים
לפניך
בכל
לבבם
24 אשר
שמרת
לעבדך
דויד
אבי
את
אשר
דברת
לו
אבי
ותדבר
בפיך
ובידך
מלאתה
כיום
הזה
25 ועתה
יהוה
אלהי
ישראל
שמר
לעבדך
דויד
אבי
את
אשר
דברת
לו
לאמר
לא
יכרת
לך
איש
מלפני
ישב
כסא
ישראל
רק
אם
שמרו
בניך
דרכם
ללכת
לפני
כאשר
הלכת
לפני
26 ועתה
אלהי
ישראל
יאמן
נא
דבריך
אשר
דברת
לעבדך
דויד
אבי
27 הכי
אמנם
יושב
אלהים
על
הארץ
הן
שמים
ושמי
השמים
לא
יכלכלוך
אף
כי
בית
הזה
אשר
בניתי
28 ופנית
אל
תפלת
עבדך
ואל
תחנתו
יהוה
אלהי
לשמע
אל
הרנה
ואל
התפלה
אשר
עבדך
מתפלל
לפניך
היום
29 להיות
עיניך
פתחות
אל
הבית
הזה
יומם
ולילה
אל
המקום
אשר
אמרת
שמי
שם
לשמע
אל
התפלה
אשר
יתפלל
עבדך
אל
המקום
הזה
30 ושמעת
אל
תחנת
עבדך
ואל
עמך
ישראל
אשר
יתפללו
אל
המקום
הזה
ואתה
תשמע
אל
מקום
שבתך
אל
השמים
ושמעת
וסלחת
31 אם
חטא
לרעהו
ונשא
בו
אלה
להאלתו
ובא
אלה
לפני
מזבחך
בבית
הזה
32 ואתה
תשמע
אל
השמים
ועשית
ושפטת
את
עבדיך
להרשיע
רשע
לתת
דרכו
בראשו
ולצדק
צדיק
לתת
לו
כצדקתו
33 בהנגף
עמך
ישראל
לפני
אויב
אשר
יחטאו
לך
ושבו
והודו
את
שמך
והתפללו
והתחננו
אליך
בבית
הזה
34 אתה
תשמע
אל
השמים
וסלחת
לחטאת
עמך
ישראל
והשבתם
אל
האדמה
אשר
נתת
לאבתם
35 בהעצר
שמים
ולא
יהיה
מטר
כי
יחטאו
לך
והתפללו
אל
המקום
הזה
והודו
את
שמך
ומחטאתם
ישובון
מענים
אתם
36 אתה
תשמע
אל
השמים
וסלחת
חטאת
עבדיך
ועמך
ישראל
כי
תורם
אתם
הדרך
הטובה
אשר
ילכו
בה
ונתת
מטר
על
ארצך
אשר
נתת
לעמך
לנחלה
37 רעב
כי
יהיה
בארץ
דבר
כי
יהיה
שדפון
ירקון
ארבה
חסיל
כי
יהיה
אויבו
צר
בארץ
שעריו
כל
נגע
כל
מחלה
38 כל
תפלה
כל
תחנה
אשר
יהיה
לכל
האדם
לכל
עמך
ישראל
אשר
ידעון
איש
נגע
לבבו
ופרש
כפיו
אל
הבית
הזה
39 אתה
תשמע
אל
השמים
מכון
שבתך
וסלחת
ועשית
לתת
לאיש
כדרכיו
אשר
תדע
את
לבבו
כי
אתה
לבדך
ידע
את
לבב
כל
בני
האדם
40 למען
אשר
ייראוך
כל
הימים
אשר
הם
חיים
על
פני
האדמה
אשר
נתת
לאבתינו
41 וגם
אל
הנכרי
אשר
לא
מעמך
ישראל
הוא
כי
יבא
מארץ
רחוקה
למען
שמך
42 כי
ישמעו
את
שמך
הגדול
ואת
ידך
החזקה
ואת
זרעך
הנטויה
והיה
כי
יבא
והתפלל
אל
הבית
הזה
43 אתה
תשמע
אל
מכון
שבתך
ועשית
ככל
אשר
יקרא
אליך
הנכרי
למען
ידעון
כל
עמי
הארץ
את
שמך
ליראה
אותך
כעמך
ישראל
ולדעת
כי
שמך
נקרא
על
הבית
הזה
אשר
בנית
44 כי
יצא
עמך
למלחמה
על
אויביו
בדרך
אשר
תשלחם
והתפללו
אליך
דרך
העיר
הזאת
אשר
בחרת
בה
והבית
אשר
בניתי
לשמך
45 ושמעת
בשמים
את
תפלתם
ואת
תחנתם
ועשית
משפטם
46 כי
יחטאו
לך
כי
אין
אדם
אשר
לא
יחטא
ואפתה
בם
וקצפת
מפני
אויב
ונתנם
לפני
שבים
ושבו
אל
ארץ
אויב
רחוקה
או
קרובה
47 והשיבו
אל
לבבם
בארץ
אשר
שבו
שם
ושבו
והתחננו
אליך
בארץ
שבים
לאמר
חטאנו
העוינו
רשענו
48 ושבו
אליך
בכל
לבבם
ובכל
נפשם
בארץ
אויביהם
אשר
שבו
אתם
והתפללו
דרך
ארצם
אשר
נתת
לאבתם
העיר
אשר
בחרת
בה
והבית
אשר
בניתי
לשמך
49 ושמעת
בשמים
מכון
שבתך
את
תפלתם
ואת
תחנתם
ועשית
משפטם
50 וסלחת
לעמך
אשר
חטאו
לך
ואת
כל
פשעיהם
אשר
פשעו
בך
ונתתם
רחמים
לפני
שבים
ורחמו
אתם
51 כי
עמך
הם
ונחלתך
אשר
הוצאת
מתוך
כור
הברזל
ממצרים
52 להיות
עיניך
פתחות
אל
תחנת
עבדך
ואל
תחנת
עמך
ישראל
לשמע
אליהם
בכל
קרא
אליך
53 כי
אתה
הבדלתם
לך
לנחלה
מכל
עמי
הארץ
כאשר
דברת
ביד
משה
עבדך
בהוציא
את
אבתינו
מארץ
מצרים
אדני
יהוה
54 והיה
כאשר
כלה
שלמה
להתפלל
אל
יהוה
את
כל
התפלה
והתחנה
הזאת
קם
מלפני
מזבח
יהוה
מכרע
על
ברכיו
ופרש
כפיו
השמים
55 ויעמד
ויברך
את
כל
קהל
ישראל
קול
רם
לאמר
56 ברוך
יהוה
אשר
נתן
מנוחה
לעמו
ישראל
בכל
אשר
דבר
לא
נפל
דבר
אחד
מכל
דברו
הטוב
אשר
דבר
ביד
משה
עבדו
57 יהי
יהוה
אלהינו
עמנו
כאשר
היה
עם
אבתינו
אל
יעזבנו
ואל
יטשנו
58 להט
אלינו
לבבנו
לכל
דרכיו
ולשמר
מצותיו
וחקיו
ומשפטיו
אשר
צוה
את
אבתינו
59 והיו
דברי
אלה
אשר
התחננתי
לפני
יהוה
קרבים
אל
יהוה
אלהינו
יומם
ולילה
לעשות
משפט
עבדו
ומשפט
עמו
ישראל
דבר
יום
ביומו
60 למען
דעת
כל
עמי
הארץ
כי
יהוה
הוא
האלהים
אין
עוד
61 והי
לבבכם
שלם
עם
יהוה
אלהינו
ללכת
בחקתיו
ולשמר
מצותיו
כיום
הזה
62 והמלך
וכל
ישראל
עמו
זבחו
זבח
לפני
יהוה
63 ויזבח
שלמה
זבחי
השלמים
אשר
זבח
ליהוה
בקר
עשרים
ושתים
אלף
וצאן
מאה
ועשרים
אלף
וחנכו
את
בית
יהוה
המלך
64 ביום
ההוא
קדש
המלך
את
תוך
החצר
אשר
לפני
בית
יהוה
כי
עשה
שם
את
העלה
ואת
המנחה
ואת
חלבי
השלמים
כי
מזבח
הנחשת
אשר
לפני
יהוה
קטן
מהכיל
העלה
והמנחה
וחלבי
השלמים
65 ויעשו
שלמה
בעת
ההיא
את
החג
וכל
ישראל
עמו
קהל
גדול
מלבוא
חמת
עד
נחל
מצרים
לפני
יהוה
אלהינו
שבעת
ימים
ושבעת
ימים
שנים
עשר
יום
66 ביום
השמיני
שלח
את
העם
ויברכו
את
המלך
וילכו
לאהליהם
שמחים
וטובי
לבב
על
כל
הטובה
אשר
עשה
יהוה
לדויד
עבדו
ולישראל
עמו
9 והי
כאשר
כלה
שלמה
לבנות
את
בית
יהוה
ואת
בית
המלך
ואת
כל
חפץ
שלמה
אשר
חשק
לעשות
2 וירא
יהוה
אל
שלמה
פעם
שנית
כאשר
נראה
אליו
בגבעון
3 ויאמר
אליו
יהוה
שמעתי
את
תפלתך
ואת
תחנתך
אשר
התחננת
לפני
קדשתי
את
הבית
הזה
אשר
בנית
לשום
שמי
שם
עד
עולם
והיו
עיני
ולבי
שם
כל
הימים
4 ואתה
אם
תלך
לפני
כאשר
הלך
דויד
אביך
בתם
לבב
וביושר
לעשות
ככל
אשר
צויתיך
חקי
ומשפטי
תשמר
5 והקמתי
את
כסא
מלכותך
על
ישראל
עולם
כאשר
דברתי
לדויד
אביך
לאמר
לא
יכרת
לך
איש
מעל
כסא
ישראל
6 כי
אם
שוב
תשובון
אתם
ובניכם
מאחרי
לבלתי
שמר
מצותי
וחקתי
אשר
נתתי
לפניכם
והלכתם
ועבדתם
אלהים
אחרים
והשתחויתם
להם
7 והכרתי
אתכם
מעל
פני
האדמה
אשר
נתתי
להם
ואת
הבית
אשר
הקדשתי
לשמי
אשיך
מעל
פני
ונהיה
ישראל
למשל
ולשנינה
בכל
העמים
8 והבית
הזה
אשר
היה
רם
כל
עבר
עליו
ישם
ושרק
על
מה
עשה
יהוה
ארץ
הזאת
ולבית
הזה
9 ואמרו
אשר
עזבו
את
יהוה
אלהיהם
אשר
הוציא
את
אבתם
מארץ
מצרים
ויחזיקו
באלהים
אחרים
והשתחוו
להם
ויעבדם
על
כן
הביא
יהוה
עליהם
את
כל
הרעה
הזאת
10 ויהי
מקץ
עשרים
שנה
לבנות
שלמה
את
שני
הבתים
בית
יהוה
ובית
המלך
11 חירם
מלך
צר
אשר
נתן
לשלמה
עצים
וברושים
וזהב
כל
חפצו
אז
נתן
המלך
שלמה
לחירם
ערי
הגליל
עשרים
בארץ
גלילי
12 ויצא
חירם
מצור
לראות
את
הערים
אשר
נתן
לו
שלמה
ולא
יפו
בעיניו
13 ויאמר
מה
הערים
אשר
נתת
לי
אחי
ויקרא
להם
ארץ
כבול
עד
היום
הזה
14 ותשלח
חירם
אל
המלך
ששים
ומאה
ככר
זהב
15 וזה
דבר
המס
אשר
העלה
המלך
שלמה
לבנות
את
בית
יהוה
ואת
בית
המלך
ואת
המלו
ואת
חומת
ירושלים
ואת
חצור
ואת
מגדו
ואת
גזר
16 פרעה
מלך
מצרים
עלה
ויתלכד
גזר
ויצתה
באש
ואת
הכנעני
יושב
העיר
הזאת
נתן
שי
לשלח
אשת
לבתו
17 ויבן
שלמה
את
גזר
ואת
בית
חורון
התחתון
18 ואת
בעלת
ואת
תדמר
במדבר
בארץ
19 וכל
ערי
המסכנות
אשר
היו
לשלמה
וערי
המרכבות
וערי
הפרשים
וכל
חשק
שלמה
לבנות
בירושלים
בלבנון
ובכל
ארץ
ממשלתו
20 כל
העם
הנותר
מן
האמרי
החתי
הפרזי
החוי
והיבוסי
אשר
לא
מבני
ישראל
הם
21 בניהם
אשר
נותרו
אחריהם
בארץ
אשר
לא
יכלו
בני
ישראל
החרים
אותם
ויעל
שלמה
מס
עבד
עד
היום
הזה
22 ומבני
ישראל
לא
נתן
שלמה
עבד
כי
הם
אנשי
מלחמה
והם
עבדיו
ושריו
ופרשיו
ורכבו
23 אלה
שרי
הנצבים
אשר
על
המלאכה
לשלמה
חמש
מאות
וחמשים
הרודים
בעם
העשים
במלאכה
24 אך
בת
פרעה
עלתה
מעיר
דויד
אל
בית
אשתו
אשר
בנה
לה
אז
בנה
את
המלו
25 ושלש
פעמים
בשנה
יעלה
שלמה
עלות
ושלמים
על
המזבח
אשר
בנה
ליהוה
והקטיר
אשר
לפני
יהוה
ושלם
את
הבית
26 ואניות
עשה
המלך
שלמה
בעציון
גבר
אשר
אצל
אילת
על
שפת
ים
סוף
בארץ
אדום
27 ושלח
חירם
בעבדיו
אנשי
אניות
יודעי
ים
עם
עבדי
שלמה
28 ויבאו
אופיר
ויקחו
משם
זהב
ארבע
מאות
ועשרים
ככר
ויבאו
אל
המלך
שלמה
10 ומלכת
שבא
שמעה
את
שמע
שלמה
לשם
יהוה
ותבא
לנסות
את
שלמה
בחידות
2 ותבא
ירושלים
בחיל
כבד
מאד
גמלים
נשאות
בשמים
וזהב
הרבה
מאד
ואבן
יקרה
ותבא
אל
שלמה
ותדבר
אתו
את
כל
אשר
היה
עם
לבבה
3 ויגד
שלמה
לכל
דבריה
לא
נעלם
דבר
מן
המלך
אשר
לא
הגיד
לה
4 ותרא
מלכת
שבא
את
כל
חכמת
שלמה
והבית
אשר
בנה
5 ומאכל
שלחנו
ומושב
עבדיו
ומעמד
משרתיו
ומלבושם
ומשקיו
ועלתו
אשר
יעלה
בית
יהוה
ולא
היה
עוד
רוח
בה
6 ותאמר
אל
המלך
אמת
הדבר
אשר
שמעתי
בארצי
אודות
דבריך
ואודות
חכמתך
7 ולא
האמנתי
לדברים
עד
אשר
באתי
ותראינה
עיני
והנה
לא
הגיד
לי
חצי
הרבת
חכמה
ותוספת
על
השמע
אשר
שמעתי
8 אשרי
אנשיך
ואשרי
עבדיך
אלה
העמדים
לפניך
תמיד
השמעים
את
חכמתך
9 יהי
יהוה
אלהיך
ברוך
אשר
חפץ
בך
לתתך
על
כסא
ישראל
באהבת
יהוה
את
ישראל
לעלמם
ויתנך
למלך
לעשות
משפט
וצדקה
10 ותתן
למלך
מאה
עשרים
ככר
זהב
ובשמים
הרבה
מאד
ואבן
יקרה
לא
בא
כבשם
הבשמים
אשר
נתנה
מלכת
שבא
למלך
שלמה
11 וגם
אניות
חירם
אשר
נשאו
זהב
מאופיר
הביאו
מאופיר
עצי
אלגומים
הרבה
מאד
ויעשה
המלך
מן
העצים
האלגומים
מסלות
לבית
יהוה
ולבית
המלך
וכנרות
ונבלים
לשרים
לא
נראו
כן
בא
עצי
אלגומים
עד
היום
הזה
12 והמלך
שלמה
נתן
למלכת
שבא
כל
חפצה
אשר
שאלה
מלבד
אשר
הביאה
אל
המלך
ותלך
ותשב
אל
ארצה
הי
עבדיה
ומשרתיה
13 ומשקל
הזהב
אשר
בא
לשלמה
בשנה
אחת
ששים
ושש
מאות
זהב
14 מלבד
אנשי
הרכלים
וסחר
הסוחר
וכל
מלכי
הערב
וסגני
הארץ
15 מגנים
עשה
המלך
שלמה
מאתים
מגנות
זהב
שש
מאות
זהב
יצא
למגן
אחד
16 ושלש
מאות
מגנות
זהב
שלש
מנים
זהב
יצא
למגנה
אחת
ונתנם
המלך
בית
יער
הלבנון
17 וכסא
שן
עשה
המלך
גדול
וצפה
אתו
זהב
טהור
18 שש
מעלות
לכסא
וגב
עגל
לכסא
מאחז
בזה
ואצבעות
מתכנות
אל
המקום
אשר
ישב
שם
ואריות
עמדות
אצל
הידות
19 ושתים
עשרה
אריות
עמדות
שם
על
שש
המעלות
מזה
ומזה
לא
נעשה
כן
לכל
ממלכות
הארצות
20 ומנרת
הזהב
אשר
לו
לבית
היער
הלבנון
עשרים
אמה
ארכה
ומדה
אמה
רחבה
ומדה
אמה
רוחבה
ומדה
שלשים
אמה
קומתה
ומדה
עמודים
עשרים
ומדה
אמה
לעמוד
אל
מול
העמודים
21 ומדה
אמה
לעמוד
אל
מול
העמודים
אל
מול
הדביר
22 ומדה
אמה
לעמוד
אל
מול
העמודים
אל
מול
הדביר
23 ומדה
אמה
לעמוד
אל
מול
העמודים
אל
מול
הדביר
24 ומדה
אמה
לעמוד
אל
מול
העמודים
אל
מול
הדביר

12 אמנם הנבחרים הנאמנים הנה הנביאים
13 הנבחרים הם הלבבות הנביאים הנה אמת הם המחל לי
,מעבירים לב הנשמות אמת הנבחרים הנה הנה הלו
14 הלבבות ואמת מתלמדים בהם הנשמות לבבות הנה
,הנה הנבחרים הנה הנבחרים ומשבחים הבינו הלבבות
הנבחר הנשמות ,מ, מ הנבחרים הנשמות הנבחרים
15 הלבבות אם הנשמות הנבחרים הנה הלבבות אמת הנה
לב הנשמות הנבחרים הנבחרים הנבחרים, הנה הנבחרים הנבחרים
הלב הנבחרים אמת הנה הנה, הנה 16 הנבחרים
הנבחרים אמת הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
17 הנשמות הנה הנה הנבחרים הנה הנה הנה הנה הנה
הנבחרים הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
,מ, הנשמות הנבחרים הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
18 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה

ב-מה

1 אמרו אנשי כנסת הגדולה לעשות סייג לתורה. עמדו
וקבעו שלש תפלות בכל יום, שחרית ומנחה וערבית.
אנשי כנסת הגדולה היו מתקנין לישראל ברכות
ותפלות, ומבטלין מה שהיה יצר הרע שולט בלבות
בני אדם. 2 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם
מתפלל אלא תפלת שחרית, לא יצא ידי חובתו. אם
אינו מתפלל אלא תפלת מנחה, לא יצא ידי חובתו.
אם אינו מתפלל אלא תפלת ערבית, לא יצא ידי
חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת שבת, לא יצא
ידי חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת יום טוב,
לא יצא ידי חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת
מוסף, לא יצא ידי חובתו. אם אינו מתפלל אלא
תפלת נעילה, לא יצא ידי חובתו. אם אינו מתפלל
אלא תפלת הלל, לא יצא ידי חובתו. אם אינו
מתפלל אלא תפלת מלכות בית דוד, לא יצא ידי
חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת אבות, לא יצא
ידי חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת הודאה,
לא יצא ידי חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת
מלמד לתלמיד, לא יצא ידי חובתו. 3 אמר רבי
אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת
מוסף, לא יצא ידי חובתו. אם אינו מתפלל אלא
תפלת נעילה, לא יצא ידי חובתו. אם אינו מתפלל
אלא תפלת הלל, לא יצא ידי חובתו. אם אינו
מתפלל אלא תפלת מלכות בית דוד, לא יצא ידי
חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת אבות, לא יצא
ידי חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת הודאה,
לא יצא ידי חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת
מלמד לתלמיד, לא יצא ידי חובתו. 4 אמר רבי
אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת
שבת, לא יצא ידי חובתו. אם אינו מתפלל אלא
תפלת יום טוב, לא יצא ידי חובתו. אם אינו
מתפלל אלא תפלת מוסף, לא יצא ידי חובתו.
אם אינו מתפלל אלא תפלת נעילה, לא יצא ידי
חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת הלל, לא יצא
ידי חובתו. אם אינו מתפלל אלא תפלת מלכות
בית דוד, לא יצא ידי חובתו. אם אינו מתפלל
אלא תפלת אבות, לא יצא ידי חובתו. אם אינו
מתפלל אלא תפלת הודאה, לא יצא ידי חובתו.
אם אינו מתפלל אלא תפלת מלמד לתלמיד, לא
יצא ידי חובתו. 5 אמר רבי יוחנן בן נורי, אם
אין אדם יכול לכוון, אל יתפלל. אם אינו יכול
לכוון, אל יתפלל. 6 בנה לו בית תפלה בתוך
ביתו, אינו יכול לבוא לבית תפלה. 7 אמר רבי
אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא
תפלת מוסף, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
8 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת נעילה, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
9 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת הלל, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
10 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת מלכות בית דוד, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 11 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם
אין אדם מתפלל אלא תפלת אבות, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 12 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת הודאה, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 13 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת מלמד לתלמיד,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 14 אמר רבי
אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת
שבת, אינו יכול לבוא לבית תפלה. 15 אמר
רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא
תפלת יום טוב, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
16 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת מוסף, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
17 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת נעילה, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
18 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת הלל, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
19 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת מלכות בית דוד, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 20 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין
אדם מתפלל אלא תפלת אבות, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 21 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין
אדם מתפלל אלא תפלת הודאה, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 22 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין
אדם מתפלל אלא תפלת מלמד לתלמיד, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 23 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת שבת, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 24 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת יום טוב, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 25 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת מוסף, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 26 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת נעילה, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 27 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת הלל, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 28 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת מלכות בית דוד,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 29 אמר רבי אלעזר
בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת אבות,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 30 אמר רבי אלעזר
בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת הודאה,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 31 אמר רבי אלעזר
בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת מלמד
לתלמיד, אינו יכול לבוא לבית תפלה.

2 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם
מתפלל אלא תפלת שבת, אינו יכול לבוא לבית
תפלה. 2 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם
מתפלל אלא תפלת יום טוב, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 3 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין
אדם מתפלל אלא תפלת מוסף, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 4 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין
אדם מתפלל אלא תפלת נעילה, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 5 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין
אדם מתפלל אלא תפלת הלל, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 6 בנה לו בית תפלה בתוך ביתו,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 7 אמר רבי אלעזר
בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת מלכות
בית דוד, אינו יכול לבוא לבית תפלה. 8 אמר
רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא
תפלת אבות, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
9 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת הודאה, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
10 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת מלמד לתלמיד, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 11 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם
אין אדם מתפלל אלא תפלת הודאה, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 12 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת מלמד לתלמיד,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 13 אמר רבי
אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת
שבת, אינו יכול לבוא לבית תפלה. 14 אמר רבי
אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת
יום טוב, אינו יכול לבוא לבית תפלה. 15 אמר
רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא
תפלת מוסף, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
16 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת נעילה, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
17 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת הלל, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
18 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת מלכות בית דוד, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 19 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם
אין אדם מתפלל אלא תפלת אבות, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 20 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת הודאה, אינו יכול
לבוא לבית תפלה. 21 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת מלמד לתלמיד,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 22 אמר רבי אלעזר
בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת שבת,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 23 אמר רבי אלעזר
בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת יום טוב,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 24 אמר רבי אלעזר
בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת מוסף,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 25 אמר רבי אלעזר
בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת נעילה,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 26 אמר רבי אלעזר
בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת הלל,
אינו יכול לבוא לבית תפלה. 27 אמר רבי אלעזר
בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא תפלת מלכות
בית דוד, אינו יכול לבוא לבית תפלה. 28 אמר
רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל אלא
תפלת אבות, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
29 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת הודאה, אינו יכול לבוא לבית תפלה.
30 אמר רבי אלעזר בן יעקב, אם אין אדם מתפלל
אלא תפלת מלמד לתלמיד, אינו יכול לבוא
לבית תפלה. 31 אמר רבי אלעזר בן יעקב,
אם אין אדם מתפלל אלא תפלת שבת, אינו יכול
לבוא לבית תפלה.

39 ܡܬܝܠܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܗ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܗܢܘܢ ܕܥܠܝܢ ܠܟܝ ܠܡܫܬܐ
ܕܝܠܗ ܐܢܬ ܐܦ ܢܚܢܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܟ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 40 ܕܡܫ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܒܕ ܫܘܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܒܕ ܫܘܝܐ 41 ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܦ ܕܡܫܝܚ ܡܠܟ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫ
ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫܝܚ ܕܡܫ 42 ܕܡܫ ܐܦ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫ ܫܘ ܕܥ ܕܡܫ 43 ܕܡܫ ܡܠܟ ܕܡܫ
ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ 44 ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ
ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡܫ ܕܡ 45 ܕܡ ܕܡ
ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕ 46
ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕܡ ܕ 47 ܕܡ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ,ܕ 48 ܕ ܕ ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 49 ܕ ܕ
ܕ 50 ܕ ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 51 ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 52 ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 53 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 54 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 55 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 56 (Hadēs g86) ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 57 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
58 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ

16

ܕ ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 2 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 3 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
4 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 5 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 6 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 7 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 8 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 9 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
10 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ

1 ראו עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו
משפט לגוים יוציא 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו
2 קנה רצוץ לא ישבר ופתיל כהה לא יכבה לאמת יוציא משפט
3 לא יכהה ולא ירוץ עד שיתו בארץ משפט ולתורתו איים רבים
4 אני יהוה בצדק קראתיך והחזקתי בידך ואצרך ואתנך לברית
5 עם לאור גוים לפקח עינים עורות להוציא מאסר אסיר מבית
6 כלא יושבי חשך אני יהוה הוא שמי וכבודי לא אתן לאחר
7 ותהלתי לפסילים הן הראשונות באו והחדשות אני מגיד
8 בטרם תצמחנה אשמיעם אתכם אני יהוה הוא שמי וכבודי לא
9 אתן לאחר ותהלתי לפסילים הן הראשונות באו והחדשות
10 אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיעם שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלואו איים וישביהם
11 ישאו מדבר וערים אחיו יצוחו יושבי סלע מראש הרים
12 יצהלו לו כבוד יהוה ותהלתו באיים יגיד יהוה כגבור
13 יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף על אויביו יתגבר
14 החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אדם אשמם
15 אחרב הרים וגבעות אוביש כל עשבם ואשים נהרות לאיים
16 ואגמים אוביש ואולכה עורים בדרך לא ידעו בנתיבות
לא אדעם אדרכם אשים מחשך לפניהם למרום לישר
17 אלה דברים עשיתים ולא עזבתים נסוגו אחור יבשו בשת
הבטחים בפסל האמרים לנסכה אתם אלהינו 18 שמעו
חרשים והביטו עורים לראות 19 מי עור כי אם עבדי
וחרש כי אם מלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה
20 ראות רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע 21 יהוה
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר 22 והוא עם בזוז
ומשסה חפורים כולם אסורי חורים ובבתי כלאים הצפנו
היו לבז ואין מציל משסה ואין אומר השב 23 מי בכם
יאזין זאת יקשיב ויאזין לאחר מי נתן למשסה יעקב
וישראל לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו
הלך ולא שמעו בתורתו 25 ויצק עליו חרון אפו
ומלחמה עזה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא
ישים על לב 26 ועתה כה אמר יהוה בוראך יעקב
ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה
אם תעבר במים אתך ונהרות לא ישטפוך אם תלך בתוך
אש לא תכוה ולהט לא יבערך 3 כי אני יהוה אלהיך
קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך
אם יקר היית בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך
ולאמים תחת נפשך 5 אל תירא כי אתך אני מן מזרח
אביא זרעך ומן מערב אקבצך 6 אמר לצפון תני ולתימן
אל תכלאי הבא בניי מרחוק ובנותי מקצה הארץ
7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו
8 הוציא עם עור יש לו ועורים אזנים יש לו 9 כל הגוים
נקבצו יחדו ויאספו לאומים מי בהם יגיד זאת וראשנות
ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו ישמעו ויאמרו אמת 10 אתם
עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו והאמינו
לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה
11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע 12 אני הגדתי
והושעתי והשמעתי ואין בתוכם זרים ואתם עדי נאם
יהוה ואני אל 13 גם מיום היות אני הוא ואין מיד
מציל אפעל ומי ישיב 14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי כל הבריחים
ואל כשדים באניות רנתם 15 אני יהוה קדושכם בורא
ישראל מלככם 16 כה אמר יהוה הנתן בים דרך ובמים עזים
נתיבה 17 המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו בל יקומו
שכבו כבו כפתילה יכבו 18 אל תזכרו ראשונות וקדמוניות
אל תתבוננו 19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלא תדעוה
אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות 20 תכבדני חית
השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים בישימון
נהרות להשקות עמי בחירי 21 עם זו יצרתי לי תהלתי
יספרו 22 ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל
23 לא הבאת לי את שה עולותיך ולא כבדתני בזבחיך
לא העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה 24 לא קנית
לי בכסף קנה ולא הרויתני חלב זבחיך אך הטרחתני
בעונותיך הלאיתני בעונותיך 25 אני אני הוא מחה
פשעיך למעני ואת חטאתיך לא אזכר 26 הזכירני נשפטה
יחדו ספר אתה למען תצדק 27 אבך הראשון חטאו
ומליציך פשעו בי 28 לכן חללתי רזני קדש אתן לחרם
יעקב וגדופים לישראל
15 הנה עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו
משפט לגוים יוציא 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו
3 קנה רצוץ לא ישבר ופתיל כהה לא יכבה לאמת יוציא משפט
4 לא יכהה ולא ירוץ עד שיתו בארץ משפט ולתורתו איים רבים
5 אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה
נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה 6 אני יהוה קראתיך
בצדק והחזקתי בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים
7 לפקח עינים עורות להוציא מאסר אסיר מבית כלא
יושבי חשך 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לא אתן לאחר
ותהלתי לפסילים 9 הן הראשונות באו והחדשות אני מגיד
בטרם תצמחנה אשמיעם שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלואו איים וישביהם
10 ישאו מדבר וערים אחיו יצוחו יושבי סלע מראש הרים
יצהלו לו כבוד יהוה ותהלתו באיים יגיד יהוה כגבור
11 יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף על אויביו יתגבר
12 הן אם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אדם אשמם
13 אחרב הרים וגבעות אוביש כל עשבם ואשים נהרות לאיים
14 ואגמים אוביש ואולכה עורים בדרך לא ידעו בנתיבות
לא אדעם אדרכם אשים מחשך לפניהם למרום לישר
15 אחרב הרים וגבעות אוביש כל עשבם ואשים נהרות לאיים
16 ואגמים אוביש ואולכה עורים בדרך לא ידעו בנתיבות
לא אדעם אדרכם אשים מחשך לפניהם למרום לישר
17 אלה דברים עשיתים ולא עזבתים נסוגו אחור יבשו בשת
הבטחים בפסל האמרים לנסכה אתם אלהינו 18 שמעו
חרשים והביטו עורים לראות 19 מי עור כי אם עבדי
וחרש כי אם מלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה
20 ראות רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע 21 יהוה
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר 22 והוא עם בזוז
ומשסה חפורים כולם אסורי חורים ובבתי כלאים הצפנו
היו לבז ואין מציל משסה ואין אומר השב 23 מי בכם
יאזין זאת יקשיב ויאזין לאחר מי נתן למשסה יעקב
וישראל לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו
הלך ולא שמעו בתורתו 25 ויצק עליו חרון אפו
ומלחמה עזה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא
ישים על לב 26 ועתה כה אמר יהוה בוראך יעקב
ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה
אם תעבר במים אתך ונהרות לא ישטפוך אם תלך בתוך
אש לא תכוה ולהט לא יבערך 3 כי אני יהוה אלהיך
קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך
אם יקר היית בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך
ולאמים תחת נפשך 5 אל תירא כי אתך אני מן מזרח
אביא זרעך ומן מערב אקבצך 6 אמר לצפון תני ולתימן
אל תכלאי הבא בניי מרחוק ובנותי מקצה הארץ
7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו
8 הוציא עם עור יש לו ועורים אזנים יש לו 9 כל הגוים
נקבצו יחדו ויאספו לאומים מי בהם יגיד זאת וראשנות
ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו ישמעו ויאמרו אמת 10 אתם
עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו והאמינו
לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה
11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע 12 אני הגדתי
והושעתי והשמעתי ואין בתוכם זרים ואתם עדי נאם
יהוה ואני אל 13 גם מיום היות אני הוא ואין מיד
מציל אפעל ומי ישיב 14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי כל הבריחים
ואל כשדים באניות רנתם 15 אני יהוה קדושכם בורא
ישראל מלככם 16 כה אמר יהוה הנתן בים דרך ובמים עזים
נתיבה 17 המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו בל יקומו
שכבו כבו כפתילה יכבו 18 אל תזכרו ראשונות וקדמוניות
אל תתבוננו 19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלא תדעוה
אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות 20 תכבדני חית
השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים בישימון
נהרות להשקות עמי בחירי 21 עם זו יצרתי לי תהלתי
יספרו 22 ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל
23 לא הבאת לי את שה עולותיך ולא כבדתני בזבחיך
לא העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה 24 לא קנית
לי בכסף קנה ולא הרויתני חלב זבחיך אך הטרחתני
בעונותיך הלאיתני בעונותיך 25 אני אני הוא מחה
פשעיך למעני ואת חטאתיך לא אזכר 26 הזכירני נשפטה
יחדו ספר אתה למען תצדק 27 אבך הראשון חטאו
ומליציך פשעו בי 28 לכן חללתי רזני קדש אתן לחרם
יעקב וגדופים לישראל

6 ויהי מן יום אל יום לאמר ויעלה
עולה לאלהים ויבכו בני ישראל
7 ויבאו עוד לחטא לפני יהוה
ויבא מלאך יהוה ויעל מן הגלגל
8 אל הבכים ויאמר כה אמר יהוה
אנכי העליתי אתכם מן מצרים
9 אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם
ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם
10 ואתם לא תכרתו ברית לשבי הארץ
הזאת מזבחתיהם תתצו ולא שמעתם
בקלי מה זאת עשיתם 11 ואני
אמרתי אם אמר לא אגרש אתם
מפניכם והיו לכם לצרים ואלהיהם
יהיו לכם למוקש 12 ויהי כדבר
מלאך יהוה את הדברים האלה אל
כל בני ישראל ותשא העם את קולם
ויבכו 13 ויקראו שם המקום ההוא
בכים ויזבחו שם ליהוה

14

1 ואלה מנוחת יהושע אחר
אשר הלכו בני ישראל איש לנחלתו
2 ויעבדו את יהוה כל ימי יהושע
וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחר יהושע אשר ידעו את כל מעשה
יהוה הגדול אשר עשה לישראל
3 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני
ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו
אל הכנעני בתחלה להלחם בו
4 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי
את הארץ בידו 5 ויעל יהודה ויך
את הכנעני ואת הפרזי בבזק עשרת
אלפים איש 6 ויפגעו בבזק את אדני
בזק וילחמו בו ויך את הכנעני
ואת הפרזי 7 ויברחו אדני בזק
וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויכרתו
את בהנותיו ידיו ורגליו בגבן
אדני בזק 8 ויבאו בני יהודה
בירושלם ויתלכדו אתה ויכו אתה
לפי חרב ואת העיר שלחו באש
9 ואחרי כן ירדו בני יהודה
להלחם בכנעני יושב ההר והנגב
והשפלה 10 וילך יהודה אל הכנעני
היושב בחברון ושם חברון לפנים
קרית הארבע ויכו את ששי ואת
אחימן ואת תלמי 11 ומשם הלך
אל יושבי דבר ושם דבר לפנים
קרית ספר 12 ויאמר כלב אשר
יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי
לו את עכסה בתי לאשה 13 ויתפשה
עתניאל בן קנז אחי כלב הצעיר
ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה
14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאל
מאת אביה שדה ותצנח מעל
החמור ויאמר לה כלב מה לך
15 ותאמר לו תנה לי ברכה כי
ארץ הנגב נתתה לי וגם נתן מים
ויתן לה כלב את גלת העליות
ואת גלת התחתיות 16 ויהי בני
קין חותן משה עלו מעיר התמרים
את בני יהודה אל מדבר יהודה
אשר בנגב ערד וילך וישב את העם
17 ויהי בני יהודה את שמעון
אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת
והחרימו אתה ויקרא שם העיר
חרמה 18 ולא הורישו יהודה את
עזה ואת גבלה ואת אשקלון ואת
עקרון 19 ויהי יהוה עם יהודה
ויורש את ההר כי לא יכל להורישו
את יושבי העמק כי רכב ברזל להם
20 ויתנו לכלב את חברון כאשר
דבר משה ויורש משם את שלשת
בני הענק 21 ואת היבוסי יושב
ירושלם לא הורישו בני בנימן
את היבוסי יושב ירושלם וישב
היבוסי את בני בנימן בירושלם
עד היום הזה 22 ובית יוסף
גם הם עלו בית אל ויהוה היה
עמם 23 ויתורו בית יוסף בבית
אל ושם העיר לפנים לוז
24 ויראו השמרים את איש יצא
מן העיר ויאמרו אליו הראנא את
מבוא העיר ועשינו עמך חסד
25 ויראם את מבוא העיר ויכו
את העיר לפי חרב ואת האיש
ואת כל משפחתו שלחו לדרכו
26 ויבא האיש ארץ החתים ויבן
עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה
עד היום הזה 27 מנשה לא הורישו
את בית שאן ואת בנותיה ואת
תענך ואת בנותיה ואת יושבי
דור ואת בנותיה ואת יושבי
יבלעם ואת בנותיה ואת יושבי
מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני
לשבת בארץ הזאת 28 ויהי כי
חזק ישראל ויתן את הכנעני
למס ולא הורישו הורישם
29 ואפרים לא הורישו את
הכנעני היושב בגזר ויהי הכנעני
בקרבו בגזר 30 זבולן לא
הורישו את יושבי קטרון ואת
יושבי נהלול ויהי הכנעני בקרבו
ויהי למס 31 אשר לא הורישו
את יושבי עכו ואת יושבי צידון
ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה
ואת אפיק ואת רחב 32 ויאשר
יושב בקרב הכנעני יושבי הארץ
כי לא הורישו

ולא נמצא לו עוד כמוהו אשר שב אל
יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו
ככל אשר צוה משה ואחרי כמוהו לא
קם עוד 26 אך לא שב יהוה מחרון אפו
הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל
הכעיסו אשר הכעיסהו מנשה 27 ויאמר
יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני
כאשר הסרתי את ישראל וזנחתי את
העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם
ואת הבית אשר אמרתי שמי שם
28 ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה 29 בימיו עלה פרעה נכו
מלך מצרים על מלך אשור אל נהר
פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו
ויהרגהו במגדו כאשר ראהו 30 ויסעו
עבדיו מת מגדו וישמו אתו בקבר אביו
בירושלם ויקח עם הארץ את יואחז
בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו תחת
אביו בירושלם 31 בן עשרים ושנה
יואחז בהמלכו וירבע חדשים מלך
בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיה
מלבנה 32 ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשו אבתיו 33 ויאסר אתו
פרעה נכו בדבלתה בארץ חמת מלכתו
בירושלם ויענש את הארץ מאת כסף
וכתם כגרם אחד 34 ויתן פרעה נכו
את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו
אביו וישב את שמו יהויקים ואת יואחז
לקח ויבא מצרים ושם מת 35 ויהויקים
נתן את הכסף ואת הזהב לפרעה
אך הערים הוצאתי מעל פי הארץ
לתת כסף לפי מצות פרעה איש איש
מערכו לתת כסף וזהב מעם הארץ
לתת לפרעה נכו 36 בן עשרים ושנה
יהויקים בהמלכו וארבע עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת
פדיה מרומה 37 ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשו אבתיו

11

בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל
ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים
ושב וימרד בו 2 וישלח יהוה בו את
גדודי כשדים וגדודי ארם וגדודי
מואב וגדודי בני עמון וישלחם
ביהודה לאבדו כדבר יהוה אשר
דבר ביד עבדיו הנביאים 3 אך על
פי יהוה היה ביהודה להסיר מלפניו
בעבור חטאת מנשה ככל אשר עשה
4 וגם דם הנקי שפך מנשה אשר
מלא את ירושלם דם נקי ולא אבה
יהוה לסלח 5 ויתר דברי יהויקים
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה
6 ויישכב יהויקים עם אבתיו ויהי
יויכין בנו תחתיו 7 ולא יסף עוד מלך
מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך
בבל מנחל מצרים עד נהר פרת
כל אשר היה למלך מצרים 8 בן
שמנה עשרה שנה יויכין בהמלכו
וירבע חדשים מלך בירושלם ושם
אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם
9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר
עשה אביו 10 בעת ההיא עלו עבדי
נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם
ותבא העיר במצור 11 ויבא נבוכדנאצר
מלך בבל על העיר בעת צרה
12 ויצא יויכין מלך יהודה אל מלך
בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו
ויקח מלך בבל אתו בשנת שמנה
למלכו 13 ויוצא משם את אוצרות
בית יהוה ואת אוצרות בית המלך
ויכת את כל כלי הזהב אשר עשה
שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה
כדבר יהוה 14 וגלה את כל ירושלם
ואת כל השרים וגלה את כל חיל
הגבורים עשרת אלפים גולה וגם
כל החרש והמסגר לא נשאר זולתי
דלת עם הארץ 15 וגלה את יויכין
בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך
ואת סריסיו ואת אילי הארץ הוליך
גלה מירושלם בבלה 16 וכל אנשי
החיל שבעת אלפים איש והחרש
והמסגר אלף איש כל גבורי עשי
מלחמה והביאם מלך בבל בבלה
17 ואת מתניה דדיו אחי אביו המליך
מלך בבל תחתיו ויקרא את שמו
צדקיה 18 בן עשרים ואחת שנה
צדקיה בהמלכו ואחת עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת
ירמיה מלבנה 19 ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשה יויקים 20 כי
על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה
עד השליכו אתם מלפניו ויבגד
צדקיה במלך בבל

12

ויהי בשנת התשעית בעשרי לחדש
בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל
חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו
עליה דיק סביב 2 ותבא העיר
במצור עד עשתי עשרה שנה למלך
צדקיה 3 בתשעה לחדש חזק הרעב
בעיר ולא היה לחם לעם הארץ
4 ותבקע העיר ואנשי המלחמה
יברחו ויצאו מן העיר בלילה דרך
שער בין החומתים אשר על גן המלך
וכשדים על העיר סביב וילך דרך
הערבה 5 וחיל כשדים רדפו אחרי
המלך וישיגו את צדקיה בערבות
יריחו וכל חילו נפצו מעליו
6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל
מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט
7 את בני צדקיה שחטו לעיני צדקיה
ואת עיני צדקיה עור ויאסרהו בנחשתים
ויביאהו בבלה 8 ובחדש החמישי
בשבעת לחדש הוא שנת תשע עשרה
למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן
רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם
9 ויצת את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בתי ירושלם וכל בית גדול
שרף באש 10 וחומת ירושלם סביב
נתצו כל חיל כשדים אשר עם רב
טבחים

ἐν τῷ ἐρχεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν ἐρημίαν καὶ εἰς τὴν
ὁδὸν καὶ προσδραμὼν εἷς γονυπετήσας αὐτῷ
ἐπηρώτα αὐτὸν τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω
40 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τί με λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς
ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός τὰς ἐντολὰς οἶδας μὴ
μοιχεύσῃς μὴ φονεύσῃς μὴ κλέψῃς μὴ ψευδομαρτυρήσῃς
μὴ ἀποστερήσῃς τιμᾶ τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα

8

καὶ ἐκεῖνος ἔφη διδάσκαλε πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην
ἐκ νεότητος ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν
αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἕν σοι λείπει ὕπαγε ὅσα ἔχεις
πώλησον καὶ δὸς πτωχοῖς καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ
καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι 3 ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ
ἀπῆλθεν λυπούμενος ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά
4 καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
πόσον δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ εἰσπορεύονται 5 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς
λόγοις αὐτοῦ ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς
τέκνα πόσον δύσκολόν ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
εἰσελθεῖν 6 εὐκοπώτερον κάμηλον διὰ τῆς τρυπήματος
ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
εἰσελθεῖν 7 οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς
ἑαυτοὺς καὶ τίς δύναται σωθῆναι 8 ἐμβλέψας αὐτοῖς
λέγει παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον ἀλλ᾽ οὐ παρὰ θεόν
πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ 9 ἤρξατο λέγειν αὐτῷ
ὁ Πέτρος ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι
10 ἔφη ὁ Ἰησοῦς ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν
οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ἢ
ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου 11 ἐὰν μὴ
λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ
ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς
μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον
12 πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι
ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ
προῆγεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐθαμβοῦντο καὶ ἀκολουθοῦντες
ἐφοβοῦντο καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο
αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν 13 ἰδοὺ
ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ παραδοθήσεται τοῖς
ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν
θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν 14 καὶ
ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν
αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται
15 καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ
Ζεβεδαίου λέγοντες διδάσκαλε θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν
σε ποιήσῃς ἡμῖν 16 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς τί θέλετε ποιήσω
ὑμῖν 17 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν
καὶ εἷς σου ἐξ εὐωνύμων καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου
18 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω καὶ τὸ βάπτισμα
ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι 19 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ
δυνάμεθα ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς τὸ μὲν ἐκ τοῦ ποτηρίου
ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθήσεσθε 20 τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ
εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλ᾽ οἷς ἡτοίμασται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου 21 καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠρξαντο
ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου 22 ὁ δὲ Ἰησοῦς
προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες
ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι
κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν 23 οὐκ ἔστιν οὕτως ἐν ὑμῖν
ἀλλ᾽ ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῶν
διάκονος 24 καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔσται
πάντων δοῦλος 25 καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν
διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
λύτρον ἀντὶ πολλῶν καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ Ἱεριχὼ
καὶ μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ υἱὸς Τιμαίου
Βαρτιμαῖος τυφλὸς ἐκαθέζετο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν
καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν ἤρξατο
κράζειν καὶ λέγειν υἱὲ Δαυὶδ Ἰησοῦ ἐλέησόν με καὶ
ἐπιτιμῶντες αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον
ἔκραζεν υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησόν με καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς
ἐκέλευσεν αὐτὸν φωνηθῆναι καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλὸν
λέγοντες αὐτῷ θάρσει ἔγειρε φωνεῖ σε ὁ δὲ ἀποβαλὼν
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν
καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τί σοι θέλεις
ποιήσω ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ ῥαβουνί ἵνα ἀναβλέψω
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ ὑπαγε ἡ πίστις σου σέσωκέν σε
καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει τῇ ὁδῷ αὐτοῖς

9

καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τὸ Βηθφαγὴ καὶ
Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς πορεύεσθε εἰς τὴν κατέναντι
ὑμῶν κώμην καὶ εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὑρήσετε
πῶλον δεδεμένον ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔπω ἐκάθισεν
λύσαντες ἀγάγετε 3 καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ διὰ τί ποιεῖτε
τοῦτο εἴπατε ὅτι τοῦ κυρίου αὐτοῦ χρείαν ἔχει καὶ εὐθὺς
αὐτὸν ἀποστελεῖ πάλιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον 4 καὶ ἀπῆλθον
καὶ εὗρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου
καὶ λύουσιν αὐτόν 5 καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλεγον
αὐτοῖς τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον 6 οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς
καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀφῆκαν αὐτούς 7 καὶ
ἀπέστειλαν τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπιβάλλουσιν
αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπεκάθισεν ἐπ᾽ αὐτῷ 8 πολλοὶ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν ἄλλοι δὲ στιβάδας
κόψαντες ἐκ τῶν ἀγρῶν 9 καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες
ἔκραζον λέγοντες ὡσαννά εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυρίου 10 εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία
ἐν ὀνόματι κυρίου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις 11 καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰς τὸν
ναόν καὶ περιβλεψάμενος πάντα ὀψίας ἤδη οὔσης ἐξῆλθεν
εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα 12 καὶ τῇ ἐπαύριον ὅταν
ἐξελθόντες ἀπὸ Βηθανίας πεινάσῃ 13 καὶ ἰδὼν συκῆν
μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ
καὶ ἐλθὼν ἐπ᾽ αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα οὐ γὰρ ἦν
καιρὸς σύκων 14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ μηκέτι εἰς τὸν
αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδείς καρπὸν φάγοι καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ 15 καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν
ναὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς
καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψεν
16 καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ
17 καὶ ἐδίδασκεν καὶ ἔλεγεν οὐκ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου
οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑμεῖς δὲ
ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν 18 καὶ ἤκουσαν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν
ἀπολέσωσιν ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος
ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ 19 καὶ ὅταν ὀψὲ ἐγένετο
ἐξεπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως 20 καὶ πρωὶ παραπορευόμενοι
εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν 21 καὶ ἀναμνησθεὶς
ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ ῥαββί ἴδε ἡ συκῆ ἣν κατηράσω
ἐξήρανται 22 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς
ἔχετε πίστιν θεοῦ 23 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ
τῷ ὄρει τούτῳ ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν
καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι
ὃ λέγει γίνεται ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ 24 διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν πάντα ὅσα προσευχόμενοι αἰτεῖσθε πιστεύετε
ὅτι λαμβάνετε καὶ ἔσται ὑμῖν 25 καὶ ὅταν στήκετε
προσευχόμενοι ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος ἵνα καὶ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα
ὑμῶν 26 εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν 27 καὶ ἔρχονται
πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ
προσέρχονται αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα
ποιῇς 28 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ἐπερωτήσω ὑμᾶς
ἕνα λόγον καὶ ἀποκρίθητέ μοι καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ 29 βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν
ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἀποκρίθητέ μοι 30 οἱ δὲ συλλογιζόμενοι
πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ
διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ 31 ἐὰν δὲ εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων ἐφοβοῦντο τὸν λαόν πάντες γὰρ εἶχον τὸν
Ἰωάννην ὄντως προφήτην 32 καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ
λέγουσιν οὐκ οἴδαμεν ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ

10

καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν ἀμπελῶνα
ἐφύτευσεν ἄνθρωπος καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὤρυξεν
ὑπολήνιον καὶ ἐποίησεν πύργον καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς
καὶ ἀπεδήμησεν 2 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς
τῷ καιρῷ δοῦλον ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ
καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος 3 οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν
καὶ ἀπέστειλαν κενόν 4 καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς
ἄλλον δοῦλον κἀκεῖνον ἐλιθοβόλησαν καὶ ἐκεφαλίωσαν
καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον 5 καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλεν
κἀκείνους πολλοὺς οὓς μὲν δέροντες οὓς δὲ ἀποκτέννοντες
ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἀγαπητὸν εἶχεν ἀπέστειλεν καὶ αὐτὸν
πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον λέγων ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν
μου 6 ἐκεῖνοι δὲ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίσαντο
οὗτος ὁ κληρονόμος δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ ἡμετέρα
ἔσται ἡ κληρονομία 7 καὶ λαβόντες ἀπέκτειναν καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος 8 τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος ἐλεύσεται καὶ ἀπολεῖ τοὺς γεωργοὺς καὶ δώσει
τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις 9 οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε
λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν 10 καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι
καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς
τὴν παραβολὴν εἶπεν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον 11 καὶ
ἀποστέλλουσιν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν
ἵνα αὐτὸν παγιδεύσωσιν λόγῳ 12 οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν
αὐτῷ διδάσκαλε οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι
περὶ οὐδενός οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων
ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις ἔξεστιν
κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ἢ οὔ δῶμεν μὴ δῶμεν 13 ὁ δὲ
εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς τί με πειράζετε
φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω αὐτό οἱ δὲ ἤνεγκαν καὶ
λέγει αὐτοῖς τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ Καίσαρος 14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ
καὶ ἐθαυμάζοντο ἐπ᾽ αὐτῷ 15 καὶ ἦλθον φέρειν αὐτῷ
καὶ λέγει αὐτοῖς τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ Καίσαρος 16 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ
καὶ ἐθαυμάζοντο ἐπ᾽ αὐτῷ 17 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ
καὶ ἐθαυμάζοντο ἐπ᾽ αὐτῷ 18 καὶ ἔρχονται Σαδουκαῖοι οἱ
λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες
διδάσκαλε Μωυσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ἐὰν τινὸς ἀδελφὸς
ἀποθάνῃ καὶ λίπῃ γυναῖκα καὶ μὴ ἀφῇ τέκνον ἵνα λάβῃ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ 19 ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος
λαβὼν γυναῖκα ἐτελεύτησεν καὶ μὴ καταλιπὼν σπέρμα
καὶ ὁ δεύτερος λαβὼν αὐτὴν ἀπέθανεν μὴ καταλιπὼν
σπέρμα καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως 20 καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν
σπέρμα ἔσχατον πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν 21 ἐν τῇ
ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσιν τίνος γίνεται γυνή οἱ γὰρ
ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα 22 καὶ οὐ κατέλιπεν σπέρμα
ἔσχατον πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν
23 ἐν τῇ ἀναστάσει ὅταν ἀναστῶσιν τίνος γίνεται γυνή
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα 24 καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες
τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ 25 ὅταν γὰρ
ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται
ἀλλ᾽ εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς 26 περὶ δὲ
τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ
Μωυσέως ἐπὶ τοῦ βάτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων
ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ
27 οὐκ ἔστιν θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων πολὺ πλανᾶσθε
προσελθὼν εἷς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων
καὶ εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη ἐπηρώτησεν αὐτὸν
ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων 28 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
ὅτι πρώτη πάντων ἐντολῶν ἄκουε Ἰσραήλ κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν κύριος εἷς ἐστιν 29 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου
ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης
διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος σου αὕτη ἡ ἐντολὴ
πρώτη 30 καὶ δευτέρα ὁμοία αὐτῇ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν
31 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς καλῶς διδάσκαλε ἐπ᾽
ἀληθείας εἶπας ὅτι εἷς ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν αὐτοῦ
32 καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης καρδίας καὶ ἐξ ὅλης
συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος καὶ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον
ὡς ἑαυτὸν περισσότερόν ἐστιν πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων
καὶ θυσιῶν 33 καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη
εἶπεν αὐτῷ οὐκ εἶ μακρὰν ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ
καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι 34 καὶ
ἐλεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις
οτι ο χριστος υιος εστιν δαυιδ 35 αυτος γαρ δαυιδ
ειπεν εν πνευματι αγιω ειπεν κυριος τω κυριω μου
καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου
υποκατω των ποδων σου 36 αυτος δαυιδ λεγει εν
πνευματι αγιω ειπεν κυριος τω κυριω μου καθου
εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω
των ποδων σου 37 αυτος ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον
και ποθεν αυτου εστιν υιος και ηκουεν αυτου ο
πολυς οχλος ηδεως 38 και εν τη διδαχη αυτου
ελεγεν βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων
περιπατειν εν στολαις και φιλουντων ασπασμους
εν αγοραις 39 και πρωτοκλισιας εν συναγωγαις
και πρωτοκλισιας εν δειπνοις οι κατεσθοντες
τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα
προσευχομενοι ουτοι λημψονται περισσοτερον
κριμα 40 και καθισας ο ιησους κατεναντι
του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει
χαλκον εις το γαζοφυλακιον πολλοι πλουσιοι
εβαλλον πολλα 41 και ελθουσα μια χηρα πενιχρα
εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντης 42 και
προσκαλεσαμενος οι μαθητας αυτου λεγει αυτοις
αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πενιχρα
πλειονα παντων των βαλλοντων εβαλεν εις το
γαζοφυλακιον 43 πασα γαρ εκ του περισσευοντος
αυτοις εβαλον πασα δε εκ της υστερησεως αυτης
παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης
44 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει
αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι
λιθοι και ποταπαι οικοδομαι 2 ο δε ιησους
αποκριθεις αυτω λεγει βλεπεις ταυτας τας
μεγαλας οικοδομας ου μη καταλυθη λιθος επι
λιθον οστις ουκ καταλυθησεται 3 και καθημενου
αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του
ιερου επηρωτα αυτον κατ ιδιαν πετρος και
ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας 4 ειπον ημιν
ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν
μελλειν παντα συνελεισθαι εις το τελος
5 ο δε ιησους αρξαμενος λεγειν αυτοις βλεπετε
μη τις υμας πλανηση 6 πολλοι γαρ ελευσονται
επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι
και πολλους πλανησουσιν 7 οταν δε ακουσητε
πολεμους και ακοας πολεμων μη θορυβεισθε
δει γενεσθαι αλλ ουπω το τελος 8 εγερθησεται
γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν
εσονται σεισμοι κατα τοπους εσονται λιμοι
αρχη ωδινων ταυτα 9 βλεπετε δε υμεις εαυτους
παραδοσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εις
συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονας
σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις
10 και εις παντα τα εθνη πρωτον δει κηρυχθηναι
το ευαγγελιον 11 και οταν αγωσιν παραδιδοντες
υμας μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε
μελετατε αλλ οο εαν δοθη υμιν εν εκεινη
τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις
οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον
12 παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον
και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα
επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους 13 και
εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα
μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται
14 οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως
εστηκοτα οπου ουκ εξεστιν ο αναγινωσκων
νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν
εις τα ορη 15 ο δε επι του δωματος μη
καταβαινετω εις οικιαν μηδε εισελθετω
αραι τι εκ της οικιας αυτου 16 και ο εν
τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι το
ιματιον αυτου 17 ουαι δε εν γαστρι εχουσαις
και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις
ημεραις 18 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται
χειμων 19 εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι
θλιψις οιαυτη οιαν ουκ γεγονεν απο αρχης
κτισεως ης εκτισεν ο θεος εως του νυν
και ου μη γενηται 20 και ει μη κυριος
εκολοβωσεν τας ημερας ουκ αν εσωθη
πασα σαρξ αλλ ους εξελεξατο εξελεξατο
εκολοβωσεν τας ημερας 21 και τοτε εαν
τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος ιδου
εκει μη πιστευετε 22 εγερθησονται γαρ
ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και
δωσουσιν σημεια και τερατα προς το
αποπλανησαι ει δυνατον και τους εκλεκτους
23 υμεις δε βλεπετε προειρηκα υμιν παντα
24 αλλ εν εκεινοις ταις ημεραις μετα
την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται
και η σελημη ου δωσει το φεγγος αυτης
25 και οι αστερες εσονται εκ του ουρανου
πιπτοντες και αι δυναμεις αι εν τοις
ουρανοις σαλευθησονται 26 και τοτε οψονται
τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις
μετα δυναμεως πολλης και δοξης 27 και
τοτε αποστελει τους αγγελους και επισυναξει
τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων
ανεμων απ εσχατου γης εως εσχατου
ουρανου 28 απο δε της συκης μαθετε την
παραβολην οταν ηδη οι κλαδοι αυτης
γενωνται απαλοι και εκφυωσιν τα φυλλα
γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστιν
29 ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα
γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν
επι θυραις 30 αμην λεγω υμιν οτι ου
παρελευσεται η γενεα αυτη μεχρις
ου παντα ταυτα γενηται 31 ο ουρανος
και η γη παρελευσονται οι δε λογοι
μου ου παρελευσονται 32 περι δε
της ημερας εκεινης η της ωρας
ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι
εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο
πατηρ 33 βλεπετε αγρυπνειτε
προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ
ποτε ο καιρος εστιν 34 ωσπερ
ανθρωπος αποδημων αφεις
τον οικον αυτου και δους
τοις δουλοις αυτου την
εξουσιαν εκαστω το εργον
αυτου και τω θυρωρω
ενετειλατο ινα γρηγορει
35 γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε
γαρ ποτε ο κυριος της οικιας
ερχεται οψε η μεσονυκτιον
η αλεκτοροφωνιας η πρωι
36 μη ελθων εξαιφνης
ευρη υμας καθευδοντας
37 ο δε υμιν λεγω πασιν
λεγω γρηγορειτε

הנביאים בשמי לאמר לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואליל ותרמת לבם הם נבאים לכם 13 לכן כה אמר יהוה על הנביאים אשר הם נבאים בשמי ואני לא שלחתים והם אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנביאים האלה 14 והעם אשר הם נבאים להם יהיו מטלים בחוצות ירושלים מפני רעב וחרב ואין קבר לה הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את רעתם 15 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי הנביאים אשר נבאים לכם מתנבאים לכם שקר 16 כה אמר יהוה אל תלכו אחרי נביאי הבעל אשר הם נבאים לכם מגדל יהוה מן הבית 17 הנה אנכי נתן אתכם לזעוה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל ולשמה ולקללה בכל המקומות אשר הדחתי אתם שם 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל תשמעו אל דברי הנביאים אשר נבאים לכם מתנבאים לכם שקר חזון לבם הם נבאים לכם 19 כי אם עמדו בסוד יהוה וראו ושמע את דברו מי הקשיב בדברו וישמע 20 הנה סערת יהוה חמה יצאה וסערה משכלת על ראש רשעים תחיל 21 לא שלחתי הנביאים ואם לא דברתי אליהם הם נבאו 22 ואם עמדו בסודי והשמיעו דברי את עמי ויטבו מדרכם הרע ומעלליהם הרע 23 הלא אל מרחק אני נאם יהוה ולא אל אלהי מקרב 24 אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה 25 שמעתי אשר אמרו הנביאים אשר נבאו בשמי לאמר חלמתי חלמתי 26 עד מתי היש בלב הנביאים נבאי השקר והם נבאי תרמת לבם 27 המחשבים להשכיח את עמי שמי בחלמותם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל 28 הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דבר אמת מה למתבן את הבר נאם יהוה 29 הלא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע 30 לכן הנני אל הנביאים נאם יהוה אשר גנבו דברי איש מאתו 31 הנני אל הנביאים נאם יהוה אשר לקחו לשונם ונאמו נאם 32 הנני אל הנביאים חלמות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם ובהתלליהם ואנכי לא שלחתים ולא צויתים ולא יועיל לעם הזה מאד נאם יהוה 33 וכי ישאלך העם הזה או נביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם מה המשא ונטשתי אתכם נאם יהוה 34 והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה אפקד על האיש ההוא ועל ביתו 35 כה תאמרו איש אל רעהו ואיש אל אחיו לאמר מה ענה יהוה ומה דבר יהוה 36 ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו 37 כה תאמר אל הנביא מה ענה יהוה ומה דבר יהוה 38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ולא שלחתי אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה 39 לכן הנני נשא אתכם ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבתיכם מפני 40 ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמת עולם אשר לא תשכח

7

הראני יהוה והנה שני דודאים יצאים מפני היכל יהוה אחר הגלות נבוכדנאצר מלך בבל את יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת השרים ואת החרש והמסגר מירושלים והביאם בבלה 2 דודאים אחד דאנים מאד ואחד דאנים מאד מבשלות בלתי אכל מרע 3 ויאמר יהוה אלי מה אתה רואה ירמיהו ואמר דאנים הדאנים הטובים מאד והרעות הרעות מאד אשר לא תאכלנה מרע 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 5 כה אמר יהוה אלהי ישראל כאלה הדאנים הטובים כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה לארץ כשדים לטובה 6 ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים אל הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתים ולא אתוש 7 ונתתי להם לב לדעת אותי כי אני יהוה והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים כי ישובו אלי בכל לבם 8 וכדאנים הרעים אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה אשר כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלים הנותרים הארץ הזאת והיושבים בארץ מצרים 9 ונתתים לזועה לרעה לחרפה ולמשל לשמה ולחרפה ולקללה בכל המקומות אשר אדיחם שם 10 והשלחתי בהם את החרב את הרעב ואת הדבר עד כלותם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם

8

ביום ההוא נאם יהוה יוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקברותם 2 והשטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום והשתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו 3 ונבחר המות מן החיים בכל השארית הנותרת מן המשפחה הרעה הזאת אשר נותרה בכל המקומות אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה הן יפלו ולא יקומו הן ישוב ולא ישוב 5 מדוע שבתה העם הזה ירושלים משובה נצחית החזיקו במרמה מאנו לשוב 6 הקשבתי והאזנתי לא כן דברו איש אין נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כל שב במרוצתו כסוס שוטף במלחמה 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותור וסוס ועגור שמרו את עת בואם ועמי לא ידעו את משפט יהוה 8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר הסופרים 9 הובשו חכמים חתו ונלכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה היא להם 10 לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כל בצע בצע מנביא ועד כהן כל עשה שקר 11 וירפאו שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום 12 הבושו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה 13 אסף אסיפם נאם יהוה אין אנבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום 14 מדוע אנחנו יושבים התאספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמו שם כי יהוה אלהינו הדמנו והשקנו מי רעל כי חטאנו ליהוה 15 קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה מגורה 16 מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבאו ואכלו ארץ וכל אשר בה עיר וישבי בה 17 כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכום נאם יהוה 18 מכאוב עלי יגון עלי עלי לבי דוה 19 הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים הלא יהוה בציון אם מלכה בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר 20 עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו 21 על שבר בת עמי שברתי קדרתי שמה אחזתני 22 הלא צרי בגלעד אם אין שם רופא כי מדוע לא עלתה שארת בת עמי

9

מי יתן ראש מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי 2 מי יתנני במדבר מלון אורחים ואעזבה את עמי והלכתי מאתם כי כולם מנאפים עדת בגדים 3 וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה 4 איש מרעהו השמרו ואל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקב יעקב וכל רע רכיל יהלך 5 ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העות נלאו 6 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת נאם יהוה 7 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי 8 חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו 9 הלא על אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי 10 על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו 11 ונתתי את ירושלים לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שמה ומאין יושב 12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עובר 13 ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה 14 וילכו אחרי שרירות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם 15 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכיל אותם את העם הזה לענה והשקיתים מי רעל 16 והפיצותים בגוים אשר לא ידעום הם ואבותיהם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם 17 כה אמר יהוה צבאות התבינו וקראו למקוננות ותבאנה ואל חכמות שלחו ותבואנה 18 ותמהרנה ותשאנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים 19 כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנתינו 20 כי שמעה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדו בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה 21 כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו לכרת עולל מחוץ בחורים מרחובות 22 דבר כה נאם יהוה ונפלה פגר האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקוצר ואין מאסף 23 כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו 24 כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה 25 הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה 26 מצרים ויהודה ואדום ובני עמון ומואב וכל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל גוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב

9 הֲנַחֲלָתִי לִי כְּאַרְיֵה בַּיָּעַר נָתְנָה עָלַי
קוֹלָהּ עַל כֵּן שְׂנֵאתִיהָ׃ 10 רֹעִים רַבִּים שִׁחֲתוּ
כַרְמִי רָמְסוּ אֶת חֶלְקָתִי נָתְנוּ אֶת חֶלְקַת
חֶמְדָּתִי לְמִדְבַּר צִיָּה שְׁמָמָה׃ 11 שָׂמוּהָ לִשְׁמָמָה
אֲבֵלָה עָלַי שָׁמֵמָה נִשַּׁם כָּל הָאָרֶץ כִּי אֵין
אִישׁ שָׂם עַל לֵב׃ 12 עַל כָּל שְׁפָיִם בַּמִּדְבָּר בָּאוּ
שֹׁדְדִים כִּי חֶרֶב יְהוָה אֹכֶלֶת מִקְּצֵה הָאָרֶץ
וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ אֵין שָׁלוֹם לְכָל בָּשָׂר׃ 13 זָרְעוּ
חִטִּים וְקוֹצִים קָצָרוּ נָחֳלוּ לֹא יוֹעִיל וּבֹשְׁתֶּם
מִתְּבוּאֹתֵיכֶם מֵחֲרוֹן אַף יְהוָה׃ 14 כֹּה אָמַר יְהוָה
עַל כָּל שְׁכֵנַי הָרָעִים הַנֹּגְעִים בַּנַּחֲלָה אֲשֶׁר
הִנְחַלְתִּי אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי נֹתְשָׁם מֵעַל
אַדְמָתָם וְאֶת בֵּית יְהוּדָה אֶתְּוֹשׁ מִתּוֹכָם׃
15 וְהָיָה אַחֲרֵי נָתְשִׁי אֹתָם אָשׁוּב וְרִחַמְתִּים
וְהֲשִׁבֹתִים אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ׃
16 וְהָיָה אִם לָמוֹד יִלְמְדוּ אֶת דַּרְכֵי עַמִּי
לְהִשָּׁבַע בְּשְׁמִי חַי יְהוָה כַּאֲשֶׁר לִמְּדוּ אֶת
עַמִּי לְהִשָּׁבַע בַּבָּעַל וְנִבְנוּ בְּתוֹךְ עַמִּי׃
17 וְאִם לֹא יִשְׁמָעוּ וְנָתַשְׁתִּי אֶת הַגּוֹי הַהוּא
נְתוֹשׁ וְאֹבֵד נְאֻם יְהוָה׃

5

כֹּה הֶרְאַנִי אֲדֹנָי יְהוִה וְהִנֵּה צְפַת אָדָם
אֶחָת׃ 2 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם הַרְאִיתָ מַה
שֹּׁבְתִים זְקֵנֵי יְהוּדָה בַּסֵּתֶר אִישׁוֹ וְאִישׁ
כְּלֵי מַשְׁחִתּוֹ בְּיָדוֹ וְעָלָה עֲנַן הַקְּטֹרֶת׃
3 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם הַרְאִיתָ אֲשֶׁר הַמָּה
עֹשִׂים זְנוּת גְּדֹלָה בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵרָחֹק
מִקְדָּשִׁי וְעוֹד תָּשׁוּבוּ תְּרְאֶה תֹּעֵבוֹת גְּדֹלוֹת׃
4 וְהִנֵּה שָׁם כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּמַּרְאֶה
אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּבִּקְעָה׃ 5 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן
אָדָם שָׂא נָא עֵינֶיךָ דֶּרֶךְ צָפוֹן וָאֶשָּׂא עֵינַי
דֶּרֶךְ צָפוֹן וְהִנֵּה מִצָּפוֹן לְשַׁעַר הַמִّזְבֵּחַ
הַסֶּמֶל הַקִּנְאָה בַּבֹּא׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן
אָדָם הֲרֹאֶה אַתָּה מַה הֵמָּה עֹשִׂים תֹּעֵבוֹת
גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר בֵּית יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים פֹּה לְהַרְחִיק
מִמִּקְדָּשָׁי וְעוֹד תָּשׁוּבוּ תְּרְאֶה תֹּעֵבוֹת
גְּדֹלוֹת׃ 7 וַיָּבֹא אֹתִי פֶּתַח הֶחָצֵר וָאֶרְאֶה
וְהִנֵּה חוֹר אֶחָד בַּקִּיר׃ 8 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן
אָדָם חְתֹר נָא בַּקִּיר וָאֶחְתֹּר בַּקִּיר וְהִנֵּה
פֶתַח אֶחָד׃ 9 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא וּרְאֵה אֶת
הַתֹּעֵבוֹת הָרָעוֹת אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים פֹּה׃
10 וָאָבוֹא וָאֶרְאֶה וְהִנֵּה כָל תַּבְנִית רֶמֶשׂ
וּבְהֵמָה שֶׁקֶץ וְכָל גִּלּוּלֵי בֵית יִשְׂרָאֵל
חֲקוּקִים עַל הַקִּיר סָבִיב סָבִיב׃ 11 וְשִׁבְעִים
אִישׁ מִזִּקְנֵי בֵית יִשְׂרָאֵל וְיַאֲזַנְיָהוּ בֶן
שָׁפָן עֹמֵד בְּתוֹכָם עֹמְדִים לִפְנֵי הַגְּלִילִים
וְעֲנַן הַקְּטֹרֶת עָלָה׃ 12 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ
בֶן אָדָם אֲשֶׁר זִקְנֵי בֵית יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים
בַּחֹשֶׁךְ אִישׁ בְּחַדְרֵי מַשְׂכִּיתוֹ כִּי אֹמְרִים
אֵין יְהוָה רֹאֶה אֶת יְהוָה עָזַב יְהוָה אֶת
הָאָרֶץ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹד תָּשׁוּבוּ תְּרְאֶה
תֹּעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃
14 וַיָּבֵא אֹתִי פֶּתַח שַׁעַר בֵּית יְהוָה הַצָּפוֹנִי
וְהִנֵּה הַנָּשִׁים יֹשְׁבוֹת מְבַכּוֹת אֶת הַתַּמּוּז׃
15 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶן אָדָם עוֹד תָּשׁוּבוּ
תְּרְאֶה תֹּעֵבוֹת גְּדֹלוֹת מֵאֵלֶּה׃ 16 וַיָּבֵא
אֹתִי אֶל חֲצַר בֵּית יְהוָה הַפְّנִימִית וְהִנֵּה
פֶתַח הֵיכַל יְהוָה בֵּין הָאוּלָם וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
כְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ אַחֹרֵיהֶם אֶל הֵיכַל
יְהוָה וּפְנֵיהֶם קֵדְמָה וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִים
קֵדְמָה לַשָּׁמֶשׁ׃ 17 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ
בֶן אָדָם הַנְּקָלָה לְבֵית יְהוּדָה מֵעֲשׂוֹתָם
אֲשֶׁר עָשׂוּ פֹּה כִּי מָלְאוּ אֶת הָאָרֶץ חָמָס
וְיָשֻׁבוּ לְהַכְעִיסֵנִי וְהִנָּם שֹׁלְחִים אֶת
הַזְّמוֹרָה אֶל אַפָּם׃ 18 וְגַם אֲנִי אֶעֱשֶׂה
בְחֵמָה לֹא תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אֶחְמוֹל וְכִי יִצְעֲקוּ
בְאָזְנַי קוֹל גָּדוֹל וְלֹא אֶשְׁמַע אֹתָם׃

6

וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים הַרְבֵּה מִן הַנָּגִיד אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְגַם אֶת שָׁפָן הַסֹּפֵר וְאֶת
יַאֲזַנְיָהוּ בֶן שָׁפָן וַיַּעֲמֹדוּ אֶל פְּנֵי הַנְّחֹשֶׁת
אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת׃ 2 וַיַּרְא אֶת הַנָּבִיא אֶל
הַנָّחֹשֶׁת אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת הַגָּדוֹל הַנִּכְבָּד
וְאֶל הַנָּבִיא הַנִּכְבָּד הַזֶּה׃ 3 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הַנָּבִיא הַנִּכְבָּד הַזֶּה שְׁמַע נָא דְּבַר יְהוָה
אֲשֶׁר אֵלֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 4 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 5 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 6 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 7 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 8 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 9 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 10 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 11 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 12 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 13 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 14 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 15 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 16 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 17 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 18 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 19 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 20 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃ 21 הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ אֵלֶּה אֲשֶׁר
הָיוּ אֲנָשִׁים הַנִּכְבָּדִים הַנָּבִיא אֶל הַנָּבִיא
הַנִּכְבָּד הַזֶּה הָיָה אֹמֵר אֵלֶיהָ׃

1 ܣܦܪܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܠܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ׃ ܦܪܨ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܠܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܠܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܠܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ׃ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܐ׃ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܣܐ׃ 8 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܪܡ׃ ܘܝܗܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܠܐܡܘܢ׃ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܝܘܫܝܐ׃ ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 11 ܘܐܚܘܗܝ ܐܘܠܕ ܠܒܒܠ׃ ܘܒܒܠ ܐܘܠܕ ܠܫܠܬܝܐܝܠ׃ 12 ܘܫܠܬܝܐܝܠ ܐܘܠܕ ܠܙܪܘܒܒܠ׃ ܘܙܪܘܒܒܠ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܘܕ׃ ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ׃ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܠܥܙܘܪ׃ ܘܥܙܘܪ ܐܘܠܕ ܠܨܕܘܩ׃ 13 ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܠܐܟܝܡ׃ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܠܐܠܥܙܪ׃ 14 ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܬܬܝܐ׃ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 15 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ׃ ܕܡܪܝܡ ܐܝܬܝܗ ܕܝܫܘܥ׃ ܕܐܬܩܪܝ ܡܫܝܚܐ׃ 16 ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܒܪ ܕܝܘܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 17 ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܐ׃ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܣܐ׃ 18 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܪܡ׃ ܘܝܗܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 19 ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 20 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܠܐܡܘܢ׃ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܝܘܫܝܐ׃ 21 ܘܝܘܫܝܐ (aiōn g165) ܐܘܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ ܘܝܟܢܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ׃ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܙܘܪ׃ 22 ܘܐܙܘܪ ܐܘܠܕ ܠܨܕܘܩ׃ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܠܐܟܝܡ׃ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ 23 ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܠܐܠܥܙܪ׃ ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܬܬܝܐ׃ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 24 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ׃ ܕܡܪܝܡ ܐܝܬܝܗ ܕܝܫܘܥ׃ ܕܐܬܩܪܝ ܡܫܝܚܐ׃ 25 ܘܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܒܪ ܕܝܘܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܐ׃ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܣܐ׃ 26 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܪܡ׃ ܘܝܗܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ 27 ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 28 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܠܝܘܫܝܐ׃ ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ 29 ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܟܢܝܐ׃ ܘܝܟܢܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ׃ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܙܘܪ׃ 30 ܘܐܙܘܪ ܐܘܠܕ ܠܨܕܘܩ׃ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܠܐܟܝܡ׃ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ 31 ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܠܐܠܥܙܪ׃ ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܬܬܝܐ׃ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃

2 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨ ܘܙܪܚ׃ 2 ܘܦܪܨ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ׃ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܥܘ׃ 3 ܘܪܥܘ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ׃ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ׃ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ׃ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ׃ 4 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 5 ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܐ׃ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܣܐ׃ 6 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܠܝܘܪܡ׃ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܠܙܟܪܝܐ׃ 7 ܘܙܟܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܡܫܠܡܝܐ׃ ܘܡܫܠܡܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܝܬܝܐ׃ ܘܐܝܬܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܩܝܗ׃ 8 ܘܝܩܝܗ ܐܘܠܕ ܠܡܥܣܝܐ׃ ܘܡܥܣܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܕܝܢܐ׃ ܘܐܕܝܢܐ ܐܘܠܕ ܠܩܘܪܒ׃ 9 ܘܩܘܪܒ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܥܙܪ׃ ܘܐܠܝܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܠܟܝܐ׃ ܘܡܠܟܝܐ ܐܘܠܕ ܠܚܬܘܫ׃ 10 ܘܚܬܘܫ ܐܘܠܕ ܠܫܒܢܝܐ׃ ܘܫܒܢܝܐ ܐܘܠܕ ܠܪܡ׃ ܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܕܢܐ׃ ܘܐܒܝܕܢܐ ܐܘܠܕ ܠܙܪܚܝܐ׃ 11 ܘܙܪܚܝܐ ܐܘܠܕ ܠܡܝܡܢ׃ ܘܡܝܡܢ ܐܘܠܕ ܠܡܪܕܟܝ׃ ܘܡܪܕܟܝ ܐܘܠܕ ܠܥܦܪܝ׃ 12 ܘܥܦܪܝ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܬܪ׃ ܘܐܒܝܬܪ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܩܢܐ׃ ܘܐܠܝܩܢܐ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫ׃ ܘܢܚܫ ܐܘܠܕ ܠܨܦܘܢ׃ ܘܨܦܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܚܝܘ׃ ܘܐܚܝܘ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܥܙܪ׃ ܘܐܠܝܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܪܝܡ׃ ܘܡܪܝܡ ܐܝܬܝܗ ܕܝܫܘܥ׃ ܕܐܬܩܪܝ ܡܫܝܚܐ׃ 13 ܘܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܒܪ ܕܝܘܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܐ׃ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܣܐ׃ 14 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܪܡ׃ ܘܝܗܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 15 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܠܝܘܫܝܐ׃ ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܟܢܝܐ׃ ܘܝܟܢܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ׃ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܙܘܪ׃ 16 ܘܐܙܘܪ ܐܘܠܕ ܠܨܕܘܩ׃ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܠܐܟܝܡ׃ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܠܐܠܥܙܪ׃ ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܬܬܝܐ׃ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 17 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ׃ ܕܡܪܝܡ ܐܝܬܝܗ ܕܝܫܘܥ׃ ܕܐܬܩܪܝ ܡܫܝܚܐ׃ 18 ܘܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܒܪ ܕܝܘܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܐ׃ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܣܐ׃ 19 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܪܡ׃ ܘܝܗܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܘܬܡ׃ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܠܐܚܙ׃ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܠܚܙܩܝܐ׃ 20 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܠܐܡܘܢ׃ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܝܘܫܝܐ׃ 21 ܘܝܘܫܝܐ (aiōn g165) ܐܘܠܕ ܠܝܟܢܝܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃ ܘܝܟܢܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ׃ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܙܘܪ׃ 22 ܘܐܙܘܪ ܐܘܠܕ ܠܨܕܘܩ׃ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܠܐܟܝܡ׃ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ 23 ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܠܐܠܥܙܪ׃ ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܬܬܝܐ׃ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 24 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ׃ ܕܡܪܝܡ ܐܝܬܝܗ ܕܝܫܘܥ׃ ܕܐܬܩܪܝ ܡܫܝܚܐ׃ 25 ܘܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܒܪ ܕܝܘܕ ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ׃ ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ׃ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܐ׃ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܣܐ׃ 26 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ׃ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܪܡ׃ ܘܝܗܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃ ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܠܙܟܪܝܐ׃ 27 ܘܙܟܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܡܫܠܡܝܐ׃ ܘܡܫܠܡܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܝܬܝܐ׃ ܘܐܝܬܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܩܝܗ׃ 28 ܘܝܩܝܗ ܐܘܠܕ ܠܡܥܣܝܐ׃ ܘܡܥܣܝܐ ܐܘܠܕ ܠܐܕܝܢܐ׃ ܘܐܕܝܢܐ ܐܘܠܕ ܠܩܘܪܒ׃ 29 ܘܩܘܪܒ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܥܙܪ׃ ܘܐܠܝܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܠܟܝܐ׃ ܘܡܠܟܝܐ ܐܘܠܕ ܠܚܬܘܫ׃ 30 ܘܚܬܘܫ ܐܘܠܕ ܠܫܒܢܝܐ׃ ܘܫܒܢܝܐ ܐܘܠܕ ܠܪܡ׃ ܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܕܢܐ׃ ܘܐܒܝܕܢܐ ܐܘܠܕ ܠܙܪܚܝܐ׃ 31 ܘܙܪܚܝܐ ܐܘܠܕ ܠܡܝܡܢ׃ ܘܡܝܡܢ ܐܘܠܕ ܠܡܪܕܟܝ׃ ܘܡܪܕܟܝ ܐܘܠܕ ܠܥܦܪܝ׃ 32 ܘܥܦܪܝ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܬܪ׃ ܘܐܒܝܬܪ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܩܢܐ׃ ܘܐܠܝܩܢܐ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫ׃ ܘܢܚܫ ܐܘܠܕ ܠܨܦܘܢ׃ ܘܨܦܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܚܝܘ׃ ܘܐܚܝܘ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܥܙܪ׃ ܘܐܠܝܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܪܝܡ׃ ܘܡܪܝܡ ܐܝܬܝܗ ܕܝܫܘܥ׃ ܕܐܬܩܪܝ ܡܫܝܚܐ׃

16 ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܢܬܟܠܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܩܛܠܘܢܟܘܢ ܐܦ ܕܡܢ ܩܛܠܟܘܢ ܢܣܒܪ ܠܗܘܢ ܕܩܪܒܐ ܗܘ ܠܐܠܗܐ 2 ܘܗܝܢܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܟܘܢ ܡܬܠܬܐ ܕܡܬܩܛܠܝܢ ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܩܛܠܐ ܕܡܬܩܛܠ ܒܬܪܝܢ ܡܠܝܢ ܡܣܗܕܐ ܠܡܬܩܛܠ ܠܗ ܠܐ ܬܗܘܐ ܠܗ ܩܛܠܐ ܕܡܬܩܛܠ ܒܬܪ ܬܠܬܐ

הנתן לכהן אחד מן הבכור הוא יאכלנו
בתוך עדת ישראל לא יהיה לו חלק
בארץ ולא יירש נחלה בישראל כי
את מעשרות בני ישראל אשר
ירימו לה׳ תרומה נתתי לבני לוי
לנחלה על כן אמרתי להם בתוך
בני ישראל לא ינחלו נחלה׳ ויאמר
ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר׳ אל
בני לוי תדבר וכי תקחו מאת בני
ישראל את המעשר אשר נתתי
לכם מאתם לנחלתכם׳ והרמתם
מזנו תרומת ה׳ מן המעשר׳ ונחשב
לכם תרומתכם כדגן מן הגורן
וכמלא היקב׳ כן תרימו גם אתם
תרומת ה׳ מכל מעשרתיכם אשר
תקחו מאת בני ישראל׳ ונתתם
מהם את תרומת ה׳ לאהרן הכהן׳
מכל מתנותיכם תרימו את כל
תרומת ה׳ מכל טובו את קדשו
ואמרת אליהם׳ בהרימכם את טובו
ונחשב ללוים תבואת גרן ותבואת
יקב׳ ואתם בכל מקום אתם
ומשפחותיכם׳ כי שכר הוא לכם
תחת עבודתכם אשר עבדתם את
אהל מועד׳ ולא תשאו עליו חטא
בהרימכם את טובו׳ ואת קדשי
בני ישראל לא תחללו׳ ולא תמותו׳
אלה חקת התורה אשר צוה ה׳
לאמר׳ דבר אל בני ישראל ויקחו
אליך פרה אדמה תמימה אשר
אין בה מום אשר לא עלה עליה
עול׳ ונתתם אותה אל אלעזר הכהן
והוצא אותה אל מחוץ למחנה
ושחט אותה לפניו׳ ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו והזה אל
נכח פני אהל מועד מדמה שבע
פעמים׳ ושרף את הפרה לעיניו
עור ובשרה ודמה על פרשה
יטרף׳ ולקח הכהן עץ ארז ואזוב
ושני תולעת והשליך אל תוך
שרפת הפרה׳ וכבס בגדיו הכהן
ורחץ את בשרו במים׳ ואחרי כן
יבא אל המחנה׳ וטמא הכהן עד
הערב׳ והשרף אותה יכבס בגדיו
במים ורחץ את בשרו במים׳ וטמא
עד הערב׳ ואיש אסף אפר הפרה
וכנס אל מחוץ למחנה׳ במקום
טהור׳ והיתה לעדת בני ישראל
למשמרת למי נדה׳ חטאת הוא׳
ומכבס בגדיו אסף אפר הפרה
יכבס בגדיו׳ וטמא עד הערב׳
והיתה לבני ישראל ולגר הגר
בתוכם לחקת עולם׳ הנוגע
במת בכל נפש אדם׳ וטמא שבעת
הימים׳ הוא יתחטא בו ביום
השלישי וביום השביעי׳ ואם לא
יתחטא ביום השלישי וביום
השביעי׳ לא יטהר׳ כל הנוגע
במת בנפש האדם אשר ימות
ולא יתחטא׳ את משכן ה׳ טמא׳
ונכרתה הנפש ההוא מישראל׳
כי מי נדה לא זרק עליו׳ טמא
הוא׳ עדיו עליו׳ זאת התורה׳
אדם כי ימות באהל׳ כל הבא
אל האהל וכל אשר באהל יטמא
שבעת ימים׳ וכל כלי פתוח אשר
אין צמיד פתיל עליו׳ טמא הוא׳
וכל אשר יגע על פני השדה
בחלל חרב או במת׳ או בעצם
אדם או בקבר׳ יטמא שבעת
ימים׳ ולקחו מעפר שרפת
החטאת׳ ונתן עליו מים חיים
אל כלי׳ וטבל אזוב אחד
מהמים׳ והזה הטהור על האהל
ועל הכלים׳ ועל הנפשות׳ ועל
הנגע׳ ועל הבעת׳ ועל הנגע׳
ועל הפגר׳ ועל הקבר׳ ועל
הטהר׳ ונתן הטהר׳ ביום
השלישי וביום השביעי׳ וחטאו
ביום השביעי׳ וכבס בגדיו
ורחץ במים׳ וטהר בערב׳
ואיש אשר יטמא׳ ולא יתחטא
׳ונכרתה הנפש ההוא׳ מתוך
הקהל׳ כי את מקדש ה׳ טמא׳
מי נדה לא זרק עליו׳ טמא הוא׳
והיתה זאת להם לחקת עולם׳
והזה מי הנדה יכבס בגדיו׳
הנוגע במי הנדה יטמא עד
הערב׳ וכל אשר יגע הטמא
בו יטמא׳ והנפש הנגעת תטמא
עד הערב׳ ויבאו בני ישראל
כל עדת׳ במדבר צין בחדש
הראשון׳ וישב העם במדבר
וקדש׳ ותמת שם מרים׳ ולא היה
מים לעדה׳ ויקהלו על משה
ועל אהרן׳ ויריב העם עם משה
לאמר׳ ולו גוענו בגוע אחינו
לפני ה׳׳ ולמה הבאתם את קהל
ה׳ אל המדבר הזה׳ למות שם
אנחנו ובהמתנו׳ ולמה העליתנו
ממצרים׳ להביא אתנו אל המקום
הרע הזה׳ מקום לא זרע ותאנה
וגפן ורמון׳ ומים אין לשתות׳
ויבא משה ואהרן מפני הקהל
אל פתח אהל מועד׳ ויפלו על
פניהם׳ ויראה כבוד ה׳ אליהם׳
לאמר׳ קח את המטה׳ והקהל
את העדה אתה ואהרן אחיך׳
ודברתם אל הסלע לעיניהם׳
ונתן מימיו׳ והוצאת להם מים
מן הסלע׳ והשקית את העדה
ואת בעיר׳ ויקח משה את המטה
מלפני ה׳ כאשר צוהו׳ ויקהלו
משה ואהרן את הקהל אל פני
הסלע׳ ויאמר להם שמעו נא
המרים׳ המן הסלע הזה נוציא
לכם מים׳ וירם משה את ידו
והכה את הסלע במטהו פעמים
רבות׳ ויצאו מים רבים׳ ותשת
העדה ובעיר׳ ויאמר ה׳ אל משה
ואל אהרן׳ יען לא האמנתם בי
להקדישני לעיני בני ישראל׳
לכן לא תביאו את הקהל הזה
אל הארץ אשר נתתי להם׳
אלה מי מריבה׳ אשר הריבו בני
ישראל את ה׳׳ ויתקדש בם׳
ויאמר משה מלאכים מקדש
אל מלך אדום׳ כה אמר אחיך
ישראל׳ אתה ידעת את כל
התלאה אשר מצאתנו׳ ירדו
אבתינו מצרים׳ ונשב במצרים
ימים רבים׳ וירע לנו המצרים
ולאבתינו׳ ונצעק אל ה׳׳ וישמע
קולנו׳ וישלח מלאך׳ ויצאנו
ממצרים׳ והנה אנחנו בקדש
עיר קצה גבולך׳ אל נא נעבר
בארצך׳ לא נעבר בשדה ובכרם
ולא נשתה מים בבאר׳ דרך
המלך נלך׳ לא נסור ימין
ושמאול׳ עד אשר נעבר גבולך׳
ויאמר אליו אדום׳ לא תעבר
בי׳ פן בחרב אצא לקראתך׳
ויאמרו אליו בני ישראל׳ במסלה
נעלה׳ ואם מימיך נשתה אני
ומקנה׳ ונתתי כרו׳ אין דבר
ברגלי׳ ויאמר לא תעבר׳
ויצא אדום לקראתו בעם כבד
וביד חזקה׳ ויט אדום את
ישראל נתן׳ ויאמר ה׳ אל משה
ואל אהרן׳ בהר ההר׳ אשר
אדום׳ יאסף אהרן אל עמיו׳
כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי
לבני ישראל׳ על אשר מריתם
את פי׳ במי מריבת׳ קח את
אהרן ואת אלעזר בנו׳ והעל
אותם׳ אל הר׳ והפשט את אהרן
את בגדיו׳ והלבשת אלעזר בנו
אותם׳ ואהרן יאסף׳ ומת שם׳
ויעשו משה׳ כאשר צוה ה׳׳
ויעלו׳ אל הר׳ לעיני כל העדה׳
ויפשט משה׳ את אהרן׳ את
בגדיו׳ ויתלבש׳ אלעזר בנו׳
ואהרן׳ מת שם׳ בראש ההר׳
וירד׳ משה׳ ואלעזר׳ מן ההר׳
וירא כל העדה׳ כי גוע אהרן׳
ויבכו׳ את אהרן׳ שלשים יום׳
כל בית ישראל׳
וישמע הכנעני׳ מלך ערד׳
יושב הנגב׳ כי בא ישראל׳
דרך האתרים׳ וילחם בישראל׳
וישב׳ מהם שבי׳ ויידר ישראל
נדר׳ לה׳ אם׳ נתון׳ תתן׳
את העם׳ הזה׳ בידי׳ והחרמתי׳
את׳ עריהם׳ ויקרא׳ לה׳
ויצרם׳ ואת׳ ערים׳ ויקרא׳
שם המקום׳ חרמה׳ ויסעו׳
מהר׳ ההר׳ דרך ים סוף׳
לסבב׳ את׳ ארץ׳ אדום׳
ותקצר׳ נפש׳ העם׳ בדרך׳
וידבר׳ העם׳ באלהים׳ ובמשה׳
למה׳ העליתנו׳ ממצרים׳
למות׳ במדבר׳ כי׳ אין׳ לחם׳
ואין׳ מים׳ ונפשנו׳ קצה׳
בלחם׳ הקל׳ ויאמר׳ ה׳ אל׳
משה׳ לאמר׳ שלח׳ לך׳
את׳ הנחשים׳ השרפים׳
ונשך׳ את׳ העם׳ וימת׳
עם׳ רב׳ מישראל׳ ויבא׳
העם׳ אל׳ משה׳ ויאמר׳
חטאנו׳ כי׳ דברנו׳ באלהים׳
ובך׳ התפלל׳ אל׳ ה׳ ויסר׳
מעלינו׳ את׳ הנחשים׳
ויתפלל׳ משה׳ בעד׳ העם׳
ויאמר׳ ה׳ אל׳ משה׳ עשה׳
לך׳ שרף׳ ושים׳ אתו׳ על׳
נס׳ והיה׳ כל׳ הנשוך׳
וראה׳ אתו׳ וחי׳ ויעשו׳
משה׳ נחש׳ נחשת׳ וישמו׳
על׳ הנס׳ והיה׳ אם׳ נשך׳
הנחש׳ את׳ איש׳ והביט׳
אל׳ נחש׳ הנחשת׳ וחי׳
ויסעו׳ בני׳ ישראל׳ ויחנו׳
באבות׳ ויסעו׳ מאבות׳
ויחנו׳ בעיי׳ העברים׳
במדבר׳ אשר׳ על׳ פני׳
מדבר׳ מואב׳ מזרח׳ שמש׳
מן׳ המדבר׳ זרד׳ ויסעו׳
מזרד׳ ויחנו׳ בעבר׳ ארנון׳
אשר׳ במדבר׳ יצא׳ מגבול׳
האמרי׳ כי׳ ארנון׳ גבול׳
מואב׳ בין׳ מואב׳ ובין׳
האמרי׳ על׳ כן׳ יאמר׳
בספר׳ מלחמות׳ ה׳ את׳
והב׳ בסופה׳ ואת׳ הנחלים׳
ארנון׳ ונחל׳ הנחלים׳
אשר׳ נטה׳ לשבת׳ ארמות׳
ונשען׳ אל׳ גבול׳ מואב׳
ומשם׳ באר׳ אשר׳ אמר׳
ה׳ למשה׳ אסף׳ את׳ העם׳
ואתנה׳ להם׳ מים׳ אז׳
ישיר׳ ישראל׳ את׳ השירה׳
הזאת׳ עלי׳ באר׳ ענו׳
לה׳ באר׳ חפרוה׳ שרים׳
כרוה׳ נדיבי׳ העם׳ במחוקק׳
במשענתם׳ ומן׳ המדבר׳
מתנה׳ ומן׳ מתנה׳ נחליאל׳
ומן׳ נחליאל׳ במות׳
ומן׳ במות׳ הגיא׳ אשר׳
בשדה׳ מואב׳ ראש׳ הפסגה׳
ונשקפה׳ על׳ פני׳ הישימון׳
וישלח׳ ישראל׳ מלאכים׳
אל׳ סיחון׳ מלך׳ האמרי׳
לאמר׳ אעברה׳ בארצך׳
לא׳ נטה׳ שדה׳ ולא׳
נעבר׳ כרם׳ לא׳ נשתה׳
מי׳ באר׳ דרך׳ המלך׳
נלך׳ עד׳ אשר׳ נעבר׳
גבולך׳ ולא׳ נטו׳ ימין׳
ושמאול׳ עד׳ אשר׳ נעבר׳
גבולך׳ ויאמר׳ לו׳ סיחון׳
לא׳ תעבר׳ בגבלי׳ ויצא׳
סיחון׳ את׳ עמו׳ לקראת׳
ישראל׳ המדבר׳ ויבא׳
יהצה׳ וילחם׳ בישראל׳
ויכו׳ אתו׳ לפי׳ חרב׳
וירש׳ את׳ ארצו׳ מארנון׳
עד׳ יבק׳ עד׳ בני׳ עמון׳
כי׳ עז׳ גבול׳ בני׳ עמון׳
ויקח׳ ישראל׳ את׳ כל׳
הערים׳ האלה׳ וישב׳
ישראל׳ בכל׳ ערי׳ האמרי׳
בחשבון׳ וכל׳ בנותיה׳
כי׳ חשבון׳ עיר׳ סיחון׳
מלך׳ האמרי׳ הוא׳ אשר׳
נלחם׳ מלך׳ מואב׳ הראשון׳
ולקח׳ מידו׳ את׳ כל׳
ארצו׳ עד׳ ארנון׳ על׳
כן׳ יאמרו׳ המשלים׳
בואו׳ חשבון׳ תבנה׳
והכונן׳ עיר׳ סיחון׳
כי׳ אש׳ יצאה׳ מחשבון׳
להבה׳ מקרית׳ סיחון׳
אכלה׳ ער׳ מואב׳
בעלי׳ במות׳ ארנון׳
אוי׳ לך׳ מואב׳ אבדת׳
עם׳ כמוש׳ נתן׳ בניו׳
פליטים׳ ובנותיו׳ בשבי׳
לסיחון׳ מלך׳ האמרי׳
ונירם׳ אבד׳ חשבון׳
עד׳ דיבון׳ ונריעה׳
עד׳ נופח׳ אשר׳ עד׳
מידבא׳ ויקרא׳ ישראל׳
בארץ׳ אמרי׳ ויגרש׳
משה׳ את׳ האמרי׳
אשר׳ בחשבון׳ ויקחו׳
ישראל׳ את׳ בשן׳
ויעל׳ דרך׳ הבשן׳
ויצא׳ עוג׳ מלך׳
הבשן׳ לקראתם׳
הוא׳ וכל׳ עמו׳
למלחמה׳ אדרעי׳
ויאמר׳ ה׳ אל׳
משה׳ אל׳ תירא׳
אתו׳ כי׳ בידך׳
נתתי׳ אתו׳ וכל׳
עמו׳ וכל׳ ארצו׳
ועשית׳ לו׳ כאשר׳
עשית׳ לסיחון׳
מלך׳ האמרי׳
אשר׳ יושב׳
בחשבון׳ ויכו׳
אתו׳ וכל׳
בניו׳ ואת׳
כל׳ עמו׳
עד׳ בלתי׳
השאיר׳ לו׳
שרידי׳ ויירשו׳
את׳ ארצו׳
ויסעו׳ בני׳
ישראל׳ ויחנו׳
בערבות׳ מואב׳
מעבר׳ לירדן׳
יריחו׳ וירא׳
בלק׳ בן׳
צפור׳ את׳
כל׳ אשר׳
עשה׳ ישראל׳
לאמרי׳ ויגר׳
מואב׳ מפני׳
העם׳ הרב׳
מאד׳ ויקץ׳
מואב׳ מפני׳
בני׳ ישראל׳
ויאמר׳ מואב׳
אל׳ זקני׳
מדין׳ עתה׳
ילחכו׳ הקהל׳
את כל׳ סביבתינו׳
כלחך׳ השור׳
את׳ ירק׳
השדה׳ ובלק׳
בן׳ צפור׳
מלך׳ למואב׳
בעת׳ ההיא׳
וישלח׳ מלאכים׳
אל׳ בלעם׳
בן׳ בעור׳
פתורה׳ אשר׳
על׳ הנהר׳
ארץ׳ בני׳
עמו׳ לקרא׳
לו׳ לאמר׳
הנה׳ עם׳
יצא׳ ממצרים׳
הנה׳ כסה׳
את׳ עין׳
הארץ׳ והוא׳
שב׳ אלי׳
ועתה׳ לכה׳
נא׳ ארה׳
לי׳ את׳
העם׳ הזה׳
כי׳ עצום׳
הוא׳ מאלי׳
אולי׳ אוכל׳
נכה׳ בו׳
וגרשתיו׳
מן׳ הארץ׳
כי׳ ידעתי׳
את׳ אשר׳
תברך׳ מברך׳
ואת׳ אשר׳
תאר׳ יאר׳
וילכו׳ זקני׳
מואב׳ וזקני׳
מדין׳ וקסמים׳
בידם׳ ויבאו׳
אל׳ בלעם׳
ויאמרו׳ לו׳
כה׳ אמר׳
בלק׳ בן׳
צפור׳ אל׳
נא׳ תלך׳
מעמי׳ כי׳
מאן׳ לבלתי׳
הלך׳ עמכם׳
ויען׳ בלעם׳
ויאמר׳ אל׳
עבדי׳ בלק׳
אם׳ יתן׳
לי׳ בלק׳
מלא׳ ביתו׳
כסף׳ וזהב׳
לדבר׳ את׳
פי׳ ה׳
אלהי׳ לעשות׳
קטנה׳ או׳
גדולה׳ ועתה׳
שבו׳ נא׳
פה׳ גם׳
אתם׳ הלילה׳
ואדעה׳ מה׳
יוסף׳ ה׳
אתי׳ דבר׳
ויבא׳ אלהים׳
אל׳ בלעם׳
ויאמר׳ לו׳
אנשים׳ האלה׳
באו׳ קרא׳
אתם׳ לאמר׳
לא׳ תלך׳
עמהם׳ לא׳
תאר׳ את׳
העם׳ כי׳
ברוך׳ הוא׳
ויקם׳ בלעם׳
בבקר׳ ויאמר׳
אל׳ שרי׳
בלק׳ לכו׳
אל׳ ארצכם׳
כי׳ מאן׳
ה׳ לתתי׳
לי׳ ויקם׳
שרי׳ מואב׳
ויבאו׳ אל׳
בלק׳ ויאמרו׳
מאן׳ בלעם׳
לבוא׳ עמנו׳
ויסף׳ עוד׳
בלק׳ לשלח׳
שרים׳ רבים׳
ונכבדים׳
מאלה׳
ויבאו׳
אל׳ בלעם׳
ויאמרו׳
לו׳ כה׳
אמר׳
בן׳ צפור׳
אל נא׳
תמנע׳
מהלך׳
אלי׳
כי׳
כבד׳
אכבדך׳
מאד׳
ומה׳
אשר׳
תאמר׳
אלי׳
אעשה׳
לכה׳
נא׳
בזה׳
העם׳
גם׳
אתם׳
הלילה׳
ואדעה׳
מה׳
יוסף׳
ה׳
אתי׳
דבר׳
ויבא׳
אלהים׳
אל׳
בלעם׳
לילה׳
ויאמר׳
לו׳
אם׳
לקרא׳
לך׳
אנשים׳
קום׳
לך׳
אתם׳
ואך׳
את׳
הדבר׳
אשר׳
אדבר׳
אליך׳
אתו׳
תעשה׳
ויקם׳
בלעם׳
בבקר׳
ויחבש׳
את׳
אתנו׳
ויהלך׳
עם׳
שרי׳
מואב׳
ויחר׳
אף׳
אלהים׳
כי׳
הולך׳
הוא׳
ויתיצב׳
מלאך׳
ה׳
בדרך׳
לשטן׳
לו׳
והוא׳
רכב׳
על׳
אתנו׳
ושני׳
נעריו׳
עמו׳
ותרא׳
האתון׳
את׳
מלאך׳
ה׳
נצב׳
בדרך׳
וחרבו׳
שלופה׳
בידו׳
ותט׳
האתון׳
מן׳
הדרך׳
ותלך׳
בשדה׳
ויכה׳
בלעם׳
את׳
האתון׳
להטות׳
אתה׳
דרך׳
ויעמד׳
מלאך׳
ה׳
במשעול׳
הכרמים׳
גדר׳
מזה׳
וגדר׳
מזה׳
ותרא׳
האתון׳
את׳
מלאך׳
ה׳
ותלחץ׳
אל׳
הקיר׳
ותלחץ׳
את׳
רגל׳
בלעם׳
אל׳
הקיר׳
ויסף׳
הכות׳
אתה׳
ויסף׳
מלאך׳
ה׳
עבר׳
ויעמד׳
במקום׳
צר׳
אין׳
דרך׳
לנטות׳
ימין׳
ושמאל׳
ותרא׳
האתון׳
את׳
מלאך׳
ה׳
ותרבץ׳
תחת׳
בלעם׳
ויחר׳
אף׳
בלעם׳
ויכה׳
את׳
האתון׳
במקל׳
ויפתח׳
ה׳
את׳
פי׳
האתון׳
ותאמר׳
לבלעם׳
מה׳
עשיתי׳
לך׳
כי׳
הכיתני׳
זה׳
שלש׳
רגלים׳
ויאמר׳
בלעם׳
לאתון׳
כי׳
התעללת׳
בי׳
לו׳
יש׳
חרב׳
בידי׳
כי׳
עתה׳
הרגתיך׳
ותאמר׳
האתון׳
אל׳
בלעם׳
הלא׳
אנכי׳
אתנך׳
אשר׳
רכבת׳
עלי׳
עד׳
היום׳
הזה׳
המסכן׳
היסכן׳
הסכן׳
אל׳
לא׳
ויאמר׳
לא׳
ויגל׳
ה׳
את׳
עיני׳
בלעם׳
ויראה׳
את׳
מלאך׳
ה׳
נצב׳
בדרך׳
וחרבו׳
שלופה׳
בידו׳
ויקד׳
ויפל׳
לאפיו׳
ויאמר׳
אליו׳
מלאך׳
ה׳
על׳
מה׳
הכית׳
את׳
אתנך׳
זה׳
שלש׳
רגלים׳
הנה׳
אנכי׳
יצאתי׳
לשטן׳
כי׳
ירט׳
הדרך׳
נגדי׳
ותראני׳
האתון׳
מפני׳
זה׳
שלש׳
רגלים׳
אולי׳
נטתה׳
אתי׳
אם׳
אך׳
אתה׳
חיתה׳
אתכם׳
ויאמר׳
בלעם׳
אל׳
מלאך׳
ה׳
חטאתי׳
כי׳
לא׳
ידעתי׳
כי׳
אתה׳
נצב׳
לקראתי׳
בדרך׳
ואם׳
לא׳
הרע׳
בעיניך׳
אשובה׳
ויאמר׳
מלאך׳
ה׳
אל׳
בלעם׳
לך׳
עם׳
האנשים׳
ואך׳
את׳
הדבר׳
אשר׳
אדבר׳
אליך׳
אתו׳
תדבר׳
וילך׳
בלעם׳
עם׳
שרי׳
בלק׳
ויבא׳
בלק׳
לקראת׳
בלעם׳
עד׳
עיר׳
מואב׳
אשר׳
בגבול׳
ארנון׳
אשר׳
בקצה׳
הגבול׳
ויאמר׳
בלק׳
אל׳
בלעם׳
הלא׳
שלח׳
שלחתי׳
אליך׳
לקרא׳
לך׳
למה׳
לא׳
הלכת׳
אלי׳
הן׳
אמנם׳
לא׳
יכלתי׳
כבדך׳
ויאמר׳
בלעם׳
אל׳
בלק׳
הנה׳
בא׳
אליך׳
עתה׳
היכל׳
אדבר׳
דבר׳
אשר׳
שם׳
אלהים׳
בפי׳
אתו׳
אדבר׳
וילך׳
בלעם׳
עם׳
בלק׳
ויבאו׳
קרית׳
חצות׳
ויזבח׳
בלק׳
בקר׳
וצאן׳
וישלח׳
לבלעם׳
ולשרים׳
אשר׳
עמו׳
ויהי׳
בבקר׳
ויקח׳
בלק׳
את׳
בלעם׳
ויעלהו׳
במות׳
הבעל׳
וירא׳
משם׳
קצה׳
העם׳
ויען׳
בלעם׳
ויאמר׳
אל׳
בלק׳
בנה׳
לי׳
פה׳
שבעת׳
מזבחות׳
והכן׳
לי׳
פה׳
שבעת׳
פרים׳
ויעש׳
כאשר׳
דבר׳
בלעם׳
ויעל׳
פר׳
ואיל׳
במזבח׳
ויבא׳
בלעם׳
לקראת׳
נחשים׳
כי׳
ראה׳
כי׳
טוב׳
לברך׳
את׳
ישראל׳
ולא׳
הלך׳
כפעם׳
בפעם׳
לקראת׳
נחשים׳
ויפן׳
בלעם׳
את׳
פניו׳
אל׳
המדבר׳
ויראה׳
בלעם׳
את׳
ישראל׳
שכן׳
לשבטיו׳
ותהי׳
עליו׳
רוח׳
אלהים׳
וישא׳
משלו׳
ויאמר׳
נאם׳
בלעם׳
בן׳
בעור׳
ונאם׳
הגבר׳
שתם׳
עין׳
נאם׳
שמע׳
אמרי׳
אל׳
אשר׳
מחזה׳
שדי׳
יחזה׳
נפל׳
וגלוי׳
עינים׳
מה׳
טבו׳
אהליך׳
יעקב׳
משכנתיך׳
ישראל׳
כנחלים׳
נטיו׳
כגנת׳
על׳
נהר׳
כאהלים׳
נטע׳
ה׳
כארזים׳
אצל׳
מים׳
יזל׳
דלו׳
מים׳
ומזרעו׳
ורבו׳
מים׳
ויגבה׳
מאגג׳
מלכו׳
ותנשא׳
מלכתו׳
אל׳
מצרים׳
כתועפות׳
ראם׳
לו׳
יאכל׳
גוים׳
צריו׳
ועצמותיהם׳
יגרם׳
ומחצו׳
חציו׳
כרע׳
שכב׳
כאריה׳
וכלביא׳
מי׳
יקימנו׳
מברכיך׳
ברוך׳
וארריך׳
ארור׳
ויחר׳
אף׳
בלק׳
אל׳
בלעם׳
ויספק׳
כפיו׳
ויאמר׳
בלק׳
אל׳
בלעם׳
לקלל׳
אויבי׳
לקחתיך׳
והנה׳
ברכת׳
פעמים׳
זה׳
אמר׳
ה׳
אל׳
מקומך׳
אמרתי׳
כבדך׳
כבד׳
ה׳
מנעך׳
מכבוד׳
ועתה׳
אל׳
מקומך׳
ויאמר׳
בלעם׳
אל׳
בלק׳
הלא׳
גם׳
אל׳
מלאכיך׳
אשר׳
שלחת׳
אלי׳
דברתי׳
לאמר׳
אם׳
יתן׳
בלק׳
לי׳
מלא׳
בית׳
כסף׳
וזהב׳
לא׳
אוכל׳
לעבר׳
את׳
פי׳
ה׳
לעשות׳
טובה׳
או׳
רעה׳
מלבי׳
אשר׳
ידבר׳
ה׳
אתו׳
אדבר׳
ועתה׳
הנני׳
הולך׳
לעמי׳
לכה׳
איעצך׳
אשר׳
יעצה׳
העם׳
הזה׳
לעמך׳
באחרית׳
הימים׳
ויאמר׳
נאם׳
בלעם׳
בן׳
בעור׳
ונאם׳
הגבר׳
שתם׳
עין׳
נאם׳
שמע׳
אמרי׳
אל׳
אשר׳
מחזה׳
שדי׳
יחזה׳
נפל׳
וגלוי׳
עינים׳
אשרנו׳
ולא׳
קרוב׳
דרך׳
כוכב׳
מיעקב׳
וקם׳
שבט׳
מישראל׳
ומחץ׳
פאתי׳
מואב׳
וקרקר׳
כל׳
בני׳
שת׳
והיה׳
אדום׳
ירשה׳
והיה׳
ירשה׳
שעיר׳
אויביו׳
וישראל׳
עשה׳
חיל׳
וירד׳
יעקב׳
והאבד׳
שרד׳
מעיר׳
ויראה׳
את׳
עמלק׳
וישא׳
משלו׳
ויאמר׳
ראשית׳
גוים׳
עמלק׳
ואחריתו׳
עדי׳
אבד׳
וירא׳
את׳
הקני׳
וישא׳
משלו׳
ויאמר׳
איתן׳
מושבך׳
ושים׳
בסלע׳
קנך׳
כי׳
אם׳
יהיה׳
לבער׳
קין׳
עד׳
מה׳
אשור׳
ישבך׳
ואניות׳
מיד׳
כתים׳
ועברו׳
אשור׳
ועברו׳
עבר׳
וגם׳
הוא׳
עדי׳
אבד׳
ויקם׳
בלעם׳
וילך׳
וגם׳
בלק׳
הלך׳
לדרכו׳
ויבא׳
בלעם׳
אל׳
בלק׳
ויאמר׳
בלק׳
אל׳
בלעם׳
מה׳
עשה׳
ה׳
לעמך׳
ויאמר׳
בלעם׳
אל׳
בלק׳
נצב׳
על׳
עלתך׳
ואנכי׳
אקרה׳
אל׳
ה׳
אולי׳
יקר׳
ה׳
לקראתי׳
והגדתי׳
לך׳
ויעל׳
אל׳
שפי׳
ויבט׳
ויאמר׳
בלעם׳
אל׳
בלק׳
בנה׳
לי׳
פה׳
שבעת׳
מזבחות׳
והכן׳
לי׳
פה׳
שבעת׳
פרים׳
ויעש׳
בלק׳
כאשר׳
דבר׳
בלעם׳
ויעל׳
פר׳
ואיל׳
במזבח׳
ויבא׳
בלעם׳
לקראת׳
נחשים׳
כי׳
ראה׳
כי׳
טוב׳
לברך׳
את׳
ישראל׳
ולא׳
הלך׳
כפעם׳
בפעם׳
לקראת׳
נחשים׳
ויפן׳
בלעם׳
אל׳
המדבר׳
ויראה׳
בלעם׳
את׳
ישראל׳
שכן׳
לשבטיו׳
ותהי׳
עליו׳
רוח׳
אלהים׳
וישא׳
משלו׳
ויאמר׳
נאם׳
בלעם׳
בן׳
בעור׳
ונאם׳
הגבר׳
שתם׳
עין׳
נאם׳
שמע׳
אמרי׳
אל׳
אשר׳
מחזה׳
שדי׳
יחזה׳
נפל׳
וגלוי׳
עינים׳
מה׳
טבו׳
אהליך׳
יעקב׳
משכנתיך׳
ישראל׳
כנחלים׳
נטיו׳
כגנת׳
על׳
נהר׳
כאהלים׳
נטע׳
ה׳
כארזים׳
אצל׳
מים׳
יזל׳
דלו׳
מים׳
ומזרעו׳
ורבו׳
מים׳
ויגבה׳
מאגג׳
מלכו׳
ותנשא׳
מלכתו׳
אל׳
מצרים׳
כתועפות׳
ראם׳
לו׳
יאכל׳
גוים׳
צריו׳
ועצמותיהם׳
יגרם׳
ומחצו׳
חציו׳
כרע׳
שכב׳
כאריה׳
וכלביא׳
מי׳
יקימנו׳
מברכיך׳
ברוך׳
וארריך׳
ארור׳
ויחר׳
אף׳
בלק׳
אל׳
בלעם׳
ויספק׳
כפיו׳
ויאמר׳
בלק׳
אל׳
בלעם׳
לקלל׳
אויבי׳
לקחתיך׳
והנה׳
ברכת׳
פעמים׳
זה׳
אמר׳
ה׳
אל׳
מקומך׳
אמרתי׳
כבדך׳
כבד׳
ה׳
מנעך׳
מכבוד׳
ועתה׳
אל׳
מקומך׳
ויאמר׳
בלעם׳
אל׳
בלק׳
הלא׳
גם׳
אל׳
מלאכיך׳
אשר׳
שלחת׳
אלי׳
דברתי׳
לאמר׳
אם׳
יתן׳
בלק׳
לי׳
מלא׳
בית׳
כסף׳
וזהב׳
לא׳
אוכל׳
לעבר׳
את׳
פי׳
ה׳
לעשות׳
טובה׳
או׳
רעה׳
מלבי׳
אשר׳
ידבר׳
ה׳
אתו׳
אדבר׳
ועתה׳
הנני׳
הולך׳
לעמי׳
לכה׳
איעצך׳
אשר׳
יעצה׳
העם׳
הזה׳
לעמך׳
באחרית׳
הימים׳
ויאמר׳
נאם׳
בלעם׳
בן׳
בעור׳
ונאם׳
הגבר׳
שתם׳
עין׳
נאם׳
שמע׳
אמרי׳
אל׳
אשר׳
מחזה׳
שדי׳
יחזה׳
נפל׳
וגלוי׳
עינים׳
אשרנו׳
ולא׳
קרוב׳
דרך׳
כוכב׳
מיעקב׳
וקם׳
שבט׳
מישראל׳
ומחץ׳
פאתי׳
מואב׳
וקרקר׳
כל׳
בני׳
שת׳
והיה׳
אדום׳
ירשה׳
והיה׳
ירשה׳
שעיר׳
אויביו׳
וישראל׳
עשה׳
חיל׳
וירד׳
יעקב׳
והאבד׳
שרד׳
מעיר׳
ויראה׳
את׳
עמלק׳
וישא׳
משלו׳
ויאמר׳
ראשית׳
גוים׳
עמלק׳
ואחריתו׳
עדי׳
אבד׳
וירא׳
את׳
הקני׳
וישא׳
משלו׳
ויאמר׳
איתן׳
מושבך׳
ושים׳
בסלע׳
קנך׳
כי׳
אם׳
יהיה׳
לבער׳
קין׳
עד׳
מה׳
אשור׳
ישבך׳
ואניות׳
מיד׳
כתים׳
ועברו׳
אשור׳
ועברו׳
עבר׳
וגם׳
הוא׳
עדי׳
אבד׳
ויקם׳
בלעם׳
וילך׳
וגם׳
בלק׳
הלך׳
לדרכו׳
ויבא׳
בלעם׳
אל׳
בלק׳
ויאמר׳
בלק׳
אל׳
בלעם׳
מה׳
עשה׳
ה׳
לעמך׳
ויאמר׳
בלעם׳
אל׳
בלק׳
נצב׳
על׳
עלתך׳
ואנכי׳
אקרה׳
אל׳
ה׳
אולי׳
יקר׳
ה׳
לקראתי׳
והגדתי׳
לך׳
ויעל׳
אל׳
שפי׳
ויבט׳
ויאמר׳
בלעם׳
אל׳
בלק׳
בנה׳
לי׳
פה׳
שבעת׳
מזבחות׳
והכן׳
לי׳
פה׳
שבעת׳
פרים׳
ויעש׳
בלק׳
כאשר׳
דבר׳
בלעם׳
ויעל׳
פר׳
ואיל׳
במזבח׳
ויבא׳
בלעם׳
לקראת׳
נחשים׳
כי׳
ראה׳
כי׳
טוב׳
לברך׳
את׳
ישראל׳
ולא׳
הלך׳
כפעם׳
בפעם׳
לקראת׳
נחשים׳
ויפן׳
בלעם׳
אל׳
המדבר׳
ויראה׳
בלעם׳
את׳
ישראל׳
שכן׳
לשבטיו׳
ותהי׳
עליו׳
רוח׳
אלהים׳
וישא׳
משלו׳
ויאמר׳
נאם׳
בלעם׳
בן׳
בעור׳
ונאם׳
הגבר׳
שתם׳
עין׳
נאם׳
שמע׳
אמרי׳
אל׳
אשר׳
מחזה׳
שדי׳
יחזה׳
נפל׳
וגלוי׳
עינים׳
מה׳
טבו׳
אהליך׳
יעקב׳
משכנתיך׳
ישראל׳
כנחלים׳
נטיו׳
כגנת׳
על׳
נהר׳
כאהלים׳
נטע׳
ה׳
כארזים׳
אצל׳
מים׳
יזל׳
דלו׳
מים׳
ומזרעו׳
ורבו׳
מים׳
ויגבה׳
מאגג׳
מלכו׳
ותנשא׳
מלכתו׳
אל׳
מצרים׳
כתועפות׳
ראם׳
לו׳
יאכל׳
גוים׳
צריו׳
ועצמותיהם׳
יגרם׳
ומחצו׳
חציו׳
כרע׳
שכב׳
כאריה׳
וכלביא׳
מי׳
יקימנו׳
מברכיך׳
ברוך׳
וארריך׳
ארור׳
ויחר׳
אף׳
בלק׳
אל׳
בלעם׳
ויספק׳
כפיו׳
ויאמר׳
בלק׳
אל׳
בלעם׳
לקלל׳
אויבי׳
לקחתיך׳
והנה׳
ברכת׳
פעמים׳
זה׳
אמר׳
ה׳
אל׳
מקומך׳
אמרתי׳
כבדך׳
כבד׳
ה׳
מנעך׳
מכבוד׳
ועתה׳
אל׳
מקומך׳
ויאמר׳
בלעם׳
אל׳
בלק׳
הלא׳
גם׳
אל׳
מלאכיך׳
אשר׳
שלחת׳
אלי׳
דברתי׳
לאמר׳
אם׳
יתן׳
בלק׳
לי׳
מלא׳
בית׳
כסף׳
וזהב׳
לא׳
אוכל׳
לעבר׳
את׳
פי׳
ה׳
לעשות׳
טובה׳
או׳
רעה׳
מלבי׳
אשר׳
ידבר׳
ה׳
אתו׳
אדבר׳
ועתה׳
הנני׳
הולך׳
ל

ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܘܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ ܠܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܗܘܐ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܘܫܘܠܛܢܗ ܕܡܛܠ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܗܘ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܘܡܠܟܘܬܗ ܩܐܝܡܐ ܒܟܠ ܕܪܐ ܘܕܪܐ ܐܠܗܐ ܕܗܝ ܡܗܝܡܢܐ ܒܟܠ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܗܘ ܕܢܦܠ ܘܩܐܡ ܘܡܫܬܒܚ ܠܗ ܟܠ ܕܫܪܝܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܐ ܕܠܐ ܢܫܬܢܐ ܘܠܐ ܢܬܚܠܦ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܒܛܠ

36 καὶ ἐὰν ἀφανίσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς
βίβλου τῆς ζωῆς καὶ οὐ γραφήσεται μετὰ
τῶν δικαίων. 37 καὶ ἐὰν ὁμολογήσῃ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ὀνόματί μου
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων τῶν
ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ
γῇ καὶ τῶν νεκρῶν τῶν ἐν τῷ ἅδῃ καὶ
τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ καὶ τῶν ἐν τῇ
ἀβύσσῳ καὶ τῶν ἐν τῇ γεέννῃ καὶ τῶν
ἐν τῇ λίμνῃ τῶν ἐν τῇ ἀβύσσῳ καὶ τῶν
ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ
καὶ τῶν ἐν τῇ γεέννῃ καὶ τῶν ἐν τῇ
λίμνῃ τῶν ἐν τῇ ἀβύσσῳ καὶ τῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τῶν
ἐν τῇ γεέννῃ καὶ τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῶν
ἐν τῇ ἀβύσσῳ καὶ τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τῶν ἐν τῇ γεέννῃ
καὶ τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῶν ἐν τῇ ἀβύσσῳ
καὶ τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τῶν ἐν τῇ
θαλάσσῃ

ומלכים ראשון ב

ב ויהי אחרי מות אחאב ומואב פשע
בישראל: ג ואחזיה נפל בעד הסבכה
בעליתו אשר בשמרון וחלה ויבא מלאכים
ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי
עקרון אם אחיה מחלי זה: ד ותדבר מלאך
יהוה אל תשבי התתבי לקראת מלאכי
מלך שמרון ואמרת אליהם הלוא אין אלהים
בישראל אתם הולכים לדרש בבעל זבוב
אלהי עקרון: ה לכן כה אמר יהוה המטה
אשר עלית שם לא תרד כי מות תמות
ויהלכו המלאכים ויגידו אליו: ו ויאמר
אליהם מה זה המשפט אשר עלה לקראתכם
ז ויענו אתו איש עלה לקראתנו ויאמר
אליהם הלוכו שבו אל המלך אשר שלח
אתכם ואמרתם אליו כה אמר יהוה הלא
מאין אלהים בישראל אתה שלח לדרש
בבעל זבוב אלהי עקרון על כן המטה
אשר עלית שם לא תרד כי מות תמות:
ח ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו
ויאמר אליהם מה מדת האיש אשר עלה
לקראתכם את הדברים האלה: ט ויאמרו
אליו איש בעל שער ואזור עור אזורו
מתניו ויאמר אליהו התשבי הוא: י ויאמר
אליו המלך רד קח אתו וירד אליו והנה
הוא יושב בראש החיל ויאמר אליו איש
האלהים המלך אמר רד: יא ויען ויאמר
אל שר חמשים אחרי אם איש אלהים
אני תרד נא אש מן השמים ותאכל אתך
ואת חמשיך: יב ויען ויאמר אליו אל
שר חמשים אחרי אם איש אלהים אני
תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת
חמשיך: יג ויסף עוד שר חמשים אחרי
ויבא ויכרע על ברכיו לנגד אליהו
ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים
תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה
חמשים בעיניך: יד הנה ירדה אש מן
השמים ותאכל את שני שרי החמשים
הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר
נפשי בעיניך: טו ויאמר מלאך יהוה
אל אליהו רד אתו אל תירא מפניו
ויקם וירד אתו אל המלך: טז ויאמר
אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת
מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון
הלוא מאין אלהים בישראל לדרש בדברו
על כן המטה אשר עלית שם לא תרד
כי מות תמות: יז וימת כדבר יהוה
אשר דבר אליהו ויחלף יהורם תחתיו
בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך
יהודה כי לא היה לו בן: יח ויתר דברי
אחזיה אשר עשה הלוא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל:

8

ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה
השמים ואליהו והאלישע הלכו מן הגלגל:
ב ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה
כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע
חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו בית
אל: ג ויצאו בני הנביאים אשר בבית אל
אל אלישע לאמר הידע כי היום יהוה
לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם
אני ידעתי השתקו: ד ויאמר לו אליהו
אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני עד
יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויבאו יריחו: ה ויגשו בני
הנביאים אשר ביריחו אל אלישע לאמר
הידע כי היום יהוה לקח את אדניך
מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי
השתקו: ו ויאמר לו אליהו שב נא פה
כי יהוה שלחני עד הירדן ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם
הנביאים: ז וחמשים איש מבני הנביאים
הלכו ויעמדו מנגד והם שניהם עמדו
על הירדן: ח ואליהו לקח את מעילו
ויגלם ויכה את המים ויחצו הלם
ויעברו שניהם בחרבה: ט והיה כעבר
ואליהו אל אלישע שאל מה אעשה לך
בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע יהי
נא פי שנים ברוחך אליו: י ויאמר
הקשית לשאול אם תראני לקוח מעמך
יהי לך כן ואם לא יהי: יא והיה הם
הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי
אש ויפרידו בין שניהם ויעל אליהו
בסערה השמים: יב ואלישע רואה
ומצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו
ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם
לשני קרעים: יג וירם את מעיל אליהו
אשר נפל מעליו ויסב וישב אלישע
על שפת הירדן: יד ויקח את מעיל
אליהו אשר נפל מעליו ויכה את המים
ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא
ויכו את המים הלם וחצו ויעבר אלישע:
טו וראו בני הנביאים אשר ביריחו
מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע
ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה:
טז ויאמרו אליו הנה נא עם עבדיך
חמשים אנשי חיל יבקשו את אדניך
פן נשאו רוח יהוה ויטלהו אל אחד
ההרים או אל אחד הגאיות ויאמר
אליהם לא תשלחו: יז ויפצרו בו עד
בוש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש
ויבקשו שלשת ימים ולא מצאוהו:
יח ויבא אליו והוא יושב בירחו ויאמר
אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו:
יט ואנשי העיר אמרו אל אדני הנה
נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה
ומים רעים והארץ משכלת: כ ויאמר
הביאו אלי צלוחית חדשה ושימו שם
מלח ויביאו אליו: כא ויצא אל מוצא
המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר
יהוה רפאתי המים האלה לא יהיה
משם עוד מות ומשכלת: כב וירפאו
המים עד היום הזה כדבר אלישע
אשר דבר: כג ויעל משם בית אל
והוא עולה בדרך ונערים קטנים יצאו
מן העיר ויתלעגו בו ויאמרו לו עלה
קרח עלה קרח: כד ויפן אחריו וירא
אתם ויקלל אתם בשם יהוה ותצאנה
שתים דבים מן היער ותבקענה מהם
ארבעים ושנים ילדים: כה וילך משם
אל הר הכרמל וישב משם שמרונה:

21 καὶ ἐὰν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ
λειπόμενοι τῆς καθημερινῆς τροφῆς, 22 εἰπέτω
αὐτοῖς τις ἐξ ὑμῶν· ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε
καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια
τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος; 23 οὕτως καὶ ἡ πίστις,
ἐὰν μὴ ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστιν καθ' ἑαυτήν. 24 ἀλλ'
ἐρεῖ τις· σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν
μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων σου, κἀγώ σοι
δείξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. 25 ὁμοίως
οὐχὶ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ὑποδεξα-
μένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα;

5 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου,
εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα λήψομεθα· 2 πολλὰ γὰρ
πταίομεν ἅπαντες. εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος
τέλειος ἀνήρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸν
σῶμα. 3 εἰ δὲ τῶν ἱππικῶν τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ
στόματα βάλλομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν,
καὶ ὅλον τὸν ἐκείνων ἄγομεν τὸν βίον. 4 ἰδοὺ καὶ
τὰ πλοῖα, τοσαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων
ἐλαυνόμενα, μικρῷ πηδαλίῳ εὐθύνεται ὅπου ἡ ὁρμὴ
τοῦ εὐθύνοντος βούλεται. 5 οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα
μικρὸν μέλος ἐστὶν καὶ μεγαλαυχεῖ. ἰδοὺ ἡλίκον πῦρ
ἡλικον ὕλην ἀναπτεῖ! 6 καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος
τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς
μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸν κόσμον καὶ
φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως ἡμῶν καὶ
φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. 7 πᾶσα γὰρ φύσις
θηρίων καὶ πετεινῶν καὶ ἑρπετῶν καὶ ἐναλίων
δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ,
8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων,
ἀκατάσχετον κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. 9 ἐν
αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κύριον καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ
καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν
θεοῦ γεγονότας· 10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχε-
ται εὐλογία καὶ κατάρα. οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα
οὕτως γίνεσθαι. 11 μὴ ἡ πηγὴ βρύει ἐκ τῆς αὐτῆς
ὀπῆς τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; 12 μὴ δύναται, ἀδελφοί
μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὐδὲ
ἁλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεικνύτω
ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι
σοφίας. 14 εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν καὶ ἐριθείαν ἔχετε
ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε
κατὰ τῆς ἀληθείας· 15 οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἀνω-
θεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης.
16 ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ
πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. 17 ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον
μὲν ἁγνή ἐστιν, εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστὴ
ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἀνυπόκριτος.
18 καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς
ποιοῦσιν εἰρήνην.

6 Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκοῦν
ἐκεῖθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων
ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; 2 θυμοῦσθε καὶ οὐκ ἔχετε·
φονεύετε καὶ ζηλοῦτε καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν·
μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι
ὑμᾶς· 3 αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε διὰ τὸ κακῶς αἰτεῖσθε,
ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. 4 μοιχοὶ καὶ
μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα
τοῦ θεοῦ ἐστιν; ὃς ἐὰν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ
κόσμου, ἐχθρὸς θεοῦ καθίσταται. 5 ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς
ἡ γραφὴ λέγει πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ
κατῴκισεν ἐν ἡμῖν; 6 μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν· διὸ
λέγει· ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν
χάριν. 7 ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ
καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. 8 ἐγγίσατε τῷ θεῷ καὶ ἐγγιεῖ
ὑμῖν. καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε
καρδίας, δίψυχοι. 9 ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε
καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετατραπήτω
καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. 10 ταπεινώθητε ἐνώπιον
κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. ὁ καταλαλῶν
ἀδελφοῦ καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ
νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ
ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κριτής. 12 εἷς ἐστιν νομοθέτης
καὶ κριτὴς ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ
τίς εἶ ὁ κρίνων τὸν πλησίον σου;

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· σήμερον ἢ αὔριον πορευ-
θῶμεν εἰς τὴν δεῖνα πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυ-
τὸν καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδανοῦμεν, 14 οἵτινες
οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν;
ἀτμὶς γὰρ εἶ ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη καὶ ἔπειτα
ἀφανιζομένη· 15 ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· ἐὰν ὁ κύριος
θελήσῃ καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.
16 νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα
ἡ καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν. 17 εἰδότι οὖν καλὸν
ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

7 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ
ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις ὑμῖν.
2 ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν
σητόβρωτα γέγονεν· 3 ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος
κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται
καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. ἐθησαυρίσατε
ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. 4 ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν
τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀφυστερημένος
ἀφ' ὑμῶν κράζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ
ὦτα κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν. 5 ἐσπατήσατε
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐτρυφήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας
ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. 6 κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε
τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας
τοῦ κυρίου. ἰδοὺ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν
τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως λάβῃ πρόϊμον καὶ
ὄψιμον. 8 μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς
καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν.
9 μὴ στενάζετε, ἀδελφοί, κατ' ἀλλήλων, ἵνα μὴ κρι-
θῆτε· ἰδοὺ ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. 10 ὑπόδειγμα
λάβετε, ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας
τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου.
11 ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας· τὴν ὑπομονὴν
Ἰὼβ ἠκούσατε καὶ τὸ τέλος κυρίου εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνος
κύριος καὶ οἰκτίρμων.

12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε
τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον·
ἤτω δὲ τὸ ναὶ ὑμῶν ναὶ καὶ τὸ οὒ οὔ, ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν
πέσητε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. εὐθυμεῖ
τις; ψαλλέτω. 14 ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας καὶ προσευξάσθωσαν
ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου·
15 καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα καὶ
ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· καὶ ἐὰν ἁμαρτίας ἦ πεποιηκώς,
ἀφεθήσεται αὐτῷ. 16 ἐξομολογεῖσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς
ἁμαρτίας καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων ὅπως ἰαθῆτε.
πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. 17 Ἠλίας
ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν καὶ προσευχῇ προσηύξατο
τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς
τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· 18 καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρα-
νὸς ἔδωκεν ὑετὸν καὶ ἡ γῆ ἔβλαστεν τὸν καρπὸν αὐτῆς.
19 Ἀδελφοί μου, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς
ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, 20 γινωσκέτω ὅτι
ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει
ψυχὴν καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. 21 Ἀγαπητοί μου,
ἀναστρέφεσθε ἐν φόβῳ τὸν χρόνον τῆς παροικίας
ὑμῶν, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ
ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς μωρᾶς ὑμῶν ἀναστροφῆς πατρο-
παραδότου, 22 ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου
καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, 23 προεγνωσμένου μὲν πρὸ
καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου
τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοὺς τοιούτους· 24 ὅς ἐστιν
ἐν τῷ πιστεύειν εἰς θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν
ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. 25 τὰς ψυχὰς ὑμῶν
ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν
ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε
ἐκτενῶς, 23 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς
ἀλλὰ ἀφθάρτου διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος
(aiōnios g166)

2 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν κακίαν καὶ πᾶν δόλον καὶ
ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάντας καταλαλιὰς, 2 ὡς
ἄρτι γεννήματα βρέφη τὸν λογικὸν ἄδολον γάλα
ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν,
3 εἴγε ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος. 4 πρὸς ὃν
προσερχόμενοι λίθον ζῶντα, ὑπὸ μὲν ἀνθρώπων
ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον,
5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος
πνευματικὸς, εἰς ἱερατεύμα ἅγιον, ἀνενέγκαι θυσίας
πνευματικὰς εὐπροσδέκτους θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
6 διότι περιέχει γραφή· ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον
ἀκρογωνιαῖον ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων
ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται. 7 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ
τοῖς πιστεύουσιν· ἀπιστοῦσι δὲ λίθος ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας,
8 καὶ λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου·
οἵτινες προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες εἰς ὃ
καὶ ἐτέθησαν. 9 ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν, βασίλειον
ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως
τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσα-
ντος εἰς τὸν θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· 10 οἵτινες ποτὲ
οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ
ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπητοὶ παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπι-
δήμους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν αἵτινες
στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς, 12 τὴν ἀναστροφὴν
ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλα-
λοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων
ἐποπτεύοντες δοξάσωσιν τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον,
εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, 14 εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι'
αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν, ἔπαινον
δὲ ἀγαθοποιῶν· 15 ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ,
ἵνα τῇ ἀγαθοποιΐᾳ φιμοῦτε τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώ-
πων ἄγνοιαν· 16 ὡς ἐλεύθεροι καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα
ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ ὡς δοῦλοι
θεοῦ. 17 πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε,
τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν πάσῃ φόβῳ τοῖς
δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσι, ἀλλὰ
καὶ τοῖς σκολιοῖς. 19 τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν
θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως. 20 ποῖον γὰρ
κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε;
ἀλλὰ εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ ὑπομένετε, τοῦτο χάρις
παρὰ θεῷ. 21 εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς
ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιπὼν ὑπογραμμὸν ἵνα
ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· 22 ὃς ἁμαρτίαν
οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·
23 ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ
ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τοῖς κρίνοντι δικαίως· 24 ὃς
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι
τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι ἰάθητε.
25 ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ νῦν ἐπεστρά-
φητε τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

3 Ὁμοίως γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ,
διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου
κερδηθήσονται, 2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν
ἀναστροφὴν ὑμῶν· 3 ὧν ἔστω οὐχὶ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς
τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων
κοσμος, 4 ἀλλὰ ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος
ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυχίου πνεύματος,
ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές. 5 οὕτως γὰρ
καὶ ποτε αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ θεὸν
ἐκόσμουν ἑαυτὰς ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν,
6 ὡς Σαρρα ὑπήκουεν τῷ Ἀβραὰμ καλοῦσα αὐτὸν κύριον,
ἧς ἐγενήθητε τέκνα ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμε-
νοι μηδεμίαν πτόησιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν,
ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες
τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς εἰς τὸ
μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. 8 Τὸ δὲ τέλος
πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι,
ταπεινόφρονες, 9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ
ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ εὐλογοῦντες,
εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρο-
νομήσητε. 10 ὁ γὰρ θέλων ἀγαπᾶν ζωὴν καὶ ἰδεῖν
ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ καὶ
χείλη τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· 11 ἐκκλινάτω δὲ ἀπὸ
κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθὸν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ
διωξάτω αὐτήν· 12 ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους
καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ κυρίου
ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ καλοῦ ζηλωταὶ
γενήσθε; 14 ἀλλὰ καὶ εἰ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην,
μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ
ταραχθῆτε, 15 κύριον δὲ τὸν Χριστὸν ἁγιάσατε ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἕτοιμοι ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν
παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐλπίδος ὑμῶν
μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου, 16 συνείδησιν ἔχοντες
καλὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλεῖσθε καταισχυνθῶσιν οἱ
ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστρο-
φήν. 17 κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ
θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας· 18 ὅτι
καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθεν, δίκαιος
ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ, θανατω-
θεὶς μὲν σαρκὶ, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι· 19 ἐν ᾧ καὶ
τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν, 20 ἀπει-
θήσασίν ποτε ὅτε ἀπεκδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία
ἐν ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς ἣν
ὀλίγοι, τουτέστιν ὀκτὼ ψυχαὶ διεσώθησαν ὕδατος·
21 ὃ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα οὐ σαρκὸς
ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτη-
μα εἰς θεὸν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, 22 ὃς ἐστιν
ἐν δεξιᾷ θεοῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν, ὑποταγέντων
αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

4 Χριστοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν
ἐννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ πεπαύται
ἁμαρτίας, 2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις
ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι
χρόνον. 3 ἀρκετὸς γὰρ ὁ παρῳχηκὼς χρόνος τὸ βού-
λημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι πορευομένους ἐν ἀσελγείαις,
ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις
εἰδωλολατρείαις· 4 ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων
ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνακρασιν, βλασφη-
μοῦντες· 5 οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. 6 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς
εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ,
ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν· σωφρονήσατε οὖν
καὶ νήψατε εἰς προσευχάς· 8 πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυ-
τοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ κεκτημένοι, ὅτι ἀγάπη καλύπτει
πλῆθος ἁμαρτιῶν· 9 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ
γογγυσμοῦ· 10 ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα εἰς
ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι
ποικίλης χάριτος θεοῦ· 11 εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ·
εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ θεὸς· ἵνα
ἐν πᾶσιν δοξάζηται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν
τὸ κράτος καὶ τὴν δόξαν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ πυρώσει τῇ πρὸς
πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·
13 ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι
χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ
χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι. 14 εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι
Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ
πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασ-
φημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. 15 μὴ γὰρ τις ὑμῶν
πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλο-
τριοεπίσκοπος· 16 εἰ δὲ ὡς χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω,
δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ. 17 ὅτι
καιρὸς τοῦ ἀρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ·
εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων
τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; 18 καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις
σῴζεται, ποῦ φανοῦμαι ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλός;
19 ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ
πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἐν
ἀγαθοποιΐαις.

5 Πρεσβυτέρους οὖν τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ
συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθη-
μάτων ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης
κοινωνός· 2 ποιμάνατε τὸν ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ
μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἑκουσίως κατὰ θεὸν, μηδὲ αἰσχρο-
κερδῶς ἀλλὰ προθύμως, 3 μηδ' ὡς κατακυριεύοντες
τῶν κλήρων ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου·
4 καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν
ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. 5 ὁμοίως νεώτεροι
ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν
ταπεινοφροσύνην ἐγκόμβωσασθε, ὅτι ὑπερηφάνοις
ἀντιτάσσεται ὁ θεὸς, ταπεινοῖς δὲ διδοῖ χάριν.
6 ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ,
ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ· 7 πᾶσαν τὴν μέριμνα-
ν ὑμῶν ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ
ὑμῶν. 8 Νήψατε γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν
διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τινα
καταπιεῖν· 9 ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες
τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι
ἐπιτελεῖσθαι. 10 Ὁ δὲ θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας
ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ, ὀλίγον
παθόντας αὐτὸς καταρτίσει, στηρίξει, σθενώσει,
θεμελιώσει· 11 αὐτῷ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ ὡς λογί-
ζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν
ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ εἰς ἣν στῆτε.
13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ
Μᾶρκος ὁ υἱός μου. 14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλή-
ματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστῷ.

ברכות ג

3 ברוך, חכמי, ברוך לפנים מן הדבר, ברוך לפנים מן הדבר, ברוך לפנים מן הדבר

ירמיה

1 דברי ירמיה בן חלקיה מן הכהנים אשר בענתות בארץ
בנימן: 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה בשלשה עשרה שנה למלכותו: 3 וגם
היה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם
שנת עשתי עשרה שנה צדקיהו בן יאשיהו מלך
יהודה עד גלות ירושלים בחדש החמישי: 4 ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: 5 בטרם אצרך בבטן ידעתיך
ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך:
6 ואמר אהה אדני יהוה הן לא ידעתי כי נער
אנכי: 7 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי
כי אל כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך
תדבר: 8 אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך
נאם יהוה: 9 וישלח יהוה את ידו וינגע על פי
ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: 10 ראה
הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש
ולנתץ ולאבד ולהרס לבנות ולנטע: 11 ויהי דבר
יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל
שקד אנכי רואה: 12 ויאמר יהוה אלי היטב
הראיתה כי שקד אני על דברי לעשתו: 13 ויהי
דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר
סיר נפוח אנכי רואה ומפניו מצפונה: 14 ויאמר
יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארצות:
15 כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפון נאם
יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלים
ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה: 16 ודברתי
משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטירו
לאלהים אחרים ולהשתחות למעשי ידיהם: 17 ואתה
תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר
אנכי מצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם:
18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד
ברזל ולחומות נחושת על כל הארץ למלכי יהודה
לשריה לכהניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך
ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך:
2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 הלוך וקראת באזני
ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה:
3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו
יאשמו רעה תבוא אליהם נאם יהוה: 4 שמעו דבר
יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: 5 כה
אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו
מעלי וילכו אחרי הבל ויהבלו: 6 ולא אמרו איה
יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המולך אתנו
במדבר בארץ ערבה וציה בארץ צחיה ופחת בארץ
לא עבר בה ולא ישב אדם שם: 7 ואביא אתכם
אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ובאתם וטמאתם
את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: 8 הכהנים לא
אמרו איה יהוה והתפשי התורה לא ידעוני
והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי
לא יועילו הלכו: 9 לכן עוד אריב אתכם נאם
יהוה ואת בני בניכם אריב: 10 כי עברו איי כתים
וראו וקדר שלחו מאד והתבוננו עד מאד וראו
הנהיה כזאת: 11 ההמיר גוי אלהים לא אלהים
המה ועמי המירו כבודו תמורת לא יועיל: 12 שמו
שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה:
13 כי שתים עשו עמי אותי עזבו מקור מים חיים
לחצב להם בורות בורות נשברים אשר לא יכילו
המים: 14 הישראל עבד הוא אם יליד בית הוא
מדוע היה לבז: 15 עליו שאגו כפירים נתנו קולם
ויתנו את ארצו לשמה ערים נצתו מאין יושב:
16 גם בני נף ותחפנס רעוך יכרתוך: 17 הלא
זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מולכו
דרך: 18 ועתה מה לך דרך מצרים לשתות מי שיחור
ומה לך דרך אשור לשתות מי נהר: 19 יסרתך
רעתך ומשובתיך תוכחנך דע וראה כי רע ומר
עזבך את יהוה אלהיך ולא היתה יראתי אליך
נאם אדני יהוה צבאות: 20 כי מעולם שברת עלך
נתקת מוסרותיך ואמרת לא אעבר כי על כל גבעה
גבוהה ותחת כל עץ רענן אתה צונח זונה:
21 ואנכי נטעתיך שורק כולו זרע אמת איך נהפכת
לי סורר הגפן נכריה: 22 כי אם תכבסי בנתר
ותרבי לך בורית נכתם עונך לפני אדני נאם
יהוה: 23 איכה תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים
לכי דרכיך בגיא ודעי מה עשית בכרמת רמצת
דרכיך: 24 פרה רגלת מדבר שאפת רוח בתאותה
מי תשיבנה כל מבקשיה לא יעיפו בחדשה
ימצאוה: 25 מנעי רגלך מיחף וגרונך מצמא
ואמרת נואש לא אחיה כי אהבתי זרים ואחריהם
אלך: 26 כבוש בנים בגדו כי אדמתם בגדו
עץ ואבן: 27 אמרים לעץ אבי אתה ולאבן
את ילדתנו כי פנו אלי עורף ולא פנים
ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו: 28 ואיה
אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יוכלו
הושיעך בעת רעתך כי מספר ערי יהודה
אלהיך: 29 מדוע תריבו אלי כולכם פשעתם
בי נאם יהוה: 30 לשוא הכיתי את בניכם
מוסר לא לקחו תאכל חרבכם את נביאיכם
כאריה משחית: 31 דור אתם ראו דבר יהוה
המדבר היה לישראל או לארץ מאפלה
מדוע אמר עמי רדנו לא נבוא עוד אליך:
32 התשכח בתולה עדיה כלה קשריה
ועמי שכחוני ימים אין מספר: 33 מה תיטבי
דרכך לבקש אהבה אף את הרעות למדת
את דרכיך: 34 גם בכנפיך נמצאו נפשות
אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים
כי על כל אלה: 35 כי אמרת נקיתי אך שב
אפו ממני הנני נשפט אתך על אמרך לא חטאתי:
36 מה תתרי מאד לשנות דרכך גם מן מצרים
תבושי כאשר בושת מאת אשור: 37 גם מאת
זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה
במבטחיך ולא תצלחי בהם:

ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪܬܝ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܬܩܛܠܝܢ ܠܡܝܬܐ ܐܠܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ
25 ܘܐܦܠܘ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܬܬܩܛܠܘܢ ܠܡܝܬܐ ܐܠܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ
ܗܟܝܠܝܢ ܕܢܬܩܛܠܘܢ ܠܡܝܬܐ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ
26 ܕܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ
27 ܠܡ ܕܢܬܩܛܠ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ
ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ
28 ܕܢ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ
ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ
29 ܠܡ ܕܢܬܩܛܠ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ
30 ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ
ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ
31 ܠܡܝܬ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܡܝܬܐ

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין
פארן ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב
2 אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד
קדש ברנע 3 ויהי בארבעים שנה באחד
עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אליהם
4 אחרי הכותו את סיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן
אשר יושב בעשתרות באדרעי 5 בעבר
הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את
התורה הזאת לאמר 6 יהוה אלהינו דבר
אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר
הזה 7 פנו וסעו לכם ובאתם הר האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב
ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדל נהר פרת 8 ראו נתתי לפניכם את
הארץ בואו וירשו את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם ולזרעם אחריהם 9 ואדבר
אליכם בעת ההיא לאמר לא אוכל לבדי
לשאת אתכם 10 יהוה אלהיכם הרבה
אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב
11 יהוה אלהי אבתיכם יסף עליכם ככם
אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם
12 איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם
וריבכם 13 הבו לכם אנשים חכמים
ונבונים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם
14 ותענו אתי ותאמרו הדבר אשר דברת
לעשות טוב 15 ואקח את ראשי שבטיכם
אנשים חכמים וידעים ואתן אותם בראשיכם
שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים
ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם 16 ואצו
את שפטיכם לאמר שמע בין אחיכם
ושפטתם צדק בין איש לאחיו ובין גרו
17 לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול
לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי
ושמעתיו 18 ואצו אתכם בעת ההיא את
כל הדברים אשר תעשון 19 ונסע מחרב
ונלך את כל המדבר הגדול והנורא הזה
אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה
יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע
20 ואמר אליכם באתם עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו 21 ראה נתן
יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך אליך אל
תירא ואל תחת 22 וקרבתם אלי כלכם
ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו
את הארץ וישיבו אתנו דבר את הדרך
אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן
23 וייטב בעיני הדבר לשלח מכם שנים
עשר אנשים איש אחד לשבט 24 ויפנו
ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו
אתו 25 ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו
אלינו ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה
אלהינו נתן לנו 26 ולא אביתם לעלות
ותמרו את פי יהוה אלהיכם 27 ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשמידנו 28 אנה אנחנו עלים
אחינו המסו לבבנו לאמר עם גדול ורם
מאתנו ערים גדלות ובצורות בשמים
וגם בני ענק ראינו שם 29 ואמר אליכם
לא תערצון ולא תיראון מהם 30 יהוה
אלהיכם הולך לפניכם הוא ילחם אתכם
ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם
31 ובמדבר אשר ראיתה אשר נשאך יהוה
אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך
אשר הלכתם עד בואכם עד המקום הזה
32 ובדבר הזה אינכם מאמינים ליהוה
אלהיכם 33 ההולך לפניכם בדרך לתור
לכם מקום לחניתכם באש לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם
34 ויהוה שמע את קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר 35 אם יראה איש באנשים
האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה
אשר נשבעתי לתת לאבתיכם 36 זולתי
כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את
הארץ אשר דרך בה ולבניו יען מלא
אחרי יהוה 37 וגם בי התעבר יהוה
בגלל דבריכם לאמר גם אתה לא תבא
שמה 38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא
יבא שמה חזק אתו כי הוא ינחיל את
ישראל 39 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה
ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע הם
יבאו שמה ולהם אתננה ויירשוה 40 ואתם
פנו לכם וסעו המדבר דרך ים סוף
ויאמר אלי עוד אתכם אמרתי אתכם אמר
לאמר אל תגעו בגבול בני עשו הרים
41 ויען ויאמר אלי יש עוד בגבולכם
ארמה אל תגעו בה כי לא אתן לכם מארצם
עד מדרס כף רגל כי ליעשו נתתי הר
שעיר 42 ויאמר יהוה אלי אמר אליהם
לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
פן תנגפו לפני אויביכם 43 ואדבר
אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה
ותזדו אל ההר 44 ויצא האמרי היושב
בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כדברי
הדבורים ויכתוכם בשעיר עד חרמה
45 ותשבו בכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
בקולכם ולא האזין אליכם 46 ותשבו
בקדש ימים רבים כימי אשר ישבתם

28 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות
ודי זהב 2 אחד עשר יום מחורב דרך
הר שעיר עד קדש ברנע 3 ויהי בארבעים
שנה באחד עשר חדש באחד לחדש דבר
משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
אתו אליהם 4 אחרי הכותו את סיחן
מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג
מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי
5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה
באר את התורה הזאת לאמר 6 יהוה
אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם
שבת בהר הזה 7 פנו וסעו לכם ובאתם
הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר
ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני
והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת
8 ראו נתתי לפניכם את הארץ בואו
וירשו את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם ולזרעם אחריהם 9 ואדבר
אליכם בעת ההיא לאמר לא אוכל לבדי
לשאת אתכם 10 יהוה אלהיכם הרבה
אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב
11 יהוה אלהי אבתיכם יסף עליכם ככם
אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם
12 איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם
וריבכם 13 הבו לכם אנשים חכמים
ונבונים וידעים לשבטיכם ואשימם
בראשיכם 14 ותענו אתי ותאמרו הדבר
אשר דברת לעשות טוב 15 ואקח את
ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים
ואתן אותם בראשיכם שרי אלפים
ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות
ושטרים לשבטיכם 16 ואצו את שפטיכם
לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק
בין איש לאחיו ובין גרו 17 לא תכירו
פנים במשפט כקטן כגדול לא תגורו
מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי
ושמעתיו 18 ואצו אתכם בעת ההיא את
כל הדברים אשר תעשון 19 ונסע מחרב
ונלך את כל המדבר הגדול והנורא הזה
אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה
יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע
20 ואמר אליכם באתם עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו 21 ראה נתן
יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך אליך אל
תירא ואל תחת 22 וקרבתם אלי כלכם
ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו
את הארץ וישיבו אתנו דבר את הדרך
אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן
23 וייטב בעיני הדבר לשלח מכם שנים
עשר אנשים איש אחד לשבט 24 ויפנו
ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו
אתו 25 ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו
אלינו ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה
אלהינו נתן לנו 26 ולא אביתם לעלות
ותמרו את פי יהוה אלהיכם 27 ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשמידנו 28 אנה אנחנו עלים
אחינו המסו לבבנו לאמר עם גדול ורם
מאתנו ערים גדלות ובצורות בשמים
וגם בני ענק ראינו שם 29 ואמר אליכם
לא תערצון ולא תיראון מהם 30 יהוה
אלהיכם הולך לפניכם הוא ילחם אתכם
ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם
31 ובמדבר אשר ראיתה אשר נשאך יהוה
אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך
אשר הלכתם עד בואכם עד המקום הזה
32 ובדבר הזה אינכם מאמינים ליהוה
אלהיכם 33 ההולך לפניכם בדרך לתור
לכם מקום לחניתכם באש לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם
34 ויהוה שמע את קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר 35 אם יראה איש באנשים
האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה
אשר נשבעתי לתת לאבתיכם 36 זולתי
כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את
הארץ אשר דרך בה ולבניו יען מלא
אחרי יהוה 37 וגם בי התעבר יהוה
בגלל דבריכם לאמר גם אתה לא תבא
שמה 38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא
יבא שמה חזק אתו כי הוא ינחיל את
ישראל 39 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה
ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע הם
יבאו שמה ולהם אתננה ויירשוה 40 ואתם
פנו לכם וסעו המדבר דרך ים סוף
ויאמר אלי עוד אתכם אמרתי אתכם אמר
לאמר אל תגעו בגבול בני עשו הרים
41 ויען ויאמר אלי יש עוד בגבולכם
ארמה אל תגעו בה כי לא אתן לכם מארצם
עד מדרס כף רגל כי ליעשו נתתי הר
שעיר 42 ויאמר יהוה אלי אמר אליהם
לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
פן תנגפו לפני אויביכם 43 ואדבר
אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה
ותזדו אל ההר 44 ויצא האמרי היושב
בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כדברי
הדבורים ויכתוכם בשעיר עד חרמה
45 ותשבו בכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
בקולכם ולא האזין אליכם 46 ותשבו
בקדש ימים רבים כימי אשר ישבתם

ויבא אל בית אביו ויגד לאחיו ויקחו
אנשי העיר אליו כמו אמש שלשת
ימים ויבקשו את האתנות ולא מצאו
ויבאו אל בית אביגיל האשה לאמר
הבא בא שאול ויבקש לבקש את דוד
ויאמר אביגיל אל שאול הנה שלח
דוד מלאכים מן המדבר לברך את
אדוננו ויתיצב הוא מרחוק ויבא
המלאכים אל דוד לאמר כדברים
האלה אשר דבר אביגיל ויאמר דוד
אל אנשיו חגרו איש חרבו ויחגרו
איש חרבו גם דוד חגר חרבו ויעל
אחרי דוד כמאתים איש וישב מאתים
על הכלים ואיש אשר ירד אל המלחמה
ויהי כי שמע נער אחד מנערי אביגיל
לאמר הנה שלח דוד מלאכים מן
המדבר לברך את אדוננו ויתעבר
בהם ואנשי הטובים היו אלינו ולא
הכלמנו ולא פקדנו מכל אשר
התהלכנו אתם בהיותנו בשדה
הם חומה היו עלינו גם לילה גם
יומם כל הימים אשר היינו עמם
רעים צאן ועתה דע ושאי מה
תעשי כי כלתה הרעה אל אדוננו
ואל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר
אל אביגיל אשת נבל לאמר הלא
הנה דוד שלח מלאכים מן המדבר
לברך את אדוננו ויתעבר בהם
ויבא דוד אל אביגיל אל הבית
לאמר אל תיראי כי אם אל אנשי
בליעל אל נבל שם כי כשמו כן הוא
נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך
לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת
ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך
יען עצרך יהוה מבוא דמים ומושע
ידך ועתה יהי כנבל אויבי ומבקשי
רע לאדני ועתה הברכה אשר הביאה
שפחתך לאדני ונתן לנערים המהלכים
לרגלי אדני ונא סלח לפשע אמתך
כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן
כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורע
לא נמצא בך מימיך ויקם אדם
לרדפך ולבקש את נפשך והיתה
נפש אדני צרורה בצרור החיים
את יהוה אלהיך והנפש אויביך
יקלענה בתוך כף הקלע ויהי
בהיות יהוה לאדני כטובתך אשר
דבר אודתך ונתן אותך לנגיד על
ישראל ולא יהיה זאת לך פוקת
לב ולמכשול לב לדם חנם ולהושע
אדני לו ויטב יהוה לאדני והזכרת
את אמתך ויאמר דוד אל אביגיל
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך
היום לקראתי וברוך טעמך וברוכה
את אשר כלאתי מדם לבלתי הושע
לי יד אדני ואם לא חיה יהוה אלהי
ישראל אשר עכבני מרעתך כי אם
לא נותרת לנבל עד אור בקר מרביצי
קיר ויקח דוד מידה את אשר הביאה
לו ידה ויאמר לה לכי לשלום עלי
ביתך ראה שמעתי בקולך ואשא
פניך ותבא אביגיל אל נבל והנה
לו משתה בביתו כמשתה המלך
ולב נבל טוב עליו והוא שכור מאד
ולא הגידה לו דבר קטן ועד אור
הבקר ויהי בבקר אחרי צאת היין
מנבל ותגד לו אשתו את הדברים
האלה ותפג לבו בקרבו והוא היה
לאבן ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה
את נבל וימת ויראו דוד כי מת נבל
ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב
חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך
מרע ורעת נבל השיב יהוה בראשו
ויבא דוד לדבר אל אביגיל לקחתה
לו לאשה ויבאו עבדי דוד אל אביגיל
הכרמלה וידברו אליה לאמר לאמר
דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה
ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר
הנה אמתך לשפחה לרחץ את רגלי
עבדי אדני ותמהר אביגיל ותקם
ותרכב על האתון וחמש נערותיה
הלכנה לרגלה ותלך אחרי מלאכי
דוד ותהי לו לאשה גם אחינעם
היזרעאלית היתה נשים שתיהן
ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד
לפלטי בן לישי אשר מגלים

27 ויאמר דוד בלבו אספה יום
אחד ביד שאול אין לי טוב כי אם
המלט אמלט אל ארץ פלשתים
ונואש משאול לבקשו עוד בכל
גבול ישראל ונמלטתי מידו ויקם
דוד ויעבר הוא ושש מאות האנשים
אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך
גת ויתישבו דוד ואנשיו איש וביתו
עם נשיו דוד ושתי נשי אביגיל
היזרעאלית ואבגיל אשת נבל
הכרמלי ויגד לשאול כי ברח דוד
גתה ולא יסף עוד בקשתו ויאמר
דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן
בעיניך יתן לי מקום בארי השדה
ואשבה שם ולמה יגור עבדך עמך
בעיר הממלכה ויתן לו אכיש ביום
ההוא את צקלג על כן היתה צקלג
למלכי יהודה עד היום הזה ויהי
מספר הימים אשר יגור דוד בשדה
פלשתים ימים ארבעה חדשים
ויעל דוד ואנשיו ויפשטו את
הגשורי והגרזי והעמלקי כי הם
יושבים מעולם בבואך שורה ועד
ארץ מצרים ויך הארץ לא יחיה
איש וגמל ולקח צאן ובקר וחמרים
ומלבשים ושב ויבא אל אכיש
ויאמר אכיש אל מי פשטתם היום
ויאמר דוד אל נגב יהודה ואל נגב
הירחמאלי ואל נגב הקיני לא
אחיה איש וגברת לבלתי הביא
אל גת פן יגידו לאמר אל תגידו
לאמר אל אשדוד פן יגילו בנות
פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים
ויאמר אכיש אל דוד אמון יאמן
בעמו בישראל ויהי לי לעבד עולם
ויהי בימים האלה ויקבצו פלשתים
את מחנותם לצבא להלחם עם
ישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע
תדע אתה וגם אנשיך אתי בחיל
ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה
תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר
אכיש אל דוד לכן אשימך לשמר
ראשי כל הימים ושמואל מת
ויספדו לו כל ישראל ויקברו
בהרמה עירו ושאול הסיר
האבות והידענים מן הארץ
ויתקבצו פלשתים ויבאו ויחנו
בשונם ואת שאול אסף כל
ישראל ויחנו בגלבע ויראו
מחנה פלשתים ויירא שאול
ויחרד לבו מאד וישאל שאול
ביהוה ולא ענהו יהוה גם
בחלמות גם באורים גם בנביאים
ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי
אשת בעלת אוב ואלכה אליה
ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו
הנה אשת בעלת אוב בעין דור
ויתחלף שאול ויתלבש בגדים
אחרים וילך הוא ושני אנשים
עמו ויבאו אל האשה לילה
ויאמר קסמי נא לי באוב והעלי
לי את אשר אמר אליך ותאמר
האשה אל שאול הן אתה ידעת
את אשר עשה שאול אשר הכרית
אבות הידענים מן הארץ ולמה
אתה מתנקש בנפשי להמיתני
וישבע לה שאול ביהוה לאמר
חי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה
ותאמר האשה אל שאול את מי
אעלה לך ויאמר שמואל העלי
לי ותרא האשה את שמואל
ותזעק בקול גדול ותדבר האשה
אל שאול לאמר למה רמיתה את
נפשי ויאמר לה המלך אל תיראי
כי מה ראית ותאמר האשה אל
שאול אלהים ראיתי עלים מן
הארץ ויאמר לה מה תארו ותאמר
איש זקן עולה ועטה מעיל
ויכר שאול כי שמואל הוא
ויקד אפים ארצה וישתחו ויאמר
שמואל אל שאול למה הרגזתני
להעלות אותי ויאמר שאול צר לי
מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים
סר מעלי ולא ענני עוד גם
בנביאים גם בחלמות ואקרא לך
להודיעני מה אעשה ויאמר שמואל
ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך
והיה עמך ויעש יהוה לו כאשר
דבר ביד שמואל ויקרע יהוה
הממלכה מידך ונתנה לרעך לדוד
כאשר לא שמעת בקול יהוה ואף
לא עשית חרון אפו בעמלק על כן
הדבר הזה עליך ויתן יהוה גם
את ישראל עמך ביד פלשתים
ומחר אתה ובניך עמדי ואף
מחנה ישראל יתן יהוה ביד
פלשתים ומהר שאול נפל תכף
ארכו מן הארץ וגם כל דבריו
לא הוסיף כח לתת בתוכו רוח
עוד כי אם אמרו אל אביגיל
אשת נבל לאמר הנה עבדיך
אנשי חיל הם אשר היו אתנו
בשדה לא הכלמנו ולא פקדנו
מכל אשר התהלכנו אתם בהיותנו
בשדה הם חומה היו עלינו גם
לילה גם יומם כל הימים אשר
היינו עמם רעים צאן ועתה
דעי וראי מה תעשי כי כלתה
הרעה אל אדוננו ואל כל ביתו
והוא בן בליעל מדבר אל אביגיל
אשת נבל לאמר הלא הנה דוד
שלח מלאכים מן המדבר לברך
את אדוננו ויתעבר בהם ויבא
דוד אל אביגיל אל הבית לאמר
אל תיראי כי אם אל אנשי בליעל
אל נבל שם כי כשמו כן הוא
נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך
לא ראיתי את נערי אדני אשר
שלחת ועתה אדני חי יהוה וחי
נפשך יען עצרך יהוה מבוא דמים
ומושע ידך ועתה יהי כנבל אויבי
ומבקשי רע לאדני ועתה הברכה
אשר הביאה שפחתך לאדני ונתן
לנערים המהלכים לרגלי אדני
ונא סלח לפשע אמתך כי עשה
יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי
מלחמות יהוה אדני נלחם ורע
לא נמצא בך מימיך ויקם אדם
לרדפך ולבקש את נפשך והיתה
נפש אדני צרורה בצרור החיים
את יהוה אלהיך והנפש אויביך
יקלענה בתוך כף הקלע ויהי
בהיות יהוה לאדני כטובתך אשר
דבר אודתך ונתן אותך לנגיד על
ישראל ולא יהיה זאת לך פוקת
לב ולמכשול לב לדם חנם ולהושע
אדני לו ויטב יהוה לאדני והזכרת
את אמתך ויאמר דוד אל אביגיל
ברוך יהוה אשר שלחך היום לקראתי
וברוך טעמך וברוכה את אשר כלאתי
מדם לבלתי הושע לי יד אדני ואם
לא חיה יהוה אלהי ישראל אשר
עכבני מרעתך כי אם לא נותרת
לנבל עד אור בקר מרביצי קיר
ויקח דוד מידה את אשר הביאה
לו ידה ויאמר לה לכי לשלום עלי
ביתך ראה שמעתי בקולך ואשא
פניך ותבא אביגיל אל נבל והנה
לו משתה בביתו כמשתה המלך
ולב נבל טוב עליו והוא שכור מאד
ולא הגידה לו דבר קטן ועד אור
הבקר ויהי בבקר אחרי צאת היין
מנבל ותגד לו אשתו את הדברים
האלה ותפג לבו בקרבו והוא היה
לאבן ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה
את נבל וימת ויראו דוד כי מת נבל
ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב
חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך
מרע ורעת נבל השיב יהוה בראשו
ויבא דוד לדבר אל אביגיל לקחתה
לו לאשה ויבאו עבדי דוד אל אביגיל
הכרמלה וידברו אליה לאמר לאמר
דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה
ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר
הנה אמתך לשפחה לרחץ את רגלי
עבדי אדני ותמהר אביגיל ותקם
ותרכב על האתון וחמש נערותיה
הלכנה לרגלה ותלך אחרי מלאכי
דוד ותהי לו לאשה גם אחינעם
היזרעאלית היתה נשים שתיהן
ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד
לפלטי בן לישי אשר מגלים

بعد 11 تو هستید بیگانه که خدای یهوه را دوست می‌دارد
و با دختر خدای بیگانه ازدواج می‌کند. 12 یهوه
مردی را که چنین کاری می‌کند، چه بیدار و چه
هوشیار، از خیمه‌های یعقوب و نزد خدای
لشکرها نابود خواهد کرد. 13 باز دومین کاری
که می‌کنید این است: قربانگاه یهوه را
با اشک‌ها و گریه و ناله می‌پوشانید، زیرا
دیگر به هدیه‌ها نگاه نمی‌کند و از دست
شما چیزی را با رضایت نمی‌پذیرد. 14 شما
می‌پرسید چرا. زیرا یهوه میان شما و
زن جوانی که با او پیمان بستید شاهد است،
زنی که شریک زندگی و همسر شماست.
15 مگر نه این است که خدا یک نفر را
آفرید، با روح و جان زنده؟ و چرا یک
نفر؟ زیرا خدا نسلی پاک می‌خواهد.
پس مراقب روح خود باشید و با زن
جوانی که با او پیمان بستید خیانت نکنید.
16 زیرا یهوه خدای اسرائیل می‌گوید
که از طلاق و از پوشاندن ظلم با لباس
می‌متنفر است. پس مراقب روح خود
باشید و خیانت نکنید. 17 شما یهوه را
با سخن‌هایتان خسته کرده‌اید. اما
می‌پرسید چه کار کرده‌ایم؟ وقتی
می‌گویید هر کسی که بدی می‌کند در
چشم یهوه خوب است و به او خوشحال
می‌گوید، یا وقتی می‌گویید خدای
عدالت کجاست، شما او را خسته
می‌کنید.

25

بعد 1 روز داوری فرا می‌رسد
که همه چیز مانند کوره می‌سوزد. در آن
روز همه متکبران و همه بدکاران مانند
کاه می‌شوند. 2 اما برای شما که
نام من را می‌ترسید، آفتاب عدالت
طلوع می‌کند و در بال‌هایش شفا
است. شما بیرون می‌روید و مانند
گوساله‌های پرورش‌یافته در آزادی
می‌پرید. 3 و شما بدکاران را
زیر پایتان می‌کوبید، زیرا در روزی
که من کار می‌کنم، آنان خاکستر
زیر پای شما خواهند بود. 4 به یاد
داشته باشید شریعت بندگی من
موسی را که در حوریب برای تمام
اسرائیل فرمان دادم، یعنی قوانین
و داوری‌ها را. 5 اینک من ایلیای
نبی را پیش از آمدن روز بزرگ و
ترسناک یهوه می‌فرستم. 6 او دل
پدران را به فرزندان و دل فرزندان
را به پدرانشان برمی‌گرداند، مبادا
من بیایم و زمین را نابود کنم.

بعد 7 خدا به موسی گفت: این
قوانین و داوری‌ها را به بنی‌اسرائیل
بگو. 8 اگر کسی گاو یا گوسفند
دزدید و آن را کشت یا فروخت،
باید پنج برابر آن را بدهد. 9 اگر
دزد در حال حفر دیوار گرفته
شد و با ضربه کشته شد، خون
او بر گردن خودش است. 10 اگر
خورشید بعد از طلوع او را دید،
خون او بر گردن کسی است که
او را کشته است. دزد باید تمام
دارایی‌اش را پس بدهد و اگر
چیزی ندارد، خودش برده
می‌شود. 11 اگر گاو یا الاغ
یا گوسفند گم شد و صاحبش
آن را پیدا کرد، نباید بگوید
که من ندیدم. 12 اگر کسی
امانتی را از همسایه‌اش
گرفت و آن امانت در دست
او خراب شد یا دزدیده
شد، باید به صاحبش
جبران کند. 13 اگر
صاحبش در غیاب
او بود، باید
ثابت کند
که او
دزد
نیست.
14 اگر
گاو یا
الاغ
یا گوسفند
از کسی
قرض
گرفته
شد و
صاحبش
در غیاب
او بود،
باید
جبران
کند.
15 اگر
صاحبش
در غیاب
او بود
و آن
امانت
به
اجاره
داده
شده
بود،
باید
اجاره
را
بدهد.
16 اگر
دختری
که
هنوز
ازدواج
نکرده
است
فریب
خورد
و
با
او
خوابید،
باید
مهریه
او
را
بدهد
و
او
را
به
همسری
بگیرد.
17 اگر
پدر
دختر
نمی‌خواست
او
را
به
تو
بدهد،
باید
مهریه
را
بدهد
و
او
را
بگیرد.
18 جادوگر
را
نباید
زنده
بگذارید.
19 هر
کسی
که
با
حیوان
بخوابد
باید
کشته
شود.
20 هر
کسی
که
برای
خدایان
دیگر
قربانی
کند
و
نه
برای
یهوه،
باید
نابود
شود.
21 و
شما
نباید
به
غریبه
ظلم
کنید
و
او
را
آزار
دهید،
زیرا
شما
در
مصر
غریبه
بودید.
22 هر
بیوه
و
یتیمی
را
آزار
ندهید.
23 اگر
آنان
را
آزار
دهید
و
آنان
به
من
فریاد
بزنند،
من
فریاد
آنان
را
می‌شنوم.
24 خشم
من
برافروخته
می‌شود
و
شما
را
با
شمشیر
می‌کشم
و
زنان
شما
بیوه
و
فرزندان
شما
یتیم
می‌شوند.
25 اگر
به
یکی
از
فقرای
قوم
من
که
نزد
شما
است
قرض
دادید،
مانند
رباخوار
با
او
رفتار
نکنید
و
سود
از
او
نگیرید.
26 اگر
لباس
یکی
را
گرو
گرفتید،
باید
آن
را
تا
غروب
آفتاب
به
او
برگردانید.
27 زیرا
تنها
لباس
او
است
که
روی
بدنش
است
و
با
آن
می‌خوابد.
اگر
او
فریاد
بزند،
من
می‌شنوم
و
من
مهربان
هستم.
28 به
قاضیان
بد
نگویید
و
به
رهبران
قوم
خود
فحش
ندهید.
29 شما
باید
از
من
بترسید
و
از
خدای
خود
اطاعت
کنید.
من
یهوه
هستم.
30 شما
باید
اولین
محصول
زمین
و
اولین
بچه
گوسفند
و
گاو
را
به
من
بدهید.
31 شما
باید
مقدس
باشید
و
گوشت
حیوانی
که
در
صحرا
پاره
شده
است
را
نخورید.
بگذارید
آن
را
سگ‌ها
بخورند.

26

اگر
کسی
با
زن
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد
و
چشمه
او
را
باز
کرد،
هر
دو
باید
از
قوم
خود
بیرون
بروند.
2 اگر
کسی
با
زن
همسایه
خود
خوابید
و
او
را
آلوده
کرد،
هر
دو
باید
کشته
شوند.
3 اگر
مردی
با
دختر
و
مادر
او
خوابید،
آن
مرد
باید
سوزانده
شود.
4 اگر
مردی
با
خواهر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
5 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
6 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
7 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
8 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
9 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
10 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
11 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
12 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
13 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
14 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
15 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
16 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
17 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
18 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
19 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
20 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
21 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
22 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
23 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
24 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
25 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
26 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.
27 اگر
مردی
با
زن
برادر
خود
خوابید
و
او
را
برهنه
کرد،
آن
مرد
باید
کشته
شود.

אל תבא אל בית אביך ואל בית אמך
כי דברו בם אנשי עיר מגורך
28 אשר הם לך לאלהים
אל תבא אל בית אביך ואל בית אמך
כי דברו בם אנשי עיר מגורך
29 ויקם אביך בבקר
ואמך ואחיך ואחותך
ובכו אל אנשי עיר מגורך
30 אמר אליהם
אם אין אתם רוצים לקבל אותי
אל תבואו אל בית אביך ואל בית אמך
אל תבואו אל בית אחיך ואל בית אחותך
אל תבואו אל בית אנשי עיר מגורך
אל תבואו אל בית אנשי עיר מגורך
אל תבואו אל בית אנשי עיר מגור

ויאמר אלהים אל־נח לך־לך מן־
התבה אתה ואשתך ובניך ונשי
בניך אתך׃ 19 כל־החיה אשר־אתך
מכל־בשר מן־העוף ומן־הבהמה
ומכל־הרמש הרמש על־הארץ
יצא אתך ישרצו בארץ ופרו
ורבו על־הארץ׃ 20 ונח בן־שש
מאות שנה והמבול היה מים
על־הארץ׃ 21 ויבא נח ובניו
ואשתו ונשי־בניו אתו אל־התבה
מפני מי המבול׃ 22 מן־הבהמה
הטהורה ומן־הבהמה אשר לא
טהורה ומן־העוף ומכל אשר
רמש על־האדמה׃ 23 שנים שנים
באו אל־נח אל־התבה זכר ונקבה
כאשר צוה אלהים את־נח׃
24 ויהי המבול מים על־הארץ
ארבעים יום׃ 1 ויזכר אלהים
את־נח וכל־החיה וכל־הבהמה
אשר אתו בתבה ויעבר אלהים
רוח על־הארץ וישכו המים׃
2 ונסכרו מעינות תהום וארבת
השמים ויכלא הגשם מן־השמים׃
3 וישובו המים מעל הארץ
הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה
חמשים יום׃ 4 ותנח התבה
בחדש השביעי בשבעה עשר
יום לחדש על הרי אררט׃
5 והמים היו הלוך וחסור עד
החדש העשירי בעשירי נראו
ראשי ההרים׃ 6 ויהי מקץ
ארבעים יום ויפתח נח את־
חלון התבה אשר עשה׃
7 וישלח את־הערב ויצא יצוא
ושוב עד־יבשת המים מעל
הארץ׃ 8 וישלח את־היונה
מאתו לראות הקלו המים
מפני פני האדמה׃ 9 ולא־מצאה
היונה מנוח לכף רגלה ותשב
אליו אל־התבה כי־מים על־פני
כל־הארץ ויושט ידו ויקח אתה
ויבא אתה אליו אל־התבה׃
10 ויחל עוד שבעת ימים
אחרים ויסף שלח את־היונה
מן־התבה׃ 11 ותבא אליו היונה
לעת ערב והנה עלה־זית טרף
בפיה וידע נח כי־קלו המים
מעל הארץ׃ 12 ויחל עוד שבעת
ימים אחרים ויסף שלח את־
היונה ולא־יסף שבת אליו עוד׃
13 ויהי באחת ושש מאות שנה
לנח בראשון באחד לחדש
חרבו המים מעל הארץ ויסר נח
את־מכסה התבה וירא והנה חרבו
פני האדמה׃ 14 ובחדש השני
בשבעה ועשרים יום לחדש
יבשה הארץ׃ 15 וידבר אלהים
אל־נח לאמר׃ 16 צא מן־התבה
אתה ואשתך ובניך ונשי בניך
אתך׃ 17 כל־החיה אשר־אתך
מכל־בשר בעוף ובבהמה
ובכל־הרמש הרמש על־הארץ
הוצא אתך ושרצו בארץ
ופרו ורבו על־הארץ׃
18 ויצא נח ובניו ואשתו
ונשי־בניו אתו׃ 19 כל־
החיה כל־הרמש וכל־העוף
כל־רומש על־האדמה למשפחתיהם
יצאו מן־התבה׃ 20 ויבן נח
מזבח ליהוה ויקח מכל
הבהמה הטהורה ומכל
העוף הטהור ויעל עלות
במזבח׃ 21 וירח יהוה
את־ריח הניחח ויאמר יהוה
אל־לבו לא־אסף עוד לקלל
את־האדמה בעבור האדם
כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא־אסף עוד להכות את־כל־
החי כאשר עשיתי׃
22 עד כל־ימי הארץ זרע
וקציר וקר וחם וקיץ וחרף
לא ישבתו׃ 1 ויברך אלהים
את־נח ואת־בניו ויאמר להם
פרו ורבו ומלאו את־הארץ׃
2 ומוראכם וחתכם יהיה
על כל־חית הארץ ועל כל־
עוף השמים בכל אשר תרמש
האדמה ובכל דגי הים בידכם
נתנו׃ 3 כל־רמש אשר הוא חי
לכם יהיה לאכלה כירק עשב
נתתי לכם את־כל׃
4 רק בשר בנפשו דמו לא
תאכלו׃ 5 ואך את־דמכם
לנפשתיכם אדרש מיד כל
חיה אדרשנו ומיד האדם
איש אחיו אדרש את־נפש
האדם׃ 6 שפך דם האדם
באדם דמו ישפך כי בצלם
אלהים עשה את־האדם׃
7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ
ורבו־בה׃ 8 ויאמר אלהים
אל־נח ואל־בניו אתו לאמר׃
9 והנני מקים את־בריתי
אתכם ועם־זרעכם אחרי׃
10 ואת כל־נפש החיה אשר
אתכם בעוף בבהמה ובכל־
חית הארץ אתכם מכל יצאי
התבה לכל חית הארץ׃
11 והקמתי את־בריתי אתכם
ולא־יכרתו כל־בשר עוד
ממי המבול ולא־יהיה עוד
מבול לשחת הארץ׃
12 ויאמר אלהים זאת אות־
הברית אשר אני נתן ביני
וביניכם ובין כל־נפש חיה
אשר אתכם לדרתם עולם׃
13 את־קשתי נתתי בענן
והיתה לאות ברית ביני
וביני הארץ׃ 14 והיה בעננו
עב על־הארץ והיתה הקשת
בענן׃ 15 וזכרתי את־בריתי
אשר ביני וביניכם ובין כל־
נפש חיה בכל־בשר ולא־יהיו
המים למבול לשחת כל־בשר׃
16 והיתה הקשת בענן
וראיתי לזכר ברית עולם
בין אלהים ובין כל־נפש חיה
בכל־בשר אשר על־הארץ׃
17 ויאמר אלהים אל־נח
זאת אות־הברית אשר הקמתי
ביני וביני כל־בשר אשר
על־הארץ׃ 18 ויהי בני־נח
היצאים מן־התבה שם וחם
ויפת וחם הוא אבי כנען׃
19 שלשה אלה בני־נח ומאלה
נפצה כל־הארץ׃ 20 ויחל
נח איש האדמה ונטע כרם׃
21 וישת מן־היין וישכר
ויתגל בתוך אהלה׃
22 וירא חם אבי כנען את־
ערות אביו ויגד לשני־אחיו
בחוץ׃ 23 ויקח שם ויפת
את־השלמה וישימו על־שכם
שניהם וילכו אחרנית
ויכסו את־ערות אביהם
ופניהם אחרנית וערות אביהם
לא ראו׃ 24 ויקץ נח מיינו
וידע את אשר־עשה לו בנו
הקטן׃ 25 ויאמר ארור כנען
עבד עבדים יהיה לאחיו׃
26 ויאמר ברוך יהוה אלהי
שם ויהי כנען עבד למו׃
27 יפת אלהים ליפת
וישכן באהלי שם והי כנען
עבד למו׃ 28 ויחי נח אחרי
המבול שלש מאות שנה
וחמשים שנה׃ 29 ויהי כל־
ימי נח תשע מאות שנה
וחמשים שנה וימת׃
30 ואלה תולדת שם שם
בן־מאת שנה והוליד את־
ארפכשד שנתים אחר המבול׃
31 ויחי ארפכשד אחרי
הולידו את־שלח שלשים
שנה וחמש מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ 32 ויהי
כל־ימי שלח שלשים שנה
ומאתים שנה ויולד את־עבר׃
1 ויחי עבר אחרי הולידו
את־פלג שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ 2 ויחי כל־
ימי פלג לדתו מאתים
שנה ושלשים שנה ומאת
שנה׃ 3 ויחי רעו אחרי
הולידו את־שרוג שתים
ושלשים שנה ומאתים
שנה ויולד בנים ובנות׃
4 ויחי שרוג שלשים ושתים
שנה ומאתים שנה ויולד
את־נחור׃ 5 ויחי שרוג
אחרי הולידו את־נחור
מאתים שנה ויולד בנים
ובנות׃ 6 ויחי נחור שלשים
שנה ותשע שנה ויולד
את־תרח׃ 7 ויחי נחור
אחרי הולידו את־תרח
מאתים שנה ותשע שנים
ויולד בנים ובנות׃
8 ויחי תרח שבעים שנה
והוליד את־אברם את־נחור
ואת־הרן׃ 9 ואלה תולדת
תרח תרח הוליד את־אברם
את־נחור ואת־הרן והרן
הוליד את־לוט׃
10 וימת הרן על־פני תרח
אביו בארץ מולדתו באור
כשדים׃ 11 ויקח אברם
ונחור להם נשים שם אשת
אברם מלכה בת־הרן אבי
מלכה ואבי יסכה׃
12 ותהי שרי עקרה אין
לה ולד׃ 13 ויקח תרח
את־אברם בנו ואת־לוט
בן־הרן בן־בנו ואת שרי
כלתו אשת אברם בנו
ויצאו אתם מאור כשדים
ללכת ארצה כנען ויבאו
עד־חרן וישבו שם׃
14 וימי תרח חמש מאות
שנה ומאתים שנה וימת
תרח בחרן׃ 1 ויאמר יהוה
אל־אברם לך־לך מארצך
וממולדתך ומבית אביך
אל־הארץ אשר אראך׃
2 ואעשך לגוי גדול
ואברכך ואגדלה שמך
והיה ברכה׃ 3 ואברכה
מברכיך ומקללך אאר
וברכו בך כל משפחת
האדמה׃ 4 וילך אברם
כאשר דבר אליו יהוה
וילך אתו לוט ואברם בן
חמש שנים ושבעים שנה
בצאתו מחרן׃ 5 ויקח
אברם את־שרי אשתו ואת־
לוט בן־אחיו ואת כל־
רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בחרן
ויצאו ללכת ארצה כנען
ובארצה כנען באו׃
6 ויעבר אברם בארץ עד
מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ׃
7 וירא יהוה אל־אברם
ויאמר לזרעך אתן את־
הארץ הזאת ויבן שם מזבח
ליהוה הנראה אליו׃
8 ויעתק משם ההרה מקדם
לבית־אל ויט אהלה בית־
אל מים ועי קדמה ויבן
שם מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם
הלוך ונסוע הנגבה׃
10 ורעב היה בארץ וירד
אברם מצרים לגור שם
כי־כבד הרעב בארץ׃
11 ויהי כאשר הקריב לבא
מצרים ויאמר אל־שרי
אשתו הנה־נא ידעתי כי
אשה יפת־מראה את׃
12 והיה כי־יראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת
והרגו אתי ואתך יחיו׃
13 אמרי־נא אחתי את
למען יטב־לי בעבורך
וחיתה נפשי בגלל אתך׃
14 ויהי כבוא אברם
מצרימה וראו המצרים
את־האשה כי־יפה היא
מאד׃ 15 וראו אתה שרי
פרעה ויהללו אתה אל־
פרעה ותקח האשה בית
פרעה׃ 16 ולאברם היטיב
בעבורה ויהי־לו צאן
ובקר וחמרים ועבדים
ושפחות ואתנות וגמלים׃
17 ונגע יהוה את־פרעה
נגעים גדלים ואת־ביתו
על־דבר שרי אשת אברם׃
18 ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה־זאת עשית לי
למה לא הגדת לי כי אשתך
היא׃ 19 למה אמרת אחתי
היא ואקח אתה לי לאשה
ועתה הנה אשתך קח ולך׃
20 וצו עליו אנשים וישלחו
אתו ואת־אשתו וכל אשר
לו׃ 1 ויעל אברם ממצרים
הוא ואשתו וכל אשר־לו
ולוט עמו הנגבה׃
2 ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב׃ 3 וילך
למסעיו מנגב ועד בית־
אל עד המקום אשר היה
אהלה בתחלה בין בית־
אל ובין העי׃
4 אל מקום המזבח אשר
עשה שם בראשונה ויקרא
שם אברם בשם יהוה׃
5 וגם־ללוט הולך את־
אברם היו צאן ובקר
ואהלים׃ 6 ולא־נשאה
אתם הארץ לשבת יחדו
כי־היה רכושם רב ולא
יכלו לשבת יחדו׃
7 ויהי־ריב בין רעי מקנה
אברם ובין רעי מקנה לוט
והכנעני והפרזי אז יושב
בארץ׃ 8 ויאמר אברם
אל־לוט אל־נא תהי מריבה
בינו ובינך ובין רעי ובין
רעיך כי אנשים אחים
אנחנו׃ 9 הלא כל־הארץ
לפניך הפרד־נא מעלי
אם־השמאל ואימינה
ואם הימין ואשמאילה׃
10 וישא לוט את־עיניו
וירא את כל־ככר הירדן
כי כלה משחת לפני
שחת יהוה את־סדם ואת
עמרה כגן יהוה כארץ
מצרים בבאך צערה׃
11 ויבחר־לו לוט את כל
ככר הירדן ויסע לוט
קדמה ויפרדו איש מעל
אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ
כנען ולוט ישב בערי
הככר ויאהל עד־סדם׃
13 ואנשי סדם רעים
וחטאים ליהוה מאד׃
14 ויהוה אמר אל־אברם
אחרי הפרד לוט מעמו
שא־נא עיניך וראה מן־
המקום אשר־אתה שם
צפנה ונגבה והקדמה
והימה׃ 15 כי את־כל־
הארץ אשר אתה רואה
לך אתננה ולזרעך עד
עולם׃ 16 ושמתי את־
זרעך כעפר הארץ אשר
אם־יוכל איש למנות את־
עפר הארץ גם זרעך
יימנה׃ 17 קום התהלך
בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה׃
18 ויאהל אברם ויבא
וישב באלני ממרא אשר
בחברון ויבן שם מזבח
ליהוה׃ 1 ויהי בימי
אמרפל מלך שנער אריוך
מלך אלסר כדרלעמר מלך
עילם ותדעל מלך גוים׃
2 עשו מלחמה את־ברע
מלך סדם ואת־ברשע מלך
עמרה שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער׃
3 כל־אלה חברו אל־עמק
השדים הוא ים המלח׃
4 שתים עשרה שנה עבדו
את־כדרלעמר ובשלשה
עשרה שנה מרדו׃
5 ובארבע עשרה שנה בא
כדרלעמר ואת־המלכים
אשר אתו ויכו את־רפאים
בעשתרת קרנים ואת־
הזוזים בהם ואת־האימים
בשוה קריתים׃
6 ואת־החרי בהר שעיר
עד אל־פארן אשר על־
המדבר׃ 7 ויפנו ויבאו
אל־עין משפט הוא קדש
ויכו את כל־שדה העמלקי
וגם את־האמרי היושב
בחצצן תמר׃
8 ויצא מלך־סדם ומלך
עמרה ומלך אדמה ומלך
צבויים ומלך בלע הוא
צוער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים׃
9 את כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ואמרפל
מלך שנער ואריוך מלך
אלסר ארבעה מלכים את
החמשה׃ 10 ועמק השדים
בארת באר בארת חמר
ומלכי סדם ועמרה נפלו
שמה והנשארים הר נסו׃
11 ויקחו את כל־רכוש
סדם ועמרה ואת כל־
אכלם וילכו׃ 12 ואת
לוט וארמתו בן־אחי אברם
לקחו וילכו׃ 13 ויבא
הפליט ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממרא
האמרי אחי אשכל ואחי
ענר׃ 14 וישמע אברם
כי נשבה אחיו ויריק את־
חניכיו ילדי ביתו שמנה
עשר ושלש מאות וירדף
עד־דן׃ 15 ויחלק עליהם
לילה הוא ועבדיו ויכם
וירדפם עד־חובה אשר
משמאל לדמשק׃
16 וישב את כל־הרכש
וגם את־לוט אחיו ורכשו
השיב וגם את־הנשים
והעם׃ 17 ויצא מלך־סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות
את־כדרלעמר ואת־המלכים
אשר אתו אל־עמק שוה
הוא עמק המלך׃
18 ומלכי־צדק מלך שלם
הוציא לחם ויין והוא כהן
לאל עליון׃ 19 ויברכהו
ויאמר ברוך אברם לאל
עליון קנה שמים וארץ׃
20 וברוך אל עליון אשר
מגן צרריך בידך ונתן
לו מעשר מכל׃
21 ויאמר מלך־סדם אל־
אברם תן־לי הנפש והרכש
קח־לך׃ 22 ויאמר אברם
אל־מלך סדם הרימתי
ידי אל־יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ׃
23 אם־מחוט ועד־שרוך
מנעל ואם־אקח מכל
אשר־לך ולא תאמר אני
העשרתי את אברם׃
24 בלעדי רק אשר אכלו
הנערים וחלק האנשים
אשר־הלכו אתי ענר אשכל
וממרא הם יקחו חלקם׃
1 אחר הדברים האלה היה
דבר־יהוה אל־אברם במחזה
לאמר אל־תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה
מאד׃ 2 ויאמר אברם
אדני יהוה מה־תתן־לי
ואנכי הולך ערירי ובן
משק ביתי הוא דמשק
אליעזר׃ 3 ואמר אברם
הן לי לא נתת זרע והנה
בן־ביתי יורש אתי׃
4 והנה דבר־יהוה אליו
לאמר לא יירשך זה כי
אם־אשר יצא ממעיך הוא
יירשך׃ 5 ויוצא אתו
החוצה ויאמר הבט־נא
השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך׃
6 והאמן ביהוה ויחשבה
לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את־
הארץ הזאת לרשתה׃
8 ויאמר אדני יהוה במה
אדע כי אירשנה׃
9 ויאמר אליו קחה־לי
עגלה משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותור וגוזל
יונה׃ 10 ויקח־לו את כל־
אלה ויבתר אתם בתוך
ואת הציפר לא בתר׃
11 וירד העיט על־הפגרים
ויגרש אברם אתם׃
12 ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על־אברם
והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו׃ 13 ויאמר
לאברם ידע תדע כי־גר
יהיה זרעך בארץ לא
להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה׃
14 וגם את־הגוי אשר
יעבדו דן אנכי ואחרי כן
יצאו ברכש גדול׃
15 ואתה תבוא אל־אבתיך
בשלום תקבר בשיבה
טובה׃ 16 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא־שלם
עון האמרי עד־הנה׃
17 והיה השמש בא ועלטה
היתה והנה תנור עשן
ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה׃
18 ביום ההוא כרת יהוה
את־אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את־הארץ
הזאת מנהר מצרים עד
הנהר הגדול נהר פרת׃
19 את הקני והקנזי
והקדמני׃ 20 והחתי
והפרזי והרפאים׃
21 והאמרי והכנעני
והגרגשי והיבוסי׃
1 ותקח שרי אשת אברם
לו לאשה׃ 2 ולשרי
אשת אברם לא ילדה לו
ולה שפחה מצרית ושמה
הגר׃ 3 ותקח שרי אשת
אברם את־הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר שנים
לשבת אברם בארץ כנען
ותתן אתה לאברם אישה
לו לאשה׃ 4 ויבא אל־
הגר ותהר ותרא כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה׃
5 ותאמר שרי אל־אברם
חמסי עליך אנכי נתתי
שפחתי בחיקך ותרא כי
הרתה ואקל בעיניה ישפט
יהוה ביני וביניך׃
6 ויאמר אברם אל־שרי
הנה שפחתך בידך עשי לה
הטוב בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה׃
7 ומצאה מלאך יהוה על־
עין המים במדבר על־
העין בדרך שור׃
8 ויאמר הגר שפחת שרי
אשת אברם אי־מזה באת
ואי־מזה תלכי ותאמר
מפני שרי גברתי אנכי
ברחת׃ 9 ויאמר לה מלאך
יהוה שובי אל־גברתך
והתעני תחת ידיה׃
10 ויאמר לה מלאך יהוה
הרבה ארבה את־זרעך
ולא יספר מרב׃
11 ויאמר לה מלאך יהוה
הנך הרה וילדת בן וקרת
שמו ישמעאל כי־שמע
יהוה אל־עניך׃
12 והוא יהיה פרא אדם
ידו בכל וידי כל־בו
ועל־פני כל־אחיו ישכן׃
13 ותקרא שם־יהוה הדבר
אתה אל־ראי כי אמרה
הגם הלם־ראיתי אחרי
ראי׃ 14 על־כן קרא
לבאר הבאר בין־קדש
ובין־ברד׃ 15 ותלד הגר
לאברם בן ויקרא אברם
שם־בנו אשר ילדה הגר
ישמעאל׃ 16 ואברם בן
שמנים שנה בהולד הגר
לאברם את־ישמעאל׃
1 ויהי אברם בן־תשע
שנים ושנה ויראה יהוה
אל־אברם ויאמר אליו
אני אל־שדי התהלך
לפני והיה תמים׃
2 ואתנה בריתי ביני
וביניך וארבה אתך
במאד מאד׃ 3 ויפל
אברם על־פניו וידבר
אתו אלהים לאמר׃
4 אני הנה אתי ברית
אתך והיית לאב המון
גוים׃ 5 ולא יקרא עוד
את־שמך אברם והיה שמך
אברהם כי אב המון גוים
נתתיך׃ 6 והפרתי אתך
במאד מאד ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו׃
7 והקימתי את־בריתי
ביני וביניך ובין זרעך
אחרי לדרתם לברית עולם
להיות לאלהים לך ולזרעך
אחרי׃ 8 ונתתי לך ולזרעך
אחרי את־ארץ מגריך את
כל־ארץ כנען לאחזת עולם
והיתי להם לאלהים׃
9 ויאמר אלהים אל־אברהם
ואתה את־בריתי תשמר
אתה וזרעך אחרי לדרתם׃
10 זאת בריתי אשר תשמרו
ביני וביניכם ובין זרעך
אחרי המול לכם כל־
זכר׃ 11 ונמלתם את־
בשר ערלתכם והיה לאות
ברית ביני וביניכם׃
12 בן־שמנת ימים יימול
לכם כל־זכר לדרתיכם
יליד בית ומקנת־כסף
מכל בן־נכר אשר לא
מזרעך הוא׃ 13 המול
יומל ילד־ביתך ומקנת
כספך והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם׃
14 וערל זכר אשר לא־
יומל את־בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה את־בריתי הפר׃
15 ויאמר אלהים אל־
אברהם שרי אשתך לא
תקרא את־שמה שרי כי
שרה שמה׃ 16 וברכתי
אתה וגם נתתי ממנה לך
בן וברכתיה והיתה לגוים
מלכי עמים יהיו ממנה׃
17 ותפל אברהם על־פניו
ויצחק ויאמר בלבו הלבן
מאה־שנה יולד ואם־שרה
בת־תשעים שנה תלד׃
18 ויאמר אברהם אל־
האלהים לו ישמעאל יחיה
לפניך׃ 19 ויאמר אלהים
אבל שרה אשתך ילדת לך
בן וקרת את־שמו יצחק
והקמתי את־בריתי אתו
לברית עולם לזרעו אחרי׃
20 ולישמעאל שמעתיך
הנה ברכתי אתו והפרתי
אתו והרביתי אתו במאד
מאד שנים עשר נשיאים
יולד והנתיו לגוי גדול׃
21 ואת־בריתי אקים את
יצחק אשר תלד־לך שרה
למועד הזה בשנה האחרת׃
22 ויכל לדבר אתו ויעל
אלהים מעל אברהם׃
23 ויקח אברהם את־
ישמעאל בנו ואת כל־
יליד ביתו וכל מקנת
כספו כל זכר באנשי בית
אברהם וימל את־בשר
ערלתם בעצם היום הזה
כאשר דבר אתו אלהים׃
24 ואברהם בן־תשע
ותשעים שנה בהמלו את־
בשר ערלתו׃ 25 וישמעאל
בנו בן־שלש עשרה שנה
בהמלו את־בשר ערלתו׃
26 בעצם היום הזה נמול
אברהם וישמעאל בנו׃
27 וכל אנשי ביתו ילד
בית וכסף מאת בן־נכר
נמלו אתו׃
1 ויראה אליו יהוה באלני
ממרא והוא ישב פתח
האהל כחם היום׃
2 וישא עיניו וירא והנה
שלשה אנשים נצבים עליו
וירא וירץ לקראתם מפתח
האהל וישתחו ארצה׃
3 ויאמר אדני אם־נא
מצאתי חן בעיניך אל־
נא תעבר מעל עבדך׃
4 יוקח־מעט־מים ורחצו
רגליכם והשענו תחת
העץ׃ 5 ואקחה פת־לחם
וסעדו לבכם אחר תעברו
כי־על־כן עברתם על־
עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת׃
6 ויבהל אברהם האהלה
אל־שרה ויאמר מהרי
שלש סאים קמח סלת
לושי ועשי עגות׃
7 ואל־הבקר רץ אברהם
ויקח בן־בקר רך וטוב
ויתן אל־הנער ויבהל
לעשות אתו׃ 8 ויקח
חמאה וחלב ובן־הבקר
אשר עשה ויתן לפניהם
והוא עמד עליהם תחת
העץ ויאכלו׃
9 ויאמרו אליו איה שרה
אשתך ויאמר הנה באהל׃
10 ויאמר שוב אשוב
אליך כעת חיה והנה בן
לשרה אשתך ושרה שמעת
פתח האהל והוא אחריו׃
11 ואברהם ושרה זקנים
באים בימים חדל היות
לשרה ארח כנשים׃
12 ותצחק שרה בקרבה
לאמר אחרי בלתי היתה
לי עדנה ואדני זקן׃
13 ויאמר יהוה אל־אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר
האף אמנם אלד ואני
זקנתי׃ 14 הליהוה
אמר־אל־אברהם לאמר
אל־שרה לאמר אך־אמנם
אלד ואני זקנתי׃
15 ויכחש שרה לאמר לא
צחקתי כי יראה׃
16 ויקמו משם האנשים
וישקיפו על־פני סדם
והלך אברהם עמם לשלחם׃
17 ויהוה אמר הכסה
אנכי מאברהם אשר אני
עשה׃ 18 ואברהם היו
יהיה לגוי גדול ועצום
ונברכו בו כל גוי הארץ׃
19 כי ידעתיו למען אשר
יצוה את־בניו ואת־ביתו
אחרי וישמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט
למען הביא יהוה על־
אברהם את אשר דבר עליו׃
20 ויאמר יהוה זעקת
סדם ועמרה כי־רבה׃
21 ארדה־נא ואראה הכצעקתה
הבאה אלי עשו כלה
ואם־לא אדעה׃
22 ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה ואברהם עוד
עמד לפני יהוה׃
23 ויגש אברהם ויאמר
האף תספה צדיק עם־
רשע׃ 24 אולי יש־חמשים
צדיקם בתוך העיר האף
תספה ולא תשא למקום
בעבור חמשים הצדיקם
אשר בקרבה׃
25 חלילה לך מעשות
כדבר הזה להמית צדיק
עם־רשע והיה כצדיק
כרשע חלילה לך השפט
כל־הארץ לא יעשה
משפט׃ 26 ויאמר יהוה
אם־אמצא בסדם חמשים
צדיקם בתוך העיר ונשאתי
לכל־המקום בעבורם׃
27 ויען אברהם ויאמר
הנה־נא הואלתי לדבר
אל־אדני ואנכי עפר
ואפר׃ 28 אולי יחסרון
חמשה מחמשים הצדיק
התשחית בחמשה ויאמר
לא־אשחית אם־אמצא
שם ארבעים וחמשה׃
29 ויסף עוד לדבר אתו
ויאמר אולי ימצאון שם
ארבעים ויאמר לא אעשה
בעבור הארבעים׃
30 ויאמר אל־נא יחר
לאדני ואדברה אולי
יימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם־
אמצא שם שלשים׃
31 ויאמר הנה־נא הואלתי
לדבר אל־אדני אולי
יימצאון שם עשרים
ויאמר לא אשחית בעבור
העשרים׃ 32 ויאמר
אל־נא יחר לאדני ואדברה
אך־הפעם אולי יימצאון
שם עשרה ויאמר לא
אשחית בעבור העשרה׃
33 וילך יהוה כאשר
כלה לדבר אל־אברהם
ואברהם שב למקמו׃
1 ויבאו שני המלאכים
סדמה בערב ולוט ישב
שער סדם וירא לוט
ויקם לקראתם וישתחו
אפים ארצה׃
2 ויאמר הנה־נא אדני
סורו־נא אל־בית עבדכם
ולינו ורחצו רגליכם
והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי־אם־ברחוב
נלין׃ 3 ויפצר־בם מאד
ויסרו אליו ויבאו אל־
ביתו ויעש־להם משתה
ומצות אפה ויאכלו׃
4 ולפטרם טרם ישכבו
אנשי העיר אנשי סדם
נסבו על־הבית מנער
ועד־זקן כל־העם מקצה׃
5 ויקראו אל־לוט ויאמרו
לו איה האנשים אשר־
באו אליך הלילה הוצאם
אלינו ונדעה אתם׃
6 ויצא אליהם לוט הפתחה
והדלת סגר אחריו׃
7 ויאמר אל־נא אחי
תרעו׃ 8 הנה־נא לי
שתי בנות אשר לא־ידעו
איש אוציאה־נא אתכם
אליהם והטו־להם כטוב
בעיניכם רק לאנשים
האל אל־תעשו דבר
יען־כן־באו בצל קרתי׃
9 ויאמרו גש־הלאה ויאמרו
האחד בא־לגור ושפט
שפוט עתה נרע אתך
מהם ויפצרו־באיש לוט
מאד ויגשו לשבר הדלת׃
10 וישלחו האנשים את־
ידם ויביאו את־לוט
אליהם הבית׃
11 ואת־האנשים אשר
פתח הבית הכו בסנורים
מקטן ועד־גדול ויתעלאו
למצא הפתח׃
12 ויאמרו האנשים אל־
לוט עוד מי־לך פה חתן
ובניך ובנתיך וכל אשר
לעיר הוצא מן־המקום׃
13 כי־משחתים אנחנו
את־המקום הזה כי־גדלה
צעקתם את־פני יהוה
וישלחנו יהוה לשחתה׃
14 ויצא לוט וידבר אל־
חתניו לקחי בנתיו אשר
לקחו בנתיו ויאמר קומו
צאו מן־המקום הזה כי
משחית יהוה את־העיר
ויהי כמצחק בעיני חתניו׃

אמרו אל אחיו גם אנחנו אשמים
אמת כי רעים היו לנו אשר גמלונו
רע ועתה הנא שא נא פשע עבדי
אלהי אביך ויבך יוסף בדברם
אליו׃ 18 וגם אחיו הלכו ויפלו
לפניו ויאמרו הנה עבדים לך׃
19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
כי התחת אלהים אני׃ 20 ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
לטובה למען עשה כיום הזה
להחיות עם רב׃ 21 ועתה אל
תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם וידבר אתם על לב׃
22 וישב יוסף במצרים הוא
ובית אביו ויחי יוסף מאת
שנים עשר שנה׃ 23 וירא יוסף
לאפרים בני שלשים גם בני מכיר
בן מנשה ילדו על ברכי יוסף׃
24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי
מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב׃ 25 וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והעלתם את עצמתי
מזה׃ 26 וימת יוסף בן מאת
שנים עשר שנה ויחנטו אתו
ויישם בארון במצרים׃

21

ואלה תולדות יעקב יוסף בן
שבע עשרה שנה היה רעה את
אחיו בצאן והוא נער את בני
בלהה ואת בני זלפה נשי אביו
ויביא יוסף את דבתם רעה אל
אביהם׃ 2 וישראל אהב את יוסף
מכל בניו כי בן זקנים הוא לו
ועשה לו כתנת פסים׃ 3 וראו
אחיו כי אתו יאהב אביהם מכל
אחיו וישנאו אתו ולא יכלו
דברו לשלם׃ 4 וחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא
אתו׃ 5 ויאמר אליהם שמעו נא
החלום הזה אשר חלמתי׃ 6 והנה
אנחנו מאלמים אלמים בתוך
השדה והנה קמה אלמתי וגם
נצבה ותסבנה אלמתיכם ותשתחוין
לאלמתי׃ 7 ויען אחיו לו המלך
תמלך עלינו אם משול תמשל
בנו עוד יספו שנא אתו׃ 8 ועוד
חלם חלום אחר ויספר אתו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום
עוד והנה השמש והירח
וכוכבים אחד עשר משתחוים
לי׃ 9 ויספר אל אביו ואל אחיו
ויגער בו אביו ויאמר לו מה
החלום הזה אשר חלמת הבא
נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות
לך ארצה׃ 10 ויקנאו בו אחיו
ואביו שמר את הדבר׃ 11 וילכו
אחיו לרעות את צאן אביהם
בשכם׃ 12 ויאמר ישראל אל יוסף
הלא אחיך רעים בשכם לכה
ואשלחך אליהם ויאמר אליו הנני׃
13 ויאמר אליו לך נא ראה את
שלום אחיך ושלום הצאן והשב
אותי דבר וישלחהו מעמק חברון
ויבא שכמה׃ 14 וימצאהו איש
והנה תעה בשדה וישאלהו האיש
לאמר מה תבקש׃ 15 ויאמר את
אחי אנכי מבקש הגידה נא לי
איפה הם רעים׃ 16 ויאמר האיש
נסעו מזה כי שמעתי אמרים
נלכה דתינה וילך יוסף אחרי
אחיו וימצאם בדתינה׃ 17 ויראו
אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אתו להמיתו׃ 18 ויאמרו
איש אל אחיו הנה בעל החלמות
הולך׃ 19 ועתה לכו ונהרגהו
ונשליכהו בבור אחד והאמרנו
חיה רעה אכלתהו ונראה מה
יהיו חלמתיו׃ 20 וישמע ראובן
ויצל מידם ויאמר לא נכנו נפש׃
21 ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו
דם השליכו אתו אל הבור הזה
אשר במדבר ויד אל תשלחו בו
למען הציל אתו מידם להשיבו
אל אביו׃ 22 ויהי כבאו יוסף
אל אחיו ויפשיטו את יוסף
את כתנתו את כתנת הפסים
אשר עליו׃ 23 ויקחו אתו ויטלהו
הבורה והבור ריק אין בו מים׃
24 וישבו לאכל לחם וישאו עינם
וירא והנה ארחת ישמעאלים
באה מגלעד וגמליהם נשאים
נכאת וצרי ולט הולכים להורידם
מצרים׃ 25 ויאמר יהודה אל
אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו
וכסינו את דמו׃ 26 ויאמר יהודה
אל אחיו מכרו אחינו לישמעאלים
ויד אל תהי בו כי בשרנו הוא
וישמעו אחיו׃ 27 ויעברו אנשים
מדינים סחרים וימשכו ויעלו
את יוסף מן הבור ויתנו את יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו
את יוסף מצרים׃ 28 וראובן שב
אל הבור והנה אין יוסף בבור
ויקרע את בגדיו׃ 29 וישב אל
אחיו ויאמר הילד איננו ואני
אנה אני בא׃ 30 ויקחו את כתנת
יוסף וישחטו שעיר עזים וטבלו
את הכתנת בדם׃ 31 ושלחו את
כתנת הפסים ויביאו אל אביהם
ויאמרו זאת מצאנו הכר נא
הכתנת בנך היא או לא׃
32 ויכיר בה ויאמר כתנת בני
חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃
33 ויתן יעקב את בגדיו ויתאבל
על בנו ימים רבים׃ 34 ויקומו
כל בניו וכל בנותיו להנחמו
ויאן להתנחם ויאמר כי ארד
אל בני אבל שאולה׃
35 ויבכו אתו אביו׃ ויתהלכו
מדינים אתו במצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים׃

ہو تو اس کو دو بکرے لے کر خیمہ اجتماع کے دروازے پر
خداوند کے سامنے پیش کرے۔ 15 اور ہارون کے بیٹے
خون کو مذبح کے چاروں طرف چھڑکیں۔ 16 اور
مذبح پر جو ایندھن ہو اس کے اوپر آگ سلگائے۔
چربی کو جلائے۔ 17 اور اس کے ٹکڑے یعنی
سر اور چربی کو جو مذبح کے اوپر ایندھن
کی آگ پر ہو جلائے۔ 18 اور آنتوں اور
پاؤں کو پانی سے دھوئے۔ پھر کاہن سب کو
مذبح پر جلائے۔ یہ سوختنی قربانی اور
خداوند کے لئے خوشبو کی قربانی ہے۔

19 اور اگر کوئی شخص خداوند کے لئے
سوختنی قربانی گائے بیل کی پیش کرے
تو وہ نر بے عیب گائے بیل کو خیمہ
اجتماع کے دروازے پر خداوند کے
سامنے پیش کرے۔ 2 اور اپنا ہاتھ
سوختنی قربانی کے سر پر رکھے۔ تب
وہ اس کی طرف سے قبول کی جائے
کہ اس کا کفارہ ہو۔ 3 اور وہ گائے بیل
کو خداوند کے سامنے ذبح کرے۔
اور ہارون کے بیٹے یعنی کاہن خیمہ
اجتماع کے دروازے پر مذبح کے
چاروں طرف خون چھڑکیں۔ 4 اور
سوختنی قربانی کے جانور کی کھال
اتارے اور اس کے ٹکڑے کرے۔
5 اور ہارون کے بیٹے مذبح کے
اوپر آگ سلگائیں اور مذبح کے
اوپر لکڑیاں چنیں۔ 6 اور ہارون کے
بیٹے گائے بیل کے ٹکڑے لے کر
مذبح کے چاروں طرف چھڑکیں۔
7 اور ہارون کے بیٹے مذبح کے
اوپر آگ رکھیں اور آگ کے اوپر
لکڑیاں چنیں۔ 8 اور گائے بیل کے
ٹکڑے یعنی سر اور چربی کو جو
مذبح کے اوپر آگ پر ہو جلائے۔
9 اور آنتوں اور پاؤں کو پانی سے
دھوئے۔ تب کاہن سب کو مذبح
پر جلائے۔ یہ سوختنی قربانی ہے
خداوند کے لئے خوشبو کی قربانی
ہے۔ 10 اور اگر کوئی شخص
سوختنی قربانی کے لئے بکری
یا بھیڑ کا نر بے عیب پیش کرے
تو وہ اسے خداوند کے سامنے
پیش کرے۔ 11 اور ہارون کے بیٹے
مذبح کے چاروں طرف خون
چھڑکیں۔ 12 اور اس کے ٹکڑے
یعنی سر اور چربی کو جو مذبح
کے اوپر آگ پر ہو کاٹ کر جلائے
اور پاؤں کو پانی سے دھوئے۔
کاہن سب کو مذبح پر جلائے۔
یہ سوختنی قربانی ہے خداوند
کے لئے خوشبو کی قربانی ہے۔
13 اور اگر وہ اپنے پرندوں کی
سوختنی قربانی خداوند کے لئے
پیش کرے تو وہ فاختہ یا کبوتر
کے بچے پیش کرے۔ 14 اور
اگر سوختنی کے لئے پرندوں کی
قربانی ہو تو وہ اسے مذبح کے
پاس لائے اور اس کی گردن
مروڑ کر اس کا سر توڑ دے اور
اس کو مذبح پر جلائے۔ اور
اس کا خون مذبح کی دیوار پر
نچوڑا جائے۔ 15 اور اس کے
پر اور اس کی چونچ کو الگ
کرے اور اس کو مذبح کے پاس
مشرق کی طرف راکھ کی جگہ پر
پھینک دے۔ 16 اور اس کے
پروں سمیت اس کو مذبح کی
آگ پر جلائے۔ یہ سوختنی
قربانی ہے اور خداوند کے لئے
خوشبو کی قربانی ہے۔ 17 اور
اس کے جسم کو پروں سمیت
چیر کر الگ الگ کرے اور
کاہن اس کو مذبح کی آگ پر
جلائے۔ یہ سوختنی قربانی ہے
اور خداوند کے لئے خوشبو کی
قربانی ہے۔

20 اور اگر کوئی عورت خداوند کے
لئے سوختنی قربانی پیش کرے
تو وہ گائے بیل یا بھیڑ یا بکری
کا نر بے عیب پیش کرے۔
2 اور ہارون کے بیٹے مذبح کے
چاروں طرف خون چھڑکیں۔
3 اور اس کی چربی کو جو مذبح
کے اوپر آگ پر ہو جلائے۔
4 اور اگر وہ بھیڑ یا بکری کا
بچہ پیش کرے تو اس کو ذبح
کرے۔ 5 اور ہارون کے بیٹے
مذبح کے چاروں طرف خون
چھڑکیں۔ 6 اور اس کی چربی
کو جو مذبح کے اوپر آگ پر ہو
جلائے۔ 7 اور اس کی دم کو
جو ریڑھ کے پاس ہو جلائے۔
8 اور گائے بیل کے جگر پر جو
گردے پر ہو اس کو جلائے۔
9 اور آنتوں کو پانی سے دھوئے
اور تب کاہن سب کو مذبح پر
جلائے۔ یہ سوختنی قربانی ہے
خداوند کے لئے خوشبو کی
قربانی ہے۔ 10 اور اگر کوئی
شخص سوختنی قربانی کے لئے
بکری یا بھیڑ کا نر پیش کرے
تو وہ اسے خداوند کے سامنے
پیش کرے۔ 11 اور ہارون کے
بیٹے مذبح کے چاروں طرف
خون چھڑکیں۔ 12 اور اس کے
ٹکڑے یعنی سر اور چربی کو
مذبح کے اوپر آگ پر جلائے۔
13 اور اگر وہ اپنے پرندوں کی
سوختنی قربانی خداوند کے لئے
پیش کرے تو وہ فاختہ یا کبوتر
کے بچے پیش کرے۔ 14 اور
اگر سوختنی کے لئے پرندوں کی
قربانی ہو تو وہ اسے مذبح کے
پاس لائے اور اس کی گردن
مروڑ کر اس کا سر توڑ دے اور
اس کو مذبح پر جلائے۔ اور
اس کا خون مذبح کی دیوار پر
نچوڑا جائے۔ 15 اور اس کے
پر اور اس کی چونچ کو الگ
کرے اور اس کو مذبح کے پاس
مشرق کی طرف راکھ کی جگہ پر
پھینک دے۔ 16 اور اس کے
پروں سمیت اس کو مذبح کی
آگ پر جلائے۔ یہ سوختنی
قربانی ہے اور خداوند کے لئے
خوشبو کی قربانی ہے۔ 17 اور
اس کے جسم کو پروں سمیت
چیر کر الگ الگ کرے اور
کاہن اس کو مذبح کی آگ پر
جلائے۔ یہ سوختنی قربانی ہے
اور خداوند کے لئے خوشبو کی
قربانی ہے۔ 18 اور اگر کوئی
عورت خداوند کے لئے سوختنی
قربانی پیش کرے تو وہ گائے
بیل یا بھیڑ یا بکری کا نر
پیش کرے۔ 19 اور اگر وہ
گائے بیل کے بچے یا بھیڑ یا
بکری کے بچے کو پیش کرے
تو اس کی ماں کے ساتھ اس کو
ذبح کرے۔ 20 اور اس کی چربی
کو جو مذبح کے اوپر آگ پر ہو
جلائے۔ 21 اور اگر وہ اپنے
سوختنی قربانی کے لئے بکری
یا بھیڑ کا نر پیش کرے تو وہ
خداوند کے سامنے پیش کرے۔
22 اور اگر وہ اپنے گناہ کے
لئے سوختنی قربانی پیش کرے
تو اس کو خداوند کے سامنے
پیش کرے۔ 23 اور اگر وہ اپنے
گناہ کے لئے سوختنی قربانی
پیش کرے تو وہ اس کو مذبح
کے اوپر آگ پر جلائے۔
24 اور اگر وہ سوختنی کے لئے
بکری یا بھیڑ کا نر پیش کرے
تو وہ اس کو مذبح کے اوپر آگ
پر جلائے۔ 25 اور اگر وہ
سوختنی قربانی کے لئے پرندوں
کی قربانی پیش کرے تو وہ
فاختہ یا کبوتر کے بچے پیش
کرے۔ 26 اور اس کی چربی کو
جو مذبح کے اوپر آگ پر ہو
جلائے۔ یہ سوختنی قربانی ہے
اور خداوند کے لئے خوشبو کی
قربانی ہے۔ 27 اور کاہن سب
کے لئے کفارہ کرے اور وہ
معاف کیا جائے گا۔ 28 اور
اگر کوئی شخص گناہ کرے
اور اس کو معلوم نہ ہو اور
وہ قصوروار ٹھہرے تو وہ
خداوند کے سامنے پیش کرے
کہ اس کے لئے کفارہ ہو۔
29 اور اگر وہ گناہ کرے اور
اس کو معلوم نہ ہو اور وہ
قصوروار ٹھہرے تو وہ بکری
کا نر پیش کرے۔ 30 اور اگر
وہ اس کو خداوند کے سامنے
پیش کرے تو وہ اس کے لئے
کفارہ ہو۔ 31 اور اگر وہ
اپنے گناہ کے لئے بکری یا
بھیڑ کا نر پیش کرے تو وہ
خداوند کے سامنے پیش کرے
تو وہ اس کے لئے کفارہ ہو۔
32 اور اگر وہ اپنے گناہ کے
لئے بکری یا بھیڑ کا نر پیش
کرے تو وہ اس کو مذبح کے
اوپر آگ پر جلائے۔ 33 اور
اگر وہ سوختنی قربانی کے لئے
پرندوں کی قربانی پیش کرے
تو وہ فاختہ یا کبوتر کے بچے
پیش کرے۔ 34 اور اگر وہ
سوختنی قربانی کے لئے پرندوں
کی قربانی پیش کرے تو وہ
فاختہ یا کبوتر کے بچے پیش
کرے۔ 35 اور اس کی چربی کو
جو مذبح کے اوپر آگ پر ہو
جلائے۔ یہ سوختنی قربانی ہے
اور خداوند کے لئے خوشبو کی
قربانی ہے۔ 36 اور اگر کوئی
شخص سوختنی قربانی کے لئے
پرندوں کی قربانی پیش کرے
تو وہ فاختہ یا کبوتر کے بچے
پیش کرے۔ 37 اور اس کی چربی
کو جو مذبح کے اوپر آگ پر
ہو جلائے۔ یہ سوختنی قربانی
ہے اور خداوند کے لئے خوشبو
کی قربانی ہے۔ 38 اور اگر
کوئی شخص سوختنی قربانی
کے لئے پرندوں کی قربانی پیش
کرے تو وہ فاختہ یا کبوتر کے
بچے پیش کرے۔ 39 اور اس کی
چربی کو جو مذبح کے اوپر آگ
پر ہو جلائے۔ یہ سوختنی
قربانی ہے اور خداوند کے لئے
خوشبو کی قربانی ہے۔
40 اور اگر کوئی شخص سوختنی
قربانی کے لئے پرندوں کی
قربانی پیش کرے تو وہ فاختہ
یا کبوتر کے بچے پیش کرے۔
41 اور اگر کوئی شخص سوختنی
قربانی کے لئے پرندوں کی
قربانی پیش کرے تو وہ فاختہ
یا کبوتر کے بچے پیش کرے۔

5 אשרי העם שכך לו אשרי העם אשר יהוה אלהיו׃
4 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
3 אל־יתן לרגל רגלך אל־ינום שומרך׃
2 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
1 שיר המעלות אל־ההרים אשא עיני מאין יבא עזרי׃
18 הנה לא־יפול ולא־יישן לא־יישן שומר ישראל׃
17 יהוה שומרך יהוה צלך על־יד ימינך׃
16 יומם לא־יכה השמש וירח בלילה׃
15 יהוה ישמר־צאתך ובואך מעתה ועד־עולם׃
14 אם־בחרי אמלט אם־אמאס בחרי׃
13 כי־אמר אמרתי אך־יראת יהוה חכמה׃
12 אמרתי אלהי אל־נא תעלני בחצי ימי בתוך ימי שנותיך׃
11 אמרתי אל־יהוה אדני חסדי ואמונתיך׃
10 אל־תבטחו בנדיבים בבן־אדם שאין תשועה׃
9 אמרתי הנה־אז אמרתי׃
8 ורשעים סביב יתהלכון׃
7 כי־אם־אתה אל־תעזבני׃
6 אמרתי אל־יהוה אדני חנני׃
5 אל־יהוה בצר־לי קראתי׃
4 אל־יהוה בהיות־לי׃
3 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
2 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
1 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
17 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
16 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
15 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
14 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
13 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
12 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
11 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
10 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
9 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
8 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
7 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
6 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
5 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
4 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
3 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
2 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
1 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
18 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
17 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
16 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
15 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
14 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
13 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
12 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
11 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
10 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
9 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
8 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
7 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
6 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
5 אל־יהוה אל־ארך אפים׃
4 אל־יהוה אל־ארך אפים

الذين يقدمون ذبائح سلامة للرب. 35 وكل الذكور
من الكهنة يأكلونه. انه قدس اقداس هو كخطية
وكاثم. 36 كل ما يقدس بالاقداس يكون للكهنة.
وكل ما يمس المذبح يكون مقدسا. هذه هي
الذبائح التي يقدمها بنو هرون للرب في يوم
مسحه. 37 هذه هي الشريعة عن المحرقة
والتقدمة والخطية والاثم والتكريس والذبائح
للسلامة. 38 التي اوصى بها موسى في جبل
سيناء يوم اوصى بني اسرائيل ان يقدموا
قرابينهم للرب في برية سيناء.

17

1 وكلم الرب موسى قائلا. 2 كلم هرون
وبنيه وجميع بني اسرائيل وقل لهم. هذا
هو الامر الذي امر الرب قائلا. 3 كل انسان
من بيت اسرائيل يذبح ثورا او خروفا او
ماعزا في المحلة او يذبح خارج المحلة
4 ولم يأت به الى باب خيمة الاجتماع
ليقدمه قربانا للرب امام مسكن الرب
يحسب لذلك الانسان دما. قد سفك دما
فيقطع ذلك الانسان من بين شعبه. 5 لكي
يأتي بنو اسرائيل بذبائحهم التي
يذبحونها في الصحراء فيقدمونها للرب
الى باب خيمة الاجتماع الى الكاهن
ويذبحونها ذبائح سلامة للرب. 6 فيرش
الكاهن الدم على مذبح الرب عند باب
خيمة الاجتماع ويوقد الشحم رائحة
سرور للرب. 7 ولا يذبحوا بعد ذبائحهم
للشياطين الذين زنوا وراءهم. هذا يكون
لهم فريضة دهرية في اجيالهم. 8 وقل لهم
ايضا. كل انسان من بيت اسرائيل ومن
الغرباء النازلين في وسطهم يصعد محرقة
او ذبيحة 9 ولم يأت بها الى باب خيمة
الاجتماع ليذبحها للرب يقطع ذلك
الانسان من شعبه. 10 وكل انسان من بيت
اسرائيل ومن الغرباء النازلين في وسطهم
يأكل دما اني اجعل وجهي ضد النفس
الآكلة الدم واقطعها من بين شعبها.
11 لان نفس الجسد هي في الدم وانا قد
اعطيتكم اياه على المذبح لكفارة انفسكم
لان الدم هو الكفارة بالنفس. 12 لذلك
قلت لبني اسرائيل لا يأكل نفس منكم دما
ولا الغريب النازل بينكم يأكل دما.
13 وكل انسان من بني اسرائيل ومن
الغرباء النازلين بينهم اصطاد صيدا
وذبيحة يسفك دمها ويغطيه بالتراب
14 لان نفس الجسد هي في دمه. لذلك
قلت لبني اسرائيل دم كل جسد لا تأكلوا
لان نفس كل جسد هي دمه. كل آكله
يقطع. 15 وكل نفس تأكل ميتة او فريسة
من الوطنيين او من الغرباء يغسل ثيابه
ويغتسل بالماء ويكون نجسا الى المساء
ثم يطهر. 16 وان لم يغسل ثيابه ولم
يغتسل يحمل ذنبه.

18

1 وكلم الرب موسى قائلا. 2 كلم بني
اسرائيل وقل لهم. انا الرب الهكم.
3 كعمل ارض مصر التي سكنتم فيها لا
تعملوا وكعمل ارض كنعان التي انا
آتي بكم اليها لا تعملوا وفي فرائضهم لا
تسلكوا. 4 احكامي تعملون وفرائضي
تحفظون لتسلكوا بها. انا الرب الهكم.
5 فتحفظون فرائضي واحكامي التي
اذا عملها انسان يحيا بها. انا الرب.
6 كل انسان لحم قريبه لا تقتربوا
لتكشفوا عورة. انا الرب. 7 عورة
ابيك وعورة امك لا تكشف. هي امك
لا تكشف عورتها. 8 عورة امرأة ابيك
لا تكشف. هي عورة ابيك. 9 عورة
اختك ابنة ابيك او ابنة امك المولودة
في البيت او المولودة خارجا لا تكشف
عورتها. هي عورتك. 10 عورة ابنة
ابنك او ابنة ابنتك لا تكشف عورتهما
لانهما عورتك. 11 عورة ابنة امرأة
ابيك المولودة لابيك هي اختك لا
تكشف عورتها. هي عورتك. 12 عورة
اخت ابيك لا تكشف. هي لحم ابيك.
13 عورة اخت امك لا تكشف. لانها
لحم امك. 14 عورة اخ ابيك لا تكشف.
لا تقترب الى امرأته. هي امرأة ابيك.
15 عورة كنتك لا تكشف. هي امرأة
ابنك. لا تكشف عورتها. 16 عورة امرأة
اخيك لا تكشف. هي عورة اخيك.
17 عورة امرأة وابنتها لا تكشف. لا
تأخذ ابنة ابنها وابنة ابنتها لتكشف
عورتها. هما لحمها. هي فحشاء.
18 ولا تأخذ امرأة على اختها لتضايقها
لتكشف عورتها على عورة الاخرى في
حياة الاخرى. 19 وامرأة في نجاسة
طمثها لا تقترب لتكشف عورتها.
20 ولا تضاجع امرأة قريبك مضاجعة
لتتنجس بها. 21 ومن نسلك لا تعط
ليجاز للملك. ولا تدنس اسم الهك.
انا الرب. 22 ومضاجعة ذكر مضاجعة
امرأة. هي رجس. 23 وبكل بهيمة لا
تضطجع لتتنجس بها. ولا تقف امرأة
امام بهيمة ليربضها. هي رداءة.
24 لا تتنجسوا بكل هذه لان بكل هذه
تنجس الامم التي انا طارد من امامكم.
25 فتنجست الارض فاجتزيت اثمها
عليها فتقيء الارض سكانها. 26 فاحفظوا
انتم فرائضي واحكامي ولا تعملوا كل
هذه الرجاسات لا الوطني ولا الغريب
النازل بينكم. 27 لان كل هذه الرجاسات
عملها اهل الارض الذين كانوا قبلكم
فتنجست الارض. 28 فلا تقيئكم الارض
اذا نجستموها كما قاءت الامم التي
كانت قبلكم. 29 لان كل من يعمل من
هذه الرجاسات تقطع النفوس العاملة
من بين شعبها. 30 فاحفظوا حفظي
لئلا تعملوا من عوائد رجاسات
التي عملت قبلكم ولا تتنجسوا بها.
انا الرب الهكم.

25 אבל אלה אבד מלכותם ומלכותם ומלכותם
לא יעמדו ולא יעמוד בהם רוח אמונה
ולא יתקיים בהם זרע ולא שרש ולא ענף
26 וגם המים אם יעמדו תמים ויבשו
ונהרות יחרבו ויבשו ויתמו ולא יעמדו
27 אבל הים אם יעמוד תמיד ולא יחרב
ולא יבש ולא יתמו ולא יעמדו מים
ונהרות יחרבו ויבשו ויתמו ולא יעמדו
28 ובזה אמר אלוה לאבותינו אברהם
ויצחק ויעקב לאמר לזרעם לא אעזבם
עד אם יעשו רע לפני ואם יחטאו לי
אמר אלוה לאבותינו אברהם ויצחק ויעקב
לא אעזבם עד אם יעשו רע לפני ואם יחטאו
לי

ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܩܠܩܠ ܠܡܥܒܕ ܡܕܡ ܕܠܐܠܗܐ
ܡܬܩܠܩܠ ܐܝܟ ܕܡܫܬܠܚ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܫܪܝܐ
ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ 27 ܘܐܦܠܘ ܠܝܠܝܐ
ܘܝܘܡܐ ܡܬܩܠܩܠܝܢ ܠܡܫܪܝ ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܝܢ
ܠܡܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܡܫܬܠܚ ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܝܢ ܠܡܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ 28
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܚ ܠܟܠ
ܡܕܡ ܕܒܥܝܢ ܠܡܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ
ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܚ ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܝܢ 29
ܠܡܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ
ܕܡܫܬܠܚ ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܝܢ ܠܡܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܚ ܠܟܠ
ܡܕܡ ܕܒܥܝܢ ܠܡܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ
ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܚ ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܝܢ

1 ויהי בעת אשר זקן דוד ויתקלו בבגדים ולא יחם
לו׳ 2 ויאמרו עבדיו אליו יבקשו לאדני המלך נערה
בתולה ותעמד לפני המלך ותהי לו סוכנת ושכבה
בחיקך ויחם לאדני המלך׳ 3 ויבקשו נערה יפה בכל
גבול ישראל ותמצא את אבישג השונמית ותבאהו
אל המלך׳ 4 והנערה יפה עצומה מאד ותהי לסוכנת
לפני המלך ותשרתהו והמלך לא ידעה׳ 5 ואדניה בן
חגית התנשא לאמר אני אמלוך ויעש לו רכב ופרשים
וחמשים איש רצים לפניו׳ 6 ולא עצבו אביו מימים
לאמר למה ככה עשית ולא אמר מדוע ככה׳ 7 ולו היה
דבר עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן׳ 8 וצדוק
הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי
והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניה׳ 9 ויזבח
אדניה צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל
עין רוגל ויקרא לכל אחיו בני המלך ולכל אנשי
יהודה עבדי המלך׳ 10 ואת נתן הנביא ובניהו
ואת שלמה אחיו לא קרא׳ 11 ותדבר נתן אל בת שבע
אם שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך אדניה בן חגית
ודוד אדנינו לא ידע׳ 12 ועתה לכי נא ואיעצך
עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה׳ 13 לכי
ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני
המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על כסאי׳ 14 והנה עודך מדברת
עם המלך ואני אבוא אחרי את דבריך׳ 15 ותבא
בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג
השונמית משרתת את המלך׳ 16 ותקד בת שבע
ותשתחו למלך ויאמר לה מה לך׳ 17 והיא אמרה
אליו אדני אתה נשבעת בה׳ אלהיך לאמתך כי שלמה
בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי׳ 18 ועתה הנה
אדניה מלך ואתה אדני המלך לא ידעת׳ 19 וזבח
שור ומריא וצאן הרבה וקרא לכל בני המלך ולאביתר
הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא׳
20 ואתה אדני המלך עליך עיני כל ישראל לגד
אליהם אדני המלך אחרי מי ישב על כסא אדני
המלך׳ 21 והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והיה
אני ובני שלמה חטאים׳ 22 והנה עודנה מדברת
עם המלך ונתן הנביא בא׳ 23 ויגידו למלך לאמר
הנה נתן הנביא׳ ויבא לפני המלך וישתחו אל
המלך על אפיו׳ 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה
אמרת אדני המלך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי׳
25 כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן הרבה
וקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן
והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך שלמה׳
26 ואתי אני עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן יהוידע
ולשלמה עבדך לא קרא׳ 27 האם מאת אדני המלך
נהיתה הדבר הזה ולא הודעת לעבדיך מי ישב על
כסא אדני המלך אחרי׳ 28 ויען המלך דוד ויאמר
קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני
המלך׳ 29 וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה
את נפשי מכל צר׳ 30 אם לא אם כאשר נשבעתי
אליך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך
ימלך אחרי והוא ישב תחתי על כסאי׳ כי כן אעשה
היום הזה׳ 31 ותקד בת שבע אפים ארצה ותשתחו
למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעולם׳ 32 ויאמר
המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא
ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך׳ 33 ויאמר
אליהם המלך קחו אתכם את עבדי אדניכם והרכבתם
את שלמה בני על הפרדה אשר לי ויורדתם אתו
גיחון׳ 34 ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא
למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי
המלך שלמה׳ 35 ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי
והוא יבא תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל
ועל יהודה׳ 36 ויען בניהו בן יהוידע את המלך
ויאמר אמן כה יאמר יהוה אלהי אדני המלך׳
37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם
שלמה והגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד׳
38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע
והכרתי ופלתי וירכיבו את שלמה על פרדת המלך
דוד ויביאו אתו אל גיחון׳ 39 ולקח צדוק הכהן
את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו
בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה׳ 40 ועלו
כל העם אחריו והעם מחללים בחלילים ושמחים
שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם׳ 41 ושמע אדניה
וכל הקרואים אתו לאכל׳ ויבא יואב בקול השופר
ויאמר מה קול העיר המהומה׳ 42 עודנו מדבר
והנה יונתן בן אביתר הכהן בא׳ ויאמר אדני
אדניה אמר לו כי אתה איש חיל ובשורה טובה
אתה מבשר׳ 43 ויען יונתן ויאמר אל אדני המלך
דוד המליך המלך את שלמה׳ 44 ושלח עמו המלך
את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ואת בניהו בן
יהוידע והכרתי ופלתי וירכיבו אתו על פרדת
המלך׳ 45 וימשחו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
בגיחון ויעלו משם בשמחה ותתרעם העיר זאת
הקול אשר שמעתם׳ 46 וגם שלמה ישב על כסא
המלכות׳ 47 וגם עבדי המלך בא לברך את אדנינו
המלך דוד לאמר יטב אלהיך את שם שלמה מן
שמך וגדל את כסאו מכסאך׳ והמלך השתחוה על
המטה׳ 48 וגם כה אמר המלך ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר נתן היום מושב על כסאי ועיני
רואות׳ 49 ויחרדו וקמו כל הקרואים אשר אתו
ויאיצו איש לדרכו׳ 50 ואדניה יירא מפני שלמה
ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח׳ 51 ויגד לשלמה
לאמר הנה יירא אדניה את המלך שלמה והנה
יחזיק בקרנות המזבח לאמר ישבע לי המלך שלמה
היום אם יהרג את עבדו בחרב׳ 52 ויאמר שלמה
אם יהיה לאיש חיל לא יפל מן שערתו׳ ואם רע
ימצא בו ומת׳ 53 וישלח המלך שלמה ויורידו
אתו מן המזבח ויבא ויתחוה לשלמה המלך
ויאמר לו שלמה לך אל ביתך׳

2 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר׳
2 אני הולך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש׳
3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
לשמר חקיו מצותיו ומשפטיו וערותיו כאשר כתוב
בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת
כל אשר תפנה שם׳ 4 למען יקים יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך דרכם להתהלך
לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת
לך איש מעל כסא ישראל׳ 5 וגם אתה ידעת את
אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני צבאי
ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר אשר הרגם
וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרו
אשר במתניו ובנעליו אשר ברגליו׳ 6 ועשית כחכמתך
ולא תורד שיבתו בשלום שאול׳ 7 ולבני ברזלי
הגלעדי עשית חסד והיו מאכלי שלחנך כי כן
קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך׳ 8 והנה
עמך שמעי בן גרא בן הימני מבחרים אשר
בבחורים׳ ואנכי נשבעתי לו ביהוה לאמר אם
אמיתך בחרב׳ 9 ועתה אל תנקהו כי איש חכם
אתה וידעת את אשר תעשה לו׳ והורדת את שיבתו
בדם שאול׳ 10 וישכב דוד עם אבתיו ויקבר
בעיר דוד׳ 11 והימים אשר מלך דוד על ישראל
ארבעים שנה בחברון שבע שנים ובירושלם
שלשים ושלש׳ 12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו
ותכן מלכותו מאד׳ 13 ואדניה בן חגית בא אל
בת שבע אם שלמה ותאמר השלום בא׳ ויאמר
שלום׳ 14 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר׳
15 ויאמר אתה ידעת כי לי היה המלוכה
ואליי שם כל ישראל פניהם למלוך׳ ותסב המלוכה
ותהי לאחי כי לו היתה מאת יהוה׳ 16 ועתה
שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשיבני את פני
המלך׳ ותאמר לו דברי׳ 17 ויאמר דברי נא אל
המלך כי לא ישיב את פניך׳ ותאמר בת שבע
אל המלך׳ 18 ותאמר בת שבע טוב אני אדבר
אל המלך׳ 19 ותבא בת שבע אל המלך דוד
לדבר לו על אדניה ויקם המלך לקראתה
וישתחו לה וישב על כסאו והכסא לא הוקם
לאם המלך׳ 20 ותאמר שאלה קטנה אנכי שואלת
מאתך אל תשיבני את פני׳ ויאמר לה המלך
שאלי אמי כי לא אשיב את פניך׳ 21 ותאמר
יתן אבישג השונמית לאדניה אחיך לאשה׳
22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת
אבישג השונמית לאדניה הבה גם לו את הממלכה
כי אחי הוא גדול ממני ולו אביתר הכהן ולו
יואב בן צרויה׳ 23 ותשבע המלך שלמה ביהוה
לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף׳ כי אם
לנפשו דבר אדניה את הדבר הזה׳ 24 ועתה
חי יהוה אשר הכין אותי ואשר הושיבני על כסא
אבי ואשר עשה בית לי כאשר דבר׳ כי היום
אמות אדניה׳ 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו
בן יהוידע ויפגע בו ויחי׳ 26 ולאביתר הכהן
אמר המלך לך הענתה אל שדותיך כי איש מות
אתה׳ ביום הזה לא אמיתך׳ יען כי נשאת את
הארון אדני יהוה לפני דוד אביך ויען כל אשר
נתעני אביך׳ 27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות
כהן ליהוה׳ למלא את דבר יהוה אשר דבר על
בית עלי בשלו׳ 28 והשמועה באה יואב׳ כי יואב
נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה אחרי
שלמה׳ ויברח יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות
המזבח׳ 29 ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל
יהוה והנה אצל המזבח׳ ויבא שלמה בן יהוידע
לאמר לך פגע בו׳ 30 ויבא בניהו אל אהל יהוה
ויאמר אליו כה אמר המלך צא׳ ויאמר לא כי פה
אמות׳ ויבא בניהו את המלך לאמר כה דבר יואב
ויאמר אלי לא׳ 31 ויאמר אליו המלך עשה כדבר
אשר דבר׳ פגע בו והקבר׳ והסרת דם חנם אשר
שפך יואב מעלי ומעל בית אבי׳ 32 ויהוה השיב
דמו בראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים
ממנו׳ וישר אבי לא ידעו׳ הרג אתם בחרב׳
33 ודמם ישב בראש יואב ובראש זרעו לעולם
ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהי שלום עד
עולם מאת יהוה׳ 34 ויעל בניהו בן יהוידע
ויפגע בו והמיתהו׳ ויקבר בביתו במדבר׳
35 ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על
הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר׳
36 ויקרא המלך לשמעי ויאמר אליו בנה לך בית
בירושלם ושבת שם ולא תצא משם אנה ואנה׳
37 והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון
ידע תדע כי מות תמות׳ דמך בראשך יהיה׳
38 ויאמר שמעי אל המלך הדבר טוב כאשר דבר
אדני המלך כן יעשה עבדך׳ ויגר שמעי בארץ
פלשתים ימים רבים׳ 39 ויהי מקצה שלשת
השנים וברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן
מעכה מלך גת׳ ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך
בגת׳ 40 ויקם שמעי וחבש את חמרו וילך גתה
אל אכיש לבקש את עבדיו׳ וילך שמעי ויבא את
עבדיו מגת׳ 41 ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם
גתה ויבא׳ 42 ויקרא המלך לשמעי ויאמר אליו
הלא השבעתיך ביהוה ואעיד בך לאמר׳ ידע תדע
כי מות תמות׳ ואתה אמרת אלי הדבר הטוב אשר
שמעתי׳ 43 ולמה לא שמרת שבועת יהוה ומצוה
אשר צויתיך׳ 44 ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת
את כל הרעה אשר ידעה לבבך אשר עשית לדוד
אבי׳ והשיב יהוה את רעתך בראשך׳ 45 והמלך
שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה
עד עולם׳ 46 ויצו המלך את בניהו בן יהוידע
ויצא׳ ותכן הממלכה ביד שלמה׳

3 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את
בת פרעה׳ ויביאה אל עיר דוד עד כלתו את
בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב׳ 2 רק העם
זבחים בבמות׳ כי לא נבנה בית לשם יהוה עד
הימים׳ 3 ואהב שלמה את יהוה׳ בלכת בחקות
דוד אביו׳ רק בבמות הוא זבח ומקטיר׳ 4 וילך
המלך גבעונה׳ כי הבמה הגדלה׳ אלף עלות
יעלה המלך על המזבח ההוא׳ 5 בגבעון נראה
יהוה אל שלמה בחלום הלילה׳ ויאמר אלהים
שאל מה אתן לך׳ 6 ויאמר שלמה אתה עשית
עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך
באמת ובצדקה וביושר לבב עמך׳ ותשמר לו את
החסד הגדול הזה׳ ותתן לו בן ישב על כסאו
כיום הזה׳ 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את
עבדך תחת דוד אבי׳ ואנכי נער לא אדע צאת
ובוא׳ 8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת׳ עם רב
אשר לא יספר ולא ימנה מרב׳ 9 ותתן לעבדך
לב שמע לשפט את עמך׳ להבין בין טוב לרע׳
כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה׳ 10 ויטב
דבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה׳
11 ויאמר אליו אלהים יען אשר שאלת את הדבר
הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך
עשר׳ ולא שאלת נפש אויביך׳ כי אם שאלת לך
הבין לשמע משפט׳ 12 הנה עשיתי כדברך׳ הנה
נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך
ואחריך לא יקום כמוך׳ 13 וגם אשר לא שאלת
נתתי לך גם עשר וכבוד אשר לא היה איש כמוך
בכל המלכים׳ 14 והיה אם תלך בדרכי לשמר
חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך׳ והארכתי
את ימיך׳ 15 ויקץ שלמה והנה חלום׳ ויבא
לירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני׳ ויעל
עולות ויעש שלמים׳ ויעש משתה לכל עבדיו׳
16 אז תבאנה שתי נשים זונות אל המלך׳
ותעמדנה לפניו׳ 17 ותאמר האשה האחת בי אדני
אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד׳ ואלד עמה
בבית׳ 18 ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם
האשה הזאת׳ ואנחנו יחדו׳ בלתי זר אתנו בבית
זולתי שתינו בבית׳ 19 ויהי בלילה הזה׳ מתה
בן האשה׳ כי שכבה עליו׳ 20 ותקם בתוך הלילה
ותקח את בני מצדי בשכבי אמתך׳ ותשכבהו
בחיקה׳ ואת בנה המת תשכיבהו בחיקי׳ 21 ואקם
לינק את בני׳ והנה מת׳ ואתבוננה אליו בבקר
והנה לא היה בני אשר ילדתי׳ 22 ותאמר האשה
האחרת לא כי בני החי ובנך המת׳ ותאמר לא
כי בנך המת ובני החי׳ כה דברו לפני המלך׳
23 ויאמר המלך זאת תאמר זה בני החי ובנך
המת׳ וזאת תאמר לא כי בנך המת ובני החי׳
24 ויאמר המלך קחו לי חרב׳ ויביאו חרב לפני
המלך׳ 25 ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים
ותנו את המחצית לאחת׳ ואת המחצית לאחת׳
26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי
נכמרו רחמיה על בנה׳ ותאמר בי אדני תנו לה
את הילד החי והמת אל תמיתוהו׳ וזאת אומרת
גם לי גם לך לא יהיה׳ גזרו׳ 27 ויען המלך
ויאמר תנו לה את הילד החי והמת אל תמיתוהו
היא אמו׳ 28 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר
שפט המלך׳ ויראו מפני המלך׳ כי חכמת אלהים
בקרבו לעשות משפט׳

29 وأعطيت قصبة مثل عصا وقيل لي قم وقس هيكل الله والمذبح والساجدين فيه. 30 وأما الدار التي خارج الهيكل فاطرحها وقسها لأنها قد أعطيت للأمم وسيدوسون المدينة المقدسة اثنين وأربعين شهرا. 31 وسأعطي لشاهدي فيتكلمان متنبئين ألفا ومئتين وستين يوما لابسين مسوحا. 32 هما الزيتونتان والمنارتان القائمتان أمام إله الأرض. 33 وإن أراد أحد أن يؤذيهما خرج من فمهما نار وأتت على أعدائهما وإن أراد أحد أن يؤذيهما فهكذا ينبغي أن يقتل. 34 لهما سلطان أن يغلقا السماء حتى لا تمطر في أيام تنبئهما وسلطان على المياه أن يحولاها دما وأن يضربا الأرض بكل ضربة كلما شاءا. 35 وعندما يكملان شهادتهما تصعد الوحش الذي من الهاوية ويحاربهما ويغلبهما ويقتلهما. 36 وتبقى جثتاهما ملقاتين في شارع المدينة العظيمة التي تدعى روحيا وحيث صلب ربنا. 37 وأناس من الشعوب والقبائل واللغات والأمم ينظرون جثتاهما ثلاثة أيام ونصف ولا يسمحون بدفن جثتيهما. 38 وأما سكان الأرض فيفرحون بموتهما ويتهللون ويتبادلون الهدايا لأن هذين النبيين عذبا سكان الأرض. 39 وبعد ثلاثة أيام ونصف دخل فيهما روح من الله فوقفا على أرجلهما وأصاب الذين رأوهما خوف عظيم. 40 وسمعا صوتا عظيما من السماء يقول لهما اصعدا إلى هنا. فصعدا إلى السماء في سحابة وعدوهما أعداؤهما. 41 وفي تلك الساعة حدث زلزال عظيم فسقط عشر المدينة وقتل في الزلزال سبعة آلاف نفس وخاف الباقون وأعطوا المجد لإله السماء. 42 الويل الثاني قد مضى وها الويل الثالث يأتي سريعا. 43 وبوق السابع نفخ فكانت أصوات عظيمة في السماء تقول إن ملكوت العالم قد صار لربنا ولمسيحه فسيملك إلى الأبد وإلى الأبد. 44 والأربعة والعشرون الذين كانوا جالسين أمام الله على عروشهم خروا على وجوههم وسجدوا لله. 45 وقالوا نشكرك أيها الرب الإله القادر على كل شيء الذي كان والذي هو والذي سيأتي لأنك أخذت قوتك العظيمة وملكت. 46 وغضبت الأمم وجاء غضبك وحان وقت الأموات ليدانوا ولتعطى أجرتك لعبيدك الأنبياء والقديسين والخائفين اسمك الصغار والكبار ولتهلك الذين يهلكون الأرض. 47 وانفتح هيكل الله في السماء وظهر تابوت عهده في هيكله وكانت برق وأصوات ورعد وزلزال وبرد عظيم. 48 وظهرت في السماء آية عظيمة امرأة متسربلة بالشمس والقمر تحت قدميها وعلى رأسها إكليل من اثني عشر كوكبا.

11

وأعطيت قصبة مثل عصا وقيل لي قم وقس هيكل الله والمذبح والساجدين فيه. 2 وأما الدار التي خارج الهيكل فاطرحها وقسها لأنها قد أعطيت للأمم وسيدوسون المدينة المقدسة اثنين وأربعين شهرا. 3 وأجعل شاهدي يتنبئان ألفا ومئتين وستين يوما لابسين مسوحا. 4 هما الزيتونتان والمنارتان القائمتان أمام إله الأرض. 5 وإن أراد أحد أن يؤذيهما خرج من فمهما نار وأتت على أعدائهما وإن أراد أحد أن يؤذيهما فهكذا ينبغي أن يقتل. 6 لهما سلطان أن يغلقا السماء حتى لا تمطر في أيام تنبئهما وسلطان على المياه أن يحولاها دما وأن يضربا الأرض بكل ضربة كلما شاءا. 7 وعندما يكملان شهادتهما تصعد الوحش الذي من الهاوية ويحاربهما ويغلبهما ويقتلهما. 8 وتبقى جثتاهما ملقاتين في شارع المدينة العظيمة التي تدعى روحيا وحيث صلب ربنا. 9 وأناس من الشعوب والقبائل واللغات والأمم ينظرون جثتاهما ثلاثة أيام ونصف ولا يسمحون بدفن جثتيهما. 10 وأهل الأرض يفرحون بموتهما ويتهللون ويتبادلون الهدايا لأن هذين النبيين عذبا سكان الأرض. 11 وبعد ثلاثة أيام ونصف دخل فيهما روح من الله فوقفا على أرجلهما وأصاب الذين رأوهما خوف عظيم. 12 وسمعا صوتا عظيما من السماء يقول لهما اصعدا إلى هنا. فصعدا إلى السماء في سحابة وعدوهما أعداؤهما. 13 وفي تلك الساعة حدث زلزال عظيم فسقط عشر المدينة وقتل في الزلزال سبعة آلاف نفس وخاف الباقون وأعطوا المجد لإله السماء. 14 الويل الثاني قد مضى وها الويل الثالث يأتي سريعا. 15 وبوق السابع نفخ فكانت أصوات عظيمة في السماء تقول إن ملكوت العالم قد صار لربنا ولمسيحه فسيملك إلى الأبد وإلى الأبد. 16 والأربعة والعشرون الذين كانوا جالسين أمام الله على عروشهم خروا على وجوههم وسجدوا لله. 17 وقالوا نشكرك أيها الرب الإله القادر على كل شيء الذي كان والذي هو والذي سيأتي لأنك أخذت قوتك العظيمة وملكت. 18 وغضبت الأمم وجاء غضبك وحان وقت الأموات ليدانوا ولتعطى أجرتك لعبيدك الأنبياء والقديسين والخائفين اسمك الصغار والكبار ولتهلك الذين يهلكون الأرض. 19 وانفتح هيكل الله في السماء وظهر تابوت عهده في هيكله وكانت برق وأصوات ورعد وزلزال وبرد عظيم. 20 وظهرت آية عظيمة امرأة متسربلة بالشمس والقمر تحت قدميها وعلى رأسها إكليل من اثني عشر كوكبا. 21 وهي حبلى وتصرخ من ألم المخاض وتتمخض لتلد. 22 وظهر آية أخرى في السماء وإذا هو تنين أحمر عظيم له سبعة رؤوس وعشرة قرون وعلى رؤوسه سبعة تيجان. 23 وجر ذنبه ثلث النجوم من السماء وطرحها إلى الأرض. وكان التنين واقفا أمام المرأة التي كانت على وشك أن تلد لكي يبتلع ولدها متى ولدته. 24 فولدت ابنا ذكرا يرعى الأمم جميعها بعصا من حديد. وخطف ولدها وصعد إلى الله وإلى عرشه. 25 والمرأة هربت إلى البرية حيث أعد لها الله مكانا لكي يعولها هناك ألفا ومئتين وستين يوما. 26 وحدث حرب في السماء ميخائيل وملائكته حاربوا التنين والتنين وملائكته حاربوا. 27 ولكنهم لم يقدروا ولم يعد لهم مكان في السماء. 28 وطرح التنين العظيم الحية القديمة التي تدعى إبليس والشيطان الذي يضل العالم كله طرح إلى الأرض وطرحت معه ملائكته. 29 وسمعت صوتا عظيما في السماء يقول الآن صار خلاص وقوة وملكوت إلهنا وسلطان مسيحه لأن قد طرح المشتكي على إخوتنا الذي كان يشتكي عليهم نهارا وليلا أمام إلهنا. 30 وهم قد غلبوه بدم الحمل وبكلمة شهادتهم لم يحبوا نفوسهم حتى الموت. 31 لذلك افرحي أيتها السماوات وأنتم الساكنون فيها. ويل للأرض والبحر لأن إبليس قد نزل إليكم وبه غضب عظيم عالما أن له زمانا قصيرا. 32 ولما رأى التنين أنه طرح إلى الأرض اضطهد المرأة التي ولدت الابن الذكر. 33 وأعطيت المرأة جناحي النسر الكبير لكي تطير إلى البرية إلى موضعها حيث تعول زمانا وأزمنة ونصف زمان بعيدا عن وجه الحية. 34 فألقت الحية من فمها وراء المرأة نهرا من الماء لكي يجرفها النهر. 35 وأما الأرض فأعانت المرأة وفتحت الأرض فمها وابتلعت النهر الذي ألقاه التنين من فمه. 36 فغضب التنين على المرأة وذهب ليحارب باقي نسلها الذين يحفظون وصايا الله ولهم شهادة يسوع المسيح. 37 وقف على رمل البحر.

10

המשכיל עד מדוע אדני ראם תשיב רוח נגדי
המלכים׃ מגדלות אדם ומלאת שחוק ומגדלות
2 אנשים׃ הלוא אם לא אתה אמרת אדם אמרת
אחד כולנו׃ מדוע אם אתה אמרת לא אמרתי לך
אמרת מלכות אלוה׳ אתה תשים׃ 3 המלא לא אתה
חלקיה תשיב׳ אל אל׳ אדם׳ אל׳ אל׳ אל׳ אל׳
אמרת מלכות׳ אל׳ אל׳ אל

ابْنِي، إِنْ تَكَفَّلْتَ بِصَدِيقِكَ، وَصَفَقْتَ يَدَكَ لِغَرِيبٍ،
2 فَقَدِ ارْتَبَطْتَ بِكَلِمَةِ فَمِكَ، وَصِرْتَ أَسِيرَ كَلِمَاتِكَ.
3 فَافْعَلْ هذَا، يَا ابْنِي، وَخَلِّصْ نَفْسَكَ، إِذْ صِرْتَ فِي يَدِ صَدِيقِكَ:
اذْهَبْ وَتَذَلَّلْ، وَأَلِحَّ عَلَى صَدِيقِكَ.
4 لَا تُعْطِ عَيْنَيْكَ نَوْمًا، وَلَا أَجْفَانَكَ سُبَاتًا.
5 نَجِّ كَالظَّبْيِ مِنْ يَدِ الصَّيَّادِ، وَكَالطَّائِرِ مِنْ يَدِ الْفَخِّ.
6 اِذْهَبْ إِلَى النَّمْلَةِ، أَيُّهَا الْكَسْلَانُ، وَتَأَمَّلْ طُرُقَهَا وَكُنْ حَكِيمًا.
7 لَيْسَ لَهَا قَائِدٌ وَلَا مُشْرِفٌ وَلَا مُتَسَلِّطٌ،
8 وَهِيَ تُعِدُّ فِي الصَّيْفِ طَعَامَهَا، وَتَجْمَعُ فِي الْحَصَادِ زَادَهَا.
9 إِلَى مَتَى، يَا كَسْلَانُ، تَرْقُدُ؟ وَمَتَى تَقُومُ مِنْ نَوْمِكَ؟
10 قَلِيلٌ نَوْمٌ، قَلِيلٌ سُبَاتٌ، قَلِيلٌ طَيُّ يَدَيْنِ لِلرُّقَادِ،
11 فَيَأْتِيَكَ الْفَقْرُ كَلِصٍّ، وَالْعَوَزُ كَرَاجِلٍ.
12 اَلرَّجُلُ الْبَلِيعُ، الْمُتَّصِفُ بِالْمَكْرِ، يَمْشِي مُعْوَجَّ الْفَمِ،
13 يُغْمِزُ بِعَيْنَيْهِ، وَيُشِيرُ بِرِجْلَيْهِ، وَيُعَلِّمُ بِأَصَابِعِهِ.
14 فِي قَلْبِهِ الْمُعْوَجِّ يُدَبِّرُ الشَّرَّ كُلَّ حِينٍ، وَيُثِيرُ الْخِصَامَ.
15 لِذلِكَ تَأْتِيهِ بَلِيَّتُهُ فَجْأَةً، وَيُسْحَقُ بِغَتْةً بِلَا شِفَاءٍ.
16 سِتَّةٌ مِنْهَا يُبْغِضُهَا الرَّبُّ، وَسَبْعَةٌ هِيَ مَكْرَهَةٌ لِنَفْسِهِ:
17 عُيُونٌ مُتَعَالِيَةٌ، وَلِسَانٌ كَاذِبٌ، وَأَيْدٍ سَافِكَةٌ دَمًا بَرِيئًا،
18 وَقَلْبٌ يَنْسُجُ أَفْكَارًا أَثِيمَةً، وَأَرْجُلٌ تُسْرِعُ إِلَى الشَّرِّ،
19 وَشَاهِدٌ زُورٍ يَفُوهُ بِالْكَذِبِ، وَمُثِيرُ خِصَامٍ بَيْنَ إِخْوَةٍ.
20 اِحْفَظْ، يَا ابْنِي، وَصِيَّةَ أَبِيكَ، وَلَا تَتْرُكْ تَعْلِيمَ أُمِّكَ.
21 اِرْبُطْهُمَا دَائِمًا عَلَى قَلْبِكَ، وَعَلِّقْهُمَا عَلَى عُنُقِكَ.
22 إِذَا مَشَيْتَ هَدَتْكَ، وَإِذَا رَقَدْتَ حَرَسَتْكَ، وَإِذَا صَحَوْتَ حَدَّثَتْكَ.
23 لِأَنَّ الْوَصِيَّةَ سِرَاجٌ، وَالشَّرِيعَةَ نُورٌ، وَتَوْبِيخَ التَّأْدِيبِ طَرِيقُ الْحَيَاةِ،
24 لِتَحْفَظَكَ مِنَ الْمَرْأَةِ الشِّرِّيرَةِ، مِنْ مَلَقِ لِسَانِ الْغَرِيبَةِ.
25 لَا تَشْتَهِ جَمَالَهَا فِي قَلْبِكَ، وَلَا تَأْسِرْكَ بِأَهْدَابِهَا.
26 لِأَنَّ ثَمَنَ الْمَرْأَةِ الزَّانِيَةِ رَغِيفٌ، وَالْمَرْأَةَ الْمُتَزَوِّجَةَ تَصْطَادُ نَفْسًا ثَمِينَةً.
27 هَلْ يَأْخُذُ إِنْسَانٌ نَارًا فِي حِضْنِهِ وَثِيَابُهُ لَا تَحْتَرِقُ؟
28 أَوْ هَلْ يَمْشِي عَلَى الْجَمْرِ وَأَقْدَامُهُ لَا تُلْذَعُ؟
29 هكَذَا الَّذِي يَدْخُلُ إِلَى امْرَأَةِ صَاحِبِهِ، لَا يَبْرَأُ كُلُّ مَنْ يَلْمَسُهَا.
30 لَا يُحْتَقَرُ السَّارِقُ إِنْ سَرَقَ لِيَشْبَعَ نَفْسَهُ إِذَا كَانَ جَائِعًا،
31 إِنْ وُجِدَ يَرُدُّ سَبْعَةً، وَيُعْطِي كُلَّ مَا فِي بَيْتِهِ.
32 أَمَّا الزَّانِي بِامْرَأَةٍ فَعَدِيمُ الْفَهْمِ، إِنَّمَا يُهْلِكُ نَفْسَهُ الَّذِي يَفْعَلُ ذلِكَ.
33 ضَرْبَةً وَعَارًا يَجِدُ، وَعَارُهُ لَا يُمْحَى.
34 لِأَنَّ الْغَيْرَةَ هِيَ سَخَطُ الرَّجُلِ، فَلَا يُشْفِقُ فِي يَوْمِ الْنَّقْمَةِ.
35 لَا يَقْبَلُ فِدْيَةً مِنْ أَجْلِ كُلِّ الْفِدَى، وَلَا يَرْضَى مَهْمَا كَثُرَتْ.

10 أَمْثَالُ سُلَيْمَانَ. اَلِابْنُ الْحَكِيمُ يُفَرِّحُ أَبَاهُ، وَالْغَبِيُّ هُوَ حُزْنُ أُمِّهِ.
2 لَا تَنْفَعُ كُنُوزُ الشَّرِّ، وَالْبِرُّ يُنَجِّي مِنَ الْمَوْتِ.
3 لَا يُجِيعُ الرَّبُّ نَفْسَ الصِّدِّيقِ، وَيَدْفَعُ أَسْفَارَ الْأَشْرَارِ.
4 اَلْيَدُ الْمُتَرَاخِيَةُ تُفْقِرُ، وَيَدُ الْمُجْتَهِدِينَ تُغْنِي.
5 اَلْجَامِعُ فِي الصَّيْفِ ابْنٌ عَاقِلٌ، وَالْمُتَكَاسِلُ فِي الْحَصَادِ ابْنٌ مُخْزٍ.
6 بَرَكَاتٌ تَكُونُ عَلَى رَأْسِ الصِّدِّيقِ، وَأَمَّا فَمُ الْأَشْرَارِ فَيُغَطِّيهِ الظُّلْمُ.
7 ذِكْرُ الصِّدِّيقِ لِلْبَرَكَةِ، وَاسْمُ الْأَشْرَارِ يَنْتَنُ.
8 اَلْحَكِيمُ الْقَلْبِ يَقْبَلُ الْوَصَايَا، وَالْأَحْمَقُ الشَّفَتَيْنِ يُصْرَعُ.
9 اَلسَّالِكُ بِالْكَمَالِ يَسْلُكُ بِأَمَانٍ، وَالْمُعَوِّجُ طُرُقَهُ يُعْرَفُ.
10 اَلْغَامِزُ بِعَيْنَيْهِ يُسَبِّبُ الْحُزْنَ، وَالْأَحْمَقُ الشَّفَتَيْنِ يُصْرَعُ.
11 فَمُ الصِّدِّيقِ يَنْبُوعُ حَيَاةٍ، وَأَمَّا فَمُ الْأَشْرَارِ فَيُغَطِّيهِ الظُّلْمُ.
12 اَلْبُغْضُ يُهَيِّجُ الْخِصَامَ، وَالْمَحَبَّةُ تُغَطِّي جَمِيعَ الذُّنُوبِ.
13 فِي شَفَتَيِ الْفَهِيمِ تُوجَدُ الْحِكْمَةُ، وَعَلَى ظَهْرِ الْعَدِيمِ الْفَهْمِ عَصًا.
14 اَلْحُكَمَاءُ يَدَّخِرُونَ الْمَعْرِفَةَ، وَفَمُ الْأَحْمَقِ يُقَرِّبُ الْبَلِيَّةَ.
15 اَلْغَنِيُّ مَدِينَةُ عِزِّهِ، وَهَدْمُ الْفُقَرَاءِ فَقْرُهُمْ.
16 أُجْرَةُ الصِّدِّيقِ لِلْحَيَاةِ، وَدَخْلُ الشِّرِّيرِ لِلْخَطِيَّةِ.
17 اَلَّذِي يَحْفَظُ التَّأْدِيبَ فَفِي سَبِيلِ الْحَيَاةِ، وَالْمُهْمِلُ التَّوْبِيخَ يَضِلُّ.
18 اَلْمُبْغِضُ بِشِفَاهٍ كَاذِبَةٍ، وَالْمُشِيعُ نَمِيمَةً هُوَ أَحْمَقُ.
19 بِكَثْرَةِ الْكَلَامِ لَا يَخْلُو مِنْ مَعْصِيَةٍ، وَالْكَابِحُ شَفَتَيْهِ عَاقِلٌ.
20 لِسَانُ الصِّدِّيقِ فِضَّةٌ مُنْتَقَاةٌ، وَقَلْبُ الشِّرِّيرِ قَلِيلٌ.
21 شِفَاهُ الصِّدِّيقِ تَرْعَى كَثِيرِينَ، وَالْحَمَقَى بِعَدَمِ الْفَهْمِ يَمُوتُونَ.
22 بَرَكَةُ الرَّبِّ هِيَ تُغْنِي، وَلَا يُزِيدُ عَلَيْهَا تَعَبٌ.
23 كَالْهُزْءِ لِلْجَاهِلِ الْعَمَلُ الرَّدِيءُ، وَالْحِكْمَةُ لِلرَّجُلِ الْفَهِيمِ.
24 مَا يَخَافُهُ الشِّرِّيرُ يَأْتِيهِ، وَشَهْوَةُ الصِّدِّيقِ تُعْطَى.
25 كَمَا يَعْبُرُ الزَّوْبَعَةُ لَا يَكُونُ الشِّرِّيرُ، وَالصِّدِّيقُ أَسَاسُ الدَّهْرِ.
26 كَالْخَلِّ لِلْأَسْنَانِ وَكَالدُّخَانِ لِلْعَيْنَيْنِ هُوَ الْكَسْلَانُ لِمُرْسِلِيهِ.
27 مَخَافَةُ الرَّبِّ تُكَثِّرُ الْأَيَّامَ، وَسِنُو الْأَشْرَارِ تُقَصَّرُ.
28 رَجَاءُ الصِّدِّيقِ فَرَحٌ، وَرَجَاءُ الْأَشْرَارِ يَبِيدُ.
29 طَرِيقُ الرَّبِّ حِصْنٌ لِلْكَامِلِ، وَهَدْمٌ لِفَاعِلِي الْإِثْمِ.
30 اَلصِّدِّيقُ إِلَى الدَّهْرِ لَا يَتَزَعْزَعُ، وَالْأَشْرَارُ لَا يُسْكَنُونَ الْأَرْضَ.
31 فَمُ الصِّدِّيقِ يُنْبِتُ الْحِكْمَةَ، وَاللِّسَانُ الْكَاذِبُ يُقْطَعُ.
32 شِفَاهُ الصِّدِّيقِ تَعْرِفُ الرِّضَى، وَفَمُ الْأَشْرَارِ الْفَسَادَ.

12 אחר הדבר ראה יחזקאל ואל
הנה כבוד אלהי ישראל עמד
כאשר ראיתי בבקעה: 13 ויאמר
אלי בן אדם הראה אתה מה
אשר הם עשים מה הרבה
תועבות בית ישראל עשים
הלם לרחוק מעל מקדשי
ועוד תראה תועבות גדלות
14 ויבא אתי אל פתח שער
בית יהוה אשר אל צפון
והנה שם הנשים מבכות
את תמוז: 15 ויאמר אלי
הראיתה בן אדם עוד תראה
תועבות גדלות מאלה:
16 ויביא אתי אל חצר בית
יהוה הפנימית והנה פתח
היכל יהוה בין האולם
ובין המזבח כעשרים
וחמשה איש אחריהם
היכל יהוה ופניהם קדמה
והם משתחוים קדמה
השמש: 17 ויאמר אלי
בן אדם הראיתה זאת
עמי בית יהודה עשים
את התועבות אשר עשו
פה כי מלא הארץ
חמס ושבו לכעסני
והנה שלחים את הזמר
אל אפם: 18 גם אני
אעשה בחמה לא תחוס
עיני ולא אחמל וקראו
באזני קול גדול ולא
אשמע אתם: 19 ויאמר
אלי לאמר בן אדם
הראיתה אשר זקני
בית ישראל עשים
בחשך איש בחדרי
משכיתו כי אמרו
אין יהוה רואה
אין יהוה עזב
את הארץ: 20 גם
אני אעשה בחמה
לא תחוס עיני
ולא אחמל את דרכם
אל ראשם נתתי
ואראה לא שמעו
קולי: 21 ויאמר
אלי בן אדם הראיתה
מה אשר עשה
זקני בית ישראל
המשכיל בחשך
איש בחדר משכיתו
כי אמרו אין יהוה
רואה אין יהוה
עזב את הארץ:
22 ויאמר אלי
עוד תראה תועבות
גדלות אשר הם עשים
אלה: 23 ויבא אל
פתח שער בית
יהוה הצפון והנה
שם הנשים יושבות
מבכות את תמוז:
24 ויאמר אלי
הראיתה בן אדם
אלה אין כבוד
לבית יהוה כי
אם רחוק מקדשי
ואל תוך הבית
הנה אנשים
כמה ועשרים
אחרי היכל יהוה
ופניהם קדמה
והם משתחוים
לשמש: 25 ויאמר
אלי בן אדם
הראיתה אשר
עשו זקני בית
ישראל בחשך
איש בחדר משכיתו
כי אמרו אין יהוה
רואה עזב יהוה
את הארץ:
26 ויאמר אלי
עוד תראה
תועבות גדלות
אשר הם עשים
אלה: 27 ויבא
אל פתח שער
בית יהוה הצפון
והנה שם הנשים
מבכות את תמוז:
28 ויאמר אלי
הראיתה בן אדם
אם לא אם
לא אם
לא אם

هههههه

7 בבית ארזים בנה אותו, חמש אמות
ארכו ומחצית רחבו, אמה לפני
האולם אשר לפני אלה, גם עמודים
ואבך עבות לפני העמודים. 8 ואולם
כסאו אשר ישב שם לדון, אולם
המשפט עשה כמו האולם הזה
לבת פרעה אשר לקח שלמה
לאשה. 9 כל אלה מאבני יקר
מידות מגזרות בחרצבות פנימה
ומחוצה, מן היסוד עד לקרת
ומחוצה אל הדר הגדול. 10 ויסוד
הבית אבני אבן יקרות אבנים
גדלות אבני עשרת אמות ואבני
שמנה אמות. 11 ומעל אבן יקרות
מידות מגזרות וארז. 12 והדר
הגדול סביב שלש שורות גזית
וטור קרשים לבית פנימי לבית
יהוה ולאולם הבית.

13 ויבא המלך שלמה לקחת את
חירם מצור. 14 בן אשה אלמנה
היא מן מטה נפתלי ואביו איש
צרי חרש נחשת וימלא את החכמה
והתבונה והדעת לעשות כל מלאכה
בנחשת ויבא אל המלך שלמה
ויעש את כל מלאכתו. 15 ויצר את
שני העמודים אמת הקומה העמוד
האחד ושתים עשרה אמה תסב
את העמוד השני. 16 וגם שני
כתרים עשה לצבת יצק המסכות
לכתרים אשר על ראש העמודים
חמש אמות לכתר הראש השני.
17 שבכה שבכה רשת גבלת
גדלים מעשה לכתרים אשר על
ראש העמודים שבעה לכתר הראש
השני. 18 ויעשה את העמודים
ושתי שורות סביב על השבכה
אחת לכסות את הכתרים אשר
על ראש הרמון בפגרנים וכן עשה
לכתר הראש השני. 19 והכתרים
אשר על ראש העמודים מעשה
שושן בארבעה אמות. 20 וכתרים
על שני העמודים גם מעל הבטן
אשר לעבר השבכה ורמון מאתים
סביב על הכתר השני. 21 ויקם
את העמודים לאולם היכל ויקם
את העמוד הימני ויקרא שמו
יכין ויקם את העמוד השמאלי
ויקרא שמו בעז. 22 ועל ראש
העמודים מעשה שושן נכון
ותכלת העמודים. 23 ויעש את
הים מוצק עשר אמות מן שפתו
עד שפתו עגול סביב וחמש אמות
קומתו וקו שלשים אמה יסב
אתו סביב. 24 ותחת שפתו
סביבות סובבים עשרה באמה
נקפים הים מסביב שתי שורות
הסבבות יצוקות בצאתו. 25 עמד
על שנים עשר בקר פנים אל
צפון ושלשה פנים אל מערב
ושלשה פנים אל נגב ושלשה
פנים אל מזרח והים למעלה
מעליהם ואחריתם כל אחוריהם
בית. 26 ועבי הים טפח והשפה
כמעשה שפת כוס פרח יכיל
אלפים בת. 27 ויעש את המכנות
עשר נחשת אמה ארך המכנה
ואמה רחב המכנה האחת ואמה
קומתה. 28 ומעשה המכנות
מסגרת לבנות ומסגרת בין
הלבנות. 29 ועל המסגרת אשר
בין הלבנות אריות בקר ופרים
ובכרובים על הלבנות מלמעלה
וגם אל האריות ואל הפרים
מלמטה מעשה מורד. 30 וגם
ארבעה אופני נחשת לכל מכנה
ורקבות נחשת ומן הכיור
אל הכתפות יצוקות מול כל
אחת מעבר. 31 ופיה מבית
לכתר ומלמעלה אמה ופיה
עגול מעשה כן אמה וחצי
גם על פיה מעשה מקדן
ומסגרתם לא מרבעות לא
עגלות. 32 ומתחת לאמות
הארבע אופנים ומעל הכתפות
אופני המכנה אחד אופן
אמה וחצי. 33 ומעשה האופן
כמעשה אופן מרכבה מעשה
הכתפות ומעשה הרקבות
הכל יצוקים. 34 וארבע כתפות
לאמה אחת לפנה ארבע
כתפות מן המכנה. 35 ובראש
המכנה חצי אמה גבה עגול
סביב ומן המכנה ומן המסגרת
אשר עליו. 36 ויכתב על לוחות
מסגרתו ומן המסגרת כרובים
אריות ותמרים לפי המלואה
סביב. 37 כמו אלה עשה לעשר
המכנות יצוקה אחת מדה
אחת ומשקל אחד לכלן.

5

1 אז הביא שלמה את כל
כסף וזהב וכל הכלים אשר
עשה שלמה בבית אלהים
ויתן את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים בבית אוצרות
בית אלהיו. 2 אז יקהל שלמה
את זקני ישראל ואת כל ראשי
המטות נשיאי האבות לבני
ישראל אל המלך שלמה בירושלם
להעלות את ארון ברית יהוה
מעיר דוד הוא ציון. 3 ויקהלו
אל המלך שלמה כל איש ישראל
בחג בירח האתנים הוא החדש
השביעי. 4 ויבאו כל זקני
ישראל וישאו הכהנים את הארון
וגם אהל מועד וכל כלי הקדש
אשר באהל הם יעלו הכהנים
והלוים. 5 ויעלו את הארון
ואת אהל מועד וכל כלי הקדש
אשר באהל הם יעלו הכהנים
והלוים. 6 והמלך שלמה והעדה
הנועדה אליו לפני הארון
מזבחים צאן ובקר אשר לא
יספרו ולא יתמו מרב. 7 ויביאו
הכהנים את ארון ברית יהוה
אל מקומו אל דביר הבית
אל קדש הקדשים תחת כנפי
הכרובים. 8 כי הכרובים פרשים
כנפים אל מקום הארון וכסו
הכרובים על הארון ועל בדיו
מלמעלה. 9 ויאריכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מן הארון
לפני הדביר ולא יראו חוצה
ויהי שם עד היום הזה. 10 אין
בארון רק שני לוחות אבן
אשר הניח משה בחרב
אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים. 11 ויהי
בצאת הכהנים מן הקדש כי
כל הנמצאים הכהנים התקדשו
לא לשמר למחלקות. 12 והלוים
המשוררים לאסף לימן ולידותון
ולבניהם לבושי בוץ מצלתים
וכנרות ונבלים עמדים מזרחה
למזבח ועמהם מאה ועשרים
כהנים חוצצרים. 13 ויהי כאחד
החצרים ולמשורר ולהשמיע
קול אחד להודות ולהלל את
יהוה וכהרים בחצצרות ובמצלתים
ובכלי השיר ובהודות ליהוה כי
טוב כי לעולם חסדו ובית יהוה
נמלא ענן. 14 ולא עמדו הכהנים
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
יהוה את בית האלהים.

6 אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכן בערפל. 2 ואני בנה בית
זבל לך ומכון לשבתך עולמים.
3 ויסב המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכל קהל
ישראל עומד. 4 ויאמר ברוך
יהוה אלהי ישראל אשר דבר
בפיו אל דוד אבי ובידיו מלא
לאמר. 5 מיום הוציאי את עמי
מארץ מצרים לא בחרתי בעיר
מכל שבטי ישראל לבנות בית
להיות שמי שם ולא בחרתי
באיש לנגיד על עמי ישראל.
6 ואבחר בירושלם להיות שמי
שם ובדוד בחרתי להיות על
עמי ישראל. 7 ויהי עם לבב
דוד אבי לבנות בית לשם יהוה
אלהי ישראל. 8 ויאמר יהוה אל
דוד אבי יען היות עם לבבך
לבנות בית לשמי הטיבת כי היה
עם לבבך. 9 רק אתה לא תבנה
הבית כי אם בנך היצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי. 10 ויקם
יהוה את דברו אשר דבר ואקם
תחת דוד אבי ואשב על כסא
ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה
הבית לשם יהוה אלהי ישראל.
11 ואשים שם את הארון אשר
בו ברית יהוה אשר כרת עם
בני ישראל. 12 ויעמד לפני
מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו. 13 כי שלמה עשה
כיור נחשת חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו ושלש אמות
קומתו ויצב אותו בתוך העזרה
ועל הכיור עמד ויברך על ברכיו
נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו
השמים. 14 ויאמר יהוה אלהי
ישראל אין כמוך אלהים בשמים
ובארץ שמר הברית והחסד
לעבדיך ההלכים לפניך בכל
לבבם. 15 אשר שמרת לעבדך
דוד אבי את אשר דברת לו
ודברת בפיך ובידיך מלאת
כיום הזה. 16 ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך דוד אבי
את אשר דברת לו לאמר לא
יכרת לך איש מלפני ישב על
כסא ישראל רק אם ישמרו בניך
דרכם ללכת בתורתי כאשר
הלכת לפני. 17 ועתה יהוה אלהי
ישראל יאמן נא דבריך אשר
דברת לעבדך דוד. 18 האמנם
ישב אלהים עם האדם על הארץ
הן השמים ושמי השמים לא
יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר
בניתי. 19 ופנית אל תפלת
עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי
לשמע אל הרנה ואל התפלה
אשר עבדך מתפלל לפניך.
20 להיות עיניך פתחות אל הבית
הזה יומם ולילה אל המקום
אשר אמרת לשום שמך שם
לשמע אל התפלה אשר יתפלל
עבדך אל המקום הזה. 21 ושמעת
אל תחנת עבדך ואל עמך ישראל
אשר יתפללו אל המקום הזה
ושמעת אתה מן מקום שבתך
מן השמים ושמעת וסלחת.
22 אם יחטא איש לרעהו ונשא
בו אלה להאלתו ובא האלה
לפני מזבחך בבית הזה. 23 אתה
תשמע מן השמים ועשית ושפטת
את עבדיך להרשיע רשע לתת
דרכו בראשו ולצדק צדיק לתת
לו כצדקתו. 24 אם ינגף עמך
ישראל לפני אויב כי יחטאו לך
ושבו והודו את שמך והתפללו
אליך בבית הזה. 25 אתה תשמע
מן השמים וסלחת לחטאת עמך
ישראל והשבתם אל האדמה
אשר נתת לאבותם. 26 בעצר
שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו
לך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם ישובון
כי תענם. 27 אתה תשמע בשמים
וסלחת לחטאת עבדיך ועמך
ישראל כי תורם דרך הטובה
אשר ילכו בה ונתת מטר על
ארצך אשר נתת לעמך לנחלה.
28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי
יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל
כי יהיה איבו בארץ שעריו כל
נגע כל מחלה. 29 כל תפלה
כל תחנה אשר יהיה לכל אדם
לכל עמך ישראל אשר ידעון איש
נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית
הזה. 30 ואתה תשמע מן השמים
מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש
כדרכיו אשר תדע את לבבו כי
אתה לבדך ידע את לבב בני
האדם. 31 למען יראוך לדרך
אשר הלכו אבתינו על פני
האדמה אשר נתת לאבתינו.
32 וגם אל הנכר אשר לא מעמך
ישראל הוא ובא מארץ רחוקה
למען שמך הגדול ויד חזקה
וזרועך הנטויה ובא והתפלל
אל הבית הזה. 33 אתה תשמע
מן השמים מכון שבתך ועשית
ככל אשר יקרא אליך הנכרי
למען ידעון כל עמי הארץ את
שמך ליראה אותך כעמך ישראל
ולדעת כי שמך נקרא על הבית
הזה אשר בנתי. 34 כי יצא עמך
למלחמה דרך אויביהם אשר
תשלחם והתפללו אליך דרך
העיר אשר בחרת בה והבית
אשר בניתי לשמך. 35 ושמעת
מן השמים תפלתם ותחנתם
ועשית משפטם. 36 כי יחטאו
לך כי אין אדם אשר לא יחטא
ואפתה בם וחרה אף ונתתם
לפני אויב ושבום שבים אל
ארץ רחוקה או קרובה. 37 והשיבו
אל לבבם בארץ אשר שבו שם
והתחננו אליך בארץ שבים
לאמר חטאנו העוינו רשענו.

ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܥܠܬܐ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܡܕܡ ܐܦܠܐ ܕܒܪܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܕ

אגרות

1 אמר רבי אלעזר בן פדת אמר רבי אבא אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב
ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ושמעתי את צעקתם מפני נוגשיו
כי ידעתי את מכאביו. ראה ראיתי – אמר רבי אלעזר בר אבינא: אמר
לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני אראה – אראה, ואם לא אראה –
לא אראה. אמר לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני אשמע – אשמע,
ואם לא אשמע – לא אשמע. אמר לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני
אדבר – אדבר, ואם לא אדבר – לא אדבר. אמר לפני הקב"ה: רבונו של
עולם, אם אני אלך – אלך, ואם לא אלך – לא אלך. אמר לפני הקב"ה:
רבונו של עולם, אם אני אחיה – אחיה, ואם לא אחיה – לא אחיה.
אמר לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני אמות – אמות, ואם לא אמות
– לא אמות. אמר לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני אגאל – אגאל,
ואם לא אגאל – לא אגאל. אמר לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני
אגיע – אגיע, ואם לא אגיע – לא אגיע. אמר לפני הקב"ה: רבונו של
עולם, אם אני אגיע – אגיע, ואם לא אגיע – לא אגיע. אמר לפני הקב"ה:
רבונו של עולם, אם אני אגיע – אגיע, ואם לא אגיע – לא אגיע. אמר
לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני אגיע – אגיע, ואם לא אגיע –
לא אגיע. אמר לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני אגיע – אגיע,
ואם לא אגיע – לא אגיע. אמר לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני
אגיע – אגיע, ואם לא אגיע – לא אגיע. אמר לפני הקב"ה: רבונו של
עולם, אם אני אגיע – אגיע, ואם לא אגיע – לא אגיע. אמר לפני הקב"ה:
רבונו של עולם, אם אני אגיע – אגיע, ואם לא אגיע – לא אגיע.
אמר לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני אגיע – אגיע, ואם לא אגיע
– לא אגיע. אמר לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני אגיע – אגיע,
ואם לא אגיע – לא אגיע. אמר לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אם אני
אגיע – אגיע, ואם לא אגיע – לא אגיע. אמר לפני הקב"ה: רבונו של
עולם, אם אני אגיע – אגיע, ואם לא אגיע – לא אגיע. אמר לפני הקב"ה:
רבונו של עולם, אם אני אגיע – אגיע, ואם לא אגיע – לא אגיע.

2 ויהי בימים הרבים האלה ומלך מצרים מת ויאנחו בני ישראל
מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה 2 וישמע אלהים
את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב
3 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים. 4 ותתצב אחותו מרחוק לדעה
מה יעשה לו. 5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערותיה הלכות על
יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה. 6 ותפתח
ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחס עליו ותאמר מילדי העברים זה.
7 ותאמר אחותו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברות
ותינק לך את הילד. 8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא
את אם הילד. 9 ותאמר אליה בת פרעה קחי את הילד הזה והיניקיהו לי
ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו. 10 והגדל הילד ותביאהו
לבת פרעה והיה לה לבן ותקרא שמו משה כי מן המים משיתיהו. 11 ויהי
בימים האלה וגדל משה ויצא אל אחיו ויראה בסבלתם וירא איש מצרי
מכה איש עברי מאחיו. 12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את
המצרי ויטמן בחול. 13 ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים
ויאמר לרשע למה תכה רעך. 14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו
הלהרגני אתה אמר אשר הרגת את המצרי ויירא משה ואמר אכן נודע
הדבר. 15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וברח משה
מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר. 16 ולכהן מדין שבע בנות
והן דלות את צאן אביהן ותבאנה וגם דלו דלו את הרהטים להשקות
את צאן אביהן. 17 והרעים באו וגרשום ותעמד משה ויושיעם וישקו את
צאנם. 18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום.
19 ותאמרנה איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את
הצאן. 20 ויאמר אל בנותיו ואיה זה למה זה עזבתן את האיש קראן
נא לו ויאכל לחם. 21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפורה
בתו. 22 ותלד בן ויקרא שמו גרשם כי אמר גר היה בארץ נכריה.
23 ויהי בימים הרבים האלה וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן
העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה 24 וישמע אלהים
את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב
25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים.

שור שאינו שמור שור שנגח שור שור בן־בקר נבלה
אדם שאלה שור אחר אדם, 23 והמת אדם לא מת לא
ידע ידוע כי בן־בקר נגח אדם לא נודעלאל ומת שור
שמור שור שנגח שור שור בן־בקר ידוע כי בן־בקר
לב יומעיר נודעלאל ומת 24 לא מת לא שור שאינו
,מ שיגיעה מש מבהמה מעד בתחת תמיד המלה מלא
יבבה שאינשלם שאינעיר תיר בן אור 25 מאיומעמד
ומת כל תיר ,ומת בתחתיה מעש מעש ולידי מעלה נבלה
בתחתיהבה שבתכל שומת אחד אחר יבבה עמד שכלה
ומומ

בן־שלשים שנה מלך יאשיהו בירושלים ושם אמו ידידה בת עדיה מן־בצקת׃ 2 ויעשה הישר בעיני יהוה וילך בכל־דרך דוד אביו לא סר ימין ושמאול׃ 3 ובשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו שלח המלך את־שפן בן־אצליהו בן־משלם הסופר בית יהוה לאמר׃ 4 עלה אל־חלקיהו הכהן הגדול ויתם כסף הבית אשר הובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם׃ 5 ויתנו אותו אל־יד עשי המלאכה פקדי בית יהוה ויתנו אותו אל־עשי המלאכה אשר־בבית יהוה לחזק בדק הבית׃ 6 אל־חרשים ואל־בנאים ואל־גדרים ולקנות עצים ומצבות לחזק הבית׃ 7 אבל לא יחשב אתם כסף אשר־יתן אל־ידם כי־באמונה הם עשים׃ 8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל־שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את־הספר אל־שפן ויקרא׃ 9 ויבא שפן הסופר אל־המלך ויביא עוד את־הדבר המלך לאמר כל־אשר נמצא בידך עבדיך עשו׃ 10 ויספר שפן הסופר לאמר לפני המלך לאמר ספר נתן חלקיהו הכהן לי ויקרא בו שפן לפני המלך׃ 11 והיה כשמע המלך את־דברי הספר ויקרע בגדיו׃ 12 ויצו המלך את־חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן־שפן ואת עכבור בן־מיכיה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד־המלך לאמר׃ 13 לכו דרשו־יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל־יהודה על־דברי הספר הזה אשר נמצא כי גדולה חמת־יהוה אשר נצתה בנו על־אשר לא־שמרו אבתינו את־דבר יהוה לעשות ככל־הכתוב על־הספר הזה׃ 14 ותלך חלקיה הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל־חלדה הנביאה אשת שלם בן־תקוה בן־חרס שמר בית־הבגדים והיא יושבת בירושלים במשנה׃ 15 ותאמר אליהם כה־אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי׃ 16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל־המקום הזה ואל־יושביו את כל־הדברים אשר כתב על־הספר אשר קרא לפני מלך יהודה׃ 17 תחת אשר עזבוני וקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל־מעשי ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה׃ 18 ואל־המלך יהודה השלח לדרש את־יהוה כה־תאמרון אליו כה־אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃ 19 יען רך־לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך אשר־דברתי אל־המקום הזה ואל־יושביו להיות לשמה וקללה ותקרע בגדיך ותבך לפני ואף־אני שמעתי נאם־יהוה׃ 20 לכן הנני אספך אל־אבתיך ונאספת אל־קברתיך בשלום ולא־תראינה עיניך בכל־הרעה אשר־אני מביא על־המקום הזה׃ ויביאו את־הדבר אל־המלך׃ 21 ויצו המלך את־חלקיה ואת אחיקם ואת עכבור בן־מיכיה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד־המלך לאמר׃ 22 לכו דרשו־יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל־יהודה על־דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת־יהוה אשר נצתה בנו על־אשר לא־שמרו אבתינו דבר־יהוה לעשות ככל־הכתוב על־הספר הזה׃ 23 ותלך חלקיה הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל־חלדה הנביאה אשת שלם בן־תקוה בן־חרס שמר בית־הבגדים והיא יושבת בירושלים במשנה׃ 24 ותאמר אליהם כה־אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי׃ 25 כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל־המקום הזה ואל־יושביו את כל־הדברים אשר כתב על־הספר אשר קרא לפני מלך יהודה׃ 26 יען אשר עזבוני וקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל־מעשי ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה׃ 27 ואל־המלך יהודה השלח לדרש את־יהוה כה־תאמרון אליו כה־אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃ 28 יען רך־לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך אשר־דברתי אל־המקום הזה ואל־יושביו להיות לשמה וקללה ותקרע בגדיך ותבך לפני ואף־אני שמעתי נאם־יהוה׃ 29 ויאסף המלך את־כל־זקני יהודה וירושלים׃ 30 ויעל המלך בית יהוה ואיש יהודה וכל־יושבי ירושלים עמו והכהנים והנביאים כל־העם למן־קטן ועד־גדול ויקרא באזניהם את כל־דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה׃ 31 ויעמד המלך על־העמוד וכרת את־הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ועדותיו וחקתיו בכל־לבבו ובכל־נפשו לקים את־דברי הברית הכתבים על־הספר הזה׃

21

ויקח המלך יאשיהו את־יהודה כל־כלי הבעל ואת־האשרה ואת כל־צבא השמים הוצאו מהיכל יהוה מחוץ לירושלים בשדות קדרון ונשא עפרם׃ 2 ויבער אותם מחוץ לירושלים בשדה קדרון׃ 3 ויבער אתם בעל׃ 4 ויעמד אל־חלקיהו הכהן הגדול ואל־הכהנים המשנים ואל־שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה כל־הכלים אשר־עשו לבעל ולאשרה ולכל־צבא השמים׃ 5 ויקטר אותם לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל־צבא השמים׃ 6 ויוצא את־האשרה מבית יהוה אל־מחוץ לירושלים אל־נחל קדרון׃ 7 ויתץ את־בתי הקדשים אשר־בבית יהוה אשר־נשים שם בתים לאשרות׃ 8 ויבא את־כל־הכהנים מערי יהודה׃ 9 אך לא־עלו כהני הבמות אל־מזבח יהוה בירושלים׃ 10 ויטמא את־התפת אשר בגי בן־הנם׃ 11 ויגרע הסוסים אשר־נתן יהודה לשמש׃ 12 ואת־המזבחות אשר־על־גג העלית אחז אשר עשו מלכי יהודה׃ 13 ואת־המזבחות אשר־בחצרות בית יהוה׃ 14 ויגרס׃ 15 ואת־המזבח אשר־בבית־אל׃ 16 ויבער׃ 17 ויאמר׃ 18 ויאמר׃ 19 ׃ 20 ׃ 21 ׃ 22 ׃ 23 ׃ 24 ׃ 25 ׃ 26 ׃ 27 ׃ 28 ׃ 29 ׃ 30 ׃ 31 ׃

לא יוכל לבנות בית לשמי כי אם אנשי מלחמות
היית ושפך דם׃ 9 הנה בן נולד לך הוא יהיה
איש מנוחה ואני אניח לו מסביב מאויביו
מכל סביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ונתתי
שלום וקט על ישראל בימיו׃ 10 הוא יבנה בית
לשמי והוא יהיה לי לבן ואני אהיה לו לאב
והכנתי את כסא ממלכתו על ישראל עד עולם׃
11 ועתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנה בית
יהוה אלהיך כאשר דבר עליך׃ 12 אך יתן יהוה
לך חכמה ותבונה ויצום על ישראל ולשמר את
תורת יהוה אלהיך׃ 13 אז תצליח אם תשמר
לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה
את משה אל ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל
תחת׃ 14 והנה בעניי הכנתי לבית יהוה כסף
כנכר אלפים אלף ככר זהב ואלף אלפי כסף
לעשות בו׃ 15 ועמך חרשים הרבה חצבים
ומלאכת עץ וכל חכם בכל מלאכה׃ 16 לזהב
לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה
ויהי יהוה עמך׃ 17 וצו דוד לכל שרי ישראל
לעזר את שלמה בנו׃ 18 הלא יהוה אלהיכם
עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את
יושבי הארץ׃ 19 עתה תנו לבבכם ונפשכם
לדרוש את יהוה אלהיכם וקומו ובנו את
מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית
יהוה ואת כלי קדש האלהים אל הבית הנבנה
לשם יהוה׃

19 1 ויהי אחרי הגורל הזה ויחלו בני
אהרן ובני לוי לעבד בעבודת בית יהוה
ואלעזר ואיתמר׃ 2 ויפל גורל אלעזר לפני
יהוה לפני דוד ואיתמר׃ 3 ויחלקם דוד
אלעזר ואיתמר ויעמידם לפני דוד המלך
ולפני צדוק ואחימלך׃ 4 ויהי מן הנערים
לפני אלעזר ואיתמר ויהי לראשי האבות
לבני אלעזר ולבני איתמר׃ 5 ויחלקם
אלה לגורלות בין אלה ובין אלה כי היו
רבים בני אלעזר לראשי הגבר ולבני איתמר
לבית אבותם׃ 6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל
הסופר מן הלוים לפני המלך ושרים
ולפני צדוק הכהן ואחימלך בן אביתר
ולראשי האבות לכהנים ולבית אלעזר
ולבית איתמר׃ 7 ויעל הגורל הראשון
ליהויריב לדעיה לשלישי לחרים׃
8 לרביעי לשערים לחמישי לפתחיה׃
9 לששי ליחזקאל לשביעי לישעיה׃
10 לשמיני לעזריה לתשיעי לאמריה׃
11 לעשירי לחזקיה לאחד עשר לישבאב׃
12 לשנים עשר לשכניה׃ 13 לאחד עשר
לאלישיב לשנים עשר ליכין׃ 14 לשלשה
עשר לחפה לארבעה עשר לישבעב׃
15 לחמשה עשר לבלגה לששה עשר
לאמיר׃ 16 לשבעה עשר לחזיר לשמנה
עשר לפתחיה׃ 17 לתשעה עשר ליחזקאל
לעשרים לגמול׃ 18 לאחד ועשרים לדליה
לשנים ועשרים למעזיה׃ 19 אלה מפקדם
לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד
אהרן אביהם כאשר צוה אתו יהוה אלהי
ישראל׃ 20 ולבני לוי יתר מן עמרם שבואל
ומן שבואל יחדיה׃ 21 מן רחביה ישיה
הראש׃ 22 מן יצהר שלומות ומן שלומות
יחת׃ 23 בני חברון יריה הראש אמריה
השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃
24 בני עזיאל מיכה מן מיכה שמיר׃
25 אחי מיכה ישיה מן ישיה זכריה׃
26 בני מרארי יעזיה בניו ושוהם׃
27 בני מרארי ליעזיה בניו ושוהם
וזכור ואבי׃ 28 לאחלי בני מחלי
אלעזר ולא היה לו בנים׃ 29 לקיש
בני קיש היה בן יחי׃ 30 ובני ירמות
ישעיה׃ 31 אלה הם אשר הפילו גורל
נגד אחיהם בני אהרן לפני דוד המלך
וצדוק ואחימלך ראשי האבות לכהנים
ולבית אבותם׃

20 1 ויהי אחרי כן ויהי מלחמה בגזר
ויכה יואב את חיל בני עמון׃
2 ויכה את רבה ויהרסה׃ ודוד לקח
את עטרת מלכם מעל ראשו ויהי
משקלה ככר זהב ובה אבן יקרה
ויהי לדוד׃ 3 והעם אשר בה הוציא
ויעבד בם בחרשת הברזל ובחרשת
הגרזנים׃ וכן עשה דוד לכל ערי בני
עמון׃ ויתהפך דוד וכל העם ירושלם׃
4 ויהי אחרי כן ויעמד מלחמה בגזר
אז הכה סבכי החושתי את סיפי מילדי
הרפא׃ 5 ויכה עוד מלחמה את פלשתים
ויכה אלחנן בן יערי אורים אחי גלית
הגתי אשר עצם חניתו כמנור׃
6 ויהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון
אשר לו ששה אצבעות ידו וששה אצבעות
רגלו עשרים וארבע מספר גם הוא הולד
לרפא׃ 7 ויחרף את ישראל ויכהו יונתן
בן שמעא אחי דוד׃ 8 אלה נולדו לרפא
בגת ויפלו ביד דוד ובידי עבדיו׃
9 ויחל עוד לפלשתים ויכה אלחנן
בן יערי אורים אחי גלית הגתי אשר
עץ חניתו כמנור׃ 10 ויהי עוד מלחמה
בגת ויהי איש מדון אשר מדין לו
ועשרים אצבעות ידים ורגלים ששה
וששה גם הוא הולד לרפא׃ 11 ויחרף
את ישראל ויכהו יונתן בן שמעא אחי
דוד׃ 12 אלה נולדו לרפא בגת ויפלו
ביד דוד ובידי עבדיו׃

הנה אתה יודע ה׳ אל־תזכר־לי ועתה אל־תנקם
בחטאתי׳ ׳כי־אם־לא׳ אמרתי׳ ׳אל־נא׳ אל־תשחת
בעבור׳ כל־אשר־הוא׳ עבדך׳ אשר־עבדתי׳ אתך׳
בזה׳ עתה׳ שבע׳ שנים׳ ואעבדה׳ עוד׳ שבע׳
שנים׳ אחרות׳ בעבור׳ רחל׳ ויאמר׳ לבן׳ אל־יעקב׳
הכי׳ אחי׳ אתה׳ ועבדתני׳ חנם׳ הגד־לי׳ מה׳
משכרתך׳ ויאמר׳ יעקב׳ אל־לבן׳ אם־אין׳
את־הכסף׳ ואת־הזהב׳ אשר־לי׳ הנה׳ צאני׳
בקרי׳ אשר־אתה׳ בי׳ ויקבץ׳ לבן׳ את־כל־אנשי
המקום׳ ויעש׳ משתה׳ ויהי׳ בערב׳ ויקח׳
את־לאה׳ בתו׳ ויבא׳ אתה׳ אליו׳ ויבא׳
אליה׳ ויתן׳ לבן׳ לו׳ את־זלפה׳ שפחתו׳
לאה׳ בתו׳ שפחה׳ ויהי׳ בבקר׳ והנה׳ היא׳
לאה׳ ויאמר׳ אל־לבן׳ מה׳ זאת׳ עשית׳ לי׳
הלא׳ ברחל׳ עבדתי׳ עמך׳ ולמה׳ רמיתני׳
ויאמר׳ לבן׳ לא׳ יעשה׳ כן׳ במקומנו׳
לתת׳ הצעירה׳ לפני׳ הבכירה׳ מלא׳
שבע׳ זאת׳ ונתנה׳ לך׳ גם׳ את־זאת׳
בעבודה׳ אשר׳ תעבד׳ עמדי׳ עוד׳ שבע׳
שנים׳ אחרות׳ ויעש׳ יעקב׳ כן׳ וימלא׳
שבע׳ זאת׳ ויתן׳ לו׳ את־רחל׳ בתו׳
לאשה׳ ויתן׳ לבן׳ לרחל׳ בתו׳ את־בלהה׳
שפחתו׳ לו׳ לשפחה׳ ויבא׳ גם׳ אל־רחל׳
ואהב׳ גם׳ את־רחל׳ מלאה׳ ויעבדהו׳
עוד׳ שבע׳ שנים׳ אחרות׳ ויהי׳ כי־ראה׳
יהוה׳ כי־שנואה׳ לאה׳ ויפתח׳ את־רחמה׳
ורחל׳ עקרה׳ ותהר׳ לאה׳ ותלד׳ בן׳
ותקרא׳ שמו׳ ראובן׳ כי׳ אמרה׳ כי־ראה׳
יהוה׳ בעניי׳ כי׳ עתה׳ יאהבני׳ אישי׳
ותהר׳ עוד׳ ותלד׳ בן׳ ותאמר׳ כי׳
שמע׳ יהוה׳ כי׳ שנואה׳ אנכי׳ ויתן׳
לי׳ גם׳ את־זה׳ ותקרא׳ שמו׳ שמעון׳
ותהר׳ עוד׳ ותלד׳ בן׳ ותאמר׳ עתה׳
הפעם׳ ילוה׳ אישי׳ אלי׳ כי׳ שלשה׳
בנים׳ ילדתי׳ לו׳ על־כן׳ קרא׳ שמו׳
לוי׳ ותהר׳ עוד׳ ותלד׳ בן׳ ותאמר׳
הפעם׳ אודה׳ את־יהוה׳ על־כן׳ קרא׳
שמו׳ יהודה׳ ותעמד׳ מלדת׳ ותרא׳
רחל׳ כי׳ לא׳ ילדה׳ ליעקב׳ ותקנא׳
רחל׳ באחותה׳ ותאמר׳ אל־יעקב׳ הבה׳
לי׳ בנים׳ ואם־אין׳ מתה׳ אנכי׳
ויחר׳ אף־יעקב׳ ברחל׳ ויאמר׳ התחת׳
אלהים׳ אנכי׳ אשר׳ מנע׳ ממך׳ פרי׳
בטן׳ ותאמר׳ הנה׳ אמתי׳ בלהה׳
בא׳ אליה׳ ותהר׳ ותלד׳ בן׳ על־
ברכי׳ ואבנה׳ גם־אני׳ ממנה׳ ותתן׳
לו׳ רחל׳ את־בלהה׳ שפחתה׳ לאשה׳
ויבא׳ אליה׳ יעקב׳ ותהר׳ בלהה׳
ותלד׳ בן׳ ליעקב׳ ותאמר׳ רחל׳
נפתולי׳ אלהים׳ נפתלתי׳ גם׳ אף־
יכלתי׳ ותרא׳ לאה׳ כי׳ עמדה׳
מלדת׳ ותקח׳ את־זלפה׳ שפחתה׳
ותתן׳ אתה׳ ליעקב׳ לאשה׳ ותלד׳
זלפה׳ שפחת׳ לאה׳ בן׳ ליעקב׳
ותאמר׳ לאה׳ בגד׳ ותקרא׳ שמו׳
גד׳ ותלד׳ זלפה׳ שפחת׳ לאה׳
בן׳ שני׳ ליעקב׳ ותאמר׳ לאה׳
בגדי׳ אשרי׳ כי׳ אשרוני׳ בנות׳
ותקרא׳ שמו׳ אשר׳ ויהי׳ בימי׳
קציר׳ חטים׳ וילך׳ ראובן׳ וימצא׳
דודאים׳ בשדה׳ ויבא׳ לאה׳ אמו׳
ויאמר׳ רחל׳ אל־לאה׳ תני׳ נא׳
לי׳ מדודאי׳ בנך׳ ותאמר׳ לה׳
המעט׳ קחתך׳ אישי׳ ולקחת׳
גם׳ את־דודאי׳ בני׳ ותאמר׳
רחל׳ לכן׳ ישכב׳ עמך׳ הלילה׳
תחת׳ דודאי׳ בנך׳ ויבא׳ יעקב׳
מן־השדה׳ בערב׳ ותצא׳ לאה׳
לקראתו׳ ותאמר׳ אלי׳ תבוא׳ כי׳
שכר׳ שכרתיך׳ בדודאי׳ בני׳
וישכב׳ עמה׳ בלילה׳ ההוא׳
ויהי׳ אלהים׳ אל־לאה׳ ותהר׳
ותלד׳ בן׳ חמישי׳ ליעקב׳
ותאמר׳ לאה׳ נתן׳ אלהים׳
שכרי׳ אשר׳ נתתי׳ שפחתי׳
לאישי׳ ותקרא׳ שמו׳ יששכר׳
ותהר׳ עוד׳ ותלד׳ בן׳ ששי׳
ליעקב׳ ותאמר׳ לאה׳ זבדני׳
אלהים׳ אותי׳ זבד׳ טוב׳ הפעם׳
יזבלני׳ אישי׳ כי׳ ילדתי׳ לו׳
שלשה׳ בנים׳ על־כן׳ קרא׳
שמו׳ זבולון׳ ואחרי׳ כן׳
ילדה׳ בת׳ ותקרא׳ שמה׳
דינה׳ ויזכר׳ אלהים׳ את־רחל׳
ויענה׳ אלהים׳ ותהר׳ ותלד׳
בן׳ ותאמר׳ אסף׳ אלהים׳
חרפתי׳ ותקרא׳ שמו׳ יוסף׳
לאמר׳ יסף׳ יהוה׳ לי׳ בן׳
אחר׳ ויהי׳ אז׳ בלדת׳ רחל׳
את־יוסף׳ ויאמר׳ יעקב׳ אל־לבן׳
שלחני׳ ואלכה׳ אל־מקומי׳
ואל־ארצי׳ תנה׳ נשי׳ ובניי׳
אשר׳ עבדתי׳ אתך׳ בהם׳
ואלכה׳ כי׳ אתה׳ ידעת׳
את־עבדתי׳ אשר׳ עבדתיך׳
ויאמר׳ אליו׳ לבן׳ אם־נא׳
מצאתי׳ חן׳ בעיניך׳ נחשתי׳
ויברכני׳ יהוה׳ בגלל׳
רגלי׳ ויאמר׳ נקבה׳ שכרך׳
עלי׳ ואתנה׳ ויאמר׳ אליו׳
אתה׳ ידעת׳ את־אשר׳
עבדתיך׳ ואת־אשר׳
היה׳ מקנך׳ אתי׳
כי׳ מעט׳ אשר׳
היה׳ לך׳ לפני׳
ופרץ׳ לרב׳
ויברך׳ יהוה׳
אותך׳ לרגלי׳
ועתה׳ מתי׳
אעשה׳ גם׳
אני׳ לביתי׳
ויאמר׳ מה׳
אתן׳ לך׳
ויאמר׳ יעקב׳
לא׳ תתן׳
לי׳ מאומה׳
אם־תעשה׳
לי׳ הדבר׳
הזה׳ אשובה׳
ארעה׳ צאנך׳
אשמר׳ אעבר׳
בכל־צאנך׳
היום׳ הסר׳
מתם׳ כל־
שה׳ נקד׳
וברד׳ וכל׳
שה׳ חום׳
בכבשים׳
ונקד׳ וברד׳
בעזים׳
והיה׳ שכרי׳
ענתה׳ בי׳
צדקתי׳
ביום׳ מחר׳
כי׳ תבוא׳
על־שכרי׳
לפניך׳
כל־אשר׳
איננו׳
נקד׳ וברד׳
בעזים׳
וחום׳
בכבשים׳
גנוב׳
הוא׳
אתי׳
ויאמר׳
יהוה׳
אל־יעקב׳
שב׳
אל־ארץ׳
אבתיך׳
ומולדתך׳
ואהיה׳
עמך׳
ותענה׳
רחל׳
ולאה׳
ויאמרו׳
הלנו׳
עוד׳
חלק׳
ונחלה׳
בבית׳
אבינו׳
הלא׳
נכרי׳
נחשבנו׳
לו׳
כי׳
מכרנו׳
ואכל׳
גם׳
את־כספנו׳
כי׳
כל־
העשר׳
אשר׳
הצל׳
אלהים׳
מאבינו׳
לנו׳
הוא׳
ובנינו׳
ועתה׳
כל־
אשר׳
אמר׳
אלהים׳
אליך׳
עשה׳
ויקם׳
יעקב׳
וישא׳
את־בניו׳
ואת־
נשיו׳
על־
הגמלים׳
ויעבר׳
את־כל־
מקנהו׳
ואת־כל־
רכושו׳
אשר׳
רכש׳
מקנה׳
קנינו׳
אשר׳
רכש׳
בפדן׳
ארם׳
לבוא׳
אל־יצחק׳
אביו׳
ארצה׳
כנען׳
ולבן׳
הלך׳
לגז׳
צאנו׳
ורחל׳
גנבה׳
את־
התרפים׳
אשר׳
לאביה׳
ויגנב׳
יעקב׳
את־לב׳
לבן׳
הארמי׳
על־בלתי׳
הגיד׳
לו׳
כי׳
הוא׳
בורח׳
הוא׳
וכל׳
אשר׳
לו׳
ויברח׳
הוא׳
ויקם׳
ויעבר׳
את־הנהר׳
וישם׳
את־פניו׳
הר׳
הגלעד׳
ויגד׳
ללבן׳
ביום׳
השלישי׳
כי׳
ברח׳
יעקב׳
ויקח׳
את־אחיו׳
עמו׳
וירדף׳
אחריו׳
דרך׳
שבעת׳
ימים׳
וידבק׳
אחריו׳
בהר׳
הגלעד׳
ויבא׳
אלהים׳
אל־לבן׳
הארמי׳
בחלום׳
הלילה׳
ויאמר׳
אליו׳
השמר׳
לך׳
פן־
תדבר׳
עם־יעקב׳
מטוב׳
עד־רע׳
וידבק׳
לבן׳
את־יעקב׳
והיעקב׳
תקע׳
את־אהלו׳
בהר׳
ולבן׳
תקע׳
את־אחיו׳
בהר׳
הגלעד׳
ויאמר׳
לבן׳
אל־יעקב׳
מה׳
עשית׳
ותגנב׳
את־לבבי׳
ותנהג׳
את־בנותי׳
כשבויות׳
חרב׳
למה׳
נברחת׳
בסתר׳
ותגנב׳
אותי׳
ולא׳
הגדת׳
לי׳
ואשלחך׳
בשמחה׳
ובשירים׳
בתף׳
ובכנור׳
ולא׳
נתתני׳
לנשק׳
לבני׳
ולבנותי׳
עתה׳
הסכלת׳
עשות׳
אם׳
יש׳
לאל׳
ידי׳
רע׳
עמכם׳
ואלהי׳
אביכם׳
אתמול׳
לאמר׳
השמר׳
לך׳
פן־
תדבר׳
עם־יעקב׳
מטוב׳
עד־רע׳
ועתה׳
הלוך׳
הלכת׳
כי׳
נכסף׳
נכספת׳
לבית׳
אביך׳
למה׳
גנבת׳
אתי׳
אלהי׳
ותענה׳
יעקב׳
ויאמר׳
אל־לבן׳
כי׳
יראתי׳
אמר׳
פן־
תגזל׳
את־בנותיך׳
מעמי׳
אשר׳
תמצא׳
את־אלהיך׳
לא׳
יחיה׳
נגד׳
אחינו׳
הכר׳
לך׳
מה׳
אתך׳
וקח׳
לך׳
ויעקב׳
לא׳
ידע׳
כי׳
רחל׳
גנבתם׳
ויבא׳
לבן׳
באהל׳
יעקב׳
ובאהל׳
לאה׳
ובאהל׳
שתי׳
השפחות׳
ולא׳
מצא׳
ויצא׳
מאהל׳
לאה׳
ויבא׳
באהל׳
רחל׳
ורחל׳
לקחה׳
את־
התרפים׳
ותשמם׳
בכר׳
הגמל׳
ותשב׳
עליהם׳
וימש׳
לבן׳
את־כל־
האהל׳
ולא׳
מצא׳
ותאמר׳
אל־אביה׳
אל־נא׳
יחר׳
לפני׳
אדני׳
כי׳
לא׳
אוכל׳
לקום׳
מפניך׳
כי׳
דרך׳
נשים׳
לי׳
ויחר׳
אף־יעקב׳
ויריב׳
ללבן׳
ויענ׳
יעקב׳
ויאמר׳
אל־לבן׳
מה׳
פשעי׳
מה׳
חטאתי׳
כי׳
דלקתה׳
אחרי׳
כי׳
מצאת׳
את־כל־
כלי׳
מה׳
מצאת׳
מכל׳
כלי׳
ביתך׳
שים׳
כאן׳
נגד׳
אחי׳
ואחיך׳
ויכיחו׳
בין׳
שנינו׳
זה׳
עשרים׳
שנה׳
אנכי׳
עמך׳
רחליך׳
ועזיך׳
לא׳
שכלו׳
ואילי׳
צאנך׳
לא׳
אכלתי׳
טרפה׳
אנכי׳
אחטנה׳
מידי׳
תבקשנה׳
גנובת׳
יום׳
וגנובת׳
לילה׳
הייתי׳
אכלני׳
חרב׳
ביום׳
וקרח׳
בלילה׳
ותדד׳
שנתי׳
מעיני׳
זה׳
לי׳
עשרים׳
שנה׳
בבית׳
אדניך׳
ארבע׳
עשרה׳
שנה׳
בשתי׳
בנותיך׳
ובשש׳
שנים׳
בצאנך׳
ותחלף׳
את־
משכרתי׳
עשרת׳
מנים׳
לולי׳
אלהי׳
אבי׳
אלהי׳
אברהם׳
ופחד׳
יצחק׳
היה׳
לי׳
אם׳
לא׳
ריקם׳
שלחתני׳
עתה׳
את־
עני׳
ויגיעת׳
כפי׳
ראה׳
אמש׳
הוכיח׳
ויענ׳
לבן׳
ויאמר׳
אל־יעקב׳
הבנות׳
בנותי׳
והצאן׳
צאני׳
וכל׳
אשר׳
אתה׳
רואה׳
לי׳
הוא׳
ולבנותי׳
מה׳
אעשה׳
לאלה׳
היום׳
או׳
לבניהן׳
אשר׳
ילדו׳
ועתה׳
לכה׳
נכרתה׳
ברית׳
אני׳
ואתה׳
והיה׳
לעד׳
ביני׳
וביניך׳
ויקח׳
יעקב׳
אבן׳
ויצבה׳
מצבה׳
ויאמר׳
יעקב׳
לאחיו׳
לקטו׳
אבנים׳
ויקחו׳
אבנים׳
ויעשו׳
גל׳
ויאכלו׳
שם׳
על־
הגל׳
ולבן׳
קרא׳
לו׳
יגר׳
שהדותא׳
ויעקב׳
קרא׳
לו׳
גלעד׳
ויאמר׳
לבן׳
הגל׳
הזה׳
עד׳
היום׳
הזה׳
ובינך׳
על־כן׳
קרא׳
שמו׳
גלעד׳
ומצפה׳
אשר׳
אמר׳
יצף׳
יהוה׳
ביני׳
וביניך׳
כי׳
נעלמו׳
איש׳
מרעהו׳
אם־
תענה׳
את־
בנותי׳
ואם׳
תקח׳
נשים׳
על־
בנותי׳
אין׳
איש׳
עמנו׳
ראה׳
אלהים׳
עד׳
בינו׳
וביניך׳
ויאמר׳
לבן׳
אל־יעקב׳
הנה׳
מצבה׳
זאת׳
והנה׳
מצבה׳
אשר׳
יריתי׳
בינו׳
וביניך׳
עד׳
מצבה׳
זאת׳
ומצבה׳
אם־
לא׳
אעבר׳
אליך׳
את־
הגל׳
הזה׳
ומצבה׳
הזאת׳
לרעה׳
אם־
אני׳
אעבר׳
אל־
הגל׳
הזה׳
אליך׳
ואם׳
אתה׳
תעבר׳
אל־
הגל׳
הזה׳
ומצבה׳
הזאת׳
לרעה׳
אם־
אתה׳
אל־
אני׳
אעבר׳
אל־
הגל׳
הזה׳
ומצבה׳
הזאת׳
לרעה׳
אם־
אני׳
אל־
אתה

אמר אדני יהוה צבאות אל תיראי עמי יושבת
ציון מאשור בשבט יכה ומטהו נשא עליך
בדרך מצרים 27 ועוד מעט מזעם ותם אפי
ואפם לכלותם 28 ועורר עליו יהוה צבאות
שוט כמכת מדין בצור עוריב ומטהו על הים
ונשאו דרך מצרים 29 והיה ביום ההוא יסור
סבלו מעל כתפך ועלו מעל צוארך ונשחת
עול מפני שמן 30 בא על עיי עלה מגרון
עבר במכמס יפקד כלי 31 חרדה קדרת
רמתה גבעת שאול נסה 32 עוד היום בנוב
לעמד יניף ידו הר בת ציון גבעת ירושלם
17 משא דמשק הנה דמשק מסורת מעיר
והיתה מפלה גלים 2 עזבות ערי ערער
לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד
3 חדל מבצר מאפרים וממלכה מדמשק
ושאר ארם כבוד בני ישראל היו נאם
יהוה צבאות 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד
יעקב ושמן בשרו ירזה 5 והיה כאסף
קציר קמה וזרועו שבלים יקצר והיה כמלקט
שבלים בעמק רפאים 6 ונשאר בו עוללות
כנקף זית שנים שלשה פרי בראש אמיריו
ארבעה חמשה בסעפיה נאם יהוה אלהי
ישראל 7 ביום ההוא יעיב אדם אל עשהו
ועיניו אל קדוש ישראל תבטנה 8 ולא
יעיב אל המזבחות מעשי ידיו לא יראה
ואשרים וחמנים לא יקום 9 ביום ההוא
יהיו ערי מעזו כעזבת החרש והאמירי
אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שמה
לשמה 10 כי שכחת אלהי ישעך ולצור
מעזך לא זכרת לכן תטעי נעמנים וזרע
זר תזרענו 11 ביום נטעך תשגיה ובבקר
זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה
ומכאב אנוש 12הוי שאון עמים רבים
כשאון הימים יהמיון ונהמת לאמים
כנהמת מים כבירים יהמיון 13 לאמים
כשאון מים רבים יהמו וגער בו ונס
מרחוק ורדף כמץ הרים לפני רוח
וכגלגל לפני סופה 14 לעת ערב והנה
בלהות בטרם בקר איננו זאת חלק
שוסינו וגורל בזזינו זה לנו 18 הוי
ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי
כוש 2 השלח בים אניות וגמא על פני
מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממושך
ומרוט אל עם נורא מאז ומהלאה גוי
קו וקוסס אשר בזו נהרים ארצו 3 כל
יושבי תבל ושכני ארץ כנשא הר תראו
וכתקע שופר תשמעו 4 כי כה אמר יהוה
אלי אשקטה ואביטה במכוני כחם צח
כעב טל בחם קציר 5 כי לפני הקציר
כאשר תם הפרח והיה הבסר נצה
ענבים יגמל ומזרים יכרת הנטשים
יחד לעיט הרים ולבהמת הארץ
ועליו יקיץ העיט וכל בהמת הארץ
עליו יחרפו 6 בעת ההיא יובל שי
יהוה צבאות מעם משוך ומרוט
ומעם נורא אשר הלאה גוי קו וקוסס
אשר בזו נהרים ארצו אל מקום שם
יהוה צבאות הר ציון 19 משא מצרים
הנה יהוה רכב על עב קל ובא
מצרים ורעדו אלילי מצרים מפניו
ולב מצרים יתמג בקרבו 2 וסכסכתי
מצרים במצרים ונלחם איש באחיו
ואיש בריעהו עיר בעיר ממלכה
במלכה 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו
ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים
ואל הטלמים ואל אבות הידעני
ואל הדרשים 4 ואת מצרים אסגיר
ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל
בהם נאם האדון יהוה צבאות 5 ונשתו
מים מן הים ונהר יחרב וצה
6 והאיתנו נהרות יזנו יארי מצור
ומבצר יבקע וקנה וסוף מלול
7 ערות על יאר על פי יאר וכל
מזרע יאר ייבש יגרש ואיננו
8 ואבלו דגים כל משלי יאר כל
משכי חכה על פני מים יאנחו
ורקעי רשת על פני מים יאמלו
9 והיו בשי פשתים וחרים
10 ודכאו שתותיה כל עשי שכר
אגמים 11 אך אפסו שרי צען
חכמי יועצי פרעה עצה בערה
איך תאמרו אל פרעה בן חכמים
אני בן מלכי קדם 12 אי אם
חכמיך אנה יגידו נא ויודעו
מה יעץ יהוה צבאות על מצרים
13 נאלו שרי צען נסו שרי נף
ותעו את מצרים פנת שבטיה
14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים
ותעו את מצרים בכל מעשיה
כהתעות שכור בקיאו 15 ולא יהיה
למצרים מעשה אשר יעשה ראש
וזנב כפת ואגמון 16 ביום ההוא
יהיו מצרים כנשים וחרדו
ופחדו מפני תנופת יד יהוה
צבאות אשר הוא מניף עליה
17 והיתה אדמת יהודה למצרים
לחגיגה כל אשר יזכיר אתה אליה
יפחד מפני עצת יהוה צבאות
אשר הוא יעץ עליה 18 ביום
ההוא חמש ערים בארץ מצרים
דברות שפת כנען ונשבעות
ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר
לאחת 19 ביום ההוא יהיה
מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים
ומצבה אצל גבולה ליהוה
20 והיה לאות ולעד ליהוה
צבאות בארץ מצרים כי יצעקו
אל יהוה מפני לחצים ושלח
להם מושיע ורב וגאלם
21 ונודע יהוה למצרים
וידעו מצרים את יהוה
ביום ההוא ועבדו זבח
ומנחה ונדרו נדר ליהוה
22 ונגף יהוה מצרים נגף
ורפא ושבו עד יהוה
ונעתר להם ורפאם
23 ביום ההוא יהיה מסלה
מצרים אשור ובא אשור
במצרים ומצרים באשור
ועבדו מצרים את אשור
24 ביום ההוא יהיה
ישראל שלישי למצרים
ולאשור ברכה בקרב
הארץ 25 אשר ברכו
יהוה צבאות לאמר
ברוך עמי מצרים
ומעשה ידי אשור
ונחלתי ישראל
20 בשנת בא
תרתן אשדודה
אשר שלחו
מלך אשור
וילחם באשדוד
ויתלכד אז
דבר יהוה
ביד חגי
בן אמוץ
לאמר לך
והתרת
שק מעל
מתניך
ונעליך
תשל
מרגלך
ויעש
כן הלך
ערם
ויחף
2 ויאמר
יהוה
כאשר
הלך
עבדי
ישעיה
ערם
ויחף
שלש
שנים
אות
ומופת
על
מצרים
ועל
כוש
3 כן
ינהג
מלך
אשור
את
שבי
מצרים
ואת
גלות
כוש
נערים
וזקנים
ערם
ויחפי
שוק
לגלות
מצרים
4 והחת
בשת
כוש
מבטחם
ומצרים
תפארתם
5 ופחדו
וחתו
מכוש
משברם
ומצרים
מתפארם
6 ואמר
יושב
האי
הזה
ביום
ההוא
הנה
כה
היה
מבטחנו
אשר
נברחנו
שם
לעזרה
לנצל
מפני
מלך
אשור
ואנחנו
איך
נמלט
21 משא
מדבר
ים
כסופות
בנגב
עולה
מן
המדבר
מארץ
נוראה
2 חזות
קשה
הגד
לי
הבגד
בגד
והשד
שדד
עלי
עילם
צור
מדי
כל
אנחתה
שבתי
3 על
כן
מלאו
מתני
חיל
צירים
אחזוני
כיולדה
נעויתי
מן
שמוע
נבהלתי
מן
חזות
4 תעה
לבבי
פלצות
בעתתני
נשף
חשקי
שמתי
לחרדה
5 ערך
השלחן
צפה
הצפיות
אכל
שתה
קומו
שרים
משחו
מגן
6 כי
כה
אמר
אלי
אדני
לך
העמד
המצפה
אשר
יגיד
7 ורא
רכב
צמד
פרשים
רכב
חמור
רכב
גמל
והקשיב
קשב
רב
מאד
8 ויקרא
אריה
על
מצפה
אדני
אני
עומד
תמיד
יומם
ועל
משמרתי
אני
נצב
כל
הלילות
9 והנה
זה
בא
רכב
אדם
צמד
פרשים
ויען
ויאמר
נפלה
בבל
נפלה
וכל
פסלי
אלהיה
שברו
לארץ
10 מדושתי
ובן
גרני
אשר
שמעתי
מאת
יהוה
צבאות
אלהי
ישראל
הגדתי
לכם
11 משא
דומה
אלי
שמר
מדעתי
מן
שעיר
קרא
אלי
נצר
מה
מלילה
מה
מלילה
12 אמר
נצר
אתה
בקר
ואף
לילה
אם
תבעיון
בעיון
שובו
אתיו
13 משא
בערב
יערת
בערב
תלינו
ארחות
דדנים
14 לקראת
צמא
הביאו
מים
יושבי
ארץ
תימא
בלחמו
קדמו
נדד
15 כי
מפני
חרבות
נדדו
מפני
חרב
נטושה
ומפני
קשת
דרוכה
ומפני
כבדות
מלחמה
16 כי
כה
אמר
אלי
אדני
עוד
שנה
כשני
שכיר
וכל
כבוד
קדר
יכלו
17 ושאר
מספר
גבורי
בני
קדר
יקלו
כי
יהוה
אלהי
ישראל
דבר
22 משא
גיא
חזיון
מה
לך
כי
עלית
כלך
הגגות
2 תמלאי
קריות
עיר
הומיה
עליזה
חלליך
לא
חללי
חרב
ולא
מתי
מלחמה
3 כל
קציניך
נדדו
יחדו
מקשת
אסרו
כל
נמצאיך
יחדו
אסרו
מרחוק
ברחו
4 על
כן
אמרתי
שעו
ממני
אמר
בתי
עמי
אל
תאיצו
לנחמני
על
שד
בת
עמי
5 כי
יום
מהומה
ומבוסה
ומרמסה
לאדני
יהוה
צבאות
בגיא
חזיון
מקרקר
קיר
ושוע
אל
ההר
6 ועילם
נשא
אשפה
עם
רכב
אדם
פרשים
וקיר
ערה
מגן
7 והיה
מבחר
עמקיך
מלאו
רכב
ופרשים
שתו
שתו
אל
השערים
8 וגלה
מסך
יהודה
והביט
ביום
ההוא
אל
נשק
הבית
9 ואת
בקעת
דוד
רבתם
כי
רבו
ואספתם
את
מים
התחתון
10 ואת
בתי
ירושלם
ספרתם
ותתצו
הבתים
לבצר
חומה
11 ומקוה
עשיתם
בין
החומתים
למים
הישן
ולא
הביטתם
אל
עשיה
מרחוק
ויוצרה
לא
ראיתם
12 ויקרא
אדני
יהוה
צבאות
ביום
ההוא
לבכי
ולמספד
ולקרחה
ולחגור
שק
13 והנה
ששון
ושמחה
הרג
בקר
ושחט
צאן
אכל
בשר
ושתות
יין
אכל
ושתה
כי
מחר
נמות
14 ונגלה
באזני
יהוה
צבאות
אם
יכפר
העון
הזה
לכם
עד
תמותון
אמר
אדני
יהוה
צבאות
15 כה
אמר
אדני
יהוה
צבאות
לך
בא
אל
הסכן
הזה
אל
שבנא
אשר
על
הבית
16 מה
לך
פה
ומי
לך
פה
כי
חצבת
לך
פה
קבר
כי
חצב
מרום
קברו
חקק
במסלע
משכן
לו
17 הנה
יהוה
מטלטלך
טלטלה
גבר
וסחרך
סחרר
כדור
אל
ארץ
רחבת
ידים
שם
תמות
ושם
מרכבות
כבודך
קלון
בית
אדניך
18 והדפתיך
מן
מצבך
ומן
עמדך
יהרסך
19 והיה
ביום
ההוא
אקרא
לעבדי
אליקים
בן
חלקיה
20 והלבשתיו
כתנתך
ואבנטך
אחזק
ומשלתך
אתן
בידו
והיה
לאב
לישבי
ירושלם
ולבית
יהודה
21 ונתתי
מפתח
בית
דוד
על
שכמו
ופתח
ואין
סגר
וסגר
ואין
פתח
22 ותקעתי
יתד
במקום
נאמן
והיה
לכסא
כבוד
לבית
אביו
23 ותלו
עליו
כל
כבוד
בית
אביו
הצאצא
והנבל
כל
כלי
הקטן
מכלי
הכסות
עד
כלי
הנבלים
24 אשר
תלו
בו
כל
כבוד
בית
אביו
הצאצא
והנבל
מן
הכלים
הקטנים
מכלי
הכסות
עד
כלי
הנבלים
25 ביום
ההוא
נאם
יהוה
צבאות
תסור
המסמר
הנתוק
במקום
נאמן
ונכרת
ונפל
אשר
עליו
כי
יהוה
דבר
23 משא
צר
הילילו
אניות
תרשיש
כי
שדד
בית
מבלי
בית
מבוא
מארץ
כתים
נגלה
להם
2 דומו
יושבי
אי
סוחר
צידון
עברו
ים
רגלוך
3 ובמים
רבים
זרע
שיחור
קציר
יאר
תבואתה
והיתה
סחר
גוים
4 בוש
צידון
כי
אמר
ים
לאמר
לא
חלתי
ולא
ילדתי
לא
גדלתי
בחורים
לא
רוממתי
בתולות
5 כשמע
מצרים
יחילו
כשמע
שמעה
צר
6 עברו
תרשישה
הילילו
יושבי
אי
7 הזאת
לכם
עליצה
מימי
קדם
ימיה
מרחוק
תוליכה
רגליה
לגור
8 מי
יעץ
זאת
על
צר
המעטירה
אשר
סחריה
שרים
כנעניה
נכבדי
ארץ
9 יהוה
צבאות
יעץ
לחלל
גאון
כל
צבי
ארץ
10 עברי
ארצך
כיאר
בת
תרשיש
אין
עוד
מחגר
11 ידו
נטה
על
הים
הרגיז
ממלכות
צוה
יהוה
אל
כנען
לשמד
מעזיה
12 ויאמר
לא
תוסיפי
עוד
לעלז
עשוקת
בתולת
צידון
קומי
עברי
אל
כתים
גם
שם
לא
יניח
לך
13 הן
ארץ
כשדים
זאת
לא
היה
עם
אשור
יסדה
לציים
הקימו
מגדליה
עוררו
ארמנותיה
שמו
למפלה
14 הילילו
אניות
תרשיש
כי
שדד
מעזכם
15 והיה
ביום
ההוא
ונשכחת
צר
שבעים
שנה
כימי
מלך
אחד
מקץ
שבעים
שנה
יהיה
לצר
כשרת
זונה
16 קחי
כנור
סבבי
עיר
זונה
נשכחת
היטיבי
נגן
הרבי
שיר
למען
תזכרי
17 ופקד
יהוה
את
צר
ושבה
אל
אתנה
ונהיתה
לכל
ממלכות
הארץ
אשר
על
פני
האדמה
18 והיה
סחרה
וארנה
קדש
ליהוה
לא
יאצר
ולא
יחסן
כי
לישבי
לפני
יהוה
יהיה
סחרה
לאכל
לשבע
ולמכסה
עתק
24 הנה
יהוה
בוקק
הארץ
ובוקעה
ועקר
פניה
ופזר
יושביה
2 והיה
כעם
ככהן
כעבד
כאדניו
כשפחה
לגבירתה
כקונה
כמוכר
כמלוה
כלוה
כנשה
בנשה
3 הבוקק
תבוקק
הארץ
והבז
תבוז
כי
יהוה
דבר
את
הדבר
הזה
4 אבלה
נבלה
הארץ
אמלל
תבל
אמלל
מרום
עם
הארץ
5 והארץ
חנפה
תחת
יושביה
כי
עברו
תורות
חלפו
חק
הפרו
ברית
עולם
6 על
כן
אלה
אכלה
ארץ
ונשמו
יושביה
כי
חרו
יושבי
ארץ
ומעט
אנשים
נשאר
7 אבל
תירוש
אמלל
גפן
נאנחו
כל
שמחי
לב
8 שבת
תפים
שמחת
עלזים
שבת
כנור
9 בשיר
לא
ישתו
יין
ר
שכר
יהי
לשותיו
10 נשברה
קרית
תהו
סגר
כל
בית
מבלי
בא
11 צעקה
על
היין
בחוצות
כל
חשך
גלה
שמחה
נגרע
ששון
הארץ
12 נשאר
בעיר
שמה
ושאה
נכתתה
שער
13 כי
כה
יהיה
בתוך
הארץ
בקרב
העמים
כנקף
זית
כעוללות
אם
כלה
בצר
14 המה
ישאו
קול
ירנו
על
גאון
יהוה
צבאות
צהלו
15 על
כן
בגאון
יהוה
הודיעו
באיים
יהוה
16 מכנף
הארץ
זמרות
שמענו
צבי
לצדיק
ואמר
רזי
לי
רזי
אי
לי
בגדים
בגדו
בוגדים
בגד
בגידות
בגדו
17 פחד
ופחת
ופח
עליך
יושב
הארץ
18 והיה
הנס
מקול
הפחד
יפול
אל
הפחת
והעלה
מתוך
הפחת
יאחז
בפח
כי
ארבות
מרום
נפתחו
ורעדו
מוסדי
ארץ
19 הרעה
הרעה
הארץ
הבקע
הארץ
הנוע
הנועה
הארץ
20 התרועע
הארץ
כשכור
ותנוד
כמלונה
ופשע
עליה
כבד
ונפלה
ולא
תוסף
קום
21 והיה
ביום
ההוא
יפקד
יהוה
על
צבא
המרום
במרום
ועל
מלכי
האדמה
על
האדמה
22 ואספו
אסף
אסיר
בבור
ונסגרו
עליהם
מאסר
ומרב
ימים
יפקדו
23 וחפרה
הלבנה
ובושה
החמה
כי
מלך
יהוה
צבאות
בהר
ציון
ובירושלם
ונגד
זקניו
כבוד
25 יהוה
עזי
ומעוזי
אתה
הגדלתי
אודך
אשגיבך
שם
כי
עשית
פלא
עצות
מרחוק
אמונה
אמן
2 כי
שמת
מעיר
לגל
קריה
בצורה
לחרבות
ארמון
זרים
מעיר
לא
יבנה
לעולם
לא
יבנה
3 על
כן
יכבדוך
עם
עז
קרית
גוים
עריצים
ירא
אותך
4 כי
היית
מעוז
לדל
מעוז
לאביון
בצרו
מחסה
מזרם
צל
מחרב
כי
רוח
עריצים
כזרם
קיר
5 כחרב
בציה
תכניע
שאון
זרים
כחם
בצל
עב
זמיר
עריצים
ענה
6 ועשה
יהוה
צבאות
לכל
העמים
בהר
הזה
משתה
שמנים
משתה
שמרים
שמנים
מלאים
מח
שמרים
מזקקים
7 ובלע
בהר
הזה
את
הלוט
הלוט
על
כל
העמים
והמסכה
הנסוכה
על
כל
הגוים
8 בלע
המות
לנצח
ומחה
אדני
יהוה
דמעה
מעל
כל
פנים
וחרפת
עמו
יסיר
מעל
כל
הארץ
כי
יהוה
דבר
9 ואמרת
ביום
ההוא
הנה
אלהינו
זה
קוינו
לו
ויושיענו
זה
יהוה
קוינו
לו
נגילה
ונשמחה
בישועתו
10 כי
תנוח
יד
יהוה
בהר
הזה
ונדרס
מואב
תחתיו
כהדרס
מתבן
במי
מדמנה
11 ופרש
ידיו
בתוכו
כאשר
יפרש
השחה
לשחות
והשפיל
גאותו
עם
ערמות
ידיו
12 ומבצר
משגב
חומתיך
שחה
הגביה
הגיע
לארץ
עד
עפר
26 ביום
ההוא
ישר
את
שיר
הזאת
בארץ
יהודה
עיר
עז
לנו
ישועה
ישית
חומה
וחל
2 פתחו
שערים
ויבא
גוי
צדיק
שמר
אמנים
3 יצר
סמוך
תנצר
שלום
שלום
כי
בך
בטח
4 בטחו
ביהוה
עדי
עד
כי
ביה
יהוה
צור
עולמים
5 כי
הכרע
יושבי
מרום
קרית
רמה
ישפילה
ישפילה
עד
ארץ
יגיעה
עד
עפר
6 תדרכה
רגל
עני
פעמי
דלים
7 אורח
לצדיק
מישרים
ישר
מעגלי
צדיק
תפלס
8 אף
ארח
משפטיך
יהוה
קוינוך
לשמך
ולזכרך
תאות
נפש
9 נפשי
אויתיך
בלילה
אף
רוחי
בקרבי
אשחרך
כי
כאשר
משפטיך
לארץ
צדק
למדו
יושבי
תבל
10 יחנן
רשע
בל
למד
צדק
אך
בארץ
נכחות
יעול
ולא
יחזה
גאות
יהוה
11 יהוה
רמה
ידך
בל
יחזו
יחזו
ויבשו
קנאת
עם
אף
אויביך
תאכלם
12 יהוה
תשפיט
שלום
לנו
כל
מעשינו
פעלת
לנו
13 יהוה
אלהינו
בעלונו
זולתך
לבדך
נזכיר
שמך
14 מתים
בל
יחיו
רפאים
בל
יקומו
לכן
פקדת
ותשמידם
ותאבד
כל
זכר
15 יסף
יהוה
לגוי
יסף
נכבד
רחקת
כל
קצי
ארץ
16 יהוה
בצר
פקדוך
לחש
מוסר
לך
17 כהרה
תקרב
ילדה
תחיל
תזעק
חבלים
מפניך
יהוה
היינו
18 הרינו
חלנו
כמו
ילדנו
רוח
פעלנו
ישועות
בל
ארץ
נפלו
יושבי
תבל
19 יחיו
מתיך
נבלתי
יקומון
הקיצו
ורננו
שכני
עפר
כי
טל
אורות
טלך
וארץ
רפאים
תפיל
20 לך
עמי
בא
חדריך
וסגר
דלתך
בעדך
חבא
כמעט
רגע
עד
יעבר
זעם
21 כי
הנה
יהוה
יצא
ממקומו
לפקד
עון
יושב
הארץ
עליו
והארץ
תגלה
דמיה
ולא
תכסה
עוד
חלליה
27 ביום
ההוא
יפקד
יהוה
בחרבו
הקשה
והגדלה
והחזקה
לויתן
נחש
בריח
ולויתן
נחש
עקלתון
והרג
את
התנין
אשר
בים
2 ביום
ההוא
כרם
חמר
ענו
לו
3 אני
יהוה
נצרה
לרגעים
אשקנה
פן
יפקד
עליה
לילה
ויום
אצרנה
4 חמה
אין
לי
מי
יתנני
שמיר
שית
במלחמה
אפשיטה
בה
אצתה
יחד
5 או
יחזק
במעוזי
יעשה
שלום
לי
שלום
יעשה
לי
6 הבאים
יכה
יעקב
ישרש
ציץ
ישראל
ופרח
ופרה
ומלאו
פני
תבל
תנובה
7 הכמכת
מכהו
אם
כהרגת
הרגיו
הרג
8 בסאתה
בשלחה
תדיחנה
הגה
בקדים
רוחו
קשה
ביום
קדים
9 לכן
בזאת
יכפר
עון
יעקב
וזה
כל
פרי
הסר
חטאתו
בשומו
כל
אבני
מזבח
כאבני
גיר
נפצות
לא
יקמו
אשרים
וחמנים
10 כי
עיר
בצורה
נוה
מדבר
שמה
יעזב
ושלח
שם
עגל
ורבץ
שם
וכלה
פאתיו
11 יבשו
קציריה
תשברנה
נשים
באות
אותה
כי
לא
עם
בינות
הוא
על
כן
לא
ירחמהו
עשהו
לא
יחננהו
12 והיה
ביום
ההוא
יחבט
יהוה
מנהר
פרת
עד
נחל
מצרים
ואתם
תלקטו
לאחד
אחד
בני
ישראל
13 והיה
ביום
ההוא
יתקע
בשופר
גדול
ובאו
האבדים
בארץ
אשור
והנדחים
בארץ
מצרים
והשתחוו
ליהוה
בהר
הקדש
בירושלם
28 הוי
עטרת
גאון
שכרי
אפרים
וצי
נבל
תפארתו
אשר
על
ראש
גיא
שמנים
מוכי
יין
2 הנה
חזק
ואמיץ
לאדני
כזרם
ברד
שוטף
כזרם
מים
כבירים
שוטפים
הניח
לארץ
בידו
3 ברגלים
תרמסנה
עטרת
גאון
שכרי
אפרים
4 וצי
נבל
תפארתו
אשר
על
ראש
גיא
שמנים
כבכורה
בטרם
קיץ
אשר
יראה
הרואה
אותה
בעודה
בידו
יבלענה
5 ביום
ההוא
יהיה
יהוה
צבאות
לעטרת
צבי
ולצפירת
תפארת
לשאר
עמו
6 ולרוח
משפט
לישב
משפט
ולגבורה
משיבי
מלחמה
שערה
7 גם
אלה
בין
יין
ובשכר
שגו
כהן
ונביא
שגו
בשכר
בלעו
יין
מן
השכר
תעו
בראה
שגו
משפט
8 כי
כל
שלחנות
מלאו
קיא
צואה
בלי
מקום
9 את
מי
יורה
דעה
ואת
מי
יבין
שמועה
גמולי
מחלב
עתקי
משד
10 כי
צו
לצו
צו
לצו
קו
לקו
קו
לקו
זעיר
שם
זעיר
שם
11 כי
בלעגי
שפה
ובלשון
אחרת
ידבר
אל
העם
הזה
12 אשר
אמר
אליהם
זאת
המנוחה
הניחו
לעיף
וזאת
המרגעה
ולא
אבו
לשמע
13 והיה
לכם
דבר
יהוה
צו
לצו
צו
לצו
קו
לקו
קו
לקו
זעיר
שם
זעיר
שם
למען
אשר
ילכו
וכשלו
אחור
ונשברו
ונוקשו
ונלכדו
14 לכן
שמעו
דבר
יהוה
אנשי
לצון
משלי
העם
הזה
אשר
בירושלם
15 כי
אמרתם
כרתנו
ברית
את
מות
ועם
שאול
עשינו
חזון
שוט
שוטף
כי
יעבר
לא
יבוא
אלינו
כי
שמנו
כזב
מחסנו
ובשקר
נסתרנו
16 לכן
כה
אמר
אדני
יהוה
הנני
יסד
בציון
אבן
אבן
בחן
פנת
יקרת
מוסד
מוסד
המאמין
לא
יחיש
17 ושמתי
משפט
לקו
וצדקה
למשקלת
ונגרף
ברד
מחסה
כזב
ומסתר
מים
יצפו
18 וכפר
בריתכם
את
מות
ומחזיתכם
את
שאול
לא
תקום
אם
יעבר
שוט
שוטף
ואתם
תהיו
לו
לרמס
19 מעת
עברו
יקחכם
כי
עבר
בבקר
בבקר
יעבר
ביומם
ובלילה
והיה
רק
זועה
הבין
שמועה
20 כי
קצר
המצע
מן
להתרחב
והמסכה
צרה
מן
להתכסות
21 כי
כהר
פרצים
יקום
יהוה
כעמק
בגבעון
ירגז
לעשות
מעשהו
זר
מעשהו
ולעבד
עבודתו
זרה
22 ועתה
אל
תלעגו
פן
יחזקו
מוסרותיכם
כי
כלה
ונחרצה
שמעתי
מאת
אדני
יהוה
צבאות
על
כל
הארץ
23 האזינו
ושמעו
קולי
הקשיבו
ושמעו
אמרתי
24 הכל
יום
יום
יחרש
החרשת
לזרע
אם
לא
יפתח
וישדד
אדמתו
הלא
אם
שוה
פניו
ופזר
כמון
ושם
כמון
ונתן
חטה
שערה
ושבלת
כסמת
גבולו
25 ויסרהו
אלהיו
יורנו
לדין
כי
לא
בדרך
ידוש
כמון
ולא
אופן
עגלה
יסב
על
כמון
כי
בחרוץ
יחבט
כמון
ומקל
על
כסמת
26 כי
לחם
יכתת
לא
ידוש
לעולם
אם
אפיר
גלגלו
ופרשיו
לא
ידכא
27 גם
זאת
מאת
יהוה
צבאות
יצא
פלא
יגדיל
תושיה
29 הוי
אריאל
אריאל
קרית
חנה
דוד
יוסיפו
שנה
שנה
חגים
יגרעו
2 והצרתי
לאריאל
והיתה
תענה
ואנקה
והיתה
לי
כאריאל
3 וחניתי
כדוד
ואצר
עליך
מצור
ואקים
עליך
מצודים
4 ותשפלי
מארץ
תדברי
ומעפר
תשא
קולך
ותהי
כאוב
מארץ
קולך
ומעפר
אמרתך
תצפצפי
5 והיה
כדק
אבקתם
כמץ
עבר
ותהי
פתאם
פרעה
6 מאת
יהוה
צבאות
תפקד
ברעם
ורעש
גדול
סערה
וזלעפה
ולהבת
אש
אכלת
7 והיה
כחלום
חזון
לילה
המון
כל
הגוים
הצבאים
אל
אריאל
כל
הצבאים
אליה
ומצודתה
ומצריה
8 והיה
כאשר
יחלם
הרעב
והנה
אכל
ונפש
ריקה
ואם
יחלם
הצמא
והנה
שתה
ונפש
עיפה
ונפשו
תשוקקה
כן
יהיה
המון
כל
הגוים
אשר
צבאו
על
הר
ציון
9 התמהמהו
והתמהו
שעו
ושעו
שכרו
ולא
יין
נעו
ולא
שכר
10 כי
נסך
עליכם
יהוה
רוח
תרדמה
ועצם
את
עיניכם
הנביאים
וכסה
את
ראשיכם
הרואים
11 ותהי
לכם
חזון
כל
כדברי
הספר
החתום
אשר
יתנו
אל
יודע
ספר
לאמר
קרא
נא
זאת
ואמר
לא
אדע
כי
חתום
הוא
12 ונתן
הספר
אל
לא
ידע
ספר
לאמר
קרא
נא
זאת
ואמר
לא
ידעתי
ספר
13 ויאמר
אדני
יהוה
יען
כי
נגש
העם
הזה
בפיו
ובשפתיו
כבדוני
ולבו
רחק
ממני
ויהי
יראתם
אתי
מצות
אנשים
מלמדה
14 לכן
הנני
יוסף
להפליא
את
העם
הזה
הפלא
ופלא
וחכמת
חכמיו
תאבד
ונבונת
נבוניו
תסתתר
15 הוי
המעמיקים
מיהוה
לסתר
עצה
והיה
במחשך
מעשיהם
ואמרו
מי
יראנו
ומי
יודענו
16 הפככם
אם
כחומר
היצר
יחשב
כי
יאמר
מעשה
לעשהו
לא
עשני
אם
יאמר
יצר
ליצרו
לא
הבין
17 הלוא
עוד
מעט
מעט
מאד
ושב
לבנון
לכרמל
והכרמל
ליער
יחשב
18 ביום
ההוא
יקמו
חרשים
דברי
ספר
ומחשך
ואפלה
עיני
עורים
תראינה
19 ויגלו
ענוים
שמחה
ביהוה
ואביוני
אדם
בקדוש
ישראל
יגילו
20 כי
אפס
עריץ
כלה
לץ
נכלה
כל
שקדי
עון
21 המרשיעי
אדם
בדבר
ולמוקש
לשומר
בשער
הוכיח
ובמעט
אמרו
22 לכן
כה
אמר
יהוה
אל
בית
יעקב
אשר
פדה
את
אברהם
לא
עתה
יבוש
יעקב
ולא
עתה
פניו
יחורו
23 כי
בראתו
ילדיו
מעשה
ידי
בקרבו
יקדישו
את
קדוש
יעקב
והם
יעריצו
את
אלהי
ישראל
24 ויודעו
תועי
רוח
בינה
ולקחו
לקח
ולמדו
תלונות
30 הוי
בנים
סוררים
נאם
יהוה
לעשות
עצה
ולא
מני
ולנסך
מסכה
ולא
רוחי
לספות
חטאה
על
חטאה
2 הולכים
לרדת
מצרים
ופי
לא
שאלו
לעוז
פרעה
ולחסות
בצל
מצרים
3 והיה
לכם
עוז
פרעה
לבשת
ומחסה
בצל
מצרים
לכלמה
4 כי
היו
בצוען
שריו
ומלאכיו
עד
חנס
יגיעו
5 כל
יבושו
מעם
לא
יועילו
לעזר
ולעזרה
לבשת
ולגם
חרפה
6 משא
בהמות
נגב
בארץ
צרה
וצוקה
לביא
ולשחל
מהם
אפעה
ושרף
מעופף
יוליכו
חילם
על
כתף
עירים
רכושם
על
דבש
דרומים
7 ומצרים
הבל
וריק
יעזרו
לכן
קראתי
לזאת
רהב
המה
שבת
8 עתה
בא
כתב
אתם
על
לוח
ואת
חקה
שרטם
בספר
והיה
לעד
לעולם
ועד
9 כי
עם
מרי
הם
בנים
כחשים
בנים
לא
אבו
שמע
תורת
יהוה
10 אשר
אמרו
לראים
לא
תראו
וחוזים
לא
תחזו
לנו
נכחות
דברו
חלקות
חזו
מהתלות
11 סורו
מדרך
הטו
מנתיב
השביתו
מנגדנו
קדוש
ישראל
12 לכן
כה
אמר
קדוש
ישראל
יען
מאסכם
בדבר
הזה
ויבטחו
בעשק
ונלוז
ויסמכו
עליו
13 לכן
יהיה
לכם
העון
הזה
כפרץ
נפל
נבעת
בחומה
רמה
אשר
פתאם
לפתע
תבוא
שברה
14 ושברה
כנבל
יוצר
אשר
לא
יחמל
ולא
יהיה
בשברו
חרס
לחצות
אש
מיקד
ולשאב
מים
מגב
15 כי
כה
אמר
אדני
יהוה
קדוש
ישראל
בשובה
ונחת
תושעון
בהשקט
ובבטחה
תהיה
גבורתכם
ולא
אביתם
16 ותאמרו
לא
כי
על
סוס
נברח
על
כן
תברחו
ועל
קל
נרכב
על
כן
יקלו
רודפיכם
17 אלף
מפני
גערת
אחד
מפני
גערת
חמשה
תברחו
עד
אם
נותרתם
כתרן
על
ראש
הר
ונס
גבעה
18 ולכן
יחכה
יהוה
לחנן
אתכם
ולכן
ירום
לרחמכם
כי
אלהי
משפט
יהוה
אשרי
כל
חוסי
בו
19 כי
עם
בציון
תשב
בירושלם
בכו
לא
תבכה
חנן
יחנך
לקול
זעקתך
כאשר
תשמע
אז
ענך
20 ונתן
לכם
אדני
לחם
צר
ומים
לחץ
ולא
יכנף
עוד
מוריך
והיו
עיניך
רואות
את
מוריך
21 ואזניך
תשמענה
דבר
מאחריך
לאמר
זה
הדרך
לכו
בה
כי
תימינו
וכי
תשמיאלו
22 וטמאתם
את
צפוי
פסלי
כסף
ואת
אפודת
מסכת
זהבך
תזרם
כמו
דוה
אל
תאמר
לו
23 ונתן
מטר
זרעך
אשר
תזרע
את
האדמה
ולחם
תבואת
האדמה
והיה
דשן
ושמן
ירעה
ביום
ההוא
כרים
רחבים
24 ואף
הבקר
והעירים
עבדי
אדמה
אשר
יאכלו
בלול
אשר
זרה
ברפש
25 ויהי
על
כל
הר
גבוה
וכל
גבעה
נשאה
יזלו
פלגים
מים
ביום
הרגה
רב
בנפל
מגדלים
26 ואור
הלבנה
כאור
החמה
ואור
החמה
יהיה
שבעתים
כאור
שבעת
הימים
ביום
חבש
יהוה
את
שבר
עמו
ומחץ
מכתו
ירפא
27 הנה
שם
יהוה
בא
ממרחק
בערו
אפו
וכבד
משא
שפתותיו
מלאו
עברה
ולשונו
כאש
אכלת
28 ורוחו
כנחל
שוטף
עד
צוואר
יגיע
לנפה
שוא
ומתג
מתעה
היה
על
לחיי
עמים
29 שירה
תהיה
לכם
כליל
התקדש
חג
ושמחת
לב
כהולך
בחלל
לבוא
בהר
יהוה
אל
צור
ישראל
30 והשמיע
יהוה
את
הדר
קולו
והראה
נחת
זרועו
בזעף
אף
ולהב
אש
אכלת
נפוץ
וסערה
ואבן
ברד
31 כי
מקול
יהוה
יחת
אשור
בשבט
יכה
32 והיה
מעבר
יסוד
המטה
אשר
יניחנו
יהוה
עליו
בתפים
וכנרות
ובמלחמות
תנופה
נלחם
בם
33 כי
ערוך
מאתמול
תפתה
גם
הוא
למלך
הכין
הועמקה
הרחיבה
מדורתה
אש
ורבה
עצים
נשמת
יהוה
כנחל
גפרית
בערה
בה
31 הוי
יורדי
מצרים
לעזרה
על
סוס
יבטחו
ויבטחו
על
רכב
כי
רב
הם
ולא
שתו
אל
קדוש
ישראל
ואת
יהוה
לא
דרשו
2 וגם
הוא
חכם
ויבא
רעה
ואת
דבריו
לא
הסיר
ועל
בית
מרעים
ועל
עזרת
פעלי
און
3 ומצרים
אדם
ולא
אל
וסוסיהם
בשר
ולא
רוח
ויהוה
יט
ידו
ונכשל
עזר
ונפל
עזור
ויחדו
כלו
4 כי
כה
אמר
אל

16 ܗܘܝܢ ܕܥܠܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
17 ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
18 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
19 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
20 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
21 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
22 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
23 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
24 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
25 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
26 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
27 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
28 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
29 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
30 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
31 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
32 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
33 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
34 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
35 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
36 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
37 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
38 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ

14

1 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
2 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
3 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
4 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
5 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ
6 ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢܝܢ ܕܢܬܝܗܒ

ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܟܠ ܒܝܬ ܝܫܪܝܠ ܠܡܡܪܪܘܬܐ ܕܝܘܡܐ ܗܢܐ ܘܠܡܫܬܐܠܘܬܗ ܕܥܡܡܐ ܕܐܠܗܐ ܘܠܡܫܡܥ ܠܗ ܡܠܬܐ ܕܝܗܘܐ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ ܠܘܬ ܟܠ ܒܢܝ ܥܡܘܢ ܘܡܘܐܒ ܘܠܐ ܢܬܩܪܒ ܠܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ ܕܡܘܫܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܥܠ ܟܠ ܕܡܬܩܪܒ ܠܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ ܕܡܪܝ ܢܩܛܠ ܠܗ ܘܢܩܛܠܘܢܝܗ ܒܐܒܢܐ ܘܠܐ ܢܫܩܘܢ ܠܗ ܡܝܐ ܕܡܫܬܐ ܘܠܐ ܢܬܩܪܒ ܠܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ ܕܡܪܝ ܕܠܡܐ ܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܠܡܐ ܕܡ

11 אמר רבי יוחנן בר זבידא אמר רבי אבהו אמר
רבי אלעזר בר אבינא אמר רבי יוסי בר חלפתא
2 אמר רבי יוחנן בר זבידא אמר רבי אבהו
אמר רבי אלעזר בר אבינא אמר רבי יוסי בר חלפתא
3 אמר רבי יוחנן בר זבידא אמר רבי אבהו אמר
רבי אלעזר בר אבינא אמר רבי יוסי בר חלפתא
4 מנין
שנאמר ויהי בשנת אחת ועשרים לצאת בני ישראל
מארץ מצרים ביום אחד לחודש הראשון 5 מלמד
שהיו יוצאין בו ביום אמר רבי יוסי בר חלפתא
6 בר אחד אחד הוציא אותם
הקדוש ברוך הוא, מלמד שהיו יוצאין בו ביום
7 אמר רבי יוסי בר חלפתא
אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר בר אבינא אמר רבי יוסי בר חלפתא
8 נאמר כאן
ויהי 9 ונאמר להלן ויהי בחצי הלילה
אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר בר אבינא אמר רבי יוסי בר חלפתא
מה ויהי האמור להלן בחצי הלילה
אף ויהי האמור כאן בחצי הלילה 10 מה ויהי האמור
להלן בחצי הלילה אף ויהי האמור כאן בחצי הלילה
11 מה בת שבע מיוחדת
אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר בר אבינא אמר רבי יוסי בר חלפתא
12 מלמד שהיו יוצאין
בו ביום 13 אמר רבי יוסי בר חלפתא אמר רבי אבהו אמר רבי אלעזר

23 אשר הלך לבית אל ויבא אל־הנביא הזקן
ויאמרו אליו הנביא לאמר הכי אמר יהוה
24 ולא שמרת את־אשר־צוה יהוה אלהיך
אתו ותמרה את־פי יהוה ולא שמרת
מצות יהוה אשר־צוה יהוה אלהיך׃
25 ויסב וילך ויתקל בארי בדרך
ויהי הפגר מטל בדרך והארי עמד
אצל הפגר׃ 26 וראה הנביא אשר־השיב
מדרך ויאמר איש האלהים אשר־
מרה את־פי יהוה נתנו יהוה לארי
ויטרפהו וישברהו כדבר יהוה אשר
דבר אליו׃ 27 ויאמר אל־בניו לאמר
חבשו לי את־החמור ויחבשו׃
28 וילך וימצא את־פגרו מטל בדרך
והחמור והארי עמדים אצל הפגר
לא אכל הארי את־הפגר ולא טרף
את־החמור׃ 29 ויקח הנביא את־פגר
איש האלהים וישאהו על־החמור
וישבהו אל־עיר הנביא הזקן לספד
ולקבר׃ 30 ויקבר את־פגרו בקבר
אשר־לו ויספדו עליו הוי אחי׃
31 ויהי אחרי קברו אמר אל־בניו
לאמר כי־מות אמות בקבר אשר
איש האלהים קבר בו עצמותי אל־
עצמותיו הניחו׃ 32 כי־היה יהיה
הדבר אשר־קרא בדבר יהוה
אל־המזבח בבית־אל ואל־כל־בתי
הבמות אשר בערי שמרון׃
33 אחרי הדבר הזה לא־שב ירבעם
מדרכו הרעה ויעש מקצות
העם כהני במות מן־הרגע
אשר־יחפץ ידו ויהי כהן לבמות׃
34 ובדבר הזה היה לחטאת
בית־ירבעם ולכלותו ולהשמיד
מעל פני האדמה׃

10

1 בימיו חלה אביה׳ו מלך־אבימלך
ויקרא אל־אחיה בן־יואש לאמר
אליו הנה־נא אבי׳ו מלך־אבימלך
2 ראה־נא אל־כל־בני שכם מה־
טוב לכם המלוך עליכם שבעים
איש כל־בני ירבעל׳ו אם־טוב
לכם׳ וזכרתם כי־עצמכם ובשרכם
אני׳ו׃ 3 ויאמרו אחיו אליו
אל־כל־בעלי שכם׳ את־כל־הדברים
האלה׳ ויט לבבם אחרי אבי׳ו
לאמר אחינו הוא׃ 4 ויתנו־לו
שבעים כסף מבית בעל־ברית
ויתן־בם אבימלך׳ ויעש־בם
ריקים ופזזים׃ 5 ויבא אל־בית אביו
אפרתה׳ ויהרגו אחיו בני־ירבעל׳ו
שבעים איש׳ על־אבן אחת׳ ויתר
יותם בן־ירבעל׳ו הקטן׳ כי נחבא׃
6 ויקבצו כל־בעלי שכם׳ וכל־בית
מלו׳ ויבאו׳ ויתמלכו׳ את־אבימלך
לאלון׳ מצבת׳ אשר בשכם׃
7 ויגידו ליותם׳ ויעמד׳ בראש
הר־גרזים׳ וישא קולו׳ ויקרא׳
ויאמר אליהם׳ שמעו בעלי שכם׳
וישמע אליכם׳ אלהים׃
8 הלוך׳ הלכו׳ העצים׳ למשח
עליהם׳ מלך׳ עלינו׃
9 ויאמרו׳ לזית׳ מלך׳ עלינו׃
10 ויאמרו׳ העצים׳ לתאנה׳ לכי׳
את־תמלוכי׳ עלינו׃
11 ותאמר׳ אליהם׳ התאנה׳ הפסקתי
את־מתקי׳ ואת־תנובתי׳ הטובה׳
לנוע׳ על־העצים׃
12 ויאמרו׳ העצים׳ לגפן׳ לכי׳
את־תמלוכי׳ עלינו׃
13 ותאמר׳ אליהם׳ הגפן׳ הפסקתי
את־תירושי׳ המשמח׳ אלהים׳
ואנשים׃ 14 ויאמרו׳ כל־העצים׳
לעצד׳ לכי׳ את־תמלוכי׳ עלינו׃
15 ויאמר׳ העצד׳ לעצים׳ אם־באמת׳
אתם׳ משחים׳ אתי׳ למלך׳ עליכם׳
לכו׳ חסו׳ בצלי׳ ואם־לא׳ תצא׳
אש׳ מן־העצד׳ ותאכל׳ את־ארזי׳
הלבנון׃ 16 ועתה׳ הן׳ באמת׳
ובתם׳ עשיתם׳ להמליך׳ את־אבימלך׳
ואם־טוב׳ עשיתם׳ עם־ירבעל׳ו
ועם־בית׳ו׳ ואם׳ כגמול׳ ידו׳ עשיתם׃
17 אשר׳ נלחם׳ אבי׳ו׳ עליכם׳
ויטש׳ לנגדכם׳ לנפשו׳ ויצל׳
מידם׳ מדין׃ 18 ואתם׳ קמתם׳
היום׳ על־בית׳ אבי׳ו׳ והרגתם׳
בניו׳ שבעים׳ איש׳ על־אבן׳ אחת׳
ותמליכו׳ את־אבימלך׳ בן־אמתו׳
על־אנשי׳ שכם׳ כי־אחיכם׃
19 ואם׳ באמת׳ ובתם׳ עשיתם׳
עם־ירבעל׳ו׳ והעם׳ הזה׳ שמחו׳
באבימלך׳ ויגל׳ הוא׳ גם־הוא׳
את־אנשי׳ שכם׳ ובית מלו׳
20 ותצא׳ אש׳ מאנשי׳ שכם׳
ומבית מלו׳ ותאכל׳ את־אבימלך׳
ואם׳ לא׳ תצא׳ אש׳ מאנשי׳ שכם׳
ומבית מלו׳ ותאכל׳ את־אבימלך׳
21 ויברח׳ יותם׳ ויברח׳ באר׳
ויתישב׳ שם׃ 22 אבימלך׳ שרר׳
על־ישראל׳ שלש׳ שנים׃
23 וישלח׳ אלהים׳ רוח׳ רעה׳
בין אבימלך׳ ובין אנשי׳ שכם׳
ויבגדו׳ אנשי׳ שכם׳ באבימלך׳
24 לבוא׳ חמס׳ שבעים׳ בני׳
ירבעל׳ו׳ ודמם׳ לשים׳ על־אחיהם׳
אבי׳הם׳ אשר׳ הרג׳ אותם׳
ועל־אנשי׳ שכם׳ אשר׳ חזקו׳
את־ידיו׳ להרג׳ את־אחיו׃
25 וישימו׳ לו׳ אנשי׳ שכם׳
מארבים׳ בראשי׳ ההרים׳
ויגזלו׳ את־כל־אשר׳ יעבר׳
בדרך׳ על־יד׳ו׳ ויגד׳ לאבימלך׳
26 ויבא׳ געל׳ בן־עבד׳ עם־
אחיו׳ ויעבר׳ בשכם׳ ויבטחו׳
בו׳ אנשי׳ שכם׳ ויצאו׳ בשדה׳
27 ויבצרו׳ את־כרמיהם׳
וידרכו׳ את־הענבים׳ ויעשו׳
הלולים׳ ויבאו׳ בית׳ אלהיהם׳
ויאכלו׳ וישתו׳ ויקללו׳ את־
אבימלך׃ 28 ויאמר׳ געל׳ בן־עבד׳
מי׳ אבימלך׳ ומי׳ שכם׳ כי־נעבדנו׳
הלא׳ בן־ירבעל׳ו׳ וזבל׳ פקיד׳
אנשי׳ חמור׳ אבי׳ שכם׳
ולמה׳ נעבד׳ אנחנו׳ אתו׳
29 (aiōn g165, aiōnios g166) ומי׳ יתן׳ את־העם׳ הזה׳
בידי׳ ואעתיקה׳ אבימלך׳
ואמר׳ אל־אבימלך׳ הרב׳ צבא׳
יצא׃ 30 וישמע׳ זבל׳ שר׳ העיר׳
את־דברי׳ געל׳ בן־עבד׳
ויחר׳ אפו׃ 31 וישלח׳ מלאכים׳
אל־אבימלך׳ לאמר׳ הנה׳ געל׳
בן־עבד׳ ואחיו׳ באו׳ שכמה׳
והנם׳ צרים׳ את־העיר׳ לסיתך׳
עליך׃ 32 ועתה׳ קום׳ לילה׳
אתה׳ והעם׳ אשר׳ עמך׳ וארבת׳
בשדה׃ 33 והיה׳ בבקר׳
כאור׳ השמש׳ תשכים׳ ופשטת׳
אל־העיר׳ והנה׳ הוא׳ ועם׳
אשר׳ עמו׳ יצא׳ אליך׳ ועשית׳
לו׳ כאשר׳ תמצא׳ ידך׃
34 ויקם׳ אבימלך׳ וכל־העם׳
אשר׳ עמו׳ לילה׳ וארבו׳
לשכם׳ ארבעה׳ ראשים׃
35 ויצא׳ געל׳ בן־עבד׳
ויעמד׳ פתח׳ שער׳ העיר׳
ויקם׳ אבימלך׳ והעם׳ אשר׳
עמו׳ מן־הארב׳ 36 ויראה׳
געל׳ את־העם׳ ויאמר׳ אל־זבל׳
הנה׳ עם׳ ירדים׳ מראש׳ ההרים׳
ויאמר׳ אליו׳ זבל׳ את־צל׳
ההרים׳ אתה׳ רואה׳ כאנשים׃
37 ויסף׳ עוד׳ געל׳ לדבר׳
ויאמר׳ הנה׳ עם׳ יורד׳ מרום׳
הארץ׳ וראש׳ אחד׳ בא׳ דרך׳
אלון׳ מעונים׃ 38 ויאמר׳ לו׳
זבל׳ אפו׳ עתה׳ פיך׳ אשר׳
אמרת׳ מי׳ אבימלך׳ כי־נעבדנו׳
הלא׳ זה׳ העם׳ אשר׳ מאסת׳
בו׳ צא׳ נא׳ עתה׳ והלחם׳
אתו׃ 39 ויצא׳ געל׳ לפני׳
בעלי׳ שכם׳ וילחם׳ באבימלך׳
40 ויגרשהו׳ אבימלך׳
ויפלו׳ חללים׳ רבים׳ עד־פתח׳
השער׃ 41 ואבימלך׳
יושב׳ בארמה׳ וגרש׳ זבל׳
את־געל׳ ואת־אחיו׳ מגור׳
בשכם׃ 42 והי׳ ממחרת׳ והעם׳
יצא׳ השדה׳ והגידו׳ לאבימלך׳

הנה אל־אילות ואל־אילים ואל־אלון
אשר־הם נחמים בם־היום ההוא
ויהי־בשר לא־יבש׃ 26 כי־כה אמר
יהוה אל־הסריסים אשר־ישמרו
את־שבתותי ובחרו באשר חפצתי
ומחזיקים בבריתי׃ 27 ונתתי
בביתי ובחומתי יד ושם
טוב מבנים ומבנות שם עולם
אתן־לו׃ 28 ובני הנכר
הנלוים אל־יהוה לשרתו
ולאהבה את־שם־יהוה להיות
לו לעבדים כל שמר שבת
מחלל ומחזיקים בבריתי׃
29 גם־אביאם אל־
הר־קדשי ושמחתים
בבית תפלתי עולותיהם
וזבחיהם לרצון על־מזבחי
כי־בית תפלתי יקרא לכל־העמים׃
30 נאם אדני יהוה
מקבץ נדחי־ישראל עוד
אקבץ עליו לנקבציו׃
31 כל־
חיתו־שדה כל־חיתו־יער
אכלו׃ 32 צופיו עורים כלם
לא ידעו כלם כלבים אלמים
בלתי יכלו חזות שוכבים אהבו
לנום׃ 33 והכלבים עזי נפש
לא יודעו שבע והם רעים
לא־יכלו׃ 34 אתו־שמרו
אדני יהוה אמר
מבצעו בצע לכל־אחד
לבצעו מקצה׃ 35 הצדיק
אבד ואין־איש שם־על־לב
ואנשי־חסד נאספים
ואין־מבין׃ כי־מפני הרעה
נאסף הצדיק׃ 36 יבוא
שלום ינוחו על־משכבו
הלך נכחו׃ 37 ואתם
בנו־עונן מזרע מנאפים
ותזנה׃ 38 על־מי
תתענגו על־מי תרחיבו
פה ותשלו לשון הלא
אתם ילדי פשע זרע שקר׃
39 הנחמים
בלהים תחת כל־עץ רענן
שחטי הנחלים
בחגוי־צורים׃ 40 בחלקי־נחל
חלקך הם גורלך
גם־הם לו שפכת נסך
העלית מנחה
הלאם אנחם׃ 41 על־
הר־גבה ונשא
שמת משכבך
גם־שם עלית לזבח׃
42 ומאחר
דלתיך ומזזתך
שמת זכרון כי מגלה
מעמך נרחת
ותרבי זנותך
ותשלחי לרחוק
ותשפלי עד־שאול׃
43 בדרך
הלאת יגעת
לא אמרת נואש
חיות ידך מצאת
על־כן לא חלית׃ 44 ומי
חרפת ויראת
כי כחשת ולי לא
זכרת ולא שמת
על־לבך הלא אני
החרשתי ומעולם
לא יראתני׃ 45 אני
אגיד צדקתך
ומעשיך לא
יועילו לך׃ 46 בזעקך
יקבצוך קבציך
את־כלם ישא רוח
יטל הבל
וחוסה בי יירש־ארץ
ונחל הר־קדשי׃
47 ואמר
סלו סלו פנו־דרך
הרימו מכשול
מדרך עמי׃ 48 כי־כה
אמר רם ונשא
שכן עד־קדוש
שמו מרום וקדוש
אשכן ואת־דכא
ושפל־רוח להחיות
רוח שפלים
ולהחיות לב
נדכאים׃ 49 לא
לעולם אריב
ולא לנצח אקצף
כי־רוח מלפני
יעטף ונשמות
אני עשיתי׃
50 בעון בצעו
הכיתיו אסתיר
ואקצף ויסג
הלך בדרך
לבו׃ 51 דרכיו
ראיתי
וארפאהו
ואנחהו
ואשיב נחמים
לו ולאבלי׃
52 (aiōn g165) בורא
ניב שפתים
שלום שלום
לרחוק ולקרוב
אמר יהוה
ורפאתיו׃
53 (aiōn g165) ורשעים
כים נגרש
כי־השקט
לא יוכל
ושבו מימיו
רפש וטיט׃
54 אין־שלום
אמר אלהי
לרשעים׃

9

1 קרא בגרון
אל־תחשך
כשופר ושא
קולך
כשופר והגד
לעמי פשעם
ולבית יעקב
חטאתם׃
2 אותי יום
יום יבקשו
ודעת דרכי
יחפצו כגוי
אשר־צדקה
עשה ומשפט
אלהיו לא עזב
שאלו אתי
משפטי־צדק
קרבת אלהים
יחפצו׃ 3 למה
צמנו ולא
תראה עניתנו
ולא תדע
הן ביום צום
חפצכם תמצאו
כל־עצביכם
תנגשו׃
4 הן לריב
ומצה תצומו
ולהכות
אגרף רשע
לא־תצומו
כיום׃ 5 לא
כזה בחרתיו
צום יום
יענה אדם
נפשו הלכף
כאגמון
ראשו ושק
ואפר יציע
הלזה תקרא
צום ויום
רצון ליהוה׃
6 הלא־זה
צום אבחרהו
פתח חרצבות
רשע התר
אגדות מוטה
ושלח רצוצים
חפשים וכל
מוטה תנתקו׃
7 הפרס
לרעב לחמך
ועניים מרודים
הביא בית
כי־תראה ערם
וכסיתו ומבשרך
לא תתעלם׃
8 אז יבקע
כשחר אורך
וארוכתך
מהרה תצמח
והלך לפניך
צדקך כבוד
יהוה יאספך׃
9 אז תקרא
ויהוה יענה
תשוע ויאמר
הנני אם־תסיר
מתוכך מוטה
שלוח אצבע
ודבר־און׃
10 ותפק
לרעב נפשך
ונפש נענה
תשביע אז
יזרח בחשך
אורך וערפלך
כצהרים׃
11 והיה יהוה
תמיד ומלא
בצחצות נפשך
ועצמותיך
יחליץ והיית
כגן רוה
וכמוצא מים
אשר לא־יכזבו
מימיו׃
12 ובנו
מחרבות עולם
תקומם
מדור דור
יכונו
ויקרא לך
גדר פרץ
משובב נתיבות
לשבת׃
13 אם־תשיב
משבת רגלך
עשות חפצך
ביום קדשי
וקראת לשבת
עדן ליהוה
נכבד וכבדתו
מעשות דרכיך
ומצוא חפצך
ודבר דבר׃
14 אז
תתענג על
יהוה והרכבתיך
על־במתי־ארץ
והאכלתיך
נחלת יעקב
אביך כי פי
יהוה דבר׃

מקבצו בני ישראל ויעמדו לפני משה ולפני
49 כל העדה לאמר הן הוצא את דם
הנדה אל מחוץ למחנה ונשרף בעיניהם
50 וגם את אפר הפרה אל מחוץ לעיר
ונטמא עד הערב 51 ויען אלעזר הכהן
ויאמר אל אנשי הצבא הבאים לקראת
המלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה
52 אך את הזהב והכסף כל כלי
המלאכה 53 כל אשר יבא באש תטהרו
אך במי נדה יתחטא וגם כל אשר לא
יעבר באש יטבל במים

8

1 ויאמר יהוה אל משה לאמר
2 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
כה תברכו את בני ישראל אמור
3 יברכך יהוה וישמרך
4 יאר יהוה פניו אליך ויחנך
5 ישא יהוה פניו אליך וישם לך
שלום 6 ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם ויהי בנסע
המשכן ויכל משה מקים את המשכן
ויסך אתו וימשח אתו ואת כל כליו
ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם 2 ויקריבו הנשאים
ראשי בית אבתם הם נשאי המטות
העמדים על הפקדים 3 ויביאו
את קרבנם לפני יהוה שש עגלות
בקר ושנים עשר בקר עגלה על
הנשיא אחד ובקר אחד מאת
המלך ויקריבו אותם לפני המשכן
4 ויאמר יהוה אל משה לאמר
5 קח מאתם ויהיו לעבד את עבדת
אהל מועד ונתת אותם אל הלוים
איש כפי עבדתו 6 ויקח משה
את העגלות ואת הבקר ויתן אותם
אל הלוים 7 את שתי העגלות
ואת ארבע הבקר נתן לבני גרשון
כפי עבדתם 8 וארבע העגלות
ושמנה הבקר נתן לבני מרארי
כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן
הכהן 9 ולבני קהת לא נתן כי
עבודת הקדש עליהם בכתף
ישאו 10 ויקריבו הנשאים את
חנכת המזבח ביום המשח אתו
ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני
המזבח 11 ויאמר יהוה אל משה
יום אחד יום אחד יקריבו את
קרבנם לחנכת המזבח 12 הקרב
ביום הראשון את קרבנו נחשון בן
עמינדב למטה יהודה 13 וקרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה לבלולה בשמן 14 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת
15 פר בן בקר איל אחד כבש
בן שנתו לעולה 16 ושעיר עזים
אחד לחטאת 17 ולזבח השלמים
בקר שנים עשר אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן נחשון בן עמינדב
18 ביום השני הקריב נתנאל בן
צוער נשיא יששכר 19 הקריב
את קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה לבלולה בשמן 20 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת
21 פר בן בקר איל אחד כבש
בן שנתו לעולה 22 ושעיר עזים
אחד לחטאת 23 ולזבח השלמים
בקר שנים עשר אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה זה קרבן
נתנאל בן צוער 24 ביום השלישי
הקריב אליאב בן חלון נשיא בני
זבולן 25 קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
כסף אחד שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
לבלולה בשמן 26 כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת 27 פר בן בקר
איל אחד כבש בן שנתו לעולה
28 ושעיר עזים אחד לחטאת
29 ולזבח השלמים בקר שנים עשר
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה זה קרבן אליאב בן חלון
30 ביום השלישי נשיא בני
זבולון אליצור בן שדיאור 31 קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה לבלולה בשמן 32 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת
33 פר בן בקר איל אחד כבש
בן שנתו לעולה 34 ושעיר עזים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה זה קרבן אליצור בן שדיאור
35 ביום הרביעי נשיא בני
שמעון שלומיאל בן צורישדי
קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה לבלולה בשמן 36 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת
37 פר בן בקר איל אחד כבש
בן שנתו לעולה 38 ושעיר עזים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה זה קרבן שלומיאל בן צורישדי
39 ביום הרביעי נשיא בני גד
אליסף בן דעואל 40 פר בן בקר
איל אחד כבש בן שנתו לעולה
41 ושעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים עשר
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה זה קרבן אליסף בן דעואל
42 ביום הרביעי נשיא בני אפרים
אליצור בן עמיהוד 43 קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה לבלולה בשמן 44 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת
45 פר בן בקר איל אחד כבש
בן שנתו לעולה 46 ושעיר עזים
אחד לחטאת 47 ולזבח השלמים
בקר שנים עשר אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה זה קרבן
אליצור בן עמיהוד 48 ביום
החמישי נשיא בני מנשה גמליאל
בן פדהצור 49 כל הנשאים
לנסיכו

הלכו אחרי השמש לבוא אל מקום אחד ומקום אחר
בתכלית המזרח 28 (aiōnios g166) ויהי בבוקר
ויעלו אל הר מקום אחד 29 ויהי אז בהגיע אל
הר מקום אחד 30 ויבא אז בכל אשר נמצא אל
אחד אשר בא אל הר מקום אחד ויבא אל מקום
31 ויבא אל מקום אחר אל מקום אחר ויבא אל
מקום אחר ויבא אל מקום אחר ויבא אל מקום
אחר ויבא אל מקום אחר 32 ויבא אל מקום אחר
ויבא אל מקום אחר ויבא אל מקום אחר ויבא
אל מקום אחר ויבא אל מקום אחר ויבא אל מקום
אחר ויבא אל מקום אחר ויבא אל מקום אחר

45 ואמר אליהם אמן אמן אני אומר לכם
אין איש אשר עזב בית או אחים
או אחיות או אב או אם או בנים
או שדות בגלל שמי ובגלל הבשורה
46 אלא שיקבל כבר עתה
פי מאה בתים ואחים ואחיות
ואמהות ובנים ושדות יחד עם
רדיפות ובעולם הבא חיי נצח
47 אבל רבים הראשונים
יהיו אחרונים והאחרונים
ראשונים כי רבים נקראים
אבל מעטים נבחרים

6

1 ומלכות השמים דומה לאדם
בעל בית אשר יצא בבוקר
לשכור פועלים לכרמו 2 ואחר
שהסכים עם הפועלים על
שכר יום אחד שלח אותם
לכרמו 3 ואחר כך יצא
בשעה שלישית וראה
אנשים אחרים עומדים
בשוק בטלים 4 ואמר
אליהם גם אתם לכו
לכרמי ואתן לכם
שכר ראוי 5 והם הלכו
ובשעה שישית ובשעה
תשיעית יצא שוב
ועשה אותו דבר
6 ולפני שקיעת
השמש יצא
ומצא אנשים
אחרים בטלים
ואמר אליהם
מדוע אתם
עומדים
בטלים
כל היום
7 ענו
לו
אנשים
אחרים
כי
לא
שכרנו
אותנו
אמר
אליהם
לכו
גם
אתם
לכרמי
8 ובערב
אמר
בעל
הבית
לרב
הפועלים
שלו
קרא
לפועלים
ותן
להם
שכר
9 וכאשר
הגיעו
אנשי
שעה
חמש
עשרה
לקחו
כל
אחד
מהם
דינר
10 ואנשי
השעה
הראשונה
חשבו
שיקבלו
יותר
אבל
גם
הם
לקחו
דינר
אחד
11 ובעת
שקיבלו
את
שכרם
הם
התלוננו
נגד
בעל
הבית
12 ואמרו
אנחנו
עבדנו
כל
היום
בחום
ואתה
נתת
לנו
13 ועל
זה
הגיב
אחד
מהם
ואמר
אליהם
חברי
לא
עשיתי
לכם
עוול
14 קחו
את
שלכם
ולכו
הביתה
אני
רוצה
לתת
לאנשים
אלה
שבאו
אחרי
כמו
שנתתי
לכם
15 אני
רשאי
לעשות
עם
רכושי
מה
שאני
רוצה
ולא
אתם
מקנאים
בי
16 וכך
הראשונים
יהיו
אחרונים
והאחרונים
ראשונים
17 ואז
עלה
ישוע
לירושלים
ולקח
את
שנים
עשר
תלמידיו
הצדיקים
ואמר
אליהם
18 הנה
אנחנו
עולים
לירושלים
ובן
האדם
יסגר
לכוהני
הדת
ולסופרים
ויגזרו
עליו
מות
19 ויסגר
לגויים
כדי
שיצחקו
עליו
ויכו
אותו
ויצלבו
אותו
ובשלישי
יום
יקום
לתחיה
20 אז
ניגשה
אליו
אם
בניו
ואמרה
לו
אדוני
רצוי
לך
שבניי
אלה
ישבו
אחד
מימינך
ואחד
משמאלך
בעת
שתגיע
לשלטון
21 ענה
לה
ישוע
מה
את
רוצה
לבקש
ענתה
לו
אם
תרשה
לבניי
אלה
לשבת
אחד
מימינך
ואחד
משמאלך
22 אבל
ישוע
אמר
לה
אינכם
יודעים
מה
אתם
מבקשים
הוכל
לשתות
את
הכוס
אשר
אני
עומד
לשתות
ולהיות
מוטבל
במה
שאני
מוטבל
בו
23 הגיבו
שניהם
ואמרו
אנחנו
יכולים
לשתות
אבל
ישוע
אמר
לתלמידיו
אמנם
אתם
תשתו
מכוסי
אבל
לשבת
אחד
מימיני
ואחד
משמאלי
אינו
בידי
לתת
אלא
לאלה
שהוכן
להם
מאבי
24 ושאר
התלמידים
כעסו
מאוד
על
שני
האחים
25 אבל
ישוע
קרא
אליהם
ואמר
אתם
יודעים
שהשרים
בגויים
מושלים
בהם
ושהגדולים
שבהם
מרעים
בהם
(aiōnios g166)
26 אבל
לא
יהיה
כך
אתם
אם
רוצים
להיות
גדולים
בתוכם
תהיו
משרתים
27 ומי
שרוצה
להיות
ראשון
בתוכם
יהיה
עבד
28 כמו
בן
האדם
שלא
בא
לשרת
אלא
לשרת
ולתת
את
נפשו
לכופר
בעד
רבים
29 ובעת
שיצאו
מיריחו
הלכו
אחריו
המון
אנשים
30 ושני
עיוורים
שישבו
בצד
הדרך
שמעו
שישוע
עובר
בדרך
וצעקו
אליו
אדוני
בן
דוד
רחם
עלינו
31 ואנשי
העם
הזהירו
אותם
שיפסיקו
לצעוק
אבל
הם
לא
הפסיקו
אלא
צעקו
יותר
אדוני
בן
דוד
רחם
עלינו
32 ישוע
עמד
ואמר
לעיוורים
מה
אתם
רוצים
שאעשה
לכם
33 ענו
לו
אדוני
אנו
רוצים
שתפקח
את
עינינו
34 ישוע
הרגיש
רחמים
אל
העיוורים
ונגע
בעיניהם
ומיד
ראו
אור
ולכן
הלכו
אחריו
35 ובעת
שעלו
לירושלים
ובאו
לבית
פגה
36 ובעת
שהגיעו
לבית
פגה
הוציא
ישוע
מתוכו
אתון
ואמר
לתלמידיו
לכו
לכפר
שמולכם
ותמצאו
אתון
קשורה
ועם
גור
37 אם
יגיד
לכם
אדם
מישהו
אמרו
לו
שהאדון
צריך
אותן
ומיד
ישלח
אותן
38 כל
זה
נעשה
כדי
שיתקיים
מה
שנאמר
בנביא
39 ובעת
שהגיעו
לירושלים
יצאו
כל
אנשי
העיר
לראות
מי
הגיע
40 (aiōnios g166)
ואנשים
רבים
פרשו
בגדיהם
לדרך
ואנשים
אחרים
חתכו
ענפים
מעצים
41 ובעת
שהגיעו
לבית
המקדש
הגיעו
אליו
אנשים
42 ישוע
נכנס
לתוך
המקדש
והוציא
מתוכו
אנשים
43 לא
יתכן
שבית
תפילה
יהיה
מקום
לגנבים
44 ואמר
לאנשים
אמן
אמן
אני
אומר
לכם
אם
אדם
יפגע
בי
אבן
מהמקום
הגבוה
ביותר
בעולם
45 ואם
אדם
אחר
יגיע
אל
אבן
פינה
אבן
אחרת
ויגיע
אל
אבן
פינה
אבן
אחרת
ויגיע
אל
אבן
פינה
אבן
אחרת
וי

ירושלים ויאמר אליהם אל תיראו כי
אם לבקר את אביכם אמרתם הגיד
נא לי את אביכם הזקן אשר אתם
אמרתם העודנו חי הלא אתם אנשי
בני ישראל ויענו אחיו תחת אביו
לאמר אנחנו אנשים כנים לא היינו
מרגלים 12 כי אם בא לראות את
ערות הארץ בא׳ 13 ויאמרו אנחנו
שנים עשר אחים בני אבינו אחד
איננו והקטן היום את אבינו בארץ
כנען 14 ויאמר אליהם יוסף הוא
אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים
אתם 15 בזאת תבחנו חי פרעה אם
תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן
הלם (aiōn g165, aiōnios g166)
16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם
והאסרתם בבית כלאכם ויבחנו
דבריכם האם אמת עמכם ואם לא
חי פרעה אכן מרגלים אתם 17 ויאסף
אותם אל משמר שלשת ימים 18 ויאמר
אליהם יוסף ביום השלישי זאת
עשו וחיו את האלהים אני ירא
אנכי 19 אם כנים אתם אחיכם אחד
יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו
הביאו שבר רעב לבתיכם 20 ואת
אחיכם הקטן הביאו אלי ויאמנו
דבריכם ולא תמותו ויעשו כן
21 ויאמרו איש אל אחיו אמר אנחנו
אשמים אל אחינו אשר ראינו צרת
נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
על כן באה אלינו הצרה הזאת
22 ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי
אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא
שמעתם גם דמו הנה נדרש 23 והם
לא ידעו כי שומע יוסף כי היה
המליץ ביניהם 24 ויסב מעליהם
ויבך וישב אליהם וידבר אתם ויקח
מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם
25 וצו יוסף וימלאו כליהם בר
ולהשיב כספי איש אל שקו ולתת
להם צידה לדרך וכן עשה להם
26 ויטענו את שבריהם על חמריהם
ויצאו משם 27 ויפתח האחד את שקו
לתת מספוא לחמרו במלון ויראה
את כספו והנה הוא בפי אמתחתו
28 ויאמר אל אחיו הושב כספי
והנה גם אמתחתי ויצא לבם ויחרדו
איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה
אלהים לנו 29 ויבאו אל יעקב אביהם
ארצה כנען ויגידו לו את כל אשר
קרה אתם לאמר 30 דבר האדון
אלינו קשות ויתן אתנו כמרגלים
הארץ 31 ונאמר אליו לא כנים אנחנו
לא היינו מרגלים 32 שנים עשר
אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו
והקטן היום את אבינו בארץ כנען
33 ויאמר אלינו האדון בזאת אדע
כי כנים אתם אחי הניחו אתי אחד
מכם ואת רעב בתיכם קחו והלכו
לכם 34 והביאו את אחיכם הקטן אלי
ואדעה כי לא מרגלים אתם כי אם
כנים אתם את אחיכם אמסר לכם
ואת סחרתם בארץ 35 ויהי הם
מפנים את שקיהם והנה צרור כספו
איש בשקו וירא את צרורות כספיהם
הם ואביהם ויירא׳ 36 ויאמר אליהם
יעקב אבי אתם שכלתם את יוסף
איננו ושמעון איננו ואת בנימין
תקחו עלי היו כל אלה 37 ויען
ראובן את אביו לאמר את שני בני
תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו
על ידי ואנכי אשיבנו אליך 38 ויאמר
לא ירד בני עמכם כי אחיו מת הוא
והוא לבדו נשאר אם תקרה אתו
אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם
את שיבתי ביגון שאולה׳ 39 ויאמר
יעקב אל בניו לא תרדון כי אם
הביאו אחיכם הנה ויבא יעקב אביהם
40 ואתם בני הנימין תקחו אתו
אל מול פני אביכם ויבא אל אביו
ויגד לו את כל אשר קרה אתו
41 ויאמר יעקב אביהם אל יוסף
בני אתה עשיתה לנו ככה הנה
אביך מבקש אתי ואני לא אדע
מתי אמות 42 ועתה אל תרא אל
אביך כי אם אל אחיך אל תרא
אל אביך כי אם אל אחיך אל תרא
43 ויאמר אליו יוסף אל תירא כי
אם אל אלהים אני תחת אלהים
44 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה למען עשות כיום
הזה לקיים עם רב 45 ועתה אל
תיראו אני אכלכל אתכם ואת
טפכם ויתנחם אותם וידבר על לבם
46 ויאמר אליהם יוסף הנה ידעתי
כי אתם אנשים כנים אתם לא
מרגלים אתם 47 ויאמר אליהם יוסף
אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר
בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו
שבר רעב לבתיכם 48 ואת אחיכם
הקטן הביאו אלי ויאמנו דבריכם
ולא תמותו ויעשו כן 49 ויאמר
אליהם יוסף הנה אני אומר אל
אביכם אל תירא כי אם אל אחיך
אל תירא כי אם אל אחיך אל תירא
50 ויאמר אליהם יוסף
אל תיראו כי אם אל אלהים אני
תחת אלהים אני 51 גם אני אשר
אני אתכם אל תיראו אל אחיכם
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
52 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
53 ואתם חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה לטובה למען עשות
כיום הזה לקיים עם רב 54 ועתה
אל תיראו אל תיראו אל אחיכם
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
55 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
56 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו

5

ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
2 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
3 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
4 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
5 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
6 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
7 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
8 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
9 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
10 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
11 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
12 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
13 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
14 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
15 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
16 ויגש אליו יוסף לאמר אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו
אל תיראו אל אחיכם אל תיראו

14 ܗܘܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܘܬܗ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ
15 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ ܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ
ܘܡܢܘ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܐܦ ܠܐ ܡܠܟܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܐܦ ܠܐ ܡܠܟܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ
16 ܗܟܝܠ ܐܡܪܝܢ ܐܢܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ
ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ
17 ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ
18 ܕܐܝ ܠܐ ܡܠܟܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ
ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ
ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ
19 ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ
ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ
20 ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ
ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ
21 ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ
ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ
ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ
22 ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ
ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ
23 ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ
ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ
ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ
24 ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ
ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ
25 ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ
ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ
ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ
ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ
ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܠܒܪܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ
ܠܗ

מלאכי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו
נאם־יהוה ואוהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשים
את־הריו שמה ואת־נחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי־תאמר אדום
רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר־זעם
יהוה עד־עולם׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל
יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד את־אדניו
ואם־אב איה כבודי ואם־אדון איה יראתי אמר יהוה
צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו
את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה
גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא׃ 8 וכי־תגישון
עור לזבח אין רע וכי־תגישו פסח וחולה אין־טוב הקריבהו
נא לפחתך הרצך אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה
חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו מיד היתה זאת אתכם
הרצה פניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־בכם וסגר דלתים
וכבו אש־מזבחי חנם לא חפץ בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח־שמש ועד־מבואו
גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה
טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם
מחללים אותו באמרכם שלחן אדני־הוא מגואל וניבו
נבזה הוא׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה ונפחתם אותו
אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם
את־הקרבן הארצה מידכם אמר יהוה׃ 14 וארור נוכל
אשר־יש־בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך
גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא
תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי אליכם את־המארה ואת־ברכתיכם
ארה גם־ברכתי׃ 3 הנני גוער לכם את־הזרע וזרתי
פרש על־פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם כי־שלחתי
אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר
יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום
ואתנם לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃
6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי
שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך
יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃
9 וגם־אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל־העם כפי
אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃
10 הלא אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע
נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה
ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה
קדש אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה
לאיש אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש
מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות
את־מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה
ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה
העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה
וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר
רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם
ברוחכם ואיש אל־אשת נעוריו אל־תבגד׃ 16 כי שנא
שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על־לבושו
אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃
17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל־עשה רע טוב בעיני יהוה הם־בהם
חפץ או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שולח מלאכי ופנה־דרך לפני והפתאם
יבוא אל־היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך
הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃
2 ומי מכיל את־יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא
כאש צורף וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר
כסף וטהר את־בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו
ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם
מנחת יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי
אליכם למשפט והיה מהר עד־עד־מכשפים ועל־
מנאפים ועל־נשבעים לשקר ועל־עושקי שכר־שכיר
אלמנה ויתום ונטי גר ולא יראו־אותי אמר יהוה
צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב
לא כליתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם
קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך׃ 9 המעשר
והתרומה׃ 10 הביאו את־כל־המעשר אל־בית האוצר
ויהי־טרף בביתי ובחנו־נא אותי בזאת אמר יהוה
צבאות אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי
לכם ברכה עד־בלי די׃ 11 וגערתי בעבורכם ולא־
אשחית לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל גפנכם בשדה
אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו
אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם
אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך׃ 14 אמרתם
שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי
הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו
מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים
ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו
ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי
יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות
ביום אשר־אני עשה סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל
איש על־בנו העבד אותו׃ 18 ושבתם וראיתם בין
צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃

4 כי־הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־
עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה
צבאות אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולכם יראי
שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 ועסתם רשעים כי־יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר־אני עשה אמר
יהוה צבאות׃ 4 זכרו תורת משה עבדי אשר־צויתי
אתו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃ 5 הנה
אנכי שלח לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום־יהוה
הגדול והנורא׃ 6 והשיב לב־אבות על־בנים ולב
בנים על־אבתם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

ρεύμα κάποιες εποχιακές μεταναστεύουν
κάποιες φορές μπορούν αλλά μπορούν 53 κάποιες κάποιες
μεταναστεύουν ένα ψαρεύουν εποχιακές 52 πάνω σε ένα μια
αλλά μπορούν ψαρεύουν 51 ένα ένα μπορούν μια ένα
ψαρεύουν εποχιακές μια μπορούν ένα μπορούν πάνω σε
μπορούν, ένα μπορούν μπορούν πάνω μια μπορούν
50 κάποιες σε κάτω μεταναστεύουν κάποιες μπορούν μπορούν
ένα σε μπορούν κάποιες 49 κάτω μπορούν 48 μεταναστεύουν σε κάποιο
κάποιο μπορούν μπορούν μπορούν μπορούν 47 μπορούν μπορούν μπορούν
μπορούν μπορούν μπορούν μπορούν μπορούν

הנביא ירמיהו אל כל יהודה בשנת תשע
עשרה לצדקיהו מלך יהודה עד אל־
ירושלים לאמר׃ 2 כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר׃ לך ואמרת אל־
איש יהודה ואל־יושבי ירושלים׃ 3 גם
בחדש הרביעי׃ לחנניה בן־עזור הכהן
הנביא׳ אל־כל־העם׳ לאמר׃ 4 כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל׳ לאמר׃ הנני
שבר את־עול מלך בבל׃ 5 בעוד׳ שנתים
ימים׳ אני משיב אל־המקום׳ הזה׳ את־
כלי בית־יהוה׳ אשר לקח׳ נבוכדנצר׳
מלך־בבל׳ מן־המקום׳ הזה׳ והביא׳
בבלה׃ 6 ויאמר׳ הנביא׳ ירמיהו׳ אל־
חנניה׳ הנביא׳ אמן׳ כן־יעשה׳ יהוה׳
יקם יהוה׳ את־דבריך׳ אשר־נבאת׳
להשיב׳ כלי בית־יהוה׳ והגולה׳ מן־
המקום׳ הזה׳ בבלה׃ 7 אך׳ דבר׳ הזה׳
אשר׳ אני׳ דבר׳ באזניך׳ ובאזני׳
כל־העם׳ 8 הנביאים׳ אשר־היו׳ לפני׳
ולפניך׳ מן־העולם׳ ונבאו׳ על־ארצות׳
רבות׳ ועל־ממלכות׳ גדלות׳ למלחמה׳
ורעה׳ ודבר׳ 9 הנביא׳ אשר׳ ינבא׳
לשלום׳ בבוא׳ דבר׳ הנביא׳ יודע׳
הנביא׳ אשר׳ שלחו׳ יהוה׳ באמת׳
10 ויקח׳ חנניה׳ הנביא׳ את־המוטה׳
מעל׳ צוואר׳ ירמיה׳ הנביא׳ וישברה׳
11 ויאמר׳ חנניה׳ לאמר׳ כה אמר׳
יהוה׳ עוד׳ שנתים׳ ימים׳ אשבר׳
את־עול׳ נבוכדנצר׳ מלך־בבל׳ מעל׳
צוואר׳ כל־הגוים׳ וילך׳ הנביא׳
ירמיה׳ לדרכו׳ 12 והדבר׳ יהוה׳
אל־ירמיה׳ הנביא׳ אחרי׳ שבר׳
חנניה׳ הנביא׳ את־המוטה׳ מעל׳
צוואר׳ ירמיה׳ לאמר׳ 13 הלך׳
ואמרת׳ אל־חנניה׳ לאמר׳ כה אמר׳
יהוה׳ מוטות׳ עץ׳ שברת׳ ועשית׳
תחתיהן׳ מוטות׳ ברזל׳ 14 כי׳ כה
אמר׳ יהוה׳ צבאות׳ אלהי׳ ישראל׳
לאמר׳ עול׳ ברזל׳ נתתי׳ על־צוואר׳
כל־הגוים׳ האלה׳ לעבד׳ את־נבוכדנצר׳
מלך־בבל׳ ונתן׳ אותו׳ עבדו׳ גם׳
חית׳ השדה׳ נתתי׳ לו׳ 15 ויאמר׳
הנביא׳ ירמיה׳ אל־חנניה׳ הנביא׳
שמע׳ נא׳ חנניה׳ לא׳ שלחך׳ יהוה׳
ואתה׳ הבטחת׳ את־העם׳ הזה׳ על־
שקר׳ 16 לכן׳ כה אמר׳ יהוה׳ הנני׳
משלחך׳ מעל׳ פני׳ האדמה׳ השנה׳
אתה׳ מת׳ כי׳ דבר׳ סרה׳ דברת׳
אל־יהוה׳ 17 וימת׳ חנניה׳ הנביא׳
בשנה׳ השביעית׳ בחדש׳ השביעי׳
פ׳ 18 ספר׳ הדברים׳ אשר׳ שלח׳
ירמיה׳ הנביא׳ מירושלים׳ אל־
השאר׳ הזקנים׳ הגולה׳ ואל־
הכהנים׳ ואל־הנביאים׳ ואל־כל־
העם׳ אשר׳ הגלה׳ נבוכדנצר׳
מירושלים׳ בבלה׳ 19 אחר׳ יכניה׳
המלך׳ והגבירה׳ סריסי׳ יהודה׳
וירושלים׳ ונגרי׳ חרש׳ מירושלים׳
20 אתם׳ הודעתם׳ כל־הגולה׳ אשר׳
הגליתי׳ מירושלים׳ בבלה׳ 21 כה
אמר׳ יהוה׳ צבאות׳ אלהי׳ ישראל׳
אל־אחאב׳ בן־קוליה׳ ואל־צדקיה׳
בן־מעשיה׳ הנבאים׳ לכם׳ בשמי׳
שקר׳ הנני׳ נותן׳ אותם׳ ביד׳
נבוכדנצר׳ מלך־בבל׳ והכה׳ לעיני׳
22 ולקח׳ מהם׳ קללה׳ לכל׳ גלות׳
יהודה׳ אשר׳ בבל׳ לאמר׳ ישמך׳
יהוה׳ כצדקיה׳ וכאחאב׳ אשר׳ קלה׳
מלך־בבל׳ באש׳ 23 יען׳ אשר׳ עשו׳
נבלה׳ בישראל׳ ונאפו׳ את־נשי׳
רעיהם׳ ודבר׳ בשמי׳ דבר׳ שקר׳
אשר׳ לא׳ צויתים׳ אני׳ הוא׳ יודע׳
ועד׳ נאם׳ יהוה׳ 24 ואל־שמעיה׳
הנחלמי׳ תאמר׳ לאמר׳ 25 כה אמר׳
יהוה׳ צבאות׳ אלהי׳ ישראל׳ לאמר׳
יען׳ אשר׳ שלחת׳ ספרים׳ בשמך׳
אל־כל־העם׳ אשר׳ בירושלים׳ ואל־
צפניה׳ בן־מעשיה׳ הכהן׳ ואל־כל־
הכהנים׳ לאמר׳ 26 יהוה׳ נתן׳
אותך׳ כהן׳ תחת׳ יהוידע׳ הכהן׳
לפקדה׳ בית׳ יהוה׳ לכל׳ איש׳
משגע׳ והתנבא׳ ונתת׳ אותו׳ אל־
הסהר׳ ואל־המוטה׳ 27 ועתה׳ מדוע׳
לא׳ גערת׳ בירמיה׳ הענתתי׳ אשר׳
הוא׳ מתנבא׳ לכם׳ 28 כי׳ על־כן׳
שלח׳ אלינו׳ בבלה׳ לאמר׳ ארך׳
הוא׳ בנו׳ בתו׳ בנות׳ הוא׳ בנו׳
ובתו׳ 29 ויקרא׳ צפניה׳ הכהן׳
את־הספר׳ הזה׳ באזני׳ ירמיה׳
הנביא׳ 30 ויהי׳ דבר׳ יהוה׳
אל־ירמיה׳ לאמר׳ 31 שלח׳ לכל־
הגולה׳ לאמר׳ כה אמר׳ יהוה׳ אל־
שמעיה׳ הנחלמי׳ יען׳ אשר׳ נבא׳
שמעיה׳ לכם׳ ואני׳ לא׳ שלחתיו׳
32 לכן׳ כה אמר׳ יהוה׳ הנני׳ פקד׳
על־שמעיה׳ הנחלמי׳ ועל־זרעו׳
לא־יהיה׳ לו׳ איש׳ יושב׳ בתוך׳
העם׳ הזה׳ ולא׳ יראה׳ בטוב׳
אשר׳ אעשה׳ לעמי׳ נאם׳ יהוה׳
כי׳ סרה׳ דבר׳ על־יהוה׳

24

חזון׳ הראה׳ יהוה׳ לי׳ והנה׳ שני׳
דודאים׳ דתות׳ מלפני׳ היכל׳ יהוה׳
אחר׳ הגלה׳ נבוכדנצר׳ מלך־בבל׳
את־יכניה׳ בן־יהויקים׳ מלך׳
יהודה׳ והשרים׳ ויהודה׳ והחרשים׳
והמסגרים׳ מירושלים׳ והביאם׳
בבלה׃ 2 הדודה׳ אחת׳ טובים׳
מאד׳ כתאנים׳ הראשנות׳ והדודה׳
אחת׳ רעות׳ מאד׳ אשר׳ לא׳
תאכלנה׳ מרע׳ 3 ויאמר׳ יהוה׳
אלי׳ מה׳ אתה׳ רואה׳ ירמיה׳
ואמר׳ דדים׳ הדדים׳ הטובים׳
מאד׳ והרעות׳ מאד׳ אשר׳ לא׳
תאכלנה׳ מרע׳ 4 ויהי׳ דבר׳
יהוה׳ אלי׳ לאמר׳ 5 כה אמר׳
יהוה׳ אלהי׳ ישראל׳ כאלה׳
הטובים׳ כן׳ אכיר׳ את־גלות׳
יהודה׳ אשר׳ שלחתי׳ מן־המקום׳
הזה׳ לארץ׳ כשדים׳ לטובה׳
6 ושמתי׳ עיני׳ עליהם׳ לטובה׳
והשבתים׳ אל־הארץ׳ הזאת׳
ובנתים׳ ולא׳ אהרס׳ ונטעתים׳
ולא׳ אתוש׳ 7 ונתתי׳ להם׳
לב׳ לדעת׳ אותי׳ כי׳ אני׳ יהוה׳
והיו׳ לי׳ לעם׳ ואנכי׳ אהיה׳
להם׳ לאלהים׳ כי׳ ישובו׳ אלי׳
בכל׳ לבם׳ 8 וכדאת׳ הדדים׳
הרעים׳ אשר׳ לא׳ תאכלנה׳ מרע׳
כי׳ כה אמר׳ יהוה׳ כן׳ אתן׳
את־צדקיה׳ מלך׳ יהודה׳ ואת־
שריו׳ ואת־שארית׳ ירושלים׳
הנותרת׳ הארץ׳ הזאת׳ והיושבים׳
בארץ׳ מצרים׳ 9 ונתתים׳ לזעוה׳
לרעה׳ לכל׳ ממלכות׳ הארץ׳
לחרפה׳ ולמשל׳ ולשנינה׳ ולקללה׳
בכל׳ המקומות׳ אשר׳ אדיחם׳
שם׃ 10 ושלחתי׳ בהם׳ את־
החרב׳ את־הרעב׳ ואת־הדבר׳
עד׳ כלותם׳ מעל׳ האדמה׳
אשר׳ נתתי׳ להם׳ ולאבותיהם׳
פ׳

38 Tamar, however, was afraid of her father-in-law
Shelah and was not married to him. When
39 Judah saw how much time had gone by and
how his wife, the daughter of Shua, was
40 not married to his son Shelah, he thought
that she might be a prostitute, because
41 she had covered her face. He did not know
that she was his daughter-in-law. Seeing
42 her, he said to her, "Come, let me
sleep with you." He did not know that
she was his daughter-in-law. "What will
43 you give me to sleep with you?" she
asked. "I will send you a young goat
44 from my herd," he replied. "But will you
give me something to keep until you
45 send it?" he asked. "What shall I give
you?" "Your signet ring, your cord
46 and your staff," she replied. So he
gave them to her and slept with
47 her, and she conceived his child.
Afterward she went back to her
48 veil and took off the clothes she had
worn when she was a prisoner. Now
49 Judah had promised a young goat
from his herd to the woman he
50 thought was a prostitute, but when
he sent his friend Hirah the
51 Adullamite with the young goat
to get back the signet ring,
52 cord and staff he had given
her, he could not find her.
53 Three months later Judah was
told, "Your daughter-in-law Tamar
has been a prostitute, and
54 she is now pregnant as a result
of her immorality." Judah
55 said, "Bring her out and
let her be burned to death!"
56 As she was being brought out,
she sent a message to her
father-in-law: "I am pregnant
57 by the man who owns these
things." And she added,
58 "Please, see if you can
recognize whose signet ring,
cord and staff these are."
59 Judah recognized them
and said, "She is more
righteous than I am,
60 because I did not
give her my son
61 Shelah." And he
did not sleep with
her again.
62 Later, when
Tamar's pregnancy
63 was obvious,
64 people said
65 she was a
prostitute,
66 because she had
67 covered her face.
68 Judah said,
69 "She is more
70 righteous than
71 I am, because
I did not give
her my son
Shelah." And he
did not sleep
with her again.

23

38 Tamar, however, was afraid of her father-in-law
Shelah and was not married to him. When
39 Judah saw how much time had gone by and
how his wife, the daughter of Shua, was
40 not married to his son Shelah, he thought
that she might be a prostitute, because
41 she had covered her face. He did not know
that she was his daughter-in-law. Seeing
42 her, he said to her, "Come, let me
sleep with you." He did not know that
she was his daughter-in-law. "What will
43 you give me to sleep with you?" she
asked. "I will send you a young goat
44 from my herd," he replied. "But will you
give me something to keep until you
45 send it?" he asked. "What shall I give
you?" "Your signet ring, your cord
46 and your staff," she replied. So he
gave them to her and slept with
47 her, and she conceived his child.
Afterward she went back to her
48 veil and took off the clothes she had
worn when she was a prisoner. Now
49 Judah had promised a young goat
from his herd to the woman he
50 thought was a prostitute, but when
he sent his friend Hirah the
51 Adullamite with the young goat
to get back the signet ring,
52 cord and staff he had given
her, he could not find her.
53 Three months later Judah was
told, "Your daughter-in-law Tamar
has been a prostitute, and
54 she is now pregnant as a result
of her immorality." Judah
55 said, "Bring her out and
let her be burned to death!"
56 As she was being brought out,
she sent a message to her
father-in-law: "I am pregnant
57 by the man who owns these
things." And she added,
58 "Please, see if you can
recognize whose signet ring,
cord and staff these are."
59 Judah recognized them
and said, "She is more
righteous than I am,
60 because I did not
give her my son
61 Shelah." And he
did not sleep
with her again.
62 Later, when
Tamar's pregnancy
63 was obvious,
64 people said
65 she was a
prostitute,
66 because she had
67 covered her face.
68 Judah said,
69 "She is more
70 righteous than
71 I am, because
I did not give
her my son
Shelah." And he
did not sleep
with her again.

23

2 Pharaoh had Joseph brought quickly
from the dungeon, and he shaved
and changed his clothes before
he went to see Pharaoh. 3 Pharaoh said
to him, "I have had a dream, and
4 there is no one who can interpret it.
I have heard that you can interpret
dreams." 5 "I can do it," Joseph
said to Pharaoh. 6 Pharaoh said, "In my
dream I was standing on the bank
7 of the Nile. Seven fat and healthy
cows came out of the Nile and
8 grazed in the reeds. Then seven
other cows came up from the Nile,
but they were so ugly and skinny
that I had never seen such ugly
cows before. I was very upset
9 by them. The skinny cows ate the
fat cows, but they still looked
10 as ugly as before. I woke up,
11 but I fell asleep again and
12 had another dream. In this dream
I saw seven ears of grain growing
on one stalk, all fat and healthy.
13 Then I saw seven more ears
14 sprouting up, but they were
thin and withered. The thin
ears swallowed up the fat
15 ears. I told my dream to
many people, but no one
16 could explain what it means.
17 Then I heard that you can
18 interpret dreams. In my dream
I saw seven fat and healthy
19 cows come out of the Nile
and graze in the reeds.
20 Then seven other cows came
21 up from the Nile, but they
were so ugly and skinny
22 that I had never seen such
ugly cows before. The skinny
cows ate the fat cows,
23 but they looked just as
24 ugly as before. I woke up
and told many people
25 about my dream, but
no one could explain
26 it to me." Joseph
said to Pharaoh,
27 "Your two dreams
28 are one and the
29 same. God is
30 telling you what
31 he is about to

לאמר אל אחיו מה בצע כי נהרג את דמו ונכסינו
נטמין ונכחד את שמו מן הארץ׃ 22 ומכרנו אותו
לישמעאלים וידינו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא
ויאבו אחיו׃ 23 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו
את יוסף את כתנתו כתנת הפסים אשר עליו׃ 24 ויקחהו
ויטלהו הבורה והבור ריק אין בו מים׃ 25 וישבו לאכל
לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים
באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט
הולכים להורידם מצרים׃ 26 ויאמר יהודה אל אחיו
מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃
27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידינו אל תהי בו
כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ 28 ויעברו אנשים
מדינים סחרים וימשכו וירימו את יוסף מן הבור
ויעלו את יוסף הבורה לישמעאלים בעשרים כסף
ויבאו את יוסף מצרים׃ 29 וישב ראובן אל הבור
והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ 30 וישב
אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃
31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
וטבלו את הכתנת בדם׃ 32 ושלחו את כתנת הפסים
ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא
הכתנת בנך היא אם לא׃ 33 ויכירה ויאמר כתנת
בני חיה רעה אכלה יוסף׃ 34 ויקרע יעקב
שמלתיו ויתן שק במתניו ויתאבל על בנו
ימים רבים׃ 35 ויקומו כל בניו וכל בנותיו
להנחם אתו ויאמר כי אם אל בני ירד שאולה
אבל׃ ויבך אתו אביו׃ 36 והמדנים מכרו אותו
אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

22

ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט
עד איש עדלמי ושמו חירה׃ 2 וירא שם יהודה
בת איש כנעני ושמו שוע ויקחהו ויבא אליה׃
3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ 4 ותהר עוד
ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃ 5 ותסף עוד
ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב
בלדתה אתו׃ 6 ויקח יהודה לער בכרו אשה
ושמה תמר׃ 7 ויהי ער בכור יהודה רע
בעיני יהוה וימיתהו יהוה׃ 8 ויאמר יהודה
לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה זרע
לאחיך׃ 9 וידע אונן כי לו לא יהיה הזרע
והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה
לבלתי נתן זרע לאחיו׃ 10 וירע בעיני יהוה
אשר עשה וימת גם אתו׃ 11 ויאמר יהודה לתמר
כלתו שבי אלמנה בית אביך עד שלה בני
כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר
ותשב בית אביה׃ 12 וירבו הימים ותמת בת
שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על
גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃
13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה
לגז צאנו׃ 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה
ותתכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה
והיא לא נתנה לו לאשה׃ 15 וירא יהודה ויחשבה
לזונה כי כסתה פניה׃ 16 ויט אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃
17 ויאמר אני אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר
אם תתן ערבון עד שלחך׃ 18 ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך
אשר בידך ויתן לה ותהר לו׃ 19 ותקם
ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי
אלמנותה׃ 20 ויהודה שלח את גדי העזים
ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד
האשה ולא מצאה׃ 21 וישאל את אנשי
מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים
על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃
22 ויבא אל יהודה ויאמר לא מצאתיה
וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה׃ 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה
לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא
מצאתיה׃ 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד
ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה
הרה לזנונים ויאמר יהודה הוצאוה ותשרף׃
25 היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה
לאמר מאת האיש אשר אלה לו אנכי הרה
ותאמר הכר נא למי החתם והפתילים והמטה
האלה׃ 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני
כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף
עוד לדעתה׃ 27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים
בבטנה׃ 28 והיה בלדתה ויתן יד ויקח
המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה׃ 29 והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו
ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ׃ 30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו
ויקרא שמו זרח׃

23

ויהי יוסף הורד מצרים וקנה אתו
פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר הורדו שמה׃ 2 ויהי
יהוה את יוסף ויהי איש מצליח והיה
בבית אדניו המצרי׃ 3 וירא אדניו כי יהוה
אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃
4 וימצא יוסף חן בעיניו ושרתו ופקדהו
על ביתו ואת כל אשר יש לו נתן בידו׃
5 והיה מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל
אשר יש לו ברכת יהוה מצרי ויהי ברכת
יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃
6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע
אתו מאומה מלבד הלחם אשר הוא אכל
ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה׃ 7 ויהי
אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו
את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי׃
8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני
לא ידע אתי מה בבית ואת כל אשר יש לו
נתן בידי׃ 9 אין גדול בבית הזה ממני ולא
חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את
אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי
לאלהים׃ 10 והיה כדברה אל יוסף יום יום
ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃
11 והיה כהיום הזה ויבא הביתה לעשות
מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃
12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי
ויעזב בגדו בידה ויברח ויצא החוצה׃
13 והיה כראותה כי עזב בגדו בידה ותקרא
לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא
לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב
עמי ואקרא בקול גדול׃ 14 והיה כשמעו
כי הרימותי קולי וקרא ויעזב בגדו אצלי
וינס החוצה׃ 15 ותנח בגדו אצלה עד בוא
אדניו אל ביתו׃ 16 ותדבר אליו כדברים
האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר
הביאת לנו לצחק בי׃ 17 והיה כשמעי
כי הרימותי קולי וקרא ויעזב בגדו אצלי
וינס החוצה׃ 18 ויהי כשמעו אדניו את
דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדבר
האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃
19 ותקח אדון יוסף אתו ויתנהו אל בית
הסוהר מקום אשר אסירי המלך אסורים
שם ויהי שם בבית הסוהר׃ 20 ויהי יהוה
את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני
שר בית הסוהר׃ 21 ויתן שר בית הסוהר
ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסוהר
ואשר היו עשים שם הוא היה עשה׃
22 לא ראה שר בית הסוהר את כל מאומה
בידו באשר יהוה אתו והאשר הוא עשה
יהוה מצליח׃

הנער לאמר אל־נא תעזבני כי־כה אמר יהוה
23 אם־לא אם־חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך
אל־אליהו לך־נא פה כי־יהוה שלחני עד־
בית־אל ויאמר אליו אליהו חי־יהוה וחי־
נפשך אם־אעזבך ויבאו בית־אל 24 ויצאו
בני־הנביאים אשר בבית־אל אל־אליהו
ויאמר אליו הידע אתה כי־יהוה לקח את־
אדניך מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי
הסו׳ 25 ויאמר אליהו אליו שב־נא פה
כי־יהוה שלחני עד־יריחו ויאמר חי־יהוה
וחי־נפשך אם־אעזבך ויבאו יריחו 26 וראו
בני־הנביאים אשר־ביריחו אליו ויאמרו
אליו הידע אתה כי־לקח יהוה את־אדניך
מעל ראשך ויאמר גם־אני ידעתי הסו׳
27 ויאמר אליו אליהו שב־נא פה כי־יהוה
שלחני עד־הירדן ויאמר חי־יהוה וחי־
נפשך אם־אעזבך ויילכו שניהם הלאה
28 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו
מנגד והם שבו־שניהם על־הירדן 29 ואליהו
לקח את־מעילו ויגלגל ויכה את־המים
ויחצו הלם ויעברו שניהם בחרבה 30 והיה
כעבר אליהו ואלישע אל־תרשיש ויהי
ראו בני־הנביאים אשר־ביריחו מנגד
ויאמרו נחה רוח אליהו על־אלישע ויבאו
לקראתו וישתחוו־לו ארצה 31 ויאמרו אליו
הנה־נא יש עם־עבדיך חמשים אנשים בני־
חיל ילכו־נא ויבקשו את־אדניך פן־נשאו
אותו רוח־יהוה והשליכהו אל־אחד ההרים
ואל־אחד הגבעות ויאמר לא תשלחו׳ 32
ויפצרו־בו עד־בוש ויאמר שלחו׳ וישלחו
חמשים איש ויבקשו שלשת הימים ולא
מצאוהו 33 ויבא אליו והוא יושב יריחו
ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו׳
34 ואנשי העיר אמרו אל־אליהו הנה־נא
מושב העיר טוב כאדני רואה ורע הארץ
ותשכל׳ 35 ויאמר קחו־לי צלוחית חדשה
ושימו־שם מלח ויביאו אליו׳ ויצא אל־
מוצא המים וישלך־שם מלח ויאמר כה־
אמר יהוה רפאתי המים האלה לא־יהיה
משם עוד מות ומשכלת׳ 36 (aiōn g165) וירפאו
המים עד היום הזה כדבר אליהו אשר
דבר׳ 37 ויעל משם בית־אל והוא עולה
בדרך ונערים קטנים יצאו מן־העיר ויתלעגו
בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח׳
38 ויפן אחריו וירא אתם ויקלל אתם
בשם יהוה ותבקענה שתי דבים מן־היער
ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים׳
39 וילך משם אל־הר הכרמל ומשם שב
שמרון׳ 40 ואחז אחז מלך־יהודה
בשנת שתים עשרה ליואש בן־אחאב
מלך־ישראל ויהי־מלך אחז בן־יואש
מלך־יהודה׳ 41 בן־עשרים שנה אחז
בהמלכו וששה עשר שנה מלך בירושלים
ושם אמו יכליה בת־שלומי׳ 42 ויעשה
הישר בעיני יהוה לא כדוד אביו היה
עמו׳ 43 הרק הבמות לא סרו עוד
מזבחים וקטרים׳ 44 ויעל מלך־אשור
נינוה ויכה את־ישראל ויגלו׳ 45 ואת
יתר דברי אחז אשר עשה הלוא הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׳
46 ויישכב אחז עם־אבתיו ויקבר אתו
בעיר דוד׳ ויחזקיהו בנו תחתיו׳ 47 בשנת
שבע עשרה לפקח בן־רמליהו מלך־
ישראל מלך יחזקיהו בן־אחז מלך־
יהודה׳ 48 בן־עשרים וחמש שנה יחזקיהו
בהמלכו וכנ׳ שנה מלך בירושלים ושם
אמו אבי בת־זכריה׳ 49 ויעשה הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו׳
50 הוא־הסיר את־הבמות ושבר את־
המצבות וכרת את־האשרה וכתת׳ נחש
הנחשת אשר עשה משה כי עד־הימים
ההם היו בני־ישראל מקטרים לו ויקרא
לו נחשתן׳ 51 בימיו שלח מלך־אשור
את־רבשקה מירושלים אל־לכיש ואתו
כבד־חיל אל־חזקיהו לאמר׳ 52 כה אמר
רב־שקה אמרו־נא אל־חזקיהו כי־כה אמר
המלך הגדול מלך אשור מה־בטחון הזה
אשר בטחת׳ 53 אך־דברי שפתים עצה
וגבורה למלחמה׳ עתה על־מי בטחת
כי־מרדת בי׳ 54 עתה הנה בטחת לך
על־משענת הקנה הרצוץ הזה על־מצרים
אשר יסמך־איש עליה והיתה לו לפרעה
מלך־מצרים׳ כל־הבטחים בו׳ 55 ואם־
אמרתם אלי אל־יהוה אלהינו בטחנו׳
הלוא הוא אשר־הסיר חזקיהו את־
במותיו ואת־מזבחותיו׳ ויאמר אל־
יהודה ואל־ירושלים׳ לפני המזבח
הזה תשתחוו׳ 56 ועתה הבה־נא התערב
אדני׳ את־עבד אדני׳ אם־תתן לך אלפים
סוסים׳ אם־יכלת לתת לך רכבים׳
57 ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי
אדני׳ הקטנים׳ ותבטח מצרים׳ לרכב
ופרשים׳ 58 ועתה הלא־בלעדי יהוה
עלה׳ לשחת׳ אמר אלי׳ יהוה׳ עלה׳
אל־הארץ הזאת׳ לשחתה׳ 59 ויאמר
רב־שקה׳ אל־נא אל־אדוני׳ כל־הדברים
האלה׳ אשר־שלח אל־אדוני׳ לחרף׳
אל־אלהים׳ חי׳ הלא אם־לא׳ אל־
אלהים׳ אשר־שלחני׳ לדבר׳ אל־
אזניך׳ כל־אנשי׳ אשר׳ על־החומה׳
לאכל׳ את־צואתם׳ ושתו׳ את־מימיהם׳
60 ויקרא אל־המלך׳ ויצא אליו׳ אליקים
בן־חלקיה׳ אשר על־הבית׳ ושבנא׳
הסופר׳ ויואח׳ בן־אסף׳ המזכיר׳
61 ויאמר אליהם רב־שקה׳ אמרו־נא
אל־חזקיה׳ כה אמר המלך הגדול מלך
אשור׳ מה־בטחון הזה׳ אשר בטחת׳
62 אמרתי׳ אך־דבר שפתים׳ עצה
וגבורה׳ למלחמה׳ עתה׳ על־מי בטחת׳
כי־מרדת׳ בי׳ 63 הן׳ בטחת׳ לך׳ על־
משענת הקנה הרצוץ הזה׳ על־מצרים׳
אשר׳ יסמך־איש׳ עליה׳ והיתה׳ לו׳
לפרעה׳ מלך־מצרים׳ כל־הבטחים׳ בו׳
64 ועתה׳ הבה־נא׳ התערב׳ אדני׳
את־עבד׳ אדני׳ אם־תתן׳ לך׳ אלפים׳
סוסים׳ אם־יכלת׳ לתת׳ לך׳ רכבים׳
65 ואיך׳ תשיב׳ פני׳ פחת׳ אחד׳
מעבדי׳ אדני׳ הקטנים׳ ותבטח׳ מצרים׳
לרכב׳ ופרשים׳ 66 ועתה׳ הלא׳ בלעדי׳
יהוה׳ עלה׳ לשחת׳ אמר׳ אלי׳ יהוה׳
עלה׳ אל־הארץ׳ הזאת׳ ולשחתה׳
67 ויהי׳ כשמע׳ חזקיה׳ המלך׳ ויקרע׳
את־בגדיו׳ ויתכס׳ שק׳ ויבא׳ בית׳
יהוה׳ 68 ויאמר׳ אל־ישעיה׳ בן־אמוץ׳
לאמר׳ כה אמר׳ חזקיה׳ יום׳ צרה׳
וכעס׳ ונאצה׳ היום׳ הזה׳ כי׳ באו׳
בנים׳ עד׳ משבר׳ וכח׳ אין׳ לילדת׳
69 אולי׳ ישמע׳ יהוה׳ אלהיך׳ את׳
דברי׳ רב־שקה׳ אשר׳ שלחו׳ מלך׳
אשור׳ אדניו׳ לחרף׳ אל־אלהים׳ חי׳
ולהוכיח׳ בדברים׳ אשר׳ שמע׳ יהוה׳
אלהיך׳ ונשאת׳ תפלה׳ בעד׳ השארית׳
הנמצאת׳ 70 ויבאו׳ עבדי׳ המלך׳
חזקיה׳ אל־ישעיה׳ 71 ויאמר׳ אליהם׳
ישעיה׳ כה תאמרון׳ אל־אדוניכם׳
כה אמר׳ יהוה׳ אל תירא׳ מפני׳
הדברים׳ אשר׳ שמעת׳ אשר׳ גדפו׳
נערי׳ מלך׳ אשור׳ אתי׳ 72 הנני׳
נותן׳ בו׳ רוח׳ ושמע׳ שמועה׳
ושב׳ אל־ארצו׳ והפלתיו׳ בחרב׳
בארצו׳ 73 ויבא׳ רב־שקה׳ וימצא׳
את־מלך׳ אשור׳ נלחם׳ על־לבנה׳
כי׳ שמע׳ כי׳ נסע׳ מלכיש׳ 74 ויעל׳
עוד׳ לבוא׳ אל־חזקיה׳ מלך׳ יהודה׳
ויגדף׳ אל־אלהים׳ חי׳ לאמר׳ לא׳
יצילו׳ אלהי׳ הגוים׳ איש׳ ארצו׳
מידי׳ 75 ואל־ארצם׳ הלא׳ אלהים׳
אתה׳ יהוה׳ אלהינו׳ ונקוה׳ אליך׳
כי׳ אתה׳ יהוה׳ אלהים׳ לבדך׳
76 ויבא׳ אל־חזקיה׳ ישעיה׳ בן־אמוץ׳
ויאמר׳ אליו׳ כה אמר׳ יהוה׳ אלהי׳
ישראל׳ אשר׳ התפללת׳ אלי׳ על׳
סנחריב׳ מלך׳ אשור׳ 77 זה׳ הדבר׳
אשר׳ דבר׳ יהוה׳ עליו׳ בזה׳ לך׳
בתולת׳ בת׳ ציון׳ נדדה׳ לך׳ בת׳
ירושלים׳ 78 מי׳ חרפת׳ וגדפת׳
ומי׳ הרימות׳ קול׳ ותרם׳ מרום׳
עיניך׳ אל׳ קדוש׳ ישראל׳ 79 בידי
עבדיך׳ חרפת׳ אדני׳ ותאמר׳ ברב׳
רכבי׳ אני׳ עליתי׳ מרום׳ הרים׳
ירכתי׳ לבנון׳ וכרתי׳ מבחר׳
ארזיו׳ וברוש׳ מבחר׳ אבניו׳
ואבוא׳ מלון׳ קצהו׳ יער׳ כרמלו׳
80 אני׳ חפרתי׳ ושתיתי׳ מים׳
ואגיף׳ בכף׳ רגלי׳ כל׳ יארי׳
מצור׳ 81 הלא׳ שמעת׳ למרחוק׳
עשיתיה׳ מימי׳ קדם׳ ועתה׳
הצרתי׳ לגל׳ מבצר׳ ערי׳ מצור׳
82 ויושבי׳ קצר׳ יד׳ חתו׳ ויבשו׳
היו׳ כעשב׳ השדה׳ וכירק׳ דשא׳
כחציר׳ גגות׳ ושדמה׳ שדופה׳
83 ושבתך׳ וצאתך׳ אדע׳ ורגזך׳
אלי׳ 84 יען׳ רגזך׳ אלי׳ ושאנך׳
עלה׳ באזני׳ ושמתי׳ חחי׳ באפי׳
ומתגי׳ בשפתי׳ והשבתי׳ אותך׳
בדרך׳ אשר׳ באת׳ בה׳ 85 וזה׳ לך׳
האות׳ אכל׳ השנה׳ ספיח׳ ובשנה׳
השנית׳ שחיש׳ ובשנה׳ השלישית׳
זרעו׳ וקצרו׳ ונטעו׳ כרמים׳
ואכלו׳ פריהם׳ 86 והיה׳ הפליט׳
בית׳ יהודה׳ הנשאר׳ שרש׳ למטה׳
ועשה׳ פרי׳ למעלה׳ 87 כי׳ מירושלים׳
תצא׳ שארית׳ ופליטה׳ מהר׳ ציון׳
קנאת׳ יהוה׳ צבאות׳ תעשה׳ זאת׳
88 לכן׳ כה אמר׳ יהוה׳ אל׳ מלך׳
אשור׳ לא׳ יבוא׳ אל׳ העיר׳ הזאת׳
ולא׳ יירה׳ שם׳ חץ׳ ולא׳ יקדמנה׳
צנה׳ ולא׳ יתן׳ עליה׳ סלעה׳
89 בדרך׳ אשר׳ בא׳ בה׳ בדרך׳
ישוב׳ ואל׳ העיר׳ הזאת׳ לא׳ יבוא׳
נאם׳ יהוה׳ 90 וגנותי׳ על׳ העיר׳
הזאת׳ להושיעה׳ למען׳ נפשי׳
ולמען׳ דוד׳ עבדי׳ 91 ויהי׳ בלילה׳
ההוא׳ ויצא׳ מלאך׳ יהוה׳ ויך׳
במחנה׳ אשור׳ מאה׳ שמונים׳
וחמשה׳ אלפים׳ וישכימו׳ בבקר׳
והנה׳ כולם׳ פגרים׳ מתים׳
92 ויסע׳ סנחריב׳ מלך׳ אשור׳
וילך׳ וישב׳ וישב׳ בנינוה׳
93 והוא׳ משתחוה׳ בית׳ נסרך׳
אלהיו׳ ואדרמלך׳ ושראצר׳
בניו׳ הכוהו׳ בחרב׳ ואמלט׳
ארצה׳ אררט׳ וימלך׳ אסר׳
חדון׳ בנו׳ תחתיו׳ 94 בעת׳
ההיא׳ חלה׳ חזקיה׳ למות׳
ויבא׳ אליו׳ ישעיה׳ בן־אמוץ׳
הנביא׳ ויאמר׳ אליו׳ כה אמר׳
יהוה׳ צו׳ לביתך׳ כי׳ תמות׳
ולא׳ תחיה׳ 95 ויסב׳ חזקיה׳
פניו׳ אל׳ הקיר׳ ויתפלל׳
אל׳ יהוה׳ 96 ויאמר׳ אנה׳
יהוה׳ הלך׳ נא׳ אשר׳ התהלכו׳
לפניך׳ באמת׳ ובלבב׳ שלם׳
והטוב׳ בעיניך׳ עשיתי׳ ויבך׳
חזקיה׳ בכי׳ גדול׳ 97 ויהי׳
ישעיה׳ לא׳ יצא׳ העיר׳ התיכונה׳
ודבר׳ יהוה׳ אליו׳ לאמר׳
98 שוב׳ ואמרת׳ אל׳ חזקיה׳
נגיד׳ עמי׳ כה אמר׳ יהוה׳
אלהי׳ דוד׳ אביך׳ שמעתי׳
את׳ תפלתך׳ ראיתי׳ את׳
דמעתך׳ הנני׳ רופא׳ לך׳
ביום׳ השלישי׳ תעלה׳
בית׳ יהוה׳ 99 והוספתי׳
על׳ ימיך׳ חמש׳ עשרה׳
שנה׳ ומן׳ יד׳ מלך׳
אשור׳ אצילך׳ אתך׳
ואת׳ העיר׳ הזאת׳
וגנותי׳ על׳ העיר׳
הזאת׳ למען׳ נפשי׳
ולמען׳ דוד׳ עבדי׳
100 ויאמר׳ ישעיה׳
קחו׳ דבלת׳ תאנים׳
ויקחו׳ וישימו׳
על׳ השחין׳
וחי׳ 101 ויאמר׳
חזקיה׳ אל׳
ישעיה׳ מה׳
אות׳ כי׳
אעלה׳
בית׳
יהוה׳
102 ויאמר׳
ישעיה׳
הלך׳
אחור׳
עשר׳
מעלות׳
אשר׳
ירדה׳
בשעלות׳
אחז׳
103 ויאמר׳
חזקיה׳
נקל׳
מעלות׳
לנטות׳
עשר׳
מעלות׳
לא׳
כי׳
אם׳
104 ויצעק׳
ישעיה׳
אל׳
יהוה׳
ויסב׳
אחור׳
בצל׳
המעלות׳
אשר׳
ירדה׳
בשעלות׳
אחז׳
105 בימיו׳
שלח׳
מרודך׳
בלאדן׳
בן׳
בלאדן׳
מלך׳
בבל׳
ספרים׳
וברכה׳
אל׳
חזקיה׳
106 ויחר׳
לו׳
חזקיה׳
ויראם׳
את׳
בית׳
נכתו׳
את׳
הכסף׳
ואת׳
הזהב׳
ואת׳
הבשמים׳
ואת׳
שמן׳
הטוב׳
ואת׳
בית׳
כליו׳
ואת׳
כל׳
אשר׳
נמצא׳
באוצרותיו׳
לא׳
היה׳
דבר׳
אשר׳
לא׳
הראם׳
חזקיה׳
בביתו׳
ובכל׳
ממשלתו׳
107 ויבא׳
ישעיה׳
הנביא׳
אל׳
המלך׳
חזקיה׳
ויאמר׳
אליו׳
מה׳
אמרו׳
האלה׳
ומאין׳
באו׳
אליך׳
ויאמר׳
חזקיה׳
ארץ׳
רחוקה׳
באו׳
מבבל׳
108 ויאמר׳
מה׳
ראו׳
בביתך׳
ויאמר׳
חזקיה׳
את׳
כל׳
אשר׳
בביתי׳
ראו׳
לא׳
היה׳
דבר׳
אשר׳
לא׳
הראם׳
109 ויאמר׳
ישעיה׳
אל׳
חזקיה׳
שמע׳
דבר׳
יהוה׳
צבאות׳
110 הנה׳
ימים׳
באים׳
ונשא׳
כל׳
אשר׳
בביתך׳
ואשר׳
אצרו׳
אבתיך׳
עד׳
היום׳
הזה׳
בבלה׳
לא׳
יותר׳
דבר׳
יהוה׳
111 וגם׳
מבניך׳
אשר׳
יצאו׳
ממך׳
אשר׳
תולד׳
יקחו׳
והיו׳
סרסים׳
בהיכל׳
מלך׳
בבל׳
112 ויאמר׳
חזקיה׳
אל׳
ישעיה׳
טוב׳
דבר׳
יהוה׳
אשר׳
דברת׳
הלא׳
אם׳
יהי׳
שלום׳
ואמת׳
בימי׳
113 יתר׳
דברי׳
חזקיה׳
וכל׳
גבורתו׳
ואשר׳
עשה׳
את׳
הברכה׳
ואת׳
הבריכה׳
והבאיר׳
המים׳
העיר׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על׳
ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
יהודה׳
114 וישכב׳
חזקיה׳
עם׳
אבתיו׳
ויקבר׳
בקבר׳
בני׳
דוד׳
ויכבדו׳
אתו׳
בעת׳
מותו׳
ומנשה׳
בנו׳
מלך׳
תחתיו׳
115 בן׳
שתים׳
עשרה׳
שנה׳
מנשה׳
בהמלכו׳
וחמשים׳
שנה׳
מלך׳
בירושלים׳
ושם׳
אמו׳
חפצי׳
בה׳
116 ויעשה׳
הרע׳
בעיני׳
יהוה׳
כתועבות׳
הגוים׳
אשר׳
הורישם׳
יהוה׳
מפני׳
בני׳
ישראל׳
117 ויבן׳
מחדש׳
את׳
הבמות׳
אשר׳
אבד׳
חזקיה׳
אביו׳
ויקם׳
מזבחות׳
לבעל׳
ויעשה׳
אשרה׳
כאשר׳
עשה׳
אחאב׳
מלך׳
ישראל׳
118 ויתפלל׳
אל׳
כל׳
צבא׳
השמים׳
ויעבד׳
את׳
הצבא׳
ויבן׳
מזבחות׳
בבית׳
יהוה׳
אשר׳
אמר׳
יהוה׳
בירושלים׳
אשים׳
שמי׳
119 ויבן׳
מזבחות׳
לכל׳
צבא׳
השמים׳
בשתי׳
חצרות׳
בית׳
יהוה׳
120 והעביר׳
בניו׳
באש׳
בגיא׳
בן׳
הנם׳
ועונן׳
ונחש׳
וכשף׳
ועשה׳
אוב׳
וידעוני׳
הרבה׳
מאד׳
להכעיס׳
121 ויעשה׳
פסל׳
האשרה׳
אשר׳
עשה׳
בבית׳
אשר׳
אמר׳
יהוה׳
אל׳
דוד׳
ואל׳
שלמה׳
בנו׳
בבית׳
הזה׳
ובירושלים׳
אשר׳
בחרתי׳
מכל׳
שבטי׳
ישראל׳
אשים׳
שמי׳
עד׳
לעולם׳
122 ולא׳
אוסיף׳
להסיר׳
את׳
רגל׳
ישראל׳
מן׳
האדמה׳
אשר׳
הכינותי׳
לאבותיהם׳
רק׳
אם׳
ישמרו׳
לעשות׳
ככל׳
אשר׳
צויתים׳
ולכל׳
התורה׳
אשר׳
צוה׳
אותם׳
עבדי׳
משה׳
123 ולא׳
שמעו׳
ויתע׳
מנשה׳
אתם׳
לעשות׳
הרע׳
יותר׳
מן׳
הגוים׳
אשר׳
השמיד׳
יהוה׳
מפני׳
בני׳
ישראל׳
124 ויאמר׳
יהוה׳
ביד׳
עבדיו׳
הנביאים׳
לאמר׳
125 יען׳
אשר׳
חטא׳
מנשה׳
מלך׳
יהודה׳
את׳
אלה׳
התועבות׳
הרע׳
מאד׳
מכל׳
אשר׳
עשו׳
האמרי׳
אשר׳
לפני׳
ויחט׳
גם׳
את׳
גלוליו׳
126 לכן׳
כה׳
אמר׳
יהוה׳
אלהי׳
ישראל׳
הנני׳
מביא׳
רעה׳
על׳
ירושלים׳
ויהודה׳
אשר׳
תצלינה׳
אזניו׳
127 ונטיתי׳
על׳
ירושלים׳
קו׳
שומרון׳
ומשקלת׳
בית׳
אחאב׳
ומחיתי׳
את׳
ירושלים׳
כאשר׳
ימחה׳
את׳
הצלחת׳
מחה׳
והפך׳
על׳
פניה׳
128 ונטשתי׳
את׳
שארית׳
נחלתי׳
ונתתים׳
ביד׳
אויביהם׳
והיו׳
לבז׳
ולמשסה׳
לכל׳
אויביהם׳
129 יען׳
אשר׳
עשו׳
הרע׳
בעיני׳
יהוה׳
והכעיסו׳
אותי׳
מיום׳
צאת׳
אבותם׳
ממצרים׳
ועד׳
היום׳
הזה׳
130 וגם׳
דם׳
הנקי׳
שפך׳
מנשה׳
הרבה׳
מאד׳
עד׳
אשר׳
מלא׳
את׳
ירושלים׳
מפה׳
אל׳
פה׳
מלבד׳
חטאתו׳
אשר׳
החטיא׳
את׳
יהודה׳
לעשות׳
הרע׳
בעיני׳
יהוה׳
131 יתר׳
דברי׳
מנשה׳
וכל׳
אשר׳
עשה׳
וחטאתו׳
אשר׳
חטא׳
הלא׳
הם׳
כתובים׳
על׳
ספר׳
דברי׳
הימים׳
למלכי׳
יהודה׳
132 וישכב׳
מנשה׳
עם׳
אבתיו׳
ויקבר׳
בגן׳
ביתו׳
בגן׳
עזא׳
ויקבר׳
אמון׳
בנו׳
תחתיו׳
133 בן׳
עשרים׳
ושתים׳
שנה׳
אמון׳
בהמלכו׳
ושתי׳
שנים׳
מלך׳
בירושלים׳
ושם׳
אמו׳
משלת׳
בת׳
הרוץ׳
134 ויעשה׳
הרע׳
בעיני׳
יהוה׳
כאשר׳
עשה׳
מנשה׳
אביו׳
135 ויתהלך׳
בכל׳
הדרך׳
אשר׳
הלך׳
אביו׳
ויעבד׳
את׳
הגלולים׳
אשר׳
עבדו׳
אביו׳
וישתחו׳
להם׳
136 ויעזב׳
את׳
יהוה׳
אלהי׳
אבתיו׳
ולא׳
הלך׳
בדרך׳
יהוה׳
137 ויעבדו׳
עבדי׳
אמון׳
ויקשרו׳
קשר׳
על׳
אמון׳
וימיתו׳
אתו׳
בבית׳
138 ויכו׳
עם׳
הארץ׳
את׳
כל׳
קושרי׳
המלך׳
אמון׳
ויעמיד׳
עם׳
הארץ׳
את׳
יאשיה׳
בנו׳
תחתיו׳
139 בן׳
שמנה׳
שנה׳
יאשיה׳
בהמלכו׳
ושלשים׳
שנה׳
מלך׳
בירושלים׳
ושם׳
אמו׳
ידידה׳
בת׳
עדיה׳
מבצקת׳
140 ויעשה׳
הישר׳
בעיני׳
יהוה׳
ויתהלך׳
בכל׳
דרך׳
דוד׳
אביו׳
לא׳
סר׳
ימין׳
ושמאול׳
141 בשנת׳
שתים׳
עשרה׳
ליאשיה׳
המלך׳
שלח׳
המלך׳
את׳
שפן׳
בן׳
אצליה׳
בן׳
משלם׳
סופר׳
בית׳
יהוה׳
לאמר׳
142 עלה׳
אל׳
חלקיה׳
הכהן׳
הגדול׳
ויתמלא׳
את׳
הכסף׳
הבא׳
בית׳
יהוה׳
אשר׳
אספו׳
שומרי׳
הסף׳
מאת׳
העם׳
143 ויתנו׳
אל׳
יד׳
עשי׳
המלאכה׳
הפקדים׳
בבית׳
יהוה׳
ויתנו׳
אל׳
עשי׳
המלאכה׳
אשר׳
בבית׳
יהוה׳
לחזק׳
הבית׳
144 אל׳
חרשי׳
ובנאי׳
ולקחת׳
אבן׳
ועצי׳
מקנה׳
ולחצב׳
עצים׳
לחזק׳
הבית׳
145 אך׳
לא׳
יעשו׳
עם׳
אנשים׳
אשר׳
יתן׳
אל׳
יד׳
כי׳
באמונה׳
הם׳
עושים׳
146 אשם׳
וחטאת׳
לא׳
יובא׳
בבית׳
יהוה׳
לכהנים׳
הם׳
יהיו׳
147 אז׳
אמר׳
חלקיה׳
הכהן׳
הגדול׳
אל׳
שפן׳
הסופר׳
ספר׳
התורה׳
מצאתי׳
בבית׳
יהוה׳
ויתן׳
חלקיה׳
את׳
הספר׳
אל׳
שפן׳
148 ויקרא׳
שפן׳
הסופר׳
אל׳
המלך׳
ויאמר׳
עוד׳
דבר׳
המלך׳
לאמר׳
עבדיך׳
נתכו׳
את׳
הכסף׳
אשר׳
נמצא׳
בבית׳
ויתנו׳
אל׳
יד׳
עשי׳
המלאכה׳
הפקדים׳
בבית׳
יהוה׳
149 ויגד׳
שפן׳
הסופר׳
לאמר׳
חלקיה׳
הכהן׳
נתן׳
לי׳
ספר׳
ויקרא׳
שפן׳
לפני׳
המלך׳
150 ויהי׳
כשמע׳
המלך׳
את׳
דברי׳
ספר׳
התורה׳
ויקרע׳
את׳
בגדיו׳
151 ויצו׳
המלך׳
אל׳
חלקיה׳
הכהן׳
ואל׳
אחיקם׳
בן׳
שפן׳
ואל׳
עכבור׳
בן׳
מיכיה׳
ואל׳
שפן׳
הסופר׳
ואל׳
עשיה׳
עבד׳
המלך׳
לאמר׳
152 לכו׳
דרשו׳
את׳
יהוה׳
בעדי׳
ובעד׳
העם׳
ובעד׳
כל׳
יהודה׳
על׳
דברי׳
הספר׳
הנמצא׳
הזה׳
כי׳
גדולה׳
חמת׳
יהוה׳
אשר׳
נתכה׳
בנו׳
על׳
אשר׳
לא׳
שמרו׳
אבתינו׳
את׳
דבר׳
יהוה׳
לעשות׳
ככל׳
הכתוב׳
על׳
הספר׳
הזה׳
153 ותלך׳
חלדה׳
הנביאה׳
אשת׳
שלם׳
בן׳
תקוה׳
בן׳
חרחס׳
שמר׳
בגדים׳
והיא׳
יושבת׳
בירושלים׳
במשנה׳
ותדבר׳
אליה׳
154 ויאמר׳
אליה׳
כה׳
אמר׳
יהוה׳
אלהי׳
ישראל׳
אמרו׳
לאיש׳
אשר׳
שלח׳
אתכם׳
אל׳
155 כה׳
אמר׳
יהוה׳
הנני׳
מביא׳
רעה׳
אל׳
המקום׳
הזה׳
ואל׳
יושביו׳
את׳
כל׳
הדברים׳
אשר׳
כתב׳
ספר׳
אשר׳
קראו׳
לפני׳
מלך׳
יהודה׳
156 יען׳
אשר׳
עזבו׳
אותי׳
ויקטרו׳
לאלהים׳
אחרים׳
למען׳
הכעיסם׳
בכל׳
מעשי׳
ידיהם׳
ונצתה׳
חמתי׳
במקום׳
הזה׳
ולא׳
תכבה׳
157 ואל׳
מלך׳
יהודה׳
השלח׳
אתכם׳
לדרוש׳
את׳
יהוה׳
כה׳
תאמרון׳
אליו׳
כה׳
אמר׳
יהוה׳
אלהי׳
ישראל׳
הדברים׳
אשר׳
שמעת׳
158 יען׳
רך׳
לבבך׳
והכנע׳
לפני׳
יהוה׳
בשמעך׳
אל׳
המקום׳
הזה׳
ואל׳
יושביו׳
לשמם׳
לקללה׳
ותקרע׳
בגדיך׳
ותבך׳
לפני׳
גם׳
אני׳
שמעתי׳
נאם׳
יהוה׳
159 לכן׳
הנני׳
אספך׳
אל׳
אבתיך׳
ונאספת׳
אל׳
קברתיך׳
בשלום׳
ולא׳
תראינה׳
עיניך׳
בכל׳
הרעה׳
אשר׳
אני׳
מביא׳
על׳
המקום׳
הזה׳
160 ויביאו׳
את׳
דבר׳
המלך׳
אל׳
יאשיה׳
161 ויקבץ׳
המלך׳
אל׳
כל׳
זקני׳
יהודה׳
וירושלים׳
162 ויעל׳
המלך׳
בית׳
יהוה׳
וכל׳
איש׳
יהודה׳
וכל׳
יושבי׳
ירושלים׳
עמו׳
והכהנים׳
והנביאים׳
וכל׳
העם׳
למקטן׳
ועד׳
גדול׳
ויקרא׳
באזניהם׳
את׳
כל׳
דברי׳
ספר׳
הברית׳
הנמצא׳
בבית׳
יהוה׳
163 ויעמד׳
המלך׳
על׳
העמוד׳
וכרת׳
את׳
הברית׳
לפני׳
יהוה׳
ללכת׳
אחרי׳
יהוה׳
ולשמר׳
מצותיו׳
ועדותיו׳
וחקתיו׳
בכל׳
לבבו׳
ובכל׳
נפשו׳
להקים׳
את׳
דברי׳
הברית׳
הזאת׳
הכתובים׳
על׳
הספר׳
הזה׳
164 ויתיצב׳
כל׳
העם׳
לברית׳
165 ויצו׳
המלך׳
את׳
חלקיה׳
הכהן׳
הגדול׳
ואת׳
כהני׳
המשנה׳
ואת׳
שומרי׳
הסף׳
להוציא׳
מהיכל׳
יהוה׳
כל׳
הכלים׳
אשר׳
עשו׳
לבעל׳
ולאשרה׳
ולכל׳
צבא׳
השמים׳
ויעבר׳
אתם׳
מחוץ׳
לירושלים׳
בשדמות׳
קדרון׳
ונשא׳
עפרם׳
בית׳
אל׳
166 ויבער׳
אל׳
הכמרים׳
אשר׳
נתן׳
מלכי׳
יהודה׳
לקטר׳
בבמות׳
בערים׳
סביבות׳
ירושלים׳
וגם׳
המקטרים׳
אל׳
הבעל׳
ואל׳
השמש׳
ואל׳
המזלות׳
ואל׳
כל׳
צבא׳
השמים׳
167 ויבא׳
את׳
האשרה׳
מבית׳
יהוה׳
אל׳
מחוץ׳
לירושלים׳
אל׳
נחל׳
קדרון׳
ויבער׳
אל׳
נחל׳
קדרון׳
ויכת׳
עד׳
דק׳
ויטל׳
את׳
עפרה׳
על׳
קברי׳
בני׳
העם׳
168 ויתץ׳
את׳
בתי׳
הקדשים׳
אשר׳
אל׳
בית׳
יהוה׳
אשר׳
הנשים׳
ארגות׳
בתים׳
לאשרה׳
169 ויבא׳
את׳
כל׳
הכהנים׳
מערי׳
יהודה׳
וטמא׳
את׳
הבמות׳
אשר׳
הקטירו׳
שם׳
הכהנים׳
מגבע׳
עד׳
באר׳
שבע׳
ויתץ׳
את׳
במות׳
השערים׳
אשר׳
פתח׳
יהושע׳
שר׳
העיר׳
אשר׳
על׳
שמאול׳
איש׳
העיר׳
170 אך׳
לא׳
עלו׳
כהני׳
הבמות׳
אל׳
מזבח׳
יהוה׳
בירושלים׳
כי׳
אם׳
אכלו׳
מצות׳
בתוך׳
אחיהם׳
171 גם׳
את׳
התפת׳
אשר׳
בגי׳
בן׳
הנם׳
לבלתי׳
העביר׳
איש׳
את׳
בנו׳
ואת׳
בתו׳
באש׳
למלך׳
172 ויתץ׳
המלך׳
את׳
הסוסים׳
אשר׳
נתנו׳
מלכי׳
יהודה׳
לשמש׳
לפתח׳
בית׳
יהוה׳
אל׳
לשכת׳
נתן׳
המלך׳
אל׳
בית׳
יהוה׳
ואת׳
מרכבות׳
השמש׳
שרף׳
באש׳
173 ואת׳
המזבחות׳
אשר׳
על׳
גג׳
עלית׳
אחז׳
אשר׳
עשו׳
מלכי׳
יהודה׳
ואת׳
המזבחות׳
אשר׳
עשה׳
מנשה׳
בשתי׳
חצרות׳
בית׳
יהוה׳
נתץ׳
המלך׳
ויעף׳
מן׳
המקום׳
ויזרק׳
את׳
עפרם׳
אל׳
נחל׳
קדרון׳
174 ואת׳
הבמות׳
אשר׳
לפני׳
ירושלים׳
אשר׳
מימין׳
הר׳
המשחת׳
אשר׳
בנה׳
שלמה׳
מלך׳
ישראל׳
לעשתרת׳
שקץ׳
צידנים׳
ולכמוש׳
שקץ׳
מואב׳
ולמלכם׳
שקץ׳
בני׳
עמון׳
טמא׳
המלך׳
175 וישבר׳
את׳
המצבות׳
וכרת׳
את׳
האשרים׳
וימלא׳
את׳
מקומם׳
עצמות׳
אדם׳
176 וגם׳
את׳
המזבח׳
אשר׳
בבית׳
אל׳
הבמה׳
אשר׳
עשה׳
ירבעם׳
בן׳
נבט׳
אשר׳
החטיא׳
את׳
ישראל׳
גם׳
את׳
המזבח׳
ההוא׳
ואת׳
הבמה׳
נתץ׳
שרף׳
את׳
הבמה׳
כתת׳
עד׳
דק׳
ויבער׳
את׳
האשרה׳
177 ויפן׳
יאשיה׳
ויראה׳
את׳
הקברים׳
אשר׳
שם׳
בהר׳
וישלח׳
ויקח׳
את׳
העצמות׳
מן׳
הקברים׳
ויבער׳
על׳
המזבח׳
ויטמא׳
אתו׳
כדבר׳
יהוה׳
אשר׳
קרא׳
איש׳
האלהים׳
אשר׳
קרא׳
את׳
הדברים׳
האלה׳
178 ויאמר׳
מה׳
הציון׳
אשר׳
אני׳
רואה׳
ויאמרו׳
אליו׳
אנשי׳
העיר׳
הוא׳
קבר׳
איש׳
האלהים׳
אשר׳
בא׳
מיהודה׳
ויקרא׳
אל׳
הדברים׳
אשר׳
עשית׳
על׳
מזבח׳
בית׳
אל׳
179 ויאמר׳
אל׳
יאשיה׳
הרף׳
אל׳
יד׳
אל׳
יעבר׳
עצמותיו׳
ויעמדו׳
עצמותיו׳
עם׳
עצמות׳
הנביא׳
אשר׳
בא׳
משמרון׳
180 ויאמר׳
יאשיה׳
מה׳
הציון׳
אשר׳
אני

ܡܫܝܚܐ ܡܫܚܠܦܝܢ ܠܗ ܘܠܡܢܝܢ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܠܐܪܥܐ ܕܠܥܠܡ ܕܥܬܝܕ ܠܡܬܐ ܘܠܐ ܢܬܚܠܦ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ
ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ

ויהי בעבור אשר הרע יהוה את-פניו
בעבור חטאות ירבעם אשר חטא
וגם-אשר-הטיא את-ישראל׃ 23 עד-
אשר-הסיר יהוה אתם מלפניו כאשר
דבר ביד כל-עבדיו הנביאים ויגל
ישראל מעל אדמתו אשרורה׃ 24 ויביא
מלך אשור מבבל וכותה וערוא וחמת
וספרוים וישב בערי שמרון תחת
בני ישראל ויירשו את-שמרון וישבו
בעריה׃ 25 ויהי בתחלת שבתם שם
את-יהוה וישלח בם יהוה את-הארי
ויהרגו בם׃ 26 ויאמרו אל-מלך
אשור לאמר הגוים אשר הגלית
והושבת בערי שמרון לא ידעו את-
משפט אלהי הארץ וישלח בם את-
הארי והנה המתים בם כאשר אין
מודע את-משפט אלהי הארץ׃ 27 ויצו
מלך אשור לאמר שמו-שם אחד
מהכהנים אשר-הגליתם משם וילכו
וישבו שם ויורם אתם את-משפט
אלהי הארץ׃ 28 ויבא אחד מהכהנים
אשר הגלו משמרון וישב בבית-אל
והיה מורה אתם איך יירא את-יהוה׃
29 ואלהים עשו איש-איש אלהיו
ויציגו בבית הבמות אשר עשו
השמרנים איש-איש בעריו אשר
הם יושבים שם׃ 30 אנשי בבל עשו
את-סכות בנות ואנשי כות עשו
את-נרגל ואנשי חמת עשו
את-אשימא׃ 31 ועוים עשו
נבחז ותרתק וספרוים שרפו
בשרפות את-אדרמלך ענמלך
אלהי ספרוים׃ 32 ויהי יראים את-
יהוה ויעשו מקצתם כהני במות
ויעשו-להם בבית הבמות׃ 33 את-
יהוה היו יראים ואת-אלהיהם
היו עבדים כמשפט הגוים אשר
הגלו אתם משם׃ 34 עד היום הזה
הם עשים כמשפטים הראשנים
אינם יראים את-יהוה ואינם עשים
כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה
אשר צוה יהוה את-בני יעקב אשר
שם-ישראל׃ 35 וכרת יהוה אתם
ברית וצו אתם לאמר לא תיראו
אלהים אחרים ולא תשתחוו להם
ולא תעבדם ולא תזבחו להם׃
36 כי אם-את-יהוה אשר העלה
אתכם מארץ מצרים בכח גדול
ובזרע נטויה אתו תיראו ואתו
תשתחוו ולו תזבחו׃ 37 והחקים
והמשפטים והתורה והמצוה אשר
כתב לכם תשמרו לעשות כל-הימים
ולא תיראו אלהים אחרים׃ 38 והברית
אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא
תיראו אלהים אחרים׃ 39 כי אם-את-
יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל
אתכם מיד כל-אויביכם׃ 40 ולא
שמעו כי אם-כמשפטם הראשון
הם עשים׃ 41 ויהי הגוים האלה
יראים את-יהוה ואת-פסיליהם
עבדים גם-בניהם ובני בניהם
כאשר עשו אבותם הם עשים עד
היום הזה׃

17

בשנת שתים עשרה לאחז מלך
יהודה מלך הושע בן-אלה בשמרון
על-ישראל תשע שנים׃ 2 ויעש הרע
בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל
אשר היו לפניו׃ 3 עליו עלה שלמנאסר
מלך אשור ויהי-לו הושע עבד
וישב-לו מנחה׃ 4 וימצא מלך אשור
בהושע כי-שלח מלאכים אל-סו
מלך מצרים ולא-העלה מנחה למלך
אשור כאשר עשה שנה בשנה
ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בבית
כלא׃ 5 ויעל מלך אשור בכל-הארץ
ויעל שמרונה ויצר אתה שלש
שנים׃ 6 בשנת תשע להושע לכד
מלך אשור את-שמרון וגלה את-
ישראל אשורה׃ 7 ויהי כי חטאו בני
ישראל ליהוה אלהיהם המעלה
אותם מארץ מצרים מתחת יד
פרעה מלך מצרים ויראו אלהים
אחרים׃ 8 וילכו בחקות הגוים
אשר הורישם יהוה מפני בני
ישראל ובחקות מלכי ישראל
אשר עשו׃ 9 ויחפו בני ישראל
דברים לא-כן אל-יהוה אלהיהם
ויבנו להם במות בכל-עריהם
ממגדל נצר ועד עיר מבצר׃
10 ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל-גבעה רמה ותחת כל-עץ
רענן׃ 11 ושם קטרו בכל-במות
כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם
ויעשו דברים רעים להכעיס׃
12 ויעבדו את-הגלולים אשר
אמר להם יהוה לא תעשו את-
הדבר הזה׃ 13 ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל-חוזה כל-חזה
לאמר שבו מדרכיכם הרעים
ושמרו מצותי חקותי ככל-התורה
אשר צויתי את-אבתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים׃
14 ולא שמעו ויקשו את-ערפם
כערף אבתם אשר לא-האמינו
ביהוה אלהיהם׃ 15 ואת חקתיו
מאסו וברית אשר כרת את-
אבתיהם ועדותיו אשר העיד בהם
וילכו אחרי הבל והבלו ויתהלכו
אחרי הגוים אשר סביבותיהם
אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות
כמוהם׃ 16 ויעזבו את כל-מצות
יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה
עגלים שתים ויעשו אשרה
והשתחוו לכל-צבא השמים
ויעבדו את-הבעל׃ 17 והעבירו
את-בניהם ואת-בנותיהם באש
וינחשו נחשים וישכו לעשות
הרע בעיני יהוה להכעיסו׃
18 ויתאנף יהוה מאד בישראל
ויסר מעל פניו לא נשאר
רק שבט יהודה׃ 19 וגם-יהודה לא
שמר את-מצות יהוה אלהיהם
כחקות ישראל אשר עשו׃
20 ויגעל יהוה בכל זרע ישראל
ויענם ויתנם ביד-שסים עד
אשר-השליכם מפניו׃ 21 כי-קרע
ישראל מבית דוד וימליכו את-
ירבעם בן-נבט וידח ישראל
מאחרי יהוה והחטיאם חטאה
גדולה׃ 22 וילכו בני ישראל בכל
חטאת ירבעם אשר עשה לא סרו
ממנה׃ 23 עד אשר הסיר יהוה
את-ישראל מעל פניו כאשר
דבר ביד כל-עבדיו הנביאים
וגלה ישראל מעל אדמתו אשורה
עד היום הזה׃ 24 ויביא מלך אשור
מבבל וכותה וערוא וחמת
וספרוים וישב בערי שמרון תחת
בני ישראל וירשו את-שמרון
וישבו בעריה׃ 25 ויהי בתחלת
שבתם שם את-יהוה וישלח בם
יהוה את-הארי ויהרגו בם׃
26 ויאמרו אל-מלך אשור לאמר
הגוים אשר הגלית והושבת
בערי שמרון לא ידעו את-
משפט אלהי הארץ וישלח בם את-
הארי והנה המתים בם כאשר אין
מודע את-משפט אלהי הארץ׃
27 ויצו מלך אשור לאמר שמו-שם
אחד מהכהנים אשר הגליתם
משם וילכו וישבו שם ויורם
אתם את-משפט אלהי הארץ׃
28 ויבא אחד מהכהנים אשר
הגלו משמרון וישב בבית-אל
והיה מורה אתם איך יירא את-
יהוה׃ 29 ואלהים עשו איש-איש
אלהיו ויציגו בבית הבמות
אשר עשו השמרנים איש-איש
בעריו אשר הם יושבים שם׃
30 אנשי בבל עשו את-סכות
בנות ואנשי כות עשו
את-נרגל ואנשי חמת עשו
את-אשימא׃ 31 ועוים עשו
נבחז ותרתק וספרוים שרפו
בשרפות את-אדרמלך ענמלך
אלהי ספרוים׃ 32 ויהי יראים את-
יהוה ויעשו מקצתם כהני במות
ויעשו-להם בבית הבמות׃ 33 את-
יהוה היו יראים ואת-אלהיהם
היו עבדים כמשפט הגוים אשר
הגלו אתם משם׃ 34 עד היום הזה
הם עשים כמשפטים הראשנים
אינם יראים את-יהוה ואינם עשים
כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה
אשר צוה יהוה את-בני יעקב אשר
שם-ישראל׃ 35 וכרת יהוה אתם
ברית וצו אתם לאמר לא תיראו
אלהים אחרים ולא תשתחוו להם
ולא תעבדם ולא תזבחו להם׃
36 כי אם-את-יהוה אשר העלה
אתכם מארץ מצרים בכח גדול
ובזרע נטויה אתו תיראו ואתו
תשתחוו ולו תזבחו׃ 37 והחקים
והמשפטים והתורה והמצוה אשר
כתב לכם תשמרו לעשות כל-הימים
ולא תיראו אלהים אחרים׃ 38 והברית
אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא
תיראו אלהים אחרים׃ 39 כי אם-את-
יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל
אתכם מיד כל-אויביכם׃ 40 ולא
שמעו כי אם-כמשפטם הראשון
הם עשים׃ 41 ויהי הגוים האלה
יראים את-יהוה ואת-פסיליהם
עבדים גם-בניהם ובני בניהם
כאשר עשו אבותם הם עשים עד
היום הזה׃

18

ויהי בשנת שלש להושע בן-אלה
מלך ישראל מלך חזקיה בן-אחז
מלך יהודה׃ 2 בן עשרים וחמש
שנה היה בהמלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלים ושם אמו
אבי בת זכריה׃ 3 ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד
אביו׃ 4 הוא הסיר את-הבמות
וישבר את-המצבות וכרת את-
האשרה וכתת נחש הנחשת אשר
עשה משה כי עד-הימים ההם היו
בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו
נחשתן׃ 5 ביהוה אלהי ישראל
בטח ואחריו לא היה כמהו בכל-
מלכי יהודה ואשר היו לפניו׃
6 וידבק ביהוה לא-סר מאחריו
וישמר מצותיו אשר-צוה יהוה את-
משה׃ 7 ויהי יהוה עמו בכל-אשר
יצא יתכל והמרד במלך אשור
ולא עבדו׃ 8 הוא הכה את-פלשתים
עד עזה ואת-גבולה ממגדל נצר
ועד עיר מבצר׃ 9 ויהי בשנת
ארבע למלך חזקיה היא שנת
שבע לשנת הושע בן-אלה מלך
ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור
על-שמרון וצר עליה׃ 10 ולקחה
מקצה שלש שנים בשנת שש
לחזקיה היא שנת תשע להושע
מלך ישראל לכד שמרון׃
11 וגלה מלך אשור את-ישראל
אשורה והניחם בחלח ובחבור
נהר גוזן וערי מדי׃ 12 תחת אשר
לא שמעו בקול יהוה אלהיהם
ועברו את-בריתו את כל-אשר
צוה משה עבד יהוה ולא שמעו
ולא עשו׃ 13 ובשנת ארבע עשרה
למלך חזקיה עלה סנחריב מלך
אשור על כל-ערי יהודה הבצרות
וילכדם׃ 14 ויקח חזקיה מלך
יהודה אל מלך אשור לכיש לאמר
חטאתי שוב מעלי אשר תתן עלי
אשא׃ 15 ויתן חזקיה אל מלך
אשור כסף ככר זהב׃ 16 בעת
ההיא שבר חזקיה מלך יהודה
את-דלתות היכל יהוה ואת-
המזוזות אשר צפה חזקיה מלך
יהודה ויתנם למלך אשור׃
17 וישלח מלך אשור את-תרתן
ואת-רבשריס ואת-רב שקה מלכיש
אל-חזקיה בחיל כבד מירושלים
אל-המלך אשור ויעלו וילכו
וישבו בתעלת הברכה העליונה
אשר בשדה כובס׃ 18 ויקראו
אל-המלך ויצא אליהם אליקים
בן-חלקיה אשר על-הבית ושבנא
הסופר ויואח בן-אסף המזכיר׃
19 ויאמר אליהם רב-שקה אמרו
נא אל-חזקיה כה אמר המלך
הגדול מלך אשור מה הבטחון
אשר בטחת׃ 20 אך-שפת שקר
אמרת יש-עצה וגבורה למלחמה
עתה על-מי בטחת כי-מרדת בי׃
21 הנה בטח לך על-משענת
הקנה הרצוץ הזה על-מצרים
אשר יסמך איש על-כפו ונקבה
כן יהיה פרעה מלך-מצרים לכל
הבטחים בו׃ 22 ואם-תאמרו אלי
אל-יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא
אשר הסיר חזקיה את-במותיו
ואת-מזבחתיו ויאמר ליהודה
ולירושלים לפני המזבח הזה
תשתחוו׃ 23 ועתה התערב נא
אדני אל-אשור ונתתי לך אלפים
סוסים אם-תוכל לתת לך רכבים
עליהם׃ 24 ואיך תשיב פני פחת
אחד מעבדי אדני הקטנים
ותבטח מצרים לך׃ 25 ועתה
הלא-מעל יהוה בא אל-המקום
הזה לשחתו׃ 26 ויאמר אליקים
בן-חלקיה ושבנא ויואח אל-רב
שקה דבר-נא אל-עבדיך ארמית
כי שמעים אנחנו ואל-תדבר
אלינו יהודית באזני העם אשר
על-החומה׃ 27 ויאמר אליהם רב-
שקה האל-אדני ואליך שלחני
אדני לדבר את-הדברים האלה
הלא אל-האנשים הישבים על-
החומה לאכל את-צואתם ולשתות
את-מימי רגליהם עמכם׃
28 ויעמד רב-שקה ויקרא בקול
יהודית וידבר לאמר שמעו דבר
המלך הגדול מלך אשור׃
29 כה אמר המלך אל-תשיאו
אתכם חזקיה כי לא יוכל להצילכם
מידו׃ 30 ואל-יבטח חזקיה אתכם
על-יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה
לא תנתן העיר הזאת ביד מלך
אשור׃ 31 אל-תשמעו אל-חזקיה
כי כה אמר מלך אשור עשו אתי
ברכה וצאו אלי והאכלו איש
גפנו ואיש תאנתו ושתו איש
מים בורו׃ 32 עד-אבוא והלקחתי
אתכם אל-ארץ כארצכם ארץ
דגן ותירש ארץ לחם וכרמים
ארץ זית שמן ודבש וחיו ולא
תמותו אל-תשמעו אל-חזקיה
כי-יסיתכם לאמר יהוה יצילנו׃
33 ההצילו אלהי הגוים איש את-
ארצו מיד מלך אשור׃ 34 איה
אלהי חמת וארפד איה אלהי
ספרוים הנע והעוה׃ 35 מי בכל-
אלהי הארצות אשר הצילו את-
ארצם מידי כי יציל יהוה את-
ירושלים מידי׃ 36 וחרשו העם
ולא-עניו אתו דבר כי מצות המלך
לאמר לא תענהו׃ 37 ויבא אליקים
בן-חלקיה אשר על-הבית ושבנא
הסופר ויואח בן-אסף המזכיר
אל-חזקיה קרעי בגדים ויגידו לו
את דברי רב-שקה׃

15 ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ
2 ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ
3 ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον
θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
4 καθίσαι ἀποδείκνυντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶν θεός. οὐ
μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον
5 ὑμῖν; καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι
6 αὐτὸν ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ. τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη
ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως
7 ἐκ μέσου γένηται· καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ
ἄνομος, ὃν ὁ κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ
στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς
8 παρουσίας αὐτοῦ, οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ᾽ ἐνέργειαν
τοῦ σατᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν
9 ψεύδους, καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἀδικίας τοῖς ἀπολλυμένοις,
ἀνθ᾽ ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς
10 τὸ σωθῆναι αὐτούς. καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ θεὸς
πλάνης ἐνέργειαν εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτὸν τῷ ψεύδει,
11 ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ
ἀλλὰ εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ.
12 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν πάντοτε εὐχαριστεῖν περὶ ὑμῶν,
ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ κυρίου, ὅτι εἱλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς
ἀπ᾽ ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος καὶ
πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ καὶ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ
εὐαγγελίου ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου
14 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε καὶ
κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου
ἡμῶν εἴτε δι᾽ ἐπιστολῆς ἡμῶν. αὐτὸς δὲ ὁ κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ
ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ
16 ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς
καρδίας καὶ στηρίξαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ.
16 Τοῦ λοιποῦ, ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν,
ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ
πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις.
3 πιστὸς δὲ ὁ κύριος ὅς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει
4 ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. πεποίθαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ᾽ ὑμᾶς,
ὅτι ἃ παραγγέλλομεν καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.
5 ὁ δὲ κύριος κατευθύνοι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν
ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.
6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς
ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος καὶ οὐ κατὰ τὴν
παράδοσιν ἣν παρελάβοσαν παρ᾽ ἡμῶν.
7 αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, ὅτι οὐ
ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρὰ
τινος, ἀλλὰ κόπῳ καὶ μόχθῳ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι
πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν
9 ἐξουσίαν, ἀλλὰ ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ
μιμεῖσθαι ἡμᾶς. καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο
παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι,
μηδὲ ἐσθιέτω. ἀκούομεν γὰρ τινας περιπατοῦντας ἐν
ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.
12 τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν
ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι
τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ
13 ἐγκακήσητε καλοποιοῦντες.
14 εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς,
τοῦτον σημειοῦσθε μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα
15 ἐντραπῇ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε
ὡς ἀδελφόν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δώη ὑμῖν τὴν εἰρήνην
διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.
17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστιν σημεῖον
ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω.
18 ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
ὑμῶν. ἀμήν.

ויהי אחרי מות אבשלום ואבשלום
הלך לעיר עפרה לגז צאנו ויקרא
אבשלום לכל בני המלך לאמר לא
כאלה אל נא אל אמנון אחי ויהי
אבשלום נער אמנון אחיו בדבר
אבשלום אל אמנון מטוב ועד רע
ויהי שנתים ימים אבשלום גוזזים
בבעל חצור אשר אפרים ויקרא
אבשלום לכל בני המלך ויבא אל
המלך ויאמר הנה נא גוזזים לעבדיך
יש נא המלך ואת עבדיו עם המלך
ויאמר המלך לא בני לא נלך כלנו
פן נכבד אל אבשלום ויפצר בו
ולא אבה לבלתי לכת ויברכהו
ויאמר אבשלום ואם לא יבוא נא
אמנון אחי עמנו ויאמר לו המלך
למה יבוא עמך ויפצר בו אבשלום
ויבא אמנון ואת כל בני המלך
אבשלום לאמר אל נא אל אמנון
אחי הנה נא צויתי אתכם אמנון
הכו ואתם אל תיראו הלא אנכי
צויתי אתכם חזקו וראו בני
אבשלום הכו את אמנון אחיו
ויקומו כל בני המלך וירכבו איש
על פרדו וינוסו ויהי הוא בדרך
לנוס ושמועה תבא אל אזני
המלך לאמר הכה אבשלום את כל
בני המלך ולא נותר מהם אחד
ויקם המלך ויקרע את בגדיו
ויפל ארצה וכל עבדיו הנצבים
עליו קרעי בגדים ויען יונדב
בן שמעה אחי דוד ויאמר אל
יאמרו אדני את כל בחורי בני
המלך המיתו כי אמנון לבדו
מת כי על פי אבשלום שומה
היתה מיום עניתו את תמר אחתו
ועתה אל ישת אדני המלך על
לבו לאמר כל בני המלך מתו
כי אמנון לבדו מת וברח אבשלום
ויבא הנער השמר את עיניו
ויראה והנה עם רב מדרך אחרי
מצד ההר ויבא יונדב אל המלך
הנה בני המלך באו כדבר עבדך
כן היה ויהי כאשר כלה לדבר
והנה בני המלך באו ויתנו קולם
ובכו גם המלך וכל עבדיו בכו
בכי גדול מאד ואבשלום ברח
ויבא אל תלמי בן עמיהוד מלך
גשור ויתאבל על בנו כל הימים
ואבשלום ברח וילך אל גשור
ויהי המלך דוד כל אבל אל בנו
כל הימים ואבשלום נס וילך
גת ויהי אל המלך לנחם על
אמנון כי מת ויכל המלך דוד
לצאת אל אבשלום כי נחם על
אמנון כי מת ויאמר יואב בן
צרויה אל המלך הנה נא אמר
המלך אל אבשלום לאמר אל
תבא אל הבית ויבא אל המלך
אשה תקועית ותאמר אליו
התחזה נא אל בית אבל ושמת
נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן
כי תהיי כאשה ימים רבים
מתאבלת על מת ובאת אל המלך
ודברת אליו כדבר הזה ותשם
יואב את הדברים בפיה ותדבר
האשה תקועית אל המלך ותפל
על אפיה ותשתחו ותאמר הושיעה
המלך ויאמר לה המלך מה לך
ותאמר אמנה אני אשה אלמנה
ומת בעלי ושני היו לי שנים
ויריבו שניהם בשדה ואין מציל
ביניהם ויכה האחד את השני
וימת ותקם כל המשפחה על
שפחתי לאמר תן את המכה
אחיו ונהרגהו בנפש אחיו אשר
הרג ונשמידה גם את היורש
ואבדו את גחלתי אשר נותרה
לבלתי שום לאישי שם ושאר
על פני האדמה ויאמר המלך
אל האשה לכי לביתך ואני
אצוה עליך ותאמר האשה תקועית
אל המלך עלי אדני המלך
העון ועל בית אבי והמלך
ונקיהו ויאמר המלך המדבר
אליך הבא אליו ותאמר גם
אמרת אל המלך לא יסב המלך
את נדחו לבלתי שום אל המלך
נדח ממנו ותאמר תדבר נא
שפחתך אל אדני המלך דבר
אשר ידבר כי אם כמלאך האלהים
לשמע את הטוב והרע ואדני
המלך יהוה אלהיך עמך ויען
האשה ויאמר המלך אל נא אנכי
שואלך דבר ותאמר דברי נא
אדני המלך ויאמר המלך אל
נא יד יואב אתך בכל הזאת
ותען האשה ותאמר חי נפשך
אדני המלך אם ימין ואם שמאל
לפנות מכל אשר דבר אדני
המלך כי עבדך יואב הוא צוני
ואשר שם בפי עבדך את כל
הדברים האלה לסבב את פני
הדבר עבדך יואב עשה את
הדבר הזה ועתה אדני המלך
כחכם מלאך האלהים לדעת את
כל אשר בארץ ויאמר המלך
אל יואב הנה נא עשיתי את
הדבר הזה לך לך והשב את
הנער אבשלום ותפל יואב
אל פניו ארצה ויברך ויאמר
יואב היום ידע עבדך כי מצאתי
חן בעיניך אדני המלך לעשות
דבר המלך ויקם יואב ויבא
גשורה ויבא אבשלום ירושלם
ואל פני המלך לא יראה ויסב
אבשלום לביתו ופני המלך לא
ראה ולאבשלום אין איש יפה
מאד בכל ישראל למהללו מכף
רגלו ועד קדקדו אין בו מום
ובעת גזזו את ראשו והיה מקצה
ימים מימים אשר גזז כי כבד
עליו ויגזזהו שער ראשו שקל
מאתים שקלים אבן המלך ולבן
נולדו לאבשלום שלשה בנים
ואת תמר בתו היתה אשה יפת
מראה ויולד לאבשלום בן אחד
ולבן אחד ולתמר בת אחת
ויקרא שמה תמר ויהי אבשלום
בירושלם שנתים ימים ופני
המלך לא ראה ויקרא אבשלום
אל יואב לשלחו אל המלך ולא
אבה לבוא אליו ויאמר אל אביו
אם אין נא אל אמנון אחי עמנו
ויאמר אליו המלך למה לך
יבוא עמך ויפצר בו אבשלום
ויבא אמנון ואת כל בני המלך
אבשלום לאמר אל נא אל אמנון
אחי הנה נא צויתי אתכם אמנון
הכו ואתם אל תיראו הלא אנכי
צויתי אתכם חזקו וראו בני
אבשלום הכו את אמנון אחיו
ויקומו כל בני המלך וירכבו איש
על פרדו וינוסו ויהי הוא בדרך
לנוס ושמועה תבא אל אזני
המלך לאמר הכה אבשלום את כל
בני המלך ולא נותר מהם אחד
ויקם המלך ויקרע את בגדיו
ויפל ארצה וכל עבדיו הנצבים
עליו קרעי בגדים ויען יונדב
בן שמעה אחי דוד ויאמר אל
יאמרו אדני את כל בחורי בני
המלך המיתו כי אמנון לבדו
מת כי על פי אבשלום שומה
היתה מיום עניתו את תמר אחתו
ועתה אל ישת אדני המלך על
לבו לאמר כל בני המלך מתו
כי אמנון לבדו מת וברח אבשלום
ויבא הנער השמר את עיניו
ויראה והנה עם רב מדרך אחרי
מצד ההר ויבא יונדב אל המלך
הנה בני המלך באו כדבר עבדך
כן היה ויהי כאשר כלה לדבר
והנה בני המלך באו ויתנו קולם
ובכו גם המלך וכל עבדיו בכו
בכי גדול מאד ואבשלום ברח
ויבא אל תלמי בן עמיהוד מלך
גשור ויתאבל על בנו כל הימים
ואבשלום ברח וילך אל גשור
ויהי המלך דוד כל אבל אל בנו
כל הימים ואבשלום נס וילך
גת ויהי אל המלך לנחם על
אמנון כי מת ויכל המלך דוד
לצאת אל אבשלום כי נחם על
אמנון כי מת ויאמר יואב בן
צרויה אל המלך הנה נא אמר
המלך אל אבשלום לאמר אל
תבא אל הבית ויבא אל המלך
אשה תקועית ותאמר אליו
התחזה נא אל בית אבל ושמת
נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן
כי תהיי כאשה ימים רבים
מתאבלת על מת ובאת אל המלך
ודברת אליו כדבר הזה ותשם
יואב את הדברים בפיה ותדבר
האשה תקועית אל המלך ותפל
על אפיה ותשתחו ותאמר האשה
הושיעה המלך ויאמר המלך אל
נא אנכי שואלך דבר ותאמר דברי
נא אדני המלך ויאמר המלך אל
נא יד יואב אתך בכל הזאת
ותען האשה ותאמר חי נפשך
אדני המלך אם ימין ואם שמאל
לפנות מכל אשר דבר אדני
המלך כי עבדך יואב הוא צוני
ואשר שם בפי עבדך את כל
הדברים האלה לסבב את פני
הדבר עבדך יואב עשה את
הדבר הזה ועתה אדני המלך
כחכם מלאך האלהים לדעת את
כל אשר בארץ ויאמר המלך
אל יואב הנה נא עשיתי את
הדבר הזה לך לך והשב את
הנער אבשלום ותפל יואב
אל פניו ארצה ויברך ויאמר
יואב היום ידע עבדך כי מצאתי
חן בעיניך אדני המלך לעשות
דבר המלך ויקם יואב ויבא
גשורה ויבא אבשלום ירושלם
ואל פני המלך לא יראה ויסב
אבשלום לביתו ופני המלך לא
ראה ולאבשלום אין איש יפה
מאד בכל ישראל למהללו מכף
רגלו ועד קדקדו אין בו מום
ובעת גזזו את ראשו והיה מקצה
ימים מימים אשר גזז כי כבד
עליו ויגזזהו שער ראשו שקל
מאתים שקלים אבן המלך ולבן
נולדו לאבשלום שלשה בנים
ואת תמר בתו היתה אשה יפת
מראה ויולד לאבשלום בן אחד
ולבן אחד ולתמר בת אחת
ויקרא שמה תמר ויהי אבשלום
בירושלם שנתים ימים ופני
המלך לא ראה ויקרא אבשלום
אל יואב לשלחו אל המלך ולא
אבה לבוא אליו ויאמר אל
אביו אם אין נא אל אמנון אחי
עמנו

19 אחרי, אחרי אשר נמכרו לא תגאלו אותו
כי אם גאל גאל הוא אחיו ודודו אחרי
מקנו מאתו ישיב גאולתו מן הכסף
20 אשר נמכר לו מיום אשר נמכר עד
שנת היובל והיה כסף מכרו במספר
21 כימי שכיר יהיה עמו לא ירדנו בפרך
לעיני אלהיך ואם מעט הוא ונמצא
22 אחריו לא יגאל ואם לא נגאל
בזה יצא ביובל הוא ובניו עמו כי
לי בני ישראל עבדים עבדי הם
אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
23 אני יהוה אלהיכם לא תעשו לכם
אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם
ואבן משכית לא תתנו בארצכם
24 להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם
אשר תשמרו את שבתתי ומקדשי
תיראו אני יהוה 25 כי תזרע את
הארץ ונתנה פריה ואכלתם לשבע
וישבתם לבטח עליה 26 ואם תאמרו
מה נאכל בשנה השביעית הן לא
נזרע ולא נאסף תבואתנו 27 וצויתי
את ברכתי לכם בשנה הששית
והיתה התבואה לשלש השנים
28 וזרעתם את השמינית ואכלתם
מן התבואה הישן עד שנה התשיעית
עד בוא תבואתו תאכלו ישן
29 והארץ לא תמכר לצמיתות
כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם
עמדי 30 ובכל ארץ אחוזתכם גאלה
תתנו לארץ 31 כי יתרושש אחיך
ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו
וגאל את מכר אחיו 32 ואיש כי יגאל
לוים בתי הערים אחוזת בתיהם
גאולת לוים 33 וחצי מגרש
ערי אחזתם לא ימכר כי אחוזת
עולם הוא להם 34 ושדה מגרש
עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם
הוא להם 35 וכי יתרושש אחיך
ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך 36 אל תקח מאתו
נשך ותרבית וגרת מאלהיך וחי
אחיך עמך 37 את כספך לא תתן לו
בנשך ובמרבית לא תתן אכלך
38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים
39 וכי יתרושש אחיך עמך ונמכר
לך לא תעבד בו עבדת עבד
40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת
היובל יעבד עמך 41 ויצא מעמך
הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו
ואל אחוזת אבתיו ישוב 42 כי עבדי
הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
לא ימכרו ממכרת עבד 43 לא תרדה
בו בפרך ויראת מאלהיך 44 ועבדך
ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים
אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד
ואמה 45 וגם מבני התושבים הגרים
עמכם מהם תקנו ומן משפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם
והיו לכם לאחוזה 46 והתנחלתם
אתם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה
לעלם בהם תעבדו ואחיכם בני ישראל
איש באחיו לא תרדה בו בפרך
47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך
והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב
עמך או לעקר משפחת גר
48 אחרי נמכר גאולה תהיה לו
אחד מאחיו יגאלנו 49 או דודו
או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו
מבית משפחתו יגאלנו או השיגה
ידו ונגאל 50 וחשב עם קנהו
משנת המכרו עד שנת היובל
והיה כסף מכרו במספר ימים
כימי שכיר יהיה עמו 51 אם עוד
רבים בשנים לפי עתם יתן את
גאולתו מכסף מקנתו 52 ואם
מעט נותר בשנים עד שנת היובל
וחשב לו כפי שניו יתן את
גאולתו 53 כשכיר שנה בשנה
יהיה אתו לא ירדנו בפרך לעיניך
54 ואם לא יגאל באלה ויצא
בשנת היובל הוא ובניו עמו
55 כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אותם
מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם
56 13 אל תעשו לכם אלילים
ופסל ומצבה לא תקימו לכם
ואבן משכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה כי אני יהוה
אלהיכם 2 את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה 3 אם
בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו
ועשיתם אותם 4 ונתתי גשמיכם
בעתם והארץ תתן יבולה והעץ
השדה יתן פריו 5 ויגיע לכם
דיש את בציר וגיע זרע את
בציר ואכלתם לחמכם לשבע
וישבתם לבטח בארצכם 6 ונתתי
שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב
לא תעבר בארצכם 7 ורדפתם את
אויביכם ונפלו לפניכם לחרב
8 ורדפו מכם חמשה מאה
ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו
אויביכם לחרב לפניכם 9 ופנה
אליכם והפרתי אתכם והרביתי
אתכם וקימתי את בריתי אתכם
10 ואכלתם ישן נושן והוצא
הישן מפני החדש 11 ונתתי
משכני בתוככם ולא תגעל נפשי
אתכם 12 והתהלכתי בתוככם
והיתי לכם לאלהים ואתם תהיו
לי לעם 13 אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
מהיות להם עבדים ואשבר מטות
עלכם והולכתי אתכם קוממיות
14 ואם לא תשמעו לי ולא
תעשו את כל המצות האלה
15 ואם בחקתי תמאסו ואם
את משפטי תגעל נפשכם לבלתי
עשות את כל מצותי להפרכם
את בריתי 16 גם אני אעשה זאת
לכם והפקדתי עליכם בהלה את
השחפת ומקדחת מכלות עינים
ודיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם
ואכלו אויביכם 17 ונתתי פני
בכם ונגפתם לפני אויביכם
ורדו שנאיכם בכם ונסתם ואין
רדף אתכם 18 ואם עד אלה לא
תשמעו לי ויסרתי אתכם שבע
על חטאתיכם 19 ושברתי את
גאון עזכם ונתתי את שמיכם
כברזל וארצכם כנחשת 20 ותם
לריק כחכם ולא תתן ארצכם
את יבולה ועץ השדה לא יתן
פריו 21 והלכתם עמי קרי ולא
אבה לשמע לי אוסיף להביא
עליכם מכה שבע כחטאתיכם
22 ושלחתי בכם את חית השדה
ושכלה אתכם ואת בהמתכם
והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם
23 ואם בזאת לא תוסרו לי
והלכתם עמי קרי 24 גם אני
אלך עמכם בקרי והכיתי אתכם
שבע על חטאתיכם 25 והבאתי
עליכם חרב נקמת נקם ברית
ונאספתם אל עריכם ושלחתי
דבר בתוך עריכם והנתתם
ביד אויב 26 בשברי לכם מטה
לחם ואפו עשרה נשים לחמכם
במשקל והאכלו ולא תשבעו
27 ואם בזאת לא תשמעו לי
והלכתם עמי קרי 28 והלכתי
עמכם בחרון קרי וייסרתי אתכם
שבע על חטאתיכם 29 ואכלתם
בשר בניכם ובשר בנותיכם
תאכלו 30 והשמדתי במותיכם
וכרתי את חמניכם והגלתי את
פגריכם על פגרי גלוליכם
וגעלה נפשי אתכם 31 ונתתי
אתכם חרבה ושמתי את מקדשיכם
ולא אריח בריח ניחחיכם
32 ושמתי אני את הארץ שממה
ותשמם עליה אויביכם הישבים
בה 33 ואתכם אזרה בגוים
וריקתי אחריכם חרב והיתה
ארצכם שממה וערי מקדש
תהיינה 34 אז תרצה הארץ
את שבתותיה כל ימי השממה
ואתם בארץ אויביכם אז תשבת
הארץ ושבתה את שבתותיה
35 כל ימי השממה תשבת את
אשר לא שבתה בשבתתיכם
בשבתכם עליה 36 ואלה אשר
נשאר מהם בלבבם אל ארץ
אויביהם ורדף אותם עלה נדף
עלה ונסו כמפני חרב ונפלו
ואין רדף 37 ואיש כמעט
יכשלו איש בעון אחיו כמפני
חרב ואין רדף ולא יהיה לכם
כח לעמד לפני אויביכם
38 ואבדתם בגוים ואכלה
אתכם ארץ אויביכם
39 והנשארים מהם יתמקו
בעונם בארצות אויביכם
ואף בעונות אבתיהם אתם
40 והתודו את עונם ואת
עון אבתם במעלם אשר
מעלו בי וגם אשר הלכו
עמי קרי 41 ואף אני אלך
עמם בקרי והביאתי אותם
בארץ אויביהם אז אם
לבבם הערל יכנע ואז
ירצו את עונם 42 וזכרתי
את בריתי יעקוב ואף
את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם אזכר
והארץ אזכר 43 והארץ
תעזב מהם ותרץ את
שבתותיה בהשמם מהם
 והם ירצו את עונם
יען יען מאסו
ואת חקתי
געלה נפשם
44 וגם זאת
בהיותם בארץ
אויביהם לא
מאסתים ולא
געלתים לכלתם
להפר בריתי
אתם כי אני
יהוה אלהיהם
45 וזכרתי
להם ברית
ראשנים
אשר הוצאתי
אותם מארץ
מצרים לעיני
הגוים להיות
להם לאלהים
אני יהוה
46 אלה
החקים
והמשפטים
והתורות
אשר נתן
יהוה בינו
ובין בני
ישראל
בהר סיני
ביד משה
47 וידבר
יהוה אל
משה לאמר
דבר אל
בני ישראל
ואמרת
אליהם
איש איש
מבית
ישראל
אשר יקריב
מכם קרבן
ליהוה
מן הבהמה
מן הבקר
ומן הצאן
תקריבו
את קרבנכם
48 אם עולה
קרבנו מן
הבקר זכר
תמים יקריבנו
אל פתח
אהל מועד
לרצנו
לפני יהוה
49 וסמך
ידו על
ראש העלה
והרצה
לכפר עליו
50 ושחט
את הפר
לפני יהוה
והקריבו
בני אהרן
הכהנים
את הדם
וזרקו
את הדם
51 על
המזבח
סביב
אשר
פתח
אהל
מועד
52 והפשיט
את העלה
וניתח
אתה
לנתחיה
53 ובני
אהרן הכהן
יתנו אש
על המזבח
ועצים
ערכו
אש על
העצים
54 ונתחיו
את הראש
ואת הפדר
וערך
הכהנים
אשר על
האש
55 ורחצו
מעי
וכרעים
ורחץ
הכהן
את הכל
והקטיר
המזבחה
עלה הוא
אשה
ריח
ניחוח
ליהוה
56 ואם
מן הצאן
קרבנו
מן הכשבים
או מן
העזים
לעלה
57 ונתן
אותו
אל
צפון
המזבח
לפני
יהוה
58 ונתן
בניו
הכהנים
את דמו
על
המזבח
59 ואת
כל
חלבו
יקריב
מן
הזבח
שלמים
ויקטיר
הכהן
המזבחה
לריח
ניחוח
כל
חלב
ליהוה
60 עולת
היא
לריח
ניחוח
אשה
ליהוה
61 ואם
מן העזים
קרבנו
לעלה
62 והקריב
אותו
לפני
יהוה
וכפר
עליו
הכהן
63 ונתן
מדמו
על
קרנות
המזבח
64 ומן
הבכר
אשר
לבני
ישראל
תקחו
לכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
65 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
66 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
67 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
68 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
69 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
70 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
71 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
72 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
73 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
74 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
75 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
76 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
77 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
78 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
79 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
80 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
81 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
82 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
83 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
84 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
85 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
86 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
87 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
88 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
89 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
90 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
91 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
92 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
93 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
94 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
95 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
96 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
97 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
98 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
99 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
100 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
101 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
102 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
103 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
104 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
105 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
106 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
107 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
108 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
109 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
110 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
111 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
112 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
113 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
114 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
115 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
116 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
117 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
118 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
119 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
120 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
121 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
122 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
123 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
124 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
125 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
126 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
127 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
128 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
129 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
130 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
131 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
132 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
133 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
134 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
135 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
136 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
137 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
138 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
139 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
140 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
141 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
142 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
143 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
144 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
145 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
146 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו
147 ולכל
מלאכתו
ולכל
עבודתו

16 ולא יבין כי יבא אל־מקום
אלהים ונבנה אל־בית אלהי
יעקב׃ 17 ואל־ארמון אל־
מלכי־ארץ ישא־נא לבבם
אל־מגדל אל־מלחמה׃ 18 ויבא
אל־מלכי־ארץ ויעשו־לו
מלחמות׃ 19 ויבא אל־
מקום אשר־לו אל־
מגדל־מלחמה ויבא
אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
20 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה ויבא
אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
21 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
22 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
23 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
24 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
25 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
26 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
27 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
28 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
29 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
30 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
31 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
32 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
33 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
34 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
35 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
36 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
37 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
38 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
39 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
40 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
41 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
42 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
43 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃
44 ויבא אל־מקום אשר־לו
אל־מגדל־מלחמה׃

ܗܘܝܢ ܕܥܠܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ ܠܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܫܠܡܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ ܠܡܫܝܚ

1 Paul, a servant of Christ Jesus, called to be an apostle, set apart for the gospel of God,
2 which he promised beforehand through his prophets in the holy scriptures,
3 concerning his Son, who was born of the seed of David according to the flesh,
4 and who was declared with power to be the Son of God according to the spirit of holiness by his resurrection from the dead, namely, Jesus Christ our Lord,
5 through whom we received grace and apostleship to bring about the obedience of faith among all the nations for his name's sake,
6 among whom you are also called to belong to Jesus Christ,
7 to all who are in Rome, beloved by God, called to be saints: Grace to you and peace from God our Father and the Lord Jesus Christ.
8 First, I thank my God through Jesus Christ for all of you, because your faith is being proclaimed throughout the world.
9 For God, whom I serve with my spirit in the gospel of his Son, is my witness that I always remember you
10 in my prayers, asking that now at last I may succeed in coming to you by the will of God.
11 For I long to see you, that I may share some spiritual gift with you to make you strong—
12 that is, that we may be encouraged together among you by the mutual faith of you and me.
13 I want you to know, brothers and sisters, that I have often planned to come to you (but have been prevented until now), so that I might reap some harvest among you, just as among the other nations.
14 I owe a debt to Greeks and barbarians, to wise people and foolish people.
15 So I am eager to preach the gospel also to you who are in Rome.
16 For I am not ashamed of the gospel, because it is God's power for salvation to everyone who believes, first for the Jew, then also for the Greek.
17 For in it God's righteousness is revealed from faith to faith, just as it is written: "The righteous shall live by faith."
18 For God's wrath is being revealed from heaven against all impiety and injustice of those who suppress the truth by their injustice,
19 because what can be known about God is plain among them, because God has shown it to them.
20 For his invisible qualities—his eternal power and divinity—have been clearly perceived since the creation of the world, being understood through what he has made. So they are without excuse.
21 For although they knew God, they did not glorify him as God nor give thanks to him, but their minds became futile and their foolish hearts were darkened.
22 Claiming to be wise, they became fools
23 and exchanged the glory of the immortal God for images resembling mortal human beings, birds, animals, and reptiles.
24 Therefore God gave them over in the desires of their hearts to impurity, to the degrading of their bodies among themselves,
25 because they exchanged the truth about God for a lie, and worshiped and served the creation rather than the creator, who is blessed forever. Amen.
26 Because of this, God gave them over to degrading passions. For even their women exchanged natural relations for unnatural ones,
27 and the men, abandoning natural relations with women, were consumed with passion for one another, committing shameless acts with other men and receiving in themselves the penalty for their perversion.
28 Since they did not think it worthwhile to retain the knowledge of God, God gave them over to a depraved mind, to do what should not be done.
29 They are filled with all unrighteousness, evil, greed, malice; they are full of envy, murder, strife, deceit, malice; they are gossips,
30 slanderers, God-haters, insolent, haughty, boastful, inventors of evil, disobedient to parents,
31 foolish, faithless, heartless, ruthless.
32 Although they know God's decree that those who do such things deserve death, they not only do them but also approve those who practice them.

2 Therefore you have no excuse, anyone who judges others. For in judging others you condemn yourselves, because you who judge practice the same things.
2 We know that God's judgment against those who practice such things is based on truth.
3 Do you think, anyone who judges others but practices the same things, that you will escape God's judgment?
4 Or do you despise the riches of his kindness, tolerance, and patience? Don't you realize that God's kindness is intended to lead you to repentance?
5 But because of your hardness and your unrepentant heart you are storing up for yourselves wrath for the day of wrath when God's righteous judgment will be revealed.
6 He will repay each person according to what they have done.
7 To those who by persistence in doing good seek glory, honor, and immortality, he will give eternal life.
8 But for those who are self-seeking and who reject the truth and follow evil, there will be wrath and anger.
9 There will be trouble and distress for everyone who does evil, first for the Jew, then also for the Greek.
10 But there will be glory, honor, and peace for everyone who does good, first for the Jew, then also for the Greek.
11 For God does not show favoritism.
12 All who have sinned without the law will also perish without the law, and all who have sinned under the law will be judged by the law.
13 For it is not those who hear the law who are righteous before God, but those who obey the law will be declared righteous.
14 When Gentiles who do not have the law do by nature what the law requires, they are a law unto themselves, even though they do not have the law.
15 They show that the law's requirements are written on their hearts, while their conscience also bears witness, and their thoughts sometimes accuse them and sometimes defend them.
16 This will happen on the day when God judges the secrets of people through Christ Jesus, according to my gospel.
17 Now you, if you call yourselves Jews, if you rely on the law and boast in God,
18 if you know his will and approve what is better because you are instructed by the law,
19 if you are sure that you are a guide for the blind, a light for those who are in darkness,
20 a teacher of the foolish, a teacher of children, because you have in the law the embodiment of knowledge and truth—
21 you who teach others, will you not teach yourself? While you preach against stealing, do you steal?
22 While you say that people should not commit adultery, do you commit adultery? While you claim to abhor idols, do you rob temples?
23 While you boast in the law, do you dishonor God by breaking the law?
24 As it is written, "The name of God is blasphemed among the nations because of you."
25 Circumcision has value if you obey the law, but if you are a law breaker, your circumcision has become uncircumcision.
26 So if those who are uncircumcised keep the requirements of the law, will their uncircumcision be counted as circumcision?
27 Then those who are physically uncircumcised but who keep the law will condemn you who have the written law and circumcision but are law breakers.
28 For a person is not a Jew if he is one only on the outside, and true circumcision is not something visible on the outside of the body.
29 But a person is a Jew if he is one on the inside, and circumcision is a matter of the heart—spiritual, not literal. Such a person's praise comes not from people but from God.

3

1 Then what advantage does the Jew have? What is the value of circumcision?
2 Much in every way! For first of all, the Jews were entrusted with the oracles of God.
3 What if some were faithless? Will their faithlessness nullify God's faithfulness?
4 Absolutely not! Let God be true, and every human being a liar. As it is written: "So that you may be justified in your words, and prevail when you are judged."
5 But if our unrighteousness shows God's righteousness, what shall we say? Is God unjust in inflicting wrath? (I speak in human terms.)
6 Absolutely not! If God is unjust, how will he judge the world?
7 But if my lie enhances God's truth to his glory, why am I still being condemned as a sinner?
8 Why not say (as we are slanderously reported and as some claim we say), "Let us do evil that good may come"? Their condemnation is deserved.
9 What then? Are we Jews better than others? No, not at all. We have already charged both Jews and Greeks that they are all under sin.
10 As it is written: "There is no one righteous, not even one;
11 there is no one who understands, there is no one who seeks God.
12 All have turned away, they have together become useless; there is no one who does good, not even one."
13 "Their throat is an open grave; they use their tongues to deceive." "Vipers' venom is under their lips."
14 "Their mouth is full of cursing and bitterness."
15 "Their feet are swift to shed blood;
16 ruin and misery are in their paths,
17 and the way of peace they have not known."
18 "There is no fear of God before their eyes."
19 Now we know that whatever the law says, it speaks to those who are under the law, so that every mouth may be silenced and the whole world may be held accountable to God.
20 For no human being will be declared righteous in his sight by the works of the law; rather, through the law we become aware of our sin.
21 But now, apart from the law, God's righteousness has been made known, to which the law and the prophets testify.
22 This righteousness from God comes through faith in Christ to all who believe. There is no difference between people,
23 because all have sinned and fall short of the glory of God,
24 and are justified freely by his grace through the redemption that is in Christ Jesus.
25 God put forward Christ as a sacrifice of atonement, through faith in his blood, to show his righteousness because in his forbearance he had passed over the sins committed beforehand,
26 to show his righteousness at the present time, so that he would be just and justifier of those who have faith in Jesus.
27 Where is the boasting? It is excluded. By what kind of law? By a law of works? No, but by a law of faith.
28 For we hold that a person is justified by faith apart from the works of the law.
29 Is God the God of the Jews only? Is he not also the God of the Gentiles? Yes, of the Gentiles also,
30 since there is only one God who will justify the circumcised by faith and the uncircumcised through faith.
31 Do we then nullify the law by this faith? Absolutely not! On the contrary, we uphold the law.

4

1 What then shall we say that our ancestor Abraham discovered in this matter?
2 If Abraham was justified by his works, he had something to boast about—but not before God.
3 For what does the scripture say? "Abraham believed God, and it was reckoned to him as righteousness."
4 Now to someone who works, his wages are not reckoned as a gift but as what is owed.
5 But to someone who does not work but trusts God who justifies the ungodly, his faith is reckoned as righteousness.
6 So David also speaks of the blessedness of someone to whom God reckons righteousness apart from works:
7 "Blessed are those whose lawless deeds are forgiven, whose sins are covered.
8 Blessed is the person whose sin the Lord will never reckon against him."
9 Is this blessedness only for those who are circumcised, or also for those who are uncircumcised? We say that faith was reckoned to Abraham as righteousness.
10 How was it then reckoned? Was it before he was circumcised or after? It was not after circumcision, but before circumcision.
11 And he received circumcision as a sign, a seal of the righteousness he had by faith while still uncircumcised. So he is the father of all who believe but have not been circumcised, so that righteousness could be reckoned to them.
12 And he is also the father of circumcision for those who are not only circumcised but also follow in the footsteps of our father Abraham's faith while still uncircumcised.
13 It was not through the law that Abraham or his descendants received the promise that he would inherit the world, but through the righteousness that comes by faith.
14 For if those who live by the law are heirs, faith is emptied and the promise is nullified.
15 For the law brings wrath, but where there is no law there is also no transgression.
16 That is why it depends on faith, so that it may be by grace and so the promise may be guaranteed to all his descendants—not just to those who live by the law but also to those who live by the faith of Abraham. He is our father in the sight of God in whom he believed, who gives life to the dead and calls things that are not as though they were.
17 As it is written: "I have made you a father of many nations." He is our father in the sight of God, who gave life to the dead and called things that were not as though they were.
18 Against all hope, Abraham believed and so became the father of many nations, just as it was spoken to him, "So shall your descendants be."
19 Without weakening in faith, he considered his own body, which was as good as dead—he was about a hundred years old—and the barrenness of Sarah's womb.
20 Yet he did not waver in unbelief regarding the promise of God, but was strengthened in faith and gave glory to God,
21 being fully convinced that God was able to do what he had promised.
22 That is why "it was reckoned to him as righteousness."
23 The words "it was reckoned to him" were not written for his sake alone,
24 but also for our sake. It will be reckoned to us who believe in him who raised from the dead Jesus our Lord,
25 who was handed over to death for our sins and was raised to life for our justification.

5

1 Therefore, since we have been justified through faith, we have peace with God through our Lord Jesus Christ,
2 through whom we have also obtained access by faith into this grace in which we stand, and we boast in the hope of the glory of God.
3 Not only that, but we also boast in our sufferings, because we know that suffering produces endurance,
4 and endurance produces character, and character produces hope.
5 And hope does not disappoint us, because God's love has been poured out in our hearts through the Holy Spirit, who has been given to us.
6 For while we were still powerless, at the right time Christ died for the ungodly.
7 Rarely will someone die for a righteous person, though for a good person someone might perhaps dare to die.
8 But God shows his own love for us in that while we were still sinners, Christ died for us.
9 Since we are now justified by his blood, how much more will we be saved from God's wrath through him!
10 For if while we were enemies we were reconciled to God through the death of his Son, how much more, now that we are reconciled, will we be saved by his life!
11 Not only that, but we also boast in God through our Lord Jesus Christ, through whom we now have received reconciliation.
12 Therefore, just as through one man sin entered the world, and death through sin, and so death spread to all people because all sinned—
13 for sin was in the world before the law was given, but sin is not counted against people who have no law.
14 Yet death reigned from Adam to Moses, even over those who did not sin by breaking a command like Adam's, who is a type of the one who was to come.
15 But the free gift is not like the trespass. For if many died because of the trespass of one man, how much more did God's grace and the gift he gave through the grace of one man, Jesus Christ, overflow to many!
16 And the free gift is not like the effects of the sin of one man. For the judgment following one trespass brought condemnation, but the free gift following many trespasses brought justification.
17 For if because of the trespass of one man, death reigned through that one man, how much more those who receive God's abundant provision of grace and the gift of righteousness will reign in life through the one man, Jesus Christ.
18 So then, just as one trespass brought condemnation for all people, so one act of righteousness brought justification and life for all people.
19 For just as through the disobedience of one man many were made sinners, so also through the obedience of one man many will be made righteous.
20 The law came in so that the trespass might increase. But where sin increased, grace abounded much more,
21 so that just as sin reigned in death, so also grace might reign through righteousness to bring us to eternal life through Jesus Christ our Lord.

6

1 What shall we say, then? Should we continue in sin so that grace may increase?
2 By no means! We died to sin—how can we still live in it?
3 Don't you know that all of us who were baptized into Christ Jesus were baptized into his death?
4 We were buried with him through baptism into death, so that just as Christ was raised from the dead by the glory of the Father, we too may live a new life.
5 If we have been united with him in a death like his, we will be united with him in a resurrection like his.
6 We know that our old self was crucified with him so that the body of sin might be destroyed, so that we are no longer slaves to sin.
7 For someone who died has been freed from sin.
8 Now if we died with Christ, we believe we will also live with him.
9 We know that since Christ was raised from the dead, he will never die again; death has no more power over him.
10 The death he died, he died to sin once for all; but the life he lives, he lives to God.
11 So you, too, consider yourselves dead to sin but alive to God in Christ Jesus.
12 Therefore, do not let sin reign in your mortal body so that you obey its desires.
13 Do not offer your members to sin as instruments of unrighteousness, but offer yourselves to God as people who have been brought from death to life, and your members as instruments of righteousness to God.
14 For sin will not be your master, because you are not under the law but under grace.
15 What then? Shall we sin because we are not under the law but under grace? By no means!
16 Don't you know that if you offer yourselves to someone as obedient slaves, you are slaves to the one you obey—either of sin, which leads to death, or of obedience, which leads to righteousness?
17 But thanks be to God that you, who were slaves to sin, have become obedient from the heart to the teaching you were entrusted with.
18 You were freed from sin and became slaves to righteousness.
19 I speak in human terms because of your human weakness. Just as you offered your members as slaves to impurity and to lawlessness for lawlessness, so now offer your members as slaves to righteousness for holiness.
20 When you were slaves to sin, you were free from righteousness.
21 What benefit did you then gain from things you now are ashamed of? Those things lead to death!
22 But now that you are free from sin and have become slaves to God, you have your benefit, which leads to holiness, and the end, eternal life.
23 For the wages sin pays is death, but God's free gift is eternal life in Christ Jesus our Lord.

7

1 Do you not know, brothers and sisters—I speak to those who know the law—that the law has authority over someone as long as he lives?
2 For example, a married woman is bound by the law to her husband while he lives, but if her husband dies she is released from the law concerning her husband.
3 So if she lives with another man while her husband is still living, she is called an adulteress. But if her husband dies, she is free from the law and is not an adulteress if she lives with another man.
4 So, my brothers and sisters, you also died to the law through the body of Christ, so that you belong to another, to the one who was raised from the dead, so that we may bear fruit for God.
5 For when we were controlled by our sinful nature, the sinful passions aroused by the law were at work in our members, so that we bore fruit for death.
6 But now we are released from the law, dead to what held us captive, so that we serve in the new way of the Spirit, not in the old way of the written code.
7 What shall we say? Is the law sin? Absolutely not! But I would not know what sin is except through the law. For I would not know what it means to covet if the law had not said, "You shall not covet."
8 But sin, taking advantage of the commandment, produced in me all kinds of covetousness. Without the law, sin is dead.
9 Once I was alive without the law, but when the commandment came, sin came to life and I died.
10 The commandment that promised life, I found to be death.
11 For sin, taking advantage of the commandment, deceived me and killed me.
12 So the law is holy, and the commandment is holy, righteous, and good.
13 Did what is good, then, kill me? Absolutely not! It was sin, so that it might be recognized as sin, that it killed me through what is good, so that through the commandment sin might be seen to be sinful beyond measure.
14 We know that the law is spiritual; but I am fleshly, sold into slavery under sin.
15 I don't understand what I do. For what I want to do, I don't do; but what I hate, that I do.
16 If I do what I don't want, I agree that the law is good.
17 So it is no longer I who do it, but it is sin living in me that does it.
18 For I know that nothing good lives in me, that is, in my sinful nature. For I can want what is good, but I can't do it.
19 For I don't do the good I want to do, but the evil I don't want to do—I keep on doing it.
20 Now if I do what I don't want, it is not I who do it, but it is sin living in me that does it.
21 So I find this law at work: When I want to do good, evil is present with me.
22 For in my inner being I delight in God's law;
23 but I see another law at work in my members, waging war against the law of my mind and making me a prisoner of the law of sin at work in my members.
24 What a wretched man I am! Who will rescue me from this body of death?
25 Thanks be to God through Jesus Christ our Lord! So I myself serve God's law with my mind, but serve the law of sin with my sinful nature.

8

1 Therefore, there is now no condemnation for those who belong to Christ Jesus.
2 For the law of the Spirit of life in Christ Jesus has set me free from the law of sin and death.
3 For God did what the law could not do, because our sinful nature was weak. He condemned sin in our sinful nature when he sent his own Son in the form we humans have, to be a sin offering.
4 He did this so that the requirements of the law would be met in us who live not according to our sinful nature but according to the Spirit.
5 Those who live according to their sinful nature think about the things their sinful nature desires; but those who live according to the Spirit think about the things the Spirit desires.
6 The mind controlled by our sinful nature is death, but the mind controlled by the Spirit is life and peace.
7 The mind controlled by our sinful nature is hostile to God; it refuses to submit to God's law, and it cannot do so.
8 People controlled by their sinful nature cannot please God.
9 But you are not controlled by your sinful nature, you are controlled by the Spirit, if the Spirit of God lives in you. And if anyone does not have the Spirit of Christ, he does not belong to Christ.
10 But if Christ is in you, your body is dead because of sin, but your spirit is alive because of righteousness.
11 And if the Spirit of God who raised Jesus from the dead is living in you, then he who raised Christ from the dead will give life to your mortal bodies through his Spirit living in you.
12 So, my brothers and sisters, we owe our sinful nature nothing—we don't have to live according to our sinful nature.
13 If you live according to your sinful nature, you will die; but if by the Spirit you put to death the deeds your sinful nature does, you will live.
14 For those who are led by the Spirit of God are children of God.
15 For you did not receive a spirit that makes you slaves and fills you with fear, but you received the Spirit of adoption, by whom we cry out, "Abba, Father."
16 The Spirit himself testifies with our spirit that we are children of God.
17 Since we are children, we are also heirs—heirs of God and joint heirs with Christ, if we share his suffering so we can share his glory.
18 I consider that our present suffering is not worth comparing with the glory that will be revealed in us.
19 The creation waits with eager longing for the revealing of the children of God.
20 For the creation was subjected to futility, not willingly, but because of God who subjected it, in hope
21 that the creation itself will be liberated from its bondage to decay and brought into the freedom and glory of the children of God.
22 We know that the whole creation has been groaning as in the pains of childbirth until now.
23 Not only that, but we ourselves, who have the firstfruits of the Spirit, groan within ourselves while we wait for our adoption, the redemption of our bodies.
24 For we were saved in this hope. But hope that is seen is not hope. Who hopes for what he sees?
25 But if we hope for what we don't see, we wait for it with patience.
26 In the same way the Spirit also helps our weakness. We don't know what we should pray for, but the Spirit himself prays for us with groans too deep for words.
27 And God, who knows our hearts, knows what the Spirit means, because the Spirit prays for God's people according to God's will.
28 We know that God makes everything work together for good for those who love God, who are called according to his purpose.
29 For those God knew beforehand he also predestined to be conformed to the image of his Son, so that he would be the firstborn among many brothers and sisters.
30 And those he predestined he also called; those he called he also justified; those he justified he also glorified.
31 What shall we say about these things? If God is for us, who can be against us?
32 He did not even spare his own Son, but gave him up for us all. How will he not also give us everything with him?
33 Who will bring a charge against God's chosen people? It is God who justifies us.
34 Who is the one who condemns us? Christ Jesus died for us, and more than that, he was raised to life. He is at God's right hand and he is interceding for us.
35 Who can separate us from Christ's love? Can troubles, hardship, persecution, hunger, poverty, danger, or even death?
36 As the scriptures say, "For your sake we face death all day long; we are treated like sheep to be slaughtered."
37 But in all these things we are more than conquerors through the one who loved us.
38 I am convinced that neither death nor life, neither angels nor demons, neither the present nor the future, nor any powers
39 of the universe, neither height nor depth, nor anything else in all creation, will be able to separate us from the love of God that is in Christ Jesus our Lord.

9

1 I am speaking the truth in Christ—I am not lying, and my conscience confirms it by the Holy Spirit—
2 I have great sorrow and unceasing anguish in my heart.
3 For I could wish that I myself were accursed and separated from Christ for the sake of my kinsfolk, my fellow Israelites.
4 They are Israelites, and God has given them the adoption as his children, his glory, his covenants, the law, the worship, and the promises.
5 The patriarchs are theirs, and from their race, according to the flesh, is the Christ who is God over all, blessed forever. Amen.
6 But it is not as though the word of God had failed. For not all who are descended from Israel belong to Israel,
7 and not all are children of Abraham because they are his descendants. But "through Isaac your descendants will be reckoned."
8 That is, it is not the children by natural birth who are the children of God, but the children of the promise are reckoned as his descendants.
9 For this was the promise we heard: "At this time I will return, and Sarah will have a son."
10 Not only that, but also when Rebekah conceived twins by our ancestor Isaac,
11 before they had been born or had done anything good or bad, so that God's purpose in choosing would stand, not because of works but because of the one who calls,
12 she was told, "The older will serve the younger."
13 As it is written: "I loved Jacob, but I hated Esau."
14 What shall we say? Is God unjust? Absolutely not!
15 For he says to Moses, "I will have mercy on whomever I have mercy, and I will show compassion to whomever I show compassion."
16 So it depends not on someone's desire or effort, but on God's mercy.
17 For the scripture says to Pharaoh, "I raised you up for this very purpose, so that I could show my power through you, and so that my name could be proclaimed throughout the world."
18 So God has mercy on whomever he wants to, and he makes stubborn whomever he wants to.
19 You will say to me, "Why does he still blame us? Who can resist his will?"
20 But who are you, a mere human, to talk back to God? Can a clay pot say to its potter, "Why did you make me like this?"
21 Doesn't the potter have the right to make from the same clay one pot for a special use and another for everyday use?
22 What if God, to show his wrath and make his power known, patiently put up with the vessels of wrath ready for destruction?
23 What if he did this to make the glorious riches of his mercy known to the vessels of mercy, which he had prepared beforehand for glory?
24 Even us, whom he called, not only from the Jews but also from the Gentiles?
25 As he says in Hosea, "I will call people my people who are not my people, and I will call her my beloved who was not my beloved."
26 "Then in the place where they were told, 'You are not my people,' there they will be called children of the living God."
27 Isaiah also cries out concerning Israel: "Even if the people of Israel are as many as the sand by the sea, only a remnant will be saved.
28 For the Lord will carry out his sentence on the earth with speed and decisiveness."
29 Isaiah also said, "If the Lord Almighty had not left us a few descendants, we would be like Sodom and Gomorrah."
30 What shall we say? Gentiles who weren't trying to be right with God have become right with God, but only because they trusted in him.
31 But Israel, who was trying to be right with God by keeping the law, didn't succeed.
32 Why? Because they weren't trying to be right with God by trusting in him, but by trying to be right with God by keeping the law. They tripped over the stone God put there.
33 As the scripture says, "I put a stone in Zion that people will trip over, a rock that will make them fall. But anyone who trusts in him will never be disappointed."

10

1 Dear friends, I want more than anything for God to bless the people of Israel and save them.
2 I can tell you that they are very zealous for God, but their zeal is misguided.
3 They don't understand God's way of making people right with him, and they try to make themselves right with God by themselves, so they don't accept God's way of making people right with him.
4 For Christ is the end of the law, so that everyone who believes in him may be made right with God.
5 Moses wrote about this righteousness that comes from the law: "The person who does these things will live because of them."
6 But the righteousness that comes by faith says, "Don't say in your heart, 'Who will go up to heaven?' (that is, to bring down Christ)
7 or 'Who will go down into the abyss?' (that is, to bring Christ up from the dead)."
8 But what does it say? "The word is near you, in your mouth and in your heart," that is, the word of faith we are preaching:
9 If you confess with your mouth that Jesus is Lord and believe in your heart that God raised him from the dead, you will be saved.
10 For people believe with their hearts and are made right with God, and they confess with their mouths and are saved.
11 As the scripture says, "Everyone who trusts in him will never be disappointed."
12 There is no difference between people, because God is the Lord of all people and he gives his riches to all who call on him.
13 "Everyone who calls on the name of the Lord will be saved."
14 But how can people call on God if they don't believe in him? How can they believe in God if they don't know about him? How can they know about God if no one tells them?
15 How can someone tell them if God doesn't send someone? As the scripture says, "How beautiful are the feet of those who bring good news!"
16 But not everyone has believed the good news. As Isaiah said, "Lord, who believed our report?"
17 So faith comes from hearing the good news, and people hear the good news because someone tells them about Christ.
18 But I ask, did they not hear? Of course they did, as the scripture says, "Their voice has been heard throughout the world, and their words have reached the ends of the earth."
19 But I ask, did Israel not understand? First, Moses wrote, "I will make you envious of people who are not my people, I will make you angry with a nation that has no understanding."
20 Later, Isaiah wrote, "I let people who weren't looking for me find me, I showed myself to people who weren't asking for me."
21 But about Israel he said, "I spent all day long holding out my hands to a people who don't listen and don't obey."

אמן׃ 35 ונפח בתרועה גדולה ושמעו
את־אחיהם אשר נפוצו בארבע רוחות
השמים׃ 36 ואת־התאנה למדו משל
אם־כבר הענף שלה רך והוציא עלים
ידעתם כי־קרוב הקיץ׃ 37 גם־אתם
כאשר תראו את־כל־אלה דעו כי־קרוב
הוא׳ ממש׃ 38 אמן אני אומר לכם
עד־אשר יעבור הדור הזה לא־יעבור
כל־אלה׃ 39 השמים והארץ יעברו
אבל דברי לא־יעברו׃ 40 ואודות
היום ההוא ואודות השעה אין־איש
יודע לא מלאכי השמים ולא הבן כי
אם־האב׃ 41 הזהרו שמרו כי־לא
תדעו מתי הוא העת׃ 42 כאדם
אשר נסע לדרך עזב את־ביתו
ונתן לעבדיו את־הרשות איש איש
מלאכתו ואת־השוער צוה לשמור׃
43 לכן שמרו כי־לא תדעו מתי
יבוא בעל־הבית בערב או בחצות
הלילה או בעת הגבר׳ או בבקר׃
44 פן־יבוא פתאם ומצאכם ישנים
אמר אני אליכם אמר אני אל־כל׃
45 ויהי כאשר עלה ישוע אל־הר
הזיתים ויבא אל־בית־פגי ואל־בית
עניה׳ ויקרא אל־שני תלמידיו׳
46 ויאמר אליהם לכו אל־הכפר
אשר נגדכם ומיד תמצאו אתון
אסורה ועם־בנה׳ התירו אותה
והביאו אלי׃ 47 ואם־יאמר אדם
אל־אדון מדוע אתם עושים זאת
אמרו לו׳ אדוני׳ הוא׳ צרך׳ אל־
אדון׳ ומיד ישלח אותה׳ אל־
המקום׳ אשר בו׳ אדוני׳ הוא׳ ישב׃
48 ויבאו׳ אל־אדון׳ ויגידו לו׳
אמרו׳ אל־אדון׳ כן׳ אמר׳ אל־
אדון׳ אל־אדון׳ אל־אדון׳ אל־אדון׳
אל־אדון׳ אל־אדון׳ אל־אדון

ראה אנכי מביא רעה על ירושלים ויהודה אשר
כל שמעה תצלינה אזניו׳ 22 ועל יתר דברי יאשיהו
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׳ 23 בימיו עלה פרעה נכו מלך מצרים
על מלך אשור אל נהר פרת וילך המלך יאשיהו
לקראתו ויהרגהו במגדו כאשר ראהו׳ 24 ויעבדיו
רכבו אתו מת מן המגדו׳ ויבאו אתו ירושלים
ויקברו אתו בקבר אבתיו׳ ואת יהויקים בן יאשיהו
משחו לתחת אביו׳ 25 בימיו עלה נכו מלך מצרים
לעזר מלך אשור על נהר פרת׳ ויהי יאשיהו אחריו
ויקרא שמו יהויקים׳ ואת יהואחז בן יאשיהו לקח
נכו ויבא מצרים׳ 26 בן עשרים ושלש שנה יהויקים
בן יאשיהו׳ ויקרא שמו יהויקים׳ ואת יהואחז אחיו
לקח נכו׳ ויבא מצרים׳ 27 ומלכי יהויקים בן יאשיהו
תחת אביו׳ ויקרא שמו יהויקים׳ ואת יהואחז אחיו
לקח נכו׳ ויבא מצרים׳ 28 ויתר דברי יהויקים
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׳ ויהי יהויקים בן עשרים ושמנה
שנה בהמלכו׳ ושלש עשרה שנה מלך בירושלים׳
ושם אמו נחשתא בת אלנתן׳ 29 בימיו עלה
נבוכדנאצר מלך בבל׳ ויהי יהויקים עבדו שלש
שנים׳ ויסב עוד׳ ויהי מרד בו׳ 30 ויתר דברי
יהויקים אשר עשה׳ הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׳ ויהי יהויכין בנו תחתיו׳
31 בן שמנה עשרה שנה יהויכין בהמלכו׳
ושלשת חדשים מלך בירושלים׳ ושם אמו נחשתא
בת אלנתן׳ 32 ויעש הרע בעיני יהוה׳ בכל אשר
עשה אביו׳ 33 ויסר אתו פרעה נכו בחבלים
ויבא אתו רבלתה׳ אל ארץ חמת׳ מלך בירושלים׳
ויתן ארץ׳ מאה כסף וכר זהב׳ 34 ויעמיד פרעה נכו
את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו׳
ויסב את שמו יהויקים׳ ואת יהואחז לקח
ויבא מצרים׳ ובמצרים מת׳ 35 הכסף
והזהב נתן יהויקים לפרעה׳ אך הערך את הארץ
לתת את הכסף׳ איש׳ לפי ערכו׳ לגבות את הכסף
מעם הארץ׳ לתת לפרעה נכו׳ איש׳ לפי נגשו׳
36 בן עשרים וחמש שנה יהויקים בהמלכו׳
ואחת עשרה שנה מלך בירושלים׳ ושם אמו
זבידה בת פדיה׳ מרומה׳ 37 ויעש הרע בעיני יהוה׳
בכל אשר עשו אבתיו׳ 38 בימיו עלה נבוכדנאצר
מלך בבל׳ ויהי יהויקים עבדו שלש שנים׳
ויסב עוד׳ ויהי מרד בו׳ 39 ויתר דברי יהויקים
וכל אשר עשה׳ הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׳ ויהי יהויכין בנו תחתיו׳
40 בן שמנה עשרה שנה יהויכין בהמלכו׳
ושלשת חדשים מלך בירושלים׳ ושם אמו נחשתא
בת אלנתן׳ 41 ויעש הרע בעיני יהוה׳ בכל אשר
עשה אביו׳ 42 בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר
מלך בבל׳ ירושלים׳ ותבא העיר במצור׳
ויבא נבוכדנאצר מלך בבל׳ על העיר׳ בעבדיו׳
ויצר׳ אליה׳ 43 ויצא יהויכין מלך יהודה׳
אל מלך בבל׳ הוא ואמו ועבדיו׳ ושריו וסריסיו׳
ויקח מלך בבל׳ בשנת שמנה למלכו׳ 44 ואת
כל אוצר בית יהוה׳ ואוצר בית המלך׳
וכלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל׳
בהיכל יהוה׳ כדבר יהוה׳ 45 ויגל את כל
ירושלים׳ וכל השרים׳ וכל גבורי החיל׳
עשרת אלפים גולה׳ וכל החרש׳ והמסגר׳
לא נשאר׳ זולת דל׳ עם הארץ׳ 46 ויגל
יכניה׳ בבלה׳ ואת אמו׳ ואת נשי המלך׳
ואת סריסיו׳ ואת אילי הארץ׳ הוליך גלה
מירושלים׳ בבלה׳ 47 וכל אנשי החיל׳
שבעת אלפים׳ והחרש׳ והמסגר׳ אלף׳
מבבל׳ הביא׳ מלך בבל׳ אל בבל׳ 48 ויהי
בן עשרים ושמנה שנה יהויכין בהמלכו׳
ושלשת חדשים׳ בירושלים׳ ושם אמו נחשתא
בת אלנתן׳ מירושלים׳ 49 ויעש הרע בעיני
יהוה׳ בכל אשר עשה אביו׳ 50 בעת ההיא׳
החל יהוה׳ בנבוכדנאצר מלך בבל׳ ובנבוכדנאצר
מלך בבל׳ ויבא׳ אתו׳ ירושלים׳ ויצר׳ אליה׳
ויבן עליה דיק׳ סביב׳ 1 בן עשרים ושמנה
שנה יאשיה׳ בהמלכו׳ ושלשים שנה מלך
בירושלים׳ ושם אמו׳ צפיה׳ בת׳ ירוחה׳
מלבנה׳ 2 ויעש הרע בעיני יהוה׳ בכל אשר
עשה אביו׳ יאשיה׳ 3 בימיו עלה פרעה נכו מלך
מצרים׳ אל מלך אשור׳ אל נהר פרת׳ ויהי
המלך יאשיה׳ ויהרגהו במגדו׳ כראותו אתו׳
4 בן עשרים ושמנה שנה׳ ומלך תחתיו׳
בן׳ ויקרא שמו יהויקים׳ ואת מתניה׳
אחיו׳ לקח נכו׳ ויסב׳ שמו׳ צדקיה׳
5 בן עשרים ואחד׳ שנה׳ היה׳ בהמלכו׳
ושתים עשרה שנה מלך בירושלים׳ ושם אמו׳
חמיטל׳ בת׳ ירמיה׳ מלבנה׳ 6 ויעש הרע
בעיני יהוה׳ ככל אשר עשה יהויקים׳ 7 כי
על אף יהוה׳ היתה׳ בירושלים׳ ויהודה׳
עד׳ השליכו׳ מלפניו׳ ויהי צדקיה׳ מרד
במלך בבל׳ 8 ויהי בשנת׳ תשע׳ עשרה׳
שנה׳ בחדש׳ החמישי׳ בשבעת׳ לחדש׳ הוא
שנת׳ שבע׳ עשרה׳ למלך נבוכדנאצר׳ מלך בבל׳
בא׳ נבוזראדן׳ רב׳ טבחים׳ עבד׳ מלך בבל׳
ירושלים׳ 9 וישרף׳ את בית׳ יהוה׳ ואת בית׳
המלך׳ ואת כל בתי׳ ירושלים׳ ואת כל בית׳
גדול׳ שרף׳ באש׳ 10 וכל חיל׳ כשדים׳ אשר׳
עם׳ רב׳ טבחים׳ פרצו׳ את חומת׳ ירושלים׳
סביב׳ 11 ואת׳ יתר׳ העם׳ הנשאר׳ בעיר׳
ואת׳ הנפלים׳ אשר׳ נפלו׳ אל׳ מלך בבל׳
ואת׳ יתר׳ המון׳ הגלה׳ נבוזראדן׳ רב׳ טבחים׳
12 ומדלת׳ הארץ׳ הניח׳ רב׳ טבחים׳ לכרמים׳
ולעבר׳ אדמה׳ 13 ואת׳ עמודי׳ הנחשת׳
אשר׳ בבית׳ יהוה׳ ואת׳ המכונות׳ ואת׳
ים׳ הנחשת׳ אשר׳ בבית׳ יהוה׳ שברו׳
כשדים׳ וישאו׳ את׳ נחשתם׳ בבלה׳
14 ואת׳ סירות׳ ואת׳ היעים׳ ואת׳
המזלות׳ ואת׳ הכפות׳ ואת׳ כל׳ כלי׳
הנחשת׳ אשר׳ ישרתו׳ בהם׳ לקחו׳ 15 ואת׳
המחתות׳ ואת׳ המזרקות׳ אשר׳ זהב׳ זהב׳
וכסף׳ כסף׳ לקח׳ רב׳ טבחים׳ 16 עמודים׳
שנים׳ ים׳ אחד׳ ומכונות׳ אשר׳ עשה׳ שלמה׳
בית׳ יהוה׳ לא היה׳ משקל׳ נחשת׳ כל׳
הכלים׳ האלה׳ 17 שמנה׳ אמות׳ גבה׳
עמוד׳ אחד׳ ושלש׳ אמות׳ שרר׳ עליו׳
ורשת׳ ורמונים׳ על׳ הרשת׳ סביב׳ כולם׳
נחשת׳ והעמוד׳ השני׳ כמוהם׳ 18 וקח׳
רב׳ טבחים׳ את׳ שריה׳ כהן׳ הראש׳
ואת׳ צפניה׳ כהן׳ המשנה׳ ואת׳ שלשת׳
שמרי׳ הסף׳ 19 ומן׳ העיר׳ לקח׳ סריס׳
אחד׳ אשר׳ הפקד׳ על׳ אנשי׳ המלחמה׳
וחמשה׳ אנשים׳ מרעי׳ המלך׳ אשר׳
נמצאו׳ בעיר׳ ואת׳ שר׳ הצבא׳ המפקד׳
את׳ עם׳ הארץ׳ וששים׳ איש׳ מעם׳
הארץ׳ הנמצאים׳ בתוך׳ העיר׳ 20 ולקח׳
אתם׳ נבוזראדן׳ רב׳ טבחים׳ ויבא׳
אתם׳ אל׳ מלך בבל׳ רבלתה׳ 21 ויך׳
מלך בבל׳ אתם׳ וימת׳ אתם׳ ברבלתה׳
בארץ׳ חמת׳ ויגל׳ יהודה׳ מעל׳
אדמתו׳ 22 והעם׳ אשר׳ נשאר׳ בארץ׳
יהודה׳ אשר׳ הניח׳ נבוכדנאצר׳ מלך בבל׳
ויפקד׳ עליהם׳ את׳ גדליה׳ בן׳ אחיקם׳
בן׳ שפן׳ 23 וכאשר׳ שמעו׳ כל׳ השרים׳
אשר׳ המה׳ וגם׳ האנשים׳ כי׳ הפקיד׳
מלך בבל׳ את׳ גדליה׳ ויבאו׳ אל׳
גדליה׳ המצפה׳ ואת׳ ישמעאל׳ בן׳
נתניה׳ ויוחנן׳ בן׳ קרח׳ ואת׳ שריה׳
בן׳ תנחומת׳ הנטופתי׳ ואת׳ יזניה׳
בן׳ המעכתי׳ הם׳ ואנשיהם׳ 24 וישבע׳
גדליה׳ אתם׳ ואת׳ אנשיהם׳ ויאמר׳
אליהם׳ אל׳ תיראו׳ מעבד׳ הכשדים׳
שבו׳ בארץ׳ ועבדו׳ את׳ מלך בבל׳
וטוב׳ לכם׳ 25 והיה׳ בחדש׳ השביעי׳
בא׳ ישמעאל׳ בן׳ נתניה׳ בן׳ אלישמע׳
מזרע׳ המלוכה׳ ועשרה׳ אנשים׳ אתו׳
ויכו׳ את׳ גדליה׳ וימת׳ גם׳ את׳
היהודים׳ ואת׳ הכשדים׳ אשר׳ היו׳
אתו׳ במצפה׳ 26 ויקם׳ כל׳ העם׳
מקטן׳ ועד׳ גדול׳ וקצינים׳ צבאות׳
ויבאו׳ מצרים׳ כי׳ יראו׳ מפני׳
הכשדים׳ 27 והי׳ בשנת׳ שתים׳
עשרה׳ לגלות׳ יהויכין׳ מלך׳ יהודה׳
בחדש׳ השנים׳ עשר׳ בעשרים׳ וחמשה׳
לחדש׳ נשא׳ אויל מרדך׳ מלך בבל׳
בראש׳ נשאים׳ את׳ ראש׳ יהויכין׳
מלך׳ יהודה׳ ויצא׳ אתו׳ מן׳ הכלא׳
28 וידבר׳ אתו׳ טובות׳ וישת׳ כסאו׳
מכסא׳ המלכים׳ אשר׳ אתו׳ בבבל׳
29 וישנא׳ את׳ בגדי׳ כלאו׳ ואכל׳
לחם׳ תמיד׳ לפניו׳ כל׳ ימי׳ חייו׳
30 וארחתו׳ ארחת׳ תמיד׳ נתנה׳ לו׳
מאת׳ המלך׳ דבר׳ יום׳ ביומו׳ כל׳
ימי׳ חייו׳ 31 ובשנת׳ שתים׳ עשרה׳
לגלות׳ יהויכין׳ מלך׳ יהודה׳ בעשרים׳
וחמשה׳ לחדש׳ נשא׳ אויל מרדך׳
מלך בבל׳ בשנת׳ מלכו׳ את׳ ראש׳
יהויכין׳ מלך׳ יהודה׳ ויוצא׳ אתו׳
מבית׳ הכלא׳ 32 וידבר׳ אתו׳ טובות׳
וישת׳ כסאו׳ מכסא׳ המלכים׳ אשר׳
אתו׳ בבבל׳ 33 וישנא׳ את׳ בגדי׳
כלאו׳ ואכל׳ לחם׳ תמיד׳ לפניו׳
כל׳ ימי׳ חייו׳ 34 ומזונו׳ מזון׳ נתון׳
נתן׳ לו׳ מאת׳ המלך׳ דבר׳ יום׳
ביומו׳ כל׳ ימי׳ חייו׳ עד׳ יום׳
מותו׳ כל׳ ימי׳ חייו׳ 36 ובדברי׳
הימים׳ לא נכתב׳ הנה׳ הם׳ כתובים׳
על׳ ספר׳ דברי׳ הימים׳ למלכי׳
יהודה׳ 37 ויעש׳ הרע׳ בעיני׳
יהוה׳ בכל׳ אשר׳ עשו׳ אבתיו׳
בימיו׳ עלה׳ נבוכדנאצר׳ מלך׳
בבל׳ ועבדיו׳ ואני׳ היה׳ לו׳
לעבד׳ שנים׳ ושבתי׳ לו׳ ויעל׳
מלך׳ בבל׳ ויגלה׳ אתו׳ בבלתה׳
בארץ׳ חמת׳ 1 בן עשרים ושמנה
שנה יאשיה׳ בהמלכו׳ ושלשים שנה מלך
בירושלים׳ ושם אמו׳ צפיה׳ בת׳ ירוחה׳
מלבנה׳ 2 ויעש הרע בעיני יהוה׳ בכל אשר
עשה אביו׳ יאשיה׳ 3 בימיו עלה פרעה נכו מלך
מצרים׳ אל מלך אשור׳ אל נהר פרת׳ ויהי
המלך יאשיה׳ ויהרגהו במגדו׳ כראותו אתו׳
4 בן עשרים ושמנה שנה׳ ומלך תחתיו׳
בן׳ ויקרא שמו יהויקים׳ ואת מתניה׳
אחיו׳ לקח נכו׳ ויסב׳ שמו׳ צדקיה׳
5 בן עשרים ואחד׳ שנה׳ היה׳ בהמלכו׳
ושתים עשרה שנה מלך בירושלים׳ ושם אמו׳
חמיטל׳ בת׳ ירמיה׳ מלבנה׳ 6 ויעש הרע
בעיני יהוה׳ ככל אשר עשה יהויקים׳ 7 כי
על אף יהוה׳ היתה׳ בירושלים׳ ויהודה׳
עד׳ השליכו׳ מלפניו׳ ויהי צדקיה׳ מרד
במלך בבל׳ 8 ויהי בשנת׳ תשע׳ עשרה׳
שנה׳ בחדש׳ החמישי׳ בשבעת׳ לחדש׳ הוא
שנת׳ שבע׳ עשרה׳ למלך נבוכדנאצר׳ מלך בבל׳
בא׳ נבוזראדן׳ רב׳ טבחים׳ עבד׳ מלך בבל׳
ירושלים׳ 9 וישרף׳ את בית׳ יהוה׳ ואת בית׳
המלך׳ ואת כל בתי׳ ירושלים׳ ואת כל בית׳
גדול׳ שרף׳ באש׳ 10 וכל חיל׳ כשדים׳ אשר׳
עם׳ רב׳ טבחים׳ פרצו׳ את חומת׳ ירושלים׳
סביב׳ 11 ואת׳ יתר׳ העם׳ הנשאר׳ בעיר׳
ואת׳ הנפלים׳ אשר׳ נפלו׳ אל׳ מלך בבל׳
ואת׳ יתר׳ המון׳ הגלה׳ נבוזראדן׳ רב׳ טבחים׳
12 ומדלת׳ הארץ׳ הניח׳ רב׳ טבחים׳ לכרמים׳
ולעבר׳ אדמה׳ 13 ואת׳ עמודי׳ הנחשת׳
אשר׳ בבית׳ יהוה׳ ואת׳ המכונות׳ ואת׳
ים׳ הנחשת׳ אשר׳ בבית׳ יהוה׳ שברו׳
כשדים׳ וישאו׳ את׳ נחשתם׳ בבלה׳
14 ואת׳ סירות׳ ואת׳ היעים׳ ואת׳
המזלות׳ ואת׳ הכפות׳ ואת׳ כל׳ כלי׳
הנחשת׳ אשר׳ ישרתו׳ בהם׳ לקחו׳ 15 ואת׳
המחתות׳ ואת׳ המזרקות׳ אשר׳ זהב׳ זהב׳
וכסף׳ כסף׳ לקח׳ רב׳ טבחים׳ 16 עמודים׳
שנים׳ ים׳ אחד׳ ומכונות׳ אשר׳ עשה׳ שלמה׳
בית׳ יהוה׳ לא היה׳ משקל׳ נחשת׳ כל׳
הכלים׳ האלה׳ 17 שמנה׳ אמות׳ גבה׳
עמוד׳ אחד׳ ושלש׳ אמות׳ שרר׳ עליו׳
ורשת׳ ורמונים׳ על׳ הרשת׳ סביב׳ כולם׳
נחשת׳ והעמוד׳ השני׳ כמוהם׳ 18 וקח׳
רב׳ טבחים׳ את׳ שריה׳ כהן׳ הראש׳
ואת׳ צפניה׳ כהן׳ המשנה׳ ואת׳ שלשת׳
שמרי׳ הסף׳ 19 ומן׳ העיר׳ לקח׳ סריס׳
אחד׳ אשר׳ הפקד׳ על׳ אנשי׳ המלחמה׳
וחמשה׳ אנשים׳ מרעי׳ המלך׳ אשר׳
נמצאו׳ בעיר׳ ואת׳ שר׳ הצבא׳ המפקד׳
את׳ עם׳ הארץ׳ וששים׳ איש׳ מעם׳
הארץ׳ הנמצאים׳ בתוך׳ העיר׳ 20 ולקח׳
אתם׳ נבוזראדן׳ רב׳ טבחים׳ ויבא׳
אתם׳ אל׳ מלך בבל׳ רבלתה׳ 21 ויך׳
מלך בבל׳ אתם׳ וימת׳ אתם׳ ברבלתה׳
בארץ׳ חמת׳ ויגל׳ יהודה׳ מעל׳
אדמתו׳ 22 והעם׳ אשר׳ נשאר׳ בארץ׳
יהודה׳ אשר׳ הניח׳ נבוכדנאצר׳ מלך בבל׳
ויפקד׳ עליהם׳ את׳ גדליה׳ בן׳ אחיקם׳
בן׳ שפן׳ 23 וכאשר׳ שמעו׳ כל׳ השרים׳
אשר׳ המה׳ וגם׳ האנשים׳ כי׳ הפקיד׳
מלך בבל׳ את׳ גדליה׳ ויבאו׳ אל׳
גדליה׳ המצפה׳ ואת׳ ישמעאל׳ בן׳
נתניה׳ ויוחנן׳ בן׳ קרח׳ ואת׳ שריה׳
בן׳ תנחומת׳ הנטופתי׳ ואת׳ יזניה׳
בן׳ המעכתי׳ הם׳ ואנשיהם׳ 24 וישבע׳
גדליה׳ אתם׳ ואת׳ אנשיהם׳ ויאמר׳
אליהם׳ אל׳ תיראו׳ מעבד׳ הכשדים׳
שבו׳ בארץ׳ ועבדו׳ את׳ מלך בבל׳
וטוב׳ לכם׳ 25 והיה׳ בחדש׳ השביעי׳
בא׳ ישמעאל׳ בן׳ נתניה׳ בן׳ אלישמע׳
מזרע׳ המלוכה׳ ועשרה׳ אנשים׳ אתו׳
ויכו׳ את׳ גדליה׳ וימת׳ גם׳ את׳
היהודים׳ ואת׳ הכשדים׳ אשר׳ היו׳
אתו׳ במצפה׳ 26 ויקם׳ כל׳ העם׳
מקטן׳ ועד׳ גדול׳ וקצינים׳ צבאות׳
ויבאו׳ מצרים׳ כי׳ יראו׳ מפני׳
הכשדים׳ 27 והי׳ בשנת׳ שתים׳
עשרה׳ לגלות׳ יהויכין׳ מלך׳ יהודה׳
בחדש׳ השנים׳ עשר׳ בעשרים׳ וחמשה׳
לחדש׳ נשא׳ אויל מרדך׳ מלך בבל׳
בראש׳ נשאים׳ את׳ ראש׳ יהויכין׳
מלך׳ יהודה׳ ויצא׳ אתו׳ מן׳ הכלא׳
28 וידבר׳ אתו׳ טובות׳ וישת׳ כסאו׳
מכסא׳ המלכים׳ אשר׳ אתו׳ בבבל׳
29 וישנא׳ את׳ בגדי׳ כלאו׳ ואכל׳
לחם׳ תמיד׳ לפניו׳ כל׳ ימי׳ חייו׳
30 וארחתו׳ ארחת׳ תמיד׳ נתנה׳ לו׳
מאת׳ המלך׳ דבר׳ יום׳ ביומו׳ כל׳
ימי׳ חייו׳ 31 ובשנת׳ שתים׳ עשרה׳
לגלות׳ יהויכין׳ מלך׳ יהודה׳ בעשרים׳
וחמשה׳ לחדש׳ נשא׳ אויל מרדך׳
מלך בבל׳ בשנת׳ מלכו׳ את׳ ראש׳
יהויכין׳ מלך׳ יהודה׳ ויוצא׳ אתו׳
מבית׳ הכלא׳ 32 וידבר׳ אתו׳ טובות׳
וישת׳ כסאו׳ מכסא׳ המלכים׳ אשר׳
אתו׳ בבבל׳ 33 וישנא׳ את׳ בגדי׳
כלאו׳ ואכל׳ לחם׳ תמיד׳ לפניו׳
כל׳ ימי׳ חייו׳ 34 ומזונו׳ מזון׳ נתון׳
נתן׳ לו׳ מאת׳ המלך׳ דבר׳ יום׳
ביומו׳ כל׳ ימי׳ חייו׳ עד׳ יום׳
מותו׳ כל׳ ימי׳ חייו׳ 36 ובדברי׳
הימים׳ לא נכתב׳ הנה׳ הם׳ כתובים׳
על׳ ספר׳ דברי׳ הימים׳ למלכי׳
יהודה׳ 37 ויעש׳ הרע׳ בעיני׳
יהוה׳ בכל׳ אשר׳ עשו׳ אבתיו׳
בימיו׳ עלה׳ נבוכדנאצר׳ מלך׳
בבל׳ ועבדיו׳ ואני׳ היה׳ לו׳
לעבד׳ שנים׳ ושבתי׳ לו׳ ויעל׳
מלך׳ בבל׳ ויגלה׳ אתו׳ בבלתה׳
בארץ׳ חמת׳

38 ויעשו אתם בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ואת אהרן כן עשו׃ 39 ומשה בן
שמנים ושתים שנה בעמדו לפני פרעה׃

6

1 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד
חזקה יגרשם מארצו׃ 2 וידבר אלהים אל
משה ויאמר אליו אני יהוה׃ 3 וארא אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ 4 וגם הקמתי
את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען
את ארץ מגריהם אשר גרו בה׃ 5 וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים
מעבדים אותם ואזכר את בריתי׃ 6 לכן
אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי
אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע
נטויה ובשפטים גדלים׃ 7 ולקחתי אתכם
לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם
כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מתחת סבלות מצרים׃ 8 והבאתי אתכם
אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת
אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי
אתה לכם מורשה אני יהוה׃ 9 וידבר
משה כן אל בני ישראל ולא שמעו
אל משה מקצר רוח ומעבודה קשה׃ 10 ויאמר
יהוה אל משה לאמר׃ 11 בא דבר אל
פרעה מלך מצרים ושלח את בני ישראל
מארצו׃ 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר
הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך
ישמעני פרעה ואנכי ערל שפתים׃ 13 וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני
ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל מארץ מצרים׃ 14 אלה
ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל
חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת
ראובן׃ 15 ובני שמעון ימואל וימין אהד
וימין וצחר ושאול בן הכנענית אלה
משפחת שמעון׃ 16 ואלה שמות בני לוי
לתולדתם גרשון וקהת ומרארי ושני
חיי לוי שבע ומאת שנה׃ 17 בני גרשון
לבני שמעי ולבני׃ 18 ובני קהת עמרם
ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת
שלש ומאת שנה׃ 19 ובני מרארי מחלי
ומושי אלה הם משפחת הלוי לתולדתם׃
20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה
ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי
עמרם שבע ומאת שנה׃ 21 ובני יצהר
קרח ונפג וזכרי׃ 22 ובני עזיאל מישאל
ואלצפן וסתרי׃ 23 ואהרן לקח את
אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו
לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא
את אלעזר ואת איתמר׃ 24 ובני קרח
אסיר ואלקנה ואביסף משפחת הקרחי
אלה׃ 25 ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות
פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס
אלה ראשי האבות ללוים למשפחתם׃
26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם
הוצאו את בני ישראל מארץ מצרים על
צבאתם׃ 27 הם המדברים אל פרעה מלך
מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים
הוא משה והוא אהרן׃ 28 ויהי ביום דבר
יהוה אל משה בארץ מצרים׃ 29 וידבר יהוה
אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה
מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃
30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל
שפתים ואיך ישמעני פרעה׃ 31 ויאמר יהוה
אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ 32 אתה תדבר
את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר
אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃
33 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי
את אתתי וא׳ מופתי בארץ מצרים׃
34 ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את
ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עם
בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃
35 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את
ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל
מתוכם׃ 36 ויאמר יהוה אל משה בא אל
פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב
עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו׃
37 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את
אשר התעללתי במצרים ואת אתתי
אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃
38 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד
מתי מאנת לענות מפני שלח עמי
ויעבדוני׃ 39 כי אם מאן אתה לשלח
עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃
40 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות
את הארץ׃ 41 ואכל את יתר הפליטה
הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל
העץ הצמח לכם מן השדה׃ 42 ומלאו בתיך
ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר
לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום
היותם על האדמה עד היום הזה׃
43 ויפן ויצא מעם פרעה׃ 44 ויאמרו
אליו עבדי פרעה עד מתי יהיה זה לנו
למוקש שלח את האנשים ויעבדו את
יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה
מצרים׃ 45 ויושב משה ואהרן אל פרעה
ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי
העברים עד מתי מאנת לענות מפני
שלח עמי ויעבדוני׃ 46 כי אם מאן אתה
לשלח עמי הנני מביא ארבה בגבולך׃
47 וכסה את עין הארץ ולא יוכל עוד
לראות את הארץ ואכל את יתר הפליטה
הנשארת לכם מן הברד ואת כל העץ
הצמח לכם מן השדה׃ 48 והיו בתיך
ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר
לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום
היות על האדמה עד היום הזה׃
49 ויפן ויצא מעם פרעה׃ ויקרא משה
אל יהוה אל רעתו אשר שם פרעה
ואל כבדו אשר שם׃ 50 ויעשו בני ישראל
כדבר משה וישאלו מאת מצרים כלי כסף
וכלי זהב ושלמות׃ 51 ויהי בעצם היום
הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאתם׃

7

1 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך
אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃
2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן
אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני
ישראל מארצו׃ 3 ואני אקשה את לב
פרעה והרביתי את אתתי ומופתי בארץ
מצרים׃ 4 ולא ישמע אליכם פרעה
ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את
צבאתי את עמי בני ישראל מארץ
מצרים בשפטים גדלים׃ 5 וידעו מצרים
כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים
והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃
6 ויעשו משה ואהרן כאשר צוה יהוה
אתם כן עשו׃ 7 ומשה בן שמנים
שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה
בדברם אל פרעה׃ 8 ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר׃ 9 כי ידבר אליכם
פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת
אל אהרן קח את מטך והשלך לפני
פרעה יהי לתנין׃ 10 ויבא משה ואהרן
אל פרעה ויעשו כן צוה יהוה השליך
אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני
עבדיו ויהי לתנין׃ 11 וגם פרעה קרא
לחכמים ולמכשפים וגם הם חרטמי
מצרים בלהטיהם כן עשו׃ 12 והשליכו
איש מטהו והיו לתנינם ובלע מטה
אהרן את מטותם׃ 13 ויחזק לב פרעה
ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃
14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה
מאן לשלח העם׃ 15 לך אל פרעה בבקר
הנה יצא המימה וניצבת לקראתו על
שפת היאר והמטה הנהפך לנחש תקח
בידך׃ 16 ואמרת אליו יהוה אלהי
העברים שלחני אל פרעה לאמר שלח
את עמי ויעבדוני ועד הנה לא שמעת׃
17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני
יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי
על המים אשר ביאר והפכו לדם׃
18 והדגה אשר ביאר תמות והבאש
היאר ונלאו מצרים לשתות מים מיאר׃
19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן
קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים
על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם
ועל כל מקוה מימיהם והיו דם והיה
דם בכל ארץ מצרים׃ 20 ויעשו כן
משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם
את המטה ויך את המים אשר ביאר
לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל
המים אשר ביאר לדם׃ 21 והדגה אשר
ביאר מתה ובאש היאר ולא יכלו
מצרים לשתות מים מיאר ויהי הדם
בכל ארץ מצרים׃ 22 ויעשו כן חרטמי
מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה
ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃
23 ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם
את זאת׃ 24 וחפרו כל מצרים סביבות
היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות
מימי היאר׃ 25 ומלאו שבעת ימים
אחרי הכות יהוה את היאר׃

ואת בני הנביאים אשר היו בגלגל
ויאכלו לפני יהוה ויאמר אליהם
אלישע שלחו לסיר הגדול ובשלו
בשיר לבני הנביאים 29 ויצא אחד
אל השדה לקצר עשב ויבא גפן שדה
ויקצר מפגיו פקעת שדה מלא בגדו
ויבא ויפרר אל תוך הסיר כי לא
ידעו 30 ויצקו לאכל לאנשים ויהי
באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו
מות בסיר איש האלהים ולא יכלו
לאכל 31 ויאמר קחו סלת ויטל אל
הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו
ולא היה דבר רע בסיר 32 ואיש
בא מבעל שלישה ויביא לאיש האלהים
לחם בכורים עשרים לחם שערים
וכרמל בצקלון ויאמר תן לאנשים
ויאכלו 33 ויאמר משרתו מה אתן
זאת לפני מאה איש ויאמר אל
תן לאנשים ויאכלו כי כה אמר
יהוה אכל והותר

5

ונעמן שר צבא מלך ארם היה
איש גדול לפני אדניו ונשא פנים
כי בו נתן יהוה תשועה לארם
והאיש היה גבור חיל מצרע
2 וארם יצאו גדודים ויביאו
מארץ ישראל נערה קטנה ותהי
לפני אשת נעמן 3 ותאמר אל
גברתה לו אדני היה עם הנביא
אשר בשמרון אז יאסף את מצרעתו
4 ויבא איש אל אדניו לאמר כזאת
וכזאת דברה הנערה אשר מארץ
ישראל 5 ויאמר מלך ארם אליו
לך עתה ואשלחה ספר אל מלך
ישראל וילך הוא ויקח בידו עשרת
אלפים כסף וששת אלפי זהב
ועשרת חלפי בגדים 6 ויביא את
הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה
כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי
אליך את עבדי נעמן איש מצרעתו
7 והי כקרא מלך ישראל את הספר
ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני
להמית ולהחיות כי זה שלח אלי
לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא
והראו כי מתאנה הוא לי 8 והי
כשמע אלישע איש האלהים כי קרע
מלך ישראל את בגדיו וישלח אל
המלך לאמר למה קרעת בגדיך
יבא נא אלי וידע כי יש נביא
בישראל 9 ויבא נעמן בסוסו ובמרכבתו
ויעמד פתח בית אלישע 10 וישלח
אליו אלישע המלאך לאמר הלך
ורחצת שבע פעמים בירדן ושב
בשרך אליך וטהר 11 ויקצף נעמן
ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצא
ועמד והתקיים בשם יהוה אלהיו
ונניף את ידו על המקום והסיר
המצרע 12 הלא אבנה ופרפר
נהרות דמשק מכל מימי ישראל
הלא ארחצה בהם וטהרתי ויפן
ויסע בחרון אף 13 ויגשו עבדיו
וידברו אליו ויאמרו אבי דבר
הנביא אליך עשה הלא תעשה
ואף כי אמר אליך רחץ וטהר
14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים
כדבר איש האלהים וישב בשרו
כבשר נער טהור 15 וישב אל
איש האלהים הוא ומחניו ויבא
ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי
כי אין אלהים בכל הארץ כי אם
בישראל ועתה קח נא ברכה מעבדך
16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי
לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת
17 ויאמר נעמן אם לא נתן יתן
נא לעבדך משא צמד פרדים כי לא
יעשה עוד עבדך עלה לאלהים
אחרים כי אם ליהוה 18 אך לדבר
הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני
בית רמן להשתחות שם והוא נשען
על ידי ואשתחויתי בבית רמן
בהשתחותי בבית רמן יסלח נא
יהוה לעבדך בדבר הזה 19 ויאמר
אליו לך לשלום ויסע מאתו כרחק
ארץ 20 ויאמר גחזי נער אלישע
איש האלהים הנה חדל אדוני את
נעמן הארמי הזה מקחת מידו את
אשר הביא אי חי יהוה כי אם
רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה
21 וירדף גחזי אחרי נעמן וירא
נעמן רץ אחריו וירד מרכבתו לקראתו
ויאמר השלום לי 22 ויאמר כל
שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה
בא אלי שני נערים מהר אפרים
מבני הנביאים תן נא להם ככר
כסף ושני חלפי בגדים 23 ויאמר
נעמן הואל קח כפים ויפצר בו
ויקשר שני כסף בשני חלפי בגדים
ונתן על שני נעריו וישאו לפניו
24 ויבא אל העפל ויקח מידם
ויכן אל הבית ויאשר האנשים
וילכו 25 והוא בא ויעמד אל אדניו
ויאמר אליו אדני מאין גחזי
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה
26 ויאמר אליו הלא לבי הלך
בעבר האיש מרכבתו לקראתך
העת לקחת את הכסף ולקחת
את הבגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות
27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך
עד עולם ויצא מלפניו מצרע
כשלג 28 ואלישע אמר אליו
אי מזה בא גחזי ויאמר לא
הלך עבדך אנה ואנה 29 ויאמר
אליו הלא לבי הלך כאשר הפך
איש מרכבתו לקראתך העת לקחת
את הכסף ולקחת את הבגדים
וזיתים וכרמים וצאן ובקר
ועבדים ושפחות 30 צרעת נעמן
תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא
מלפניו מצרע כשלג 31 ואלישע
אמר אליו אי מזה בא גחזי
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה
32 ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת את הכסף ולקחת
את הבגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות
33 ולבשך צרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו
מצרע כשלג 34 ויבא אליו אל
הבית ויאמר אליו אדני מה
אמר אליו לך לשלום אל בית
אדוני לאמר הנה עתה בא אלי
שני נערים מהר אפרים מבני
הנביאים תן נא לנערים ככר
כסף ושני חלפי בגדים 35 ויאמר
נעמן הואל קח ככר כסף
ויפצר בו ויקשר ככר כסף
שני חלפי בגדים ויתן אל
שני נעריו וישאו לפניו
36 ויאמר אל בא אל הבית
ויהי אם אמר אל אל אדני
נכנס אנכי בית רמן להשתחות
שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי
בית רמן בהשתחותי בית רמן
יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה
37 ויאמר אליו לך לשלום
ויסע מאתו כרחק ארץ 38 ויבא
ויעמד אל אדניו ויאמר אליו
אדני מאין גחזי ויאמר לא
הלך עבדך אנה ואנה 39 ויאמר
אליו הלא לבי הלך כאשר הפך
איש מרכבתו לקראתך העת לקחת
את הכסף ולקחת את הבגדים
וזיתים וכרמים וצאן ובקר
ועבדים ושפחות 40 ועתה גחזי
לקח לך הנה אנשי הגדודים
הבאים מארץ ישראל לא לקחתי
מידם כסף ולבגדים אשר לא
לקחתי מידם אמר אל אל
אדני

33 בראשית ב
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ 6 ואד יעלה
מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה
אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת
חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים
גן בעדן מקדם ושם שם את האדם אשר יצר׃
9 וצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב
ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם
יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון
הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃
12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃
13 ושם נהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש׃
14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור
והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים
את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃
16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן
אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל
ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר
יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו
עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל
חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם
לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש
חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא
עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם
ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃
22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי
מאיש לקחה זאת׃ 24 על כן יעזב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃
25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשׁשו׃
3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה
יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים
לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל הנחש
מפרי עץ הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן
אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃
5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃
6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא
לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל
ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני
שניהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת׃ 8 וישמעו את קול יהוה אלהים
מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו
מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 וקרא יהוה
אלהים אל האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את
קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃
11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ
אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃ 12 ויאמר
האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן
העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת
עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה ומכל החיה השדה
על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃
15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃
16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך
בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
ימשל בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא
תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח
לך ואכלת את עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל
לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי
עפר אתה ואל עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם
אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ 21 ויעש
יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃
22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד
ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃
23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את
האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את האדם
וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט
החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃
4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר
ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה׃
2 ותסף ללדת את אחיו את הבל והבל היה רעה
צאן וקין היה עבד אדמה׃ 3 ויהי מקץ ימים
והביא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃
4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן
ויפן יהוה אל הבל ואל מנחתו׃ 5 ואל קין
ואל מנחתו לא שעה וחר לקין מאד ויפלו פניו׃
6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו
פניך׃ 7 הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב
לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל
בו׃ 8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם
בשדה וקם קין אל הבל אחיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃
9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי׃ 10 ויאמר מה עשית
קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה׃
11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את
פיה לקחת את דמי אחיך מידך׃ 12 כי תעבד את
האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה
בארץ׃ 13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא׃
14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך
אסתר והיה נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃
15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים
יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל
מצאו׃ 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד
קדמת עדן׃ 17 וידע קין את אשתו ותהר
ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
כשם בנו חנוך׃ 18 ויולד לחנוך את עירד
ועירד הוליד את מחויאל ומחויאל הוליד את
מתושאל ומתושאל הוליד את למך׃
19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה
ושם השנית צלה׃ 20 ותלד עדה את יבל
הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ 21 ושם אחיו
יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב׃
22 וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל
חרשת נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה׃
23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי
נשי למך האזנן אמרתי כי אנשׁ הרגתי לפצעי
וילד לחבורתי׃ 24 כי שבעתים יקם קין ולמך
שבעים ושבעה׃ 25 וידע אדם עוד את אשתו
ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים
זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין׃ 26 ולשת גם
הוא יולד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל
לקרא בשם יהוה׃ 5 זה ספר תולדת אדם
ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה
אתו׃ 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא
את שמם אדם ביום הבראם׃ 3 ויחי אדם שלשים
ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו
שת׃ 4 וימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה
מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 5 ויהי כל ימי אדם
אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת׃
6 וחי שת חמש שנים ומאת שנה והולד את אנוש׃
7 ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים
ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 8 ויהי כל
ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ 9 וחי אנוש תשעים שנה והולד את קינן׃
10 ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה
שנה וחמש מאות שנה וילד בנים ובנות׃
11 ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה
וימת׃ 12 וחי קינן שבעים שנה והולד את מהללאל׃
13 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים
שנה ומאת שנה וילד בנים ובנות׃ 14 ויהי כל
ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת׃
15 וחי מהללאל חמש שנים וששים שנה והולד
את ירד׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד
שלשים שנה ומאת שנה וילד בנים ובנות׃
17 ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים ותשעים
שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ 18 וחי ירד שתים
וששים שנה ומאת שנה והולד את חנוך׃
19 ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות
שנה ומאתים שנה וילד בנים ובנות׃
20 ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ומאת
שנה וימת׃ 21 וחי חנוך חמש וששים שנה
וילד את מתושלח׃ 22 והתהלך חנוך את האלהים
אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה
וילד בנים ובנות׃ 23 ויהי כל ימי חנוך חמש
וששים שנה ושלש מאות שנה׃ 24 ויתהלך חנוך
את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים׃
25 וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה
והולד את למך׃ 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו
את למך שתים וּשׁמנים שנה ומאת שנה
וילד בנים ובנות׃ 27 ויהי כל ימי מתושלח
תשע מאות שנה ותשע וששים שנה וימת׃
28 וחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה
וילד בן׃ 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה
ינחמנו מן מעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה
אשר אררה יהוה׃ 30 ויחי למך אחרי הולידו
את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה
וילד בנים ובנות׃ 31 ויהי כל ימי למך שבע
ושבעים שנה ומאתים שנה וימת׃
32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את
שם את חם ואת יפת׃ 33 ויהי בי החל האדם
לרב על פני האדמה ובנות נולדו להם׃
34 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת
הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃
35 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם
בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃
36 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי
כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם
וילדו להם הם הגבורים אשר מעולם אנשי
השם׃ 37 ויראה יהוה כי רבה רעת האדם
בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃
38 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ
ויתעצב אל לבו׃

ויאמרו אל אדם ראה אתה אמרת לנו לא תאכל
מכל עץ הגן׃ 24 ויאמר אליהם האדם גם כי
אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 25 ותרא
האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים
ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן
גם לאישה עמה ויאכל׃ 26 ותפקחנה עיני שניהם
וידעו כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
חגרות׃ 27 ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך
בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשה מפני יהוה
אלהים בתוך עץ הגן׃ 28 וקרא יהוה אלהים אל
האדם ויאמר אליו איכה׃ 29 ויאמר את קולך שמעתי
בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃ 30 ויאמר מי
הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך
לבלתי אכל ממנו אכלת׃ 31 ויאמר האדם האשה
אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל׃
32 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 33 ויאמר
יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה
מכל הבהמה ומכל החיה השדה על גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך׃ 34 ואיבה אשית
בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 35 ולאדם
אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ
אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה
האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃
36 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב
השדה׃ 37 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך
אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל
עפר תשוב׃ 38 והאדם קרא שם אשתו חוה
כי היא היתה אם כל חי׃ 39 ויעש יהוה אלהים
לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 40 ויאמר
יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ
החיים ואכל וחי לעלם׃ 41 ויגרשהו יהוה אלהים
מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃
42 וגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את
דרך עץ החיים׃

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה
יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים
לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל
הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר
בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא
תגעו בו פן תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל האשה
לא מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים
יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי טוב העץ
למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו
כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
חגרת׃ 8 ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך
בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני
יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה
אלהים אל האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר
את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃
12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא
נתנה לי מן העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים
לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה השיאני
הנחש ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש
כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל
החיתה השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל
ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה
وبين זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל האשה אמר הרבה
ארבה עצבונך והריונך בעצב תלדי בנים
ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃ 17 ולאדם
אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ
אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה
האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי
חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת
את עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם
עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם
אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ 21 ויעש
יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבשם
׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד
ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו
יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר
לקח משם׃ 24 ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן
עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים׃

מלאכים

1

1 הקול דאמר לי כד אנא חזי בתרי אנפי
דאתיהבו אנא אשתדר לבתרוהי כד אנא חזי
2 אתר דנהר אנא
דאמר לי אסתכל שם דמסתכל
3 דאתיהבו לי אנא חזי
דאתיהבו אנא אמר לי אנא חזי דמסתכל
4 אנא אסתכל אתר דנהר אנא חזי
דאתיהבו אנא אמר לי אנא חזי אנא
5 אמר לי אנא אתרמי אנא חזי אנא
אנא חזי אנא אמר מנא אנא חזי אנא
6 אמר לי אנא חזי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
7 אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
8 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
9 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
10 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
11 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
12 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
13 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
14 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
15 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
16 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
17 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
18 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
19 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
20 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
21 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
22 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
23 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
24 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
25 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
26 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
27 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
28 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
29 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
30 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
31 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
32 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
33 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
34 (aiōn g165) אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
35 אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
36 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
37 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
38 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
39 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
40 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
41 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
42 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
43 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
44 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
45 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
46 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
47 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
48 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
49 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
50 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
51 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
52 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
53 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
54 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
55 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
56 (aiōn g165) אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
57 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
58 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
59 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
60 אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר מנא
אנא חזי אנא אמר לי אנא אמר לי
61 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
62 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
63 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
64 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
65 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
66 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
67 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
68 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
69 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
70 אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי
אנא אמר לי אנא אמר לי אנא אמר לי
71 (aiōn g165) אנא אמר לי אנא אמר מנא אנא חזי

(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)

ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܐ ܡܪܝܡ ܡܓܕܠܝܬܐ ܡܢ ܫܒܥܐ ܫܐܕܝܢ
10 ܐܙܠܬ ܘܐܡܪܬ ܠܐܢܫܐ ܕܗܘܐ ܥܡܗ ܕܡܬܐܒܠܝܢ
ܘܒܟܝܢܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܕܚܝܐ ܘܚܙܝܐ ܠܗ ܠܐ ܡܗܝܢܝܢ
11 ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ ܠܐ ܡܗܝܢܝܢ
ܠܗܘܢ ܬܪܬܝܢ ܕܗܠܟܘ ܒܨܠܡܐ ܐܚܪܬܐ ܠܬܪܝܢ ܡܢܗܘܢ
12 ܗܘܘ ܐܙܠܝܢ ܘܡܘܕܥܝܢ ܠܫܪܝܬܐ ܐܚܪܬܐ ܠܐܢܫܐ
13 ܕܐܬܚܙܝܘ ܠܗܘܢ ܒܨܠܡܐ ܐܚܪܬܐ ܒܬܪܝܨܘܬܐ ܕܐܬܪܥܝܘ
14 ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܠܐܚܝܢ ܐܦܠܘ ܠܐ ܫܒܩܘ ܠܡܬܩܢܐ ܐܢܘܢ ܕܚܙܘ
ܕܩܝܡܝܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܠܡܚܘܝܐ ܒܫܘܪܐ ܕܐܬܪܥܝܘ ܒܠܒܐ
ܩܫܝܐ ܕܠܐ ܨܒܘ ܠܡܩܒܠ ܡܢ ܕܚܙܘܗܝ ܕܩܝܡܝܢ ܡܢ ܡܝܬܐ
15 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܙܠܘ ܠܥܠܡܐ ܟܠܗ ܘܟܪܙܘ ܠܒܪܬܐ
ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܠܟܠܗ ܒܪܢܫܐ 16 ܕܡܗܝܢ ܘܡܬܥܡܕ ܘܡܬܡܠܐ
ܢܬܪܦܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܕܡܗܝܢ ܘܠܐ ܡܗܝܢ ܢܬܕܢܐ
17 ܘܐܢܫܐ ܗܠܝܢ ܢܬܪܦܘܢ ܠܗܢܘܢ ܕܡܗܝܢ ܒܫܡܝ
ܕܫܕܝܢ ܫܝܛܐ ܢܦܩܘܢ ܡܢ ܒܝܬ ܫܡܝܗܘܢ ܘܠܫܢܝܢ
ܚܕܬܐ ܢܡܠܠܘܢ 18 ܚܝܐ ܢܩܛܠܘܢ ܘܠܐ ܢܙܩܘܢ
ܠܫܡܝܢ ܥܠ ܚܘܠܝܐ ܢܣܬܡܟܘܢ ܠܝܕܝܗܘܢ ܘܢܫܬܘܢ
ܡܪܝܐ ܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܐܚܪܝܢ ܕܡܬܩܪܝܢ ܡܪܝ ܝܫܘܥ
19 ܒܬܪ ܕܡܠܠ ܥܡܗܘܢ ܐܬܩܒܠ ܠܫܡܝܐ ܘܝܬܒ ܠܝܡܝܢܗ
ܕܐܠܗܐ 20 ܘܐܢܘܢ ܢܦܩܘ ܘܟܪܙܘ ܒܟܠ ܐܬܪܐ
ܘܡܪܝܡ ܥܡܗܘܢ ܒܫܘܠܐ ܘܡܩܝܡ ܠܦܘܠܚܢܗ ܕܡܪܝܐ
ܕܥܒܕ ܥܡܗܘܢ ܐܬܬܝܡܝܢ ܐܬܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܠܬܗ

64 אשר אמרתי אליכם ראו כל אשר עשיתי
במצרים ואתם ראיתם אתכם על כנפי נשרים
65 ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם
את בריתי והיתם לי מכל העמים כי לי כל
66 הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי
קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני
67 ישראל ויאמר משה אל העם לאמר זכרו
את היום הזה אשר יצאתם מן מצרים מבית
68 עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם
מזה לא יאכל לחם חמץ היום אתם יצאים
69 בחדש האביב והיה כי יביאך יהוה אל
ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי
70 אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת
חלב ודבש והיתה את העבודה הזאת בחדש
71 הזה ויאמר יהוה אל משה לאמר קדש לי
כל בכור פטר רחם בבני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא ויאמר משה אל העם זכור
72 את היום הזה אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה
אתכם מזה ולא יאכל חמץ היום אתם יצאים
בחדש האביב והיה כי יביאך יהוה אל ארץ
הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי
אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת
חלב ודבש

15

ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה
2 ביום אמר אל בנך לאמר בעבור זאת
עשה יהוה לי בצאתי ממצרים
3 והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך
למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה
הוציאך יהוה ממצרים
4 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך
5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע
לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש
ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה
6 שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי
חג ליהוה
7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה
אתך חמץ ולא יראה אתך שאר בכל גבלתך
8 והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור
זאת עשה יהוה לי בצאתי ממצרים
9 והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך
למען תהיה תורת יהוה בפיך כי בחזק יד
הוציאך יהוה ממצרים
10 ושמרת את החק הזה למועדו מימים
ימימה
11 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך
12 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר
שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה
13 וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה
ערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה
14 והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת
ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים מבית עבדים
15 והיה כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה
כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור
בהמה על כן אני זובח ליהוה כל פטר רחם
הזכרים וכל בכור בני אפדה
16 והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך
כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים
17 והיה בשלח פרעה את העם ולא נחם
אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא
18 כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתו
מלחמה ושבו מצרימה
19 ויסב אלהים את העם דרך המדבר
ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ
מצרים
20 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר
21 ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן
לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר
להם לנסעת יומם ולילה
22 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש
ולילה לפני העם

23 ויאמר יהוה אל משה לאמר
24 דבר אל בני ישראל ויסבו ויחנו לפני
פי החירות בין מגדל ובין הים לפני בעל
25 צפון נכחו תחנו על הים
26 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם
והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד
27 ויצעקו בני ישראל אל יהוה
28 ויאמרו אל משה המבלתי אין קברים
במצרים לקחתנו למתת במדבר מה זאת
עשית לנו להוציאנו ממצרים
29 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו עבד את מצרים מאשר נמות
30 במדבר
31 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו
וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם
היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא
תוסיפו לראתם עוד עד עולם
32 יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון
33 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי
דבר אל בני ישראל ויסעו
34 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על
הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים
35 ביבשה ואני הנני מחזיק את לבב
מצרים ורדפו אחריהם ואכבדה בפרעה
36 ובכל חילו ברכבו ובפרשיו
ויודעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה
37 ובפרשיו
38 ויסע מלאך האלהים הולך לפני
מחנה ישראל ויסע וילך מאחריהם ויסע
39 עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם
40 ובא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
והיה הענן והחשך ויאר את הלילה
41 ולא קרב זה אל זה כל הלילה
42 ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה
43 את הים ברוח קדים עזה כל הלילה
44 ויבקע המים
45 ויבאו בני ישראל בתוך הים
46 ורדפו מצרים ויבאו אחריהם
47 ויהי באשמרת הבקר ויהי יהוה
48 ויסר את אופן מרכבתם ויהי
49 ויאמר מצרים נסה מפני ישראל
50 כי יהוה נלחם להם במצרים
51 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על
52 ויט משה את ידו על הים ויבקע
53 ויבאו בני ישראל בתוך הים
54 ויהי ביום ההוא
55 ויראו מצרים
56 ויבאו בתוך הים
57 ויהי בבקר
58 ויבאו בתוך הים
59 ויבאו בתוך הים
60 ויבאו בתוך הים
61 ויבאו בתוך הים
62 ויבאו בתוך הים
63 ויבאו בתוך הים
64 ויבאו בתוך הים
65 ויבאו בתוך הים
66 ויבאו בתוך הים
67 ויבאו בתוך הים
68 ויבאו בתוך הים
69 ויבאו בתוך הים
70 ויבאו בתוך הים
71 ויבאו בתוך הים
72 ויבאו בתוך הים

16

ויבאו בתוך הים בתוך הים
2 ויבאו בתוך הים
3 ויבאו בתוך הים
4 ויבאו בתוך הים
5 ויבאו בתוך הים
6 ויבאו בתוך הים
7 ויבאו בתוך הים
8 ויבאו בתוך הים
9 ויבאו בתוך הים

14 בחלו בם אלה אם אין בם כח לראות מה שהם עשים
בארצם ולא יבינו אשר יעשון אשר בחרבם ויבאו בם
אבותם ולא ידעו לא ידעו אותם לא יבינו אשר יעשון
2 ויאמר אלהים אל אברהם לך לך מארצך
ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך
3 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך
והיה ברכה ואברכה מברכיך ומקללך אאר
ונברכו בך כל משפחות האדמה 4 וילך אברם
כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם
בן חמש שנה וחמשים שנה בצאתו מחרן
5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו
ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
ובארצה כנען באו 6 ויעבר אברם בארץ
עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני
אז בארץ 7 וירא יהוה אל אברם ויאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
ליהוה הנראה אליו 8 ויעתק משם
ההרה מקדמת בית אל ויט אהלה בית אל
מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה 9 ויסע אברם הלוך
הלוך הנגבה 10 והי רעב בארץ וירד
אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב
בארץ 11 והי כאשר הקרב לבוא מצרים
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי
אשה יפת מראה את 12 והי כי יראו
אתך המצרים והיו אמרו אשתו זאת
ורגו אתי וחיו אתך 13 אמרי נא את
אחתי את למען יטב לי בעבורך וחיתה
נפשי בגלל אתך 14 והי אך בבא אברם
מצרים וראו המצרים את האשה כי יפה
היא מאד מאד 15 וראו אתה שרי פרעה
ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה
בית פרעה 16 ולאברם היטיב בעבורה
והי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות
ואתנים וגמלים 17 ויגע יהוה את פרעה
נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי
אשת אברם 18 ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת
לי כי אשתך היא 19 למה אמרת אחתי
היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך
קח ולך 20 וצו עליו פרעה אנשים
וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו
21 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל
אשר לו ולוט עמו הנגבה 22 ואברם
כבד מאד במקנה בכסף ובזהב 23 וילך
למסעיו מנגב עד בית אל עד המקום
אשר היה שם אהלו בתחלה בין בית אל
ובין העי 24 אל מקום המזבח אשר עשה
שם בראשונה ויקרא אברם בשם יהוה
25 וגם לאברם היה צאן ובקר ואהלים
ולוט הלך את אברם אין הארץ לגרת
אתם יחדו כי היה רכושם רב מאד ולא
יכלו לשבת יחדו 26 ויהי ריב בין רעי
מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני
והפרזי אז יושב בארץ 27 ויאמר
אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני
ובינך ובין רעי ובין רעיי כי אנשים
אחים אנחנו 28 הלא כל הארץ לפניך
הפרד נא מעלי אם השמאל ואימינה
ואם הימין ואשמאילה 29 ויבחר לו לוט
את כל הככר הירדן כי משקה כלו
לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה
כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער
30 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל
אחיו 31 אברם ישב בארץ כנען ולוט
ישב בערי הככר ויאהל עד סדם
32 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד
33 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט
מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום
אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וים
34 כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך
אתננה ולזרעך עד עולם 35 ושמתי את
זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש
למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה
36 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה 37 ויאהל אברם
ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה 38 ויהי בימי
אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים
39 עשו מלחמות את ברע מלך סדם
ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה
40 ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע
הוא צוער כל אלה חברו אל עמק
השדים הוא ים המלח 41 שתים עשרה
שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה
שנה מרדו 42 ובשנת ארבע עשרה בא
כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו
את רפאים בעשתרת קרנים ואת
הזזים בהם ואת האימים בשוה קריתים
43 ואת החרי בהר שעיר עד אל פארן
אשר על המדבר 44 ושבו ויבאו אל
עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה
העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן
תמר 45 ויצא מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע
הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק
השדים 46 את כדרלעמר מלך עילם
ואת תדעל מלך גוים ואמרפל מלך
שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים
את החמשה 47 ועמק השדים באר
בארות בצר ויברחו מלך סדם ועמרה
ויפלו שמה והנשארים הרה נסו
48 ויקחו את כל הרכש סדם ועמרה
ואת כל אכלם וילכו 49 ויקחו את לוט
ואת רכושו בן אחי אברם וילכו
ואברם יושב באלני ממרא האמרי
אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית
אברם 50 ויגד לאברם הפליט
ויבא ויגד לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי
ענר ואלה בעלי ברית אברם 51 ויחנו
אהלים מגדל עדר אשר מעם מלך
סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך
צבויים ומלך בלע הוא צוער 52 ויבא
אברם עד מקום אשר אמר לו אלהים
53 ויבן שם אברם מזבח ויקרא בשם
יהוה 54 ויסע אברם מאהלו
ויבא ויגר בחברון ויבן שם אברם
מזבח ליהוה 55 ויהי בימי אמרפל
מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים
56 עשו מלחמות את ברע מלך סדם
את ברשע מלך עמרה שנאב מלך
אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך
בלע הוא צוער 57 ויהי בשנת ארבע
עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו
ויכו את רפאים בעשתרת קרנים
ואת האמים בשוה קריתים 58 ואת
החרי בהר שעיר עד אל פארן אשר
על המדבר 59 ושבו ויבאו אל
עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה
העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן
תמר 60 ויצא מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע
הוא צוער לקראתם למלחמה עמק
השדים אל מלך עילם ואל תדעל מלך
גוים ואל אמרפל מלך שנער ואל
אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים
את החמשה 61 עמק השדים באר
באר חמר ומלך סדם נפלו שמה
והנשארים הרה נסו 62 ומלך סדם
עזבו לפני אברם ויקח לוט בן אחי
אברם וירכשו ויסע הלך לו 63 ויבא
הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי
ענר והם בעלי ברית אברם

26 כל מעשה ים נמשך לא יחסרו דגים
כי הוא יבש ומלא מים ויצא מעשה
אניות לשחק בו׃ 27 המה אל־אדני כלם
ישברו לתת אכלם בעתו׃ 28 תתך רוח
ויאספון ואל־מעונותם ירבצון׃ 29 תסתיר
פניך יבהלון תאסף רוחם ימותון ואל־
עפרם ישובון׃ 30 תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה׃ 31 יהי כבוד־יהוה
לעולם ישמח יהוה במעשיו׃ 32 המביט
לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו׃ 33 אשירה
ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃
34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה׃
35 יתמו חטאים מן־הארץ ורשעים עוד
אינם ברכי נפשי את־יהוה׃

13

1 מזמור לדוד׃ אמר נבל בלבו אין
אלהים השחיתו התעיבו בעולה אין
עשה־טוב׃ 2 יהוה משמים השקיף על־בני
אדם לראות היש משכיל דרש את־אלהים׃
3 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה־טוב
אפס גם־אחד׃ 4 הלא ידעו כל פעלי און
אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו׃
5 שם פחדו פחד כי־אלהים בדור צדיק׃
6 עצת עני תבישו כי יהוה מחסיו׃
7 מי־יתן מציון ישועות ישראל בשוב
יהוה שבות עמו יגיל יעקב ישמח ישראל׃

14

1 מזמור לדוד׃ יהוה מי־יגור באהלך
מי־ישכן בהר קדשך׃ 2 הולך תמים
ופעל צדק ודבר אמת בלבבו׃
3 לא־רגל על־לשנו לא־עשה לרעהו
רעה וחרפה לא נשא על־קרובו׃
4 נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה
יכבד נשבע להרע ולא ימר׃
5 כספו לא־נתן בנשך ושחד על־נקי
לא לקח עשה־אלה לא ימוט׃

15

1 מכתם לדוד׃ שמרני אל כי־חסיתי
בך׃ 2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי
בלתך׃ 3 לקדושים אשר־בארץ המה
ואדירי כל־חפצי בם׃ 4 ירבו עצבותם
אחר מהרו בל־אסיך מנסכיהם מדם
ובל־אשא שמותם על־שפתי׃
5 יהוה מנת־חלקי וכוסי אתה תומיך
גורלי׃ 6 חבלים נפלו־לי בנעימים אף
נחלתי עלי־נעמתי׃ 7 אברך את־יהוה
אשר יעצני אף־לילות יסרוני כליותי׃
8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בלתי אמוט׃ 9 על־כן שמח לבי ויגל
כבודי אף־בשרי ישכן לבטח׃
10 כי לא־תעזב נפשי לשאול לא־תתן
חסידך לחזות שחת׃ 11 תודיעני אורח
חיים שבע־שמחות את־פניך נעמות
בימינך׃

16

1 מכתם לדוד׃ שמעה יהוה צדק הקשיבה
רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה׃
2 מלפניך משפטי יצא עיני תחזינה
מישרים׃ 3 בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
בל־תמצא זמותי בלי יעבר־פי׃
4 לפעלות אדם בדבר־שפתיך אני שמרתי
ארחות פרץ׃ 5 תמכו אשרי במעגלותיך
בלי־נעו פעמי׃ 6 אני קראתיך כי תענני
אל הט־אזנך לי שמע אמרתי׃
7 הפליא חסדיך מושיע חוסים ממתקומים
בימינך׃ 8 שמרני כאישון בת־עין בצל
כנפיך תסתירני׃ 9 מפני רשעים זדו
אויבי בנפש יקיפוני׃ 10 חלבמו סגר
פיהמו דברו בגאון׃ 11 עתה סבבונו
אשרינו עינם יטות לארץ׃
12 דמה כאריה יערוג וככפיר ישב
במסתרים׃ 13 קומה יהוה קדמה פניו
הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך׃
14 מתים מידך יהוה מתים מחלד
חלקם בחיים וצפונך תמלא בטנם
ישבעו־בנים והניחו יתרתם לעלליהם׃
15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה
בהקיץ תמונתך׃

17

1 תפלה לדוד׃ שמע יהוה צדק
הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא
שפתי מרמה׃ 2 מלפניך משפטי יצא
עיני תחזינה מישרים׃ 3 בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני בל־תמצא זמותי
בלי יעבר־פי׃ 4 לפעלות אדם בדבר
שפתיך אני שמרתי ארחות פרץ׃
5 תמכו אשרי במעגלותיך בלי־נעו
פעמי׃ 6 אני קראתיך כי תענני אל
הט־אזנך לי שמע אמרתי׃
7 הפליא חסדיך מושיע חוסים ממתקומים
בימינך׃ 8 שמרני כאישון בת־עין בצל
כנפיך תסתירני׃ 9 מפני רשעים זדו
אויבי בנפש יקיפוני׃ 10 חלבמו סגר
פיהמו דברו בגאון׃ 11 עתה סבבונו
אשרינו עינם יטות לארץ׃
12 דמה כאריה יערוג וככפיר ישב
במסתרים׃ 13 קומה יהוה קדמה פניו
הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך׃
14 מתים מידך יהוה מתים מחלד
חלקם בחיים וצפונך תמלא בטנם
ישבעו־בנים והניחו יתרתם לעלליהם׃
15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה
בהקיץ תמונתך׃

11 ᚩᚾᚷᚩᚾᚾᚪᚾᚷᚪᚾᚾᚪᚾᚷᚪᚾᚾᚪᚾᚷᚪ

10 1 אמר לו אדם אחד ואדוני מי הם
המעטים ויען אליו ישוע הלכו בשער
הצר כי רחב השער והרחב הדרך המובילה
אל האבדון ורבים הם הבאים בו 2 אמר
אליהם הזהרו מן הנביאי שקר אשר
יבואו אליכם בלבושי כבשים אולם
בקרבם הם זאבים חוטפים 3 מתאנים
הלקטו ענבים מן הקוצים ומן הדרדר
הלקטו תאנים 4 כן כל עץ טוב יעשה
פרי טוב וכל עץ רע יעשה פרי רע
5 לא יוכל עץ טוב לעשות פרי רע
ולא יוכל עץ רע לעשות פרי טוב
6 כל עץ אשר לא יביא פרי טוב
יכרתו ויושלך אל האש 7 לכן
מתוך פריהם תדעו אותם 8 לא כל
האומר אלי אדוני אדוני יבוא
בארמון שמים אך העושה את רצון
אבי שבשמים 9 ורבים יאמרו אלי
ביום ההוא אדוני אדוני הלא
בשמך נבאנו ובשמך הוצאנו שדים
ובשמך עשינו מעשים רבים 10 אז
אגיד להם אמת לא הכרתי אתכם
מעולם לכו מאתי פעלי הרשע
11 לכן כל אשר ישמע את דברי
אלה ויעשה אותם יהיה כאדם
חכם אשר בנה ביתו על הסלע
12 וירד הגשם
ויבאו הנהרות ויפרצו הרוחות
13 ויכו אל הבית ולא נפל כי
יסוד הבית הונח על הסלע
14 ואולם כל אשר ישמע את דברי
אלה ולא יעשה אותם יהיה כאדם
אוילי אשר בנה ביתו על החול
15 ויבא הגשם ויבאו הנהרות
ויכו אל הבית ויפל כי לא היה
יסוד לבית 16 ויהי אחר כן
ויבאו אל ארץ גרגסא ויבא
ישוע אל בית הכנסת 17 ויהי
בעת ההיא ויבא אל בית הכנסת
ויקרא אל אנשי הכפר לאמר
18 אמר לכם אני ישוע אשר
אמרתי לכם אל תיראו מן
הרוחות אשר יבאו אליכם
19 ואולם אל תאמינו בהם
כי אם אמרו לכם אל תיראו
20 הנה אני אמר לכם אל תיראו
כי אם אמרו לכם אל תאמינו
21 אמת אני אומר לכם כל
אשר לא יאמין לי לא יוכל
לבוא אל מלכות שמים
22 ויהי ביום ההוא אל אנשי
הכפר אמר לי אל תאמינו
בהם כי אם אמרו לכם אל
תיראו 23 ויהי בעת ההיא
אל אנשי הכפר אמר לי אל
תאמינו, כי אם אמרו לכם
אל תיראו 24 ואולם אל
תאמינו בהם אל תאמינו,
כי אם אמרו לכם אל תיראו
אל תאמינו בהם אל תאמינו
אל תאמינו בהם אל תאמינו
אל תאמינו בהם אל תאמינ

אל אליהו לאמר קום רד לקראת אחאב מלך
24 ישראל אשר בשמרון הנה הוא בגת נבות
אשר ירד לרשת אתה׃ 25 ואליו דבר לאמר
לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת
26 ויאמר אליו מצאתיך כי התמכרת לעשות
הרע בעיני יהוה׃ 27 הנני מביא עליך רעה
ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין
בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ 28 וגם אל
איזבל דבר לאמר כה אמר יהוה בכלבים
יאכלו את איזבל ביזרעאל׃ 29 כי יכרת
אחאב לפני כי נכנע הוא לפני מפני הרעה
הזאת לא אביא הרעה בימיו׃ 30 ויהי
אחר מות אדוניהו אשר מת בחרב ויעבר
יהוה בגבעון׃ 31 ויעבר אל בית אל
ויעל אל ירושלם׃ 32 ויהי בעבר ירבעם
בן נבט אשר חטא ואשר החטיא את ישראל
ויקח אחאב בן עמרי לאשה את איזבל
בת אתבעל מלך צידנים ויעבד את הבעל
וישתחו לו׃ 33 ויקם מזבח לבעל בבית
הבעל אשר בנה בשמרון׃ 34 ויעש אחאב
אשרה ויוסף אחאב לעשות את הכעיס
לפני יהוה אלהי ישראל מכל אשר עשו
מלכי ישראל אשר היו לפניו׃ 35 בימיו
בנה חיאל בית הארלי את יריחו באבירם
בכורו יסדה ובשגוב צעיר בניו הקים
דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע
בן נון׃

9

1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
הנביאים ויאמר אליו אזר מתניך וקח
צלצח השמן הזה בידך והלך רמת
גלעדה׃ 2 והבאת ושם תראה את יהוא
בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו
מתוך אחיו והבאת אתו אל חדר בתוך׃
3 ולקחת צלצח השמן וצקת על ראשו
ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך
על ישראל ופתחת הדלת וברחת ולא
תחכה׃ 4 וילך הנער הנער הנביא רמתה
גלעדה׃ 5 ובא והנה שרי החיל יושבים
ויאמר דבר אלי אליך שר׃ ויאמר אל מי
מכלנו׃ 6 ויקם ויבא הבית והוא יצק
השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר
יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על
עם יהוה׃ 7 והכית את בית אחאב אדניך
ונקמתי דם עבדי הנביאים ודם כל
עבדי יהוה מיד איזבל׃ 8 ואבד כל בית
אחאב ואכרתי לאחאב משתין בקיר
ועצור ועזוב בישראל׃ 9 ונתתי את בית
אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא
בן אחיה׃ 10 ואת איזבל תאכלנה הכלבים
בחלקת יזרעאל ואין קבר׃ ויפתח הנער
ויברח׃ 11 ויצא יהוא אל עבדי אדניו
ויאמרו לו השלום בא המשגע הזה אתך
ויאמר אליהם אתם ידעתם את האדם
ושיחו׃ 12 ויאמרו שקר הגד נא לנו
ויאמר כה וכה דבר אלי לאמר כה אמר
יהוה משחתיך למלך על ישראל׃ 13 וימהרו
ויקחו איש בגדו ויתנו תחת רגליו על
גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו יהוא
מלך׃ 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי
על יורם ויהוא שמר ברמת גלעד הוא
וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם׃
15 ויחזר המלך יורם לרפאות ביזרעאל
מן המכות אשר הכו אתו בלחמו עם
חזאל מלך ארם ויהוא אמר אם יש את
נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת
להגיד ביזרעאל׃ 16 ויהוא רכב ויסע
יזרעאלה כי יורם שכב שם ואחזיה
מלך יהודה ירד לראות ביורם׃ 17 והצפה
עמד על המגדל ביזרעאל וראה את
רגלי יהוא בבאו ויאמר אני רואה רגלי
אנשים׃ 18 וישלח הרכב לקראתו ויאמר
כה אמר המלך השלום מה לך ויאמר
יהוא מה לך ולשלום סב אחרי׃
19 ויגד הצפה לאמר הגיע המלאך אליהם
ולא שב׃ ויאמר שלח רכב שני ויבא
אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום
מה לך ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב
אחרי׃ 20 ויגד הצפה לאמר הגיע אליהם
ולא שב׃ והנהג נהג כנהג יהוא בן
נמשי כי בשגעון יהוא׃ 21 ויאמר אסר
רכבו ויאסר רכבו ויצא יהוא מלך
ישראל ויהודה איש ברכבו׃ ויצאו לקראת
יהוא ויקרא אתו בחלקת נבות היזרעאלי׃
22 ויהי כראות יורם את יהוא ויאמר
השלום יהוא ויאמר מה השלום עד
זנות איזבל אמך וכשפיה הרבים׃
23 ויסב יורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיה
מרמה׃ 24 ויהוא מלא כח קשת וירה
ביורם בין הזרועתיו ויצא החץ מלב
לבו ויכרע ברכבו׃ 25 ויאמר אל בדקר
שליש קח השליכהו בחלקת שדה
נבות היזרעאלי כי זכר אני אנכי ואתה
רכבים אחרי אביו משא עליו׃
26 אם לא את דם נבות ודם בניו
ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך
בחלקה הזאת נאם יהוה׃ ועתה שא
והשליכהו בחלקת השדה כדבר יהוה׃
27 וראה זאת אחזיה מלך יהודה
ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא
אחריו ויאמר גם אתו הכו אל המרכבה
בעלה גור אשר ליבלעם ויברח מגדו
ויבא עד מגדו׃ 28 ורכבו עבדיו
ויקברו אתו בקבר אבתיו בעיר דוד׃
29 ובשנת עשתי עשרה שנה ליורם
בן אחאב מלך אחזיה׃ 30 ויבא יהוא
יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם עינה
בפוך ותיטב את ראשה׃ 31 ויהוא בא
בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃
32 ויישא פניו אל החלון ויאמר מי
אתה׃ ותשקפנה אליו שני סריסים׃
33 ויאמר הפילוה׃ ויפילוה ומן הדם
נזה על הקיר ועל הסוסים ויתרסס׃
34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא
את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך
היא׃ 35 והם הלכו לקבר אתה ולא
מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות
ידיה׃ 36 וישבו ויגידו לו ויאמר
דבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אליה
לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים
את בשר איזבל׃ 37 והיתה נבלת איזבל
כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל
לבלתי אמרו זאת איזבל׃

הנביאים לבית אביו ויהי אחרי כן ויבקש אליהו
לעבור מגלגל ואלישע הלך עמו ויאמר אליהו
אליו שב נא פה כי יהוה שלחני עד הירדן
ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך
ויבאו בני הנביאים אשר בבית אל אל אלישע
ויאמרו אליו הידע אתה כי היום יהוה לקח
את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי
השתקו ויאמר אליו אליהו שב נא פה כי יהוה
שלחני עד יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך
אם אעזבך ויבאו יריחו ויגשו בני הנביאים
אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידע
אתה כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי השתקו ויאמר אליו
אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני אל הירדן
ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך שניהם
הלכו ויעמדו על הירדן ואיש חמשים אנשים
מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד והם שני
העמדו על הירדן ויקח אליהו את מעילו
ויגלם ויכה את המים ויחצו הלם והלם
ויעברו שניהם בחרבה ויהי כעבר ויאמר
אליהו אל אלישע שאל מה אעשה לך
לפני אלקח מעמך ויאמר אלישע יהי נא
פי שנים ברוחך אליו אתה שאלת
קשה אם תראה אתי לקוח מעמך
יהי לך כן ואם לא לא יהי
ויהי הם הולכים הלוך ודבר
והנה רכב אש וסוסי אש
ויפרידו בין שניהם
ויעל אליהו בסערה
השמים
ואלישע
ראה
ויצעק
אבי אבי
רכב ישראל
ופרשיו
ולא
ראהו
עוד
ויחזק
בבגדיו
ויקרעם
לשני
קרעים
וירם
את
מעיל
אליהו
אשר
נפל
מעליו
וישב
ויעמד
על
שפת
הירדן
ויקח
את
מעיל
אליהו
אשר
נפל
מעליו
ויכה
את
המים
ויאמר
איה
יהוה
אלהי
אליהו
אף
הוא
ויכה
את
המים
ויחצו
הלם
והלם
ויעבר
אלישע
ויראו
בני
הנביאים
אשר
מול
יריחו
ויאמרו
נחה
רוח
אליהו
על
אלישע
ויבאו
לקראתו
וישתחוו
לו
ארצה
ויאמרו
אליו
הנה
נא
יש
עם
עבדיך
חמשים
אנשים
בני
חיל
ילכו
נא
ויבקשו
את
אדניך
פן
נשאו
אותו
רוח
יהוה
והשליכהו
אל
אחד
ההרים
ואל
אחד
הגבעות
ויאמר
לא
תשלחו
ויפצר
בו
עד
בוש
ויבקש
שלחו
ויאמר
אליהם
לא
תלכו
ויראו
בני
הנביאים
אשר
מול
יריחו
ויאמרו
הנה
נא
אדני
הנה
נא
מרפא
המים
הרעים
והארץ
משכלת
ויאמר
קחו
לי
צלוחית
חדשה
ושימו
מלח
שם
ויקחו
אליו
ויצא
אל
מוצא
המים
וישלך
שם
מלח
ויאמר
כה
אמר
יהוה
רפאתי
המים
האלה
לא
יהיה
משם
מות
ומשכלת
ויצא
מים
הרעים
עד
היום
הזה
כדבר
אליהו
אשר
דבר
ויעל
משם
בית
אל
והוא
עולה
בדרך
ונערים
קטנים
יצאו
מן
העיר
ויתלעגו
בו
ויאמרו
אליו
עלה
קרח
עלה
קרח
ויפן
אחריו
ויראם
ויקלל
אותם
בשם
יהוה
ותבקענה
שתי
דובות
מן
היער
ותבקענה
מהם
ארבעים
ושנים
ילדים
וילך
משם
אל
הר
הכרמל
ומשם
שב
שמרון

7

בשנת
שבע
עשרה
ליהושפט
מלך
יהודה
מלך
אחאב
בן
אחאב
על
ישראל
שמרון
ויהי
רע
בעיני
יהוה
כאשר
עשה
אביו
ואמו
ובדרך
אביו
ובדרך
אמו
ובדרך
ירבעם
בן
נבט
אשר
החטיא
את
ישראל
ויפשע
מואב
במלך
ישראל
כי
היה
נוקד
ומשיב
מלך
ישראל
מאה
אלף
כרים
ומאה
אלף
אילים
עם
צמר
ויהי
כמות
אחאב
ויעל
מואב
במרד
במלך
ישראל
ויסע
המלך
יהורם
בעת
ההיא
מן
שמרון
ויפקד
את
כל
ישראל
ויאמר
גם
הלך
אל
מלך
מואב
לאמר
התלכה
אתי
למלחמה
מואב
ויאמר
אעלה
כמוני
כמוך
כעמי
כעמך
כסוסי
בסוסיך
ויאמר
דרך
מי
נעלה
ויאמר
דרך
מדבר
אדום
ויאמר
מלך
אדום
ויסע
מלך
ישראל
ומלך
יהודה
ומלך
אדום
ויסבו
דרך
שבעת
ימים
ולא
היה
מים
לדור
ולבהמה
אשר
לרגליהם
ויאמר
מלך
ישראל
אי
כי
קרא
יהוה
לשלשת
המלכים
האלה
לתת
אותם
ביד
מואב
ויאמר
יהורם
אין
יהוה
ונדרש
את
יהוה
מאת
אלהים
ויען
אחד
עבדי
מלך
ישראל
ויאמר
הנה
אלישע
בן
שפט
אשר
יצק
מים
על
ידי
אליהו
ויאמר
יהושפט
יש
אתו
דבר
יהוה
וירדו
אליו
מלך
ישראל
ויהושפט
ומלך
יהודה
ומלך
אדום
ויהי
אלישע
אמר
אל
מלך
ישראל
מה
לי
ולך
לך
אל
נביאי
אביך
ואל
נביאי
אמך
ויאמר
מלך
ישראל
אל
לא
כי
קרא
יהוה
לשלשת
המלכים
האלה
לתת
אותם
ביד
מואב
ויאמר
אלישע
חי
יהוה
צבאות
אשר
עמדתי
לפניו
אם
לולי
פני
יהושפט
מלך
יהודה
אנכי
נשא
פניך
ואם
אראך
והי
כעתה
קחו
לי
מנגן
והי
כנגן
המנגן
ויהי
יד
יהוה
אליו
ויאמר
כה
אמר
יהוה
עשו
הנחל
הזה
גבים
גבים
כי
כה
אמר
יהוה
לא
תראו
רוח
ולא
תראו
גשם
והנחל
הזה
יתמלא
מים
ושתיתם
אתם
ובקרכם
ובבהמתכם
וזו
קלה
בעיני
יהוה
גם
אתן
את
מואב
בידכם
והכיתם
כל
עיר
מבצר
וכל
עיר
מבחרת
וכל
עץ
טוב
תפילו
וכל
מעיני
המים
תסתמו
וכל
חלקת
הטובה
תרעו
באבנים
והי
בבקר
כעלות
המנחה
והנה
באים
דרך
אדום
ותמלא
הארץ
מים
ויעלו
כל
מואב
לאמר
כל
אשר
יחגר
חגורה
ועד
אשר
יעלו
ויעמדו
על
הגבול
ויהי
כאור
הבקר
כעלות
השמש
ומואב
ראו
את
המים
מנגד
אדמים
כדם
ויאמרו
דם
זה
חרבו
המלכים
והכו
איש
את
רעהו
ועתה
מואב
לשלל
ויבאו
אל
מחנה
ישראל
וישראל
קמו
והכו
את
מואב
ויפצו
מפניו
ובאו
הכו
בה
עד
בלתם
ויתצו
את
הערים
וכל
חלקת
הטובה
איש
אבניו
השליכו
ומלאו
אתה
וכל
מעיני
המים
סתמו
וכל
עץ
הטוב
הפילו
עד
הותיר
קיר
חרשת
לבדה
ויסבו
הקלעים
ויכוה
ויהי
כראות
מלך
מואב
כי
חזק
ממנו
המלחמה
ויקח
אתו
שבע
מאות
איש
שלפים
חרב
לפרוץ
אל
מלך
אדום
ולא
יכלו
ויקח
את
בנו
הבכור
אשר
ימלך
תחתיו
ויעלהו
עולה
על
החומה
ויהי
קצף
גדול
על
ישראל
ויסעו
מעליו
וישבו
לארצם

8

ואישה
אחת
מנשי
בני
הנביאים
צעקה
אל
אלישע
לאמר
עבדך
אישי
מת
ואתה
ידעת
כי
עבדך
היה
ירא
את
יהוה
והנושה
בא
לקחת
את
שני
ילדי
לו
לעבדים
ויאמר
אלישע
אליה
מה
אעשה
לך
הגידי
לי
מה
יש
לך
בבית
ותאמר
אין
שפחתך
כל
דבר
בבית
כי
אם
אסוך
שמן
ויאמר
לכי
שאלי
לך
כלים
מן
חוץ
מאת
כל
שכניך
כלים
ריקים
אל
תמעטי
ובאת
ובנית
דלת
עליך
ועל
בניך
ויצקת
אל
כל
הכלים
האלה
והמלא
תסיעי
ותלך
האשה
ותסגר
הדלת
בעדה
ובעד
בניה
הם
מגישים
אליה
והיא
מיצקת
ויהי
כמלאות
הכלים
ותאמר
אל
בנה
עוד
אלי
כלי
ויעמד
השמן
ויבא
איש
האלהים
אל
אלישע
ויאמר
לכי
מכרי
את
השמן
ושלמי
את
נשיך
ואת
בניך
ותרי
מן
הנותר
ויהי
היום
ויעבר
אלישע
אל
שונם
ושם
אשה
גדולה
ותחזיקהו
לאכל
לחם
והי
מדי
עברו
יסר
אליה
לאכל
לחם
ויהי
כעבר
היום
ויסר
אל
העליה
וישכב
שם
ויאמר
אל
גחזי
נערו
לאמר
קרא
לשונמית
הזאת
ויקרא
לה
ותעמד
לפניו
ויאמר
אליו
אמר
נא
אליה
הנה
חרדת
אלינו
את
כל
החרדה
הזאת
מה
לעשות
לך
הדברים
לדבר
לך
אל
המלך
או
לשר
הצבא
ותאמר
בתוך
עמי
אנכי
יושבת
ויאמר
מה
לעשות
לה
ויאמר
גחזי
אבל
בן
אין
לה
ואישה
זקנה
ויאמר
קרא
לה
ותקרא
לה
ותעמד
בפתח
ויאמר
לעת
חיה
את
חבקת
בן
ותאמר
אל
אדני
איש
האלהים
אל
תכזב
בשפחתך
ותהר
האשה
ותלד
בן
לעת
חיה
כאשר
דבר
אליה
אלישע
ויגדל
הילד
ויהי
היום
ויצא
אל
אביו
אל
הקצרים
לאמר
אל
אבי
אבי
ויאמר
אל
נערו
שא
אל
אמו
ויקחהו
ויבא
אל
אמו
ויישב
על
ברכיה
עד
הצהרים
וימת
ותעל
ותשכבהו
על
מטת
איש
האלהים
ותסגר
בעדו
ותצא
ותקרא
אל
אישה
ותאמר
שלחי
נא
לי
אחד
הנערים
ואתת
אחת
האתנות
וארצה
עד
איש
האלהים
ואשובה
ויאמר
מדוע
את
הולכת
אליו
היום
לא
חדש
ולא
שבת
ותאמר
שלום
ותאסר
האתון
ותאמר
אל
נערה
נהג
ולך
אל
תעצר
לי
לרכב
כי
אם
אמרתי
אליך
ותלך
ותבא
אל
איש
האלהים
אל
הר
הכרמל
ויהי
כראות
איש
האלהים
את
ותאמר
אל
גחזי
נערו
הנה
ההי
השונמית
הלוא
רצי
נא
לקראתה
ואמר
אליה
השלום
לך
השלום
לאישך
השלום
לילד
ותאמר
שלום
ותבא
אל
איש
האלהים
אל
ההר
ותחזק
ברגליו
ויגש
גחזי
לדחותה
ויאמר
איש
האלהים
חרש
אל
תעצרי
לי
כי
נפשה
מרה
לה
והיא
הסתירה
ממני
ולא
הגיד
לי
ותאמר
ההשאלתי
בן
מאת
אדני
הלא
אמרתי
לא
תתל
אתי
ויאמר
אל
גחזי
חגר
מתניך
וקח
משענתי
בידך
והלך
אם
תמצא
איש
לא
תברכנו
ואם
יברכך
איש
לא
תענה
אתו
ואם
תבוא
אל
הנער
שים
משענתי
על
פני
הנער
ותאמר
אם
חי
יהוה
וחי
נפשך
אם
אעזבך
ויקם
ויבא
אחרי
האשה
והנה
לא
היה
קול
ואין
משיב
וישב
לקראתו
ויגד
לו
לאמר
לא
הקיץ
הנער
ויבא
אלישע
הבית
והנה
הנער
מת
מושכב
על
מטתו
ויבא
הוא
ויסגר
הדלת
בעדם
שניהם
ויתפלל
אל
יהוה
ויעל
ושכב
על
הילד
ויתן
פיו
על
פיו
ועינו
על
עינו
וידיו
על
ידיו
ויגהר
על
הילד
ויחם
בשר
הילד
וישב
וילך
בבית
אחד
הנה
ויגהר
עליו
והנער
עטש
שבע
פעמים
ויפקח
הנער
עיניו
ויקרא
לגחזי
ויאמר
קרא
לשונמית
הזאת
ויקרא
לה
ותבא
אליו
ויאמר
שאי
בנך
ותבא
ותפל
אל
רגליו
ותשתחו
ארצה
ותקח
את
בנה
ותצא
ויבא
אלישע
אל
הגלגל
והרעב
בארץ
ובני
הנביאים
ישבים
לפניו
ויאמר
אל
נערו
שים
הדר
הגדול
ובשל
נזיד
לבני
הנביאים
ויצא
אל
השדה
לקצר
עשב
ויבא
שדה
ויקצר
מהו
פקעת
שדה
מלא
בגדו
ויבא
ויפרר
לתוך
הנזיד
כי
לא
ידעו
ויצקו
לאנשים
לאכל
והי
בעוד
אכלם
מן
הנזיד
ויצעקו
ויאמרו
מות
בסיר
אל
איש
האלהים
ולא
יכלו
לאכל
ויאמר
אל
קחו
לי
קמח
ויטל
אל
הסיר
ויאמר
צק
לאנשים
ויאכלו
ולא
היה
דבר
רע
בסיר
ואיש
בא
מבעל
שלישה
ויביא
לאיש
האלהים
לחם
בכורים
עשרים
לחם
שעורים
וכרמל
בצקלון
ויאמר
תן
לעם
ויאכלו
ויאמר
משרתו
מה
אתן
זאת
לפני
מאה
איש
ויאמר
תן
לעם
ויאכלו
כי
כה
אמר
יהוה
אכל
והותר
ויתן
לפניהם
ויאכלו
ויותר
כדבר
יהוה

ומלכו תחתיו בן־הדד בן־עבדי־הדר אשר הכה
את־מדין בשדה מואב ושם עיר־תיתו ושם אביתו
בת־מי־זהב׃ 43 ויהי בהיות בן־הדד המת ויאמר
אל־עבדיו הלא תדעו כי־ארמת רמות לנו הלוא
אנחנו מחרישים מקחת אותה מיד מלך ארם׃

6 1 ויאמרו אל־אדניו הנה־נא שמענו כי מלכי
בית־ישראל מלכי חסד הם ונשים־נא שקים
במתנינו וחבלים בראשינו ונצא אל־מלך ישראל
אולי יחיה את־נפשו׃ 2 ותחגרנה שקים במתנינו
וחבלים בראשינו ונבא אל־מלך ישראל ויאמר
הוא עודנו חי אחי הוא׃ 3 ויאמר אנשים מיהרו
ויגישו מן־אחיו אל־אחאב ויאמר אל־אחיו בן־הדד
אמר נא אל־תמת׃ 4 ויאמר אל־אחיו אם־עוד
חי־הוא אחי הוא׃ 5 והאנשים נחשו ויבהלו
מהרה מאתו ויאמרו בן־הדד אמר נא אל־תמת
ויאמר עוד הוא אחי׃ 6 ויאמר אליהם בואו
אמרו אתו ויצא בן־הדד אל־אחאב ויעלהו
אל־המרכבה׃ 7 ויאמר אליו בן־הדד הערים
אשר לקח אבי מאת אבי אשיב לך וחוצות
תשים־לך בדמשק כאשר שם־אבי בשמרון
אשלח אותך בברית׃ 8 ויכרת־לו ברית
וישלחהו׃ 9 ואיש אחד מבני הנביאים
אמר אל־רעהו בדבר יהוה הכה־נא אותי
ויאבה האיש להכותו׃ 10 ויאמר אליו
על־כן כי־לא שמעת בקול יהוה הנה כאשר
הלכת מאתי והכתך הארי׃ 11 ויהי כאשר
הלך מאתו ויפגעהו הארי ויכהו׃ 12 והנה
איש אחר ראה אתם ויאמר הכה־נא אותי
האיש׃ 13 ויכהו האיש הכה־נא אותי
ויסב האיש ויגד אל־המלך בדרך אשר
עבר׃ 14 ויאמר אליו כה אמר יהוה
אשר־אתה אמרת שלחי אתו מיד
ותהי נפשך תחת נפשו׃ 15 ויאמר אליו
כה אמר יהוה אשר־אתה אמרת
ויאבה לבוא׃ 16 גם־עתה אמר יהוה
אם־לא תרוץ נפשך תחת נפשו׃
17 ויאמר אליו כה אמר יהוה
אם־לא תמצא אתה אמרת
אל־לבבך ויאמר אל־אחיו
אל־אחאב אמר יהוה
אם־לא תרוץ נפשך
תחת נפשו׃ 18 ויאמר
אליו כה אמר יהוה
אם־לא תמצא אתה אמרת
אל־לבבך ויאמר אל־אחיו
אל־אחאב אמר יהוה
אם־לא תרוץ נפשך
תחת נפשו׃ 19 ויאמר אליו
מלך ישראל הלך הוא
ויעבר אל־המלך׃ 20 ויאמר
אליו איש־אלהים כה אמר
יהוה יען שלחתי איש
מיד־מותי ותהי נפשך
תחת נפשו׃ 21 ויאמר
מלך ישראל אל־איש
האלהים הלוא־ידעתי
כי־חי יהוה׃ 22 ויגש
איש־אלהים ויאמר
אל־מלך ישראל
שלח־נא אל־
תרעל־
לבבך
אל־
תרעל־
לבבך
אל־
תרעל־
לבבך

אשר לא נמצא אל מקום הדין ויאבד
גם בחטאו׃ 19 ואם לא נמצא אל מקום
הדין ויאבד גם בחטאו׃ 20 ואם לא
נמצא אל מקום הדין ויאבד גם בחטאו
לא יחיה׃ 21 אם לא יחיה לא יחיה
אל מקום הדין׃ 22 אם לא יחיה לא
יחיה אל מקום הדין׃ 23 אם לא יחיה
לא יחיה אל מקום הדין׃ 24 אם לא
יחיה לא יחיה אל מקום הדין׃

18 ואמר אליו אם אתה בן אלהים רד מזה
כי כתוב לו לאמר למלאכיו יצוה עליך
לשמרך ועל ידים ישאו אותך פן תגף
ברגלך באבן 19 ויען ישוע ויאמר אליו
נאמר גם כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך
20 ויעל אל ירושלים ויעמד על כנף
ההיכל ויאמר אליו אם בן אלהים אתה
השליך נא עצמך מזה כי כתוב הנה
21 ויאמר אליו גם כתוב לא תנסה את
יהוה אלהיך 22 ויעל אתו עוד אל
הר גבוה מאד ויראה אתו כל ממלכות
העולם ואת כבודם 23 ויאמר אליו כל
אלה אתן לך אם תפול ארצה ותשתחו
לי אז יאמר אליו ישוע לך אחור שטן
כי כתוב את יהוה אלהיך תירא ואותו
לבדו תעבד 24 אז עזבו אותו השטן
והנה מלאכים באו ויתיצבו אליו
25 ישוע שמע כי נתן יוחנן ויסגר
ויברח הגליל 26 ויעזב את נצרת
ויבא לשכן בכפר נחום אשר על שפת
הים בגבול זבולון ונפתלי 27 למען
אשר יקוים דבר אשר אמר ישעיה הנביא
28 הארץ זבולון וארץ נפתלי דרך הים
עבר הירדן גליל הגוים 29 העם הישב
בחשך ראה אור גדול וליושבי ארץ
צלמות אור זרח עליהם 30 מאז החל
ישוע להגיד ולאמר שובו כי קרבה
מלכות השמים 31 ויהלך על שפת ים
גליל ויראה שני אחים שמעון הנקרא
פטרוס ואנדרי אחיו משליכים רשת
בים כי דייגים הם 32 ויאמר אליהם
לכו אחרי ואעשה אתכם לדייגי אדם
33 ויעזבו מיד את רשתם ויתהלכו
אחריו 34 ויעבר משם ויראה שני אחים
יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו בספינה
עם אביהם מתקנים את רשתם ויקרא
אליהם 35 ויעבר בכל הגליל ויורה
בבתי כנסיות ויבשר את בשורת הממלכה
ויתרפא מכל מחלה ומכל נגע בעם
ויעבר שמעו אל כל סוריה ויביאו אליו
כל חולי אשר נגועים בכל מיני מחלות
ויסורים ואחזי שדים ומשוגעים ומשתקים
ויתרפאו מהם 24 ויעלו אחריו המון
רב מגליל ומעשר ומירושלים ומיהודה
ומעבר לירדן 25 ויראו אליו המון
רב ויבאו אליו מגליל ומעשר ומירושלים
ומיהודה ומעבר לירדן 26 ויעזבו את
המון העם ויעלו אל ההר ויבא אל
תוכו ויבאו אליו תלמידיו ויפתח את
פיו ויאמר לאמר 27 אשרי אביוני
רוח כי להם מלכות השמים 28 אשרי
אבלים כי הם ינוחמו 29 אשרי
הענוים כי הם יירשו את הארץ
30 אשרי הרעבים והצמאים לצדק כי
הם ישבעו אשרי הרחמנים כי הם
ירחמו 31 אשרי בעלי לב טהור כי
הם יראו את אלהים 32 אשרי
המשלמים שלום כי הם יקראו בני
אלהים 33 אשרי הנרדפים בעבור
הצדק כי להם מלכות השמים
34 אשרי אתם בהיות אנשים
מחרפים ומרדפים ומדברים כל דבר
רע עליכם בשקר בעבור אני
35 שמחו וגילו כי שכרכם רב
בשמים כי כן רדפו את הנביאים
אשר היו לפניכם 36 אתם מלח הארץ
ואם המלח תפוג במה יתקן
לא יהיה עוד לטוב כי אם לזרק
אותו החוצה ויתרמס ברגלי אדם
37 אתם אור העולם לא יוכל עיר
אשר על הר להסתתר 38 ולא
יקחו נר ויכסוהו בכלי כי אם
ישימו אותו על המנורה ויאיר
לכל אשר בבית 39 כן יאיר אורכם
לפני אנשים למען יראו מעשיכם
הטובים ויכבדו את אביכם אשר
בשמים 40 אל תחשבו כי באתי
לבטל את התורה או את הנביאים
לא באתי לבטל כי אם לקיים
41 כי אמן אמר אני עד אשר יעבור
השמים והארץ לא יעבור יו"ד אחת
או קוץ אחד מן התורה עד אשר
יתקיים הכל 42 ומי אשר יבטל
מצוה אחת מן הקטנות ויורה
לבני אדם כן יקרא קטן בשמים
ומי אשר יעשה ויורה לבני אדם
יקרא גדול בשמים 43 כי אמרתי
לכם אם לא תרבה צדקתכם יותר
מצדקת הסופרים והפרושים לא
תבואו אל מלכות השמים 44 שמעתם
כי נאמר לקדמונים לא תרצח ומי
אשר יהרוג יענש בדין 45 ואני
אומר לכם כל אשר יכעס על אחיו
יענש בדין ומי אשר יאמר לאחיו
ריקא יענש בבית דין ומי אשר
יאמר לאחיו מרשע יענש בגיהנם
46 אם תביא קרבנך אל המזבח
ונזכרת שם כי אחיך יש לו עליך
47 הנח שם קרבנך לפני המזבח
ולך אל אחיך ואחר תבוא ותקריב
קרבנך 48 הרצה לבעל דינך מהר
בעוד אתה בדרך עמו פן יתן בעל
דינך אל השופט והשופט אל
המלאך ונפלת אל בית הסוהר
49 אמן אמר אני לך לא תצא
משם עד אשר תשלם את כל
הפרוטה האחרונה 50 שמעתם
כי נאמר לא תנאף 51 ואני
אומר לכם כל אשר יביט אל
אשת רעהו לתאוה אותה כבר
נאף אתה בלבבו 52 אם עינך
הימנית תכשיל אותך נתק
אותה והשלך מעליך כי
אם יאבד אחד מאבריך
ולא כל גופך ישלך אל
גיהנם 53 ואם ידך הימנית
תכשיל אותך קצץ אותה
והשלך מעליך כי אם
יאבד אחד מאבריך ולא
כל גופך ישלך אל
גיהנם 54 ונאמר
כי אם

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו
נאם־יהוה ואהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשים את־הריו שממה ואת־נחלתו לתנות מדבר׃ 4 כי־תאמר אדום
רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר־זעם יהוה
עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד־אב ועבד אדניו ואם־אב אי־זה
כבודי ואם־אדנים אי־זה מוראי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־
מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה הוא נבזה׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו
פסח וחולה אין־טוב הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן
לנו מיד היתה זאת אתכם אם־יאמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם־בכם ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי חנם אין־חפץ בכם
אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום מוקטר
מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני־הוא
מגואל וניבו נבזה׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם
לא אקח מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש־בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות
ושמי נורא בגוים׃ 15 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׃ 16 אם־לא תשימו לב ולא־תשיתו לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־ברכתיכם ארה גם־ארתיה כי־אין אתם שמים על־לב׃ 17 הנני גערה לכם
את־הזרע והזרתי על־פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 18 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות
בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 19 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי
ורבים השיב מעון׃ 20 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 21 ואתם סרתם
מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 22 גם־אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם
כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 23 הלא אב־אחד לכל־אנשים הלא אל־אחד בראנו מדוע
נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 24 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי־חלל יהוה קדש אשר
אהב ובעל בת־אל נכר׃ 25 יכרת יהוה לאיש אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃
26 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃
27 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת־בה ואת־היא חברתך ואשת בריתך׃
28 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה־האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־תבגד׃ 29 כי־שנא
שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 30 אם־אהבת
אחיך אשר־אתה בו אם־אמרת אחרת אל־תבגד׃ 31 מלמלתיכם הוגעתם יהוה אמרתם במה הוגענו בהאמרכם כל־עשה
רע טוב בעיני יהוה והם בם חפץ או איה אלהי המשפט׃ 32 הנני שלח מלאכי ופנה־דרך לפני והפתאם יבוא אל־
היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 33 והיה מי־מכיל
את־יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורסי מכבסים׃ 34 וישב צורף וטהר כסף וטהר את־בני לוי
וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 35 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמניות׃ 36 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר בעד־כשפים ובעד־מנאפים ובעד־נשבעים לשקר ובעד עושקי
שכר־שכיר אלמנה ויתום והטי גר ולא יראו־אותי אמר יהוה צבאות׃ 37 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא
כליתם׃ 38 למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃
39 היאתם אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃ 40 ארורים אתם הארור
הגוי כלו קבעתם׃ 41 הביאו את־כל־המעשר אל־בית האוצר ויהי־טרף בביתי ובחנו־נא בזאת אמר יהוה צבאות
אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי די׃ 42 וגערתי בעדכם ולא־ישחית לכם את־פרי
האדמה ולא־תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 43 ואשרוכם כל־הגוים כי־תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה
צבאות׃ 44 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברת עליך׃ 45 אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי־שמרנו
משמרתו וכי־הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 46 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם־נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים
ומלטו׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה וארתי את־ברכותיכם וגם ארתיה כי־אינכם שמים על־לב׃ 3 הנני גוער
לכם את־הזרע וזרתי פרש על־פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת
להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא וייראהו מפני שמי
נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון׃
7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם כפי אשר־אינכם
שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו
לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי־חלל יהוה אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃
12 יכרת יהוה לאיש אשר־יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות
את־מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד
בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת־בה ואת־היא חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו
ומה־האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־תבגד׃ 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה
חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הגענו
באמרכם כל־עשה רע טוב בעיני יהוה והם בם חפץ או איה אלהי המשפט׃

ههكه ههكه ههكه

אמרתי לבלתי אחטא לך ועתה אל
תנקני מעון הלא הוא ה׳ אלהי
ואדני לעבד אל ידע מאומה
ואם אמר לא חפצתי בך הנני
יענני כטוב בעיניו׳ ויאמר
שמואל אל שאול מדוע הרגזתני
להעלות׳ ויאמר שאול נצר
אמלכה׳ ויאמר שמואל אל
שאול הגד נא לי׳ ויאמר שאול
אל שמואל אמר אמרתי׳
ויאמר שמואל׳ ויאמר אל
שאול׳ ויאמר שמואל׳
ויאמר שמואל׳ ויאמר
שמואל

36 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܗܐܝܟܢܐ ܡܢܝܢ ܗܘܐ ܗܢܐ ܕܡܬܟܢܫܝܢ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܘܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܚܕܐ ܡܢܗܘܢ ܐܦܠܐ ܕ

מעיר הנשמרת לחפשים ופקח לשמרים ומלא
2 מלחמה ומשא נביאים לשבר ומעמד ומשפט
ומעמד ומשפט לחפשים ומקח לשמרים ומלא
מעיר הנשמרת לחפשים ומקח לשמרים ומלא

מאלעכסאנדר

23 מעגן נאָך דאָס האָט גערופן אַלע תּלמידים,
2 און זיי גערופן אַלע פאָלק צו זאָגן: הערט
אַלע מיר, אַז איר זאָלט אויפמערקזאַם זיין
3 אויף דאָס וואָס איך בין אַן אַפּאָסטל פון
גאָט, אַז איר זאָלט אָפּהיטן אַלע מיין
4 אַלע מיין אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
5 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
6 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
7 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
8 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
9 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
10 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
11 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
12 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
13 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
14 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
15 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
16 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
17 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
18 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
19 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
20 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
21 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
22 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
23 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
24 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
25 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
26 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
27 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
28 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
29 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
30 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
31 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
32 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
33 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
(Geenna
34 g1067) אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
35 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
36 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
37 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
38 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
39 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
אַלע

24 דאָס איז אַן אַמת וואָרט, אַז אַלע מענטשן
2 זאָלן אָפּנעמען אַלע דאָס וואָרט, אַז אַלע
מיר זאָלן אָפּהיטן אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
3 אַז דאָס אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
(aiōn
4 g165) אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
5 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
6 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
7 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
8 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
9 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
10 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
11 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
12 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
13 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
14 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
15 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
16 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
17 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
18 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
19 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
20 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע
21 אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע

מ, אם כי בשעה שהיא בא אל הבית ראה
אבל לא הלך אל הבית אשר בו אביו ואמו
כי אם אל בית אביו ואל בית אמו, ויגדל
מאד בעיניו. 26 ויהי בשעה אשר בא אל בית
אביו ואל בית אמו ויראה אותם בוכים
27 הנה בא אליו אל בית אביו ואל בית אמו
אחיו אשר לקחו אותו מבית אביו ואל בית אמו
ויגלו אותו אל ארץ מצרים. 28 ויבא אל בית
אביו ואל בית אמו ויראם בוכים ויגל לבו
מאד מאד עד אין חקר. 29 ויבא אל בית
אביו ואל בית אמו ויבכו אותם ויגל לבו
מאד מאד עד אין חקר. 30 ויאמר לאביו ולאמו
בשלום ויבא אל אחיו, ויגל לבו מאד מאד
לראות אותם. 31 ויאמר אליו אביו ואמו, אי
מזה אתה בא ומאין אתה בא, ויאמר אליהם
מבית אחיו אשר לקחו אותו מבית אביו ואל בית אמו
ויגלו אותו אל ארץ מצרים, ויגל לבו מאד
מאד לראות אותם. 32 ויאמר אליהם אביו ואמו
אל אחיו אשר לקחו אותו מבית אביו ואל בית אמו
ויגלו אותו אל ארץ מצרים, ויגל לבו מאד
מאד לראות אותם. 33 ויאמר אליהם אביו ואמו
אל אחיו אשר לקחו אותו מבית אביו ואל בית אמו
ויגלו אותו אל ארץ מצרים, ויגל לבו מאד
מאד לראות אותם. 34 ויבא אל בית אביו ואל בית אמו
ויגלו אותו אל ארץ מצרים, ויגל לבו מאד
מאד לראות אותם. 35 ויאמר אליהם אביו ואמו,
ויגלו אותו אל ארץ מצרים, ויגל לבו מאד
מאד לראות אותם. 36 ויאמר אליהם אביו ואמו,
ויגלו אותו אל ארץ מצרים, ויגל לבו מאד
מאד לראות אותם. 37 ויאמר אליהם אביו ואמו,
ויגלו אותו אל ארץ מצרים, ויגל לבו מאד
מאד לראות אותם.

20 ויהי אחרי הדברה האלה אל משה
ויאמר יהוה אל אהרן לאמר 2 דבר אל כל
עדת בני ישראל ואמרת אליהם אדם אדם
כי יקרב מכם אל יהוה יביא את קרבנו
3 ויקרבו אל אהרן הכהנים ויזרקו את
הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל
מועד 4 ואת העולה הפשיטו מעל העולה
ונתחיה לגזרתיה 5 ובני אהרן הכהן שלחו
אש אל המזבח וערכו עצים על האש
6 ונתחו את העולה לגזרתיה את הראש
ואת הפדר וערך הנתחים על האש
אשר על המזבח 7 ורחצו מעי ורגלים
במים והקטיר הכהן את הכל המזבח
עולה היא אשה ריח ניחוח ליהוה
8 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים
או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו
9 ומן הבקר אם עולה קרבנו
לליהוה שלמים יקריבנו 10 ואם עולה
קרבנו מן העוף ויקרב בני אהרן הכהנים
את דמו וזרקו על המזבח סביב אשר
על פתח אהל מועד 11 והקריב מן
העולה אשה ריח ניחוח ליהוה חלבה
יקטיר על האש 12 ואת עורה ואת כל
בשרה עם ראשו ופדרו יקטיר על
המזבח 13 וקרבו הכהנים מזבחו
ודמו יזרקו על המזבח סביב אשר
יקריב את כל אשר בו ואת הקרבן
ויקטיר הכהן המזבחה אשה ריח ניחוח
ליהוה 14 ואם מן העוף עולה
ליהוה ויקרב מן הצפרים מן התרים
או מן בני היונה את קרבנו 15 והקריבו
הכהן אל המזבח ומלק את ראשו
והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר
המזבח 16 ואת מרקתו יסיר
בנוצתה והשליך אותה אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן 17 ואם
מנחה קרבנו מנחת בכורים ליהוה
אביב קלי תקריב את מנחת בכוריך
גרש אביב ויצק עליה שמן ולבנה
מנחה היא 18 והקריבה הכהן
מן המנחה אזכרתה ומלא כפו מסלתה
ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן
את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח
ליהוה 19 והנותר מן המנחה
לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה 20 כל אשר יגע בהם יקדש
מנחת חטאת ומנחת אשם ומכפר בו
אשר לו יהיה לכהן כל זכר בבני אהרן
יאכלנה מצות תאפה בקדש קדשים
הוא כחטאת וכאשם 21 ואם נפש
כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת
יהיה קרבנו שמן יצק עליה ולבנה
לא תשים כי מנחת קנאות היא
מזכרת עון 22 ואם מנחת מרחשת
קרבנך סלת בשמן תעשה אפויה
תביא את המנחת אשר תעשה מאלה
23 ובן בקר כי יהיה קרב מאתו
לעולה או לזבח פלא לנדר נדר
או לשלמים לרצון לפני יהוה
24 והקריב הכהן מדמו על קרן
המזבח סביב אשר לפתח אהל מועד
25 והקטיר המזבחה חלבו אשה
ריח ניחוח ליהוה בקר הוא ואם
מן הצאן כשב או עז אם עולה
קרבנו לזכר תמים יקריבנו 26 לא
תאכלו כל חלב שור וכשב ועז
27 ובן בקר ובן צאן אתו ביום
הולדו שבעת ימים יהיה תחת אמו
ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן
אשה ליהוה 28 ובשור או שה
אתו לא תשחטו ביום אחד
29 וכי תזבחו זבח תודה ליהוה
לרצנכם תזבחו 30 ביום ההוא יאכל
לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה
31 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם
אני יהוה 32 ולא תחללו את שם
קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני יהוה המקדש אתכם 33 המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה

21 ויאמר יהוה אל משה דבר אל
הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש
2 בעמיו לא יטמא כי אם לשארו הקרוב
אליו אל אמו ואל אביו ואל בנו
ואל אחיו 3 ואל אחתו הבתולה הקרובה
אליו לא יטמא בעלה יטמא לחלל
4 לא יקרח קרחה בראשם וזקן
לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת
5 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו
שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם
אלהיהם הם מקריבים וקדש יהיו
6 אשה וזונה לא יקחו וגרושה מאישה
לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו
7 וקדשתו לא תעשה כי את לחם
אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך
כי קדוש אני יהוה מקדשכם
8 וקדשתו כי לחם אלהיך הוא
מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני
יהוה מקדשכם אני יהוה
9 ובת איש כהן כי תחל לזנות
את אביה היא מחללת אש
10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק
על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו
לבש את הבגדים לא יפרע ראשו
ופרמו לא יפרם 11 ואל כל נפשות
מת לא יבא אל אביו ואל אמו
לא יטמא 12 ומן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר
שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה
13 ואשה בבתולתיו יקח
לו 14 אלמנה וגרושה וחללה
וזונה את אלה לא יקח כי אם
בתולה מעמיו יקח אשה
15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני
יהוה מקדשו 16 ויאמר יהוה
אל משה לאמר 17 דבר אל אהרן
לאמר איש איש מזרעך לדרתם
אשר יהיה בו מום לא יקרב
להקריב לחם אלהיו 18 כי כל
אשר בו מום לא יקרב איש עור
או פסח או חרם או שרוע
19 או איש אשר יהיה בו שבר רגל
או שבר יד 20 או גבן או דק
או תבלל או גרב או יבלת
או מרוחת אשך לא יקרב
אשר בו מום לא יקרב לחם
אלהיו 21 מלחם אלהיו מקדשי
קדשים יאכל אך אל הפרכת לא
יבא ואל המזבח לא יגש כי מום
בו ולא יחלל את מקדשי
22 כי אני יהוה מקדשם
23 ויאמר יהוה אל משה לאמר
אמר אל אהרן ואל בניו
ונזרו מקדשי בני ישראל
ולא יחללו את שם קדשי
אשר הם מקדישים לי אני יהוה
24 ואמרת אליהם לזרעתיכם
לדרתם איש איש אשר יקרב
מכל זרע בני ישראל אשר
יקדישו ליהוה בטמאתו
25 ונכרתה הנפש ההוא
מלפני אני יהוה
26 ואם בת איש כהן כי
תחל לזנות את אביה
היא מחללת אש
27 ואם בת איש
כהן כי תהיה
אלמנה וגרושה
ובלתי חללה
לא יאכל בתרומת
28 ובת כהן
כי תהיה
אלמנה
29 ובת
אם
30 ובת
31 ובת
אם
32 ובת
אם
33 לא
34 לא
אם
אם
אם

אשר בחרתי בו לבדו, ולא לכל הגוים
אשר סביבותיו; כי הוא אמר אל־אהרן
ואל־בניו, לשרת לי בכהנה. 35 ואל־
בית יעקב אמר, ויגיד לבני ישראל
את־כל־מעשי אדני׃

19 1 ויהי בחדש הראשון בשנה
השנית בעשרים לחדש, נשא ענן
את־המשכן לעדת בני־ישראל
לצבאותם׃ 2 ויסעו בני־ישראל
לנסעיהם מן־מדבר סיני; ויתאו
הענן בפארן׃ 3 ויסעו ראשונה
על־פי יהוה ביד־משה׃ 4 ויסעו
דגלי מחנה יהודה לראשונה לצבאותם
ועל־צבאו נחשון בן־עמינדב׃
5 ועל־מטה מחנה בני־יששכר
נתנאל בן־צוער׃ 6 ועל־מטה
מחנה בני־זבולן אליאב בן־חלון׃
7 ובני גרשון לבית־אבתם
ומלאכתם׃ 8 ובני מררי לצבאותם
אליצפן בן־פרנך׃ 9 כל־הפקדים
למחנה יהודה מאה אלף וארבעת
אלפים ושש מאות לצבאותם
ראשונה׃ 10 ועל־מטה מחנה
בני־ראובן אליצור בן־שדיאור׃
11 ועל־צבא מטה בני־שמעון
שלומיאל בן־צורישדי׃ 12 ועל־
מטה בני־גד אליסף בן־דעואל׃
13 כל־הפקדים למחנה ראובן
מאה אלף וחמשת אלפים וארבע
מאות לצבאותם׃ 14 ואלה
נסעו דגל מחנה יהודה לראשונה
לצבאותם׃ 15 ועל־צבא מטה
בני־יששכר נתנאל בן־צוער׃
16 ועל־צבא מטה בני־זבולן
אליאב בן־חלון׃ 17 ונהרס
המשכן ונסעו בני־גרשון ובני
מררי נשאי המשכן׃ 18 ונסע
דגל מחנה ראובן לצבאותם
ועל־צבאו אליצור בן־שדיאור׃
19 ועל־צבא מטה בני־שמעון
שלומיאל בן־צורישדי׃ 20 ועל־
צבא מטה בני־גד אליסף בן־
דעואל׃ 21 ונסעו הקהתי
נשאי הקדש, והקימו את־המשכן
עד־בואם׃ 22 ונסע דגל מחנה
בני־אפרים לצבאותם ועל־צבאו
אלישמע בן־עמיהוד׃ 23 ועל־
צבא מטה בני־מנשה גמליאל
בן־פדהצור׃ 24 ועל־צבא מטה
בני־בנימן אבידן בן־גדעוני׃
25 דגל מחנה בני־דן נסע
מאסף לכל־המחנות לצבאותם
ועל־צבאו אחיעזר בן־עמישדי׃
26 ועל־צבא מטה בני־אשר
פגעיאל בן־עכרן׃ 27 ועל־
צבא מטה בני־נפתלי אחירע
בן־עינן׃ 28 אלה מסעי בני־
ישראל לצבאותם ונסעו׃ 29 ויאמר
משה לחובב בן־רעואל המדני
חתן משה נסעים אנחנו אל־
המקום אשר אמר יהוה אתו אתן
אותו לכה־נא אתנו והטבנו לך
כי יהוה דבר־טוב על־ישראל׃
30 ויאמר אליו לא כי אם־אל־
ארצי ואל־מולדתי אלך׃ 31 ויאמר
אל־נא תעזב אותנו כי־על־כן
ידעת חנתנו במדבר והיית לנו
לעינים׃ 32 והיה כי תלך עמנו
והיה הטוב ההוא אשר יטיב יהוה
אתנו והטבנו׃ 33 ויסעו מהר יהוה
דרך שלשת ימים וארון ברית־יהוה
נסע לפניהם דרך שלשת הימים
לתור להם מנוחה׃ 34 וענן יהוה
עליהם יומם בנסעם מן־המחנה׃
35 והיה בנסע הארון ויאמר משה
קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו
משנאיך מפניך׃ 36 ובנחה יאמר
שובה יהוה רבבות אלפי ישראל׃

ئەوە بەرهەمی هەڤالانە کو ل ژێر ڕێبەریا مامۆستا
ئەحمەد عەبدولڕەحمان ئەحمەد ئامادە کرن.

17

1 ئەڤجا یێ یەکێ ژ وان حەفت فرشتێن
جامێن پڕ ژ ئازاران هاتن و ئاخڤت
لگەل من و گۆت وە بێ، ڕابە ئەز دێ
ڤێ جارێ ژنا کەفتیا بەرێ ئاڤێن
زێدە یا ل سەر ئاڤێن جیهانێ نیشان
تە بدەم 2 پادشایێن جیهانێ ژ
ڤێ ژنێ ڤە کەفتینە و ئەوێن لێ
دنیایێ ژ ڤێ مەیا کەفتینە مەست
بوون 3 پاشێ من ئەو ئاڤێن ل سەر
ئەسپەکێ سور ئەوێ ژنێ لێ سوار
بوو ئەوێ ژنێ ژ ڤێ ئەسپێ ڤە
هاتە خوارێ و ئەز ژ ڤێ ئەسپێ ڤە
هاتە خوارێ 4 هاتە ئەو ئەسپێ
سور ئەوێ ژنێ لێ ڕاکر و ئەو ئەسپێ
ئەو ژنێ ل ڤێ ئەسپێ ڤە

מפשטים גר מלמ 21 ומע ים ומים מלמה ראיתי מעשה 22 ומלמה מלכות
אל ראשונה ומלמה אל יבא אל ומלמה מעשה אלהים
לתלמידיהם, ויאמרו, לאפשרי מדברים ומדברים, לבדיהם
גר אינה מן לבדיהם 23 ומר אינה לבדיהם אולם לתלמה מלמה
ולמדיהם, אמרו לפי גם מגר שאתה ולשמדיהם, ומר אל מלמה 24
מלאכה יאשמה אל מומ אל ראיתי אל אלהים אל אל מלמה
מומ מלמה לבדיהם אל ומלמה אל ראיתי אל לבדיהם אל מומ
25 ומלמה ים ראשונה ומלמה אחת ומלמה ראיתי אל מומ ומר
גר ומלמה אל מומ 26 ומראים, ומלמה, ומלמה, ומלמה
אל מומ אל ראיתי ומר ים ראיתי אל ומלמה אל ראיתי
ומלמה אל ראיתי ומר 27 ומ ים ומר מלמה ראיתי מלמה
ומלמה אל ראיתי ומר 28 ומלמה אל אחת אל ראיתי אל ומלמה
ראיתי אל מומ ומר אל מומ אל ים, אל אל אל ראיתי אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 29 ומר מומ
אל מומ אל ראיתי אל מומ אל ים 30 ומר ומר אל מומ אל ראיתי
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל
ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 31 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 32 ומר
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 33 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 34 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 35 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 36 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 37 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 38 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 39 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים

16

ומר אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 2 ומ ים אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 3 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 4 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 5 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 6 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 7 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 8 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 9 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 10 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 11 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 12 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 13 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 14 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 15 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 16 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 17 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 18 ומר אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל מומ
אל ראיתי אל מומ אל ים אל אל אל ראיתי אל מומ אל ים 19 ומר אל מומ

מלכים, 8

ומשפטיו אשר לא ידעום הללויה׃ 20 לא עשה כן לכל הגוים
ומשפטים בל ידעום הללויה׃ 1 הללו את יהוה כי טוב כי לעולם
חסדו׃ 2 מי ימלל גבורות יהוה יאזיר כל תהלתו׃ 3 אשרי
שמרי משפט עשה צדקות בכל עת׃ 4 זכרני יהוה ברצון עמך
פקדני בישועתך׃ 5 לראות בטוב בחיריך לשמח בשמחת גויך
להתהלל עם נחלתך׃ 6 חטאנו עם אבתינו העוינו הרשענו׃
7 אבתינו במצרים לא השכילו נפלאתיך לא זכרו את רב חסדיך
וימרו על הים בים סוף׃ 8 והוא הושיעם למען שמו להודיע
את גבורתו׃ 9 ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות כמדבר׃
10 ויושיעם מיד שונא וגאל מיד אויב׃ 11 ויכסו מים צריהם
אחד מהם לא נותר׃ 12 ויאמינו בדבריו שרו תהלתו׃
13 מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו׃ 14 ויתאוו תאוה במדבר
וינסו אל בישימון׃ 15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם׃
16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה׃ 17 תפתח ארץ
ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם׃ 18 ותבער אש בעדתם
להבה תלהט רשעים׃ 19 יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה׃
20 וחליפו את כבודם בתבנית שור אכל עשב׃ 21 שכחו אל
מושיעם עשה גדלות במצרים׃ 22 נפלאות בארץ חם נוראות
על ים סוף׃ 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד
בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית׃ 24 וימאסו בארץ חמדה
לא האמינו לדברו׃ 25 ויתרעמו באהליהם לא שמעו בקול יהוה׃
26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר׃ 27 ולהפיל זרעם בגוים
ולזרותם בארצות׃ 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים׃
29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בהם המגפה׃ 30 ויעמד פינחס
ויפלל ותעצר המגפה׃ 31 ותחשבהו לצדקה לדר ודר עד עולם׃
32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם׃ 33 כי המרו את
רוחו ויבטא בשפתיו׃ 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה
להם׃ 35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם׃ 36 ויעבדו את
עצביהם ויהיו להם למוקש׃ 37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם
לשדים׃ 38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו
לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים׃ 39 ויטמאו במעשיהם
ויזנו במעלליהם׃ 40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו׃
41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם׃ 42 ולחצום אויביהם
וישפלו תחת ידם׃ 43 פעמים רבות יצילם והם ממרים בעצתם
ויתמכו בעונם׃ 44 וירא בצר להם בשמעו את רנתם׃
45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו׃ 46 ונתן אותם לרחמים
לפני כל שוביהם׃ 47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים
להודות את שם קדשך להשתבח בתהלתך׃ 48 ברוך יהוה
אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
והללויה׃

14

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ 2 מי ימלל גבורות יהוה
יגיד כל תהלתו׃ 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת׃
4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך׃ 5 לראות בטובת
בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך׃ 6 חטאנו
עם אבתינו העוינו הרשענו׃ 7 אבתינו במצרים לא השכילו
נפלאתיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על הים בים סוף׃
8 והוא הושיעם למען שמו להודיע את גבורתו׃ 9 ויגער
בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות כמדבר׃ 10 ויושיעם מיד
שונא וגאלם מיד אויב׃ 11 ויכסו מים צריהם אחד מהם
לא נותר׃ 12 ויאמינו בדבריו שרו תהלתו׃ 13 מהרו
שכחו מעשיו לא חכו לעצתו׃ 14 ויתאוו תאוה במדבר
וינסו אל בישימון׃ 15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון
בנפשם׃ 16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה׃
17 תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם׃
18 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים׃ 19 יעשו
עגל בחורב וישתחוו למסכה׃ 20 וחליפו את כבודם בתבנית
שור אכל עשב׃ 21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים׃
22 נפלאות בארץ חם נורא על ים סוף׃ 23 ויאמר להשמידם
לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית׃
24 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו בדברו׃ 25 ויתרעמו
באהליהם לא שמעו בקול יהוה׃ 26 וישא ידו להם להפיל
אותם במדבר׃ 27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות׃
28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים׃ 29 ויכעיסו
במעלליהם ותפרץ בהם המגפה׃ 30 ויעמד פינחס ויפלל
ותעצר המגפה׃ 31 ותחשבהו לצדקה לדר ודר עד עולם׃
32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם׃ 33 כי המרו
את רוחו ויבטא בשפתיו׃ 34 לא השמידו את העמים אשר
אמר יהוה להם׃ 35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם׃
36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש׃ 37 ויזבחו את
בניהם ואת בנותיהם לשדים׃ 38 וישפכו דם נקי דם בניהם
ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים׃
39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם׃ 40 ויחר אף יהוה
בעמו ויתעב את נחלתו׃ 41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם
שנאיהם׃ 42 ולחצום אויביהם וישפלו תחת ידם׃
43 פעמים רבות יצילם והם ממרים בעצתם ויתמכו בעונם׃
44 וירא בצר להם בשמעו את רנתם׃ 45 וזכר להם בריתו
וינחם כרב חסדיו׃ 46 ונתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם׃
47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות את שם
קדשך להשתבח בתהלתך׃ 48 ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן והללויה׃

אחר, ואם לא יגיע אל אחר ונתן לו מאומה ונשבע לו
אמונה בדבר אבדה ובכל דבר אשר יאמר אדם לרעהו
על שור ועל חמור ועל שה ועל שלמה ועל כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבוא דבר שניהם
אשר ירשיעון אלהים יכפל לרעהו 7 כי יתן איש אל
רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או
נשבר או נשבה אין איש רואה 8 שבועת יהוה תהיה
בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח
בעליו לא ישלם 9 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו
10 ואם טרף יטרף הביאהו עד הטרפה לא ישלם
11 ואם גנב יגנב מעם בעליו ישלם לבעליו
12 אם טרף יטרף ראיתו הביא לטרפה לא ישלם
13 ואם שאל ישאל מעם רעהו ונשבר או מת בעליו
אין אתו שלם ישלם 14 אם בעליו אין אתו לא ישלם
אם שכיר הוא בא בשכרו 15 ואם יפתה איש בתולה
אשר לא ארשה ושכב עמה מהר יאמרנה לו לאשה
16 אבי אביה מאן לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולת 17 מכשפה לא תחיה 18 כל שכב עם בהמה
מות יומת 19 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו
20 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ
מצרים 21 כל אלמנה ויתום לא תענון 22 אם ענה
תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו
23 וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתומים 24 אם כסף תלוה את עמי את העני
עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך
25 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו
לו 26 כי הוא כסתו לבדה היא שמלתו לערו במה
יישן והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני
27 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר 28 בכורך
ומלאתך לא תאחר בכור בניך תתן לי 29 כן תעשה
לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני
תתן אתו לי 30 ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו 31 וגר לא תלחץ
ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים 32 כל אלמנה ויתום לא תענון 33 אם ענה תענה
אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו
וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתומים 34 אם כסף תלוה את עמי את העני
עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך
35 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו
36 כי הוא כסתו לבדה היא שמלתו לערו במה
ישן והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני
37 לא תקלל אלהים ונשיא בעמך לא תאר 38 בכור בניך
תתן לי כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה
עם אמו ביום השמיני תתנו אותו לי 39 ואנשי קדש
תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב
תשלכון אתו 40 לא תשא שמע שוא אל תשת ידך
עם רשע להיות עד חמס 41 לא תטה אחרי רבים
לרעת ולא תענה על ריב לנטות אחרי רבים
להטות 42 ודל לא תהדר בריבו 43 כי תפגע שור
אויבך או חמרו תועים השב תשיבנו לו 44 כי תרא
חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב עזב
תעזב עמו 45 לא תטה משפט אבינך בריבו 46 מדבר
שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק
רשע 47 ושחד לא תקח השחד יעור פקחים
ויסלף דברי צדיקים 48 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם
את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים 49 ושש
שנים תזרע את ארצך ואספת תבואתה 50 ושבת
השביעית תרפה ונטשתה ואכלו אביני עמך
ויתרם תאכל חיתו השדה כן תעשה לכרמך לזיתך
51 שלשת הרגלים תחג לי בשנה 52 את חג המצות
תשמר שבעת הימים תאכל מצות אשר צויתיך
לעת חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו
פני ריקם 53 וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע
בשדה וחג האסף בצאת השנה באסף את מעשיך
מן השדה 54 שלשת פעמים בשנה יראה כל זכורך
אל פני האדון יהוה 55 לא תזבח על חמץ דם זבחי
ולא ילין חלב חגי עד בקר 56 ראשית בכורי
אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמו 57 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי 58 השמר
מפניו והשמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעיכם
כי שמי בקרבו 59 כי אם שמע תשמע בקלו ועשית
כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצר את צריך
60 כי יעבר מלאכי לפניך והביאך אל האמרי
והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתי
אותם 61 לא תכרת להם ולאלהיהם ברית 62 לא
ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את
אלהיהם כי יהיה לך למוקש 63 ואם תאמר בלבבך
אולי יהיו אלהי הגוים האלה את עבדתם גם אני
אעשה כן לא תעשה ליהוה אלהיך כי כל תועבת
יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם
ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם 64 את כל
אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא
תוסף עליו ולא תגרע ממנו 65 כי יהיה בקרבך
נביא או חולם חלום והנתן אליך אות או מופת
66 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם
67 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם
החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת
היש אתכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם
ובכל נפשכם 68 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו
תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו
תעבדו ובו תדבקון 69 והנביא ההוא או חולם
החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים
להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה
ובערת הרע מקרבך 70 כי יסיתך אחיך בן אמך
או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך
בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר
לא ידעת אתה ואבתיך 71 מאלהי העמים אשר
סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה
הארץ ועד קצה הארץ 72 לא תאבה לו ולא תשמע
אליו ולא תחס עינך עליו לא תחמל ולא תכסה
עליו 73 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו ראשונה
להמיתו ויד כל העם אחרונה 74 ורגמתו באבנים
ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציא
מארץ מצרים מבית עבדים 75 וכל ישראל ישמעו
ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך
76 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך לשבת שם לאמר 77 יצאו אנשים בני בליעל
מקרבך וידיחו את יושבי עיר לאמר נלכה ונעבדה
אלהים אחרים אשר לא ידעתם 78 ודרשת וחקרת
ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בקרבך 79 הכה תכה את יושבי העיר ההוא
לפי חרב החרם אתה וכל אשר בה ואת בהמתה
לפי חרב 80 וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה
ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה
אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד 81 ולא
ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה
מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר
נשבע לאבתיך 82 כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום
לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך 83 בנים אתם
ליהוה אלהיכם לא תתגדדו וקרחה לא תשימו
בין עיניכם למת 84 כי עם קדוש אתה ליהוה
אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה
מכל העמים אשר על פני האדמה 85 לא תאכל
כל תועבה 86 אלה הבהמה אשר תאכלו שור
כבש עז 87 איל צבי יחמור דישון תאו
אקו דזמר 88 כל בהמה מפרסת פרסה ושסעת
שסע שתים פרסות מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו 89 אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה
ומפרסי הפרסה את הגמל כי גרה הוא ופרסה
לא הפריס טמא הוא לכם 90 והשפן כי גרה
הוא ופרסה לא הפריס טמא הוא לכם 91 והארנבת
כי גרה הוא ופרסה לא הפרסה טמאה הוא לכם
92 והחזיר כי מפריס פרסה הוא ופרסה לא
גרה טמא הוא לכם 93 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם
לא תגעו 94 זאת תאכלו מכל אשר במים כל
אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו 95 וכל אשר אין
לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם
96 כל צפור טהרה תאכלו 97 וזה אשר לא
תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה 98 והדיה
והאיה למינה 99 את כל ערב למינו 100 ובת
היענה והתחמס והשחף למינהו והנץ למינהו
101 הינשוף והתנשמת והקאת 102 והרחם
והשלך והשיחפה 103 והחסידה האנפה
הדוכיפת והעטלף 104 כל שרץ העוף טמא
הוא לכם לא יאכלו 105 כל עוף טהור תאכלו
106 לא תבשל גדי בחלב אמו 107 לא תאכל
נבלה לגר אשר בשעריך תתנה ואכלה או
מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו 108 עשר תעשר
את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה
109 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד
ליראה את יהוה אלהיך כל הימים 110 וכי
יברכך יהוה אלהיך בכל אשר יבורך כי
לא יוכל שאתו הדרך כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי
יברכך יהוה אלהיך נתנה בכסף וצרת הכסף
בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו 111 ונתת הכסף בכל אשר תאוה
נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך
ושמחת אתה וביתך 112 והלוי אשר בשעריך
לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך
113 מקצה שבע שנים תעשה שמטה 114 וזה
דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואחיו כי קרא
שמטה ליהוה 115 את הנכרי תגש וגם אשר
יהיה לך אתך אחיך תשמט ידך 116 אך
לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
117 רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום 118 כי יהוה אלהיך ברכך
כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה
לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא
ימשלו 119 כי יהיה בך אביון מאחד אחיך
באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ
את ידך מאחיך האביון 120 כי פתח תפתח
את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו
אשר יחסר לו 121 השמר לך פן יהיה
דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת
השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה
והיה בך חטא 122 נתון תתן לו ולא
ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה
יברכך יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל
משלח ידך 123 כי לא יחדל אביון מקרב
הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח
את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך
124 כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה
ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו
חפשי מעמך 125 וכי תשלחנו חפשי מעמך
לא תשלחנו ריקם 126 הענק תעניק לו
מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה
אלהיך תתן לו 127 וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
אנכי מצוך את הדבר הזה היום 128 והיה
כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך
ואת ביתך כי טוב עמך עמדו 129 ולקחת
את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך
עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן 130
בהיות בכורות בבקרך וצאנך תקדיש
ליהוה אלהיך כל הבכר אשר יולד בבקרך
ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא
תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך
131 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה שנה
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך אתה וביתך
132 ואם יהיה בו מום פסח או עור כל
מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך 133
בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי
וכאיל 134 רק את דמו לא תאכל על הארץ
תשפכנו כמים 135 לא תאכל נפש בבשר
בדם לא תאכלו לא תנחשו ולא תעונו
136 לא תקיפו פאת ראשיכם ולא תשחית
את פאת זקנך 137 לנפש לא תתנו בבשרכם
ופתח כתבת לא תתנו בכם אני יהוה
138 לא תחלל את בתך להזנותה פן תזנה
הארץ ומלאה הארץ זמה 139 את שבתתי
תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה 140
אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא
תעשו לכם אני יהוה אלהיכם 141 אם
בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם 142 ונתתי גשמיכם בעתם והארץ
תתן יבולה ועץ השדה יתן פריו 143
והשיג לכם דיש את בציר וגפן תשיג את
זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח
בארצכם 144 ונתתי שלום בארץ ושכבתם
ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבר בארצכם 145 ורדפתם את
אויביכם ונפלו לפניכם לחרב 146 ורדפו
מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו
ונפלו אויביכם לפניכם לחרב 147 ופניתי
אליכם והפרתי אתכם והרביתי אתכם וקימתי
את בריתי אתכם 148 ואכלתם ישן נושן
והוצאתם ישן מפני חדש 149 ונתתי משכני
בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם 150
והתהלכתי בתוככם והיתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם 151 אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות
להם עבדים ואשבר מוטות עלכם ואולך
אתכם קוממיות 152 ואם לא תשמעו לי
ולא תעשו את כל המצות האלה 153 ואם
בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם
לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את
בריתי 154 אף אני זאת אעשה לכם והפקדתי
עליכם בהלה את השחפת ומקדחת מכלות
עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם
155 ונתתי פני בעריכם והנפלתם לפני
אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין
רדף אתכם 156 ואם עד אלה לא תשמעו לי
ויספתי יסר אתכם שבע על חטאתיכם
157 ושברתי את גאון עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת 158
ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את
יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו
159 ואם תלכו עמי קרי ולא אבה לשמע
אלי ויספתי אתכם מכה שבעתים כחטאתיכם
160 ושלחתי בכם את חיתו השדה ושכלה
אתכם ואת בהמתכם והמעטה אתכם ונשמו
דרכיכם 161 ואם בזאת לא תוסרו לי
והלכתי עמכם קרי 162 והבאתי עליכם
חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם
ושלחתי דבר בתוכם ונתתם בידי אויב
163 בשבתי מטה לחמכם ואפו עשרה נשים
לחמכם באחד תנורים והשיבו לחמכם
במשקל ואכלתם ולא תשבעו 164 ואם
בזאת לא תשמעו לי והלכתי עמכם בחרון
קרי והייתי אני אתכם בחרון אף ויסרתי
אתכם שבע על חטאתיכם 165 ואכלתם בשר
בניכם ובשר בנותיכם תאכלו 166 והשמדתי
את במותיכם והכרתי את חמניכם והשלכתי
את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה
נפשי אתכם 167 ונתתי את עריכם חרבה
והשמתי מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם
168 והשמתי אני את הארץ ושממו עליה
אויביכם הישבים בה 169 ואתכם אזרה
בגוים ורקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם
שמה ועריכם תהיינה חרבה 170 אז תרצה
הארץ את שבתותיה כל ימי השמה ואתם
בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ושבתה את
שבתותיה 171 כל ימי השמה את אשר לא
שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה 172 והנשאר
בהם אביא מרך בלבבם בארצות אויביהם
ורדף אותם עלה נדף ונסו כנס מחרב
ונפלו ואין רדף 173 ואיש מעליו יכשלו
כחרב ואין רדף ולא יעמדו לפני אויביהם
174 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ
אויביכם 175 והנשאר בהם יתמקו בעונם
בארצות אויביכם ואף בעונות אבתם אתם
176 אם יתודו את עונם ואת עון אבתם
אשר מעלו בי אשר הלכו אתי קרי 177
גם אני אלך אתם בקרי והבאתי אתם
בארץ אויביהם אם אז יכנע לבבם הערל
ואז יתרצו את עונם 178 וזכרתי את
בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר
179 ואלה המצות אשר צוה יהוה את
משה בהר סיני 180 ויאמר יהוה אל
משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם 181 אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים מבית עבדים
182 לא יהיה לכם אלהים אחרים על
פני 183 לא תעשה לך פסל וכל תמונה
אשר בשמים מעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ 184 לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
אל קנא פקד עון אבות על בנים על
שלשים ועל רבעים לשנאי 185 ועשה חסד
לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי 186 לא
תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא
ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא
187 זכור את יום השבת לקדשו 188
ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
189 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך
190 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם
ונוח ביום השביעי על כן ברך יהוה
את יום השבת ויקדשהו 191 כבד את
אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך 192
לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה
ברעך עד שקר 193 לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו
וחמרו וכל אשר לרעך 194 ויראו כל
העם את הקולות ואת הלפידים וקול
השופר ואת ההר עשן וירא העם ויעמדו
מרחק 195 ויאמרו אל משה דבר אתה
עמנו ונשמעה ואל ידבר אלהים עמנו
פן נמות 196 ויאמר משה אל העם אל
תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים
ולבעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי
תחטאו 197 ויעמד העם מרחק ומשה
נגש אל הערפל אשר שם האלהים 198
ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני
ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי
עמכם 199 לא תעשון אתי אלהי כסף
ואלהי זהב לא תעשו לכם 200 מזבח
אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך
ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל
המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך
וברכתיך 201 ואם מזבח אבנים תעשה לי
לא תבנה אתם גזית כי חרבך הנפת עליה
ותחללה 202 ולא תעלה במעלות על
מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו
203 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם
204 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעית יצא לחפשי חנם 205 אם
בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו 206 אם אדניו יתן
לו אשה וילדה בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו
207 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את
אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי
208 והגיש אדניו אל האלהים והגיש
אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו
את אזנו במרצע ועבדו לעלם 209
וכי תמכר אמה לאמה לא תצא כצאת
העבדים 210 אם רעה בעיני אדניה
אשר לו לא יעדה ופדה לעם נכרי לא
ימשל לבגדו בה 211 ואם לבנו יעדנה
כמשפט הבנות יעשה לה 212 אם אחרת
יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע
213 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה
חנם אין כסף 214 מכה איש ומת מות
יומת 215 ואם לא צדה והאלהים אנה
לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה
216 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה
מעם מזבחי תקחנו למות 217 ומקלל
אביו ואמו מות יומת 218 וגנב איש
ומכרו ונמצא בידו מות יומת 219
וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו
באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב
220 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו
ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא
221 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו
בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם 222
אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי
כספו הוא 223 וכי יריבון אנשים ונגפו
אשה הרה ויצאו ילדיה ולא היה אסון
ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה
ונתן בפללים 224 ואם אסון יהיה ונתת
נפש תחת נפש 225 עין תחת עין שן
תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל
226 כויה תחת כויה פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה 227 וכי יכה איש
את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה
לחפשי יתננה תחת עינו 228 ואם שן
עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי יתנם
תחת שנו 229 וכי יגח שור איש את
שור רעהו ומת הנה לו ומכרו את השור
החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון
230 ואם ידוע הוא כי נגח שור מתמול
שלשם ולא השמרו בעליו כפר יכפר
שור תחת השור ולו המת יהיה 231
כי יגנב איש שור או שה וטבחו או
מכרו חמשה בקר תחת השור וארבע צאן
תחת השה 232 אם במחתרת ימצא הגנב
והכה ומת אין לו דמים 233 אם זרחה
השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם
אין לו ונמכר בגנבתו 234 אם המצא
תמצא בידו מן הגנבה שור עד חמור
עד שה חיים שני פעמים ישלם 235
כי יבער איש שדה או כרם ושלח את
בעירו ובער בשדה אחר מיטב שדהו
ומיטב כרמו ישלם 236 כי תצא אש
ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה
השדה בערה האש שלם ישלם המבעיר
את הבערה 237 כי יתן איש אל רעהו
כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש
אם לא נמצא הגנב ונקרב בעל הבית
אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו 238 על כל דבר פשע על שור
על חמור על שה על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבוא
דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יכפל
לרעהו 239 כי יתן איש אל רעהו חמור
או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת
או נשבר או נשבה אין איש רואה
240 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם
לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח
בעליו לא ישלם 241 ואם גנב יגנב
מעמו ישלם לבעליו 242 אם טרף
יטרף הביאהו עד הטרפה לא ישלם
243 וכי יזרח השמש עליו דמים לו
שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו
244 אם בהמה חיה תמצא בידו מן
הגנבה שור עד חמור עד שה חיים
שני פעמים ישלם 245 כי יבער איש
שדה וכרם ושלח את בעירו ונתן
את בעיר שדה אחר מיטב שדהו
ומיטב כרמו ישלם 246 אם פתה
יפתה איש בתולה אשר לא ארשה
ושכב עמה מהר יאמרנה לו לאשה
247 אם מאן מאן אביה לתתה לו
כסף ישקל כמהר הבתולת 248 אם
חמס יחמס איש את רעהו ואת בתו
לבלתי הנקה לא ינקה כי אם אנכי
אל קנא פקד עון אבות על בנים
249 ועל שלשים ועל רבעים לשנאי
250 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי 251 לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
אשר ישא את שמו לשוא 252 זכור
את יום השבת לקדשו 253 ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך 254 ויום
השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה
כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך
255 כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ את הים ואת כל
אשר בם ונוח ביום השביעי על כן
ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו
256 כבד את אביך ואת אמך למען
יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך 257 לא תרצח לא
תנאף לא תגנב לא תענה ברעך
עד שקר 258 לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו
ושורו וחמרו וכל אשר לרעך

ܠܡܢܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦܠܐ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܨܝܐܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܠܒܢܝ ܢܫܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܕܝܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܢ ܝܘܡܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܬܬܪܨܝܢ ܘܥܠܝܢ ܠܘܬܗ ܟܠܗܘܢ ܐܡܬܝ ܕܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ ܕܗܢܘܢ ܕܫܕܪ ܠܡܠܐܟܝ ܠܦܢܝܟ ܕܢܬܩܢ ܐܪܚܟ ܠܡܫܪܝ ܠܒ ܒܪܝܐ ܕܩܪܝ ܒܡܕܒܪܐ ܩܠܗ ܕܡܪܝܐ ܐܬܪܘ ܕܡܪܝ ܐܬܬܪܨܘ ܢܬܬܪ ܠܗ ܘܢܗܘܢ

32 ויעבר יעקב לפניהם ויתחוה ארצה שבע פעמים עד
גשתו אל אחיו׃ וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על
צוארו וישקהו ויבכו׃ 33 וישא עיניו וירא את הנשים
והילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך׃ 34 ותגשנה השפחות הנה וילדיהן
ותשתחוין׃ 35 ותגש גם־רחל וילדיה ותשתחוין
אחרי כן נגשו יוסף ורחל ויתיצבו׃ 36 ויאמר מי לך כל
המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃
37 ויאמר עשו יש־לי רב אחי יהי לך אשר לך׃
38 ויאמר יעקב אל־תא נא אם־נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי על־כן־חזיתי פניך כמראת
פני אלהים ותרצני׃ 39 קח־נא את־ברכתי אשר הבאת
לך כי חנני אלהים וכי יש־לי כל׃ ויפצר בו ויקח׃
40 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ 41 ויאמר אליו
אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי
ופרט יומם אחד ומתו כל־הצאן׃ 42 יעבר־נא אדני
לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר
לפני ולרגל הילדים׃ 43 ויאמר עשו אצילה־נא עם־
העם אשר אתי׃ ויאמר למה זה אמצא־חן בעיני אדני׃
44 וישב ביום ההוא דרכו לשעיר׃ 45 ויסע יעקב סכתה
ויבן לו בית וגם־לקנה עשה סכות על־כן קרא־שם־
המקום סכות׃ 46 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר
בארץ כנען בבאתו מפדן ארם ויחן את־פני העיר׃
47 ויקן את־חלקת השדה אשר נטה־שם אהלו מיד
בני־חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ 48 ויצב־שם
מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃

9

1 ותצא דינה בת־לאה אשר ילדה ליעקב לראות
בבנות הארץ׃ 2 וירא אתה שכם בן־חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה ושכב אתה ויענה׃ 3 ותדבק נפשו
בדינה בת־יעקב ואהב את־הנערה וידבר על־לב
הנערה׃ 4 ויאמר שכם אל־חמור אביו לאמר קח־לי
את־הילדה הזאת לאשה׃ 5 ויעקב שמע כי טמא את־
דינה בתו והבניו היו את־מקנהו בשדה והחרש יעקב
עד־בואם׃ 6 ויצא חמור אבי שכם אל־יעקב לדבר
אתו׃ 7 ובני יעקב באו מן־השדה כשמעם ויתעצבו
האנשים ויחר להם מאד כי־נבלה עשה בישראל
לשכב את־בת־יעקב וכן לא יעשה׃ 8 וידבר חמור
אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו־נא
אתה לו לאשה׃ 9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו־לנו
ואת־בנתינו תקחו לכם׃ 10 ואתנו תשבו והארץ
תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו־בה׃ 11 ויאמר
שכם אל־אביה ואל־אחיה אמצא־חן בעיניכם
ואשר תאמרו אלי אתן׃ 12 הרבו עלי מאד מהר
ומתן ואבקשה כאשר תאמרו אלי ותנו־לי
הנערה לאשה׃ 13 ויענו בני־יעקב את־שכם ואת־
חמור אביו בדבר אשר טמא את־דינה אחתם׃
14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת
את־אחתנו לאיש אשר־לו ערלה כי חרפה הוא לנו׃
15 אך־זאת נאות לכם אם־תהיו כמונו להמול לכם כל־
זכר׃ 16 ונתנו את־בנתינו לכם ואת־בנתיכם נקח־לנו
ושבנו אתכם והיינו לעם אחד׃ 17 ואם־לא תשמעו
אלינו למול ולקחנו את־בתנו והלכנו׃ 18 וטבו
דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן־חמור׃
19 ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת־יעקב
והוא נכבד מכל בית אביו׃ 20 ויבא חמור ושכם
בנו אל־שער עיר־מולדתם וידברו אל־אנשי עיר־
מולדתם לאמר׃ 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו
וישבו בארץ וישחרו אתה והנה הארץ רחבת־ידים
לפניהם את־בנותם נקח־לנו לנשים ואת־בנתינו
נתן־להם׃ 22 אך־בזאת יאתו־לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל־זכר כאשר
הם נמולים׃ 23 מקנהם וקנינם וכל־בהמתם הלא
לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו׃ 24 וישמעו
אל־חמור ואל־שכם בנו כל־יצאי שער־עיר־מולדתו
ויתל כל־זכר כל־יצאי שער־עיר־מולדתו׃
25 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני־
בני־יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבטחו
על־העיר בטח והרגו כל־זכר׃ 26 ואת־חמור ואת־
שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את־דינה מבית שכם
ויצאו׃ 27 בני יעקב באו על־החללים ויבזו העיר
אשר טמאו אחתם׃ 28 את־צאנם ואת־בקרם ואת־
חמרם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃
29 ואת כל־חילם ואת כל־טפם ואת נשיהם שבו
וישללו׃ 30 ויאמר יעקב אל־שמעון ואל־לוי
עכרתם אתי להבאיש אתי בישב הכנעני ובפרזי
ואנכי מתי מספר הם ונאספו עלי והכו־בי
והשמדתי אני וביתי׃ 31 ויאמרו הזונה יעשה את־
אחתנו׃

10

1 ויאמר אלהים אל־יעקב קום עלה בית־אל
ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך
מפני עשו אחיך׃ 2 ויאמר יעקב אל־ביתו ואל כל־
אשר עמו הסירו את־אלהי הנכר אשר בתוככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם׃ 3 ונקומה ונעלה
בית־אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום
צרתי והיה עמדי בדרך אשר הלכתי׃ 4 ויתנו אל־
יעקב את־כל־אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם וטמן יעקב אתם תחת האלה אשר
עם־שכם׃ 5 ויסעו ויהי חתת אלהים על־הערים
אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב׃ 6 ויבא
יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית־אל הוא
וכל־העם אשר עמו׃ 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום
אל בית־אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני
אחיו׃ 8 ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת
לבית־אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃
9 וירא אלהים אל־יעקב עוד בבאו מפדן ארם
ויברך אתו׃ 10 ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא
יקרא שמך עוד יעקב כי אם־ישראל יהיה שמך
ויקרא את־שמו ישראל׃ 11 ויאמר אליו אלהים
אני אל־שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיו ממך
וגלכים מחלציך יצאו׃ 12 והארץ אשר נתתי לאברהם
וליצחק לך אתננה ולזרעך אחרי־כן אתן את־
הארץ׃ 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר
אתו׃ 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃
15 ויקרא יעקב שם־המקום אשר דבר אלהים אתו
שם בית־אל׃ 16 ויסעו מבית־אל ויהי עוד־הארץ
לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃
17 ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת
אל־תיראי כי־גם־זה לך בן׃ 18 ויהי בצאת נפשה
כי־מתה ותקרא שמו בן־אוני ואביו קרא לו בנימין׃
19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית־לחם׃
20 ויצב יעקב מצבה על־קברתה הוא מצבת קבר
רחל עד היום׃ 21 ויסע ישראל ויט אהלה מעבר
למגדל עדר׃ 22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא
וילך ראובן וישכב את־בלהה פלגש אביו וישמע
ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר׃ 23 בני לאה
בכר יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
וזבולן׃ 24 בני רחל יוסף ובנימין׃ 25 ובני בלהה
שפחת רחל דן ונפתלי׃ 26 ובני זלפה שפחת לאה
גד ואשר׃ אלה בני יעקב אשר־יולד לו בפדן ארם׃
27 ויבא יעקב אל־יצחק אביו ממרא קרית הארבע
אשר־שם גר אברהם ויצחק׃ 28 וימי יצחק מאת
שנה ועשרים שנה׃ 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף
אל־עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב
בניו׃

הבריאה ומעשיהם אשר עשה אלהים לעשות׃
1 ויברך אלהים אתם לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים
בימים והעוף ירב בארץ׃ 2 ויהי־ערב ויהי־בקר יום
חמישי׃ 3 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 4 ויעשׂ אלהים
את־חיתו־ארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 5 ויברך אלהים
אתם לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף
ירב בארץ׃ 6 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 7 ויאמר
אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש
וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 8 ויעשׂ אלהים את־חיתו־
ארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמשׂ האדמה
למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 9 ויאמר אלהים נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמשׂ הרמשׂ
על־הארץ׃ 10 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם
אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 11 ויברך
אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו
את־הארץ וכבשׁוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 12 ויאמר אלהים הנה
נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־
הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם
יהיה לאכלה׃ 13 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים
ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק
עשב לאכלה ויהי כן׃ 14 ויעשׂ אלהים את־שני
המארות הגדלים לממשלת היום ואת המארת
הקטנים לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 15 ויתן
אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃
16 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור
ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 17 ויהי־ערב ויהי־
בקר יום רביעי׃ 18 ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה
ויהי כן׃ 19 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה
המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 20 ויאמר
אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע
עץ־פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ
ויהי כן׃ 21 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא
אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר
פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף
ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃
24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעשׂ
אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה
ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃
26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־
הארץ ובכל־הרמשׂ הרמשׂ על־הארץ׃ 27 ויברא
אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים
ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ
וכבשׁוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים
הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני
כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה
את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא
אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד
ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

7 1 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃
3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים
לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ
ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ
וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃
6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את כל־פני
האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר
מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן
מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה
אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב
למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב
ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד
פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר
שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב הבדלח
ואבן השהם׃ 13 ושם הנהר השני גיחון הוא
הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי
חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי
הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם
וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה
אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל
תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל
ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃
18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם
לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה
יצר יהוה אלהים כל־חית השדה ואת כל־עוף
השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא לו
וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃
20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר
כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם
ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃
22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח
מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃
24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם
ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

8 1 ויזכר אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת כל־
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־
הארץ ישכו המים׃ 2 ונסכו מעינות תהום
וארבת השמים ונכלאו הגשם מן־השמים׃
3 ושבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו
המים מקצה חמשים יום׃ 4 ותנח התבה
בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על
הרי אררט׃ 5 והמים היו הלוך וחסר עד
החדשים עד־יום אחד לחדש נראו ראשי
ההרים׃ 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח
את־חלון התבה אשר עשה׃ 7 וישלח את־הערב
ויצא יצוא ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ׃
8 וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים
מפני האדמה׃ 9 ולא־מצאה היונה מנוח לכפ
רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני
הארץ ויושט ידו ויקח אתה והבא אתה אליו
אל־התבה׃ 10 וייחל עוד שבעת ימים אחרים
ויסף שלח את־היונה מן־התבה׃ 11 ותבא
אליו היונה לעת ערב והנה עלה־זית טרף
בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ׃
12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ושלח את־
היונה ולא־יסף שבת אליו עוד׃ 13 ויהי
בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד
לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־
מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃
14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש
יבשה הארץ׃ 15 וידבר אלהים אל־נח לאמר׃
16 צא מן־התבה אתה ואשתך ובניך ונשי־
בניך אתך׃ 17 כל־החיה אשר־אתך מכל־בשר
בעוף ובבהמה ובכל־הרמש הרמש על־הארץ
הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על־הארץ׃
18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו׃
19 כל־החיה כל־הרמש וכל־העוף כל־רומש
על־הארץ למשפחתיהם יצאו מן־התבה׃
20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה
הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות
במזבח׃ 21 וירח יהוה את־ריח הניחח
ויאמר יהוה אל־לבו לא־אוסף לקלל עוד
את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם
רע מנעריו ולא־אוסף עוד להכות את־כל־
חי כאשר עשיתי׃ 22 עד כל־ימי הארץ
זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף לא ישבתו׃

26 ויאמרו אל
אחיו מדוע
נאשם אתו
27 ויאמר אליהם
אחיו מי
הוא כי אנחנו
28 ראו אתו
ויעברו אנשים
מדינים סחרים
29 וימשכו וישאו
את יוסף מן
הבור ויתן
את יוסף אל
הישמעאלים
בעשרים כסף
30 (Geenna g1067) וישב
ראובן אל
הבור והנה
אין יוסף
בבור ויקרע
את בגדיו
31 (Geenna g1067) וישב
אל אחיו
ויאמר הילד
איננו ואני
אנה אני
32 ויטבלו את
כתנת יוסף
בדם העזים
ויבאו את
הכתנת אל
אביהם ויאמרו
זאת מצאנו
הכר נא
33 ויכרהו
ויאמר כתנת
בני חיה רעה
אכלה יוסף
34 ויקרע יעקב
שמלתיו
וישם שק
בחלציו
ויתאבל על
בנו ימים
רבים
35 וכל בניו
ובנותיו
קמו לנחמו
ויתאנף
ויאמר כי
אל בני
אבל שאולה
ויבך אתו
אביו
36 והמדנים
מכרו אתו
אל מצרים
לפוטיפר
סריס פרעה
שר הטבחים
37 ויהי
בעת ההיא
וירד יהודה
מאת אחיו
ויט אהל
עד איש
עדלמי
ושמו חירה
38 ויראה
יהודה שם
איש כנעני
אשר בת
שוע שמו
ויקחהו
ויבא אליה
39 ותהר
ותלד בן
ויקרא את
שמו ער
40 ותהר עוד
ותלד בן
ויקרא את
שמו אונן
41 ותוסף עוד
ותלד בן
ויקרא את
שמו שלה
והיה בכזיב
בלדתה אתו
42 ויאמר
יהודה לתמר
כלתו שבי
אלמנה בית
אביך עד
שלה בני
כי אמר
פן ימות
גם הוא
כאחיו
ותלך תמר
ותשב בית
אביה
43 ורבת הימים
וימת בת
שוע אשת
יהודה
ויתנחם
יהודה
ויעל אל
גזזי צאנו
הוא וחירה
רעהו
העדלמי
44 ויגד
ליהודה
לאמר הנה
חמיך עלה
גזזת צאן
ותרם
יהודה
לבית גזזיו
גם הוא
ותרם
45 ויאמר
יהודה הוצאה
ותשרף
אל אביה
לאמר
הרה אנכי
לאיש אשר
אלה לו
ויאמר
הכר נא
למי החתם
והפתילים
והמטה
46 ויכר
יהודה
ויאמר צדקה
ממני
כי על כן
לא נתתיה
לשלה בני
ולא יסף
עוד לדעתה
47 ויהי
בעת הזאת
ויגד
ליהודה
לאמר
חמיך
עלים
צאנך
48 ותרם
ותלד
בן ויקרא
שמו פרץ
ואחר יצא
אחיו
ויקרא
שמו זרח

6

ויוסף הורד
מצרים
וקנה אתו
פוטיפר
סריס פרעה
שר הטבחים
איש מצרי
מיד הישמעאלים
אשר הורדו
שמה
2 והי יהוה
את יוסף
ויהי איש
מצליח
בבית אדניו
המצרי
3 וירא אדניו
כי יהוה
אתו וכל
אשר הוא
עשה יהוה
צלחת בידו
4 וימצא יוסף
חן בעיניו
ושרתו
ופקדו על
ביתו ואת
כל יש לו
נתן בידו
5 והי מאז
הפקיד אתו
בביתו ועל
כל אשר לו
ברך יהוה
את בית
המצרי
בגלל יוסף
והי ברכת
יהוה בכל
אשר לו
בבית ובשדה
6 ויעזב
כל אשר
לו ביד
יוסף ולא
ידע אתו
מאומה
כי אם
הלחם אשר
הוא אכל
והי יוסף
יפה תאר
ויפה מראה
7 והי
אחרי
הדברים
האלה
ותשא אשת
אדניו את
עיניה אל
יוסף
ותאמר
שכבה עמי
8 וימאן
ויאמר אל
אשת אדניו
הן אדני
לא ידע
אתי מה
בבית
ואת כל
אשר לו
נתן בידי
9 אין גדול
בבית הזה
ולא חשך
ממני
מאומה
כי אם
אותך
אשר את
אשתו
ואיך
אעשה
הרעה
הגדולה
הזאת
וחטאתי
לאלהים
10 והי
כדברה
אל יוסף
יום יום
ולא שמע
אליה
לשכב
אצלה
להיות
עמה
11 והי
כהיום
הזה
ויבא הבית
לעשות
מלאכתו
ואין
איש
מאנשי
הבית
12 ותתפשהו
בבגדו
לאמר
שכבה
עמי
ויעזב
בגדו
בידה
ויברח
ויצא
החוצה
13 והי
כראותה
כי עזב
בגדו
בידה
ויברח
החוצה
14 ותקרא
לאנשי
ביתה
ותאמר
לאמר
ראו הביא
לנו איש
עברי
לצחק
בנו
בא אלי
לשכב
עמי
ואקרא
בקול
גדול
15 והי
כשמעו
כי הרימתי
קולי
ואקרא
ויעזב
בגדו
אצלי
ויברח
ויצא
החוצה
16 ותניח
בגדו
אצלה
עד בוא
אדניו
הביתה
17 ותדבר
אליו
כדברים
האלה
לאמר
בא אלי
העבד
העברי
אשר
הביאת
לנו
לצחק
בי
18 והי
כהרימי
קולי
ואקרא
ויעזב
בגדו
אצלי
ויברח
החוצה
19 והי
כשמע
אדניו
את דברי
אשתו
אשר
דברה
אלי
לאמר
כדבר
העבד
עשו
אפי
חרה
20 ויקח
אדני יוסף
אותו
ויתנהו
אל בית
הסהר
מקום
אשר
אסורי
המלך
אסורים
שם
ויהי
שם
בבית
הסהר
21 ויהוה
אמר
אל יוסף
ויט אליו
חסד
ויתן חנו
בעיני
שר בית
הסהר
22 ויתן
שר בית
הסהר
ביד יוסף
את כל
האסירים
אשר
בבית הסהר
ואת כל
אשר עשים
שם הוא
עשה
23 לא
ידע שר
בית הסהר
את כל
מאומה
בידו
באשר
יהוה אתו
ואשר הוא
עשה יהוה
מצליח
24 ויהי
אחרי
הדברים
האלה
חטא
משקה
מלך
מצרים
ואפה
לאדניהם
למלך
מצרים
25 ויקצף
פרעה
על שני
סריסיו
על שר
המשקים
ועל שר
האפים
26 ויתן
אתם
אל משמר
בית שר
הטבחים
אל בית
הסהר
מקום
אשר יוסף
אסור
שם
27 ויפקד
שר הטבחים
את יוסף
אתם
וישרתם
ויהי
מקץ
ימים
28 וחלמו
חלום
שניהם
איש
חלומו
ביום
אחד
איש
כפתרון
חלומו
חלם
אפה
המשקה
ואפה
אשר
לפרעה
אסורים
בבית
הסהר
29 ויבא
אליהם
יוסף
בבקר
וירא
אותם
והנם
זעפים
30 ויאמר
אל סריסי
פרעה
אשר
אתו
במשמר
בית אדניו
לאמר
מדוע
פניכם
רעים
היום
מאתמול
31 ויאמרו
אליו
חלום
חלמנו
ופתר
אין
אותו
ויאמר
אליהם
יוסף
הלא
לאלהים
פתרנים
ספרו
נא
לי
32 ויספר
שר
המשקים
את
חלמו
אל
יוסף
ויאמר
אליו
בחלמי
והנה
גפן
לפני
33 ובגפן
שלשה
שרגים
והיא
כפרחה
עלתה
נצה
בכרה
אשכלתיה
34 ואכל
לחם
אפה
המלך
מצרים
ואנכי
אחלם
חלום
אחד
ביום
אחד
אנכי
והוא
אשר
אמר
אל
יוסף
אל
יוסף
אל
יוסף

לחמה. 10 ויהי ביום ההוא ויבא
אל־בית־לחם ויבא אל־אלימלך
ונעמי אשת־אלימלך ושמות
שני־בניה מחלון וכליון אפרתים
מבית־לחם יהודה ויבאו שדה
מואב ויהיו שם׃ 11 ואלימלך
אישׁ נעמי מת ותשאר היא
ושני בניה׃ 12 אשר לקחו
נשים מואביות שם־אחת ערפה
ושם־השׁנית רות וישבו שם
כעשׂר שנים׃ 13 וגם־שׁניהם
מחלון וכליון מתו גם־שׁניהם
מאחרי אשׁתם׃ 14 ותקם
היא ושׁתי כלתיה ותשׁב
משׂדי מואב כי שמעה
בשׂדה מואב כי פקד יהוה
את־עמו לתת־להם לחם׃
15 ותאמר נעמי אל־שׁתי כלתיה
לכנה אשׁבנה אל־עמה
ואל־אלהיה׃ 16 ותאמר רות
אל־תפגעי־בי לעזבך לשׁוב
מאחרי כי אל־אשׁר תלכי
אלך ובאשׁר תליני אלין
עמך עמי ואלהיך אלהי׃
17 באשׁר תמותי אמות
ושׁם אקבר כה יעשׂה־יהוה
לי וכה יוסיף כי המות
יפריד ביני וביניך׃ 18 וכראות
כי־מתאמצת היא ללכת אתה
ותחדל לדבר אליה׃
19 ותלכנה שתיהם עד
בואן בית־לחם ויהי
בבואן בית־לחם ותהם
כל־העיר עליהן ותאמרנה
הזאת נעמי׃ 20 ותאמר
אליהן אל־תקראנה לי נעמי
קראנה לי מרא כי־המר
שדי לי מאד׃ 21 אנכי
מלאה הלכתי וריקם
השיבני יהוה למה־תקראנה
לי נעמי ויהוה ענה בי
ושדי הרע־לי׃ 22 ותשב
נעמי ורות המואביה כלתה
עמה השבה משדי מואב
ובאה בית־לחם בתחלת
קציר שערים׃

4

ונעמי מודעת לאישׁה
מתנחלת השדה אשר
לאישׁי איש גבור חיל
ממשׁפחת אלימלך
ושמו בעז׃ 2 ותאמר רות
המואביה אל־נעמי אלכה־
נא השׂדה ואלקטה בשבלים
אחרי אשׁר־אמצא־חן בעיניו
ותאמר לה לכי בתי׃
3 ותלך ותבא ותלקט
בשׂדה אחרי הקצרים
ויקרה חלקה השׂדה
לבעז אשׁר ממשׁפחת
אלימלך׃ 4 והנה בעז בא
מבית לחם ויאמר
ליהוה עמכם ויאמרו
לו יברכך יהוה׃
5 ויאמר בעז לנערו
הנצב על־הקצרים
למי הנערה הזאת׃
6 ויען הנער הנצב
על־הקצרים ויאמר
נערת מואב היא
השׁבה עם־נעמי
משׂדי מואב׃ 7 ותאמר
אלי אלקטה־נא
והאספתי בעמרים
אחרי הקצרים
ותבא ותעמד
מבקר ועד־עתה
זה שׁבתה הבית
מעט׃ 8 ובעז
אמר אל־רות
הלוא שמעת
בתי אל־תלכי
ללקט בשׂדה אחר
ולא תעבורי מזה
כה תדבקין עם־נערתי׃
9 עיניך בשׂדה אשׁר
יקצרון והלכת אחריהן
הלא צויתי את־הנערים
לבלתי נגעך ואם־צמת
והלכת אל־הכלים
ושתית מאשׁר יגאלו
הנערים׃ 10 ותפל על־פניה
ותשׁתחו ארצה ותאמר
אליו מדוע מצאתי חן
בעיניך להכירני
ואנכי נכריה׃
11 ויען בעז ותגד לה
הגד הגד לי כל אשׁר
עשׂית את־חמותך
אחרי מות אישׁך
ותעזבי אבך ואמך
וארץ מולדתך
ותלכי אל־עם אשׁר
לא־ידעת תמול שלשׁום׃
12 ישׁלם יהוה
מעשׂיך ותהי משׂכרתך
שלמה מעם יהוה אלהי
ישׂראל אשׁר באת
לחסות תחת כנפיו׃
13 ותאמר אמצא־חן
בעיניך אדני כי נחמתני
וכי דברת על־לב
שפחתך ואנכי לא אהיה
כאחת שפחותיך׃
14 ויאמר לה בעז
לעת האכל
גשׁי־הנה ואכלת
מן־הלחם וטבלת
פתך בחמץ
ותשׁב מצד
הקצרים ויצבט־לה
קלי ותאכל
ותשׂבע ותנח׃
15 וכי־קמה
לגלט צוה בעז
את־נעריו לאמר
גם בין העמרים
תלקט ולא תכלמוה׃
16 וגם שׁל־תשׁלו־לה
מן־הצבתים
ועזבתם ולקטה
ולא תגערו־בה׃
17 ותלקט בשׂדה
עד־הערב ותחבט
את־אשׁר־לקטה
כאיפה שׂערים׃
18 ותשׂא ותבא
העיר ותראה
חמותה את־אשׁר
לקטה ותוצא
ותתן־לה את־אשׁר
הותרה משׂבעה׃
19 ותאמר לה חמותה
איפה לקטת היום
ואנה עשׂית יהי
מכירך ברוך
הכיר את־אשׁר
עשׂתה עמה
ותגד לחמותה
את־עם אשׁר עשׂה
עמה אמר שׁם
האישׁ אשׁר עשׂיתי
עמו היום בעז׃
20 ותאמר נעמי
לכלתה ברוך הוא
ליהוה אשׁר לא־עזב
חסדו את־החיים
ואת־המתים ותאמר
לה נעמי קרוב
האישׁ לנו מגאלינו
הוא׃ 21 ותאמר
רות המואביה
גם כי־אמר אלי
עם־הנערים אשׁר־לי
תדבקין עד אם־כלו
את־כל־הקצר אשׁר
לי׃ 22 ותאמר
נעמי אל־רות
כלתה טוב בתי
כי תצאי עם־
נעריו ולא יפגעו
בך בשׂדה אחר׃
23 ותדבק
בנערות בעז
לקלט עד כלות
קצר שערים
וקצר חטים
ותשׁב את־חמותה׃

מלכים

1 1 ומלך דוד זקן בא בימים וכסוהו בבגדים ולא יחם
2 לו׳ ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה
בתולה ותעמד לפני המלך וסכנתהו ושכבה בחיקך
3 וחם לאדני המלך׳ ויבקשו נערה יפה בכל גבול
ישראל ותמצא את אבישג השונמית׳ ותבא אל
4 המלך׳ והנערה יפה עצומה מאד׳ ותהי לסרס
5 המלך׳ והמלך לא ידעה׳ אז אדניה בן חגית מתרומם
לאמר אני אמלוך׳ ויעש לו רכב ופרשים וחמשים
6 איש רצים לפניו׳ ולא עצבו אביו מימים לאמר
מדוע עשית׳ וגם הוא טוב מאד׳ ואותו ילדה אחרי
7 אבשלום׳ ויועץ עם יואב בן צרויה ועם אביתר
הכהן׳ ואלה אחרי אדניה היו׳ ועזר הכהן ובניהו
8 בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי וגבורי הדוד
לא היו עם אדניה׳ ויזבח אדניה צאן ובקר ומריא
9 עם אבן הזחלת אשר אצל עין רוגל׳ ויקרא לכל
אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך׳
10 ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה
אחיו לא קרא׳ ויאמר המלך אל נתן הנביא הלא
11 אדני המלך דוד לא הודע לאמר מלך אדניה בן
חגית ושלמה אדנינו לא יודע׳ ועתה לכה נא אעצה
12 עצה ונמלטה נפש אדניך ונפש בנך שלמה׳
13 לך בא אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני
המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך יחיה
אחרי׳ והוא ישב על כסאי׳ ומדוע מלך אדניה׳
14 הנה עוד דברך עם המלך ואני אבוא אחריך
15 ותבא בת שבע אל המלך׳ והמלך זקן מאד׳
ואבישג השונמית משרתת את המלך׳ ותקד בת שבע
16 ותשתחו למלך׳ ויאמר המלך׳ מה לך׳ ותאמר אליו
אדני אתה נשבעת בה׳ אלהיך לאמתך׳ כי שלמה בנך
17 יחיה אחרי׳ והוא ישב על כסאי׳ ועתה הנה אדניה
מלך׳ ואדני המלך לא ידע׳ וזבח שור ומריא וצאן
18 לרב׳ ויקרא לכל בני המלך׳ ולאביתר הכהן
וליואב שר הצבא׳ ולשלמה עבדך לא קרא׳ ואדני
המלך׳ הן עיני כל ישראל עליך׳ להגיד להם מי
19 ישב על כסא אדני המלך אחריו׳ ואם לא יגיד
20 ואדני המלך׳ הנה אני ובני שלמה חטאים׳
ואדני המלך׳ עליו יגיד׳ ואם לא יגיד׳ ואם לא
21 ישב אדני המלך עם אבתיו׳ והיה אני ובני שלמה
חטאים׳ ותבא בת שבע אל המלך׳ ונתן הנביא
22 בא אל המלך׳ ויגידו לאמר׳ הנה נתן הנביא׳
23 ויבא לפני המלך׳ ויתן אפיו ארצה׳ ויאמר׳ אדני
המלך׳ אמרת׳ אתה אדני המלך׳ אמר׳ אדניה יחיה
אחרי׳ והוא ישב על כסאי׳ כי הורד היום׳ ויזבח
שור ומריא וצאן לרב׳ ויקרא לכל בני המלך׳ ולשרי
הצבא׳ ולאביתר הכהן׳ והנם אכלים ושתים לפניו׳
24 ויאמרו יחי אדני המלך שלמה׳ ולי אני עבדך
ולצדוק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולנתן הנביא
ולשלמה עבדך לא קרא׳ המן הדבר הזה היה מאדני
המלך׳ ולעבדך לא הודעתה׳ מי הוא הישב על כסא
25 אדני המלך׳ אחריו׳ כי הורד היום׳ ויזבח שור
ומריא וצאן לרב׳ ויקרא לכל בני המלך׳ ולשרי
הצבא׳ ולצדוק הכהן׳ והנם אכלים לפניו׳ ושתים
אמרו יחי המלך שלמה׳

2 1 ויקרבו ימי דוד למות׳ ויצו את שלמה בנו
2 לאמר׳ אני הולך דרך כל הארץ׳ וחזקת והיית לאיש׳
3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך׳ ללכת בדרכיו׳
לשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו׳ וערותיו׳ כאשר כתוב
בתורת משה׳ למען תשכיל את כל אשר תפנה׳
4 ואת אשר תפנה׳ שם׳ למען יקים יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר׳ אם יהיו בניך דרכם׳ להתהלך
לפני באמת׳ בכל לבם ובכל נפשם׳ לא יכרת לך
5 איש מעל כסא ישראל׳ ואתה׳ ידעת׳ גם את אשר
עשה לי יואב בן צרויה׳ אשר עשה׳ לשני צבאות
ישראל׳ לאבנר בן נר׳ ולעמשא בן יתר׳ אשר הרגם׳
6 ויצא דם מלחמה בשלום׳ ויתן דם מלחמה בחגרו
אשר בחלציו׳ ובנעלו אשר ברגליו׳ ועשית׳ כחכמתך׳
7 ולא תורד שיבתו בשלום׳ שאול׳ ובני ברזלי הגלעדי
8 עשה חסד׳ והיו׳ מאכלי שלחנך׳ כי כן קרבו אלי
בברחי מפני אבשלום אחיך׳ ועמך שמעי בן גרא
9 בן בנימן׳ אשר מבחורים׳ ואתה׳ חכם אתה׳ ויודעת
את אשר תעשה לו׳ והורדת את שיבתו בדם׳ שאולה׳
10 ויישן דוד עם אבתיו׳ ויקבר בעיר דוד׳
11 והימים אשר מלך דוד על ישראל׳ ארבע שנים
ומלך בירושלים׳ שלשים ושבע שנה׳ בחברון מלך
12 שבע שנים׳ ובירושלים מלך שלשים ושלש שנה׳
13 ושלמה׳ ישב׳ אל כסא דוד אביו׳ ותכן מלכותו
מאד׳ ואדניה בן חגית׳ בא׳ אל בת שבע אם שלמה׳
ותאמר׳ השלום׳ בבאך׳ ויאמר׳ שלום׳ 14 ויאמר
דבר לי אליך׳ ותאמר׳ דבר׳ 15 ויאמר׳ אתה ידעת
כי לי היה המלוכה׳ ואת כל ישראל׳ שמו פני׳ המלוכה
ותסב׳ המלוכה׳ והיתה לאחי׳ כי מאת יהוה היתה לו׳
16 ועתה׳ שאלה אחת׳ אנכי׳ שואל מאתך׳ אל תשיבני
את פני׳ ותאמר׳ אליו׳ דבר׳ נא׳ אל המלך׳ כי לא
17 ישיב את פניך׳ ויאמר׳ תאמר׳ נא׳ לשלמה המלך׳
כי אם׳ אבישג השונמית׳ לו׳ לאשה׳ 18 ותאמר׳
בת שבע׳ טוב׳ דבר׳ אני אדבר׳ אל המלך׳ 19 ותבא
בת שבע׳ אל המלך שלמה׳ לדבר׳ אתו׳ על אדניה׳
ויקם המלך׳ לקראתה׳ וישתחו׳ לה׳ וישב׳ על כסאו׳
ויכן כסא׳ לאם המלך׳ ותשב׳ מימינו׳ 20 ותאמר׳
שאלה אחת׳ אנכי׳ שואלת׳ מאתך׳ אל תשיבני׳
את פני׳ ויאמר׳ המלך׳ לה׳ שאלי׳ אמי׳ כי לא אשיב
21 את פניך׳ ותאמר׳ יתן׳ את אבישג השונמית׳
לאדניה׳ אחיך׳ לאשה׳ 22 ויען המלך שלמה׳
ויאמר׳ לאמו׳ ולמה אתה שואלת׳ אבישג השונמית׳
לאדניה׳ הבה׳ לו׳ המלוכה׳ כי הוא אחי׳ הגדול׳
ממני׳ ולו׳ ולאביתר הכהן׳ וליואב בן צרויה׳
23 וישבע המלך שלמה׳ לאמר׳ כה יעשה אלהים׳
לי׳ וכה יוסיף׳ כי׳ אם׳ נגד נפשו׳ דבר׳ הדבר׳
24 הזה׳ ועתה׳ חי׳ יהוה׳ אשר הכין׳ אותי׳ ויושיבני
על כסא דוד אבי׳ ואשר עשה׳ בית׳ לי׳ כאשר דבר׳
25 אם׳ לא׳ היום׳ יומת׳ אדניה׳ ויפגע׳ בו׳ בניהו
בן יהוידע׳ ויפל׳ בו׳ ויומת׳ אדניה׳ 26 ולאביתר
הכהן׳ אמר׳ המלך׳ לך׳ לך׳ אל׳ ענתות׳ אל׳ שדיך׳
כי׳ איש׳ מות׳ אתה׳ ואת׳ היום׳ לא׳ אמיתך׳
27 בעבור׳ אשר׳ נשאת׳ את׳ הארון׳ אדני׳ יהוה׳
לפני׳ דוד׳ אבי׳ ואשר׳ התענית׳ בכל׳ אשר׳
התענה׳ אבי׳ 28 ויבא׳ הדשה׳ אל׳ יואב׳ כי׳ יואב׳
נטה׳ אחרי׳ אדניה׳ ולא׳ נטה׳ אחרי׳ אבשלום׳
29 ויגד׳ למלך׳ שלמה׳ כי׳ נס׳ יואב׳ אל׳ אהל׳
יהוה׳ והנה׳ אצל׳ המזבח׳ ותשלח׳ שלמה׳ את׳
בניהו׳ בן יהוידע׳ לאמר׳ לך׳ פגע׳ בו׳ 30 ויבא
בניהו׳ אל׳ אהל׳ יהוה׳ ויאמר׳ לו׳ כה׳ אמר׳
המלך׳ צא׳ ויאמר׳ לא׳ כי׳ אם׳ פה׳ אמות׳
ויאמר׳ בניהו׳ לאמר׳ כדבר׳ אשר׳ דבר׳ יואב׳
31 אלי׳ כן׳ יעשה׳ לו׳ המלך׳ ויאמר׳ לו׳ עשה׳
כאשר׳ דבר׳ ופגע׳ בו׳ וקברתו׳ ואסר׳ את׳ דם׳
חנם׳ אשר׳ שפך׳ יואב׳ מעלי׳ ומעל׳ בית׳ אבי׳
32 ושב׳ יהוה׳ דמו׳ בראשו׳ אשר׳ פגע׳ בשני׳
אנשים׳ צדיקים׳ וטובים׳ ממני׳ והרג׳ אותם׳
בחרב׳ ואבי׳ דוד׳ לא׳ ידע׳ אבנר׳ בן נר׳ שר׳
צבא׳ ישראל׳ ועמשא׳ בן יתר׳ שר׳ צבא׳ יהודה׳
33 וישבו׳ דמיהם׳ בראש׳ יואב׳ ובראש׳ זרעו׳
לעולם׳ ולדוד׳ ולזרעו׳ ולביתו׳ ולכסאו׳ יהי׳
שלום׳ עד׳ עולם׳ מאת׳ יהוה׳ 34 ויעל׳ בניהו׳
בן יהוידע׳ ויפגע׳ בו׳ וימתהו׳ ויקבר׳ אותו׳
35 בביתו׳ במדבר׳ ומלך׳ המלך׳ תחתיו׳ בבניהו׳
בן יהוידע׳ על׳ הצבא׳ וצדוק׳ הכהן׳ נתן׳ המלך׳
36 תחת׳ אביתר׳ וישלח׳ המלך׳ ויקרא׳ לשמעי׳
ויאמר׳ אליו׳ בנה׳ לך׳ בית׳ בירושלים׳ ושבת׳
שם׳ ולא׳ תצא׳ משם׳ אנה׳ ואנה׳ 37 והיה׳
ביום׳ צאתך׳ והעברת׳ את׳ נחל׳ קדרון׳ ידע׳
תדע׳ כי׳ מות׳ תמות׳ דמיך׳ בראשיך׳ יהיו׳
38 ויאמר׳ שמעי׳ אל׳ המלך׳ הדבר׳ הטוב׳ כאשר׳
דבר׳ אדני׳ המלך׳ כן׳ יעשה׳ עבדך׳ ויגר׳ שמעי׳
בירושלים׳ ימים׳ רבים׳ 39 והי׳ מקצה׳ שלשת׳
שנים׳ וברחו׳ שני׳ עבדי׳ שמעי׳ אל׳ אכיש׳
בן מעכה׳ מלך׳ גת׳ ויגידו׳ לשמעי׳ לאמר׳ הנה׳
עבדיך׳ בגת׳ 40 וקם׳ שמעי׳ וחבש׳ את׳ חמרו׳
וילך׳ גת׳ אל׳ אכיש׳ לבקש׳ את׳ עבדיו׳ וילך׳
שמעי׳ ויבא׳ את׳ עבדיו׳ מגת׳ 41 ויגד׳ לשלמה׳
לאמר׳ הלך׳ שמעי׳ מירושלים׳ גת׳ ויתהלך׳
42 ויקרא׳ לשמעי׳ ויאמר׳ אליו׳ הלא׳ השבעתיך׳
בה׳ ואעיד׳ בך׳ לאמר׳ ידע׳ תדע׳ ביום׳ אשר׳
אצא׳ ולכת׳ אנה׳ ואנה׳ ואמרת׳ אלי׳ הדבר׳
הטוב׳ שמעתי׳ 43 ולמה׳ לא׳ שמרת׳ שבועת׳
יהוה׳ ומצוה׳ אשר׳ צויתיך׳ 44 ויאמר׳ המלך׳
לשמעי׳ אתה׳ ידעת׳ את׳ כל׳ הרעה׳ אשר׳ ידעה׳
לבך׳ אשר׳ עשית׳ לדוד׳ אבי׳ והשיב׳ יהוה׳
45 רעתך׳ בראשך׳ 46 והמלך׳ שלמה׳ ברוך׳
ושלמה׳ יהיה׳ לפני׳ יהוה׳ ויצו׳ המלך׳ את׳
בניהו׳ בן יהוידע׳ ויצא׳ הוא׳ ויפגע׳ בו׳
ויומת׳ 7 ומלכות׳ נכונה׳ היתה׳ בידו׳ שלמה׳
בן דוד׳ ויתחתן׳ שלמה׳ את׳ פרעה׳ מלך׳ מצרים׳
ויקח׳ את׳ בת׳ פרעה׳ ויביאה׳ אל׳ עיר׳ דוד׳
2 עד׳ כלתו׳ את׳ בית׳ יהוה׳ ואת׳ בית׳ ירושלים׳
סביב׳ 3 רק׳ העם׳ זבחים׳ במות׳ כי׳ לא׳
נבנה׳ בית׳ לשם׳ יהוה׳ עד׳ הימים׳ ההם׳
4 ויאהב׳ שלמה׳ את׳ יהוה׳ ללכת׳ בחקות׳
דוד׳ אביו׳ רק׳ בבמות׳ הוא׳ זבח׳ ובגבעון׳
הוא׳ הגדולה׳ אלף׳ עלות׳ יעלה׳ המלך׳
5 בגבעון׳ ובגבעון׳ נראה׳ יהוה׳ אל׳ שלמה׳
בחלום׳ הלילה׳ ויאמר׳ אלהים׳ שאל׳ מה׳
אתן׳ לך׳ 6 ויאמר׳ שלמה׳ אתה׳ עשית׳
עם׳ עבדך׳ דוד׳ אבי׳ חסד׳ גדול׳ כאשר׳
הלך׳ לפניך׳ באמת׳ ובצדקה׳ וביושר׳
לבב׳ עמך׳ ותשמר׳ לו׳ את׳ החסד׳ הגדול׳
הזה׳ ותתן׳ לו׳ בן׳ לשב׳ על׳ כסאו׳
כיום׳ הזה׳ 7 ועתה׳ יהוה׳ אלהי׳ אתה׳
המלכת׳ את׳ עבדך׳ תחת׳ דוד׳ אבי׳ ואנכי׳
נער׳ קטן׳ לא׳ אדע׳ צאת׳ ובוא׳
8 ועבדך׳ בתוך׳ עמך׳ אשר׳ בחרת׳ עם׳
רב׳ אשר׳ לא׳ יספר׳ ולא׳ ימנה׳ מרב׳
9 ונתת׳ לעבדך׳ לב׳ שומע׳ לשפט׳ את׳
עמך׳ להבין׳ בין׳ טוב׳ לרע׳ כי׳ מי׳
יוכל׳ לשפט׳ את׳ עמך׳ הכבד׳ הזה׳
10 וייטב׳ דבר׳ בעיני׳ אדני׳ כי׳ שאל׳
שלמה׳ את׳ הדבר׳ הזה׳ 11 ויאמר׳ לו׳
אלהים׳ יען׳ אשר׳ שאלת׳ את׳ הדבר׳
הזה׳ ולא׳ שאלת׳ לך׳ ימים׳ ולא׳
שאלת׳ עשר׳ לך׳ נכסים׳ ולא׳ שאלת׳
נפש׳ אויביך׳ ולא׳ שאלת׳ לך׳ הבין׳
שמע׳ משפט׳ 12 הנה׳ עשיתי׳ כדבריך׳
הנה׳ נתתי׳ לך׳ לב׳ חכם׳ ונבון׳
אשר׳ כמוך׳ לא׳ היה׳ לפניך׳ ואחריך׳
לא׳ יקום׳ כמוך׳ 13 וגם׳ אשר׳ לא׳
שאלת׳ נתתי׳ לך׳ גם׳ עשר׳ וכבוד׳
אשר׳ לא׳ היה׳ איש׳ כמוך׳ במלכים׳
כל׳ הימים׳ 14 ואם׳ תלך׳ בדרכי׳
לשמר׳ חקי׳ ומצותי׳ כאשר׳ הלך׳
אביך׳ והארכתי׳ את׳ ימיך׳ 15 ויקץ׳
שלמה׳ והנה׳ חלום׳ ויבא׳ ירושלים׳
ויעמד׳ לפני׳ ארון׳ ברית׳ אדני׳
ויעל׳ עולות׳ ויעשה׳ שלמים׳ ויעש׳
משתה׳ לכל׳ עבדיו׳ 16 אז׳ תבאנה׳
שתי׳ נשים׳ זונות׳ אל׳ המלך׳ ותעמדנה׳
לפניו׳ 17 ותאמר׳ האשה׳ האחת׳ בי׳
אדני׳ אני׳ והאשה׳ הזאת׳ יושבת׳
בבית׳ אחד׳ ואלד׳ עמה׳ בבית׳ 18 ויהי׳
ביום׳ השלישי׳ לאחר׳ אשר׳ ילדתי׳
ילדה׳ גם׳ היא׳ ואנחנו׳ יחדו׳ אין׳
זר׳ אתנו׳ בבית׳ אפס׳ שתינו׳ בבית׳
19 ויקם׳ בלילה׳ הזה׳ בן׳ האשה׳
הזאת׳ כי׳ שכב׳ עליו׳ 20 ותקם׳
בתוך׳ הלילה׳ ותקח׳ את׳ בני׳ מעם׳
צדי׳ בעת׳ אמתך׳ ותשכבהו׳ בחיקה׳
ואת׳ בנה׳ המת׳ השכיבה׳ בחיקי׳
21 ואקם׳ בבקר׳ לינק׳ בני׳ והנה׳
מת׳ ואתבונן׳ בו׳ בבקר׳ והנה׳ לא׳
בני׳ אשר׳ ילדתי׳ 22 ותאמר׳ האשה׳
האחרת׳ לא׳ כי׳ חי׳ בני׳ והמת׳
בנך׳ ותאמר׳ לא׳ כי׳ מת׳ בנך׳
והחי׳ בני׳ ודברו׳ לפני׳ המלך׳
23 ויאמר׳ המלך׳ זאת׳ אומרת׳ זה׳
בני׳ החי׳ ובנך׳ המת׳ וזאת׳ אומרת׳
לא׳ כי׳ מת׳ בנך׳ והחי׳ בני׳
24 ויאמר׳ המלך׳ קחו׳ לי׳ חרב׳
ויביאו׳ חרב׳ לפני׳ המלך׳
25 ויאמר׳ המלך׳ גזרו׳ את׳ הילד׳
החי׳ לשנים׳ ותנו׳ את׳ חצי׳
הילד׳ החי׳ לזה׳ וחצי׳ לזה׳
26 ותאמר׳ האשה׳ אשר׳ בנה׳ החי׳
אל׳ המלך׳ כי׳ נכמרו׳ רחמיה׳
אל׳ בנה׳ ותאמר׳ בי׳ אדני׳ תנו׳
לה׳ את׳ הילד׳ החי׳ והמת׳ לא׳
תמיתו׳ אותו׳ והאשה׳ אמרת׳
גם׳ לי׳ גם׳ לך׳ יהי׳ גזרו׳
27 ויען׳ המלך׳ ויאמר׳ תנו׳
לה׳ את׳ הילד׳ החי׳ והמת׳ לא׳
תמיתו׳ אותו׳ הוא׳ אמו׳
28 וישמעו׳ כל׳ ישראל׳ את׳
המשפט׳ אשר׳ שפט׳ המלך׳
ויראו׳ מפני׳ המלך׳ כי׳ ראו׳
כי׳ חכמת׳ אלהים׳ בקרבו׳
לעשות׳ משפט׳ 4 ואלה׳ שרים׳
אשר׳ היו׳ לו׳ עזריה׳ בן׳
צדוק׳ הכהן׳ 2 אליחרף׳
ואחיה׳ בני׳ שישא׳ סופרים׳
יהושפט׳ בן׳ אחילוד׳ המזכיר׳
3 בניהו׳ בן׳ יהוידע׳ על׳
הצבא׳ וצדוק׳ ואביתר׳
הכהנים׳ 4 עזריה׳ בן׳
נתן׳ על׳ הנציבים׳ וזבוד׳
בן׳ נתן׳ כהן׳ רעה׳ המלך׳
5 אחישר׳ על׳ הבית׳
ואדונירם׳ בן׳ אבדא׳
על׳ המס׳ 6 ויהי׳
לשלמה׳ שתים׳ עשרה׳
נצבים׳ על׳ כל׳ ישראל׳
7 ונכלכלו׳ את׳ המלך׳
ובית׳ המלך׳ חדש׳
אחד׳ בשנה׳ 8 אלה׳
שמותם׳ בן׳ חור׳
בהר׳ אפרים׳ 9 בן׳
דקר׳ במקץ׳ ושעלבים׳
ובית׳ שמש׳ ואילון׳
ובית׳ חנן׳ 10 בן׳
חסד׳ בארבות׳ לו׳
שוכה׳ וכל׳ ארץ׳
חפר׳ 11 בן׳
אבינדב׳ בכל׳
נפת׳ דור׳ לו׳
טפת׳ בת׳ שלמה׳
לו׳ לאשה׳ 12 בענא׳
בן׳ אחילוד׳ תענך׳
ומגדו׳ ובית׳
שאן׳ אשר׳ אצל׳
צרתן׳ מתחת׳
ליזרעאל׳ מבית׳
שאן׳ עד׳ אבל׳
מחולה׳ עד׳
מעבר׳ יקמעם׳
13 בן׳ גבר׳
ברמות׳ גלעד׳
לו׳ חות׳
יאיר׳ בן׳
מנשה׳ אשר׳
בגלעד׳ לו׳
ארגב׳ הבשן׳
ששים׳ ערים׳
גדלות׳ חומה׳
ובריח׳ נחשת׳
14 אחינדב׳
בן׳ עדו׳
מחנים׳
15 אחימעץ׳
בנפתלי׳
גם׳ הוא׳
לקח׳ את׳
בשמת׳
בת׳ שלמה׳
16 בענא׳
בן׳ חושי׳
באשר׳
ובעלות׳
17 יהושפט׳
בן׳ פרוח׳
ביששכר׳
18 שמעי׳
בן׳ אלא׳
בבנימן׳
19 גבר׳
בן׳ אורי׳
בארץ׳
גלעד׳
ארץ׳
סיחון׳
מלך׳
האמרי׳
ועוג׳
מלך׳
הבשן׳
ואחד׳
נצב׳
בארץ׳
20 יהודה׳
וישראל׳
רבים׳
כחול׳
אשר׳
על׳
שפת׳
הים׳
לרב׳
אכלים׳
ושתים׳
ושמחים׳
5 ויהי׳
שלמה׳
מושל׳
בכל׳
הממלכות׳
מן׳
הנהר׳
ארץ׳
פלשתים׳
ועד׳
גבול׳
מצרים׳
מגישים׳
מנחה׳
ועבדים׳
את׳
שלמה׳
כל׳
ימי׳
חייו׳
2 ויהי׳
לחם׳
שלמה׳
ליום׳
אחד׳
שלשים׳
כר׳
סולת׳
ושתים׳
עשרה׳
כר׳
קמח׳
3 עשרה׳
בקר׳
בקרים׳
ועשרים׳
צאן׳
לבד׳
מאיל׳
וצבאים׳
ואילים׳
וברברים׳
4 כי׳
הוא׳
רדה׳
בכל׳
עבר׳
הנהר׳
מתפסח׳
ועד׳
עזה׳
בכל׳
מלכי׳
עבר׳
הנהר׳
ושלום׳
היה׳
לו׳
מסביב׳
5 וישב׳
יהודה׳
וישראל׳
בטח׳
איש׳
תחת׳
גפנו׳
ותחת׳
תאנתו׳
מדן׳
ועד׳
באר׳
שבע׳
כל׳
ימי׳
שלמה׳
6 ולשלמה׳
היו׳
ארבעת׳
אלפי׳
אבוס׳
לסוסים׳
לרכבו׳
ושנים׳
עשר׳
אלף׳
פרשים׳
7 ונצבו׳
הנציבים׳
האלה׳
איש׳
אחד׳
ומכלכלו׳
את׳
המלך׳
שלמה׳
ואת׳
כל׳
הבאים׳
אל׳
שלחן׳
המלך׳
שלמה׳
איש׳
משמרתו׳
לא׳
יעברו׳
8 שעורה׳
ותבן׳
לסוסים׳
ולרכש׳
הביאו׳
אל׳
המקום׳
אשר׳
יהיה׳
שם׳
איש׳
כמשפטו׳
9 ויתן׳
אלהים׳
חכמה׳
לשלמה׳
ותבונה׳
הרבה׳
מאד׳
ורחב׳
לב׳
כחול׳
אשר׳
על׳
שפת׳
הים׳
10 ותרב׳
חכמת׳
שלמה׳
מחכמת׳
כל׳
בני׳
קדם׳
וכל׳
חכמת׳
מצרים׳
11 וחכם׳
מכל׳
האדם׳
מאיתן׳
האזרחי׳
והימן׳
וכלכול׳
ודרדע׳
בני׳
מחול׳
ויהי׳
שמו׳
בכל׳
הגוים׳
סביבותיו׳
12 וידבר׳
שלשת׳
אלפים׳
משל׳
ויהי׳
שיריו׳
חמשת׳
אלפים׳
13 וידבר׳
על׳
העצים׳
מן׳
הארז׳
אשר׳
בלבנון׳
ועד׳
האזוב׳
אשר׳
יצא׳
בקיר׳
ודבר׳
על׳
הבהמה׳
ועל׳
העוף׳
ועל׳
הרמש׳
ועל׳
הדגים׳
14 ויבאו׳
מכל׳
העמים׳
לשמע׳
את׳
חכמת׳
שלמה׳
מאת׳
כל׳
מלכי׳
הארץ׳
אשר׳
שמעו׳
את׳
חכמתו׳
15 וישלח׳
חירם׳
מלך׳
צור׳
את׳
עבדיו׳
אל׳
שלמה׳
כי׳
שמע׳
כי׳
אתו׳
משחוה׳
תחת׳
אביו׳
כי׳
אהב׳
חירם׳
את׳
דוד׳
כל׳
הימים׳
16 ושלמה׳
שלח׳
אל׳
חירם׳
לאמר׳
17 אתה׳
ידעת׳
את׳
דוד׳
אבי׳
לא׳
יכל׳
לבנות׳
בית׳
לשם׳
יהוה׳
אלהיו׳
מפני׳
המלחמות׳
אשר׳
סבבוהו׳
עד׳
תת׳
יהוה׳
אותם׳
תחת׳
כפות׳
רגליו׳
18 ועתה׳
הניח׳
יהוה׳
אלהי׳
לי׳
מסביב׳
אין׳
שטן׳
ואין׳
פגע׳
רע׳
19 והנני׳
אומר׳
לבנות׳
בית׳
לשם׳
יהוה׳
אלהי׳
כאשר׳
דבר׳
יהוה׳
אל׳
דוד׳
אבי׳
לאמר׳
בנך׳
אשר׳
אתן׳
תחתיך׳
על׳
כסאך׳
הוא׳
יבנה׳
הבית׳
לשמי׳
20 ועתה׳
צו׳
נא׳
ויכרתו׳
לי׳
ארזים׳
מן׳
הלבנון׳
ועבדי׳
יהיו׳
עם׳
עבדיך׳
ולשכרת׳
עבדיך׳
אתן׳
לך׳
כאשר׳
תאמר׳
כי׳
אין׳
בקרבנו׳
איש׳
יודע׳
לכרות׳
עצים׳
כצידנים׳
21 ויהי׳
כשמע׳
חירם׳
את׳
דברי׳
שלמה׳
ויחד׳
מאד׳
ויאמר׳
ברוך׳
יהוה׳
היום׳
אשר׳
נתן׳
לדוד׳
בן׳
חכם׳
על׳
העם׳
הרב׳
הזה׳
22 ויאמר׳
חירם׳
אל׳
שלמה׳
שמעתי׳
את׳
אשר׳
שלחת׳
אלי׳
אנכי׳
עשה׳
את׳
כל׳
חפצך׳
בעצי׳
ארז׳
ובעצי׳
ברוש׳
23 עבדי׳
ירדו׳
מן׳
הלבנון׳
הימה׳
ואנכי׳
אשימם׳
לרפתים׳
בים׳
עד׳
המקום׳
אשר׳
תשלח׳
אלי׳
ונפצתים׳
שם׳
ואתה׳
תשא׳
ועשית׳
את׳
חפצי׳
לתת׳
לחם׳
לביתי׳
24 ויהי׳
חירם׳
נתן׳
לשלמה׳
עצי׳
ארז׳
ועצי׳
ברוש׳
ככל׳
חפצו׳
25 ושלמה׳
נתן׳
לחירם׳
עשרים׳
אלף׳
כר׳
חטים׳
מאכל׳
לבית׳
ועשרים׳
כור׳
כתית׳
יצהר׳
כן׳
יתן׳
שלמה׳
לחירם׳
שנה׳
בשנה׳
26 ויהי׳
יהוה׳
נתן׳
חכמה׳
לשלמה׳
כאשר׳
דבר׳
לו׳
ויהי׳
שלום׳
בין׳
חירם׳
ובין׳
שלמה׳
ויכרתו׳
ברית׳
שניהם׳
27 ויעל׳
המלך׳
שלמה׳
מס׳
מכל׳
ישראל׳
ויהי׳
המס׳
שלשים׳
אלף׳
איש׳
28 ושלחם׳
הלבנונה׳
עשרת׳
אלפים׳
בחדש׳
תחת׳
אדניה׳
בן׳
חגית׳
29 ויהי׳
לשלמה׳
שבעים׳
אלף׳
סבל׳
ושמנים׳
אלף׳
חוצב׳
בהר׳
30 מלבד׳
נציבי׳
שלמה׳
אשר׳
על׳
המלאכה׳
שלשת׳
אלפים׳
ושש׳
מאות׳
הרדים׳
בעם׳
31 ויצו׳
המלך׳
ויסעו׳
אבנים׳
גדלות׳
אבני׳
יקר׳
ליסד׳
בית׳
32 ויכנו׳
בנאי׳
שלמה׳
וגבלים׳
ויכינו׳
עצים׳
ואבנים׳
לבנות׳
הבית׳
6 בשנת׳
ארבע׳
מאות׳
שנה׳
ואלף׳
לצאת׳
בני׳
ישראל׳
מארץ׳
מצרים׳
בחדש׳
הרביעי׳
בשנה׳
הרביעית׳
למלכות׳
שלמה׳
על׳
ישראל׳
ויבן׳
הבית׳
ליהוה׳
2 והבית׳
אשר׳
בנה׳
המלך׳
שלמה׳
ליהוה׳
אורכו׳
שלשים׳
אמה׳
ורחבו׳
עשרים׳
אמה׳
וקומתו׳
שלשים׳
אמה׳
3 ואולם׳
על׳
פני׳
היכל׳
הבית׳
עשרים׳
אמה׳
אורך׳
לרחב׳
הבית׳
עשר׳
אמות׳
רחב׳
מלפני׳
הבית׳
4 ולבית׳
עשה׳
חלונות׳
אטמת׳
ומקרה׳
5 ואל׳
קיר׳
הבית׳
בנה׳
יציע׳
סביב׳
לקירות׳
הבית׳
סביב׳
לדביר׳
ולהיכל׳
ויעש׳
צלעות׳
סביב׳
6 היציע׳
התחתון׳
רחב׳
חמש׳
אמות׳
והתיכון׳
רחב׳
שש׳
אמות׳
והשלישי׳
רחב׳
שבע׳
אמות׳
כי׳
מחוץ׳
בבית׳
הקיר׳
סביב׳
היו׳
מדרגות׳
לא׳
יאחזו׳
בקירות׳
הבית׳
7 והבית׳
בבנותו׳
אבן׳
שלמה׳
נבנה׳
לא׳
נראה׳
בבית׳
כלי׳
ברזל׳
8 פתח׳
הצלע׳
התחתון׳
אל׳
כתף׳
הבית׳
הימנית׳
ועלו׳
בלולב׳
אל׳
התיכון׳
ומן׳
התיכון׳
אל׳
השלישי׳
9 ויבן׳
את׳
הבית׳
ויכלהו׳
וסיפן׳
את׳
הבית׳
בקרות׳
וגפן׳
10 ובנה׳
את׳
הצלעות׳
על׳
כל׳
הבית׳
חמש׳
אמה׳
קומה׳
ואחזו׳
בבית׳
בעצי׳
ארז׳
11 ויהי׳
דבר׳
יהוה׳
אל׳
שלמה׳
לאמר׳
12 הבית׳
הזה׳
אשר׳
אתה׳
בונה׳
אם׳
תלך׳
בחקותי׳
ומשפטי׳
תעשה׳
ושמרת׳
את׳
כל׳
מצותי׳
ללכת׳
בם׳
והקמתי׳
אתך׳
את׳
דברי׳
אשר׳
דברתי׳
אל׳
דוד׳
אביך׳
13 ושכנתי׳
בתוך׳
בני׳
ישראל׳
ולא׳
אעזב׳
את׳
עמי׳
ישראל׳
14 ויבן׳
שלמה׳
את׳
הבית׳
ויכלהו׳
15 ויצפה׳
את׳
קירות׳
הבית׳
מבית׳
לדביר׳
ומבית׳
לאולם׳
ויצפם׳
עץ׳
ארזים׳
מן׳
הרצפה׳
אל׳
הקירות׳
ויצפה׳
עץ׳
מן׳
הרצפה׳
אל׳
הקירות׳
16 ויבן׳
את׳
עשרים׳
אמה׳
מירכתי׳
הבית׳
בעצי׳
ארז׳
מן׳
הרצפה׳
אל׳
הקירות׳
ויבן׳
לו׳
בפנים׳
לדביר׳
לקדש׳
קדשים׳
17 והבית׳
היא׳
היכל׳
לפני׳
הדביר׳
18 ארז׳
הבית׳
מבפנים׳
מגלת׳
פקעים׳
ופרחי׳
שדה׳
הכל׳
ארז׳
לא׳
נראה׳
אבן׳
19 ומבית׳
לדביר׳
הכין׳
בתוך׳
הבית׳
מבפנים׳
לשים׳
שם׳
את׳
ארון׳
ברית׳
יהוה׳
20 ולפני׳
הדביר׳
אמה׳
ארך׳
ואמה׳
רחב׳
ואמה׳
קומתו׳
וצפהו׳
זהב׳
טהור׳
ויצף׳
מזבח׳
ארז׳
21 ויצף׳
שלמה׳
את׳
הבית׳
מבפנים׳
בזהב׳
טהור׳
ויעבר׳
בדי׳
בזהב׳
לפני׳
הדביר׳
וצפה׳
בזהב׳
22 ואת׳
כל׳
הבית׳
צפה׳
זהב׳
עד׳
כלות׳
כל׳
הבית׳
גם׳
כל׳
המזבח׳
אשר׳
לדביר׳
צפה׳
זהב׳
23 ויעש׳
בדביר׳
שני׳
כרובים׳
זית׳
עשרת׳
אמות׳
קומתם׳
24 וחמש׳
אמות׳
כנף׳
הכרוב׳
אחת׳
ואמה׳
כנף׳
הכרוב׳
השני׳
עשר׳
אמות׳
מקצה׳
כנפי׳
אל׳
קצה׳
כנפיו׳
25 ואמה׳
הכרוב׳
השני׳
עשר׳
אמות׳
מדה׳
אחת׳
צורת׳
הכרובים׳
26 קומת׳
הכרוב׳
האחד׳
עשר׳
אמות׳
וכן׳
הכרוב׳
השני׳
27 ויתן׳
את׳
הכרובים׳
בתוך׳
הבית׳
הפנימי׳
ויפרשו׳
כנפי׳
הכרובים׳
ותגע׳
כנף׳
הכרוב׳
אל׳
הקיר׳
וכנף׳
הכרוב׳
תגע׳
אל׳
כנף׳
הכרוב׳
28 וכנפיהם׳
לבדים׳
בזהב׳
29 ואת׳
כל׳
קירות׳
הבית׳
סביב׳
פתחים׳
ופקעים׳
חרוץ׳
30 ואת׳
רצפת׳
הבית׳
צפה׳
זהב׳
31 ולפתח׳
הדביר׳
עשה׳
דלתות׳
עץ׳
זית׳
32 ולשתי׳
דלתות׳
עץ

ܐܒܝܢܐ ,ܡܐܪܝ ܐܠܗܐ ܣܠܚ ܠܗܘܢ ܠܐܢܫܐ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܡܢܘ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܐܝܟ
ܕܥܒܕܘ ܠܝܫܘܥ
23:34 ܠܘܩܐ

NEW TESTAMENT

Table of Contents

NEW TESTAMENT

1 ..... [illegible]
19 ..... [illegible]
31 ..... [illegible]
51 ..... [illegible]
67 ..... [illegible]
88 ..... [illegible]
96 ..... [illegible]
104 ..... [illegible]
110 ..... [illegible]
113 ..... [illegible]
116 ..... [illegible]
118 ..... [illegible]
120 ..... [illegible]
122 ..... [illegible]
123 ..... [illegible]
126 ..... [illegible]
128 ..... [illegible]
129 ..... [illegible]
130 ..... [illegible]
136 ..... [illegible]
138 ..... [illegible]
141 ..... [illegible]
143 ..... [illegible]
145 ..... [illegible]
146 ..... [illegible]
147 ..... [illegible]
148 ..... [illegible]

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

History

ܬܫܡܫܬܐ at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Preface

ܬܪܥܝܢ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 2/9/2020
Source copyright: Public Domain
John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Holy Bible

Aionian Edition®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament